

ספר הישר

והוא ספר כולל כמה ספרים
וכרשי רז'ל על חמשה חופשי
תורה וקצת ספר יהושע
וש"אים :

בל'אחזקרב מושך לבוח בני האד'
לחכיף נפלאות ה' וחסדיו :

שאוראו ספר חדש מדרשים ישנים
מלא וגדוש ספר כשר בעיני אלהים
ואדם ישר :

גרבס פה פרא

תחת מסגלת אדוננו הסיומם סאור
הקיסר רומי המסולל לעכאלטום
ירוס הודו ויגדל מלכותו אמן :

על ידו הסחוקק הרי יהודא בן הר'ר
יעקב כ"ק זל'ה

הדעתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשע"א

חקדמת חזרפים

אמר

הצעיר תלעת ולא איש יוסף בן לארזי אני הכבד המעלה בישראל גדול שמואל הקטן זל"ה :
 עדי כסמים וסדקי כמרוסים אלהם הוא יודע וישראל הוא ידע כמה יגיעות יגיעתי כמה ערמתי
 עד הוציא לאור העלויות הספר הזה כי סוף גלותי מעל אדמתי עיר ואם בישראל עיר גדולה של חכמים ושל
 סופרים העיר המהוללה פאסי' עא ושלעלמי המס בעמותי הרבים עלעלה נכר מדמתי אל דחי עכה בדרך בחי
 ברזל כמה כפסי עד עת באוי למתן איש אליה לעיר ליורכה'יעה : וכל היום וכל הלילה תסד לא אהמה זכור
 אזכור וחפוח עליו כפסי ופדר סכתי מעיני בהעלמי על לכבי כמה וכמה השתדל השתדלות כסרן אלא ועשרת
 ראשי זל"ה בנפשו כמסורה והוכו להעתיק הספר הזה כמספספו כל הימים לא הובד המורח ולכבדו מסון וחל קרן
 חוטם לקנות ולהעתיק לי לעצמי מפרי און קץ לדעת חכמה וסוכר להבין אפרי בינה כאשר יעידו ויגידו כל
 סער עמי זכרוה אפי למונה למנוחה לכבוד ולחפארת עם הגדתיים אשר נב'ע אכ רכי שלי סלו הוא וכפרע
 סן הפרט בהעמקת הספר הזה קודם הלולים הוא לה' כי פעולם לא נראה ולא כפצא רק אחר שהעתיק החכם
 הסלם המופר האלהי כסר' יעקב בן מעשה זל"ה שהעתיקו ספרי כתבתי יד וסן כסן אוחיותיו סטוטטטות
 ולולי בקיאות הרב הכז' זל"ה לא היה אפשר לזלמתי להבין האותיות ההם להעתיקו מרוב הזמן והעטעטום :
 וארזי אזכי זל"ה חבא סן צעירי לספאלכו אמ כדי למת להעתיקו גם הוא עי' ספר אחר וכמנה גע'ם לפ' כ
 בעבותי הרבים וצאתי מסחי צתי מסו לדתי וסכתי אבי סכתי זלעפות רעב דבר וסרבי : פירן תסכל חרב
 נסחרים איפת דבר רעב סכתי ספאלכו והקטטטות סהיו בין ככ סלך הזקן סלך סרואיקים ספת כי כל אחר
 שחכא לאר אבי אטלון ויאכלו את ישראל בכל מה עד כי כסארן מעט סהרבה מעשר סן הסעסר וכמה
 סטטפחות כמה בקיאות ככחדו וכאכדוהיו כלל היו כמה וכמה ספרים מיכים סדיכים סוכים מד' סס ססני
 מהס מדטס סהס סכתיכת יד חגיגים סקריב באו רוצא דרוצא כסרפו כקרעו וכנכא תחת ספסלת והיו סס
 עם בעליהם עד היום הזה אוי לעיכים סכך ראו על טוב ועל רע יהי סס ס' סכורך וסיראיתו פן יהיה הספר הזה
 גס הוא כאחד סהס כל יום ויום הייתי ספחדל בכל עז ותעצמות לסל כחכים ליחדי סגול' צעיר ארגיליעס
 זלעיר ס טוא'יעס ולעיר פאסי'יעה א היחידים סכסארן סתכפל וסיהיבין לפכיה לדרוס ולחקר איה סקוס כבוד
 הספר הזה ויבוקסו טצא כי היה טפון גכו ביד איש סיחדי הקהל הכבון הסעול' כס'ר ססס חסן כרז' וספרין
 כסע יא כי בהרגיסו טוב כוכתובי להדפיסו ולחלקו בכל גלילות ישראל לא איחר הויס לסלחו כי רכס לקחת
 חלקו כמנה זאת ויסלחי אלי סכחה סלחה יסא כרכה סאת ה' ויהי סככרתו סליסיה אכיר :
 ועם חילת כי אזי הצעיר כעני הכיכתיים כרונת' וככ' כ' חלקים הא' פי' קנת מקומות סהפסריות
 וסא פי' ספירטי אזי הצעיר כ' כיד ס' הסוכה עלי : וסכ' כ' דרוסי' סרסתי בקהל רב ועוד יס קובע' אחרון
 קנת כסוק וסר'ל סכא אגב גררף לידי וסירסתיים לפ' עד : וסכבי ה' וס כסדור' כחרא כדי להכ אול' הדפוס
 אס יגזר סגי כחי : וס אכיה הצעיר סצאחי סמכו חועלת אחר והוא כי כסח וכסח דכרים סכאו כסססס אססי
 חורה קפי סהכנה וסספ' זל' כלאו לסכא דרך סלול ליסב הקוסי ההוא ולפי דברי הספר הזה הוא סוכן על ככון
 יען סיפרי והארך כסיקס סקצר כחורה סיטו' ככרים כהייתן וע'כ ססצאחי עוסד סכקי יד וסזר אחר הצעיר
 כזה סוכן ססי'וכו' דוק וססכח' וכן הוצא כספר הזה כמה דכר' ס' זל' הביאוס כסדרי סיה' כקנר' והספר הזה
 סניאס וסר כררובה צאופן כי עת לעסוח ולחוס לכבוד כסו ית' : וארי תפלה לכבי סוכן
 רעה ה' הלהי יעזור לי ויסלח סלוסו חסדו וספתו ססרוסו וסוסייעי ועל פי
 סכחות יכהל כו ריכחי כסטיגלי דת' למען ססו הגדול ולסני' חורתי
 אסן כצח סלה ועד :

1
B

זוה הספר היא הנקרא ספר הישר

זמנא

וכא לידוכו כהיום הזה כי כאשר נחמדה ירושלים עיר הקודש. ע"י שיחשפ ובכנסו כל רחמי
המלים לשלול כלל ולגוז כזה ה"ס הנשון אחר מהנשומי שיטתו ומשמו סידורו ובכנסו ויבסם
המחצות בות בירושלם גדולה ויחכה סאוד ויקח לו את כל הנזה והשלל אשר פנא סם וכשרנה ללכת מן הז"ע
בסתכל בקיר , ורהה בשנין בבלו כען טעמוכיס בקיר . ויסתר את הקיר ואת הכנין ויטעא חכמת אחת מלאט
ספרים רבים חורה כביאים וכתובים וגם ספרים חתכיו ישראל ללפלכיו העמים , וספרים אחרים רבים לישראל
וכן ספרי המסכה הככוכה והמתוקה וכן סגלות רבות סוכמים סם ויטעא סכל סיכוי סאכל ויון רכ סאוד , וסנא
סס זקן אהר , וסנא קורא בספרים האלה , וירא ההגסון אה הסראה הגדולה ויתסה תסיהה גדולה ויאמר
לזקן למה אחה יושב במקום הזה לכך ואין אהר נבז עלוך , וסיבהו הזקן זה כסה יסיס וסוכיס וסוכיס סוכיס
יודע חרבן ירוסלם פעמים סנים , וכפיתיה הבית הזה ועשיתי לו אכסדרה והכנסתי עמי הספרים האלו לקרות
בהם והכנכתי עמי כדי סחיה ואסרתי אולי היה לי כפסי לסלל , ומן אלהים את הזקן הוא למסד ולרסמיס
כעיוי ההגסון ההוא ויז אן ססם בכבוד עסכל ספריו וילכו ססס סעיר לעיר וססרדיה לסרדיה עד הגיעם
לסרונתא ססנליא ויטעא ההגסון הזקן ההוא כי הוא יודע בכל חכמה ותבונה ומדע ויודע בכל סיני החכמה
ונבראותו אותם כך ססאוכנדרו ויהי בנייתו מסיד וילסדרו בכל החכמה ויבנו להם בית גדול כחוסתה ססחן
לסביליא וסנזיאו סם את כל הספרים ההם , והכית ההוא עורכו בסביליא עד היום הזה , ויכתבו סססאת כל
הדברים העתידים לה ות בסלכי העול' עד ביאת ססיחכו ויהי כאשר עלטלכו הזס עלעלה גבר ע"י סלכי ארס
סעיר לעיר וססדיב לסדיב' כרע וסר , ויגיע א' דינו הכפר הזה הנקרא תולדות אדם עם ספרי רבים כי בנז
סהנית ההוא סססניל א' וינזאו אחר כך אל עירכו עיר כספולו אשר תחת יד סלך ספרד יר' : וכאשר ראינו
הספרים האלו בי חס ספרים סכל חכמה ססכו סססכו כסס להדפ סם כעע כרזל ועופרת ככל הספרים
הבאים לידוכו והנה הספר הזה הוא הססנכ , וגדול העעלה סכלס , והנה הגיעו לידוכו ססספר הזה י"ב
כוססאות כחקור בהם ובנה כלס כוססחא אחת ואין ביניהם סיכו' ולא ת ספת ולא סנרעת ולא אהיות ולא תיבות
ססוכות , אודכרים סוכים כי כלס כסוה ונכוססחא אחת , ונענזר סראינו בספר הזה תועלות רבות , סססיס
לכנו א' ! התכלית , על כן ססכו סססת כפסכו להדפיסו , וכסנא כתוב סזה הספר הוא הנקרא ספר הישר ,
זכנסתא כסעס ספקרח הספר הזה ספר הישר לפי סכל דבריו סם על הסדר כסו סהיו כעול' בהקדסו וכביחור
כי לא תסנא בספר הזה שיאמר דברים ססס קדסו או יקדוסי דברי העאונתיס א' כל דבר ודבר כסוקוסו וכזכונ
ככתב , ועל זה תסנא בכל דבריו שיאמר ססת פלוני סנת כך לחיי פלוני וכן בל כיונא כזה , ועל זה קראוהו
ספר הישר ואסכס ההגל סכפיו כל האדם נקרותו ספר תולדות אדם , והסנה כי כסס סהתחיל קראוהו , אכל
סוקר ססוהוא ספר הישר ססעעסיס והרסיות ססטרכי והנה כסנא סהספר הזה סו הויס כיד הויכס סועתק
קורת לו לנזורס דילוס דיריעוס גס כסנא אצל הרססיס קורן ליכיר דילאס סאלאכר אס דילג' דאיוס די פיתוס
דילוס גראכדיס דילוס גיראס די פיוס סורירי יחוסע , וגם כסנא הויס כיד ערי סלכי אדום קורת לו לנכטו ליכיר
כאפי סיוסכס דאוס , וכסנא כהוב כספר חססמוכיס סכאול דיכו כי ביסי תלסו סלך סנרנס ענה לענדיו ללכת
לקנן כל ספרי הדתות וכל ספרי דברי היס ס סיטנאו בעולס כדי לתחכס ססה ולכחון ולחקור ססה ענייני
ססולס ולחבר מהס ספר בכל סספסי הדברים ודת ודיון על כל כרכיה עולס לעסות סספס על כוריו , והלכו
וקבנו לו ע'סאות וס' ספרים והניאו לו לסס עוד סילכו עור לנכס להסלים אלף ספרים וכן עשו אחר כך עסרו
לכס ספרינו ישראל אסרו לו אדונכו ססלך סה לך לערוח נכל זס סלח לי וסליוס אל היהודים וססיניאו לך
ספר תורתס סככתנה להס על פיו י' כיד כנזיהס ועסנה תוכל לתחכס ולספוע ססנה כל דיון וכל ד' כרצונך
הססי

פרשת בראשית

השפת המלך לדבריהם ושלח אל היהודים על זאת ושלחו לו הספר הזה כי לא יוכלו לתת לו ספר יי כי אמרו
לא כוכל לתת ספרות יי לאים בכרו , וכשבא הספר הז' ליד תלמי קרא בו וויימר בעיניו סאוד וחקר בו בהסתמו
ובנה וסנא בו סנוקסו ועזב סעליו כל הספרים סקצו לו וכירך לשי סיעץ עליו הדבר הזה , לאתכ' ופיה הרגישו
בזה פריני ישראל כי לא שלחו ישראל ספר התורה למלך וכא' וסריו לו ודונכו הספך לעגו עליך ישראל כי לא
שלחו אליך את ספר התורה סאסרכו לך כי ספר אחר סה ס בידם שלחו לך אבל סלח להם וישלחו לך ספ תורתם
כי ססנה ססנא סנוקסך יותר יותר סהספר אשר שלחו לך וכסססע ססלך את דבריהם קנץ קנץ גדול ססוד
על ישראל וסססו כערה בו , עד ססלח להם סעס אחרת לסלוח לו , ספר התורה וכתירא ססא ילג בו עליו עוד
ובח ססס עליוס וסלח לסבעים זקנים סססס וסוסיבס בסבעים בתיס לכתוב כל א' ואחר ס'ת לכלתי וסנא סיכוי
וסרתי עליוס רוח הקודס וכתבו לו ע' ספרים וכלס כוססח אסת כלי חוספת וכל סגרת וסז ססח המלך כסס
סססח גדולה וכבר את זקנים ואת כל היהודים וסלח סססות וסססות לירוסלם כססו סס : וססות כססססו
ישראל על כנו ולקחו את ספר החור' סאוצריותיו אך הספר הזה עזבו סס ולא לקחוהו כעבור יכיר כל סלך וסלך
הסולך חססו את כסלחות סס' וכי כחר ישראל סכל סעכ'ס וכי חין חלוק וסלוח יתכרך , על כן סספר הזה
עודנו כסצרים עד היום הזה , וססעה סהוא כססס ככל הארץ עד חניני' א' ידוכר חסנו כנלתינו כנירוסנו ,
היום אל עיר כספול' אשר חסת יד סלך ספר , והכ' ססנא כספר הזה סכססו בו קנת סלכו ארס וסלכו כתיס
וסלכו אפריקא ססין ביסס ססס אע' סירא' א' כס ססכלית סכסר וכססו , וסעסס כסס כרי להודי' לכל חסנא
ספר זה , סה כין חלספת ישראל לסלססות סעכ'ס , כי כססון מלכי סעכ'ס זה לזה סהוא כסקרה סה ססין כן
כססון מלכי ישראל עס סעכ'ס ססס על ידי כס סססו יתכרך כעס סיכעסו ישראל כסס יתעלה , וסנה סספר
הזה חועלתינו רכיס וסס כלס כניא'ס אומנו אל ססכעס כסס יתעלה , וסל סססססות כסס כססו : ססועלת
סיא סה סהסוסיף לנו כ' אור כעכ'י כ' כריאת הארס ועין ססכול , וססות כ' דורות וסססס , וכססו סרס
כולדו וכססו זסן ססו , וכסו יתויסר לכנו להסר כס : יתעלה כ' רססו סססללות כסססו אסר עסס סיסו
קסס , סכ' סה סססוסיף לכן כן עכ'ן ל דת אכרהס ודכסות כסס יתעלה כ' כ' חס , וסססר'ס ססרעו לו
עס כססוד וכן עכ'ן דור הפלג' איך עלעלס ססס יתעל' לרבע ככפ' הארץ ואיך ככו להס כל הארצו וסססו
כססר' כסססו ער היום הזה וכסו כקרב עססו לרעת כוראיכו , הג' סה סססר' לנו דכסות סססו כסס
יתעלה איך היתה , ועכ'ן סקריס ססוריס לנו יראת ססס , הד' סה סססר' כעכ'ן סססו וססע'ס וסס היתה
ססססו ועכ'סס וכסו כסססו סכל דכר רע , סה' עכ'ן דכסות יססו יעקב כסס יתעלה , וססלת סרה וכססס
כעקודת יססו וזו תועלת גדולה , ססס לכנו לעכ'ן ססס יתעלה , סו' סה סססויעכו עכ'ן סלססות כנייעקב
כסכ'ס ססס וכסכעס ע' יסססו , זה ועורר לוכ' כססת ססססון סכססו כססו סססו סססו עס' אכסיס יססו
זע'יס , סס לא כעססו ססס סעל סכלכס , ה' סה סססר' לנו כל ססס'ס סססו , ססס כסס'ר' עכ' סוסיכ'
ועס סססו ועס סלך ססס'ס כ' זה ועורר לכנו כן כוראת יו' וסס'סו עססו סכל ססס , כדי כ' ססס'ס לנו
כ' ססס'ס : סס סה' ססס'רע לססס רכ' כו עליו סססו ככוס וססין , כ' ססס כססו כסססו י' סססו עוסה עס
הכדיק'ס , וככ'ן כסס יתעלה : סה' ססס'ס סססו ל' סססר'ס וכ' כ' הית' סססלת עכ'ן סססו את
ססס'ס ככל עכ'וה קסס , וכ' כ' היתה כססס ככל זה , אחר כך סססו ססס יתעלה כעסססו כו וססן ססס כ'
להקד' א' עכ'ן ססס'ס סה סססר' כלינו ססס , י' לססר' גדול סססו כסו סססו וסל כל סססר' כ' כ' ססס'ס ססס'ס
ס' זה סססו , ססס ככלל כ' זהו סססר' ססס'ס , סססו לססר' ולקרות כו אחר קריאת ססס'ס , כ' ססס'ס
סו סס'ס לו ססר' גדול וכך אכו עוסיס היום כנללות כ' כ' ארצות סססר' , אחר סססו קור'ס ססס'ס כלה , ססס'ס
לקרות

2
B

פרשת ברשית

לקראת נספר הזה כל ענין חצרים, שורדות ישראל למצרות עד ענן וציאתם בי נספר הזה ראוי להם לקרות, הלא היא סקנת ספיר וכו' וכל החפצים שפירמי התורה, הנמאם כביאר נספר הזה, נמלאים מבעו בעיקב כבואו סארם, מהלכו לעשו, וענין נביאם לסדר לוסף על' לטון וכן מה שאמר החכה את עדין נספרם סואנ וכל הונא נזה: הלא הוא' סכל דרם כידרם נרכים, ונאו מסבו ענינים נדרום מה שלא פירמו הספרים, ונזי' סך לב הסומעים לדבריו: הלא סכל הסוכרים והולכי דרכים שאין להם פנאי למורה, וקראו צו ויקנלו סכרם, כי נזי סכר סופם, ומענו הנוף סוסטע דרכים סחור' סלא נכתבו בכל ספר, ומזם יתנון האדם לדעת הסי' ולדבקה בו: ומפני סר' בו נבחה הספר הזה ומעלתו הגדולה הסתדלכו להדפיסו, ואין להוסיף בו' לא לגרוע מסנו, ומעתה ההלכו להדפיס מסנו ל' ספר, להיותם כיד אבטי נריתנו, אבטי ג' אולתנו להתפעם מסנו בכל דור ודור, עיר ועיר סכמה ומספחה סדיכה ומדינה: כדי סית' כוכב כפלות י' ועובותיו מע' ס' את כל א' י' בו סימי קדם וסנמר נכו סכל העמים, ונזה יכו הסתנו צניסו אשר נהנו ל' לנס לורה י', ונזי' אלהי האלהים אמן ונעמים ונז' אנו ג' ענין ומסנו הנו סכקיס סכך ועזר לעזרי כמלאכה א כי היא סלאכת ססיס ונלמתנו וידרכנו נדרך סיפור ונלכו סכ' היות ומסטרות ינקנו, כסו סאר ססיתו סניאת סי' ונז' סכמת' נקני, והאלהים יורינו דרך סעוזה וידרכינו נכתיב ההנלמה לפען רחסיו ומסדיו יתלא סמאלות לבנו לעונה אמן וכני יחי רצון:

זה ספר תולדות ארם אשר ברא אלהים על הארץ ביזם עשות י' אלהים ארץ ושמים:

ויאמר אלהים נעשה אדם, בצלמנו בדמותנו, ונברא אלהי את האדם בצלמו, ויצר י' אלהי את האדם עפר מן האדמה ויפח באפו נשמת חיים, והיה האדם לנפש חיה מדבר: ויאמר י' לא טוב היות האדם לבדו אעש' לו עזר כנגדו ויפל י' תרדמה על האד' וישן ויסר צלצ' א' מצלעותיה ויכן צלצ' בשר ויעש אותה לאשה ויביאה א' האד' ויקץ אד' משנתו והנח אשה עמדת לנגדו, ויאמר ואת צצם כעצמי היולה יקרא אש' כי פאיש לוקחה זאת, ויקרא האדם את שמה חוה כי היא היות' אש כל חי, ויברך אותם א' ויהי ויקרא את שמם אדם כיו' הכראם, ויאמר י' א' ויהי פרו ורבו בארץ וכלאו את הארץ: ויקח י' א' את האד' ואשתו ויניחם בנן עדין לעברה ולש' מה, ויצום ויאמר אליהם מכל עץ הגן אכול תאכלו, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכלו מפני כי ביום אכלכם ממנו מות תמותו, והי כאשר ברכם

ברכם אלהים וכאשר צום ויעל מעליהם, וישנא האד' ואשתו בתוך הגן במצות י' אשר צוה אות', ויבא אלהים הנחש אשר ברא אלהים אתם בארץ ויכ' אליהם להדיחם לעבור על מצות אלהים אשר צום: ויסת הנחש ויפתה את האש לאכול את עץ הדעת ותשפע האש בקול הנחש: ותעבור את פי י' ותקח מעץ הד' טוב ורע ותאכלה תקח ממנו ותחן גם לאישה ממנו ויאכל, ויעברו האד' ואשתו על מצות אלהים אשר צום וידע א' ויהי אפ' בהם ויקללם, ויגרשם י' אלהים ביום ההוא מגן עדן לעבוד את האד' אשר לוקחו פשם וילכו וישכנו מקדם לגן עדן וידע אד' את חוה אשתו והלד שני בני' ישלש ננות, ויתקרא את שם הבכור קין לאמר קניתי איש בעם י', ואת שם השני קראת הבל כי אמרה בהבל באנו בארץ ובהבל נוקח פמנה: ויגדלו הנערים ויתן להם אביה אחיות בארץ והיו קין עובד אדמה והבל רועה צאן: ויחיי מקץ ימים ושנים

פרשת

בראשית

ושנים ויקרבו הנערים קרנן מנחז לי' ויבא קין
 בפרי האדמה והכל הכי סבכורו צאנו ופחלביהן
 ויפניו משע אל הכל ואל מנחתו ותרד אש מאת יי
 פון השמים ותאכלנה. ואל קין ואל מנחתו לא פנה
 וילא שעה צליה כי הקריב לפניו מירז פרי
 האדמה ויקנא קין כהכל אחיו על הדבר הוח ויבקש
 למצוא אליו דבר עלילה לחמתו. והיה מימים
 ויצא קין והכל אחיו בשד' ביום לעש' מלאכתם :

אפר הנעיר עם זה ויבן אוסרן כפרסה ויהי כהיוחס
 בסדה ויקר קין וכו' סל' סכססיו כסדה עוסקיס כל
 סמד כפלאכתו זה חורס וזה רועה זה היתח עליה
 ועלילה כי ויקס קין אל סכל אסיו ויהי זהו וכסו
 ססספר וסולך : דוק

והח שניהם כשדה ויהי קין עיבר והורש ארמתו
 וחכל רועח צאנו ועכור הצאן על סקום החרישח
 אשר חרש קין בארץ ויחר לקק סאוד על חרבר
 הוח ויבן קין אל הכל אחיו כחמהו ויאמר לי סח
 ליוך כי באת אחת וצאנך לגור ולרעו' ככל ארצי
 ויענם הכל את קין אחיו ויאמר אליו מה ליוך
 אש תאכל את פרי צאני ולובש את צמרם ועתח
 חסר פעליך את צמרי צאני אש' לבשת ושלם את
 פריס ואת כשרם אשר אכלת ויהי כאשר העשה
 את חרבר חו' גם אנכי אצא פערצך כאשר אמרת
 אז אצוף בשמים אם אובל ויאמר קין אל הכל אחיו
 הלא אם חרגתי אוחך היום כיויבקש דמך סמני'
 ויעז הכל את קין לאמר הלא חאלהים אשר עשה
 אותנו בארץ הוא ינקום את נק' חתי וחוא יבקש את
 דמי סאך אם חפיתני כי יי הוא השופט והוא
 חדין והוא חמשיב לאיש רעה כרעתו ורשע
 כרשעתו אשר יצעה בארץ ועתה אם חפת
 תחיתני כוח הלא אלהים יודע ססטרך וישפוט
 אותך על הרעה אשר דברת לעשות ליו היום :
 ויהי כשמוע קין את כל דברי הכל אחיו אשר דבר
 ויחר סף קין על הכל אחיו כדברו את הדבר הוח :
 וימהר

וימהר ויקם קין ויקח את כרזל בלי המחרש אשר
 לו וכתה בה את אחיו פתאום וספיתו : וישוף קין
 את דמי הכל אחיו ארצ' דירץ דם הכל לפני הצאן
 בארץ : ויהי אחרי כן וינח' קין על אשר חפית את
 אחיו ויתצב סאוד ויבכה עליו ויחר לו פאוד :
 ויקם קין ויחר חפורה כשדה ותן בה את גויות
 אחיו וישב העפר עליו : וידע יי את אשר עשה קין
 לאחיו וירא יי אל קין ויאמר אליו אי חבל אויך
 אשר ארך : ויחש קין ויאמר לא ידעתי חסובר
 אוי אנכי : ויאמר לי יי סח עשית קול דמי אויך
 ציצקים אלי מן חדרמה אשר הרגת אותו שם :
 כי חרגת את אחיך ותכחש אלי ותחשוב בלבך
 לאמר לא ראיתך ולא אדע כל סעשיך אשר
 חצשה : ותצשה את הדבר הזה וחפית את אחיך
 חנם על אשר דבר ליך ככונה : ועתה ארוור אתח
 מן חדרמה אשר פאתה את פיה לקח את דמי
 אויך פיךך ואשר קברת אותו בת :

אמר הנעיר עם זה ויען למה נתקללה האדמה סכ'א
 ארוור אתה סן האדמה אשר פנתה את פיה לקחת וכו'
 כי גם כן היה חטאה כסה סהעפר כסססינו קין על
 סכל למה היו כסה וסקטה ולא דחתה העפר סעל
 סכל והרי פנתה את פיה ססס לקחת את דמי סכל : דוק

והיה כי חעבור אות' לא תוסף תת כחה לך כאשר
 בתחילה : כי קוץ ודרדר חצמיח לך האדמה :
 ועונד תהיה בארץ עריום פוחך ויצא קין בעת
 ההיא מלפני יי מין חפוקס אשר היה שם ויך נע
 ונודד בארץ קוסת ערן הוא וכל אשר לו : וידע
 קין את אשתו בימים ההכ ותתר ותלד לו בן :
 ויקר' שמו חנוך לאמר בעת חהיא החל יי להניחו
 ולהשקיסו בארץ : וגם בעת חהיא החל קין
 לבנות עיר ויבנה את העיר ויקרא את שם חעיר
 חנוך בשם בנו : כי הניחו לוי בארץ בימים חהם
 ולא נע ולא נד כנתחלה : וילד לחנוך את עירר
 ועירר ילד את פחוואל : וסחוי' ילד את פתושל
 ופתושאל

פרשת

בראשית

וַתִּשְׁאַל יִלְדָּאֵת לִמְךָ : וְהָיָה שְׁנַת שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמֵאַתְּ שָׁנָה לַחַיִּי אֲדָם כְּאַרְץ וְיָרֵעַ אֲדָם עוֹד
אֵת הַחַיִּי אֲשֶׁתּוֹ וְחָחַר וְתָלַד בֶּן כְּדַמּוֹתוֹ בְּצִלְמוֹ
: וְהִקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁשׁ לְאַמֵּר בִּישַׁת לִי אֱלֹהִים
וְרָצָה עֲחָר תַּחַת הַבֵּל כִּי הִרְגוּ קִיָּן : וַיְהִי שֵׁשׁ פִּמָּת
שָׁנָה וְחַמֵּשׁ שָׁנִים וַיִּלְדַּד בֶּן וַיִּקְרָא שֵׁשׁ אֶת שֵׁם כְּנֹ
אֲנוֹשׁ לְאַמֵּר בְּעַת הַהִיא חָחַיִּי בְּנֵי הָאָדָם לְרֹב עַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה וְלֹהֲכֹאִיב אֶת נַפְשָׁם וְלִבֵּב לַפְּשֹׁעַ
וְלִכְבוֹד בְּאֱלֹהִים : וַיְהִי כִּימֵי אֲנוֹשׁ וַיּוֹסִיף עוֹד
בְּנֵי הָאָדָם לְמַרְדּוֹ וּלְפְשֹׁעַ בְּאֱלֹהִים לְחִסְיָף חַרוֹן
אֱפָלוֹ עַל בְּנֵי הָאָדָם : וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי הָאָדָם וַיַּעֲבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁכַּח אֱתֵי אֱשֶׁר בְּרָאם כְּאַרְץ
וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי הָאָדָם כִּימֵי הַחֵם צִלְמֵי נַחֲשֵׁת וּכְבוֹל
עֵץ וְאִכְנֹז וּשְׁתַּחֲוּוּ לַחֵם וַיַּעֲבֹדוּם : וַיַּעֲשׂוּ כָל אִישׁ
אֱלֹהוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ וַיַּעֲבֹדוּ בְּנֵי הָאָדָם אֶת יְיָ כֹּל
יְמֵי אֲנוֹשׁ וּכְנִיָּו : וַיַּחַר אֱפָלוֹ עַל מַעֲשֵׂיהֶם וְעַל
תּוֹצְמוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ כְּאַרְץ : וַיִּצְפֹּף לִי עֲלֵיהֶם אֵת
מִי נֹהַר גִּיחֹן וַיִּשְׁחִיתֵם וַיִּכְלֶה וַיֵּאכַד אֶת שְׁלִישׁ
חֲמֵרָץ : וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁכַח בְּנֵי הָאָדָם מִדְּרֹכֵי הָרָע
וְעוֹד יָרַם נַטְוִיָּה לַעֲשׂוֹת הָרָע כְּעִינֵי יְיָ : וּבְיָמֵים
הָהֵם אִין זָרַעוּ אִין קִצִּיר בְּאֲדָמָה וְאִין אֹכֵל לִבְנֵי
הָאָדָם וַיְהִי רָעִב גְּדוֹל מְאֹד בְּיָמֵים הָהֵם : וַיְהִי הוֹרֵעַ
אֲשֶׁר הֵם זֹרְעִים בְּאֲדָמָה לְקֹצֵים וְלִרְרָדִים
וְלִכְרָקוֹנִים בְּיָמֵים הָהֵם כִּי פִיפִי אֲדָם חִיָּה הִדְבֵּר
הוּוֹה כְּאַרְץ מְקַלֶּלֶת אֱלֹהִים אֲשֶׁר קָלַל אֶת חֲאֲדָמָה
מִחֲטָאת הָאָדָם אֲשֶׁר חֲטָא לִפְנֵי יְיָ : וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר
הוֹסִיפוּ בְּנֵי הָאָדָם לְמַרְדּוֹ וּלְפְשֹׁעַ בְּאֱלֹהִים
וְלִהְשִׁחִית אֶת דְּרֹכָם וְתוֹסֵף גַּם הָאֲדָמָה לְהִשְׁחִיתוֹ
: וַיְהִי אֲנוֹשׁ חֲשָׁצִים שָׁנָה וַיִּלְדַּד אֶת קִיָּן : וַיִּגְדַּל
קִיָּן וַיְהִי בֶן אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיְחַסֵּם וַיִּדַּע וַיִּשְׁבֵּל בְּכָל
חֲכָמָה וַיִּמְלֹךְ עַל כָּל בְּנֵי הָאָדָם וַיְדַרְךְ אֶת בְּנֵי
הָאָדָם כְּחֲכָמָה וּבְרָעַת : כִּי הָיָה הָאִישׁ קִיָּן חֲכָם
מְאֹד וּמְבִיָּן הַכֹּל חֲכָמָה וַיִּפְשֹׁל בְּחֲכָמָתוֹ גַּם
בְּרוּחֹהּ וּבְשֵׁמוֹ : וַיִּדַּע קִיָּן כְּחֲכָמָתוֹ כִּי־יִשְׁחִית
אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי הָאָדָם עַל חֲטָאָם כְּאַרְץ וּכְנִיבִיא

וְיָ

לִי עֲלֵיהֶם אֵת מִי הַטָּבֵא בְּאֲחֵרֵיהֶם הַיְמִינִים : וַיִּכְתּוּב
קִיָּן אֶת חֲזָתִידוֹ לֵהִיּוֹת בְּיָמֵים הַחֵם עַל לִוְחֹת אֲבָן
וַיְהִי גַם בְּאֲזָרוֹתָיו : וַיִּמְלֹךְ קִיָּן בְּכָל הָאָרֶץ וַיִּשֶׁב
מִבְּנֵי הָאָדָם לְעֹבֵד אֶת הָאֱלֹהִים : וַיְהִי בְּחַיֵּי קִיָּן בֶּן
שִׁבְעִים שָׁנָה וַיִּלְדַּד שְׁלֹשָׁה בָנִים וְשֵׁמִי בְּכוֹת : וַיִּלְדָּה
שֵׁמֹת בְּנֵי קִיָּן שֵׁם חֲבֹכָד מִהֶלְלָאֵל וּמִשְׁגֵּהוּ עֵנָן
וְהַשְׁלִישִׁי פֶרֶר : וְאֲחֵיוֹתֵיהֶם עֵדָה וְצִלָּה אֱלֹהִים בְּנֵי
קִיָּן אֲשֶׁר יִלְדוּ לוֹ בְּיָמֵי חַמְשָׁה : וַיִּתְחַתֵּן לְכַךְ בֶּן
מִתּוֹשָׁאֵל אֶת קִיָּן : וַיִּקַּח לוֹ אֶת שְׁתֵּי בְנוֹתָיו לְנָשׁוֹב :
וַזָּהָר וְתָלַד עֵדָה לְלִמְךָ בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹבֵל :
וְחָחַר עוֹד וְתָלַד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹבֵל : וְצִלָּה
אֲחֻתָּהּ הָיְתָה עֲקָרָה בְּיָמֵים הָהֵם אִין לָהּ וָלֵד :
כִּי־כִימֵים חֲמֵשׁ הַחֲלוּ בְּנֵי הָאָדָם לַפְּשֹׁעַ בְּאֱלֹהִים
וְלַעֲבוֹר עַל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת חֲאֲדָם לְפָרוֹת
וְלִרְבוֹת כְּאַרְץ : וַיִּשְׁקוּ מִבְּנֵי הָאָדָם אֶת מִקְצֵת
נְשִׂיהֶם מִשְׁקָה עֲקָרוֹת לִטְעֵן אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ כְּתוֹאֲרָם
וְלֹא יִכְחָשׁוּ יִשְׁיִין וּמְרָאִיהֶן : וַיְהִי כַּהֲשָׁקוֹת בְּנֵי
הָאָדָם אֶת מִקְצֵת נְשִׂיהֶם וְתִשְׁתַּהֲגֵם צִלָּה עִפְשָׁה :
וַיְהִי הַנְּשִׂים הַיּוֹלְדוֹת כְּעִינֵי כַּעֲלִיָּהּ לַתּוֹעֵבָה
בְּאַלְפִּינוֹת חַיִּים וְחַעֲקָרוֹת יִדְבְּקוּ בָהֶן : וַיְהִי מִקֶּץ
יָמֵים רַבִּים וְשָׁנִים לַעֲשׂוֹת צִלָּה וַיִּפְתַּח יְיָ אֶת
רַחֲמָה : וַחָחַר וְתָלַד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ תוֹבֵל קִיָּן
לְאַמֵּר אַחֲרָי בְּלוֹתִי קִנְיָתִיהֶן בְּאֶשְׁדֵּי : וַזָּהָר עוֹד
וְתָלַד בֶּת וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ נַעֲמָה כִּי אֲמַרָה אַחֲרָי
בְּלוֹתִי הִיְתָה לִי עֲדָנָה וְנוֹעַם : וְלִמְךָ זָקֵן כֹּאֲ בְּיָמֵים
וְתִכְהִין עֵיטוֹ וְלֹא יִכּוֹל לְרַצּוֹת וְתוֹכֵל קִיָּן בְּנוֹ רֹעֵה
אוֹתוֹ : וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא לְמִכְּבֹּשֶׁד וְתוֹכֵל קִיָּן בְּנוֹ עֲצָן
וַיְהִי הֵם הוֹלְכִים שְׁנֵיהֶם יַחַד בְּשָׂדֵה וְקִין בֶּן אֲדָם
הוֹלֵךְ וּבֹא בְּשָׂדֵה לְקָרְאָתָם כִּי הָיָה לִמְךָ זָקֵן מְאֹד
וְלֹא יוֹכֵל לְרַאוֹ מְאֹד וְתוֹכֵל קִיָּן בְּנוֹ עָדָר קָטָן מְאֹד
: וַיֵּאמֶר תוֹכֵל קִיָּן אֲבִיו לְמַשׁוֹךְ בְּקִשְׁתוֹ וַיִּמְשֹׁךְ
אֶת קִשְׁתוֹ וַיִּךְ אֶת קִיָּן בְּחֵצִים מִרְחוֹק וַיִּכְתְּוֶהוּ כִּי
הָיָה כְּעִינֵם לַחַיִּי : וַיֹּבֵא חֲחָצִים בְּגִיּוֹת קִיָּן וְהוּא
רְחוֹק מִפְּנֵיהֶם וַיִּפּוֹל אֲרָצָה וַיִּמָּת : וַיִּשְׁלַח יְיָ
לְקִיָּן רֵעָה בְּרַעְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְחַבֵּל אַחֲרָי כְּדָבָר לִי

אֲשֶׁר

עֲרֵצֵת בְּרֵאשִׁית

וכמקובץ אשר נחמאת שמה : והלכת על כל בני
 האדם לפענן אשר תלמדם את הדרך אשר ילכו
 בה ואת המעשה אשר יעשו ללכת בדיכוי :
 ויקס חנוך ויצא פניו ומקומו ופנה החור אשר
 היה שם בדבר יי : וילך את בני האדם וילמדם
 דרך יי : ויאסוף את בני האד' בעת ההיא ויודיעם
 את מוסר יי : ויצו ויצבירו קול בכל מקומות בני
 האדם לאמר מיהאיש אשר יחפץ לרעות את
 דרכי יי ואת המעשה הטוב יבא אל חנוך :
 וימאסו אליו כל בני האדם בעת ההיא והיה כל
 אשר יחפץ את הדבר הזה יילך אל חנוך : וימלוך
 חנוך על בני האדם בדבר יי ויבואו וישתחוו לו
 ארצה וישמעו כלם יחד את דבריו : ומהירוח
 א-יוב אל חנוך וילמד את כל אנשיו חכמת א-יוב
 ודרכו ויצבדו בני האדם את יי כל ימי חנוך ויבאו
 בני האדם לשמוע את חכמתו : וגם כל פלבי בני
 האדם הראשונים והאחרונים ושריה ושופטיהם
 באו אל חנוך כשפעם אחת כהמה וישתחוו לו אפים
 ארצה : ויבקשו גם הם פאת חנוך אשר יבליך
 עליהם ויאכה להם לדבר הוח : ויהקצו
 כלם בשלשים ופאת פלבי ושרים וימליכו את
 חנוך עליהם והיו כלם תחת ידו וחת דבריו :
 וילמד אותם הנוך חכמה ודעת ודרך יי : וישם
 שלום בין כלם והיה שלום בכל הארץ בימי חנוך :
 וימלך חנוך על כל בני האדם מאתיים וארבעים
 שנה ושלוש שנים והיה עושה משפט וצדקה לכל
 עמו וידיכס בדיכוי : ואלה תולדות חנוך
 מהושלח ואישוע ואילך בנים שלשה ואחיהם
 פלכא ונעמה : והיו מהושלח שבט ושמונים שנה
 ומאת שנה ויולד את לכוך והיה בשנת חמשי ויש
 שנים לחיי לכוך ויפח אדם כהשפאת ושלושים
 שנה היה כמתו ויקברו אותו שם ונניח חנוך
 ומהושלח בנו בכבוד גדול נקבר את המלאכים
 כמזרה אשר דבר להם יי : ויעשו כל בני האדם
 במקום ההוא בסגד וכבי גדול על אדם על בן
 היתח

אשר דבר לו : והיה כאשר פת קין וילכו לכוך
 ותובל לראות את החיה אשר הרגו ויראו והנה קין
 זקנם גופל ארצה מת : ויחר לכוך מאד בעשותו
 הרב' הויכה כף א' כף וספוא את בנו בכפיו ויכיתוהו
 : וישפצו נשיו למך את הדבר אשר עשה למך
 ויבקשו להרגו : וישנאו נשיו למך אהו מהיום
 ההוא והלאה על אשר הכית את קין זאת תובל
 קין ויפרדו נשיו למך מפניו ולא אבו לשמוע אליו
 בימים ההם : ויבא למך אצל נשיו ויפצר בהם
 לשפוט אליו על הדבר הזה : ויאמר לכוך לנשיו
 עדה וצלה שפוען קולי נשיו למך האוינה אחרתי :
 אמר הנעור כזה טוכן כפל הפסוק אבל מילי טולי
 קצט סמען קולי להזדונ אליו האזינה אטרתי
 התבנות סיתת הילד :

אך עתה הנה חשכתם ואמרתם כו איש הרגתי
 לפעציו וילד לחבורתי על לא חמס : הלא אתם
 ידעתם כו אני וקנתי ושבתי וצניי ככדו מווקן ואעש
 את הדבר הזה בלא דעת : וישמעו נשיו למך אליו
 לדבר הזה וישיבו אליו בעצת עדם איהם : אך
 לא ילדו לרבנים מחוס ההוא והלאה כידע כי
 חרזן אף יי הולך וגדול בימים חמס על בני האדם
 להשחיתם בני המבול על רוע מעשיהם :
 ומחלאל בן קנן חי ששים שנה וחמש שנים ויולד
 את ירד ויחיררד שחיס וששים שנה ומאת שנה
 ויולד את חנוך : ויהי חנוך חמש וששים שנה
 ויולד את מתושלח : ויתהלך חנוך את האלהים
 אחרי הולידו את מתושלח ויצבד את יי ויפאס
 בדרכי בני האדם חרעים : ותדבק נפש חנוך
 במוסר יי וכדעת וכבינה וירע את דרכי יי : ויפרד
 כחכמתו את נפשו מבני האדם ויסגר את נפשו
 מהם ימים רבים : והיה מקץ ימים רבים ושנים
 בהיותו עובד לפני יי והיה הוא מחפלל לפני יי
 כבית וכחדר : ויקרא אליו כל יי בן השמים
 ויאמר הנני : ויאמר אליו קום צא מביתך
 וממקובץ

פרשת בראשית

חתה לחוק בכני האדם ער היום חזה : וימת
 אר' על אש' אכל מעץ הרעתו וכוניו כאשר דבר
 אליהם י' והיה בשנת מות אדם היא שנת מאתיים
 וארבעים שנה ושלש שנים לפלכות חנוך : והיה
 בעת הה' וישט חנוך על לבו להפגד ולהנדל מבני
 האדם ולהסתר מהם כבדאשונה לעכוד את י' :
 ויעש חנוך את הדבר הזה אך לא הסתי' את נפשו
 פהם כל הימים : ויסתר פכני האדם שלשת ימיו'
 ויגלה להם יום אחר' וכל שלשת הימים אשר
 הוא בחרר מתגלל ומשבח אל י' אלהיו וביום
 אשר יצא אל עכריו להראות להם ולפגד להם דרך
 ליוכל אשר ישאלו ממנו דובר אליהם : ויעש
 כמעשה הזה ויפוכ רבים ושנים וישב אחרי כן
 ויסתר את נפשו וימיים ויגלה לעמואם אלשכנח
 ימים ואחרי כן יום אחד בחרש ויום אחד בשנה
 ער אשר בקשו פניו כל המלכים וכל השרים וכל
 בני האר' ויתאו כלם לראוי' את פני חנוך ולשמו' את
 דבריו ולא יכלו כי ראוי כל בני האר' פחנוך ירא'
 גדולה ויראו פגשת אליו מאיפת האלהים אשר
 על פניו על כן לא יוכל איש לראות את פניו פן
 יסר וימום : ויתעצו כל הפלכים וכל השרים
 לאסוף את כל בני האר' יחד ולבא ל' חנוך מלכם
 לרבר כלם עמו בעת אשר יצא אליהם ויעשו כן :
 ויהי היום ויצא חנוך אליהם ותקבצו כלם ויבאו
 יחד אליו וידבר להם חנוך את כל דבריהם וילמד
 להם חכמ' ודעה ויודם את יראת י' ויתבהלו כמד
 כל בני האדם ויתמהו ממנו על חכמתו וישתחוו
 לעניו כלם ארצה ויאפרו ויחי המלך יחי המלך :
 ויחי פוימים בחיות כל הפלכים וכל השרים וכל
 בני האדם פרברים עם חנוך וחנוך כלמד צותם
 את דרכיו י' ויקרא פלאך י' ל' חנוך כן השכים
 בעת החיאו ואמר להעלותו השכים להפליכו על
 בני האלהים כשפיגם כאשר מלך על בני האדם
 בארץ : בעת ההיא בשפוצ חנוך את הדבר הזה
 ויצא ויקבצו לו את כל יושבי הארץ וילמד אותם

חכמה ודעה ומוסר י' : ויאמר אליהם נשאלו
 נשאלתי לעלות אל השכים לא ידעתיום לכתו :
 ועתה לפגד את' חכמה ודעה וזכור לעשו' בארץ
 אשר תחיו בה טרם אשר אלך מאתכם ויעש כן :
 וילמד אותם חכמה ודעה ומוסר וזכיר אתהם :
 וישם להם חוקים ומשפטים לעשותם בארץ וישם
 להם שלום וירח אותם חיו עולם : ושנן אהם
 יבאים עתדים וילמדו ויורה להם את כל דר ברים
 האלה : ויחי בעת ההיא ובני האדם יושנים את
 חנוך וחנוך פדבר אליהם : וישאלו מנייהם ויקאו
 והנה דפוח סוס גדול יורד פן השכים וילך הסוס
 ברות הארץ : ויגיוו לחנוך את אשר ראו ויאבדו
 אליהם חנוך בעכוריו הסוס ההוא יורד לארץ פ
 הניע העת והיום אשר אלך לי פאמכם ולא אראה
 עוד אליכם : ויורד הסוס ההוא בעת ההיא ועביד
 לפני חנוך וכל בני האדם אשר את חנוך רואים
 אותו : ויצו עוד חנוך בעת ההיא ועניו קול ואמ'
 פני העיש אשר יחלוץ לדעה דרכי י' אלהיו יבא
 ביום הזה אל חנוך טרם דלקחו בפינו : ויתקבצו
 ויביאו כל בני האדם ויבאו אל חנוך ביום ההוא
 וגם כל פלכי הארץ ושריהם ורוזניהם לאסרו
 כאתו ביום ההוא : וילמד חנוך את כל בני האדם
 חכמה ודעה ומוסר י' ביום ההוא ויצוה פמד לעכוד
 את י' וללכת בדרכיו כל יכי חייהם וישם שלום
 עוד בין כלם : ויהי אחרי כן ויקם וירכב על הסוס
 ויצא וילך ויצאו וילכו אחריו כל בני האר' כשבינה
 פאות אלף איש : וילכו אתו פהלך יום אחד : והיה
 ביום השני ויאמר ליהם שונולכם לאהליכם למה
 תלכו פן חמותו וישובו פיהם פעליו : וילכו אהו
 הנשארים פהם כהלך שעת ימיים והנוך דוגר
 אליהם בכל יום שונולאהליכם פן חמותו ולא
 אבו לשוב וילכו אתו' והיה ביום הששי וידבר עוד
 חנוך אליהם לאמר שונולכם לאהליכם כאתי
 כי פחר אעלה לי השכיבה והיה כל הנשאר
 פכם אתי ומות : וישבו עוד פהם ביום הששי

פרשת בראשית

בקיל פתושלח וימרדו בו : ויקצף יצאד עליהם
 ויכף יי' וישחית את הורע ניכים חתם : זאן זרע
 ואין קציר באדמה : ויהי כאשר יורעו את האדמה
 את אשר יאכלו לכחייתם בארץ ויצמחו להם
 קוצים ודרדרים אשר לא זרעו : וכל זמא לא
 שבו בני האדם ניכים ההם פדרכם הרעה וזר
 יים נסויה לעשות הרע בעיניו י' ויכעיסו את
 יי' בדריהם הרעים ויקצף יי' מאד וינחם כי
 עשה את האדם ויאמר להשחיתם ולהאבידם
 מפל פני האדמה ויעש להם בן י' בימים ההם
 בחיות לכך בן פתושלח בן שטים ושפנה שנים
 ומאת שנה וימת שת בן אדם י' ויהיו בלי ימי שח
 אשר חי תשע פעות שנה ושתי עשר שנה ויפת י'
 ויהי למך בן שמונים ואחת שנים ומאת שנה ויקח
 אשכנז בת אליוש בן חנוך דודולאשה ותהר לו י'
 בעת ההוא זרעו בני האדם את האדמה וימצאו
 אוכל מצט באדמה י' :

אמר הצעיר בזה אנו סכין סמס' זה יכחמו כול סן
 האדמה אשר אררה כי אז נזחן הזאטנאו סיטן עוב
 סטנאו סעט אוכל באדמה סמס' מקודס וכלני יקיס
 להסכמ לסטן עוב : דוק

אך לא שבו בני האדם פדרככ הרעה וימעלו
 וימרדו באדמה ותהר אשה למך ותלד לו בן בעת
 החיא לתקופת השנה י' ויקרא פתושלח את שמו
 נח לאמר נחה האדמה ושקטת פהשחית בימיו
 ולכך אכיו קראלו כינחם לאמ' זה ינחפנו בכיעשנו
 ובעצבנו וינינו בן האדמה אשר אררה יי' :

אמר הצעיר בזה אנו סכין סמס' זה יכחמו כול סן
 עוד זה יכחמו סיאנו נופל על סס כח כיס על סס
 סכמס : כי אנו סכמכר נפס ק הקודס קרא איתונכ
 כינחה האדמה וסקעה ניוסיו חבל לאמר טס סהסלר
 אסר לו וקראוהו הוא ססס אסר ימל על אשונה זס
 ינחמנו סהוא סס סכמס : או נהפך ססו סכרסס
 סה ספסל : דוק
 יגדל

ואתרו עוד אנשים וירכבו צמיו : ויאמרו אלנו צמך
 גלך אל המקום אשר תלך חייכי המות יזריר
 בינו וביניך : ויהי כי מתאמצים הם ללכת אתו
 ויחדל לדבר אליהם וילכו אחריו ולא שבו לחם :
 והסלבים האלה כשוכם ויפקרו כלם לוצת את
 מספר האנשים חנשארנים אשר הלכו אחרי חנוך
 ויהי בעם השטעיוניצל חנוך כסצרה השמימה
 כסוסו אשר ורכבו אש : וישלחו כלי המלכים אשר
 היו עם חנוך כיום השמיני לקח את מספר
 האנשים אשר גשארנו עם חנוך כמקום אשר עלה
 משם השמימה : וילכו כל המלכים האלה אל
 המקום שהוא וימצאו כל הארץ מלא שלג כמקום
 ההוא ויצל השלג אכנסו גדולות מאבני שלג :
 ויאמרו איש אל רעהו לכו ונכקע את השלג הזה
 ונראה פן פותו האנשי אשר גשארנו עם חנוך חחת
 השלג הזה : ויצשו בן ובקשו בכל השלג ההוא
 וימצאו את מספר האנשים אשר היו עם חנוך
 פתים תחת השלג ויכשורו : חנוך ולא מצאו לו
 עלה השמימה :

אמר הצעיר בזה אנו סכין סמס' זה יכחמו כול סן
 אקין סרל ויכנו תחת סלג כסו סחחיס לפי סלקח
 חוה סלחיס חומו דוק ולא סחחיס : דוק

ויהיו בלי ימי חנוך אשר חי בארץ שלש מאות שנה
 וח שש ושלשים שנה י' בשנת פאה ושלש עשרה
 שנה לחיי למך בן פתושלח עלה חנוך השמימה י'
 ויהי בעלות חנוך השמים ויקפו כל מלכי הארץ
 ויקחו את פתושלח בנו ויטשחו אותו ומליכותו
 עליה חחת אביו י' ויעש פתושלח הישר כעניניו
 ככל אשר הורהו חנוך אביו י' וילמד גם הוא את
 בני האדם חכמה ודעה ויראת יי' בלי ימו ולא סר
 פן הדרך הטובה ויבין נשפאל י' אך באחרית ימי
 פתושלח סרו בני האדם באחריו יי' וישחיתו את
 הארץ ויגולו ויחכסו אש את רעהו ויכרדו בלחי
 ויעשו בו ושהיהו את דרכם ולא אבו לשנות
 בקיל

5
B

פרשת פראשית

ועשר שנים וימת : ובשנת ארבעה ושלשים
 שנים ופאתים שנה לחיינחם פת פה לילך כן קנין :
 ויהקיפוי מהללאל שפנת פאות שנה החמש
 ותשעים שנה וימת : וירד בן מהר' מת
 בימים ההם כשנה שש' ויש שנים זעלש מאות
 שנה לחיינח : והחז כל ימיירד תשע מאות
 שנה ושתיים וששים שנה וימת : וגם כל האדם
 אשר מלאו אחרי יי' ממו ביפו' ההם טרכ ראותם
 את הרעה אשר דבר יי' לעשות בכל הארץ :
 ויהי בקי'ימים רבים ושנים עד שנת ארבע פאות
 ושכונים שנה לחיינח : כאשר חמו כל בני
 האז' אשר מלאו אחרי יי' לילמות פקרב בני האדם
 וישאר אך מהשלח בימים ההם : ויאמר יי'
 אלנח ואל פתושלח לאמר : דברו וקראו אל
 כל בני האדם לאמר כה אמר יי' שוננו כדרכיכם
 תרעים וזכו את מעשיכ' ונחם יי' על הרעה אשר
 דבר לעשות לבכ בארץ ולא תחיה : כי בה
 אמר יי' חנינוחן לבכ מוצר עשרים וסאת שנה
 אם שוב תשובו אלי ועובתם את דרכיכם
 הרעים ושבתי גס אני מן הרעה אשר דברתי
 אליכם ולא תקום אמר יי' : וידברונח ומתושלח
 את כל דברי יי' אל כל בני האדם יום יום השכם
 ודבר בגל הימים הרם : ולא שמעו כל בני
 האדם אליהם ולא הסה את אונם לדבריהם
 וישו את ערפם : וישם יי' מוצר להם עשרים
 וכ' שנה לאמר אם שובישובו ונחם יי' על הרעה
 לבלתי השחית את הארץ : ונח בן למך חדל
 לקחת אשה להוליד בנים כי אמר אך הנה יי'
 משחית את בני האדם פעל הארץ לפה לוי בנים :
 ונח איש צדיק תמים היה בדורותיו וינחר בו יי'
 לחיות פור עורע על פני כל הארץ : ויאמר
 יי' לנח קח לך אשה והוליד בנים כי אוחך ראיתי
 צדיק לפני בדור הזה : ואתה ובניך אך תהיו
 בקרב הארץ : וילך נח ויקח אשה ויבחר את נעמה
 בנהגו והיא בת חמש מאת ושכונים שנה :

אבר

ועשר שנים וימת : ובשנת ארבעה ושלשים
 שנים ופאתים שנה לחיינחם פת פה לילך כן קנין :
 ויהקיפוי מהללאל שפנת פאות שנה החמש
 ותשעים שנה וימת : וירד בן מהר' מת
 בימים ההם כשנה שש' ויש שנים זעלש מאות
 שנה לחיינח : והחז כל ימיירד תשע מאות
 שנה ושתיים וששים שנה וימת : וגם כל האדם
 אשר מלאו אחרי יי' ממו ביפו' ההם טרכ ראותם
 את הרעה אשר דבר יי' לעשות בכל הארץ :
 ויהי בקי'ימים רבים ושנים עד שנת ארבע פאות
 ושכונים שנה לחיינח : כאשר חמו כל בני
 האז' אשר מלאו אחרי יי' לילמות פקרב בני האדם
 וישאר אך מהשלח בימים ההם : ויאמר יי'
 אלנח ואל פתושלח לאמר : דברו וקראו אל
 כל בני האדם לאמר כה אמר יי' שוננו כדרכיכם
 תרעים וזכו את מעשיכ' ונחם יי' על הרעה אשר
 דבר לעשות לבכ בארץ ולא תחיה : כי בה
 אמר יי' חנינוחן לבכ מוצר עשרים וסאת שנה
 אם שוב תשובו אלי ועובתם את דרכיכם
 הרעים ושבתי גס אני מן הרעה אשר דברתי
 אליכם ולא תקום אמר יי' : וידברונח ומתושלח
 את כל דברי יי' אל כל בני האדם יום יום השכם
 ודבר בגל הימים הרם : ולא שמעו כל בני
 האדם אליהם ולא הסה את אונם לדבריהם
 וישו את ערפם : וישם יי' מוצר להם עשרים
 וכ' שנה לאמר אם שובישובו ונחם יי' על הרעה
 לבלתי השחית את הארץ : ונח בן למך חדל
 לקחת אשה להוליד בנים כי אמר אך הנה יי'
 משחית את בני האדם פעל הארץ לפה לוי בנים :
 ונח איש צדיק תמים היה בדורותיו וינחר בו יי'
 לחיות פור עורע על פני כל הארץ : ויאמר
 יי' לנח קח לך אשה והוליד בנים כי אוחך ראיתי
 צדיק לפני בדור הזה : ואתה ובניך אך תהיו
 בקרב הארץ : וילך נח ויקח אשה ויבחר את נעמה
 בנהגו והיא בת חמש מאת ושכונים שנה :

חגלת פרשת בראשית

פרשת נח

דקה
 בשנת שמונים וארבע שנים לחי
 נח וימח אנוש בן שנת בן תשע
 מאות שנה וחמש שנים היה במותו : ובשנת
 שבעים וישע שנים וסאת שנה לחיינח מת קינן
 נח אנוש : ויהיו בלי ימי קינן תשע מאות שנה

ועשר

אָפֿע הצעיר, אַה האָ המך דכריו ז'ל סאפיר סכעטה
 אחת מוכל קין נת לםך כאח נח, ומוזה כח'טויה
 נת החרך, וזויה ס'ז'ל הויה להם בקבלה כיאסחו סל
 נח לש' ש'ספה וסל סל סנאו סכמו סס כעטה כיאס
 אחת מוכל קין נת לםך וסכני סז'ל הויה, אכל לא ראו
 זס סספיר ססחו אוסר נכ'י סכעטה אחת סיתס וסויה
 נת סנוך: דוק

ונח בן השנים ושמונה שנה וארבע מאות שנה
 בקחהו את נעמה לאשה, וטהר נעמה וחדל בן
 ויקרא את שמו יפת לאמר יפת אלהים ל בארץ,
 וזה צוד והלך בן ויקרא את שכו שכ לאמ' שני
 אלהים שאריות לחיות בקרב הארץ, ונח בן חמש
 מאות ושתים שנה כלדה נעמה את שם, ויגדלו
 הנערים וילכו בדרכי י' בכל אש' לסדה כחש'ל'
 ונח אביהם, ולכך אבי נחבת ניבים ההם כיאך
 לא הלך כדרכו אביו בכל לככו ויפת בשנת חמש
 ותשעי שנה וחם'פאלו שנה לחיו נח, ויהיו כל ימי
 למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה ויבת,
 וגם כל בני האדם אשר ידעו את י' בתו כלם
 כשנה ההל'טרים הביאו י' את הרעה על בני האד',
 כיא חפץ י' לרפיתם לבלתי ראות איש איש ידע את
 י' את אחיו ואת קרובו ברעה אש' דבר י' לעשות,
 בעת ההוא אכר י' אל נה ואל סחושלח לאמר,
 עמדו וקראו באוני כל בני האדם את כל הדברים
 אשר דברתי אליכם בנימיס ההם, אוליו שוכו בני
 האדם סכעטיהם הרעים ונחמתי על הרעה ולא
 אביאנה, ויעמדו נח ויחושלח ויקרא באוני כל
 האדם את כל אשר דבר י' אלהים, ולא סכעו
 בני האדם ולא סמו את אונם א כל הדברים הא',
 וחי אחרי כן ויאמר י' אל נח קץ כל בשר בא לפני
 ספני רוע כעלליהם והנני מסחיתם את הארץ,
 ואתה קח לך נציגור והלכת אל כוכם פלוני
 אלכונ וסעית לך ריבה גדולה והעבדת אותה
 כמכום החו' וזה אשר תעשה אות' שלש מאות
 וימה אדכה וחמישים אכה ורחה ושלשים אכה

קויחה, וסעית לך צחה פתוח כצדה ואל אסח
 חכלינה מלכעלה וכפרת אה' מביט וכחין ככפיר,
 ואני הנני סביא את המכול כים על הארץ וסחתי
 כל בשר סתחת השמים כל אשר בארץ יגוע,
 וביאת אותה ובניך ואספתם סכל החי שנים שנים
 זכר ונקבה וזכר וזכר אתהם א החכה לחיות משם
 ורע על הארץ, וגם סכל סאכל אשר יאכל לכל
 החיה אסף אליך א החכה והיה לך ולחם לאכלה,
 וכחרת לבניך שלש נעוה סבנות האדכ והיו
 לבטך לנשים, ויקס נח ויעש את החבה כמקום
 אשר צוהו י' ויעש נח ככל אשר צוה אוהו, כשנת
 חמש מאות וחמש ותשנים שנה החל נח לעשות
 את החכה ובשנת שס מאות שנה כלח את החכה
 לכל דבריה וכל כשפטיה, ויעש את החכה חכש
 שנים כאשר צוהו י', או לקח נח את שלש בנות
 א'יקום בן כהושלח לבניו לנשים כאשר צוה י' את
 נה והינתת ההיא ויכח כחושלח בן חוק בן השע
 וששים שנה וששע כאת שנה סבמותו, בעה ההיא
 אחרי מות כחושלח צמר י' אל נח בא אהו וכל
 ביתך א החכה, הנני כאסף א'ך את כל בהמות
 הארץ ואת חסדה ועוף ר שכים וכאו כלם וסכנו
 את החב', ויצאת אתה וישבת לך תח'תה החכה
 וכל החי והבהבו' והעוף יאספו כלם ועמדו נג'ך,
 והיה כל אשר יבוא סהס ורבץ לפניך אוהו תקח
 ונתת כיד בניך והביאו אל החכה וכל אשר יעברך
 נגדך תענוכ ויקש י' את הדבר ה' סכחרת ויכאן
 בהכול וחיות ועופות הרבה סאד ויסוכבו כלם את
 החב', ונחיצא וישכ לו חד' פה' וירוי כל הרונצים
 לפניו סכל הבש' הביאו א' כנויו א החב' וכל העופרי'
 ננדועוב בארץ, וחכא לביאה אחת ושני גוריה
 עכה זכר ונקבה, ויבואו וירגצו נגד נח שלשתם,
 ויקסו שני בני הלביא' החיל'עליה וכאוהו ויכרו'ו'
 סמקופ' ותלך לה משכ וישונו הס' ככוכ' וירצו
 לארץ לפני נח, והלביא' כרחה לה ותעמו' נכקום
 האריות: וירא נח את הפעש' והיה ויחכה כמאד

ויקם

קופחה

6 B

פרשת נח

וזה צדדים ומאת שנה אשר שם אחם לכם יי
 למעד ותבואו ותדברו אלי את הדבר הזה כדעת
 נפשכם גם יי לאישפז אליכם ולא יאוינו לחם
 ביום הזה ולא חצי יחוד כדברים היום , וישג
 כל בני האדם לשכור את התבה לנוא כחובת
 מפני הגשם כילא יכלול לסכול את הגשם עליהם
 וישלח יי את כל החיות וכל הבחיות ישר
 עומדים סביבות התבה , ויגברו עליהם החיות
 ויגום ויכריחוץ מצל התבה , וימתו בהם
 החיות רבים ויכריחוץ מן המקום ההו' וילכו איש
 לדרכו ויציצו על פני כל הארץ , והגשם קורע
 יורד על הארץ וירדו ארבעים יום וארבעים לילה
 ויגברו המים מאוד מאוד על הארץ , ויבחנו
 כל בשר אשר על הארץ במים מאדם ועד
 בהמה ועד חיה ועד רמש ועד עוף השמים
 וישאר אך נח ואשר אתו בבתה , ויגברו
 המים וירגו מאוד על הארץ וישאו את התבה
 זרם מעל הארץ , ותלך התבה על פני
 המים ותהפך על פני הכים הליך והפוך
 חנה ונהג ויתהפך כל החי אשר בה כהפוך
 את הגיד בסור , ויהי צער גדול לכל
 הנקם אשר בתבה והתבה השבחה להשבר
 ויתבהל כל החי אשר בתבה וינהמו האריות
 ויננו השורים ויצעק הזאבים , וכל היקום
 אשר בתבה כדבר וצועק בלעונו , וישמע
 קולם למרחוק , גם נח ונבניו צועקו וכוונים
 בצרתם ויראו יראה גדול מאוד ויגיעו עד
 שערי פות , ויתפלל נח אל יי וצעק על
 הדבר הזה אל יי ואמר אגא יי הושיע
 לנו כי אין בח בנו לסכול את הרעה הזאת
 אשר סכנתנו , כי אפפני משברי מים
 ונחלי בליעל בעתוני קדכו אותנו מוקשי פות
 , עניו יי עניו פרינו פנה אלינו פנינו
 פרינו והצילנו , וישמע יי בקול
 נח ויזכרו יי :

אמה

ויקם ויקח את שני נורי הלבנה ויביאם לתבה ,
 ונח הבי : א התכל'מכל החי אשר בארץ לא נשאד
 דבר אשר לא הבי גח צמו לתכל' שנים שני' כאו
 א נח א התכל'מכל החי אשר בארץ לא נשאד
 הביא שבעה שבעה באשר צוח אותו אלים , וכל
 הכהמות והחיות והקוף צודם במקום ההוא כלם ,
 ויכבנו כלם את ההב'מפה ומפה והגש' עורנו לא
 היה בעת ההיא עד שבעת ימים ויי הרעיש ביום
 ההוא את כל הארץ ותחשך השמש וירגו מסורו
 תכל' ותגעש כל הארץ ויברקו ברק וירצמו רעמי
 ויגבר כל עצות בכל הארץ אשר לו נודע לו שביה
 כמוחו , ועש יי את הדבר הנורא הול' ען הבהיל
 את בני האדם לשונ' א'י לבלתי היות רעה בארץ
 וככל זאת לא שנו בני האדם מדרכם ויסיפו על
 חרון אף יי בעת ההוא שמתו איש לכולכל ואת
 ויהי לשבעת הימים בשנת שש מאו' שנה להי נח
 וימי המבול הי' על הארץ , ויבקעו כל מעיינות תהו'
 ויפתחו ארוכת השמים ויחי הגשם על הארץ גם יום
 ויפ' לילה , ויבא נח ונחתו וכל החי אשר אתו אל
 התבה מפני מי המבול ויסגור יי בצדו , וי' וצו כל
 בני האדם הגשמיים בארץ כפני הגשם כי המים
 גברו מאוד על הארץ והבהמות והחיו' צודם עומדי'
 סביבות התכל' ותקצצו כל בני האדם יחד כשבע
 פאות אלה איש ואשה ויבואו כלם א נח לתבה ,
 ויקראו כלם אל נח לאמר פתח לנו ונביא עמך אל
 התבה ולמה נמות אנחנו , ויען נח אותם לאמר
 בקול גדול מן התבה ויאמר אליהם הלא אתם
 פרתם כל בני' ויתאמרו לאהלו ויבא יי עליכם את
 הרעה הזאת להכהיד ולהאשים אהכם כעל פני
 האדמה , הלא זה הדבר אשר דברתי אליכם זה
 עשרים ומאת שנה היום הזה לא שמעת בקולי יי
 ועתה תחפצו לחיות בארץ , ויאמרו כלם אל נח
 הנווט שכנו כלנו עדי יי אך פתח לנו ונחיו ולא
 נמות , ויען נח אות' לאמר הנה אך עתה כראותכ'
 את צרת נפשכם תשובו אל יי ולמה לא שמעתם

נה

פִּרְשֵׁת נח

ואמר אליהם יי פרו ורבו ופלאו את כל הארץ . וצבאו ושרצו בכל הארץ ורבו בנה . ואלה שמות בני נח יפת חם ושם . וולדו להם בנים אחר המבול . בני לקחו להם נשים לפני המבול . אלה בני יפת גומר . ופגוג ופדיו ויון וחובל ובשף ותירס . בנים שבצח . ויהו בני גופר אשכנו וריפת והיגרמה . ובני פגוג אלו חרף ולובב . ובני כדי אחון וזילא וזונו ולוט . ובני יון אלישה ותרשיש כתיס ודורטס . ובני הוכל ארפי ובשה ורמרי . ובני כשך הרון ורזן ושנישני . ובני תירס בניכ ובירא וביון ולפריון וגילק . אלה הם בני יפת לבשפתיהם והיופקודיהם ביפוס הרם בארבע מאות וששים אוש . ואלה בני חם כוש ופוט ובנען בנים ארבעה ויהו בני כוש ספא וחווילה וכנחה ורעפה וכנחבא ובני דעכה שבא ורדן . ובני פצאים לוד ועונם ולרם ונפוח ופתרום וכסלוה וכפהור . ובני פוט נכל והרן ובנה ועדן . ובני כנען אידון וחת ואנורי וגרנשי ותני וזקי וכני וארודיוצפה והמת . אלה הם בני חם לבשפתיהם ופקודיהם בעמים הרם כשבע מאות ושליש איש . ואלה בני שם עילם ואסור וארפכשד ולוד וארם בנים חפשה ויהיו בני עילם שושן וכחול וחרפון . ובני אשוף בירם וכוקול . ובני ארפכשד שלח וענר ואשכול . ובני לוד פתור וזיון . ובני ארם עוז והול וגתר ומש . אלה הם בני חם למשפתיהם ובשפתים ביפוס הרם כשלוש מאות אוש . אלה תולדות שם שם הוליד את ארפכשד . וארפכשד הוליד את שלח ושלח הוליד את ענר . ולקבר יולה עמי בנים שם האחד פג כו בני

אמר הנעיר בזה וינן סה סאסר הכהנו ויזכור ליהם את נח ואת כל אשר איתו בתיבה אחר היותם סס כי בראה כי מקומו הוא קודם הכנסם סס כשו סהו בכל סקוס דוק . ועוד סאי דסטיך ליה ויעבר אליהם רוחכו ויסוכו סמס כי בראה דקאי סאי דקאסר ויזכור אליהם כו' אלא סהו כדבני הספר הזה בעבור נערס סהיה להס סס : דוק

ויצבור רוח על בני הארץ וישובו המים ותנח המבנה . ויסכרו כעיינות ההום וארובות השריב ויבלאו הגשם כן חשמים . והמים היו הלך וחסור ביפוסיהם ותנח חבה כהרי אררט . ויפתח נח את חלון החבה בעת ההיא ויקרא נח עוד אל יי בעת ההיא ויאמר אנא יי אלריכל חרץ והיפוס וכל אשר בהם . ויצאו כפסג נפשינו כמסרני אשר שפחני בו כי ינקתי באנחתי סאור . וישבי יי כקולגח ויאמר אליו בכלאתך שנה חביבה אחצא . ויהי לתקופת השנה עד מלאת לנח שנה תמיכה לשבתו בהב חרבו הכים מעל הארץ ויסר נח את פכסח המבה . בעת ההיא בשבעה ועשרים יום לחודש השני יבשה הארץ אכל לא יצאו נח ובניו וכל אשר איתו כן חמבה עד אשר דבר אליהם יי :

אמר הנעיר בזה שונן במקומו למה לא יצא נח קוד סנהתנה כסראה כי חרבו סס וכו' ולמה יצטרך עוד לסכת סס אלה כופנות הסס עליו עד סלקת לו סנה השיסה : דוק

ויהי היום דבר יי אליהם לצאתו צאו כלם מן החבה . וילכו וישבו איש לדרבו ואיש למקומו . ונח ובניו וישבו בארץ אשר דבר אליהם יי ויצבדו את יי כליביהם ויי כרך את נח ואת בניו באחת סנה החבה ויאכר

פרשת נח

ויגדל נמרד והיה בן עשרים שנה וילבש
 את הבגדים ההם , ויחזק נמרוד
 כאשר לבש את הבגדים ויתן לו חאלהים
 כח ונמרה והיה גבור ציד כארץ , הוא
 היה גבור ציד בשדה , ויחיצידה את
 החיות ויבן מונחות ויקרב עליהן את החיות
 לפני יי , ויחזק נמרוד ויקם מאחיו
 וילחם מלחמות אחיו מכל אויביהם מסביב
 , ויתן יי את כל אויבי אחיו בידו ,
 ויצליחחו יי בעצם ובעצם בכל מלחמותיו
 וימלך כארץ , על כן היה למשל
 ביצבים החם כאשר יריק איש את הכינו
 להלחם , ויאמרו אלו בנמרוד אשר
 היה גבור ציד כארץ , והצליח במלחמותיו
 אשר גבר מאחיו ויצילם מכף אויביהם ,
 כן יחזיקנו ויצלנו יי היום הזה , ויהי
 בהיות נמרוד בן ארבעים שנה ובעת ההיא
 היתה מלחמה , בין אחיו , ובין
 בני יפת , ויהיו תחת יד אויביהם ,
 ויחזק נמרוד בעת ההיא וילך ויקבוץ את
 כל בני כוש וכל משפחותיהם כארבע
 מאות וששים איש , וישכור גם את
 כל אוהביו וכל יודעיו לפניו כשמונים איש
 , ויתן שכרם וילך עמהם למלחמה ,
 ויהי בדרך ויחזק נמרוד את לב כל העם
 אשר הלכו אחריו , ויאמר אליהם
 אל תיראו ואל הערצו , כי נתון ניתנו
 כל אויבינו בידינו , ונשייתם לחם
 כמוב בעיניכם , וילכו

ציליו לפלגו חיי בני האדם וכאחרית ימיו
 נפלה הארץ , ואת שם השני קרא
 יקמן לאמר הסמנו והקמנו חיי בני האדם
 בימיו , אלה בני יקמן אלמודר זשלף
 ויחצר פנת זירח , והדרום זאיול ודקלה
 ועיכל ואביחאל ושכא זאוליר וחיליה וזוכב
 כל אלה בני יקמן , ופלג אחיו הוליר
 את רעו ורעו הוליר את שרונ , ושרונ
 הוליר את נחור ונחור הוליר את תרח ,
 ויהי תרח בן שלשים ושמונת שנה וולד
 את הרן ואת נחור , וכוש בן חם בן
 נח לקח אשה בימים החם לעת וקמתו ותלד
 בן וקראו את שמו נמרוד לאמר בעת ההיא
 החלו בני האדם למרוד ולפשוט באלהי
 עדר , ויגדל הילד ואביו אהבו מאוד
 בו בן וקנים הוא לו , ויתן לו כוש את
 פנתו העזר אשר עשת האלהים לאדם ולאשמו
 בצאתם מן הגן , ויהי אחרי מות אדם
 ואשתו ויתנו את הכתנות לחנוך וכהלך
 חנוך אל האלהים ויתנם אל פתושלח בנו ,
 וכמות פתושלח לקח אותם נח ויבאם אחר
 אל התבה ויהיו אחריו ער צאתם מן התבה
 , ויהי בצאתם ויגנוב חם את הכתנות
 החם אל נח אביו ויקחם וסתירם מאחיו וכלרת
 חם את כוש בכורו נתן לו את הכתנות
 פסתר , ויהי עם כוש ימים רבים
 ויסתירם גם הוא מאת בניו ואחיו ,
 ויהי כאשר ילד כוש את נמרוד ויתן
 לו את הבגדים החם באהבתו אותו

פרשת נח

גדול מאד כימים ההם בעיני המלך ובעיני כל
עבדיו ויאהבוהו המלך והשרים וינשאוהו מאד
ויקח תרחה אשה ושמה אמהלא בת נרנבו זההר
אשת תרחה ותלד בן כימים ההם בן שבעים שנת
היה תרחה בלדת אותו ויקרא תרחה שם בנו
הגולד לו אברם לאמר כי הריבוי המלך כימים
ההם וינשאוהו ופעל כל השרים אשר אהו
פרשה ויהי בלילה ההושעת הלילה את אברם
ויבואו כל עבדי תרחה וכל חכמי נפרוד
וכל חרטומיו חאלו וישתו בבית תרחה וישבתו
עמו בלילה ההוא ויהי בצאת כל החכמים
וד חרטומי פנית תרחה וישאוהו ענידכ השכיבה
בלילה ההוא אל הכוכים וראו והנה כוכב אחד
גדול מאד בא ככורה שבש חרץ נשכים וינלע
או בעת ככנים מארבע רוחות השמים והיה
כל חכמי הכלך וכל חרטומי ככר פראה הדוא
ויבגור החכים את הדבר ההוא וידעו אורוהו
ויאמרו איש אל רעהו איך זה בא דול אשר
ילד בלילה הזה לורה אשר יגדל ויכרה וירגח
מאד יורש את כל הארץ הוא ונני עד עילכ ודורג
הוא ורעו בלבים גדלי כיוורשו את ארצכ ויוכו
ויגאו כל החכים וכל דור פיל בליה דוא איש
לניהו ויהי בכנר וישכימו כלם יהד כל החכים
וכל החרטומים ויעדו כולם בבית פועד וידגרו
ויאכרו איש אל רעהו הנה המרוא אשר ראינו
איש נעלכ בהכלך לא נודע אליו והיה אס יורע
הדבר למלך בארריה הויס ואכר ארינו לכה
רעלכ את הדור ככנונו ומו בלנו וענה לנו
ונגידה למלך את דברא אשר ראינו ואת כדורן
הדברים ונקינו ונהננו ויעשו בן וילכו כלכ ויבואו
אל המלך וישתחו לו וארצה ויאכרו יהי דבך
יהי דבך ונהננו שכענו אשר נוד בן ליהרד בן
נחר שר אצך ונא איש ביהו אגיתו ונאכל
לחם ונשתה ונשכיה עמו בליה יהי אכר יצא
עבדיך בבית הרחללכה לבהינו ולק איש בניו
במלונ

וילכו כל הצנאים האלה כחמש מאות וארבעים
איש וילחמו על אויביה ושהיהוים ויבניקום חחת
ידם וישם נפרוד עליה נצבים במקומותם ויקח
מבניהם לערבו ויהיו כלם עבדי לנפרוד ולאחיו
ויפגו וישבו נפרוד וכל העם אשר אהו למקומותם
ויהי כאשר שב נפרוד מהמלכה בשמחה
כאשר נצח את כל אויבו ויעדו כלם יהד כל
אחיו וכל יודעיו לפניו ויפליכוהו עליהם ושימו
את כתר מלכות כראשו וישם שרים ושופטים
ומנהיגים על עבדיו ועל כל עמו כמשפט המלכים
וישם שר אבא את תרחה בן נחר ויגדלה וינשאוהו
פעל כל השרים אשר לו ויהי כאשר בלך נבל
אות נפשו וכאשר נצח את כל אויבו מסוב
ותיעץ עם כל יועציו לבנות לו עיר לבית מלכותו
ועשו בן ויפצאו בקנה גדולה כנגד לבזרח
השמש ובנולו שם עיר גדולה ורדנה באד
ויקרא נפרוד את שם העיר אשר בנה שנער כי
נער יו את אויבו בפניו וילבדם וישב נפרוד
בשנער ומלך לבסח וילח עם כל אויבו ויכניעם
ויצליח בכל מלחמותיו ונדל ברכיתו מאד וכל
הגוים וכל הלשונות שכעו את שפנו ויתקבצו כלם
יחד אליו ויביאו לו מנחה וישתחו לו ארצה ויהי
לארדן ולפלך עליהם וישנו כלם אתו בעיר שנער
וימלך נפרוד בארץ על כל בני נח ויהיו כלם
תחת ידו ותחת עתו ויתיה כל הארץ שפה אחת
ודברים אחרים אך לא הלך נפרוד בדרכי ילי
ירשיע סכל האדם אשר היה לפניו כיפיה המבול
עד הימים ההם ויעש אלהי עץ ויגבן ויעתחו להם
ויחרדו ביו וילמד את כל עבדיו וכל אנשי הארץ
את כל דרכי חרעים וכן פרדו בו הרשע סאר
כאבו ויהי כל אשר ישבע את כעסה כרדן בן
נפרוד וענה עזיו בורשעים יצא רשע על כן היה
למשל בכל הארץ לאכר בורשעים יצא רשע והי
למשל בדרכי כל האדם כדיוכ ההוא והלאה עד
היום הזה ותרחה בן נחר שר אבא נפרוד היה
גדול

8
8

במלוננו נשא: אש ענינו השפחה ונראתהנה כוכב אחר גדול מאד כמפורח השמש: וירץ הכוכב הורא כמדוצח גדולה ויכלע ארבעה כוכבים גדולים מארבע רוחות השמים ויתמהו עבדיך על המראת ההוא אשר ראינו ויתכהלו מאד: ונשפוט את המראת ננדע כחכמתנו את פתרון המראת ההוא על גבוה בני על הילד היולד לתרח הית חדבר ההוא אשר יגדל וירבה מאד ועצם והפית את כל מלכי הארץ וירש את כל ארצם הוא וכינו זורעו עד עולם: ועתה אדוננו המלך הנה ה' דענוך את אשר ראית על היל' הוח על גבוה: אם על המלך טוב לתת לאנכי פחיר בילד ההוא ונהרנהו: סרם אשר יגדל וירבה בארץ ותרבה רצונו עלינו בארץ ואכדו: כלנו אנחנו וכנהו זורענו ברעתו: וישמע המלך את דבריהם וינאכו כעניו וישלח ויקרא ל תרח ויבא תרח לפני המלך ויאמר המלך אל תרח הנה הונד לי אשר נולד לך בן אמש וכואת נראה בשמים בסלודו: ועתה הנה לי את הילד ההוא ונהרנהו טרם הצמח עליו רעמו ואתן לך סחירו מלא כהך כסף וחב: וען תרח את המלך ויאמר אינו שפחה אדוני המלך את דברך כל אשר יהפוך אדוני המלך יעשה עבדו: אולם אדוני המלך אניד אליך את אשר קרה לי אמש עד אשר אראה את עצת המלך אל עבדו ואחר אשיב את המלך על דברו ויאמר המלך דבר: ויאמר תרח אל המלך כי אעיון בן פורד נא אלי אמש אל כיתי בלילח לאמר: תנה לי את המיס גדול הטוב אשר נתן לך המלך ואתן לך סחירו כסף וזהב ומלא כהך חבן ומספוא: ואומר אי עד אשר אראה אדוני המלך על דברך ויהיה הדבר אשר ידבר אלי המלך אותו אעשה: ועתה אדוני המלך הנה גלתי את אונך על הדבר הזה והי' רעצה אשר יעץ אדוני המלך את עבדו ואתה אעשה: וישפך המלך את דברו ויחר אפו ויתאבהו

ויתשבחו לכסיל: ויען הכלך את תרח ויאמר את הכסיל ובער אתה אדחסר תבונה כי העשה את הדבר הזה כי תתן את סוסך הטוב בכסף או בזהב ואף גם כתבן ומספוא: החסר כסף ח' אתה עד אשר אין לך חבן ומספוא למאכל סוסך כי מעש' את הדבר הזה ופח לך בכסף או בזהב ואף כתבן ומספוא: כי תתן את סוסך הטוב אשר נתתי לך אשר אין סוס כפוחו בכל הארץ: ויכל המלך לדבר ויען תרח את המלך לאמר כד' בהוה דבר אדוני המלך אל עבדו: כי אדוני המלך מה הדבר הזה אשר דברת אלי לאמר תנה בנך ומשיתו ואתן לך כחירו כסף וזהב מה אעשה בכסף או בזהב אחרי כיות בני כפי ירשני אחרי: היתה במחתי ושב הכסף והזהב ההוא אל ארצו הכלך אשר נתנו: ויהי כשפוע המלך את דברי תרח ואת הפשל אשר הביא על המלך ויחר למלך פאר ויקצוף על הדבר הזה וחמתו נערה בו: ויראתה בני חרה אף המלך עליו וען ויאמר אל המלך כל אשר לו ביד רמל: אשר יחפוז אדוני המלך לעשו' לעבד יעשה ואף בני הנה הוא ביד הכל בלא פחיר רוא ושני אחזר גדוליכ סכנו: ויאמר המלך אל תרח לא כי קנה אקנה את בך הקטן נכחיר: וען תרח את המלך לאמר בני אדוני המלך ידבר נא עבדך דבר לפניך: וישפך המלך את דבר ענדו ויאמר תרח יתן לי אדוני המלך זמן שלש ימים עד דברי אל נפשו אל כיתי את דברי אדוני המלך ועפאר כם על הדבר הזה: וישפך המלך לתרח יעש כן וירן לו זמן שלשת ימים: ויאמר כן את פני המלך וילך ויבוא ל ביתו וידבר איה' את כל דברי המלך ויראו האנשים מאד: והיו ביום השלישי וישניח המלך לתרח לאפ' שלח לי את בוך נכהיכאשר דברתי לך: וחיה אם לא מעשה את הדבר הזה שלחתי וחמתו גם את כל אש כביחן ולא יש ארו לך עד משתינ בקיר: ויטהר תלח כיה היה דבר המלך נחין אינו ויקח את הילד אחד מעבדיו אשר ילדה

פרשת נח

וַיֵּלֶךְ לֵן שִׁמְחָתוֹ כִּי־לִחַי אֲשֶׁר יוֹלַד אֹתוֹ אֲבִיר וְיִבְאֵר
 תִּרְחַם אֹתוֹ הַיֶּלֶד הַהוּא אֵל הַמֶּלֶךְ וְיִקַּח אֶת מַדְיָנוֹ :
 וַיְהִי־לִי אֶת־תִּרְחָם בֶּן־בָּר הוּא לְכַלְמֵי הַפִּיטָה נִמְרֹד
 אֵת אֲבִיר וְהַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת חַיִל מִיַּד תִּרְחָם וַיִּכְנַף אֶת
 מַדְיָנוֹ אֲרָצָה בִּירוֹ וַיִּפְתַּח אֹתוֹ כִּי חָשַׁב כִּי אֲבִיר הוּא
 וַיִּסְתֵּר תִּרְבַּר מַלְאָכָה הַהוּא וְהַלְאָה וַיִּשְׁכַּח מֶלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ כִּי מָצָא לִי הַיְתִימָה לְכַלְמֵי מוֹת אֲכָרִים וְתִרְחָם
 לָקַח אֶת אֲכָרִים בְּנֵי בַסְתָר וְאֵת אֲמוֹן וְאֵת פִּינִיקְתָּו
 וְלִחְמֵי־כַמְפֵר וַתֵּן לָהֶם מַדְיָנוֹ מִיַּד חָדָשׁ כַּחֲדָשׁוֹ
 וַעֲתָו לִי אֵת אֲכָרִים כַּפְעֵרָה הַחַיָּא וַעֲלֵל וַיְהִי אֲכָרִים
 כַּפְעֵרָה עֶשֶׂר שָׁנִים : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל שִׂדְיָו וְעַבְדָּיו וְכָל
 הַחֲרָטְפִים וְחַכְמֵי־עַשֵׂר לְמֶלֶךְ חָשְׁבוּ כִּי הַפִּיטָה
 הַמֶּלֶךְ אֵת אֲכָרִים וְהָרַן בֶּן־תִּרְחָם אֵת אֲבָרִים הַגְּדוֹל
 שִׁמְחָתוֹ לָקַח אֶת־מַדְיָנוֹ הַזֶּה בֵּן שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנִים
 הוּרְחָן בְּקִמְתָּו וְתִרְחָם אֶשֶׁת הָרַן וְתִלְדֵּן לוֹ בֶּן יִקְרָא
 אֵת עֲמֵן לוֹשׁ וְתִרְחָם עוֹד וְתִלְדֵּן בֵּת וְתִקְרָא אֵת שֵׁפֶת
 עֲזַבְכָּת וְתִרְחָם עוֹד וְתִלְדֵּן בֵּת וְתִקְרָא אֵת שֵׁמֶה שְׂרִי :
 בֶּן־אַרְבָּעִים וְשָׁתַיִם שָׁנָה הָיָה הָרַן כְּלָדָו אֵת שְׂרִי
 דָּא שְׁנַת לִחְיָי אֲכָרִים : בְּיָמֵים הַזֶּה יֵצְאוּ אֲכָרִים
 וְאֲמוֹן וּפִינִיקְתָּו מִהַמְּעַר כַּאֲשֶׁר שִׁכְחוּ הַמֶּלֶךְ וְעַבְדָּיו
 אֵת אֹדוֹת אֲכָרִים : וַיְהִי כִּי מָצָא אֲכָרִים מִהַמְּעַר וַיֵּלֶךְ
 לוֹ אֶל־נֹחַ וְשָׁם בְּנֵי־נֹחַ עָמְהָ בְּבֵית לְלִמְוֹד אֵת מוֹסֵ'
 וַיֹּאמֶר דְּרִכְיוּ וַאֲשֵׁר לֹא יִדְעוּ אֵת אֲבִיר וַיִּשְׂרֹוּ אֲבִיר
 אֵת נֹחַ וְאֵת שָׁם בְּנֵי יָמִים רַבִּים : וַיְהִי אֲכָרִים גְּבִית
 נֹחַ שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ עֶשְׂרִים : וַיִּדְעוּ אֲכָרִים אֵת וַיִּמְנַן
 שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיֵּלֶךְ בְּדִרְכֵי־יִי עַד יוֹם מוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר
 הוֹרְחוּ נֹחַ וְשָׁם בְּנֵי־כָל־בְּנֵי חַאֲרָץ פִּשְׁעוּ בְּלִי־מָאֵד
 בְּיָמֵם הַהֵם וַיִּמְרְדוּ בּוֹ וַיִּזְכְּרוּ אֱלֹהֵי־אֲחֵרִים וַיִּשְׁכַּחוּ
 אֵת יִי אֲשֶׁר־בְּרָא־בְּחַאֲרָץ : וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם כָּל־בְּנֵי חַאֲרָץ
 אִישׁ אֲלוֹהֵי־בִימֵי־הַהֵם אֱלֹהֵי עֵץ וְאֲבָן אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
 וְלֹא יִדְבְּרוּ וְלֹא יַצִּילוּ וַעֲבָדוּם בְּנֵי־הָאָדָם וַיִּחְיֶה לָהֶם
 לְאֲחִים : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל עַבְדָּיו וְתִרְחָם וְכָל בֵּיתוֹ הָיוּ
 רַעֲשָׁנִי בְּיָמֵם חָחֵם לְפַל הַעוֹבְדִים עֵץ וְאֲבָן : וַיְהִי
 לִתְרִי־יִכְ אֱלֹהִים גְּדוֹלִים אֱלֹהֵי עֵץ וְאֲבָן לִי־כִּי חֲרָשִׁים
 וַיַּעֲבְדוּ כָל־אֵת חֲרָשֵׁי־הָיָד מוֹדֵי חָדָשׁ כַּחֲדָשׁוֹ יִקְרִיב
 תִּרְחָם מִנְחָה וּנְסִימִים לְאֱלֹהֵי־אִישִׁיתוֹהוּ לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּ

אותם ככה ועשה תרח כל הימים ? וגם כל הדור
 ההוא רע כפיני לוי ויעשו ככה איש מלהו ואה לוי
 אשר נראים עיניו ולא נמצא איש בימי ההם בכל
 הארץ אשר ידע את לוי כי עבדו כלכאיש את אלהו
 וולתי נח זמיתו וכל אשר היה תחת עמתי ידעו את
 לוי בימים ההם : ואבר' בן תרח הולך וגדל בימים
 ההם כב' נח ואיש לא ידעו לוי עמו ויתן לוי לאברם
 לב' שופע : והבונה יודע את כל אשר יעשו הדור
 ההוא הבל : וגם את כל אלהים אשר יעבדו להם
 הבל הם ואין כם מוציל : וידע אברם את השמש
 בארץ ויאמר אברם ל לבו אך עתה השמש הזאת
 אשר זרחה על כל הארץ הוא האלהים ולו אעבוד :
 ויעבד אברם את השמש ביום ההוא ויתפלל אליו
 ביום ההוא ויהי עקרב ותכאז השמש כששפט ויאמר
 אברם בלבו אך עתה אין זה אלהי ירד אברם עוד
 בלבו כי חזא אשר עשה את השמי' ואת הארץ וכי
 אשר ברא כל האדם הזה על הארץ איפה הוא :
 ויחשך עליו הלילה וישא עיניו ימה וצפונה ונגבה
 ומוזחה וירא והנה כל השמש שקטה מעל הארץ
 ויחשך היום : וידע אברם את הירח ואת הככבים
 לפגיו ויאמר אך עתה דעה זה אלהי אשר ברא כל
 הארץ וכל האדם והנה עבדי אלהים לפניו ועבדי
 אבר' את הירח ויתפלל לו כל הלילה ההוא : ויהי
 בבקר ויאר ותארח השמש על הארץ כששפט וירא
 אברם את כל הדברים האלה אשר עשה לו אלהים
 בארץ : ויאמר אבר' בלבו אך עתה אין אלה אלהות
 אשר עשו את הארץ וכל האד' כי אם עבדי אלהים
 המה : וישכ אבר' בבית נח וידע אברם שם צית לוי
 ואת דרבע ויהי אבר' עומד את לוי יבן חות' וכל
 הדור ההוא שכחו את לוי ועבדו אלהים אחרים עץ
 ואבן ויפדו לו כל היפי' והמכל' כפרו כל כל לבטח
 ותהי כל האר' תחת ידו ויהי כל הארץ שבה אדת
 ודברים אחר' : ויהי עמל כל שרי נכרו' וכל גדולו
 בעת הזאת פוט ופצרי וכוש וככנען לפשפותיהם
 ויאמרו איש ארעהו הבה נכנה לויגור ונחמכח
 בגדל פנצר וחוקי ראשו בשפי' ונעשה

והתעם ולמען הכהדים מעל פני האדמה * ויבנו
 את המגדל ואח העיר ויעשו כדבר הזה יום ויום
 עד מלאת להם ימים רבים ושנים : ויאמר ה'אלהים
 אל שכנים הפלאכים העומדים ראשונה לפני
 הקרובים אלי לאמר : הבח נרדה ונבלח שם
 שפתם אשר לא ישמעו ולא יבינו איש שפת רעהו
 ועש להם בן : ויהי פתחם ההוא והלאה שכוו
 איש שפת רעהו ולא יבינו לרבר כלם בשפה אחת
 ויהי כאשר יקח הכונה מיד רעהו את החומר אנ
 את האבן אשר לא אמר וישליכם הכונה מידו
 ויבילם על רעהו ויפת * ויעשו כדבר הזה ימים
 רבים ויפוחו פתח הרבה כדבר חוה : וזי הכה
 את שלשת החלקי אשר היו שם ויזכר כפועלותם
 וכפחשכוניהם : אשר אמרו נעלה השמים
 ונעבד את אלהינו הו לקופים ושנהכים * ואשר
 אמרו נכה השמים כחצים הפיתים וי איש מיד
 רעהו * והשלישית אשר אמרו נעלה
 השמים ונלחם בו הפינצ יי בכל הארץ :
 והנשארים בהם כאשר ידעו והבינו את הרעה
 אשר באה עליהם ויצו את הכנן ויפוצו גס הם
 על פני כל הארץ : ויחדלו לבנות את העיר ואת
 המגדל * על כן קרא למקום החיא בכל כי שם
 כללי שפת כל הארץ הנח מקדם לארץ שבער *
 והמגדל הוא אשר בנו בני האדם פתחה הארץ
 את פיה וסבלצ אב שלישתו : והרד גס אש טן
 השמים ותשרוף את השלישית האחרת *
 והשלישית מסנו נשאר עד היום חוה ויהי מבני
 אשר תלוו ברוח השמים ויהי מהלך שלו שלשה
 ימים : ויפוחו ריניס מבני האדם במגדל ההיא
 עם אשר אין להם מספר * ועל כן עבר מוח כי מים
 ההם בשנת ארבעים ושמונה שנה לחיא אברס בן
 נחור : ויהיו כל ימי פלג תשע ושלושים שנה
 ופאתים שנה ! ויהי כאשר הפיץ יי את בני האד
 כעין המגדל על פני כל הארץ ויפוצו לחלקי ריכס
 ותפררו כל בני האד לר רוחות כל הארץ ויהיו כל
 המשפחות

ונעש ילנו שם למען היתנו מושלי על כל העולם
 ולמען תחרל רעה אויבנו מעלינו ונפלוך עליהם
 בחקקה ולא נפון על פני כל הארץ מפלחמותיהם :
 ולכו ויבאו כלם לפני המלך ויגידו את הדברים
 האלה המלך וידו לחם המלך על הדב' הזה ויעש
 כן : ויתקצו כל המשפחות כשש מאות אף איש
 וילכו לבקש ארץ רחבה מאד לבנו את העיר ואת
 המגדל ויבקשו בכל הארץ ולא מצאו ככקע אחת
 מקדם בארץ שנער מהלך שנת ימים ויעשו כלם
 אליה וישבו שם

עליה לכה הכתוב ויפוצו פתחם כי ספקים סיו :

ויחלו ללמן הלבנה ולשרף לשריפה לבנות את
 העיר ואת המגדל אשר וסמו * ויהי לחם בנין
 המגדל לפשע וחסא' ויחלו לבנות ויהי הם בונים
 ויפרדו בי'אלהי השמים ויחשבו בלבכם להלחם
 בו ולעלות השמימה : ויתחלקו כל האנשים האלה
 וכל המשפחות לשלש חלקות ואמר האח נעלה
 השמימה ונלחם בו והשנית אמרה נעלה השמים
 ונעמד שם את אלהינו ונעבדים שם : והשלישית
 אמרה נעלה השמי' ונכה אמת נקשות ורפחזים
 וידע האלים את כל מעשיהם ואת כל פחשבתם
 הרעה ורצת העיר ואת המגדל אשר הם בונים
 : ויהי כהותם בונים ויבנו לחם עיר גדולה וכגדל
 בתוכה גלח וזיק מעד מאד : כי טוב הגבהות
 לאניע החומר והלבנים אצל חמונה בעלותם ליו
 עד מלאת לעולים שנה תמימה * ואחרי כן יגיעו
 א' חבוסים ויתנו להם החומר והלבנים ככה יעשו
 להם בכל יום * ויהיו אלה עולים ואת יורד כל היום
 ויהי כאשר תפול לבנה בידם ותשבר ויבכו כלם
 עליה ובאשר יפול אדם וימת אין מבנים לא מהם *
 וידע יי את פחשבתם ויהי עת בוני יורקו החצים
 א' השמים ויפולו כל החצים עליהם כלאים דם :
 יהי כראוחם וימרו איש א' רעהו אך הנה הרגנו
 את כל אשר בשמים * כי באת ליהיה זה למען
 התעם

פרשת גח

המשפחה משפחה ומשפחה ללשונה ולאיצת
 ועריה. ויבנו בני האדם ערים רבים למשפחותיה
 ככל המקובלת אשר הלכו שמה וככל הארץ אשר
 הפיצים יי. ויהי מהם אשר בנו עריהם במקומות
 אשר נאשנו שמה ויקראו לערים ההם על שמותם
 או על שמות בניהם או על שם אודותיהם. וילכו
 בנייפת בן נח ויבנו להם ערים במקומא אשר נפוצו
 שם ויקראו את כל ערים בשמותם ויתחלקו בני
 יפת על פני הארץ לחלקים וללשונות רבים. ולא
 שפות כל משפחותיה לכל עריהם אשר בנו להם
 בשמות ההם אחר הכנודל. זאלה בנייפת
 למשפחותיהם נאש ומגו ומדי ומון וכול זמשך
 וערים אלה בני יפת לת לרומם. ויהי בני גוכר
 לעריהם הם פדקמס הושבים בארץ פרנצה על
 נהר פרנצה על נהר סינה. ובני ריפת הם
 ברטינים הושבים בארץ ברטינה על נהר לידה
 השופך את מימיו במ הגדול גיהון הלאוקואנוכ.
 ובני מורנפת הם עשר משפחות. ואלה שמותם
 בוזר ופרציןק ונו'גר ואלקנוס ורגיכוטורקי. ובני
 זוכך יאונגל ואלפץ. והיה מהם כוזר ואליקנוס
 ורגיכוטורקי. ובנו זוכך ואלפץ כל אלה נפוצו
 יחזו צונה ויבנו להם ערים. ויקראו את שמות
 הערים על שמותם הם החינים על נהרו היתלחו
 אילך עד היום. אך אנגרי וכולגר ופרציןק הם
 חונים על הנהר הגדול נהר דוכני ושמות עריהם
 גם הם על שמותם. ובני יון הם היונים הושבים
 בארץ פקרגיא ומדון הם ארולוס חושבים בארץ
 בורס. ובני תוכל הם הושבים על ארץ חושקנה
 ועסקנה על נהר פשימה. ובני משך הם שיבשני
 חוים הם רושש כושני ונגלים. כל אלה הלכו
 ויבנו לחם ערים הם הזרים הושבים עלי יבוס.
 על נהר כירא השופך על נהר טרנאן. ובני אישה
 הם אלמניא וילכונם הם ויבנו להם ערים הם
 הצרים הושבים מן הריווב ושיכחם ויכבשו את
 ארץ איטליא וישבו בה עד היום. ובני כחים הם

הם הרוכמי החנוי בבקעת כנעא על ים תיכראף.
 ובני דוהנים הם השנים חוק ערים גיהון בארץ
 בארנה לא המשפחה בני יפ' לעריה וללשונות
 אחר הכנודל אשר נפוצו שם. ויקראו גם לשמות
 עריהם על שמותם ועל אותותם ואלה שמות כל
 עריהם לכל משפחותיה אשר בנו להם במי הדם
 אחר הכנודל. ויהיו בניהם כוש ומצרים ופוט
 וכנען לחולותם לעריהם. כל אלה הלכו ויבנו
 להם ערים כאשר כנעא וקראו את עריהם על
 שמות אבותם כוש ומצרים פוט וכנען. ויהיו בני
 מצרי'הם לודים וענמים ולבם ונפוחיה ופותרוס'
 וכשלווח וכפתורה משפחות שבעה. כל אלה הם
 קוזים על יאור שיחור הוא גחל כצרים ויבנו להם
 ערים וקראו לעריהם על שמותם. ויתחננו בני
 פתוס ובני כסלוח זה את זה ויצאופהם את
 הפלשתיים ואת הגררים ואת העותים ואת הקמים
 ואת רעקונים כל משפחות חפשות גם אלה נלו
 להם ערים וקראו את עריהם בשמות אבותם עד
 היום הזה. וני כנען גם הם כמו להם ערי ויקראו
 לעריהם בשמותם אחת עשרה ערים והצריה'הן
 מסר. וילכו ארבעה אנשים ממשפחותם ויבאו
 כלם הארץ הכבר. ולא שכולה אנשי'סדום ועמור'
 ארמח ועמיים. ויבנה האנשים ראק להם ארבעת
 ערי בארץ הכבר וקראו את שמות עריהם על שמותם.
 וישבו בערים אלה הם ובניהם וכל אשר לחם זיפרן
 וירבו מאד וישבו לבסח. וילך שציר בן חירכן חי
 בן כנען ויסצא בקעה נגד הר פארן ויבן שם עיר
 וישב שם האזשבעה בניו וכינו'ו יו'רא לני' אשר
 בנה שציר על שפנו היא ארץ שציר עד היום הזה.
 לא הם משפחות בני חם ללשונותם ולעריה אשר
 נפוצו שם לארצותם אחר הכנודל. ובני שם בן
 נח אבי כל בני ענ'הלכו ברג'רס ובני עויהן
 כמקופוח אשר נפוצו שם וקראו דערה בשמותם.
 ויהיו בני שם ערים ואשור וארפכשד לוד ואום
 ויבנו להם ערים וקראו את שמות כל עריהם על

שמותם

108

פרשת צח

שמות, יצא אשר בן שם הז' זכנו ונטי מיהו כעת
ההי' עם רכסמאר ז'לכו ויזרחו א' ארץ אש' מצאו
וימצאו כקנה רתבה סאוד בארץ אשר הלכו שם
לבנין שם ערי ארבע ויקראו להם שמות על שמות
זעל שמות צוודיהתכ, י' א' שבות כל הערים אשר
בנו להם בני אשר את יגונה ואת רסן ואת כלח
ואת רחיקת עירו ישבו שם בני אשר עד היו יהוה
ובני ארם הלכונם הם ויבנו להם עיר ויקראו את
שם העיר צוק בשם אחיהם הבכור וישבו בה היא
ארץ עוף עד היום, ויהי בשנת השני אחר המגדל
ויצא איש מארץ גיזה כביל אשר וישבו בלע, וילך
לגור באשר ויצא רמא וטומ, ויבואו עד נגד עיר
הכבר פול סדום וישבו שם, ויקם האיש ויבן עיר
קטנ' שם ויקרא שמה בלע על שם שבו היא ארץ צועל
עד ה' ה' ואלה הם כל בשפוח בני שם ללשונותם
ולכל עריהם אשר נפוצו שבארץ אחר המגדל
וכל מדינה ומדינה עיר ועיר משפחה משפחה
משפחות בני נח בנולדם ערים רבים אחרי כן
וימלכו עליהם פלניס בכל עריהם להתנהג על
פיהם ככה וישבו כל משפחות בני נח עד עולם
ונמרוד בן כוש צודע בארץ שנתר וימלך עליה
אשכשם ויבנה שם ערי בארץ שנתר ואלה שמות
הערים אשר בנה ארבע ערים ויקרא לחן שבו על
אודות אשר קרא להן בכנין המגדל, ויקרא את
האחת בכל לאמר כי שם כלל י' שפת כל הארץ
ואת שם הש' ויקרא ארץ לאמ' כי משם חיצים י':

אשר העיר אפשר כי ארץ כשו היא הנה הנדים
ספירס הר' ד' ז' כספר הסרסוס סמסכיונות כלמי
סוף וזמר לטון סלחמה סלסון כידהי אים סר' ל' כינוני
אם הסלחמה היא כיום צוער קהאסוסכו וכינא כו
וי סופרס ל' דנר יתח ככו, תנא עליו ערכה :

והשלישי אבד לאמר סלחמה גדול היה בה כפי
חיה, ויהי בעית כלנה לאמר כי שם חפונ וכלו כל
סרית ונכדו ויפוצו מהם על המרד בו ויהי כאשר
בנה

בנח נסרו את הערים חהם בארץ שנתר ויש' בהם
אחיה' צמו ושרו, ונברו אש' נשארנו שנו כפלכותו
ונפרוד יושב בכבל וחרפ שם את מלכותו עם
יתר עברו וימלך לבטח, ויקראו כל עברו נפרוד
ושרו את שמו אפרל לאש' בני נפלו כל שרתו כל
אנשיו בכנין המגדל ועל אודותיה :

א'ים מ'ים ועל אדונו הוא ס'ים רז' ס'א'סמל אכיהם
לכנסן האש ועל סכיהם נקרא כן :

ולכל זאת לא שב בכורד א' י' ויסוף עוד להרשע
וללמ'רשעה לכל בני האד וגם כרדון בנו הרשע
פאכו ויוסיף לעשות ולהוסף על כל חוקי אביו,
ויחטא את כניהאדם על כן יאמרן מרשעים יצא
רשע כן בעת החיאה נהימה מלחמה בין משפחות
בני חם באש' ישבו בארצות אשר בנו להם, ויצא
בדר לעמר מלך עילם פתוך משפחה בני חם וילח
את משפחת בני חם ויבניעם חחת ידו וילך אל
חסי' ערי הכבר וילחם גם ויבניעם ויהיו תה' ידו,
ועתהוהו שמים עשרה שנה ויה' ולו יס שנה,
בעת החיאה פת נחור בן שרת בשנת החיאה היא
שנת השע וארבעים שנה לאברהם בן תרח, ויהיו
כלימי נחור שמונה וארבעים שנה ומאת שנה
ויפת, ויהי בשנת החפשים שנה לחי אברהם בן
תרח ויצא אברהם מכיתנח וילך בית אביו, ואברהם
ידע את לי וילך בדרכיו וכמוסר י' וי' אהלו עמו,
וזרח אביו עודנו שר צרא למלך נמרוד בימים
ההם ועורנו ולך אהרי אחים אחרים עץ זאבן,
וינא אברהם ביה אביו וירא את א'הי אביו שניכ עש'
א'היות עומדים כלם בניו אביו בהיכליהם, ויחר
אף אברהם בראוהו את הצלמים הא'ה בבית אביו,
ויאמר אברהם חיו י' אם יעמדו הצלמים ר' א'ה
במעפד' בכ' ת אביו, בהיעשה לו א'הים אש' בראני
וכה יוסף אם לא לשלש ימים אשכר את כלם,
ויצא אברהם פאתם וחפתו בערו כו, ויבהר אברהם
ויצא מן החרד א' חצר אביו החיצונה ויצא את
אביו יושב בהצר וכל עברו אתו וינא אברהם וישב
לפני

לפני אבי : וישל אברם את אביו לאמר הודעני
 אבני איהי ה' אשר כרא את השמי'ואת כל הארץ
 ואשר ברא את כל בני האד' על הארץ אשר בראך
 ואשר בראני גם אני כארץ : וינן תרח את אברם
 בנו ויאמר איוהנה אשר ברא כל אה אתנו בבית :
 ויאמר אברם א אביו הראם נצ לי אדני ויבא תרח
 את אברם בנו א החצר הפטמית א החרר : וירא
 אברם והנה כל החדר מלא ואחות עץ ואבן יב
 גלמים גדולים ואחרים קטנים עמה' אין מספר
 ויאמר תרח א בנו הנה אה אשר עשר את כל אשר
 ראית בכל הארץ והם אשר בראו אותי ואוהך וכל
 האד' בארץ וישתהוה תרח לכל אהיו ויצא משם
 ואברם בנו יצא אתו משם ויהי בצאת אברם משם
 ולך יושב לפני אמו : ויאמר לאמו חנה אבי הראני
 את אשר עשו את השמי'ואת הארץ ואת בני האד'
 ועתה מה רוקח נצ לי גדיקום מן הצאן ועשית
 אותו מטעמים : והבאתי את המטעמי'ההם לאהי
 אכיל מנתח לאכול אולי ארצה לפני'ה' ותעש אמו
 כן ותקח גדי עזים ותעשהו מטעמים ותכל אותם א
 אברם ויקח אברם את המטעמי' מיד אמו ויבא'
 לפני אהי אכיל ותש איה' לאכול ותרח אביו לא ידע
 ויהי הוא וושב איתם ביום ההו' וירא אותם אברם
 וחנה אין קול להם ואין קשב ואין תנועה ואין אחד
 פהם שולח יד לאכול ויחתל בהם אברם ויאמר
 אך עתה כי המטעמים אש' עשיהי לך לא חטיבו
 בעיני' או מטעם הם להם על כן לא יאכלו ועתה
 אעשה להם פחר מטעמים אחרים טובים ירבים
 מזה עד אשר אראה מה אהי יחס ויהי ממחרת
 ויצו אברם א אביו א המטעמים וחכם אמו ותקח ג'
 גדיים טובים מן הצאן ותעש אותם מטעמי' טובים
 כאשר אהב בנה ותחנן את המטעמים ביד אברם
 בנה ותרח אביו לא ידע ויקח אברם את המטעמים
 מיד אמו ויבא החדר לפני אהי אביו ויגש איהם
 לאכול ותן לפני כלם וושב אברם לפני' כל היו'
 אולי יאכלו וירא אברם אותם והנה אין קול להם
 ואין

ואין קשב ואין שולח יד מהם א המטעמי' לאכול
 ויוח איהם להם להשה את אברם אחרי כן ביום ההוא
 בעי' כהן חבית ההו' ויקר' ויאמר איו חיו על אבי
 ועל כל הדור הרע הזה אשר נטעלתם יחד אחרי
 ההבל ויעברו להם אילים כאה עץ ואנץ אשר לא
 יאכלו ולא יריוחו ולא ישמנו ולא ירבו ופה להם
 ולא ידברו עינים להם ולא יראו בהם אונים להם
 ולא ישמעו די' להם ולא יבישו ורגליה' ולא יהלכו
 כמזחם יהיו כל קושיהם וכל אשר נוסח בהם
 וכל אשר יצדקם וישוה להם והיו בראת אבר'
 את כל הדברי' אה ואת כל המעשים הרעי' ויחר
 אפו מאד על אביו : ויפה וילך ויקח את הקרדומות
 בידו ויבא החרר א אהי אביו וישב איתם כל אהות
 אביו והיו כן ככלותו לשבר את הצלמים ויתנאח
 הקרדומות ביד אהו הגדול אשר היה שם לפני'הם
 ויצא ותרח אביו נצ א ביתו וישבץ את קול פכת
 הקרדומות מפתח הבית ויבא תרח הבית לרעת
 מה זה ועל מה זה : וישמע תרח את קול הקרדומ'
 כחרר הצלמים וירץ אה החרר א הצלפי' וימצא
 את אברם בנו בצאתו משם ויבא תרח החרר
 וימצא את כל האילי' נפלי' כלם וישברו והקרדומות
 ביד הגדול בהם כילא נשכו והמטעמים אש' עשה
 אברם בנו עזרנו לפני'הם וירא תרח את המטעם
 הזה ויחר אפו מאד ויסהר ויצא מן החרר א אבר'
 וימצא את אברם בנו עזרנו וושב בבית ויאמר איו
 מה המצש' הוה אשר עשית א כל אהי : ויען אבר'
 את תרח אביו ויאמר לא אדני כי מטעמי' הכאתי
 לפני'הם והיו כאשר הגשתי את המטעמים
 לפני'הם לאכול וישלחו כלם זדם לאכול
 טרם ישלח ידו הגדול מהם לאכול וירא
 הגדול את מעשיהם אש' עשו לפני'ו ויחר אפו מאד
 עליהם וילך ויקח את הקרדומות אשר בבית ויבא
 איהם וישבר את כלם והנה הקרדומות עזרנו בידו
 כאשר ראית ויחר אף תרח על אברם בנו בדברו
 חרבו הוה ויאכר תרח א אברם בנו בהמתו פת
 הדבר

פרשת נח

ויבוא את אברם לפני המלך , ונמרוד וכל שריו
וצבדו יושבים לפניו כיום ההוא ורחק יושבלפניו,
ויאמר המלך א אברם מה המעשה הוה אשר עשית
לאניך , כל להיו , ויען אברם את המלך בדבריו
אשר דבר א אברם ויאמר הלוה הגדול אשר היה
אמס בנית עשה להם את אשר שמעת , ויאמר
המלך א אברם חיש בהם כח לדבר ולאכול עשו
בכל אשר דברת , ויען אברם את המלך לאמר
ואם אין בהם כח למח תעבדם ולמה תתעב את
כל בני האדם בהבלך , התחשוכ לך כי הציל
יצילך או יעשו דבר מקטון ועד גדול כי העבדום
ולמה לא תעבדו להי כל הארץ אשר ברא אתכם
ואשר ברא לחמיתו ולחיותו , הוי מלך אויל כסיל
וכבר איך עד עולם אמרתי כי אתה תורה דרך
הישר א כל עבדיך , ואלם אתח לא קן עשית
יתמלא כל הארץ בעבדותיך ובעונות כל אנשיך
אשר הלכו בדרכיך , הלא רעת אמ לא שמעת כי
כמעשה הוה הרע אשר אתם עושים בו חטאו
אבותינו מימי קדם ויביא להי כל העולם עליהם
את מי הפבול , וישחת את כלם וגם כל הארץ
שחת בעבורם , ותקם אתה ואנשיך א היום
תרבט אנשים הטאים ותעשו כמעשה הוואת
לפנות על חרון אף יי להי עולם ולהטא רעה
עליכם ועל כל הארץ , ועתה הטר מעליך את
המעשה הרע הוה אשר אתם עושים וגבו
את להי עולם אשר נפשך בידו וטוב לך ,
ואם אין לך הרע ואבה לשמוע את דברי
לענוב את כל דרכיך הרעים ולעבוד את
להי עולם , בחרפה חפזת באחרית הימים
אתה וכל אנשיך וכל הנלויים לך וכל
השומעים את דבריך וכל החולכים בדרכיך
הרעים , ויבל אברם לדבר את
כל דבריו לפני המלך והשרים וישא אבים
את עיניו השמימה ויאמר ירא יי את כל
הרשעים וישמוט ויהי כשמוע המלך את כל
דברי

הדבר הוה אשר דברת שקר אתה ויבר יי , הוי
בלזים הלוה רוח ינפש וכח לעשות את כל אשר
דברת א חלא עץ ואבן הטה ואני עשיתי אותם ,
ואיך תדבר א כוונים לאמר הלוה הגדול אשר
אתם הכח אותם ותתן את הקרדומות בידו לאמר
הכח אותם כלם , ויען אברם את אביו אברם לוי
ואיך תעבוד את הלוהים הלוה , אשר אין בהם כח
לעשות דבר , התצל יצילוך הלוהים הלוה אשר
אתח באח כהן אמ שמוע ישמעו את המלך בעת
קראך איהם , הפלט ימלטוך מד בל שונאיך אם
לחויסלחמו לך אתם לחמותיך כאוניך כי תעבוד
עץ ואבן אשר לא ידברו ולא ישמעו , ועתה לא טוב
לכם לעשות את הדברי הלוה אתה וכל בני הארץ
הרעים הנלויים לך , חכסילים אתם או או אילויים
אתם אשר אונכם חכונת לעבוד את העץ ואת
האבן ולעשות כדבר הוה , ותשכחו את יי הלוה
אשר עשה את השמים ואת הארץ ואשר ברא
אתכם בארץ ותביאו רעה גדולה עליכם ואתכם
כדבר הוה לעבוד עץ ואבן , חלא כדבר
הוה חטא אבותינו מימי קדם ויביא יי להי כל
הארץ עליהם את מי הפבול וישחית את כל
הארץ , ואיך אתם תלסיפו לעשות הדבר חוה
ותעבדו איהם אחרי עץ ואבן אשר לא ישמעו ולא
ידברו ולא יצילו מצר חלסות חרון אף להי כל
הארץ עליכם , ועתה אבי חדל לך מזה ולא תביא
רעה על נפשך ועל נפש ביתך מזה ויטהר אברם
וירגל לפני אביו ויקח את הקרדומא מיד אה אביו
הגדל וישכרהו כח אברם וירץ לו , ויראתה את
כל אשר עשלו אברם בנווימה ויצא מביתו וילך
א המלך ויבא לפני נמרוד ויעמוד לפניו וישחוו
למלך ויאמר לו המלך מה לך , ויאמר כי אדני
ילד יולד לי חוים חמשים שנה וזכאת וזכאת וזכה
עשה לי כול יי זכוח וכו דבר , ועתה אדוני המלך
שלח נא ויבא לפניך ושפטוהו כמשפט למען נוצל
מרתו , וישלח המלך שלש אנשים מעבדיו וילכו
ויבואו

פרשת בראשית

כשמוע המלך את דבריהם ויחר אפו מאד ויצא
 ויבא תרח לפני המלך ויאמר המלך השמעה את
 אשר דברו ההרסים ויקבצו את כל השרים
 והיה אם אמת דבר נכסלמת אמת : וירא תרח
 את המלך כי חרה אפו מאד ויאמר תרח אל המלך
 אכה שמעה אדוני המלך ואשר דברו חבביך
 נכונה הוא : ויאמר המלך ואך העשה הדבר הזה
 והמרה את פי ותחן לי את הילד אשר לא ילדת
 וחקק מהו ויהי עת תרח את המלך כי נכסרו רחמי
 על בני בעת ההיא ואקח את פני שפחתי ואביאנה אל
 המלך : ויאמר המלך ופי אשר יעץ עליך הדבר
 הזה רגד נא לי אל תכחד פני דברי ונא הפות :
 וירא תרח מאד פלפני המלך ויאמר אל המלך רגן
 בני הגדול הוא אשר יעצני / דבר חוה ורגן היה
 בימים ההם אשר יולד אלה בן עלשיכ ושתים
 שנה : והרגן לא יעץ את אנוני מאוכה כי תרח דבר
 את הדבר אל המלך בעבור הציל את נפשו בן
 המלך כי ירא מאד ויאמר המלך אל מרח רגן
 בן אשר יעצך הדבר הזה יפוח נפש עם אברים בני
 משפט כוח עניו על אשר בוח את פי המלך
 בעשותו דבר הזה : והרגן נטה בעת ההיא
 אחרי אכרם אך הכתיה את הדבר בלבו : ויאמר
 רגן אל לבו אך ערה רגה רבין חפש את אברם
 על הדברים האלה אשר עשה אכרם והיה אם
 יגבר אברם בן המלך והלכתי אחרי ואכי ענה
 המלך עליו והלכתי אחרי המלך : והיה כאשר
 דבר תרח על הרגן נגן את הדבר הזה אל המלך
 ויצאה רבין ותפשו גם את רגן עם אברם ויביאו
 את שניכם את אכרם ואת רגן אדון ולהשליך
 אותם אל האש : וכל יושבי הארץ ועבדי חגך
 והשרי וכל הנשים והטף עומדים שם ניזם הוא
 עליהם : וינחה עבדי הכלך את אברם ואת אחיו
 ויפשיטום ככהנותיהן לכל בגדיהן רק פכניסהם
 היו עליהם : ויאסרו את ידיה ואת רגליהם גחילי
 בוץ וישאום עבדי המלך וישליכו אותם יחד אל

הככשן

דברי אכרם ויצאו ויתגורו אל בית הסהר והיו
 אברם בכית הסהר ימים עשרה : והיה מקץ
 הימים ההם וישלח המלך ויקבצו את כל השרים
 אשר למלך וכל שרי המדינות והחכמים ויבאו
 כלם לפני המלך וישבו כלם לפניו ואברם עורנו
 עם בכית הכלא ויאמר המלך אל כל השרים ואל
 אל החכמים השמעת את כל אשר עשה בן תרח
 לאכתי כזה וכזה עשה לו אשלה ויביאוהו לפני
 וכואת וכואת דבר אי ולא פחד ולבכולא נעכפני
 והנה הוא אסיר בכית הסהר : ועתה שפט נא כח
 משפט יש לאיש הזה אשר קלל את המלך ואשר
 דבר ואשר עשה את כל הדברים האלה אשר
 שמעתם : ויצנו כלם את המלך ויאמרו איש אשר
 יקלל את המלך ותלה על הצן ואולם בעבור אשר
 עשה את כל הדברים האלה אשר דבר ויבזה את
 אלהינו באש ישרף כי בן המשפט על הדבר הזה :
 אם על המלך טוב לעשות את הדבר הזה ישלח
 גא את עבדיו ויבערו את כבשן הלבנים אשר לך
 לילה ויום ואחר נשליך את האיש ההוא בו : ועש
 המלך כן ויצא את עבדיו ויתנו בהן אש ככבשן
 המלך אשר בכשדים שלשה ימים ושלשה לילות
 ויצא המלך להוציא את אכרם בכית הכלא ולהביאו
 לשרפו באש וכל עבדי המלך וכל השרים
 והגבורי אשר למלך וכל הפחות והשופט : כתשע
 מאות אלף איש וכל יושבי הארץ נצנים עם נגד
 הככשן לראות את אכרם : וכל הנשים וכל הטף
 נאסנו כלם והגזו ואל הפגילים לראות באכרם
 ויתצנו כלם יחד כרחוק לא נותר אדם אשר לא
 בא ביום ההוא לראות : והיה כנאו אכרם
 ויראו אותו הרטובי המלך וכל החכמים : ויצקו
 אל הכלי ויאמרו ארנינו המלך הלא זה האיש ידענו
 כי הוא הילד אשר בלע הכוכב הגדול ארבעה
 ככמים כפולר הוא אשר דברנו אל המלך זה חכמים
 שנה היום : ועתה הנה אנני גם הוא כרה את פיך
 ויהמל בן כהביאו עליך ילד אחר ותהרגו : ויחי

כשמוע

החכשן : ויקנא לי אל אברם ויהי עליו וירד ליג
 ויציל את אברם מן האש ולא נשרף : אך כל
 החבלים אשר אסרוהו בהם נשרפו כלם ויתר
 אברם ויתהלך בתוך האש : והרן כהשליכם אותו
 מת באש ונשרף ויהי לאפר כי לא היה לבנו שלם
 אתו : והאנשים אשר השליצו אותם אל האש
 עלה להם האש אליהם ונשרפו כלם בשביב האש
 וימותו מהם כשנל עשר איש והיה אברם כחהלך
 בתוך האש שלשה ימים ושלושה לילות ויראו אותו
 כל עבדי המלך מתהלך בתוך האש : ויבאו כל
 עבדי המלך ויגידו למלך לאפר הגה ראינו את
 אברם הולך וכא כהן האש וגם הפכנסים אשר
 עליו לא נשרפו באש אך לבאכרו נשרף : ויהי
 כשכזז המלך את דגו ויהם יועג לבו בדבריהם
 ולא האפין אליהם וישלח שרים אחרים נאכנים
 לראות את הדבר הזה וילכו ויראו ויגידו לכלך
 ויגם המלך וילך לראות וירא את אבר' הולך וכא
 בתוך האש וירא את גויית הרן שרפו באש ויהיה
 המלך מאד סוה : ויצו המלך להוציא את אברם
 מתוך האש וינשו עבדי ההוא ולא יוכלו כי שביב
 האש והלרב עולה לקראתם בן החכשן ויננסו
 עבדי המלך מבינו : ויערך המלך בכל עבדיו
 לאמר מהרו והוציאו את אברם בן האש ולא
 תמותו : וינשו עבדי המלך להוציא את אברם
 ויצל הרב אליהם ונשרף את פניהם וימותו פחם
 שמונה אנשים : ויהי כראות המלך כי לא יכלו
 עבדיו לנשת אל האש בן נשרפו ויקרא הכיך אל
 אברם צא אברם עבד האלים אשר בשכיב כהן
 האש וכא חנה לפני וישמע אברם בקול המלך
 ויצא אברם כהן האש וינא ויעמוד לפני המלך :
 והיה כאשר יצא אברם וירא המלך וכל עבדיו את
 אברם באופכסל עליו לפני המלך כלא נשרפו
 אך חבל באסרו נשרף : ויאמר המלך אל אברם
 איך לא נשרפת באש ויאמר אברם אל המלך אלהי
 השמים והארץ אשר כסהתי בו ואשר וכל בידו

הוא אשר הצילני מן האש אשר נחטבו : והרן
 אחי אברם נשרף באש והיה לאפר ויבקשו את
 גוייתו ויבצאה שרופה באש : והרן בן שכוניס
 שנה ושתי שנה בכה ובאור כשדים ויראו המלך
 והשרים וכל יושבי הארץ כי נוצל אברם בן ראש
 ויבאו כלם וישתדדו אל אברם : ויאמר אליהם
 אברם אל תשתחוּוּ לאלהי העמים
 אשר עשה אתכם ועבדוהו ולכו בדרךני גי הוא
 אשר הצילני מתוך האש הזאת : והוא אשר נרא
 את נפש כל אדם ואה רחמי ויצר דרכי בגנטי אבו
 ויוצאו לארץ והוא יציל כל הכניסו בו מפל כפלה
 : ויפלא הדבר הזה מאד בעיני המלך והשרים
 כי הוצל אברם בן האש והרן נשרף : ויהי המלך
 לאברם כהנות רבות ויהן לו שני עבדים הגדולים
 בבית הכיך שב האהר עיני ושכ העני אל עור :
 וגם כל שרי המלך ועבדיו נונו אברם כהנות
 רבות ככף הבזבז ויש להוהו רבין והשרים
 וילך מאתם לשלוח אברם ויצא אברם רבין ושלום
 ויכו אחריו אנשים רבים בעבדיו רבין וידבקו בו
 כשלש מאות איש : ושב אברם ביום והוא וילך
 בית אביו הוא אבל האנשי אשר הלכו עמו ועבדו
 אבר' אתו : אלהו כל ימי חייו ויך בדרךיו ובתורהו
 ויטה אברם את לב בני האדם בימי דהם לעמוד
 את לי כהיום ההוא והלאה : והיה בעת הדין ויקהו
 נח' ו' אבר' אדוני להם נשליבו רן אדיר' אשה ודו'
 כלכה ושכ אשה אבר' שרי ושרי אשת אבר' היוה
 ערה אין לה ולד ביביב דהכ : וירי בינך שנתים
 ימים לצא אבר' מן האש היא שנת שה' ויה' שים
 שנה היו אברם והכלך נכרודי ושב על נכא
 המלוב בכבל : וישן המלך ויהלום והנה עומד עם
 גיליו וצבאותיו בעסק נגד כנש' האש אשר לכל'
 וישא עיניו וירא והנה איש דמות אברם יצא מהן
 חכשן ויבא ויעמוד פני דכיך והרבו שלופ' בידו
 וירץ ראש ההוא אל המלך כהובו : וינס המלך
 כראש ההוא כי יראו וירגסו ויעלן האיש על

פרשת רך לך

יעץ אנוק את המלך ואת אשר דבר המלך להמית את אברם ויחזר אליו עזר ויצא בשם וירך וילך אל אברם שרם הגיט ועבדי המלך אל אברם ויאמר לו עזר לאברם כי קודם המלט על נפשך ולא תמות ביד המלך כי כזה נכזה ראה המלך נחלם על אודו וידך נכזה נכזה פ. ר לו אנוקו וכזאת וכזאת יעץ אנוק את המלך עליך: וישמע אברם בקול איש זר וים ר אבר' ויחך בנפשו לו בית נח ושם בנו ויהי חבא שם וימלט ועבדי המלך באו בית אברם ויבקשו את אבר' ולא מצאו ויבקשו בכל דארץ ואין וילכו ויבקשו בכל הדרך ואין ויהיו כאשר לא מצאו עבדי המלך את אבר' וישבו אל המלך לדרכם וישב את חפת המלך כי את אברם כאשר לא מצאו: וישב חמ' את דבר אברם מלכו: ויסתר אברם בבית נח חרש ויפית ער שכוח המלך את דברו ואברם עור וירא מן המלך על הדבר ההוא: ויבא וירח לראות אברם בנו בבית נח בסתר והרח גדול בעיני המל מאד ויאמ' אבר' לו אבני הלא ידעת כי המלך מנסה להרגני ולאבר את שבי מן הארץ בעצת יוצאי חרשים אשר לו: עתה מולך פח וכזה לך פח בארץ הזאת קבני ונלכה בלנו יחד ארצה כנען ונחלטנו מידו מן הספחה גם אמת ברעמי באחרות הימים: הלא ידעת לא שפעת כי לא מאה בח ביתך נמחר את כל הכבוד הזה אשר אמת בו כי את לטוב לך עשה לך כל הטובה הזאת? וגם את יעשה לך עוד טובה הרבה כחנה וכמהת אין זה כי את הכלי העולם בו לא יעיל והן נעושר בו עכבה וצמי' עתה שמע וקולי וקנמח ונלכה ארצה כנען מרת נמחרד וצור את לי' אש' בראך גארץ וטוב לך וציו' מעליך את כל החל אשר אתה רדף אחריו: וכל אברם לדבר ויזנח ושם בנו ויתח אמת חדבר אשר אמר אברם אליך: וישמע מרח בקול אברם בעיניו וישם תרם את כר אשר דבר אברם כי מולו היתה לו לכלי המית המלך את אברם ויקח תרם את אבר' בנו ואת לטבן הין בן בנו ואת

שרי

ראש המלך ביצה ותחית הביצה לנחר גדלקיט עו כל הילול בנחר תחיה ויפת כלם המלך ברח עם שלשה אנשים אשר היו לפניו וימלט ויביט המלך כאנשים והם זמנת לבושם לבוש מלכות כנעני המלך והם בתואר ובקופת בתואר המלך ויהי בכרחה וישב חנהר ההוא לביצה ככתחילה נגד המלך ויצא מהביצה החיה אפרוח קטן ויבא לפני המלך ויעף על ראש המלך וינקר את עין המלך ויחרד המלך מחמראת החיו ויחך משנה וזתתתתס רוחו וירא וירא גדולה מאד ויחזי בבקר ויקם המלך ממשכבו בכחלה ויצו ויביאו לפניו כל החכמים וכל חחרטומים ויספר להם המלך את החלום ויען חכם אחר מעבדי המלך ושמו אנוק את המלך לאמר אין זה כי אם רעת אברם וורעו אשר הצמח על אדוני המלך באחרית הימי הנח ימים באים אשר יבוא אבר' וורעו ובני ביתו להלחם עם אדוני המלך ויכו את כל צבאות המלך וחיליו ואשר ראית אשר ברח עם שלשה אנשים אשר כפוך ונבלגת זה אשר תוצל לברך עם שלשה פלכי וטמלכי הארץ אשר חיו עמך במלח' ויש' ראית את חנהר אשר שב לביצה בס' חלה וינקר אפרוחה את עין המלך: אין זה כי אם זרע אברם אשר יחרג את המלך באחרית הימים: זה חלום אדוני המלך וזה פתרונו ואמת החלום נכון חפתרן אשר פתר לך צנור: עתה אדוני המלך חלף ידעת כי זה שמים וח' שמים שנה היום אשר רא חכמיך את חרבר הזה במולד אברם ולמה יוקח אדוני המלך את אברם בארץ לרצת אדוני המלך כי כל דמי אשר אבר' חי בארץ לך חבון אמת ואלכוך כי טרים נודע זה בטוריו ולמה לא ימית המלך ויחידל רעתו מעליך באחרית הימים: וישמע נמחרד בקול אנוק וישלח המלך מעבדיו בסתר ללכת לתפוש את אברם ולהביאו לפניו לך להמיתו ויאמר עבד אברם אשר נתן לך המלך חזה בעת והיא שם לפני המלך וישמע את אשר

יעץ

3 B

שׁוֹי כְּלָמוֹ אֶשֶׁת אֲכָרִים בְּנוֹ וְזֹאת כָּל נַפְשׁוֹת בִּיתוֹ
 וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוֹ כַּשְׁדִּים מִכְּבֵל לִלְכַת אֶרֶץ כְּנַעַן
 וַיָּבֹאוּ עַד אֶרֶץ חֲרָן וַיִּשְׁכְּנוּ שָׁם כִּי מֵצְאוֹ הָאֵרֶץ מִזְבֵּחַ
 פֶּאֶד וְרַחֲבֵת יָדַיִם לְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם
 וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי הָאָרֶץ חָרָן אֵת אַבְרָם טוֹכֵי וַיִּשְׂרֵעַ
 אֵלֵיהֶם וְאֲנָשִׁים וַיְיָ אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו גַּם מֵאֲנָשֵׁי
 חָרָן וַיִּדְבְּקוּ בְּאַבְרָם וַיִּלְמְדוּ אֵת מוֹסֵר יְיָ וְאֵת דְּרָכָיו
 וַיִּשְׁכְּנוּ הָאֲנָשִׁים עִם אַבְרָם כְּבֵית וַיִּדְבְּקוּ בוֹ וַיִּשָּׁב
 אַבְרָם כְּחָרָן שְׁלֹשׁ שָׁנִים : וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 וַיִּרְאֵ יְיָ אֶבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְיָ אֲשֶׁר חֹצְאֶתְךָ
 מֵאוֹר כַּשְׁדִּים וְאֲשֶׁר הִצַּלְתִּיךָ מִכַּף כָּל אוֹיְבֶיךָ :
 וְעַתָּה אִם שָׂפֹז תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי וְשִׁמְרַת אֵת מִצְוֹתַי
 וְחָקַתְתִּי וְתוֹרֹתַי וְהִפְלִיתִי אֵת אוֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָרַבְתִּי
 אֵת זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְהִשְׁלַחְתִּי אֵת בְּרַכְתִּי בְּכָל
 פְּנֵי הָיָדִים וְלֹא תַחֲסֹר דָּבָר : עַתָּה קוּם קַח אֵת
 אֲשֶׁתְּךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְךָ וְלֶךְ אֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּשְׁבַת
 שָׁם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וּשְׁמָם אֶהְיֶה לְךָ אֵלֵיהֶם וְאָבְרָם :
 וַיִּקַּם אַבְרָם וַיִּקַּח אֵת אֲשֶׁתּוֹ וְזֹאת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וַיֵּלֶךְ
 אֶרֶץ כְּנַעַן כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֵלָיו וְאֲבָרָם בֶּן חֲמִשִּׁים
 וְחֲמִשׁ שָׁנָיִם בָּצָא : מִחָרָן : וַיִּבְּאוּ אַבְרָם אֶרֶץ כְּנַעַן
 וַיִּשָּׁב בְּחֹרֶן הַצִּיֵּר וַיֵּט שָׁם אֹהֶל בֵּיתוֹ וַיִּבְנֶה כְּנַעֲנִי
 יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : וַיִּרְאֵ יְיָ אֶבְרָם בָּבֶלָו אֶרֶץ כְּנַעַן
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִתְּתִי לְךָ וְלוֹרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
 עַד עוֹלָם וְשִׁמְתִי אֵת זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנִתְּתִי
 לְזֶרְעֶךָ אֵת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל אֲשֶׁר אֶהְיֶה רוֹאֵ לְרִשְׁתָּ
 אוֹתָם : וַיִּבֶן אַבְרָם מִזְבֵּחַ כַּמְקוֹב אֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהֵי יְיָ
 וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם לַיְיָ וַיִּבְנֶת הָיָה מִקְבָּה שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים לְשִׁבַת אַבְרָם בְּאֶרֶץ וַיִּמָּה נָח בְּשָׁנָה הַיָּדֵי
 הוּא שְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה לְחַיֵּי אַבְרָם : וַיְהִי
 כָּל יְמֵי נֹחַ אֲשֶׁר חָיָה שֶׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה
 וַיִּמָּה וַיִּשָּׁב אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הוּא וְאֲשֶׁתּוֹ וְכָל
 אֲשֶׁר לוֹ וְכָל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו וְכָל הַגְּלוּלִים אֲלוֹ
 מִבְּנֵי הָאָרֶץ רַק נִתְּרָה אֵת אַבְרָם וְתָרַח אֲבִיו וְלָטַ
 בֶּן הָרָן וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם יִשְׁבּוּ חָרָן : בְּשֵׁן חֲמִשׁ
 שָׁנִים לָשָׁב אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן פָּשְׁעוּ אֲנָשֵׁי סוּדָם
 וַעֲמֹרָה

וַעֲמֹרָה וְכָל עַרְוֵי הַכֹּהֵן מִתַּחַת יַד כֹּהֵן לְעֹמֵר מֶלֶךְ
 עֵילָם : כִּי שִׁמְשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה עָבְרוּ בְּלִמְכֵי עַרְוֵי
 הַכֹּהֵן אֵת כְּדָר לְעֹבֵד וַיִּתְּנוּ לוֹ מִסֵּ שְׁנַח בְּשִׁנָּה
 וַיִּטְרְדוּ מִבֵּימֹת הַהֵם שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה : וּבְשָׁנָה
 עֲשָׂרָה שָׁנָה לְשִׁבַת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הָיָה הַמִּלְחָמָה
 בֵּין נִמְרוֹד מֶלֶךְ שְׁנַעַר וּבֵין כְּדָר לְעֹזַב מֶלֶךְ עֵילָם :
 כִּי שִׁמְשׁ נִמְרוֹד כִּי פָשְׁעוּ אֲנָשֵׁי סוּדָם מִתַּחַת יַד כְּדָר
 לְעֹזַב וַיִּבְּאוּ נִמְרוֹד לְחַלְקָם עִם כְּדָר לְעֹמֵר לְהַכְנִיעַ
 תַּחַת יָדוֹ : כִּי מִשְׁרֵי צִבְאוֹת נִמְרוֹד הָיָה כְּדָר לְעֹמֵר
 בִּימֵי חַחֵם וְכַאֲשֶׁר נִפְלוּ וְכָל אֲנָשֵׁי הַבְּיָדָה לְנוֹפְצוֹ
 הַנְּשָׂאִים עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וַיֵּלֶךְ כְּדָר לְעֹמֵר אֶרֶץ
 עֵילָם וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם וַיִּמְרֹד בְּאֶרְצוֹ : וַיְהִי בִימֵי
 חַחֵם כְּשִׁמְשׁ נִמְרוֹד כִּי פָשְׁעוּ בּוֹ כְּדָר לְעֹזַב בְּלִ
 עַרְוֵי הַכֹּהֵן וַיִּבְּאוּ לְחַלְקָם עִם כְּדָר לְעֹזַב וַיִּבְּאוּ
 וַיִּקְבְּצוּ נִמְרוֹד אֵת כָּל שְׂרָיִם וַעֲבָדָיו בְּשִׁבַת אֵלֵי אִישׁ
 וַיֵּלֶךְ לְקִרְאֵת כְּדָר לְעֹזַב וְכָדָר לְעֹזַב יֵצֵא לְקִרְאֵתוֹ
 בְּחִמְשַׁת אֵלֵי אִישׁ וַיִּעְרְבוּ מִלְחָמָה בְּכַקְעָת בְּבֵל אֲשֶׁר
 בֵּין עֵילָם וּבֵין שְׁנַעַר : וַיִּלְחֲמוּ כָּל הַכְּלִי - הָאֵלֵה
 בְּמִקְוֹס הַהַיְ וַיִּגַּף נִמְרוֹד וְכָל עַמּוֹ לְפָנָי אֲנָשֵׁי כְּדָר
 לְעֹזַב : וַיִּפֹּל מֵאֲנָשֵׁי נִמְרוֹד בְּכַלְחַמְתָּהּ הַיְ כִּשְׁ
 מִצְוֹת אִישׁ וַיִּפֹּל גַּם בְּרֵדוֹן בֶּן חֲמֵלֶךְ עִמָּהֶם וַיִּבְרַח
 נִמְרוֹד וַיִּשָּׁב אֶרֶץ כְּנַעַן וְכָלִימָה וַיִּכְנַע לְפָנָי
 כְּדָר לְעֹמֵר וַיִּבֵּית רְבִים : וְכָדָר לְעֹמֵר שָׁב אֶרֶץ
 וַיִּשְׁלַח אֵת שְׂרָיִצָּבָא וְהָיָה אֵל הַמְּלִכִּי אֲשֶׁר סָבִיבוֹתָיו
 אֶל אֲרִיֹךְ מֶלֶךְ אֶסְרָ וְאֶתְרַעַל מֶלֶךְ גִּזְוִם וַיִּכְרֹזוּ עִמָּם
 בְּרִישׁ : וַיִּסְרֹם כָּלֵם אֶל מִשְׁמַעְצוֹ וַיְחַי בְּשָׁנָה חֲמִשׁ
 עֲשָׂרָה שָׁנָה לְשִׁבַת אַבְרָם בְּאֶרֶץ הַיָּה שְׁנַעַר
 שְׁנָה לְחַיֵּי אַבְרָם וַיִּרְאֵ יְיָ אֶבְרָם בְּשָׁנָה הַיָּדֵי וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו אֲנִי יְיָ אֲשֶׁר חֹצְאֶתְךָ מֵאוֹר כַּשְׁדִּים לְחַת לְךָ
 אֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ : עַתָּה הִמְלִיךְ לְפָנָי וַיְהִי
 תְּכִי וְשִׁמְרַת אֵת מִשְׁפַּרְתִּי כִּי לֶךְ וְלוֹרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ אֵת
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ מִיָּמֵי הַנְּהַר הַגְּדוֹל
 נְהַר פְּרָת : וְאֵתָה תִּבְּאוּ אֶל אֲבוֹתֶיךָ בְּשִׁלּוֹת וּבְשִׁיבָה
 מִזְבֵּחַ : וְדוֹר רְבִיעִי יִשְׁנֶנּוּ הַנְּהַר בְּאֶרֶץ הַיָּה וַיִּוִּשְׁחַ
 לְעוֹלָם : וַיִּבֶן אַבְרָם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וַיִּבְרָא אֵלָיו
 וַיַּעַל

ויגידו לו וישבו מצרים את משפט מלך מצרים :
 כי משפט מצרים במים ההם לא יצא הכלך
 כהיכלו מצרפון המלך ונאיו אה נאץ כי אב יו'
 אחד כשנה אחריכן יבועד המלך א היכלו לשנת
 שם : והיה ניו אשר יצ' המלך ושפט את כל הארץ
 כיום ההוא וכל איש אשר לו דבר יבו לפני המלך
 ביו' ההו' עשה לו את כל אשר יא' פאת המל" ויהי
 כשמוע רקיון את משפט מצרים וזכי לא יוכל לבא
 לפני המלך ויתעצב מאד ויחר לו על ככה * ויהי
 בערב וילך רקיון וימצא בית חרב בבתי האופים
 אשר למצרי' וילקחם כמר נפש ונרעב וחדר שנית
 מעניו וירבר רקיון עם לבו כהיעש' כע' ע'ד הראו'
 המלך ואיכה יוכל לכלכל את נפשו כעני : ויקם
 בבקר ויתהלך בעיר ויקר פקדו בפוכרי הירק
 ויש' איהם ויגידו לו אשר הם מכלכלים אה נפש'
 בירק ובורעונים אשר יקנו וימכרו ליושבי הארץ *
 ויחפז רקיון לעשות כמעשיהם בעבור הדיוח את
 נפשו כעיד אך לא ידע אח משפט אנשי הארץ ויהי
 כסומא כחובם * וילך ויקח ירקים הוא לביכור
 למחיתו ויתקבצו עליו בני בלע' ויל' עגו בו והספו
 כמנו את כל הירק לה שאירו לו דבר * ויק' בשם
 כמר נפש ואנחה וייך א' ביה האופים אשר לן בו
 וישכב שם כלילה השניה * ויהיעץ עוו בחכמתו
 כלילה ההו' איכה יוכל להפלט את נפשו וימצא
 עלילה מה לעשות על ככה * וישכב בכקר ועש
 בחכמה וילך וישכור שלשים אוש גבווי היל ובני
 בלעל וכלי פלחמה נידם ויליכם א' מערו' כבר
 מצרים ויושבים שם ויצום לאכר כה אפי' המלך
 התחוקו והיו לנן הילול' תעזבו כל איש בת להקבר
 פה עד נתנם מאהים ככף וצחיתו כן יקבר ויעשו
 האנשים כדבר רקיון לכל אנשי מצרים כל השנה
 ההי' : והיה לשכונה חרשים ויאכפו רקיון ואנשי
 עושר וכסף וורב ואנשי עורב וכדולה לאינו כפ'
 : ויקח רקיון סוסים וברבו לרוב וישכ' עור אנשים
 והן להבס סוס ויהיו עפו : והיו לחקופה השנה
 לעת

ועל עולות ממוכח לוי : בעת ההי' שכ' אבר' וילך
 חרנה לראות את אביו ואת בית אביו ואת אבני *
 ושב אברם הוא ושתו וכל אשר לו חרנה וישב
 שם בחרן חמש שני' : ולכו עור אחרי אבר' אנשים
 רבים מאנשי חרן כשבעים ושתיים איש : וילפרם
 אברם את מוסר ליו' ואת דרכיו וילמד אותם לדעת
 את לוי' בימיו ההם נראה לוי' א' אברם כחרן ויאמר
 א' הלא דברתי א'ך וה עשרים שנה לאמר :

פרשת לך לך

לך לך פארץ ומכולדתך ומבית אביך א'
 פארץ אשר הראיתך לתת אותה
 לך ולבניך כי שם בארץ היא אבר כך ושם אעשך
 לגוי גדול ואגדלה שמך ונברכונך כל בשמחות
 הארצה * עתה קום א' לך כן הפקים הזה אתה
 ואשתך וכל מש' לך וגם כל ילדו ביתך וכל הנפש
 אשר עשית בחרן והוצא א'ך מזה וקום שוב ארצה
 כנען : ויקם אברם ויקח את שרו אשתו ואת כל
 אשר לו ואת כל ילדיו ביתו ואת כל הנפש אשר
 עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען : וילך וישב
 אברם ארצה כנען כדבר לוי' וילך אהולוט בן חרן
 אחיו ואכרם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
 פחרן לשוכ ארצה כנען : ויבאו ארצה כנען כדבר
 לוי' א' אברם ויט אהלו וישב בא' מורה ולוט בן
 אחיו וכל אשר לו עמו : וירא לוי' א' אברם עור ויאמר
 לורעך אמן את הארץ הזאת וכן שם מונח לוי'
 הנראה לוי' עורנו בא' מורה עד היום : ניכ' ההם
 ויהי בארץ שער איש חכם ופשיכל בכל חכמה
 ויפה תואר פאור אך אי' עניורש הוא אין כל ושמו
 רקיון ויצר לאיש מאור על מחיתו ויעץ ללכת
 מצרימה א' אשורש בן עם מלך מצרים להראו'
 המלך את חכמתו אולי ימצא חן בעיניו לגדלו
 ולת' לו את מחיתו ועש רקיון כן * והי כבואו רקיון
 מצרימה ויש' את יושבי מצרים כעבור המלך
 ויגידו

1
4
B

פרשת לך לך

לעת צאת המלך) חזיר ויתקצנו כל יושבי מצרים ויעזרו יחדו וינס צאת המלך לרדנו לנו על כעשה רקיון ואנשיו: ויצא המלך ביום הכוֹזר ויבאו לפניו כל מצרים ויצעקו לנו לאמר: יחד המלך לעולמה הדבר הזה אשר מעשות לענודך בעיר לבלתי תת איש מת להקטר עד צתון עליו בסף ונחב: הנהיה בד' הזה ככל הארץ גם מימי המלכו הראשונים אשר היו לפנינו בארץ מימי אדם עד היום הזה: לבלתי קבור את האם כי אם במחור: ידענו כי משעש המלך לקח מס מן החדים שנה שנה ואתה לא נתתש' כי אם גם סאת המתי תקח את המס ונס ונס: ועתה המלך לא נכל עוד לרדנו הזה כי נשחתה כל העיר ברבר הו' ואתה לא ידעת: ויהי כשמוצ המלך את כל דבריהם יקציף מאד ויבער בחמתו בדבר הזה כי לא יודע דבר: ויאמ' המלך מי הוא זה ואי זה הוא אשר פלאתו לבו לעשות הדב' הרע הזה בארצי אשר לא ציתו חלא תגידוני: ויגידו לו את כל מעשה רקיון ואנשיו ויח' אף המלך וישלח להבי רקיון ואנשיו לפניו: ורקיון לקח כסף ילדים בניס ובינו ילכישם שש ומשני ורקמה וירכיב על סוסי וישלחם למלך ביד אנשיו: ויקח גם הו' פנחה למלך בסוף והביאנו שוהם וכרולח לרוב וסוסים עצום מאד וטוב ויב' לפני המלך וישתחו למלך ארצה: ויתמח המלך ועבריו וכל יושבי מצרים פסעש רקיון ויראו את כל עושרו ואת מנתחו אשר הביא למלך וייטב בעיני המלך מאד ויפלא ממנו וישב רקיון לפני המלך ויש' לו המלך על כל מעשיו וידבר רקיון את כל דבריו כחכמה לפני המלך ואנשיו וכל יושבי מצרי': ויהיו כשמייע המלך את דברי רקיון וחכמתו ויש' רקיון חן וחסד לפניו גם כל עבדי המלך וישבי מצרים נשא חן וחסד לפניו על חכמתו ועל טוב דבריו: ויאהביהו אהבה עזה מהיום ההו' וחלמה: ויען המל' ויאמר לרקיון לא יקר' עוד רקיון' כי אם פרעה והיה שכך אחרי אשר פרעה מס מן המל' ויקראו את שמו פרעה

פרעה: והמלך ועבריו אה רקיון על חכמתו וימיעצום כל יושבי מצרים להמליכו חת יד המלך: ויעשו כן כל יושבי מצרים וחכמיה והנחן דת כמצרים וימליכו עליהם את רקיון פרעה תות יד אשורוש מלך מצרים: וימלך רקיון פרע על מצרי' כל חשנ' לשפוט את כל העיר ונס ונאשורו' המלך ישפוט את הארץ ונס לשנה כזה אשר יצא להראות: ויקח רקיון פרעה את מלכות מצרים בחוקה ובערמה ופרע את כל יושבי מצרי' על כן קראו ש' (פרעה): ויאהבו מאד כל יושבי מצרים את רקיון פרעה ויכחבו מכתבו וחקו לקר' לכל מל' אשר ימלך עליהם ועלורעם כמצרים פרעה: על כן כל מלכו מצרים אשר ימלכו במצרים מהיום ההו' והלאה יקראו שמש פרעה עד היום הזה: ויהי כשנה חמי' ויהי רעב כבד בכל ארץ כנען ולא יוכלו יושבי הארץ לשבת בה מפני הרעב כי כבד הו' מאד: ויקם אברם הו' וכל אשר לו יולכו ויורדו מצרימה מפני הרעב ויחוו בנהל מצרי' וישבו על הנחלים לניה מפני הרעב: ויתהלכו אברם ושרי אשתו על שפת חל מצרים וינט אברם א' המים וירא את שרי אשתו כי יפה היא מאד מאד: ויאמר אברם א' שרי אחרי אשר בראך האלים במראה הטוב הזה ירא אני את הפצריים פן יהרגוני ולקחו אותך כי אינרצ' ארים במקומם: אך זה אשר תעשה עמי אפריו נאלי אחותי את לכל אשר שאו אותך עלולבען יטב לי ונחיה ולא נמו': ויצו אברם גם לכל האנשו' אשר באו אתו מצרימה מפני הרעב נוס' אלוט בן אהרו צוה לאמר כי יש' אתכם חמצריי' א' שרי וממרת אחות אברם היא: וכל זאת לא בטח אברם בהם בדברים הא' אך לקח את שרי ויתנה בתיבה ויסתרנה תחת הכלים אשר להם כי ירא מאד א' שרי מפני רעת הפצריים: ויקם אברם וכל אשר אתו מ' חל מצרים ויבואו מצרימה: חמה כאו בשערי העיר וכל שומרי העיר עמדו עליה לאבר חנו

פרשת נח

תנו מעשר המלך על אשר בידכם ואחר תבוא
העיר ורע ועש אברם והאנשים אשר אתו בן זיכנא
אברם והאנשים אשר אתו מצרים ויהיו בכו' וישאו
את התבה אשר שרי בתוכה וראו מצרים את
התבה : וישוכל עבדי המלך א אברם לאמר מה
יש אתך כתבת הזאת אשר לא ראינו צתה פתחנא
את חתב'ונת את מעשך המלך מכל אש' בתוכה :
ויאמר אברם התבה הזאת לא תפתח אך כל אשר
תאפרו אי אתן עליה : ויענו שרי פרעה את אברם
לאמר היבית אנכי שוהם וברולח היא תנהלנו
את אחד מעשרה ויאמר אברם כל אשר תאמרו
אי אתן רק פתוח לא תפתחו את התבה : ויאצו כל
שרי המלך באברם וישו א התב'ויפתחו את התב'
בחוקה וראו והנה אשה יפנת תואמר בתבה :
ויהי כראות המלך את שרי ויתמהו מאד מיפיה
ויתקצו ויחד כל השרים וכל עבדי פרעה לראו את
שרה כי טפה היא מאד : ויורצו שרי המלך ויגידו א
פרעה את כל הדברים אשר ראו ויהללו את שרי א
הכלך וישלח פרעה ויקחה ותנו'האשה לפני המל'
: וירא פרעה את שרי וחיטב מאד בעיניו ויתמה
מאד מיפיה וישפח המלך בה מאד ויתן כתנות
לכל המבשרים אוחו בה : וחוקה האשה ב'פרעה
ביטום החם ויחר לאברם מאד על אודות אשתו
ותפלל א' וי להצילה פיד פרעה : ותפלל גם שרי
בעת הה' ויאמר יי א'ה' אמה אפרת לאדני אבר'
ללכת מארצו ומבית אביו ארצה כנען ותבטחהו
להיטב לו כי יצטח את דברך : עתה הנה עשינו
את אשר אונתנו ונצונכ את ארצנו ואת משפחתנו
ונלך א' ארץ נכריה ו א' צם אשר לא ידענו תפול
שלשום : ונבוא בארץ הזאת להציל את בתינו
פן הרעב יבא עלי הפגע והכזרה הרע הזה :
ועתה יי א'ה' הצילנונא והושיעני פיד הצר
בצור הזה ועשה אתי נוכה לפען חסדיך :
ולשמע יי ב'ול שרי וישלח יי מלאך להציל
את שרי פיד פרעה : והפלך באושב לפני שרי
והכת מלאך יי עובד עליה וירא א שרי ויאמר איה

א תירא כי שמע יי אתה פלחך : וגש המלך אל
שרי ויאמר איה האיש אשר הביאך הנח פה הוא
לך ואת אבר אחי הוא ויאמר המלך ותלינו לגדלו
ולגשאו מאד ולעש'ולו ככל הטוב אשר תזוה אתה
עלינו : וישלח המלך לאברם בעת ההיא כסף וזהב
ואבני שוהם וכדולח הרבה מאד וצאן ובקר ועבדים
ושפחות ויצו המל' ויניאו את אבר' ושבכחצר בת
המלך ויגדל המלך את אברם בלילה הח' מאד :
והמלך נגש לרבר את שרי וישלחיו לגעה איה
ויכהו הפלאך פכה רבה ויחל ויחדל מנעת איה :
ויהי כאשר יקרב המלך א שרי ויכהו המלאך על
הארץ ויעש לו כמעשה חוה כל הלילה ויחרד
המלך ימוה : וגם כל עבדי פרעה וכל ביתו חכת
המלאך בלילה הה' ככת רבה על דבר שרי ותהי
צנקה גדולח בכל אנשי בית פרעה כללח הה' :
וי'פרעה את כל הרעה הבאה עליו ויאמר אך הנה
על האשה הזאת בא א' ויחרב תוה ויחרק מפתח
וידבר על לכה דברים טובים : ויאמר
המלך א שרי הגדנא לי אודות האיש אשר
בא עפו הנה ותאמר שרי האיש הה' אישי
ה' ויאמרה א'ך אחי ה' כי יראתי פן תפיהו
ברעתכם : ויחדל המלך מעל שרי ויחילו
פסגו ופסגו פכות מלאך יי וידע פרעה כי
בעבור שרי חוכה ויחפח המלך מאד פוזה :
ויהי בבקר ויקרא המלך לשכרם ויאמר מה
זאת עשית לי למה אמרת אוחתי ה' ואקח
אומה לי לאשה וחבי' עלי ועל ביתי פכה
רבה מאד : עתה הנה אשתך קחו לך
מארצנו פן נכות כלנו בעכורה : ויקח
פרעה עוד צאן ובקר ועבדים ושפחות וכסף
וזהב ויחן לאברם וישב לו את שרי אשתו :
ויקח המלך את נערה אחת אשר לו אשר
ילדה לו פילגשו ויחנה א שרי לשפחה :
ויאמר המלך א ב'ו טובלך גתי אשר תחיה
לשפחה בבית האשה הזאת פהיחך נכירה
כבתי

15 B

פרישת לך לך

ויהי כדבר אבר'ל לזוט את כל הדברים הלהויקם
 לזוט וישא עיניו נגד ככר הירדן וירא את המקום
 החוא בלו משקה וטונל לאדם ולסרצה הפקנה *
 וילך לזוט מצטס אכרס א המקום החלויט שם אהלז
 ויגר בסרום ויפרדז אויש פעל אחיו * ואברס ישב
 לזוט בלויני מפפרא אשר בחכרון ויט שם אהלח וישב
 אכרס במקום ההו'ימיס רביס ושניס * בעת החי'
 שלח כדר לעמר מלך עילם א כל המלכיס אשר
 סיכוחויל א נמרו'מלי שנער אשר היה תחת ידו ויל
 חרעל מלך גיכוסל אויך מלך אר * אשר כרת
 אתם ברית לאמר : עלו אלו ועזרוני ונכה את
 כל צרי סרום ואת יושביה כי פשעו בני היום שלש
 עשרה שנה * וישלו אריבעת המלכיס הלו :
 עם כל מחייהס יחד כשמונה באת אף איש
 ויהלכו כאשר חס ויכו את כל האדם אשר
 פצאו על דרכם : וכל מלכיס סרום ועמורה
 חמשת מלכיהם שנאב מלך ארמה ושמאבר מלך
 א-ויס וכרע מלך סרום וכרשע מלך עמורה ובלע
 מלך צוער : יצאולקראתם ויחכרו כלס יחד
 עשה'בעמק השדים : וילחיבו חשעה המלכיה'לה
 בעמק השדים וינגפו כל מלכיס סרום ועמורה לפני
 מלכיס עילם * ועיק חשדים פלא בארות בארות
 חמר וירדפו מלכיס עילם את מלכיס סרום ויגוסו כל
 מלכיס סרום עם מחגיהם ויפלו בכארז' החמר וכל
 הנשאים עלו א החר להמלט ויבאו אחריהם
 חמשת מלכיס עילם וירדפם עד שער סרו'ויקח את
 כל אשר בסרו'ויכוזו את כל צרי סרום ועמורה :
 וגם את לזוט בן אחי אברס לקחו אוהו ואת רכושו
 וישבו את כל רכוש צרי סרו'וילכולהם ויבא עוגז
 עבר אבר'אשר היה במלחמה החיא ויגד לאררם
 את כל אשר עשו חכלכיס הלו א צרי סרום ואת
 אשר נשבה לזוט בן אחיו עפיהם וישבע אברס
 ה'כר הוח ויקום הוא והנאשים אשר אתו בשלש
 מאות ושמונה עשר וירדפו אחרי ארבע המלכיס
 חאלה בלית חהוא * וירדפם ויכס
 וישלו

בכתו אחרי אשר ראינו את הרעה הבא עלינו
 בעבור האשה הזאת : ויקם אכרס ועל ממצרים
 הוא וכל אשר לו וצו עליו פרעה אנשים וישלחו
 אוהו ואת כל אשר לו : וישב אכרס ארצה כנען א
 פקוד המונח אשר עשה אשר נטה שם אהלז
 בתחלה : וגם לזוט בן חרן אחי אכרס היה לו
 מקנה כבד צ'ין ובקר ו'אהלו' כיהטיכילי לו בעבור
 אכרס : ויהי בשבת אכרס בארץ ויירכו
 דוני מקנה לזוט עם ירעי מקנה אברס כי הירכוסם
 רב משבת בארץ ולא יכלה הארץ לשאת אותם
 פצני מקניהם : וגם כל מקנה אכרס כאשר ילכו
 לרעות לא ינצו כשדות אנשי הארץ ומקנה ירעי
 לזוט לא כן יעשו כי יצובום לרעות כשדות אנשי
 הארץ : ויראו אנשי הארץ את הדבר הזה יום
 יום ויבואו א אברס ויריבו עמו על אודות רועי
 כקנה לזוט , ויאמר אכרס א לזוט מה תעשה
 הוח אשר עשית לי להקאשני ביחשי הארץ
 אשר תצית את רועי מקנך לרעות בשדות
 אחרים הלא ירעת כי אני גר בארץ חוזת
 בתוך בני כנען ולמה תעשה להם זה *
 וירב אברס כלזוט על הרבר יום יום ולא
 שפצו לזוט בקול אכרס ווסף לעשנא כרבר
 הוח ו יבאו וישבי הארץ ונידו לאכרס :
 ויאמר אכרס א לזוט ער פחיה היה לי אתה
 למקש עם יושבי הארץ עתה א גא תחי
 מריבה ביני וכיניך כי אנשים אחיס אנחנו :
 אך חפרד גא פעליו לך גא וכחר לך מקום
 אשר תשכ בו אתה ובקניך וכל אשר לך אך
 רחק גא מעלי אתה וביתך :

חמר הצעיר כזו מונן למי ירצה ארע'ה'להפיר סנן
 אחיו בעבור ערבת הרועיס א'כי חיס'ל'למקום עם
 יוספי סארץ *

ואח'ה א גירא כותלך מאתי והיחאשר יצטח'לך
 רעה ותגדת לי ונקפתי פטנו אך רחק גא מעלי *
 (ויהי)

פרשת לך לך

בעת-הריא כראת ייאל אכנב ענד בחברון ויאמר אליו א הירא שכרך המנה מאם לפני כי לא אעוך עד אם הרבית או חך האברךך ושכתי את וועך כככי השמים אשר לא יפד ולא יספר ונתמי לזרעך את כל הארצות אשר עמה רואה בנייך להם נתיני אותם להשתה עך עולם אך חוק ואל תירא התהלך לפני והיה תביל והיה בשנת שפעת שנה ושבעת שנה להיארם ויבא רעובן פלג בשנת הרוא ויון בל ימו רעו פאמים שנה ומשע ושלישונה ויבא ושרו בת הן אשר עונת עקרה בימים ההם ולא ילדה לאנרכ לאבן ולא בת והיה בדאומה כול לא ילדה והקח את דגד שפחה אשר נאמן לה רעה ותתן אותה לאברם אישה לאשה כי הגר למדה את כל דרכי שרי כאשר למדה אורה שרי לא חסרה מכל דרכי הטובי באופו והאמטרי לאנרכ הנח שפחתי הגר בא אליה וחלד על ברכי ואננה נכ אנכי מבנה ותתן שרי את דגד לאברך כקץ עשר שנים לשכ אברם בארץ כנען היא שנת חמש ושמונים שנה לחיי אברם וישפע אברם לקול שרי אשתו ויקח את הגר שפחה ויגא עליה אברם ויהיה והרא הגר כי הרר הוא שבח מאד והקל גברתה בעיניה והאמר בלתי אנוח כי אכ אנכי טובה לפני יי פשרי גברתי כי כל היבוס אשר גברתי עם אדני לא דרתי ואני בימים אחרים נתן לי יי הריון ממנו :

א'ה ולפי זה אומר ותרא כי כלית ותקל גברתה וכו' ר'ל כויתק נעינים ונערכה מרי כלתה קלות וקריק' סאין וכו' כירן :

והרא שרי כי הרתה הגר לאברם והקנא שרי בשפחה הו אמר שרי גלבה אקוח כי אם היא טובה ממני ביאדא אמר שרי לאברם חכמי עליך כי בעת אשר החפלת לפני יי על הרע למה לא ח פללת עליו לתת לי לזרע ממך וגם בו אדכר אל

ועלו כלם לפני אברם ולפני אנשיו ולא יחזר בהם איש כי אם ארבעת המלבי לנדם ברח וילכו איש לדרך וישב אברם את כל רכוש סדום וגם את לוט ורכשו השיב ונשיהם וטעם וכל אשר להם לא נחסר דבר ללוט והיה נשוכו מהכות את המלכים האלה ועבור רוא נאנשע מעמק השדים אשר נלחמו שם כל המלכים ויצא רע מלך סדום וחר אנשיו אשר אתו מבארות החמר אשר גפלו שם לקראת אברם ואנשיו עם אברם וגם אדני צדק מלך ירושלה הוא שם יצא עם אנשיו לקראת אברם ואנשיו נלחם ויין וישבו שם יחד בעמק המלך ויברך אדוני צדק את אברם ויתן לו אכר' מעשר מכל אשר הניא משלל אויביו כי היה אדוני צדק כהן לפי אלהי וישעו פלגי סדום ועבורה אשר היו שם הסועבדיהם אל אברם ויתחננו אליו לאמר לתת להם השבי אשר שנה מעבדיהם ולקחת לו את כל הרכוש ויען אברם את מלכי סדום לאמ' חיי יי אשר ברא את השמים והת הארץ ואשר פדח נפשי מכל צר ואשר הצילני מאויבי היום ויתנם כידו אם אקח דבה מכל אשר ילכם ולא תתהלל בחר לא למר כושינו אשר הציל אברם העשיר כי יי אליהו אשר בטהתי בו דבר אלילי שם לא תחסר דבר כי ברך אברך ב כל מעש' ידיך אשר תעשה ועתה הגה כל אשר לבב קחי ולכו חיי יי לא אקח מכם מנפש וער שרף נעל ועד חוט ולו אשר אכלו היוצאים אתי למלחמה וגם חלק האנשים אשר הלכו עמי עני אשכול ומכראתם ואנשיהם וגם אשר ישבו על הבאים לשבור הם יקחו חלקם מהשלל ויתנו מלכי סדום לאנשיו אברם ככל אשר אמר ויפצרו בו לקחת הוא ככל אשר יבחר ולא אבה וישלח את מלכי סדום ואת יתר אנשיהם ויצום אל לוט וילכו למקומם וגם את לוט בן אחיו שלח עם כל קנינו וילך צמחה ושב לוט למקומו סדומ' ואברם ואנשיו ש' א' בקומם אל אלוני כנורח אשר בחברון בעת

1
6
B

פרשת וירא

אלהגור כפניך ותכוה את דרכי בעמך אשר הרחח
 ולא מדבר אלא פאוסה ישפוט יי בני ובינוק על
 אשר עשו לו : ואמר אברם א שרי הנה שפחה
 בידך עשו לה הטוב בעיניך ותעני שרי ותברח הגר
 מפניה א המדבר : ומצאה פלאך יי במקום אשר
 ברתה שפחה ואמר א תירא כי חרבה ארכה
 אז זרע : כי הנך יולד בן וקראת את שמו ישמעל
 עתה טוב א שרי נכרתך והתעני תח' יי : ותקר'
 הגר למקרח באר החי באר לחי וראתה בן קרדש
 ובין מדבר ברד : ומשב הגר בעת החי בית ארנול
 : ויהי מקץ ימים ותלד הגר לאברם : ויקרא אברם
 את שמו ישמעל ואבר' בן שמוני ושש שני בלדתה
 אמתו : ויהי כי מים הרים כשנת אחת ומשעים שנה
 לחי אבר' ולחפובני בתים את בני תוכל בני בהפץ
 יי את בני האדם על פני כל הארץ יצאו בני בתים
 והיו לאגודה ולכן בקעת כנפיש : ובני שם להם
 ערים ישבו שם על נהר תיבראו : ובני תוכל ישבו
 בחושבנה והיו גבלם עד נהר' כראש : ובני בני
 תוכל עיר בתושבנה וקראו את שמה סבינה ע' ש
 סבינה בן תוכל אביהם ושבנו כח עד היום הזה :
 והיו בעת החי וילחפו : בני בתים את בני תוכל
 ויעפו בני תוכל לפני בני בהים ויפלו בני בת' מבני
 תוכל בשלש פגאות ושבוע' איש : וישבעו בני תוכל
 בעת החי א בני בתים לאמר לא יתחננו בנו ואיש
 א יתן בתו א בני בתים : כי כל בנות תוכל הן נערות
 ופן כימיההם כלא נמצאו שם נשיא' כימיההם
 כבנות תוכל בכל הארץ : והיכל אשר חפון בתואר
 האשה הילך א בנות תוכל לקח מהם אשה מכל
 אשר יחפון וכל בני האד' והמלבנים והשק' לוקח'
 מבנות תוכל כימיההם כלא אשר יחפון בתואר
 האשה פאר : והיו מקץ שלש שנים אחרי אשר
 גשבעו בני תוכל על בני בתים לבלתי תתלהם
 בנוחם לנשים ולכן מבני בתים כעשרים איש
 לקחת מבנות תוכל ולא מצאו : כי שפרו בני תוכל
 את שבותם לבלתי יתחננו כם ולא אב להפ' את
 שבותם

שבותם : ויהי כימיה הקציר ולכן בני תוכל א
 שרותיהם לקצור קצרים : ותקבצו כל בחדרי בני
 בתים ולכן א ציר סבינה וחפון כל איש נעיר
 סבנות תוכל ויני א צריהם : וישמעו בני תוכל
 ויבאו עליהם למלחם ולא יכלו לחם כי סגב מהם
 ההר פאר : וירא כי לא יכלו עליהם וישבו להם
 לארצ' : ויהי לתקופ' השנה ולכן בני תוכל וישכרו
 להם מבני האדם וצכל הערים חקרוניס איהם
 כעשר' אף איש וילכו א בני בתים למלחמה וילכו
 בני תוכל לחלחם בבני בתים ולהפיל את כל ארצם
 ולהצר עליהם : ויזכרו בני תוכל עליהם על בני
 בתים כפעם הוצ' : ויראו בני בתים כי צר להם פאר
 ויעלו את כל הילד' אשר ילדו בני בתים מבנות תוכל
 על החומה אשר בני לעיני בני תוכל : ויאמרו איהם
 בני בתים הכאתם למלחמה : עם בניכם
 ועם בני בתים לא תצמכם ובשרכם אנהנו מאד
 ועד עתה : והיו כשבע בני תוכל את הדבר הזה
 וחדלו לחלחם ובני בתים ילכו וישבו איה צריה'
 ויתקבצו בני בתים בעת החי ומבני בתים ערים שתיס
 על הים וקראו את שם הארץ עירוש ושם השנית
 ארצה : ואבר' בן חרות היה כימיה הים בן חשע'
 ותשע שני : בעת החי שכתרה אן ליויאמר אן
 ואתנת ברית כימי ובניך : ארכה את זרעך
 במאוד מאוד : ואת הברית אשר נחתו
 בני ובניך הפיל לכם כל זכר אמה זרעך
 אחרוך : וכן שפונת ימים יפול וחייתה
 זאת ברית : ובשרכם לבנות עולם : ואתה
 לא יקרא עוד שפך אברם כי אם אברהם
 וגם שרי אשתך לא תקרא שפחה שרי כי אם
 שרה : כי בוך אברך אתכם והרביתי
 את זרעכם אחריוכס והייתם לגו גדול ומלכים
 מבם יצאו : יקם אברם ועש את כל אשר
 צוה אלו אקים ויקח את כל אנשי ביתו ומקנת
 בסגנו וכל אותם כאשר צוה יי : ולא
 גשאר אחד מהם אשר לא מל : וגם

פרשת וירא

ארכה ימים בשנה הם ונשיהם ובלתי אסור להם ישמחו שבה כמנאים וכפחולות : והי בעת שפחם נצמדו יחד והחיוקו איש באשת רעהו ואיש בכת רעהו הבתולה והתעללו בהן ושכבו אהן וראה כל איש את אשתו ואת בתו ביד רעהו ואין אומר דבר : ויעשו להם כפה מחקר עך הערב ושם אחרי כן איש לביטו ואש' לאקלה בערב ככה יעשו להם כל הימים ר' ימים בשנה : גם כאשר יביא איש נכרי בצריהם והבי' את סוה' אשר יקנה אותו או אשר יחפון לפונות והתקבצו עליו כל אנשי הערים הלח אנשי' נשים וזמ' נעו' וזמנים : ונעשו כלם א' האיש ולקחו בחוקה בכל הסודות פעט פעט פעט לאחד ער ה' כל הסודות פיד פעלח אשר הביאה בארץ : והיה כאשר יריב בעל הסודות אתם לאמר פה המעשה חות אשר עשייתם לי : ונעשו כלם א' אחד אתה והראו לו אהה אחד את הפעט אשר לך ויאמר לא לך מאחך פנאמי' כי אם מעט אשר גבת לי : וכשבוע חס' יחד את הדבר הו' והסוה'ך פאת' בעצב ובבה נפש ועמדו כלם עליו והלכו אהריו ונרשו אותו והוציאוהו מן העיר בצעקה ופראוה רגז : והיה איש אחד פ' דרץ עלים ויבא בדרך ללכת א' הפנא : ועמו חבור אחד חבוש ווש' שפויכה אחד מוכת צבוע' בכל מין פמיני הצבע והשפויכ קשול' בחבל על החבור : ועבור האיש לדרכו והנא לו השפ' בערב כדחוב סדום וישב הפה ללון והאין א' פאכף הבית' ושם הו' בסדום ביפל' ההם איש כע זבלי על נקרום לרעו שמו הירוד : ושא עיניו ויר את האיש האוה' ברחוב העיר ונא לפניו ויאמר לו מאין אתה ומה תלך : ויאמר לו איש פובר אנכי בחרתן עד עולם בשם אנכי : ואעבור עד פה וחורא עלי השבש פה ואשב בירדוב ואין איש מאסף אהר' רביה : ונב להם ופיס יס לונתם חבן ומספוא יש לחבורי אק פהסו דבר : וען הירוד ויאמר לו רק כל פחסוך עלי אך ברחוב

אברהם ושמעאל בנו מלו בשר ערלתם כן שלש עשרה שנה היה ישמעאל נחמולו בשר ערלמו : והיו כיום השלישי ויצא אברהם למצלו וישב פתח האהל להתחמם בחום השמש פכאכ כשרו :

פרשת וירא

וירא אלה לי באלגי פמרא : ושלח אליו שלשה מלאכים פמשרתיו לבקרו : והי הוא יושב פתח אהל וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים באים פרוחק זיכם זרץ לקראתם וישתדו להם ויביאם אל ביתו : ויאמר אליהם אל טאמם נא פאצתי חן בעיניכם סורו בא ומאלו פת להם : ופצר כם ויסורו אליו והתנפחם ורחצו רגליהם וישויבם חמת העץ פתח האהל : זרץ - אברהם ויקח עגל' בן בקר חן עטוב וימחר וישחמרו ויתנהו אל עבדו אלעזר לעשותו : ויבא אברהם אל הגחל אל שרה ויאמץ אליה כדרי שלש סאים ועשו קמה סלה ל' שיו ועשו ענתה לכסות סיר הבשר והעש כן : וימחר אברהם ויבא לפניה' חמאה וחלב בקר וצאן וחתן לפניהם לאכול טרם בשל' את רשר העגל ויאכלו : ואחר כן הבי' את בשר העגל אשר עשה וישם לפניהם זאכלו : והי כאשר בלו לאכול ויאמרו אליו שוב אשוב אלך בעת היה והנה כן לשרה אשחך : ואחרי כן קמו פשם האנשים וילכו להם לדרביהם אשר נשלחו אליה : נימים ההם היו כל אנשי סדום ועמורה וכל חמשה הערים האלה רעיות וחמאים לי' מאד ויכנסו את ז'י בכל הענקותיהם : וינבהו ויעשו חוננות זנאצוה לפני י' והגדלו רעתם וצעקתם מאד לפני י' מימים ההם : והיה להם בקעה בארצם ויחכה מאד לפחלך חצי ירובה עיוותה פיו ושאים רצבה על המים : וחלכו שמה כל סוד ועמורה ארכע

1
7
B

פרשת וירא

אֶת־לֵיָן. וַיִּבְרָאֵהוּ הַיְדוּד לְבֵיתוֹ מִיְדוּד חֲשִׁמְכִיכָה
 פֶּעַל הַחֲזוֹר עִם הַחֶבֶל וַיִּקְחֵם הַיְדוּד וַיַּחְמִיכֵם
 בְּבֵיתוֹ : וַתֵּן תְּבִין וּסְפֹאֵל אֶל־חִמְרָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשַׁת
 הָאִישׁ הָאוֹרַח בְּבֵית הַיְדוּד בְּלֵילָה הַהוּא וּלְיָן
 שָׁם : וַהֲוֵי כְבֵקֶר וַיִּקֶם הָאוֹרַח וַיִּשְׁכֵם לִלְכַת
 לְדַרְכּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֶי הַיְדוּד שֶׁכֵּן סָעַד לְכֶךָ פֶּתַח־לַחֵם
 וְאַחַר תֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כֵּן : וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ וַיֹּאכְלוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיִּקֶם הָאִישׁ
 לִלְכַת : וַיֹּאמֶר אֵלֶי הַיְדוּד הֲנִיחָה נָא רַפָּה
 הַיּוֹם לַעֲרֹכ הַזֶּה וְלֵילָה נָא וַיֵּן וַיִּיטֵב לְכֶךָ וַיִּפְאַר
 בּוֹ וַיֵּשֶׁב וַיִּלְוֶן שָׁם : וַיִּשְׁכֵם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי לִלְכַת
 וַיִּתְחַקֵּב הַיְדוּד לְאִמְרָה סָעַד לְכֶךָ פֶּתַח־לַחֵם וְאַחַר
 תֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ גַם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וַיִּקֶם הָאִישׁ
 לִלְכַת לְרַכּוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ הַיְדוּד הֲנִיחָה נָא פִנְחָה
 הַיּוֹשֵׁב עִתָּה לַיּוֹמָה וַיִּיטֵב לְכֶךָ וַנִּבְרַח חֲשִׁב וְחִלְכַת
 לְרַכּוֹךָ : וְלֹא אִבַּח הָאִישׁ לַיּוֹן וַיִּקֶם וַיַּחְבּוֹשׁ
 אֶת חֲמורוֹ : וַיְחִיו הָרֹא חוֹבֵשׁ אֶת חֲמורוֹ
 וַתֹּאמֶר אִשֶׁת הַיְדוּד אֵלֶי הֲנִיחָה זֶה הָאִישׁ יֵשֵׁב
 בְּבֵית שְׁנֵי יָמִים אִתּוֹן אוֹכֵל וְשׁוֹתֵחַ : וְלֹא
 נָתַן לָנוּ מַצּוּפָה אֶת דַּמִּי בְּאִכְלוֹ וּבִשְׁקָרוֹ *
 עָתָה יֵלֶךְ בְּאִתְּנוֹ בְּלֹא דַעַר וַיֹּאמֶר לֹא הַיְדוּד
 דָּוָם לְךָ : וַיַּחְבּוֹשׁ הָאִישׁ אֶת חֲמורוֹ לִלְכַת
 וַיֹּאמֶר אֶל הַיְדוּד לְחַה לֹן אִתְּךָ כֹּל הַחֶבֶל וְאִתְּךָ
 חֲשִׁמְכִיכָה לְקַטְרֵם עַל הַחֲמור : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הַיְדוּד מַה תֹּאמַר וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ כִּי יִתֵּן
 לִי אֲרוֹנִי חֲחֶבֶל וְהַשְׁפִּיכָה דַבְּעוֹתָ בְּכַל צַנֵּעַ
 אֲשֶׁר לִי אֲשֶׁר הַחֲבָתָה אֲתָךְ בְּכַת לְשִׁמְרֹב *
 וַיֵּעַן הַיְדוּד וַיֹּאמֶר אֵל הָאִישׁ - זֶה פְּתוּרָן
 הַלּוֹכֵךְ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת הַחֶבֶל הַיֵּךְ יֹאכְלוּ
 בְּאֶרֶץ כְּמֹד בְּחֶבֶל : וְאֲשֶׁר רָאִיתָ שְׁפִיכָה
 צְנוּעָה כְּכֹל צַנֵּעַ כְּרֹם יִהְיֶה לְךָ וְנִטְעָה נֹעֵץ
 בַּל פְּרִי * וַיֵּעַן הָאִישׁ רְאוּיָה וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֲרוֹנִי כִּי כְדֻקָּן נִחְתּוּ לְךָ-הַגֵּל וְשִׁמְכִיכָה אֲחַת
 אֲרוֹנָה גַּם כִּינִי רַעֲבָן אֲשֶׁר נִשְׁתָּה פֶּעַל
 הַחֲמור לְהַחְבִּיאָה : וַיֵּעַן הַיְדוּד וַיִּשְׁמַר רֹאֵה
 אֶמְרָתִי

אֶמְרָתִי לְךָ פְּתוּרָן הַלּוֹכֵךְ לְטוֹב הָאֵל וְכֹאֵת
 וְכֹאֵת פְּתוּרָנוֹ : עָתָה בְּנֵי-הָאֲדָמִים יִתְנַלְּלוּ
 אֲרַכְבָּה כֶּסֶף כְּשִׁכְרוּ-עַל פְּתוּרֵי-חַלּוּמֹתָם וְאֲנִי
 לֹא בְקִשְׁתִּי פִיזֵךְ כִּי-אִם שְׁלֹשֶׁה כֶּסֶף * וַיִּקְצוּף
 הָאִישׁ עַל דְּבַר־הַיְדוּד וַיַּעַק צַעֲקָה גְדוּלָה
 וַזְכַּר וַיִּבֹא הָאִישׁ אֶת הַיְדוּד אֶל שְׁפֹט סַחֲטָם
 אֶל שֶׁרֶץ * וַדְּבַר הָאִישׁ אֶת דְּבַריו לְפָנָיו שֶׁרֶץ
 הַשְׁפֹּט וַיַּעֲנֶה הַיְדוּד וַיֹּאמֶר לֹא כֵן כֹּוֹה וְכֹוֹה
 הִיָּה הַדְּבַר * וַיֹּאמֶר הַשְׁפֹּט אֶל הָאִישׁ הָאוֹרַח
 אֲפַת וַיֹּאמֶר לְךָ הָאִישׁ הַיְדוּד כִּי יִדְוַע הוּא כְּעָרִים
 הֵן כִּי-מִפְּתוּרֵי חַלּוּמֹתָ עַל גְּבוּתָהּ הוּא * וַיַּעַק
 הָאִישׁ מִדְּבַר הַשְׁפֹּט וַיֹּאמֶר-לֹא אֲרוֹנִי כִּי-יִוֹם
 נִתְּחַלּוּ חֶבֶל וְשִׁמְכִיכָה אֲהִיָּתָה עַל הַחֲמור לְהַחְבִּיאָה *
 בְּבֵיתוֹ וַיְרִיבֵנוּ שְׁנֵיהֶם לְפָנָיו הַשְׁפֹּט זֶה אֹמֵר
 כִּכָּה הִיָּה הַדְּבַר וְזֶה אֹמֵר כִּכָּה הִיָּה הַדְּבַר *
 וַיְדַרְדֹּר אֹמְרֵי אֶל הָאִישׁ עָתָה תִּנְחַל לִי אֲרַכְבָּה כֶּסֶף
 אֲשֶׁר-אֲנִי לֹקֵחַ עַל פְּתוּרֵי חַלּוּמֹתָ לֹא אֲנִיחָ לְךָ
 דְּבַר וְחֵן לִי אֶת דַּמִּי כֹּל אֲרַכְבְּרֶם עֲדוּתָה אֲשֶׁר
 אִכַּלְתָּ בְּבֵיתִי : וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל הַיְדוּד אֲפַת
 אֲמַסְרָאֲנִי אֶשְׁלֵם לְךָ אֶת אֲשֶׁר אִכַּלְתִּי בְּבֵיתְךָ
 אֶךְ-נָה אֶת הַחֶבֶל וְאֶת הַשְׁפִּיכָה אֲשֶׁר רַחֲבָתָה
 בְּנִיָּהךָ : וַיֵּעַן הַיְדוּד לְפָנָיו הַשְׁפֹּט וַיֹּאמֶר
 אֶל הָאִישׁ הֲלֹא אֶמְרָתִי לְךָ זֶה פְּתוּרָן הַלּוֹכֵךְ
 חֶבֶל יֹאכְלוּ יִכְךָ כְּחֶבֶל וְהַשְׁפִּיכָה כְּרֹם יִהְיֶה
 לְךָ וְנִטְעָה נֹעֵץ כֹּל פְּרִי : זֶה פְּתוּרָן הַלּוֹכֵךְ
 עַל נִכּוֹן אֶךְ-הֲנִי לִי אֲרַכְבָּה כֶּסֶף אֲשֶׁר אֲנִי לֹקֵחַ
 בְּשִׁכְרוּ כִּי לֹא אֲנִיחָ לְךָ דְּבַר * וַיַּעַק דְּרֹאֵשׁ
 עַל דְּבַר־הַיְדוּד וַיְרִיבֵנוּ שְׁנֵיהֶם עוֹד לְפָנָיו
 הַשְׁפֹּט וַיִּצּוּ הַשְׁפֹּט אֶת עַבְדָּיו וַיִּגְרֹשׁוּכֹּה וַיִּצְיָרוּ
 מִן הַנְּכֹהֲלָה : וַיִּצְוּ מִצַּת הַשְׁפֹּט כִּי-עַד
 חָם פְּרִיכִים וַיִּשְׁפְּעוּ אוֹתָם כֹּל אֲנָשֵׁי כְרֹם
 וַהֲקִבְצוּ עֲלֵיהֶם וַיַּעַקוּ כֹּלָם עַל הָאֶרֶץ הַזֹּאת *
 וַיִּגְרֹשׁוּהוּ בְּנֵהֶלֶךְ בֵּין זְעוּר * וַיֵּךְ
 הָאִישׁ לְדַרְכּוֹ עַל חֲמורוֹ בְּכַר נֶפֶשׁ וַנִּעְצַב
 וְכִכְיָה הָיִי

פרשת וירא

אלוהים ילך ויבכה על אשר נעשה לו בסדום החרבה:
 והיה לצדי סדום שופטים ארבעה לארבעת הערים
 ולא ששמהם את שרק לעיר סדום ואת שרק
 ד עמורה ובנך לארפה פנתו לצבאים ושם להם
 אינו עבר אכרת שמות ושם לשרק שקר ולשרקר
 שקדורא ולוכנך בוכן ולמנוז מצלידין ועש
 להם כל אנשי סדום ועמורה צ"פ איכזה שופטיה'
 פננת כננות ארחוב הערים: והיה כל איש אשר
 יבוא הלך א הערים האלו עמדו עליו והחויקו בו
 והביאו אותו א אחת מהשטותיהן והשכיבו עליהן
 בחוקה: והיה בשכנו ועמדו עליו שלשה אנשים
 על ראשו ושלשה אנשים על רגליו והחויקו בו
 ומדרן אותו על המטה הרע והיה אם האיש החזא
 קצר מחמטא היה ומשכוהו ששה האנשי ההם
 האלה פוח ואלה מוח ועקק איהם ולא יענהו: ואם
 יהיה האיש חתו ארוך בקומה מהמטה ומשכוהו
 משתי צלעות המטה פצדיה אכ כזה ולא מוח ער
 חניני האיש ההו' לשערי מות: והיה כצעקלי איהם
 וקנו אותן ואפרו לו ככה יעשה לאיש אשר יבוא
 בארצו: ויחדלו מעליהם כל האדם לבלתי בוא
 על עריהם בשפעם את כל הדברים אשר יקשו כל
 אנשי ערי סדום: והיה כבוא אביון א ארצם תחננו
 לו כסף וזהב והעבירו קול בכל העיר לבלתי תת לו
 פת לחם לאכול: והיה אם ישב האביון בארץ וכים
 ופח ברעב כי לא ימצ' פת לאכ' וכמותו יבואו כל
 אנשי העיר ולקחו את כספם ואת והכס אשר נתנו
 לו: וקחו כל אשר ירצו את כספם ואת והכו אשר
 נתן לו וקחוהו לו: וגם כל בני העיר וכל לכושו
 ופשיטן מצלינו נמותו ונלחמו כלם עליהם והיה
 אשר יחויק על רעהו יקח אתם: ואחרי בן ישארה
 וקברוהו ערום וקח אחד השיח' אשר בפדברות
 בכה יעשו כל חיפסם לכל הכא איהם אשר יפוח
 בארצם: והיו בימים ותשלח שרו את א צור
 פדומח לו לוס לפקדו כשלוס ולראותו: וילך אעו'
 סדומה ויפגא איש אחד מסדום ילחם עם איש
 נכרי

נכרי עני: הצטנח הסדומי את העט מכל בניו
 וילך לו: הצעק העני הרעא איעוהו חמתו לו
 על אדלות אשר עשה לו האיש הסדומי: וירץ
 איעור א האיש הסדומי ויאמ' לולמה תעשה כה
 לאיש האביון אשר בא בארצכם: ויען הסדומי
 את אלעור לאמר האחד הוא האיש ההוא או
 הלשונט נכניך אנשי סדום היום כי תדבר על
 האיש ההוא י' רב איעור: עם האיש הסדומי על
 אחות העני ויש א ענ' לקחת באת האיש הסדומי
 את בני העני ומהר האיש ויד את איעור באכץ
 במצחו: ויצאדם רב פפצח איעור וירא האיש
 הדם כפצח איעור וחקק האיש באיעור לאמר:
 תנה את שכרי על הדם ההוא הרע אשר הוצאתי
 לך פפצחך כי כן חקק והחורה בארצו: ויאמר
 לו איעור חפצת פצעתני וגם אתן לך שכר: והא
 אכה איעור לשפט א דברי הסדומי: וחקק האיש
 באיעור ויביאהו א שופט סדום א שקרא לשפט:
 וידבר האיש א חשופט ויאמר בו אדוני כזאת
 וכזאת קשה לי האיש הזה ואמנהו באכץ ויצאדם
 פפצחו ולא אבה לתת שכרי: ויאמר חשופט א
 איעור אפתי אומר לך האיש הזה חנה לשכרו כי
 כן המקפס אתנו בארץ: וישבע איעור: וישבע
 איעור את דברי חשופט וישא איעור מן אחת
 ויכה את חשופט והסבע האכץ כפצחו ויצאדם רב
 פפצח חשופט ויאמר איעור וכן משפטכם בארץ
 אשר אתן לאי' הזה חמתו אתה לוכו כן פפסטיך
 איתר חרצת: ועוזב איעור את האיש הסדומי עם
 חשופט ויצא וילך לו לדרכו: והיה כאשר נלחמו
 מלכי עילם את מלכי סדום וישבו מלכי עילם את
 כל רכוש סדום: חשבו גם את לוס ואת כל רכושן
 עמהם ויגד לאברהם וילך וילחם את מלכי עילם
 ויציל מידם את כל רכוש לוס עם רכוש סדום:
 כע' החימילדת אשת לוס לו בת וקרא את שמה
 פלטיה כי אמר כי פלטו אלהים ואת כל ביתו
 מפלכי עילם ויהגדל לפלטיה ב' לוס ויקח חתור
 מאנשי

1
8
B

פרשת וירא

מצאנו שסדרם וזרין לן לאשח; ויבא בעד איש עני
 לאש אה סקויה וישכ בניו ימים; ויעציה כל
 אנשי סרום קול כמשפט לבל ית לאיש הער
 על לחם לאכול עד יבא; בארץ עזרא; ויער
 על לחם ללחם את האיש המעלה ברחוב העיר
 כרוב ותיקן טע לן מאופה למחיה; ונפשו קרבה
 לצאת; וינמלא נפשה חנינה על האיש ההוא
 ויכלכלהו בלחם בס' ימים רבי; ויחיו נפש האיש
 זה אה; ויהי מרי צאתה לשאוב מים ויש' אה הלה'
 בכר המים; והיה כנראה; במקום העני; והצויא את
 הלחם מפרה ותתן לפניו ואכל בכה עשת לוי ימים
 ימים; ויהי שחו כל אנשי סרום וצמאה על האיש
 הער; מהן חיה בעצבים ימים רבים; ויאמרו איש
 לער ענינו; כי אם אנכל ושוואה תוא כולא יוכל
 האדם לחיות; מן הרעובים ימים רבים; כאשר היה זה
 ופניו לאסרו; ויתקבאו שלשה אנשים במקום
 פושט העני והוא בס' לרע; ופיו כוא; הלחם
 לאיש שהוא לאכול; ויצא פלמית בת לוס ביום
 לשאוב מים ונתן את הלחם בכר המלחך לשאוב
 מים ותם; וקאם האיש העני; והצויא את הלחם
 מפרה ותתן לעני; ויאכל; וידאר שלשת האנשי את
 הדבר אשר צתהו פלמית לאיש העני והוא יאמר
 אך צתה העני האם כל בלתהו ועל כן לא הרעובונו
 לא סרו; ולא כות כדאשח; ויצאו שלשת האנשים
 מן המקור אשר התקבאו שמה ויתפשו את פלמית
 זאת הלחם כיר העני העני; ויקרא את פלמית ויביאו
 אות לפניו שזמניהם יאמרו; איהם כואת וכואת
 ויעשה ורע; אשר בלכלה את האיש שהוא בלחם
 על כן לא פתי ימים רבים; עתה רבו לנו מה פשט
 חאשח; הוא על אשר עברה את דתנו; ויתקבאו
 על אנשי סרום וצמאה ויבערו את האיש כרחוב
 העיר ויביאו את האשה ושלכותה באש וחסרף
 וקיהו למפר; וס בעיר אדמה היתה נערה אחת
 במ' איש עש' מאנשי אדמה; ויעשו לה כדבר הזה
 ויבא אי' הלך בע' אדמה ללון בניו וסחר ילך לביתו
 יושב

וישכנו ערפתח; ויהי מצדה הנערה ללון שם כיו בא
 לו השמש; ופקוס חחואו ויהי אה הנערה חחוא
 וישכ בפתח הניחיש; לה מים לשתות ותאמר לו
 מ' אתה; ויאמר; ה' האנכי באמי החם מררכי
 ותבא לי השמש פחולין; כה ער לפשר והשבמת
 צבקר והלכתי לררכי; ותבא הנער' חחוא הליחה
 ותציא לאיש ההוא לחם; ויס' לאכול ולש' זה;
 ויודע הדבר לאנשי אדמה; ויקבאו כלם ויביאו את
 הנערה לפני השופטים לשפוט על הדבר הזה;
 ויאמר השופט יש לנערה הואת פשט מות על
 אשר הפרה את דתנו וכוחלכותה משפטה;
 ויתקבאו כל אנשי הערים ההם ויביאו את הנערה
 ההיא ומשחו אותה כדבש סקפרגלה וער קדקרה
 כאש' דבר השופט ויתנו אותה לפני עדת הרבנים
 במקום מקצם ויביאו עליה כל הדברים; ויעקבו
 אותה וישכו את כל בשרה; ויצק הנערה כפני
 הדבורים ואין פביס איה ואין מרחם עליה; ועל
 צנתה השכימה; ויקנא י' על הדבר הזה ועל
 כל מעשה ער' סרום אשר יעשו; ויען שכפת לחם
 ועלות השקם היה להם; וככלוא זיד עני ואביון
 לה החוק; ותבדל רעתם וחסאמם לפני י' מאד
 בימים ההם; וישלח י' את שני המלאכים אשר
 בעו בית אברם; לסרום; כל עריה לשחתה;
 ויקופו המלאכים ההם ספתח אהו אברם כאשר
 אכלו וישתעו; ויבאו סדמה בערב ולוט יושב בער
 סרום בעת החי' אירא אתם ויקם לקראתם וישתחו
 לחם ארצה; ויפצר בס' בעד ויביאם; ביתו
 וישם לאכול ויאכלו ולינו בבינו; ויאמרו
 המלאכים; לוט קום צא מן המקום הזה את זכל
 אשר לך מן הספה בעון העיר; כי פשעה יי
 א' המקום הזה; ויחוקו המלאכים כיד לוט
 זכיר אשח ומיד בנוה וכל אשר לו ופשלכחו
 ויניחאו כחץ לערים; ויאמרו לו הפלמט על
 נפשך ויקם ויברח הוא וכל אשר לו; בעת ההיא
 הפטיר י' על סרום וצמורה ועל כל הערים האל
 נפרית

פרשת וירא

פאר : ושמע אבימלך את דברי כל עבדיו
 אשר הללו את שרה אליו ושלח אבימלך את שרה
 ויקח את שרה ויביא אותה למלך : והבוא שרה
 בליל אבימלך וירא המלך את שרה כי יפה היא
 ותישב בעיניו מאד : ויגש אליה ויאמר לה פה
 הוא לך האישה אשר נתת עמו ו ארצנו ומען שרה
 ואמר אחי הוא ונתנו מארץ כנען ללמד כאשר
 מצאנו : ויאמר אבימלך ו שרה הסתחאצתי
 לפניך כטוב בעיניך הושב את אחיך מארץ ארץ
 עליו ולנשאו ולגדלו לל כל הארץ אחרי אשר הוא
 אחיך : ושלח אבימלך ויקרא אל אנכיהם ויבוא
 אנכיהם לפני אבימלך : ויאמר אבימלך אל
 אנכיהם הנה צויתי לכבודך בארץ כטוב בעיניך
 כעבור שרה אחיך ויצא אנכיהם בליל המלך ויצא
 אחריהם וישב אבימלך : והיה לעת התרח טרם
 ישכב האדם והפלך וישב על כסאו והפל תורמה
 עליו וישכב על הכסא וירדם עד הבקר והלילה
 בליל יי בא אליו ויבשרו שלמה בידו ועמו
 המלאך על אבימלך ויבקש להרנו בהרב ויחיד
 אבימלך בחלום : ויאמר אל המלאך פה חטאתי
 לך כי באה לי להביחני בהרבך : וען המלאך
 ויאמר לי בישך הוך בית על האשה אשר הבאת
 אכש לביחך כי היא בעולת בעל אשת אנכיהם
 אשר בא לביחך עתה רשב אשת האישה ההוא כי
 אשתו היא וגם אינך כשוכדע כי כוח הפית צהח
 וכל אשר גך : ובלילה ההוא היתה צעקה
 גדולה בארץ פלישתים את אגבל השכיב דגדוך
 כורה האיש עומד והרנו שלמה צדוק אה גל
 ישכב הארץ בהרב הלך והכוח אהם : ויגש
 מלאך יי אה כל ארץ פלישתים נחילה ו היא חדי
 בהם בהוכה גדולה מאד גלילה דהוא ופדוהו :
 ויעצר להם כל רהם וכל כוצאם וידו נסיד יי
 על דבר שרי אשת אנכיהם אשר לנה אגביהן :
 ויהי סנקה וישבים אגביהן ברעד אגביהן
 ובהודח גדולה ושלח ויקרא לכל עניהן
 ויכנר

נפרית ואש צאת יימן השמים : והפוך את כל
 הערים ואת כל הכפר ואת כל יושבי הערים ואת
 צמח הארמה ותבט ערות אשה לט בהפכות
 הערים לראות כי נכבדו רחביה על בנו יה
 הנשאים בסדום כי לא יצאו עפה : והי כאשר
 הביטת אחריה ותהי נצב פלח ועודנה במקום
 ההוא עד היום הזה : וילחכו אותה כל השוורים
 העומדי במקום ההוא ויב יום עד אצבעות הרגלים
 ובקרי צמח אשר לחבי בה עד היום הזה : וינטו
 לום ושהו בני יו הנשאים עפע וימלטו ופעת
 עדלם וישיבו שם ויבם : ושב אברם בבקר לראות
 את קרי סודם פה נעשבים וישרף ורנה עלה עשן
 כל הערים כעשן הכבשן : והיה כשבת לום במערה
 עם שהי בנחשו וישקו את אביהן וישכבו עמו כי
 אמרו אין איש בארץ לחייל זרע מהן כי השכנוכי
 אכרו כל הארץ : וישכבו שיהיו עם אביהן ותהרין
 שיהיו פאביהן ותלדנה בנים : והקרא הכפירה
 את שם בנה כנאב לאמר כי מאבוח ילדתי דו אגוי
 מואב עד היום הזה : והצפירה קראה גם היא את
 כנען עמו הוא אבי בני עמון עד היום הזה :
 והי אחרי כן ויסע לום הוא ושמיו כנחשו וישב
 בעבר הירדן עם שתי בנותיו ונביהן : ויגדלו בני
 לום ולכו ויקחו להם נשים מארץ כנען וילדו להם
 יבנים ופרו ורבו מאד : והי בעת ההוא ויסע
 אברם פאני ספרא ויך ארץ פלישתים ויגר בהר
 בשנתחמש ועשרי שנה לשבת אברם בארץ כנען
 היא שנת פאה שנת חיי אברם נא אברם ארץ
 ופלישתים גרם : והי כנאב ו ארץ ואמר
 לי שרה אשה אפריילי אהויה אה לכל אשר ישאל
 אורך למען נוצל מרגת וישני הארץ : והי
 בשבת אברם בארץ פלישתים ויראו עבדיו אבימלך
 ופלך פלישתים את שרה כי יפח היא מאד :
 וישאלו עליה אברם ויאמר אחריה היא : וילכו
 עבדיו אבימלך והללו את שרה ו אבימלך לאמר
 בא איש בארץ כנען לגנוב ארץ ואחיה לו יפה
 מאד

1
9
B

פרשת וירא

וילכי אחרי כן ה' ואמו ארצה מצרימה ויטבו שם
 והקח חנר לבנה אשה מצריו ושמה מריסה
 ותהר אש וישמעל ותלד לו ד' בנים ובת אחת
 ויסע ישמעל אחרי כנה' ואבנו ואשתו ובניו וכל
 אשר לו וילכו וישבו המדבר ויעשולהם אדלים
 כמדבר לאשר ישבו בהן והיו נוסעי חזנים תמיד
 טרדי חודש וטרי שנה ויהן אלהים לישמעל צאן
 וכקר ואחלים בעבור אברה' אביו ופרוץ הוא מאד
 מאד במקנ' וישב ישמעל במדברו באהליו נוסע
 וחונה ימים רנים ועני אברה' אביו לא ראה ויהי
 פוימים ויאמר אברה' א שרה אשתו אך לי ורא
 את ישמעל בני כו התאמיני לך לראותו כולא
 ראיתו זה ימים וילכב אברהם על גבל אחד
 בגטליו המדבר לבקש את ישמעל לנו כי שמע כי
 היא וישב באהל כמדבר עם כל אשר לו וילך
 אברהם המדבר ויגיע אהל ישמעל בחצות היום
 וישל על ישמעל וימצא אשת ישמעל וישב באהל
 עם בניו וישמעל וישמעל ויבא און ע' ה' וישל אברה'
 את אשת ישמעל לאמר אנה פנה ישמעל ותאמר
 הלך השדה לצוד ציד ואברהם עוננו ונכב על
 הגמל ולא ירד מצלח ארצה כאשר נשבע לשרה
 אשתו אשר לא ירד פעל הגמל ארצה ויאמר
 אברה' א אשת ישמעל כתי חנה לוי מעט פני אשת
 כי יגע וציף אני מהדרך וזענן אש וישמעל ותאמר
 לאברהם אין לנו לא מים ולא לחם ותשב באהלה
 ולא הביטה א אברה' ולא שלח אותו מיהו אך
 מכה את פני באהל ותקל ותקלל גם את ישמעל
 בעלה ותחרפרר וישמעל אברהם את כל דברי
 אשת ישמעל אברה' ויחר לו מאד וירע בעיניו
 ויקרא אברהם א האשה לצאת אי פאהלה ותצא
 האשה ותצמוד נגד אברה' ואברה' עורנו רוב על
 הגמל ויאמר אברה' א אש' ישמעל בנו וישמעל
 אישך חנה ודברה לך כדברים האלה כה הנ' איש
 זקן מאד מארץ פלשתים לבקש אותך זכוח וכוה
 ותארו לא שאתו פני ה' וירא כי אינך פה ודבר

מראהו לך ואמ' ככא ישמעל וישמעל וישמעל
 האיש הה' בבוך הסיר את יגד האהל ה' אשר
 נהתפה ושמתה תחתיה יתר אהרת ויכל אברהם
 לצות את האשה ופן וילך על הגמל וישב לדרך
 וירי אחרי כן ויבוא ישמעל מצדו הוא ואמו וישב
 אהלו ויתדבר לך אשתו בדברים האלה בא חנה
 איש זקן מאד מארץ פלשתים לבקש אותך וכה
 זכוח פד אהו ותארו לא ש' איהו מיהו ויר' כי אינך
 פה ויאמ' א לאמר כ' כזוא אישך הנה וצמרה לך
 כה אמר האיש הזקן הסר את יגד האהל אשתות
 פה ושמת תחתיה יתר אהרת וישמעל ישמעל את
 דברי אשתו וירע כיה' אביו ואשתו לא כנדה אותו
 אשתו ויבן ישמעל את דברי אביו אשר דבר אל
 אשתו וישמעל ישמעל בקול אביו וירע ישמעל ל
 את האשה החיא לתלך לה וילך ישמעל אחרי
 כן ארצה כענן ויקח אשה אחרת ויביאה אהלו
 במקום אשר היה שם ויהי פוקץ שלש שני ויאמר
 אברהם אלך לוי עור ורא' א' וישמעל בני ואמא'
 כי לא ראיתו זה ימים רבים וירכב על גמלו
 וילך המדבר ויגע אל אהל ישמעל בחצות היום
 ותשאל על ישמעל ויאמ' לו אשתו מן אהל ותאמ'
 איננו פה ארנו כיהלך לצוד השדה ולראות את
 הגבלי' ותאמר האש' אל אברהם כורה ארנו אל
 האהל ואכלת פת לחם ט עיפה נפשך מן הדרך
 ויאמר אליה אברה' לא אשב כי מרה אני ללכת
 לדרכי אך חני נא לוי מעט מים ותתיחי כי צמאתי
 ותפדה האשה ותקח ותכזא האהל ויהו' מים
 ולחם אל אברה' ותחילפניו ותפדה בו מאד לאכול
 ויאכל וישת ויטב לבו ויכרך את ישמעל בנו
 ויכל לאכול ויכרך את י' ויאמר אל אשת ישמעל
 בבא ישמעל ואמרת אליו כדברים האלה בא
 הנה איש זקן מאד מארץ פלשתים זכוח וכוה
 מראהו ויאמר אלי כזוא ישמעל הנה ואמרת
 אליו כה אמר האיש הזקן היחד ששפת פה באהל
 טובה מאד אל חסירנה כן האהל ויכל אברהם

בשפחת

2
6
8

פרשת וירא

וצאת את האש ורכב וילך לו לרכבו ארץ פלשתין
 : ויבא וישפעת אל אל אהלו וזמנא אשדו לקראתו
 בשמח' ובטי כלבב' : ומא' א' ויבא הגה איש וקן
 מארץ פלשתים וישל' צלך ואין ואוצ' לחם וסל'
 וזאכל וישל' וחסב לבו וידבר א' בדרבים הא' :
 כבוא ישפעת אישך הנה ואמר : לית יתד האהל
 אשר לך טובה פאר א' תסירנו מן האהל' : וידע
 ישפעת כי הו' אבנו כי כבד' אהנו ויברך ישפעת את
 י' ויקם בעת ההו' ישפעת ויקח את אשהו ואת בניו
 ואת שקנחו ואת כל אשר לו : ויסע משם וילך ארץ
 פלשתים א' אביו : ויסע אברהם לישפעת בנו על
 אגרות האש' הראשונה אשר לקח ישפעת אל בואת
 זכואת עשתה : וישב ישפעת אבנו עם אברהם ימים
 רבים בארץ : ואברהם ישב בארץ פלשתים ומ' רני'
 וזרבו חיובים ויח' לו' שנים : והיו אחיו כנ' וילך
 אברהם עם עבדו וכל אשר לו ויצאו מארץ פלשתים
 וירחיקו מסנה מאד ויבואו עד קרוב לחברון וישבו
 עם : והפרו שם עבדו אברהם בארות מים ויש' שם
 אברהם וכל אשר לו על המי' וישמעו עבדו אבימלך
 מלך פלשתים לאמר : הפרו עבדו אברהם בארות
 מים בגבול הארץ : ויבאו וירכו עם עבדו אברהם
 ויגזלו לחם את הבאר הגדול אשר הפרו וישמע
 אבימלך מלך פלשתים את הדבר הזה ויבא הו' ופיכל
 שר צבאי וד' פאנשו א' אברהם : וידבר אבימלך א'
 אברהם על אדות עבדו ויכ' אברהם את אבימלך
 על אודות הבאר אשר גזל עבדו מפניו : ויאמר
 אבימלך א' אברהם הו' אש' ברא את כל הארץ לא
 שמעתי את הדבר אש' עשעו עבדו לצברך בלתי הו'
 : ויקח אברהם ו' כבשות ויתן לאבימלך לאמר קח
 גא פורו בדבור תהי' לי לצרכי חפרתי את הבאר
 הו' : ויקח אבימלך את ו' כבשות האצאן אשר נתן לו
 אברהם וגם צאן ובער נתן לו והרבו וישבע אבימלך
 לאברהם על אודות הבאר : על כן קרא לבאר ההו'
 באר שבע כי שם נשבעו שניה עליו : ויבכרתו ברית
 שניהם בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו

וכל אשתי ויצונו ארץ פלשת' : ואברהם זנל אש'
 לו וישבו להם בבא' שבט ויהיו שם בארץ חרו ימים
 רבים : ויסע אברהם אשל גדול כבאר שבע וישם לו
 שמד' ש' ערים לד' רוחות העולם ויסע בו בים :
 למען כאשר יבנה הלך א' אברהם ויבא לו בשער אש'
 יהיה נגד דרכו וישב שמה ואכל ושת' ושב והלך
 לו : כי בית אברהם פתוח תמיד לכל בני האדם
 לעובדים ולשבים אשר יבאו וים יום לאכול ולשת'
 כבית אברהם תמיד : והיו כל איש רעב אשר יבוא
 בית אברהם ונותן לו אברהם לחם ואכל ושתה ושב :
 וכל הבא א' גיהו צדום וכסנו כבגדים פרצנו ונתן
 לו כסף וזהב ודגדגו א' לי אשר כרשו בארץ בכח
 יעשה אברהם כל הימים : וישבו אברהם ובנו וכל
 אשר לו בבאר שבע ויפלה עד חברון : ונחור אחי
 אברהם ואביו וכל אשר להם ישבו להם בחרן כי לא
 באו ע' אברהם ארצה כנען : וילדו לנחור בני בחרן
 אשר ילדה לו בלכה בת הרן אחות שרי אשת
 אברהם : ואה שמו' הילדים לעוף ובנו וקפוא וכשר
 וחזו' : פלדש וילרף ובחוא בני שמונה א' בני פלכ'
 אשר ילדה לנחור אחי אברהם : והיה לנחור פילגש
 ושמה ראומע ותלד גם ה' לנחור בתבוגח וההש
 ופעכה בנים ארבעה : והיו כל בני נחור אשר יולדו
 לו בנים י' ב' מלנד כננתו ויולדו גם להם בני בחרן :
 והיו בני עוף בכור נחור אביהרף ונדין ופילוס ודבול'
 אחותם : ובט בנו ברא' ונעמת ושוה ימדנו :

א"ה אפמר כי זה הוא אביו של אהו בן כרכל הכנזי
 טעם טעם רס סאלו לעוים די לינאס די אברהם

א"ס סכאן רחיה לטע' הכ' ק' הספ' כלפי סכל דבריו
 הס' על הסדר הלא כה דברי ההקדס' : דוק
 זכתי קפוא ארכ ורחוב : ובני כשר ענמלך ובישר
 זכנו ויפעי : ובני הזו פלדש וימיכו וזפר : ובני פלד'
 ערור אפורם וכריר ומילוך : ובני יודף כושן
 וכישן ופוא' : ובני בחוא שכר ולבן ורבק' אהותם :
 א' משפחו' בני נחור אשר יולדו להם בחרן : וילך

פרשת וירא

להסיר אותו מעליך * חי יי אלהי אברהם אבי
 בני אם יאמר יי לאבי קחנא את יצחק זה עולה
 לפני עולה לא פינקתי את נפשו כי אעשה את
 הדבר בשמחה * ושמע יי את הדבר אשר דבר
 יצחק אשפעל ויטב בעיני יי ואמר לנסות את
 אברהם בדבר הזה * ויהיה היום ויבוא בני האלים
 להתיצב על יי ויבא גם השטן כחכם להתיצב
 על יי להשטין את בני האדם לפני יי * ויאמר
 יי א השטן כבאין תבוא ויען השטן את יי ויאמר
 כשום בארץ ומתהלך בה * ויאמר יי אל
 השטן מה דברך א על כל בני הארץ וען השטן
 את יי ויאמר כי ראיתי את כל בני הארץ אשר
 יעבדוך ויזכרך בעת נקשתם פלפניך דבר *
 והיה כאשר תחן להם את הדבר ההוא אשר
 יבקשו פלפניך ושבנו להם ועבדוך ולא יסיפו
 לזכור אותך עוד * הראייה את אברהם בן
 הרוח אשר בתהילה לא היו לו בני ועבדך
 ויבנת אליו מוכחות ככל אשר לך שם והקריב
 עליהן קרבנות ויקרא בשפך לכל בני הארץ
 תמיד * ועתה כאשר נולד לו יצחק כו
 ויעזוב אותך ועש כשתה גרול לכל יושבי
 הארץ ואת יי שכח * כי מכל עשה
 לא הקריב לפניך קרבן עולה או שלבים טור
 אחד או כשב או עז אחד ככל אשר שהט
 כיום הגבל את בנו * גם כיום אשר נולד
 בנו היום שלשים ושבע שנה לא בנת לפניך
 מונח לא הקריב אליך עליו קרבן כיראה כי
 נתת לו אשר נפש פלפניך ועובד * ויאמר
 יי אל השטן השמת לך אל עבדי אברהם
 כי אין כפוח בארץ איש תם וישר לפני יי ורא
 אלהים וסר פרע * חי אני כי אם אפרחי
 לו הקריב נא את יצחק נך לפני לעולם לא
 יפנקו מפני ואף כי אומר אליו הקריב לפני עולה
 כן דאין אכן הנקר * וען השטן את יי ויאמר
 את דבר נא אברהם כי ברה הוא אשר ברה אם לא
 יענו ויביר את רביון היום * בעת

אדם בן קמול ורחוב אחיו מהלאה חרנה ויצאו
 בקעה בארץ על נהר פיש * ויבנו שם עיר
 ויקראו את שם העיר בשם פיש בן ארם הן ארם
 נהרים עדה היום הות * וכני כשרן הלבוגם הם
 לגור בשר וימצאו וילכו וילכו וימצאו בקעה מגד
 לארץ שנער וישבו שם * ויבנו שם להם עיר ויקראו
 ארם שם העיר כשר כשם אביהם היא ארץ כשרים
 עד היום * וישבו הכשרים בארץ ההיא ופרו ורבו
 מאד * ותרח אבי נחור ואבי אברהם הלך
 ויוסף ויקח אשה אחרת לע * וקנתו ושבה פלילה *
 ותרח וילד לו בן ויקרא את שמו צוב * ויהי תרח
 אחרי הולדתו את צובא חמש שנים ותשרים שנה *
 וימת תרח כשנ' ההיא הי' שנת חמ' שנים ושלשים
 שנה ללדת יצחק בן אברהם * ויהיו ימי תרח
 חמש שנים ומאתים שנה וימת ויקבר כחרון *
 ויצא בן תרח חי שלטי' שנה וילד את ארם ואת
 אכליו ואת ברוך * ונתהינה לארם בן צובא בתרח
 שלש נשים וילד שני עשר בני ושלש בנות * ויין
 יי לארם בן צובא עש' ונכס' ומקנה רב וכבר צאן
 ובקר ופרון איש מאד מאד * ויסע ארם בן
 צובא הוא ואחיו וכל ביהו מהרן וילכו לגור כאשר
 ימצאו * ביהו רכוש רב משבת כחרון ילא ימלו
 לשבת כחרון * ובנו נחור אחיהם יחד * חלך ארם
 בן צובא ואחיו וימצאו בקעה מהלאה לארץ קדם
 וישבו שם * ויבנו ש' גם הם עיר ויקראו את שמה
 ארם כשם אחיהם הבכו היא ארם צובא עד היום
 הזה * ויצחק בן אברהם הלך ויגדל כפיסם ההם
 וילמדוהו אברהם אביו את דרך יי וירעה א * ויו יי
 עפו * ויהו ביהו יצחק בן שלשים שנה ושבע
 שנים וישפך א * והיו הלך וכא עמו באהל ויתפאר
 וישפעל על יצחק לאמר בן עלש עשרה שנה
 הייתי כאשר דבר יי אבי למול אוהנו * ואעש
 את דבר יי אשר דבר א אבי ואת את נפשי א
 יי ולא עביתי את דברו אשר צוה את אבי *
 ויען יצחק את ישעאל לאמר למה תתפאר עלי
 בדבר חות על מצע כשר מכשרך אשר צוק יי

2
1
B

פרשת וירא

לשלחם בדרך : ותצא גם שרה צפחם ותלך
 בדרך אתם לשלחם : ומרוח שוב לך האהלה
 : ותשבע שרה אתך בדרי יצחק בנה ותוך בני
 גדול חכך גם אברהם אישה עמה : ויבן גם
 בנח עמה בני גדול מאד גם אשר הלכו לשלחם
 בכז בני גדול עד מאד : ותחק שרה ניצחק בנח
 ותצחקו כן ורועו : ותחקהו ותוסף עד לבנות
 עמו : והאמר שרה בני קדוץ אבי אה אתך
 עוד בני מהום הם : וכבדו עוד בני גדול
 ואברהם ושרה ויצחק וגם אשר הילכו עמהם
 בדרך לשלחם בכז בני גדול עמהם ותשב לה
 אחריון שוחפעל יצחק בבכיה רבה וישונקל
 שפוחמה וענדיה עכה האהלה ואברהם הילך
 עם יצחק בני לחילות עולה לפני יי נא שר צוהו
 * וקח אברהם גם את שני נעויו עמו את ישמעאל
 בן דגרו ואת אליעזר עבדו יול ויחדיו עמהם :
 וקיהם הולכה בדרך וידבו הנערים גימחם
 נדכרים האלה : (ויאמר ישפעאל לאליעזר
 הנה אברהם צבי הולך את יצחק להקייב עולה
 לוי כא שר צוהו * והיה בשונו ותחן לוי את כל
 אשר לו לרשמו אחריו כי אני בני בכורו : ויען
 אליעזר את ישפעאל ויאמר הלא אברהם נרש
 אורך ואת אפך וישבע לכלתי הרויש לך סכל
 אשר לוי באובת י : ולבי ויהן את כל אשר לו
 וצח כל חמודותיו הלא לעבדו הנאמן בכיתו
 אשר ענדתי ויפס ולילה וועש כל אשר יאמר
 אלי לוי חרויש אחי'בל אער לוא חווי בותו *
 והיו בלח אברהם עם יצחק בני בדרך ויבא השמן
 ויהמה לאברהם כחואר אוש יקנאד עמו ושפל
 רוח כאד : ונע אל אברהם ויאפר אליו
 הנסיל או בער אחת אשר אוה הילך לעשה
 דדבר ה הים בניך יחיוך : ויענה יך
 האלהים בן באחרית יבין לעת קנך ויך
 והשהמה הים על לא חפס והאברת גפסניך
 יחידך מן הארץ : הלא ידעת אם לא שפחת

בנח : הווא חיה דברי יצאל אברהם ויאמר לו
 אברה וימר חנו ויאמלק נא את בנך : ת
 ויודך אשר אדבת את יצחק ולך לך ארץ המוריה
 ותעלה שם לעלות על אחר החרים אשר יהאח
 לך משם ענן נכבוד : ויאמר אברהם כל יודך
 אעשה עד אשר אפייד את יצחק בני משרה אמו
 להעלותו לפני יי לעלות ויב אברהם הגוהל וישב
 לפני שרה אשמו וידבר אליה כדברים האלה :
 בני ויצחק גדול ולא למך עבדת אלהי וחי ימים
 עתה אלך ללמחה ואביעו אל שם ואל עבר בני
 ושבי וימר אברהם לוי : כי למדוהו לדעה את
 יולדתו כאשר יחפלל לפני יי בכל עת ויענתו
 ולדעה שם את דרך עבודת יי אלהיו : ותמר
 שרה טוב דכרת לכי ארומי ועשה לו כאשר דב ת
 ואלם א תרחק את בני סגלי ולא ישב שם ימים
 רבים : נפשו קשנה בנפשו : ויאמר
 אברהם אל שרה תי חלה נא את פני יי אלהינו
 אשר יעשה עמו טובה ותקח שרה את יצחק בנח
 וילן אמה בלילה ההוא גתקהו ותחבקו והצוהו
 עד חקק * ותאמר לו בני איך תוכל נפשי
 להפרו מןך ותעקנהו ותחבקו עוב ויך עמו
 ותצוה את אברהם אמי עליו : ותאמר שרה
 לאברהם יאניגיש שמר נא בנך ועם את עיך
 עלי כי אין לנך אחר ולא בת כי אם הוא * אל
 גא אע יבנו אם חרעיה הא ילחן להם ואם הצמא
 תשקה גמים ואל אטחהו ללכת ברגליו ולא ייטב
 בשמש : וכא אל אעוהו ללכת בדרך גכדו ולא
 מאנסחו סכל שר ידנה ועשן לו ככל אשר
 ימר א' יך : וחכך שרה עוד בני גדול אלי יצחק
 בלילה ההוא והצוהו עד הכקד * ויהי בכקר
 ותקח שרה בגד טוב גנחה מצד פני הבגדים אשר
 אמה בבית מאשר נחן לח אבי מלך : ותלבש
 את יצחק בנה והשם לו בצפנף על ראשו והשם
 ארן יקרה על הצפנת ותחן לה צוה לדרך יצא
 ולכו יצחק ואברהם אביו וילכו עמהם בעבדיהם
 לשלחם

פרשת וירא

וירא את הנקום אשר אמר לו האזים כרחוק :
 וירא עליו עמור אש כן הארץ ועד השמים וענן
 ככר על ההר וכבוד יי נראה בענן : ויאמ' אנרדם
 א יצחק בנו הרגית בחר ההוא אשר אנחנו רואים
 כרחוק את אשר אני רואה עליו : ויען יצחק ויאמר
 א ביו ראיתי והנה עמוד אש וענן וכבוד יי נראה
 בענן עליו : וידע אברהם כי יצחק בנו נרצה לעולה
 לפני יי ויאמר אברהם א יצחק וא ישמע'ל בנו
 הרגיתם גם אתם את אשר ראינו בחר ההו' כרחוק
 : ויענו ויאמרו לא ראינו דבר רק הר כהריו כל
 הארץ ראינו וידע אברהם כי לא נרצה לפני יי ללכ'
 עמכם : ויאמ' איה' אברהם שבו לכם פה עם החפור
 ואני ויצח'ל בני נלכח לנו עד כה הדהרהו ונשתחוה
 שם לפני יי ונשתוכח איהם :

אמר הנעיר על כן אמרו רז"ל עם הזמנה לאמר
 כי אמר לה ראו דבר נחמלו כנהמות : דוק

ושינו שמה יצחק וישמע'ל במקום הרוא כאשר
 צום אברהם : ואברהם לקח גזים לעולה וישיבם
 על יצחק בנו ויקח את האש וצ'ל המאכל וילכו
 שניהם א חמקום ההוא : והיו בלכתם ויאמר יצחק
 א אביו הנה אש וצצים א"ב ואיה השם לפני יי
 לעולה : ויען אברהם את יצחק בנו לאמר בני נך
 בחר יי לחיות ולעולה חמיכה מחמת השם :
 ויאמ' יצחק א אנו כל אשר דבר איה יי אני אעשה
 כשפחה ובטוב לב : ויאמר אברהם יצחק בנו
 בני היש בלבך פחשת בחר בוח או עצה אשר
 איננה נכונה הגד נא לי בני בני א חכמה כפנו :
 ויען יצחק את אברהם אביו ויאמ' איהו יי אבי והי
 נפשך אמיש בלכי להיטין ולהשכיל על הדבר
 אשר דבר איה יי : ונסע עם יצחק ויבשר משרי
 לא וע' לא נד פחדו הנה ונסע פחשת כל דבר
 או עצה רעה אין בלוי ברבר הו' : כי אם לבשפח
 וטוב נפש אני ברבר הנה אך אמרתי ברוך יי אשר
 חפץ ביהיה לעולה לפני : וישפח אברהם כאר
 בדברי

כי אין הדב' מאת יי כי לא יצשה יי לאיש כרעה
 חזאת כארץ לאמר לו לך שחיט את בנך :
 וישמע אברהם את הדבר הזה וידע כי דבר השטן
 הוא אשר בקש להתעורר יי : לא אבה
 אברהם לשמוע בקול השטן ויגער בו אברהם וילך
 לו : וישב חססן בא מצל יצחק וירמה ליצחק
 כתואר איש בחור יפה תואר ויפה פראה מאור :
 ויש א יצחק ויאמר איה הלא ידעת אם לא שמעת
 כי אביך הוקן וחכסול הוה מביאך לשחך היום
 הנס : עתה בני לא תשפע איה חאבה לו כי
 הוקן הוא וכסיל ולא תאכר את נפשך היקרה ואת
 הארץ הנאה מן הארץ : וישמע יצחק את הדבר
 חזק ויאמר לאברהם אביו חשפעת אבי את אשר
 דבר איה השיש הוה כוח וכוה דבר : ויען אברהם
 ליצחק בנו ויאמר איה חשפך לך סכמו וא תשפע א
 דכריו וא חאבחו לו כי שטן הוא לנו להעבידנו
 מפצוה איהנו היום : ויגער אברהם עור בשטן
 וילך לו השטן מפזיהם ויר' כי לא יוכל להם ויסתר
 לו מפניהם ו לך ועבור לפניהם א הדרכ' ויהי להם
 כנחל גדול מלא מצ'ל הדרך ויגיעו אברהם ויצחק
 ושני נעריהם צד המקום ההו' ויראו נחל גדול ועצום
 מאד כמים אדירים : ויבואו בחק הנחל ויעברו
 בו והמים עוברים לרגליהם : וילכו כנחל ההוא
 הלוך וטבוע ויגיעו המים עד צוארתו ויבהלו כלם
 יחד מהמי' : והיה הם עוברים כנחל ויכיר אברהם
 את המקום הר' וידע כי אין שמה מים כמקוההו'
 : וישמר אברהם א יצחק בנו וידע אני חמקום הוה
 אשר אין בו לא נחל ולא מים : עתה השטן חזק
 ואשר יעשה לנו את כל אה להעביר אותנו מפצות
 א איהנו היום חוה : ויגער אברהם בשטן ויאמר איה
 יגער יי בך השטן לך נא מפזלינו כי כפצות איהנו
 הלכנו : ויפחד השטן מקול אברהם וילך לו
 מפזיהם : וישב המקום ההו' ליבשה כאשר היה
 כחילה וילך אברהם ויצחק א חמקום אשר אמר
 לו איהם והיה ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
 וירא

2
2
B

פרשת וירא

וירא לו יום אלה כעשתי ארבעה עשר הולוא השבת
 את בניך אתיך דרך פסני : וישא אברהם את עינו
 וירא והנה איל נאחו בסבך בקרניו הוא האיל אשר
 בראיו ליום בארץ כנען עשורו ארץ ושבוי :
 ויבן ליו ליום את הכבש הרדא מהיל הרדא והלאח
 להיתנו חחת יצחק לעולה : והאיל החוא הלוך
 וקרב לפני אברהם ואחו כוד השטן וסבך את קרניו
 בסבך לכלי קרב ל אברהם לפסן אשר ישחט
 אברהם את בנו : וירא אברהם את האיל ההוא
 הולך וקרב לפני אברהם והשטן יחדלט : ויקחהו
 ויביאהו לפני המזבח ויגד את יצחק בנו ממאסרו
 וישם תחתיו את האיל הרדא וישחט אברהם את
 האיל על המזבח ויעלהו לעולה חחת יצחק בנו :
 ויו אברהם מרש האיל על המזבח ויקרא ויאמר זה
 חתמי בני וזה יחשב היום כדסבני לפני יי : והיה
 כל הדבר אשר יעשה אברהם בדבר ההוא על
 המזבח ויקרא ואמר זה חתמי בני וזה חשב היל לפני
 ליעל בני : ויכל אברהם את כל העבודה על
 המזבח ותראה העבור לפניו ותחשב ביצחק ויבך
 ויאמר אברהם ואח ורעו ביום הרדא : וילך השטן
 לשרה וידמה ליה כתואר איש וקנשפל וענו
 מאד ואברהם עורנו מקריב העולה ליו :
 ויאמר ליה הלא ידעת את כל המעשה אשר עשת
 אברהם ליצחק ביום היום : כי לקח את יצחק
 ויבן מזבח וישחטו ויקריב אותו על המזבח ויהיו
 יצחק צעק ובוכה לפני אביו ואין מביט לו ואין
 מוחם עליו : וירבר השטן את הדברים האלה
 עור לשרה פעמים וילך לו פלפניה : ותשפס
 שרה את כל דברי השטן ותחשוב כי איש וקן הוי
 סבני האדם אשר הית אצל בנה ויבוא ויגד
 לה כדברים האלה : ותשא שרה את קולת
 וזנב ותצק צקת גדולה וסרת על בנה ותפל
 את נפשה לארץ ותורוק קפר על ראשה :
 ותאמר בני יצחק בני מי יתן מותי אני תחתיו
 הויה חוח : ותוסף עוד לבכות ויאמר צר לי
 עליך

בדברי יצחק וילכו וישא שניהם ל הכקום החוא
 אשר רבר ליו : ויש אברהם לבנת את המזבח
 במקום ההוא ויהי אברהם כונה ויצחק נלן ביתו
 אבני וחומר עד אשר כלול לבנות את המזבח :
 ויקח אברהם את העצים ויצרכם על המזבח ההוא
 אשר כנה : ויקח את יצחק בנו ויאסרו לשחט על
 הצבים אשר עלה מזבח לשחטו לצולה לפני יי :
 ויאמר יצחק אביו אבני מקרני מאד וקשור אומי
 השימני על המזבח פן אשוכ ואני ואת
 מחוקתה אכלת אשר כשרי ואחילל את קרבן
 הצולה ויש אברהם כן : ויאמר עוד יצחק אבני
 אבני בע : אשר תשחטני ותשרפני לעולח קח עמך
 חנשאר מצפרי והבאת לשרה אפיו ואמרת ליה זה
 ליצחק ויחך ל דבר ליה את הרב הוח כשכתח
 לפני באר או במקורנות פן אשליך את נפשה עלי
 ויפסן : וישפס אברהם את דברי יצחק וישא את
 קולו ויבך כדבר יצחק הדברים האלה וירדו דמעות
 אכרתם על יצחק בנו : ויצחק ככת מאד ויאמר ל
 אביו מהרה חושה אבני ועשה בני דעון ליי ליהני
 כאשר ציק : והיו לב אברהם ויצחק שחם כדבר
 חוח אשר צים ליו אך עין במר תכבה ולב שמת :
 ויעקוד אברהם את יצחק בנו וישם אותו על המזבח
 כמעל לצבים ויפשוש יצחק את צוארו לפני אביו
 על המזבח : וישלח אברהם את ירו לקחה את
 המאכל לשחוט את בנו לצול על המזבח : וישו
 פלאכי רחמים בעת ההוא לפני יי וידברו לו
 בענין יצחק לאמר : אגא לילך רחום וחונן
 אתה על כל אשר בראת בשמי ובארץ ואני סחיה
 אכלם : תנה כופר ופריון חח יצחק צבדיך
 וחון ורחם על אברהם ועל יצחק בנו אשר עשו את
 דברך חיים : הראית ליי אשר יצחק בן אברהם
 עבדך עקוד וקשור לזבח על המזבח ככה המצעתה
 והפונ גא רחמיך ליי עליהם : בעת ההוא נראה ליי
 ל אברהם ויקר ליי מן השמי ויאמר ליי אשלח
 ויך הגערו וישע לו מאומה כי עתה ידעתי כי

פרשת וירא

פני אצחק ויבך עליה ואמר אמל אמי איך עובדתני
ותלך אמר ואנה ואיכה עובדתני ויבכו
אברהם אצחק ככי גדול וכל עבדותם בכו אהם
אל שרה וספרו עליה מספר גדול וכבר

פרשת וירא חיי שרה

וירא ה' שרה מאת שנה ועשרים שנה
ושבע שנים וכו' ותמה שרה וכל
וקם אברהם בעל פני-בתו לבקש בקנה לקנות
את שרה אשתו וירא ודבר אל-ני חת וישכי
הארץ לאמר צד יושב אנכי עמכם בארצם
הגו לי אחות קנה בארצכם ואקנה את-בת
כלפני : ויאמר בני חת אל אברהם הנה
הארץ לפניך בסכר הארץ קבור כהן כולל
יפנתך אש בקבור כהן : ואמר אליהם
אברהם אם ישלשם ברנך הוה למו ובני
לי מעפרון בן אצור לאמר : ויגן לי את
כעני המכפלה אשר כצח שדרו ואקנה אותה
מכני כאשר חפץ בה : ועפרון וישב בהן
בני חת ולכו וקראו עלי ונא לפני אברהם
יאמר עפרון אל אברהם הנה כל אשר הדמץ
לפניך-אותו יעשה כנדיך ויאמר אברהם לא
בני קנה אקנה רב-ערה והעדה אשר ילך
בנ חת לאדונו קבר עד-עולם : ויען
עפרון ויאמר הנה השדה וידעוה לפניך את
אשר-הדמץ-הן : או כיר אברהם בני
בכף כלל אקנה אותה כיון וכיד נאי עפר
כיון וכיד ירדך עד-עולם וישבע עפרון
וכל אהו לדבר הוה וישקול אברהם לעפרון
ארבע כצח עניל ככף ניד עפרון וכיד כל
אחיו : ויכרו אברהם את הדבר הוה
בכפר ויהיום ועד-ארבעה עדים : ואלה
שמות העדים אבינל ונא אבי-שעור דתי אליהו
בן אשוש דהו : עכדון בן אדויע הגרני :
עקדל

והאמר בני אצחק בנמי ותן כמותי אני החמיק היום
הוה : ותוסף עוד לבכות והאמר צר לי עליך כי
גדל יך וספח יך ויהפך ששונני עליך לאכל : כי
היחה תמותו-ליך לצעקה ותפלה עד אשר לדתיך
למשעם שנה ועתה היית למאכלתו לאש היום
הזה לפניך : אךם ינחמת אנכי לך בדבר לי בני
פי מצוה לך עשות כי-מי וכול לעבור את-הר
אלהינו אשר נפש-כל היצור : צד קיאתה לי
להינו כי כל מעשך טובי ושרים כי שמחת גם
אני בדברך אשר צוית אך עימי בסר תכנה ולב
שפח : ותתן שרה את ראשת כחיק אחת
משפוחיה אחר כן ותרום כאבן : ותקם אצחי
בן ותלך הלך ושאלה תלך עד חברון ותשאל את
פל הלבי הדרך אשר תפגע בדרך ואין דובר לך
דבר לאמר כיה נעשה בבנה : והביא
עם שפוחיה ועבדיה בקרית ארבע היא חברון
השאל על בנת וישב שפח ותשלח בעבדיה לבקש
אנא הלכו אברהם ויצחק :

אמר הנעיר נא טובן מכה וחסת סר בקרות ארבע
וכו' והיה חיוני וטוב בנאר כנע אל סהלכה לנקסם גם
נקסום סהול וסם טיהם :

וילכו לבקש אות' בית שם וענל ילא כצאו ויבקשו
בכל הארץ ויין : והנה השמן בא ארור בדפוח
איש ויבא ויעמוד לפניו ויאמר ליה שקר דנרתי
לך כי לא שחט אברהם את יצחק ננו ולא כח
ויהי כשפעה דהנר ותם שיה שחכאד כאו אל
בנה וינא נפשה משכ חת וחכתה ומאכף אצפיה :
ואברהם בכלוהו את עבדו וישבע יצחק ננו
וערו ויקונו וילכו ויהדן נארה ויבא אל ביהם :
ויבקש את שרה ולא מצאה וישאלו עליה ויאמרו
אליהם הלך הלכה עד חברון לנקש ארבים : נא
הלכום כי כזה וכזה גידולת : וילכו אברהם
ויצחק אליה חברונה וימצוה בני כיה וישאו כלם
אח קולם ויבכו עליה בכו גדול : ופול יצחק על
פני

2
3
8

פרשת חיי שרה

אבימלך יקח כל אנשי גור את כנמלך בנו
 והוא בן שנים עשרה שנה המליכוהו תחת אביו
 ויקראו את שמו אבימלך כלשם אביו כי בן משפטים
 לנשות בנרר : המלך אבימלך תחת אבימלך
 אבירושכ על כסאו : וגם לוט בן זרן פת
 כימים החם בשנת השעו שלשים שנה לחיי יצחק
 בן אברהם : והיו כל ימי לוט אשר היו
 מאת שנה עשרים וארבעים שנה וימת :
 ואלה בני לוט אשר יולדו לו מבנותיו שם הבכור
 פואב ושם השני בן עמי : וילכו שני בני לוט
 ויקחו להם נשים מארץ כנען ויולדו להם בנים :
 והיו בני פואב ער ומעיון ומרסיון וקנוזל בנים
 ארבעה הם אמזל לבני פואב עד היום :
 ובן עמי גרים ועישון ורבות וצלון ועינון
 ומים במם ששה הם אמת לבני עמון עד
 היום הזה : וילכו כל משפחות בני לוט
 לגור כאשר ימצאו כי פרו ורבו מאד :
 וילכו ויבנו להם ערים בארץ אשר ישבו שם
 ויקראו את שמות הערים אשר בנו על שמותם :
 ונחור בן תרח אביו אברהם פת כימים החם
 בשנת ארבעים שנה לחיי יצחק : והיו
 כל ימי נחור מצאת ענה ושבעים ושנים שנה
 וימת ויקבר בהרן : ויהי מפע אברהם כי
 מת אחיו נחור לו מאד ויתאבל על אחיו ימים
 רבים : ויקרא אברהם אל אליעזר עבדו
 הגדול והפקיד על ביתו ויעמיד לפניו יובל לפניו :
 ויאמר אליו אברהם הנה נא קנתי לך ארצה יום
 פואב כי באתי כיפית עצה קום לך ולקחת
 ארצה לבני משפחתי ומכית אבני פחרן :
 ואשבעך בלי אלהי השמים אשר לא יקח
 אשה לבני פן הפקום הזה ומן הארץ הזאת
 מבנות הכנעני אשר אנחנו יושבים בקרבם
 : כי אם אל ארצו ואל מולדתי הלך
 ולקחת לבני משם אשה : ולי אלהי
 השמים ואלהי הארץ אשר לקחתי מבית אביו
 ויבאנו אל המקום הזה : ויאמר

עקיב בן אבירוש הצידוני : ויקח אברהם
 את ספר הונוקה ושימחהו לאוצרו וטו : ואלה
 הדברים אשר כתב אברהם בספר לאמר :
 על המערה והשדה קנת אברהם מאת עפרן
 החתי וזרעו ויצא עידו הרעם עד עולם :
 לאברהם למקנה ולזרעו וליוצאי ירכו לאחוזת
 קבר עד עולם וחתום ועד עדים : ויקם
 השדה המסודה אשר בו זבל המקום ההוא
 לאברהם ולזרעו אחריו מאת בני חת והנה לפני
 מצרא נחרון אשר בארץ כנען : ואחרי כן
 קנה אברהם את שרה אשתו במקום חחוא :
 והיו המקום ההוא וכל גבולו לאברהם ולזרעו
 לאחוזת קבר : ויקבר אברהם את שרה
 בכבוד כקבר את המלכים וחקבר בכנדים טובים
 וינים עד מאד : והיו שם על מטתה שם
 בן נח וזכר בנו ואבימלך וזכר ואשכול וממרא
 וכל גדולי הארץ הולכים אחיו המטה :
 וילכו ימי שרה מאת שנה ועשרים ושבע שנים
 ותמת : ויעש אברהם לשרה אשתו מספר
 גדול וכבוד מאד ויעש אבל שנעת ימים :
 וינחמו כל יושבי הארץ את אברהם זאת
 יצחק בנו על שרה :
 אשר הנעיר לה טובן כילמס כסא יצחק על דנקה
 קמתי חילמס לאזכר כי בן כנר עסה אברהם
 חכיו לו לענמו חלא כי טא בנו :
 ויתכנן ימי בכייתה וישלח אברהם את יצחק בנו
 וילך בית שם וזכר ללכוד את דרכי יצחק מוסרו
 וישב שם יצחק שלש שנים : והיו כעת הרוא
 יקם אברהם וכל עבדיו וילכו וישבו להם זבארה
 שבע אל ביתם : וישב אברהם וכל עבדיו
 בבאר שבע : והיו לתקנת השנה ויפת אבימלך
 צלך פלשתים בשנה הרוא בן מאת שנה ושלש
 ותשעים שנה היה במותו וילך אברהם עם אנעיו
 ארץ פלשתים וינחמו את כל בית אבימלך וכל
 עבדיו וישן וישב אל ביתו : והיו אחריו פות
 אבימלך

פרשת חיי שרה

הוא ² יקם אליעזר בבקר האוהאנשים אשר
 אתו ויקרא אל כל בית בתואל לאמר שלחני
 ואלכת לאדוני ויקומו ושלחו את רבק ואת דבורה
 בת עוז בנקתה מהנו להכסף והובו עבדי ונשפחות
 ויכרכו אותה ³ וישלה את אליעזר עבד אברהם
 ואח אשתי ויקח העבד את רבקה וילך וישב ארצה
 כנען ⁴ אדוניו ויקח יצחק את רבקה ותהי לו
 לאשה ואחבית ויבאהה צלה ⁵ ויצחק בן
 ארבעים שנה בדתו את רבקה בתואל דודו
 לאשה ⁶ והיה בנת היא וילך אברהם ויוסף ויקח
 אשה אחרת לפת וקנתה ונשמה קטור בארץ כנען

אמר העביר לפי זה נא על כנן מלת ויכף כי אסת
 אסת היא אסת סוסיף על סגר סאסרו רזל סהלך
 ינחק וסניח לו ⁷ ואפסר כי על מיתון קאמר
 סקגיס : דק

ותלה לו ומהו וקשן ומהו וסדין ושבק ושוח בניס
 ששה : מהו בני זכרון אביהו וסולך וסריח : וכני
 יקשן שבא ודרן : וכני דרן אסידע ויכונחי אשע
 ונחת ² וכני כדון עיפה וספר חנוך גידע ורועה:
 וכני ישבק בכיור ובידע ותמה : וכני שוח בלדר
 וחפרד פונן ופיכנ כל אלה בשפחות בני קטורה
 הכנענית אשר ילדה לאברהם העברי ³ וישלה
 אברהם את כל אלה ויתן להם בתנוח וילכו בעל
 יצחק בנו לגור באשר יבצאו ⁴ וילכו כל אלה הר
 וקדם ויכנן להם שש עריס נשכו בהם עד היום
 הזה : אך כני שבא ודרן ונני יקשן עם בניה לא
 ישבו עם אחיהם בערודס יהו נוסעוב וחינים
 בארצות ומדברות עד היום הזה ⁵

אמר כנעני ספכר כי זה הוא הוא בלוד הסוסי ²
 וכני כדון בני אברהם הלכו סוכחה לארץ כוש
 ויבצאו שכ בקעה גדולה בא קורנס : ושכו
 ויגו שס ער וישבו בה הוא ארץ כדון עד הים ³
 ושכ כדון כעיו אשר בנה רמא וחסבת בניו וכל
 אשר

ויאמר אלי לורעך מהו את הצרף חומת לרשתה
 עד עולם : ואל ישראל מלאכו לצניך וסצליך דרכך
 ולקח אשה לבני ממשפחתי ופבית אבי : ויען
 חקכד את אברהם אדוני ויאמר הנה אנכי בא אל
 פולחך ואל בית אביך ולקחתי לבניך פשם אשה ²
 והיה אם לא תאכה האשה ללכת אחרי אל הארץ
 הואתה השב אשיכ את כנך אל ארץ פולחך :
 ויאמר אליו אברהם השפר לך פן תשוב את בני
 שמה : כי יי אשר התהלכתו לפניו הוא ישלת
 מלאכי לפניך והצליח דרכך : ויעש יצחק כאשר
 צוה אותו אברהם וישבע אליעזר לאברהם אדוניו
 על דבר הזה ³ ויקם אליעזר ויקח עשרה גבולים
 מנפלי אדוניו ועשרה אנשים מעבדי אדוניו עמו:
 ויקפו וילכו חרנה עיר נחור תרח לקחת אשה
 ליצחק בן אברהם פשם ⁴ והי בלכת וישלה
 אברהם בית שם עבר ויביאו פשם את יצחק בנו :

הס אפסר כי ססוונחק כא סכיאוס סרל סכא
 סנית מס ועכר חל כאר סנע :

ויבא יצחק בית אביו בארזה שבע ואלעזר ואנשית
 באחרנה וישבו לעיר לפני הפיטה ויברך את
 הגבולים על הכמים וישבו שם ² ויתלל אליעזר
 עבר אברהם ואמר אלהי אדוני אברהם הכרח נא
 לפני היום טוב ועשה הסר עם אדוני אשר הכין
 היום אשה לבן אדוני פמשפחתו ³ ושמע יי בקול
 אליעזר בעבור אברהם עבדו : ויקר מקרהו בית
 בתואל בן פלכה אשת נחור אהי אברהם ויבא
 אליעזר אל ביחם : וספר להם אליעזר את כל
 אודותיו וכי הוא עבד אברהם וישכחו עליו בצד
 מאד ⁴ ויברכו כלם את יי אשר עשה את הדבר
 הזה ויתגלו את רבקה בת בתואל לאהק לאשה :
 וחקערה טובת פרא כחולה מאד ואיש לא ידעה
 בת עטרה שגה דיתה רנקה ניכית דרב : וקענו
 בתואל ויבן ושכר וכנו בשירה בלי הדוא ויבאו
 אליעזר ואנשין ויאכלו וישרן וישכחו שם כלילה
 ההוא

2
4
8

פרשת תולדות יצחק

ובני דומה קצם ועלי ויחמד ועמאר : ובני משא
 פלון ומולה ועבד ארון : ובני חרנאצר ומינאצר
 ועבד פלך : ובני ויבוא סעיר וסערון ויכול : ובני
 יסור פריק וקיש ועלוי ונחית : ובני פיש עבד
 תפיר ואיוסף ומיר : ובני קדמה בליף ותחמי
 ועמיר אה היו בני מלכי אשת ישמעאל למשפחות
 אלה כל אלה משפחית ישמעאל לתולדות וישבו להם
 בארצו אשר בני להם עד היום : ורבקה בת בואל
 אשת יצחק בן אברהם עקרה בימים ההם אין לה
 ולד : וישב יצחק את אברהם אביו ארצה כנען
 והיילי אחי יצחק ואת אברהם אביו : ואלפכשד
 בן שם בן נח פת בימים ההם בשנת ארבעים
 ושמונה שנה לחיי יצחק : והיו בלימי אלפכשד
 אשר חי ארבע מאות שנה ושלושים ושמונה
 שנה ויבית :

פרשת תולדות יצחק

דקרה בשנת השע וחמשים שנה לחיי יצחק
 בן אברהם ורבקה אש ועודנה עקרה
 בימים ההם : ותאמר רבקה א יצחק הלא שמעתי
 אדוני כי גם שרה אבך היתה עקרה בימיה עד
 אשר התפלל עליה אדני אברהם אבך ותהר לו :
 עתה עמוד והתפלל א האלים גם אתה וישמע את
 תפלתך ויזכר אותנו למען חסדיו : ויעני יצחק את
 רבקה אשתו לאמר כבר התפלל עלי אברהם אבי
 אלהינו להרבות זרעני עתה סנך היה העקר והיה
 איני : ותאמר לו רבקה אך עתה קום והתפלל גם
 אתה וישמע יי את תפלתך ויבין לי בני וישמע
 יצחק א דבריו אשתו ויקומו וילכו יצחק ורבקה ארץ
 הכנענית לחתפלל שם ולדרוש שם את יי ויבואו
 עד המקום ההווי עמד יצחק והתפלל לנוכח אשתו
 א יי כי עקרה היא :

איה ולכיה הכתוב ויעתר לו כי סילכד הסתמלל ודלא
 כסאן דאסר לו ולח לה :
 ויאמר

אשר לו : ולא שמח בני מדין לשמותם כעריהם
 עיפה ועפר וחנך וא ירדע ארעה : והיו בני עיפה
 מיתח ומישר ואוי וצלו : ובני עפר עפרון וציר
 ואירון ומירון : ובני חנך רעא ורקס ועזי ואישב
 חלד : ובני בירע חור ומלור וקדויל ומלחי :
 ובני רועה ויכיר ורכע ומלחיה ונבל : אה משפחו
 המדינית למשפחות ואו ונפוצו משפחו מדין בארץ
 מדין ואת תולדות ישמעאל בנאברה אשה וילדת הגר
 המצרית שפחת שרה לאברה ויקח ישמעאל אשה
 מארץ מצרץ ושמה ריבה היא מריסח : ותלד
 ריבה לישמעאל את נכוח ואת קדר : ואת ארביאל
 ואת מבסם ואת כשמת אחותם : ויגר ישמעאל
 את ריבוח וילך מאין ותשב מצרימה בית אמה
 כי היה רעה מאד בעיני ישמעאל ובניו אברהם
 אביו וישב שם : ואחר לקח ישמעאל אשה מארץ
 כנען ושמה מלכות : ותלד לו את משמע ואת
 דומה ואת משא : ואחד חדר ואת הימא ואת יסור
 ואת נפיש ואת קדמה : אלה הם בני ישמעאל ואלה
 שמותם שנים עשר נשואים לאימותם ואחר נפוצו
 משפחות ישמעאל ויקח ישמעאל את בניו ואת כל
 דבשו אשר רבש ואת נצשות ביתו ואת כל
 אשר לו וילכו לגור באשר ימצאו : וילכו וישכנו
 אצל מדבר פארן והיו מושבם מחולת עד שור
 אשר על פני מצריכואכה אשורה : וישב ישמעאל
 ובניו בארץ ההווי ולדו להם בנים ויפרו וירבו מאד
 : ולא שמות בני נכיות הכור ישמעאל ביעוד וסועד
 ומעיון ובני קדר עליון וקצא וחמד ועלי :
 איה עוד היו בני ישראל סמותם כסוקנת הכזכר
 פה קנס וחמד ועלי מסורה ועבדיה אפסר כי הוא
 הנקר עבד אלה ר'ל עבד האלים והוא עבד יי וכן
 עבד סלך קנס וחמד : כנר ומנני סעיר ויעיש
 וכליפה :

ובני אדביאל חמור ויבין ובני מבסם עכדיה ועבר
 מלך ויעוש אה משפחות בני ריבה אשת ישמעאל :
 והיו בני משמע בן ישמעאל שבות ויכריון ועובד :
 ובני

פרשת תולדות יצחק

ולאמר יצחק לי אלהי השבט והארץ אשר טובך
 נחזקך מלאו כל הארץ אתה אשר לקחת את אבי
 מבית אביו מארץ פולדתו ומביאח"ל הארץ הזאת
 ותאמר לו רעך אתן את הארץ ותבטיח אותו
 ותאמר לו איבית את רעך ככלבי השמים וכחול
 הים עתה יאמנו דברך אשר דברתי אבינו אתה
 יי' אלהינו עינינו עליך לתת לנו זרע אנשים כאשר
 חסדתנו כי אתה יי' אלהינו ועליך עינינו וישמע
 יי' אלהי יצחק בן אברהם עתה לו יי' ותהי רבקה
 אשתו ויהי כשנת חרשים ויתרוצצו הבנים
 בקרבת יצחק לה מאד מאד ותכן מפניהם ותאמר
 אל כל הנשים אשר היו אתה בארץ הנחמה לכם
 כדבר הזה אשר נקשר ליו ואמרן אליה לא
 ותאמר אליהן לפח זה אנכי היית לי הדבר היי'
 מיכל הנשים אשר היו בל הארץ ותלך ארץ
 הפוריות לדרוש את יי' על הדבר הזה ותלך
 שם ואל עבר בנו לשאול ודרוש אותך על הדבר
 הזה ולבקש עליה מלפני יי' בדבר הזה ותשאל
 גם את אברהם לבקש לדרוש את יי' על כל הדבר
 אשר קרה לה ודרשו כל את יי' על הדבר הזה
 וישבו אלהי דבר מאת יי' ואמרן אליו שני ילדים
 כבטנך וטני לך ואת יקראו מהם ולאום מלאום
 יאמץ ורב יבכר צני' ומלאו נטיה ללדת
 ותכרע ותגח האומים ככשתה כש'ר דבר אלהי
 ויצא הראשון אדמוני כלן נאדרת שער ויקראו כל
 הארץ שמו עשור וזמר כי שלם זה מהבטן
 ואתרי כני' גאחיו ותאחוזו בעקב עשו על כן
 קרא שמו יעקב ויהי יצחק בן אברהם בן ששים
 שנה בלדת אבי' ויגדלוה הקוים עד חמש
 עשרת שנה ויבאו בא שים ויהי עשוי אש
 פחשכות ומרמזות ורע לצוד ציד בשדה וערב
 היה איש חם והכם ישב אורגלי ורועה קנ' ו
 מסר לו ומצות אביו ואמר ויגר יצחק עם בני
 בימוקם אברהם אביו בארץ כנען כאשר צוה אדם
 אלהים וישאעאל בן אברהם וזכינו וכל אשר
 לים

לחס הלב' ויש נשם בארץ החולה וישנ' שם
 וגם כל בני הפילגשים אשר לאבותה רלפו
 כאשר יגורו אל ארץ הקדם כי שלחם אברהם
 מצל יצחק בנו ויתן להם מתנות וילכו להם
 ויבאו אברהם את כל אשר לו אל יצחק בנו וגם את
 כל חזקתו נתן לו ויצוהו לאמר הלא
 ידעת כי שמעת כי יי' הוא האלהים בשפית
 וארץ ואין עו' מלבדו והוא אשר לקחני מבית
 אבי ומפולדתו וצילני מאור כשר' וצצת רשעים
 פי בשחתי בו ויבואני אל המקום הזה ויתן לי
 את כל חדרת הארץ הזאת לא חסרתי דבר
 חבטתי ואמר לי לורעך אתן את כל הארץ הזאת
 וחכח יירשנה משפרם את מצותי ואת הקהתי ואת
 תורתי ואת משפטי אשר ציוותו אותך ואשר אצוה
 אותם ועתה בני שמע בקולי הישמר את מצות
 יי' אלהיך אשר צויתי אותך לא תסור מן הדוך
 הישר ימין ושמאל לפענ' יטב לך ולבניך אחיך
 עד עולם וזכור את נפלאות יי' והסדיו אשר
 עשה עמנו ואשר הצילנו מ' אבינו ויפיל לי
 אלהינו בידנו ועתה כל אשר צויתך השכור
 ומצות אלהיך לא תסור ולא תעבור אחר ולו
 לפענ' יטב לך ולורעך אחיך ולמרת את
 בניך ואת זרעך את כופר יי' ואת מצותיו והוא יתם
 הדוך הישרה אשר ילבו בה לפענ' יטב להם עד
 עולם ויתן יצחק את אביו ואמר אליו אשר
 צוה אלהי אעשה ומסצנת יי' אלהי לא תסור ל
 אשר צויתני אשכור ויבך אברהם את
 יצחק בנו ואת בנתו ולכד אברהם את יעקב בלדת
 יי' ודרבני והיה בעת ההיא יופת אברהם
 בשנת חמש עשרת שנה לחייו יעקב וישן בני יצחק
 והיו כל ימי אברהם שכיב וחמש שנים ופאת
 שנה וימת ואסף אל עמיו בעיניו מ' ח' נ' ו
 ושבו יופת וקברו אותו ויצחק משפעת אל בנתו
 והיה כאשר שכעץ כל השמו ארץ כנען כי שמת
 אברהם ויבאו כל עם מלכיהם ושרחם ה' ל
 אגשיחא

258

פרשת תולדות יצחק

אנשיהם לקרוא את אברהם : ונצו כל יושבי ארץ חרן וכל משפחה בית אברהם וכל חשרים וחדולים וכל בני החפילים אשר לאברהם כי שמעו כי מת אברהם ונסלו חסד לאברהם ונחמו כלם את יצחק בנו ויקרואו את אברהם במקרה אשר קנה מאת עפרון החיתי וכניו לצחיה קבר : ויבכו כל יושבי כנען וכ ידעו אברהם את אברהם שנה תמימה ויסגדו עליו אנשים וגוים * ונס כל הולדים הקטנים וכל יושבי חרץ בכלים על אברהם כי היה אברהם טוב עם כל שכי חייה ישר עם אלהים ועם אנשים * ולא קם עוד וראצלהם כאברהם אשר יראת אלהים מנעוריו ועבד את יולף בכל דרכיו מעורקן בלי שחית ערום מותו : והיו עמוצלהו מוצת נמרוד ואנשו וילחם עם איבעה פלביעלם ונעם * וקרב את כל בני הארץ לעמדת האלהים וילמד את דרכיו לבל בניה רץ ומדונם את לו : ויצא של ונסע נברם ויערוך לחם באהלו לכל באי הארץ לאכול ולשתות ולשמוע בניו : וצל לו את כל הארץ בעמור אברהם וישעם לו פחרן אפואשר חרה אפו עליה נימים ההם בעביר אברהם * והיפחרי בום אברהם ויבך אהים את יצחק בנו ואת בניו והיו ילדים יצחק כאשר היה עם אברהם אביו כי שמר יצחק את כל מצות לו : ואשר צוהו אברהם אביו לא נסח מן הדוך הישר אשר צוהו אביו יבין ושמאל ויך עשו בעת ההיא אחריו בות אברהם לצו ציר בשדה כעצם בפעם לה יא : ונמרוד מלך בכל הוא אפרפל הלך בפעם בפעם עם גבוריו לצוד ציר גם הוא בשדה ולחמה הלך לרעה היום עם אנשו * והיו נמרוד עוין את עשו כל החיים כינפלה קנאה ללב נמרוד אל עשו כל הימים * והיו ביום ההוא וילך עשו לצוד בשדה ויצא את נמרוד פתח דך במדבר עם שני אנשו : וכל

וכל נמרוד ואנשו הילצמו במדבר אף רחוק ממנו יל ומצלינהת האנק לצוד : ויתבא עשו אל נמרוד ויארכלו במדבר ונמרוד והאנשים אשר אתו לא ידעו : ויתחלף נמרוד ואנשו בשדה לרוע היום כפנס כפנס ולדעת איפה אנשו צדים בשדה : ויצא נמרוד ושני האנשים אשר הם אתו צד הפקום אשר עשו שם : ויקם עליו עשו והוא מרחיב את ארכובו שם ושלף חרבו ויסחר וירץ אל נמרוד ויגרות את ראשו מצליו * וילחם עשו עם שני האנשים אשר היו עם נמרוד פלחמה רב ויצעקו עליו ויפגעו אלהים יבם ויכחם מחיבו : וישמעו כל גבורי נמרוד אשר הלכו מאתו חמדברת את קול הצעקה מרחוק ויכירו את קול שני האנשים ההם : וירצו לרעת מה זה ועל מה זה ויצאו את פלכם ושק אנשו אשר עכו ונפלים ממים במדבר : והיו כאשר ראה עשו את כל גבורי נמרוד באים מרחוק ונס ויכרה וימלט * ויקח עשו את בני נמרוד החבורות אשר לבמרוד אשר הודינו אתו אשר בחם נמרוד נל כל הארץ וירץ בהם עשו ויחביאם בביתו : ויקח עשו את הבנות החם וירץ העירח מפני אנשו נמרוד וכל בית אביו עיף ויגע מפני הפחד ויקצב מאד לפשולכות ובי צר לו ויגש אל יעקב אחיו וישב לפניו :

אמר הצעיר כזם טובן מה סאמר הכמוס סנה אכני הולך לסוף כי סמה כתיב אלו סיס סיסים ולמה סכר את ככרותי אלא כי כתיב סן יסרנ כסנת סנתת נמרוד או סן יארכו לו כסדה אהני נמרוד ויסתו כלכתו לצוד ציר ולכן אסר הנה אכני הולך לפות ולמה זה לי ככרה דוק : וכן זה סאמר הכמוס כי עיף אכני כי אומן עיונית כהה לו מהסמחה פעם וקרב

פרישת הולדות יצחק :

וערנ ג' אכמים ונח ליתום ונוח :

ויאמר ליעקב אחי הנח אנכנו הולך למי חיו' הוה ולמה זה לי בכורה ? ויתחכם יעקב אל עשו בדבר הזה וימכור את בכורתו ליעקב כי מי' היה לו : וגם חלק עשו אשר לו במצור' שדה המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני חת לאחות קבר מכר עשו לועקב ויקנה יעקב את כל אלה מאת עשו אחיו במחיר :

אמר הנעיר האילול ולא נזכר פה הלחם והמזיד כראיה כי לא הייתה הסכירה בהם ולמי זה אחי ספיר מס' יעקב כמלעמו לחסוכו' אחר סכנך זכר גמר הסכירה דוק ולכא' כמ' ריל סמכת חנש לא סחיר הכנורה כי לא יעבור על אל חוכו אים את אחיו סגס כן הסכל ימייכוהו דוק :

ויכתוב יעקב את כל אלה בספר ועד ערים על זה ויחתום ויהי הספר ביד יעקב ונכר'ו בן כוש כאשר פ' וישאו אותו אנשיו ויביאוהו בבלה ויקברוהו בעירו ויהיו בלימו נמרוד אשר חי חמש עשרה שנה ומאמנים שנה ויפת : והימים אשר מלך נמרוד על כל אנשי הארץ חמש ושמונים שנה ומאת שנה : ומת נמרוד בחרב עשו בחרפה וכו' ויפתיחו ורע אברהם כאשר ראה בחלומ' : והי כאשר מת נמרוד ויחלק מלכותו לחלקים רבים : ויוסבו כל ממשלת נמרוד ל ל מלכי הארץ ויקחם אחרי פות נמרוד והיו כל אנשי בית נמרוד עבדים לכל מלכי הארץ ויפיו רבים : והיו בימים ההם אחרי מות אברהם ויביא לי על הארץ בשנת ההיא רעב גדול וכבר : ויה בהיות הרעב בארץ נגען ויקם יצחק לרדת מצרים מפני הרעב כאשר עשה אברהם אביו : וירא לי אל יצחק כלילת ההוא ויאמר ג' אליו אל חרד בצרומה קום לך גררה אל אבימלך מלך פלשתים ושכ שם עד תם הרעב : ויקם יצחק וילך גררה כאשר צוה או ז' וישב שם יצחק שנה ומיפת : והי כבוא יצחק גררה ויראו

ויראו אנשי הארץ את רבקה אשתו כי מובת כראיה היא * וישאלו כל אנשי גרר את יצחק לאשתו ויאמר אחותי היא כי ירא לאמר אשתו פן יהרגו עליה אנשי הארץ : וילכו שרי אבימלך והללו את האשה אל אבימלך ולא ענה אותם דבר ולא שח לבו אל דבריהם * אך שמע כי הגידו לו כי אמר האיש אחותי היא וידע המלך את הדבר היה בלבו ויהי כיקץ שלשה חדשים לשבת יצחק בארץ וישקף אבימלך בעד החלון וירא והנה יצחק מוצחק את רבקה אשתו : כי ישב יצחק בבית המלך החוצנה ואחיו בית יצחק נגד בית המלך :

אמר הנעיר כל ימי נצטערתי על זה הפסוק במקומו כי הליך יוכיח מצענור מסקף בעד החלון סיראח יצחק סמח את רבקה אשתו ועוד הליך אפס' סיצחק יצחק עם אשתו לעין כל כי נכות גדול הוא אלא כי נפיתו נבית המלך סחיתוכס ונית נגד בית איוסן סחיתס סיעסס כן והוא יוסס כמון כיתו וספסר כי סחלון סהוא סכסכס סיס סלון קטן זין בית לנית ככותל ססכר וססס רסח כן כססס סס סס :

ויאמר המלך אל יצחק פה הדבר הזה אשר עשית לט באכרץ על אשתך אחותי היא : כמעט שכב אחד העם פגדוליהם את אשרך ורבאת עלינו אשם : ויאמר יצחק אל אבימלך כי יו ארץ פן אפותי על אשתי על כן אפרתי אחותי היא * בעת ההיא צוה אבימלך ל ל שריו ונדוליו ויקחו את יצחק ואת ר' קה אשתו ויביאום לפני המלך : ויצוה המלך וילישו את שניהם לבוש בל ות וירכינס ברחוב העיר : ויקרא לפניהם ב' ל הארץ לאמר זה האיש וזאת אשתו כל הטעם באיש הזה וזאת פות ופת : וישב יצחק ואשתו בית המלך והיו י' את יצחק וילך הלון ויגדל לא חסר דבר * ויתן י' את יצחק לחן בעיני אבימלך ובעיני כל עבדיו וישב אבי' לך עם יצחק טובח : כי זכר אבימלך את השבעה ואת חברית

פרשת תולדות יצחק

יעקב : בעת ההיא פת שם בן נח בשנת החמשה
 בן שש מאות שנה היה שם במוצאו * ויהי
 כאשר פת שם וישכב יעקב אל אביו חברונה אשר
 בארץ כנען * ובשנת חמשים ושש שנים לחייו
 יקב בא אנשים פחרו יגיו ולרבקה על אודות
 לבן בן המאל אחיה * כי אשת לבן היתה
 עקרה בימים החסן לאילרה וגם כל אפרותיו לא
 ילדו לו : ויבכו ילי את ערינת אשת לבן אחרי
 כן ותחר ותלד שתי בנות תאומות * ויקרא לבן
 את שמות בנותיו ויקרא את שם הבכירה לאח
 ושם הקטנה רחל * ויבואו האנשים ההם ויגירו
 לרבקה את הדברים האלה וישבח רבקה מאד :
 כי פקד ילי את אחיה ויהיו לו בנים * ויצחק בן
 אקרחס זקן בא בימים ועניו כבודו פזקן ותהיו
 ולאו ול לראוח * בעת ההיא קרא יצחק אל
 עשו בנו לאמר שאנא לך תליך וקשחך וקום
 צאה הרה וצודה לי צידה : ועשה לי מטעמים
 וחבאת לי ואכלה בעבור אברכך בטרם פוהי כי
 אני זקנתו ושבתי * והעש עשו בן יובא אה לו
 ויצא השרה לצוד ציד כפצם בפעם להביא אל
 אביו כאשר צוהו בעבור אשר יברך אותו :
 ותשמע רבקה את כל הדברים אשר דבר יצחק
 אל עשו ותמחר ותקרא ליעקב בנה לאמר :
 כה נכוה דבר אביך לעשו אחיך וכה וכה שמעתי
 עתה פהר אתה יעשה את אשר אדבר אליך :
 קום ולך נא אל הצאן ולקחת לי פסעים שני גדי
 עוים טובים ואעשה אותם מטעמים לאביך *
 וחבאת המטעמים לאביך ואכל בטרם יבא
 אחיך כצוהו בעבור אשר יברכך אביך :
 ויסהר יעקב ויעש כאשר צוהה אותו ויעש
 מטעמים ויבאם לפני אביו מרם יבא עשו
 כצידו * ויאמר יצחק אל יעקב פני אתה בני
 ויאמר אני בכורך עשו עשיתי כאשר צויתני :
 נתת קום נא שבת ואכלת מצודי בעבור אשר
 תברכני נפשך כאשר דברת אלי * ויקם

יעקב

חבדת אשר היה בין אביו ובין אברחס : ויאמר
 אבימלך אל יצחק הנה כל הארץ לפניך נטוב
 בעיניך שב עד אשר תשוב אל ארץ : ויהן
 אבימלך ביד יצחק שדות וכל מימי ופיט : ארץ גרר
 לורוע ולקצור ולאכל את פרי האדמה עד אשר
 יכלו ימי הרעב * ויורע יצחק בארץ ההיא
 וישצו בשנת התיא מזה שנים ויברכו לו :
 הגדל תאיש ויהיו לו מקנה צאן ומקנה בקר ועמורת
 רבה : ויהי כאשר כלו ימי הרעב וירא ילי אל
 יצחק והאמר אליו קום צא מן המקום הזה ושוב
 אל ארץ ארצה כנען * ויקם יצחק וישב חברונה
 אשר בארץ כנען הוא וכל אשר לו כאשר צוהו ילי
 : ויהי אחר כן וימת שלח בן ארפכשד בשנת
 חמיה היא שנת שמונה עשרת לחייו יעקב עשו :
 והיו לימי שלח אשר חי שלש ושלושים שנה
 וארבע מאות שנה וימות : בעת ההיא שלח
 יצחק את יעקב בנו הקטן ביתח שם ועבר ללמוד
 את פוסר ויואת תורתו לרעת את ילי * וילך
 יעקב בית שם וצבריו למוד את פוסר ילי וישב יעקב
 בבית שם וצבר שלשים וששים שח : ועשו
 אחיו לא הלך כי לא אבת ללכת וישב בבית אביו
 אצח כנען * והיו עשו הולך חסדה כל הימים
 לצוד ציד בסדה להביא כהה יעשה עשוכל
 הימים * ועשהה איש פחשנות ומרמות
 וצודה את לב כל האדם וזונג את דעתם ויהי עשו
 גבור חיל כשרת * והיו מימים וילך עשו ארץ
 שגיר לצוד בפגם בפגם וילך ויבא עד שדה שיער
 הוא שדה אדום : וישב שלח בארץ שגיר לצוד
 בשדה יפוס וארבעת חדשים : וירא שם עשו
 בארץ שגיר בת איש כנעני ושמה יהודית בת
 בארין בן עפר פמשפחת חת בן כנען * ויקחה
 עשו לאשה ויבא אלפתן ארבעים שנה הנה עשו
 בקחתו אותה ויבאת חסרונה ארץ כנען * אביו
 וישב שם * והיו בימים חסם בשנת מאה ועשר
 שנה לחייו יצחק היא שנת חמשים שנה לחייו

יעקב

פרשת הוללות יצחק

יצחק לאכול וישתה וישכבו ויכר' אפי' יעקב ויצא יעקב
 מלפני אביו : ויהי כאשר ברח יצחק את יעקב ויצא
 מאתו והנה עשו בא מצידו מן השרה : ויעש גם
 הוא כמעשים ויבא לאביו לאכול ולכרו : ויאמר
 יצחק לו עשו וביאיפה הצד איד ויבא לי בטרם
 תבוא איתך ואברכהו וידע עשו כו' יעקב אחיו עשת
 את הדבר הזה : וחרף עשו ביעקב אחיו כי
 עשה לו את הדבר הזה : ויאמר עשו הכי קרא
 שמו יעקב ויעקבני והפעמים את בכורתי לקח ויברך
 עשו בכי גורלו : וישמע יצחק את קול עשו בנו
 בוכה ויאמר יצחק לעשו מה מעשה בני בא אחיך
 במרבה ויקח ברכתיך : ושמע עשו את יעקב
 אחיו על חרבת אשר ברכו בניו ויחר אפו עליו
 מאד : וירא יעקב מאד מפני עשו אחיו ויקם ויברח
 ביום עברתו ויסע משם מפני אחו : ויעקב
 ששים ושלש שנים בצאמו מארץ כנען מחנהו :
 ויתחבא יעקב בכית עבד פני עשו ארבע עשר
 שנה וילבושם עור יעקב את דרכי וזאת מצותו :
 ועשו ראה כי ברח יעקב ויפלט מידו וכי לקח יעקב
 את חרבתו בערפיה : ויעצב מאד עשו ויחר
 לו גם על אביו ועל אפו וירגם ה' ויקח את אשלו
 וילך ארצה שעיר מפני אביו ואכזר חשב שם :
 וירא שם עשו עור אשתו מבנות חת ושכה בשכת
 תח אילוץ חתו ויקחה לו לאשה על אשתו :
 ויקר' עשו את שמה ערה לאמר ערה מבנות הברכה
 בעת ההיא : וישכ עשו בארץ שעיר ששה
 חדשים ופני אביו וזמנו לא ראה : ויהי אחיו
 בן יעקב עשו את נשיו ויקם וישב ארצה כנען :
 וישב עשו את שמו נשיו חננה בית אביו :
 ותהיינה נשיו עשו מבקיסים ומקציפים את יצחק
 וירקה במעשיהם : כי לא הלכו בדרכי יי'
 שעברו את אלהי אביהן עץ אבן אשל פרוח אבן
 ירקונו מאד מאנחם : וילכו אחרי שרירות לבם
 היעזבונו ויקטרו לבעליהם וקצו מפניהם יצחק
 רב בתו : ומאד רבקה קצתה וחי מפני בנות
 חת

חת אפי' לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
 הארץ הואת לכת לי חיים : ויהי נפוס החם
 ותהר ערה אשת עשו ותלד לו בן : ויקרא
 עשו את שכו בניו הנולד לו אלפז ועשו בן שנים
 וחמש שנים בלדת אחיו : וישמעאל בן אברהם
 בות כימים ההם בשנת ששים וחמש שנים לחי
 יעקב : והיו כל ימי ישמעאל אשר חי שבע
 ושלשים שנה ומאת שנה וימת וישמע יצחק כי
 מת ישמעאל ויספרהו ויתאבל עליו יצחק ימים
 רבים : ויהי כקץ ארבע עשרה שנה לשבת
 יעקב בית עבר ותאוו יעקב את פני אביו ואביו ויבוא
 יעקב ביתה אביו ואכלו חכרונה ועשו שכה כימים
 ההם את אשר עשה לו שק' אהיו על הברכה אשר
 לקח מאתו בימים ההם : ויהי כראות עשו כי בא
 יעקב לאביו ולא אביו ויזכור את אשר עשה לוי יעקב
 ויחר אפנו עליו מאד ויבקש להרגו : ויצחק בן
 אברהם זקן כבד בא נפוסו ויאמר עשו ותח הנת
 ימי אביו קרנו לפנות והיה נמוס ואהרנה את יעקב
 אדני ויגד לו בנק את הדבר הזה וידבר וישלח
 ויתקרא ליעקב בנה ויאמר אליו קום ברח לך הרגה
 אלכן אחי : וישבה עמו ימים אחרים עד שוב
 החת צדיק בכך ויחזר תבוא : ויקרא יצחק ליעקב
 ויצאנו ויאמר לנו לא תקח אשה מבנות כנען : כי כתי'
 צוה אברהם אבינו אותנו בדבר יי' אשר צוהו
 לאמר לורכך ברחתי את הארץ הזאת : אם יספר
 בניך בריתי אשר כרתו ארך ושפרתי גם אני
 לבניך את אשר דברתי אליך ולא אעזבם :
 ועמה בני שבע בקולו לסל אשר אצוה וחדל
 לך לקחת אשה מבנות כנען קים לך לך
 הרנה ביתה כחוצל אבי אך וקח לך בשם
 אשה מבנות לבן אחי אך : ולכן השכח
 לך פן השכח את יי' אלהיך ואת כל דרכי
 בארץ אשר אלהי הולך שבה : ונלוות אל
 אנשי הארץ ודעת אורי ההבל ונזבת את
 יי' אלהיך : אך בבואך אל הארץ ועבדת

פרשת חללות יצחק

שם את' לי לא חסיד מן הדרך אשר צויתך
 ואשר לפדה למנוח' וכן ושפאל ג' זאל
 שדי יתן לך רחמים לפני אנשי הארץ ולקחת
 אשה כהפנץ שמה טובה ושרה ברכו' לי ג' ויתן
 לך האלהים את ברכת אברהם אביך לך ולורעך
 ויפרך וירבך והיית לקהל עמים בארץ אשר
 אתה הולך שם * והשיבך יי אל' הארץ
 הזאת ארץ פגרוי אביך בכנני' ובעושר רם
 בשמחה ובטובח * ויכלי יצחק לצאת את יצק'
 ולברכו ויתן לו מתנת ריבות וכסף ונחב וישלח לו
 ג' וישפעי יצק אל אבי ואל אפו וישק להם ויקב'
 וילך פרגה ארם * ויצק' בן שבעים שנה ושפט
 שנים כצאתו פארץ פנען מבאר שבע *
 ויהי בצאת יצק' ללכת חרנה ויקרא עשו אל
 אליפו בנו וידבר אליו בסתר לאמר צמה סהר
 וקח חרבך בדרך ורדפת אחרי יצק' ועכבת לפניו *
 הדרך ואדבת לו והרגיתו בחרבך באחד ההרים
 ולקחת את כל אשר לו ובאת * ז' זאליו בן
 עשו איש פהיר ורע קטן כאשר הורגו אביו
 ורע' לצור ציד כשרה גבור חיל * ויעש
 אליפו כאשר צוהו אביו זאליו בן שלש עשרת
 שנה בעת ההיא ויקם יצק' וילך ויקח עשרה אנשים
 אחי אפן אמן וירדוף אחרי יצק' * וידבק את
 יצק' ומאובלו בנכול ארץ כנען מול עיר שכם *
 וירא יצק' את אליפו ורדף אחריו הוא ואנשיו
 ויצמד יצק' במקום אשר הלך בו לרעת פח
 זה כילא ודע הדבר * וישלף אליפו את חרבן
 צילך חלף וקרוב הוא ומנשיו מול יצק' *
 ויאמר אליהם יצק' פח לכם כי באש ער
 ת' ז' ומה תרדפו כחרבכם * ויקרב אליפו
 פול יצק' ויגן ויאמר אליו כה וכה צוה לי אבי
 ז' ומה לא מעכר על מצותי אשר צונו *
 וירא יצק' כי דבר עשו חזקה אל אליפו בנו
 ויגש יצק' ויתחנן לאליפו ואנשיו אשר אתו
 לאמר * הגח כל אשר לי ואשר נתנו לי

אביו ואמרי קח לך ולך מעלי ואל תמיתנו והיה
 לך הדבר הזה אחי לצדקה * ויתן יי את חן
 יצק' בעיני אליפו בן עשו ואנשיו וישמעו בקול
 יצק' ולא המיתוהו ויקח אליפו ואנשיו את כל אשר
 ליצק' ואת הכסף ואת הזהב אשר הוציא עפו
 מבאר שבע לא השאירו לו דבר * וילפו
 סעלת אליפו ואנשיו וישיבו בארה שבע אל
 עשו * ויגידו לו את כל אשר קרה להם עם יצק'
 ויתנו לו את כל אשר לקחו פאת יצק' * ויקצוף
 עשו על יצק' ויצק' בנו ועל האנשים אשר אתו על אשר
 לא המיתו את יצק' ויענו ויאמרו לו עשו כי ההגן
 לנו יצק' על הדבר הזה לבלתי המית אותו ויבשרו
 דחמנו לו ולקח את כל אשר לו ויבוא * ויקח עשו
 את כל הכסף ואת הזהב אשר לקח יצק' מיד יצק'
 ויתנם בביתו * בעת ההיא כראות עשו
 כי בך יצחק את יצק' וכי צוהו לאמר לא
 תקח אשה שכננה כנען וכי רעות בנו כנען
 בעיני יצחק ויצק' * וילך הוא ל בית ישמעאל
 דוד ויקח את בחלת בת ישמעאל אחות נביה
 על נשיו ולולאשה :

פרשת ויצא

ויצא יצק' וילך ל דרכו חרנה וישב חבא
 עד הר המורלי וילך שם אצל עיר לון
 וירא יי ל יצק' שמה בלילה הראה ויאמר אל אני יי
 לך אברה' וי' יצחק אביך הארץ אשר אתה שוכ'
 עליה לך אתננה לורעך * והטח אנכי עמך אל
 הירא ושפרתיך בכל אשר חלף והרביית את ורעך
 כמוככי השמים * והפלת את כל אניך לפניך
 ונלחמו לך ולא יוכלו לך השיבותיך * הארץ הזאת
 בשמחה בכנני' ובעושר רב * ויקץ יצק' בשנן ז'
 השפח סאר על המראה אשר ראה ויקרא את שם
 המקרה הוא ביל' * ויקם יצק' מן הפקום החושש ח
 ויקלו רגליו ללכת מה שמחה וילך משש א זה
 בני קרם ויבוא חרנה וישב על באר חרונים *
 ויבא

אבי

פרשת תולדות יצחק

בתו שבע שנים והיו בשנ' השנית לשבת יצק' כחצן
 היא שנת שבעים ותשע שנין לחיי יעקב ומה עבר
 בן שלח כשנה ההיא בן ארבע וששים שנה וארבע
 מאות שנה היה בכמותו: וישמע' יעקב כי פת עבר
 ויהצ'ב מאד עליו ויספדהו ויהאכל עליו ומי'רכים
 וכו' שנת שלש לשבת יעק' כחרן ילדה בשמת בן
 וישמע' אשת'עשו לו בן ויקרא עשו את שמו רעוא'ל
 ובינה הרביעית לשבת ליצק' בבית לבן פקד יל
 את לבן ויוכרהו י' בעבור יעק' וילדו לו בנים ואלה
 שמות בני לבן אשר יולדו לו כימים ההם: והיו
 בכורו בעיר ומשנהו א'ב והשלישי פורש י' חתן יל
 ללבן עושר וכבוד ובנים ובנות ופרץ הארץ מאד
 מאד בעבור יעק': ויעק' היה עוב' את לבן והיו אבני
 כימים חם בכל מלאכ' ובכל עבודה נכית וכשרה
 יהיו ברכת יל בכל אש' ללבן בבית ובשר' י' בשנת
 החמי' עת מתה יהודית בת בארי אשת עשו בארץ
 כנען ובנים לא היו לה כי אם בנות ואלה שמות
 בנותיה אשר ילדה לעשו שם הגדול' מרצית ושם
 הקטן' פועית: והיו כאשר פתה יהודית ויקם עשו
 ויקח וילך שעירה לצוד ציד בשד הכפעס כפעס:
 וישב עשו בארץ שעיר ומ'רכים: וכשנה הששית
 לקח עשו את אהליבמה בת ענח בת צנען החוי על
 נשיו לולאשה ויביאה עשו ארצה כנען: ותהר
 אהליבמה ותל' לעשו את יעוש ואת יעלם ותתקרת
 בנים שלשה: ותהי מלחמת כימים ההם בארץ
 כנען בין רועי פקנה עשו ובין רועי פקנה יושבי
 הארץ הכנעני כי היתה פקנה עשו ורכשו רב באד
 משבת בארץ כנען בבית אב' ולא יכלה ארץ כנען
 לשאת אורו' פני קנענו: ויהי כראו' עשו בגדלה
 בלחמותו עם יושבי הארץ הכנעני ויקם ויקח את
 נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל אש' לו ואת פקנ'
 קניע ואת כל רכשו אשר רכש בארץ כנען:

א'ה זל' ויס' יעקב רנ'ו כלו לא ה'לך נהס' כי קלו
 עממרים ללכת וכן פירמו קנת סהמ'רם זל':

וימצא שם אנשי' יוצאים פחרן לרעו' הצאן וישאל
 יעקב ויאמרו סחרן אנחנו: ויאמר ליהם הידעתם
 ללכן בן נחור ויאמרו וידענו ונחנה רחל בתו באהעם
 הצאן אשר לאב' לרעות' עורנו מרב' עם ורחל
 בת לבן באה עם הצאן אשר לאב' לרעו' כי רונה
 היא: וירא יעקב א' רחל בת לבן אחי אביו וירץ
 וישק לה יעקב וישא את קולו ויכך: ויגד יעקב אל
 רחל כי בן רבקה אחות אביה הוא ותרץ רחל ותגד
 לאביה ויוסף יעקב לכבות על אש' אין כידו מאומה
 להביא בית לבן: וישמע לבן כי בא יעקב בן אחותו
 וירץ ויגשק לו ויחבק לו ויביאהו ל ביתו לו לחלם
 ויאכל: ויספר יעקב ללבן את אשר עשה לו עשו
 אחיו ואת אשר עשה לו א'פיו בנו בדרך:

אמר העביר זה כניני ס'ס'ה כי ויאס' לו לבן אך עשתי
 וכשרתי את' אחר ס'פ'ר חיד ויספר ללבן את כל הדברי
 האלו ס' ס'כות יס' זה עם זה וכספר כמות יוסף
 אס'ר לי ס'רס יוס'ר זה כזה בקו'ערים אחרון ולפי זה
 מוכן כי ס'פ'לו חיד לזכו לקח פ'תו כל העו'ס ס'ס'ס'
 שכי' עשו ועל כן ס'פ'נו אך עשתי וכשרתי אה' ואל
 אין בידך ס'אוס'ס' אין בכך כלום כי עסקי' חסוד לאלול
 ולס'ת ולכלמת סודך וע'כ' אס'ר ויס'ב עשו ס'רס' וס'
 והוא קרוב לס'ס' ס'פ'רס' רס'י' זל':

וישב יעקב בבית לבן חדש ימים ויאכל וישת ויעקב
 בבית לבן ליעקב הגד' גא' לו מח משכורתך ואיך
 העבדוני חנם וללכן אין בניה כי אם בני' כי נשיו
 ואמחותיו עקרות עוד בימים ו.הם: ואלה שמות
 בנות לבן אשר ילדה לו עדינה אשתו שכ הבכירה
 לאה ושם הצעירה רחל: ועיני לאה רכות ורחל
 היח' יפת תאר ויפת מראה ויעקב אהבה: ויאמר
 יעקב ל לבן אעבדך שבע ינה ברחל בחך הכסני:
 ואיכה יעקב לדבר הוה ויעבוד יעקב את לבן ברחל
 בתו

2
8
8

פרשת ויצא

ידעתי את אשר ואמרו חסרידיים אמש הוא לאת
ואפרו ואני לא ידעתי

אלה נזה סוכן סמ"ה ויהי נכקרו והנה סיס לאה כי נש
כלולה הית' לאה לא דר'ל כי נק' סנין דכרי ססערי'
כללה כיר'ל היא לאסוק'ל :

ויקרא יעקב ל לבן ויאמר אליו מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתיך ולמה רפשתני ותהן לי לאה :
וען לבן את יעק' לאמר לא יעשה בן נכקרו לנו לחת
הצעירה לפני חכמיה : ועתה אם תחפץ לקח
גם את אחותה קח'ך בעבודה אשר עבדני עוד
שבע שנים אחרות : ויש יעקב בן יוקח גם את
רחל לאשה ויעבוד א' לבן עוד שבע שנים אחרות
ויבא יעק' גם לרחל ויאבה גם את רחל כלאה
ותהן לה לבן את בלהה שפחה לשפחה : ורא
לו כי שנואה לאה ופתח את רחבה ותהר ותלד
ליעק' בימים ההם בנים ארבעה : ואלה
שמותם ראובן שמעון לוי ויהודה והעמוס בלדה
אחרי כן : ותהי רחל עקרה בעת ההיא ולא
ילדה ותקנא רחל בלאה אחותה : ותרא רחל
כי לא ילדה ליעק' ותקח את בלהה שפחה והתן
אותה ליעק' לאשה ויבא יעק' אל בלדה ותהר
ותלד ליעק' שני בנים את דן ואת נפתלי : ותרא
גם לאה כי עבדה בלדה ותקח גם היא את זלפה
שפחה ותתן אותה ליעק' לאשה : ויבא יעק'
גם אל זלפה ותלד גם היא ליעק' שני בנים
את גד ואת אשר : ותוסף עוד לאה ותהר
ותלד ליעק' בימים ההם שני בנים ונת את
ואלה שמותם יששכר וזבולון ודינה אהותם :
ורחל עודנה עקרה בימים ההם : ותחפץ
רחל צל'ו' בעת ההיא ותאמר לי אלהים
זכרני נא ופקדני נא כי עתה יגרשני אישו
כי לא ילדתי לו בנים : עתה' לי אלהים
שבע נא את חנפתי לפניך וראה עניי ונתת
לי בנים כאחת השפחה ולא אשבע חרפתי
עוד

ולך לארץ שיניר מפני חשביה ארץ ויגרש עשו
הו' וכל אשר לו בארץ שיניר : אך פוס ליו' ונתחדש
לחדש יבוא עשו ארצה כנען לראות אביו ואמו :
ויהתן עשו את החורי ותתן את כנותי לבני שעי'
החורי : ותתן את פרוצית בתו הגדולה לענה בן
עבזון אח' אשתו ואת פרוצית בתו האמצר בן כלהן
החורי : וישב עשו בהר ח' ויבניו ויפרו וירבו מאד :
ויהי בשנה חשביעית ותמת עבודת יעק' אשר עבד
את לבן ויאמר יעקב ל לבן תנה את אשתי כי
פלא ימי עבודתי ויעש לבן בן ויאסוף לבן ויעק'
את כל אנשי המקום ההוא ויעשו להם משתח :
ויהי בערב ויבא לבן לרחל ויאמר אשר בא יעק' שמה
עם אנשי המשתח ויכבה לבן את כל הנרות אשר
החם שם בבית ההוא :

אל'ס נזה סוכן כן איך יעקב לא ידע כי היא לאה עדי
הנזק וכנית סתה וחמת חתמים אין ספק כי יסו
כשם נרות ופנסים איך לא ראה אותם לאור הכר
אלא כי כנסם אותם לבן כל הכרות :

ויאמר יעק' ל לבן לפה תעשה לנו הדבר הזה ויען
לבן ויאמר כח פשטני ולעשות בארץ הזאת :
ואחרי כן לקח לבן את לאה ב'עו ויבא אותה ליעקב
ויבא ליה ויעקב לא ידע כי לאה היא : ותתן לבן
ללאה בתו את זלפה שפחה לשפחה : וכל בני
המשתח ידעו את כל אשר עשה לבן ליעק' אך לא
הגידו הדבר ליעקב : ויבאו כל הפרעיים הש'ה
בלילה ההוא בית יעק' ויאכלו י'ו וישכרו :
ויצחקו לפני יעק' כלילה הרוא בתופים ומחולות
ויאמרו בסענה לפני יעק' הי'ללה ה'ללה : וישבע
יעק' את דבריהם ולא הבין את לשונם אך אמר
ככה פשטם לעשות בארץ הזאת : וידברו
הפרעיים כדבר הזה כל הלילה ההוא לפני יעק'
וכל הנרות אשר בבית כבה וזוהם לבן בלילה ההוא
ויהי בבקר יאמר ה'ו' ויפן יעק' לאשתו ויאמר והנה
לאה שוכנת בהרתי : ויאמר יעק' הנה עתה ידע
ודעתי

פרשת ויצא

עלך * ושמע אלהים בקול רחל ויזכרה אלהים
 ויצא את רחמה * והחרי רחל ורחל בן ותאמר
 אסף מלחים את חרפתי * ותקרא את שמו יוסף
 וילין אחר יעקב בן חשעים ואחיה שנה בלדת
 אלו : בעת ההיא שלחה רבקה אם יעקב פארץ
 בנגנאת דבורה בת עוץ מניקה וישני אנשים
 שעברו יצחק אל יעקב :
 ויהי בעת הלקחה הצאן ויסר יעקב מהן את הנקודות
 ואת חסלוות כאשר דבר עם לבן * ועש יעקב
 כן אל צילן לבן שש שנים : והפרוץ האיש פארץ
 פאר ויהי לו צאנו ושפחה ונפלים וחמורים :
 ויהינה ליעקב פארים אלף עררי צון וצאנו
 היו גדלות קופה ויפית חואר מאד ונתנה את
 פרין הרבה מאד : ותאנו כל משפחות בני
 האדם לקחת להם מצאן ועקב ופצליוות פארץ
 פאר : וימאן מכל בני האדם לקחת מצאן
 יעקב והתן להם יעקב צאלאחד בצפר או באפה או
 בצפר או בצמל : בכל אשר יחפון יעקב פארים
 ונתנו לו :

אמר הנעיר בזה מוכן פס'ה ותסת דבורה סנקת
 רבקה ותרי יעקב כסניא סכאר סבע ינא יחדו ואלו
 עדיין לא בא אלל אכיו * ואם כן סי הכוא לדבורה פס
 עם יעקב אלל סחוא כדברי הספר :

ויבאו אל יעקב חרנה ויאמרו לוי כירבקה שלחנתו
 אליך לשוב נתי אביך ארצה כנען : וישמע להם
 יעקב לדבר הזה אשר דברה אפיו בעת ההיא וימנו
 שבע שנים האחרות אשר עבר יעקב את לבן ברחלי
 ויהי מקץ יר שנה אשר ישב בחרן ויאמר יעקב אל
 לבן תנה את נשיו ושלחני ואלכה אל ארצי כי הנת
 אפיו שלחה אלי פארץ כנען לשוב לילי בית אבי :

אמר הנעיר בזה מוכן כי למה יעקב רצה ללכת פאר
 פעם לבן והוא סעופל ככמיס ואלו נמה לפרסס
 אלל כי להיות ססלחם אז אסנו בעדה לכן אמר פלחם
 ואלכה אל מקוסי כו' :

ויאמר אליו לבן אל בני אם נא מצאתי חן בעיניך אל
 גא תצוב אחי נקבת שכרך עלי והתנה וישבת
 עמי * ויאמר יעקב זה הדבר אשר התן לי בשכרו
 אשר אעבור היום בכל צאנך ואסור מהם כל שה
 נקוד ומלוא חוסם כשבים וכצנים ויהי שכרי :

ותיה אם תעשה לי הדבר הזה אשובח לראיעה
 צאנך אשפור כאשר בתחלה : וישל לכן בן ויסד
 לבן פצאנו כל אשר אמר יעקב והתן לו : וחתן
 יעקב את כל אשר הסיר מצאן לבן כביד בתי יעקב
 רושה

אמר הנעיר בזה מוכן מהיכן באו לו ליעקב עבדים
 ומפחה ונפלים וחמורים ואלל לא היו לו ססל לכן רק
 צאן לצד אלל סהיה סחליפין זה בזה ושלא כפי רס'
 זל סהיה סוכרן לקחת אותם * ואסר כי לכא ויהי
 לו צאן רבות ומפחות וכו' לוסר כי לסיות לבי רבות הח
 לו כיו היתירו לו לכך סחליף זה בזה :

והוא ליעקב עמשר וכבוד ונ : ססם כפעטה חוה אשר
 יעשה את בני האדם ויקנאו אותו גני לבן מהכבוד
 הזה * והיו מימים ושמע את דברי בני לבן
 אומרים לקח יעקב את כל אשר לו בניו ומאשר
 לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : וירא יעקב
 את פני לבן ובניו וזנה אינו ערכו בתמול שלשות
 בימים ההם מקץ שש שנים וירא לו אל יעקב
 ויאמר לוקום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ
 מולדתך

2
9
8

פרשת ויצא

פולדתך וזהו צמץ : ויקם יעקב בעת החי
 וישא את בניו ואת נשיו ואת כל אשר לו על
 הגמלים ויצא ללכת ארצה כנען אליצחק אביו :
 ולבן לא ידע כי הלך יעקב פאמו כי הלך לבן כיום
 ההוא לגונו את צאנו : ורחל גנבה את התרפים
 אשר לאביה ותקחם ותחביאם ועל רגל והשב
 ותלך לה : וזה מצעח התרפים אשר יקחו איש
 אשר יהיה בכור ושחטו אותו ויברטו את ראשו :
 ולקחו את המלח והמליחו את הרא' ופשוהו אותה
 בשמן : ולקחו לוח נחשת קמנה אולוח זהב
 וכתבו עליה את השם ונתנו את הלוח החיאת
 לשינו : ולקחו את הראש החיאת ואת הלוח אשר
 תחת הלשון ושמו בכי' והדליקו לו נר' והשתחוולו
 וזהו בעת אשר ישתחו ולו ידבר אליהם בכל דבר
 אשר ישאלו פאמו בכח השם אשר כתוב בה :
 ויש אשר יעשו אותם כצורת אדם פוהבו מכסף
 בשעול ידועות אליהם : וקבלה תואר ההוא את
 כח הבככים ודבר אליהם צמירות וכמצעח הוח
 היו תרפים אשר גנבה רחל לאביה : וחגנכ
 רחל את התרפים ההם אשר לאביה בעבור אשר
 לא ידע לבן מהם אנה דרך הלך יעקב :

וזהנה את בנותי ואת בניהן כשביולת הרב : ולא
 נמסחתי לנשק לחסו שלחם נשבתה' ותגנוב את
 מלהיותלך : ויען יעקב את לבן לאמר כי יראתי
 פנהגול את בנוודך באתי ועם אשר תמצא את
 אלהיך ימות : ויבקש לבן את התרפים ויפושש
 בל האחלים אשר ליעקב ויכל כליהם ולא
 מצא : ויאמר לבן ליעקב ונכרתה יחד ברית
 והיה לצד בני וכו' : אסתענה את בנותי
 ואם תקח נשים על בנותיגם אלהים יהיה עד ביני
 ובינך בדבר ה' : ויקחו אבנים ויעשו גל
 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן
 קרא שפוגלעד : ויכחויעקב ולבן ובח בהר
 ויאכלו שם על הגל חלינו שם בהר : וישכם
 לבן ויקם כ' וקר ויבך עם בנותיו וישקאתהן וילך
 למקומו : וגם יעקב הלך לררכו : והיו
 כאשר שב לבן אל ארצו ויפנהר וישלח את בעור
 בנו נן שבע עשרה שנה ועסו אבי חורף בן עון
 בן נחור ועפחם עשרה אנשים : ויפנהרו
 וילכו ויעברו הדרך לפני יעקב ויבאו בדרך אחר
 ארצה שעיר :

אמר הנעיר הזה כנין מה מאמר הכתוב וגם הולך
 לקראתך וארבע מאות איש עסוכי לא היה כניא עמו
 לדעת כי יעקב בא אפר על כן ילך לקראתו אלא כי
 לבן סלח להודיעו :

ויבאו אל עשו ויאמרו לו כה אפר אחיך וקרובך
 ואחי אפך לבן בן בתואל לאמר :
 השמע את אשר עשה לי יעקב אחיך אשר בא
 אלי בתחילה ערום וריק : ומצא לקראתו
 ויאבא אותו אל ביתי בכבוד ואגדלתו ואחזן
 לו שתי בנותי לנשים ואת שתי שפודתי :
 ויכרך אלהים אותו ורגלי ופרוץ פאר ויהי
 לו כנים ובנות ושפחות : וגם צאן יבקר
 וגמלים וחבונים היו לו ופאתי הרבה פאר עד

אמר הנעיר סכאן יודענו טעמא גניבת התרפים כי
 רס' ז' כתב להפרים לנביה עמ' כתכונה וקסה קימו
 מעשה אותם ועשה לו אחרים ויענדום אלא גדי סלא
 יגידו לו אנס הלך נחטבה כי אז געת הקיאונין לה
 עוד תרפים אחרים ונימי ימלע יעקב :

ויבא לבן אל ביהו ושאל על יעקב וכיתוואון ויבקש
 לבן את תרפיו לדעת אנה הלך יעקב ולא מצא
 וילך אל תרפים אחרים ושאל בהם ויגידו לו פי
 ברה יעקב פאמו ארצה כנען אל אביו : ויקם לבן
 בעת החיאת וקם אחיו ואת כל עבריו ויצא וירדוף
 את יעקב וידבק אותו בהר גלעד : ויאמר לבן
 ליעקב מה זה ואת עשיתי לי לכרוך ותגנוב את לבני
 ותנהג

פרשת ויצא

ראש פתח לעזר לי פאת ר' להים והי קרא יצא את
 שם המקום ההוא פתנים ויביר יעקב את כל אנשי
 אביו ושק להם ויחבק להם ויבא עמהם וישאלם
 יעקב על אביו וזל אמו ויאמרו שלום : ויאמרו
 הפלכים האלה אל יעקב כי רבקה : אמך שרחה
 אותנו אליך לאמר : שפעתו בני כי עינו אחיך
 יצא לקראתך בדרך עם אנשים סבני שעיר החור
 : בני שמע בקולי וראה בעצמך מה תעשה והיה
 במאו אליך תחזון לו ואל תדבר אלו קשות ויגן
 לו ברכה מאשר תמצא יך : ומאשר חנן אלהים
 אותך : והיה כאשר ישאלך על כל דברך
 ואורוהיך אל תסתר מפני דבר : אולי ישוב
 פחרון אפו עליך והצלת את נפשך אתה וכל אשר
 לך כי עליך הדבר לגדלו כי הוא אחיך הגדול :
 ויהי כשמו יעקב את דברת אמו אשר דברו אלו
 הפלכים ויוסף יעקב וישא את קולו ויבך בבי גדול :
 ויעש כאשר צוה אותו אמו בעת ההיא :

פרשת וישלח יעקב

וישלח יעקב בנות ההיג מלאכים אל
 עשו אחיו איה שעיר לקראתו
 ולדבר אליו דברי תחנונים :

אמר הנעיר נזה סוכן כי אחר מפגעונו סמכה לים
 למה לו לסלוח סלחכים לעמו להיות מחוק נאזני כלכ
 אלא כי ככר הים כל לקראתו ולכן לא סכמים ספנו
 דבר וערך אליו סמכה כי כן נזאת רבקה אמו על
 ידו סלחמים :

ויצו אותם לאמר בה תאמרון לאדוני לעשו בה
 אפר עבדך יעקב אלי יחשוב אדוני כי עפרה לי
 ברכת אבי אשר ברך אותי : יעם לכן דייתי ות
 עשרים שנה וירפני וחלף את פש ורתו עשרת
 פוננים ככל אשר הגיד לאדוני : ואעבור אוחו
 בניתו עזרה קשה פאר וירא אלהים עני ועפלי
 ויעז

אין מספד גם כסף וזהב הרבה : ויהי כראותו
 כי יצא חילו ויוצוב אותו כאשר הלכתי לגו צאני
 והם ויברח ההבא : וישא את נשיו ואת בניו
 על המלים ויכתב את כל פקנתו ואת רכושו אשר
 רכש בארצי חושב פניו ללב על יצחק אביו ארצה
 כנען : ולא נטשתו לנשק לבטול לבנותי ויכתב
 את בנותו כשבנות חרב ויגנוב גם את אלו
 ויברח : וזאת הנה עובתו בהר נחל יבוק הוא
 וכל אשר לו לא חסר דבר : אם יש את נפשך
 ללבט לו ולך ונשם תמצאהו ועשית לו כאשר אמה
 צפוך : ויבאו מלאכיו לבן ויגידו לעשו את כל
 הדברים האלה : וישמע עשו את כל דברי מלאכי
 לבן ויחר אפו על יעקב פאר ויזכור את שנאתו
 וחמתו בערה בו : ויפחר עשו ויעקב את בניו
 ואת עבדיו ואת כל נפשות ביתו ששים איש :

וילך ויעקוב את כל בני שעיר החורי וכל אנשיהם
 שלש מאות וארבעים איש : ויעקב את כל הפחנה
 הזאת ארבע מאות איש שולף חרב וילך לקראת
 יעקב להכות אותו : יחלק עשו את כל השחנה
 הזאת לשב נה חלקים חקק את בנו ואת כל נפשות
 ביתו ששים איש לראש אחר ויתנם ביד אליפו בני
 הככור : ואת ששה ראשים הנשארים נחן ביד
 ששה בני שעיר החוריו שם כל איש ואיש מהם על
 תלדותיו ועל בניו : ותלך כל הפחנה הזאת
 כאשר היה וילך עשו בחוף כלם לקראת יעקב
 וזלובט בסרואה : ומלאכיו לבן יצאו מאת עשו
 וילכו ארצה כנען ויבאו בית רבקה אם יעקב ועשו :
 ויגידו לה לאמר הנה עשו בך ערך לקראת יעקב
 אחיו ארבע מאות איש כי שמע אשר הוא בא וילך
 להלחם עמו ולהכותו ולקחת כל אשר לו :

ותחזר וישלח רבקה אנשים מצבדי יצחק שבעים
 ושתים איש לקראת יעקב בדרך כי אמרה אולי
 ילחם עשו בדרך כמוצאו אותו : וילכו המלאכים
 האלה לקראת יעקב בדרך ויעצו בו בדרך הנחל
 עד מעבר נחל ריסק : ויאמר יעקב כאשר
 ראם

308

פרשת

וישלח

אחריך וישפתי את וירעך ככוכבי השמים ופרצת
לאדבצ רוחות השמים ונכרמך בך כל משפחות
האדמה וכוונך ויתקם את דבריך ותהני לי
עושרי זכמי וזמקנה כל אשר דעה עם לבבי נתת
לעךך וכל אשר שאלתי בידך נתת לי לא חסרתני
דבר ונתאמר אלי אחי בן שונ אל אבותיך
ולכולך ואתיבה ער עכך פאר ונתתה הנני
באתי והצילתי פלכונ ופול ניד עשו אחי ויחונני
אם על בים ונתת לי אלהים הצילני גאג
פיר עשו אחי כי ירא אנכי פכנו פאר ואם אין
צדקה בני עשה עמי לפענ אברהם ויצחק אבי
כי אני ידעתי כי בחסדך זכר חסדך קנית את החיל
חות ונתת הצילני נא היום חזה בחסדך וצני
הכל יעקב להתפלל אל לי ויחץ את העם אשר אתו
והצאנו והספקנה לשתי בחנות ויתק את החצני
ביר דמשקבן אליעזר עבר אברהם למחנה עם
בניו ואת החצני נתן ביד אלינוס בן אליעזר
אחיו למחנה עם בניו ויצו אותם לאמר
התרחק בפרגו ואבם חסות פאר ואל התקרבו
וחל זה פאר ויהי אביב עשו אל מחנה
אחת ויהי אחת ויהי הבחנת האחרת הרחוקה
ממנה לפלסה מפנו

אמר הנני נזה סוכן בעיני ויהי
לד שור חסור צאן ועבר ושפחה אחרי בן פחמלה
אלהים עליו מחסו הגדול

אמר הנני נזה סוכן חסרת עם לכת רמיהויה לי סוד
יכול רכל כי עבר חילת ולכן היום לו סוד וסוד אחר
יכסס וכסה זמן באופן כי לא סברת חניו עמדה לו

ונתת הנני באתי אל ארצי ואל מקומי אל אבי ואל
אפי אשר בארץ כענן ושלחתי להגיד את כל אלה
לאחיו למצוא חן בעיניו למצן אשר לא יחשוב
ארוני כי קניתי חיל או עפרתי לי ברכת אבי אשר
יברך אותי ואלכו חסלבים ההם אל עשו וימצאו
אנו בקצה ארץ אדום הולך לקראת יעקב ועמו
דמאות איש שולף חרב פבני עתי חחור ויגית
פלא כי יעקב לעשו את כל דברי יעקב אשר דבר איתו
אל עשו ויען עשו אותם בגאווה וכוונ ויאמר איהם
הלא שפתי והלא הגיד לי את אשר יעקב לבן
אשר גדלו במתן ויתן לך את בנוהו לנשים וילד
בנים ובנות ויערוך בחיל בנושר פאר בבית לבן
פאתו וירא כי עצם חילו וכי רב עושרו ויברח הוא
וכל אשר לו מסת לן וינחג בנות לבן כשבויות
חריב פאת פס אהן ולא הגיד לו ונס לא ללבן
עשה ואת יעקב בגס לו עשה כוא ויעקבני פעמים
ועדום ונתת הנני באתי היום בסחנתו לקראתו
ונשינו לוא את אשר היח עם לבבי וישובו
המלאכים ויבואו אל יעקב והגידו לו לאמר באנו אל
אחך אל עשו ונגד לו את כל דבריך כואת וכואת
השיבנו ונתת הוא בא לקראתך ארבע פאת איש
ועתה רעור אחסח תעשה והתפלל לפני לחך
לחצילך מפנו ויהי כעמוצ יעקב את דברי אחיו
אשר דבר אל פלאכי יעקב וירא יעקב מאד ויצר
לו ויתפלל יעקב אל יי אלהיו ויאמר אנא לי
אלהי אבי אברהם ויצחק אתח אמת לי בצאתי
מבית אבי לאמר אני לי אלהי אברהם אביך
ואלחי יצחק לך אמן את חארץ הואת ולירעך
אחריך

אמר הנני נזה סוכן בעיני ויהי
לד שור חסור צאן ועבר ושפחה אחרי בן פחמלה
אלהים עליו מחסו הגדול

אמר הנני נזה סוכן חסרת עם לכת רמיהויה לי סוד
יכול רכל כי עבר חילת ולכן היום לו סוד וסוד אחר
יכסס וכסה זמן באופן כי לא סברת חניו עמדה לו

ונתת הנני באתי אל ארצי ואל מקומי אל אבי ואל
אפי אשר בארץ כענן ושלחתי להגיד את כל אלה
לאחיו למצוא חן בעיניו למצן אשר לא יחשוב
ארוני כי קניתי חיל או עפרתי לי ברכת אבי אשר
יברך אותי ואלכו חסלבים ההם אל עשו וימצאו
אנו בקצה ארץ אדום הולך לקראת יעקב ועמו
דמאות איש שולף חרב פבני עתי חחור ויגית
פלא כי יעקב לעשו את כל דברי יעקב אשר דבר איתו
אל עשו ויען עשו אותם בגאווה וכוונ ויאמר איהם
הלא שפתי והלא הגיד לי את אשר יעקב לבן
אשר גדלו במתן ויתן לך את בנוהו לנשים וילד
בנים ובנות ויערוך בחיל בנושר פאר בבית לבן
פאתו וירא כי עצם חילו וכי רב עושרו ויברח הוא
וכל אשר לו מסת לן וינחג בנות לבן כשבויות
חריב פאת פס אהן ולא הגיד לו ונס לא ללבן
עשה ואת יעקב בגס לו עשה כוא ויעקבני פעמים
ועדום ונתת הנני באתי היום בסחנתו לקראתו
ונשינו לוא את אשר היח עם לבבי וישובו
המלאכים ויבואו אל יעקב והגידו לו לאמר באנו אל
אחך אל עשו ונגד לו את כל דבריך כואת וכואת
השיבנו ונתת הוא בא לקראתך ארבע פאת איש
ועתה רעור אחסח תעשה והתפלל לפני לחך
לחצילך מפנו ויהי כעמוצ יעקב את דברי אחיו
אשר דבר אל פלאכי יעקב וירא יעקב מאד ויצר
לו ויתפלל יעקב אל יי אלהיו ויאמר אנא לי
אלהי אבי אברהם ויצחק אתח אמת לי בצאתי
מבית אבי לאמר אני לי אלהי אברהם אביך
ואלחי יצחק לך אמן את חארץ הואת ולירעך
אחריך

אמר הנני נזה סוכן בעיני ויהי
לד שור חסור צאן ועבר ושפחה אחרי בן פחמלה
אלהים עליו מחסו הגדול

אמר הנני נזה סוכן חסרת עם לכת רמיהויה לי סוד
יכול רכל כי עבר חילת ולכן היום לו סוד וסוד אחר
יכסס וכסה זמן באופן כי לא סברת חניו עמדה לו

ונתת הנני באתי אל ארצי ואל מקומי אל אבי ואל
אפי אשר בארץ כענן ושלחתי להגיד את כל אלה
לאחיו למצוא חן בעיניו למצן אשר לא יחשוב
ארוני כי קניתי חיל או עפרתי לי ברכת אבי אשר
יברך אותי ואלכו חסלבים ההם אל עשו וימצאו
אנו בקצה ארץ אדום הולך לקראת יעקב ועמו
דמאות איש שולף חרב פבני עתי חחור ויגית
פלא כי יעקב לעשו את כל דברי יעקב אשר דבר איתו
אל עשו ויען עשו אותם בגאווה וכוונ ויאמר איהם
הלא שפתי והלא הגיד לי את אשר יעקב לבן
אשר גדלו במתן ויתן לך את בנוהו לנשים וילד
בנים ובנות ויערוך בחיל בנושר פאר בבית לבן
פאתו וירא כי עצם חילו וכי רב עושרו ויברח הוא
וכל אשר לו מסת לן וינחג בנות לבן כשבויות
חריב פאת פס אהן ולא הגיד לו ונס לא ללבן
עשה ואת יעקב בגס לו עשה כוא ויעקבני פעמים
ועדום ונתת הנני באתי היום בסחנתו לקראתו
ונשינו לוא את אשר היח עם לבבי וישובו
המלאכים ויבואו אל יעקב והגידו לו לאמר באנו אל
אחך אל עשו ונגד לו את כל דבריך כואת וכואת
השיבנו ונתת הוא בא לקראתך ארבע פאת איש
ועתה רעור אחסח תעשה והתפלל לפני לחך
לחצילך מפנו ויהי כעמוצ יעקב את דברי אחיו
אשר דבר אל פלאכי יעקב וירא יעקב מאד ויצר
לו ויתפלל יעקב אל יי אלהיו ויאמר אנא לי
אלהי אבי אברהם ויצחק אתח אמת לי בצאתי
מבית אבי לאמר אני לי אלהי אברהם אביך
ואלחי יצחק לך אמן את חארץ הואת ולירעך
אחריך

מחנת

פרשת וישלח

ויצו גם הז' לו ולאנשיו כאשר עשו לו
 הראשונות * וירא עשו את כל חרקה אשר
 עשו לו ארבעה המלאכים החם ולאנשיו וירא
 פאר מפני יעק' אחיו ולך לקראתו נשלו * וכמו
 עשו את שגא' יעק' מפני כי ראו מאד לנפשו מפני
 יעק' אחיו וכי חשב כי תאר בעת הפחיתו אשר פגע
 כי עבדי יעק' הם * ויעק' לן בלילה ההוא עם
 עבדו כפחיתו ומיניץ עם עבדו לתת לעשו אחיו
 מנחת מכל הבא בידו ויפסל מקחו ויצע כן *
 ויקם יעק' בבקר הוא ואנשיו ויבחרו מכל הפקנת
 מנחה לעשו * ולאחספר כל המנחה אשר
 בחר יעקב פסקתו לתת לעשו אחיו * ויבחר
 מכל הזאן ארבע מאות וארבעים צאן * ויבחר
 מן הגמלים והחמורים שלשים שלשים ומן הבקר
 בחר חמישים בקר * ושם את הכל לעשרה
 עדרים ויחן כל מין א' מינו ויחנה ביד עשרת
 מעבדיו עדר עדר לבדו * ויצום ויאמר איהם
 הו חיקו לכבוה מזה ושמהם רוח בין עדר ובין
 עדר והיה כי יפגש אתכם עשו ואשר אמו וש' א'
 אתכם לאמר למי אתם ואנה תלכו ולפי כל א'
 אשר לפני מ ואפרתם א' אתם עבדי יעק' אנחנו
 וילך לקראת עשו אדויו לשלום והנה יעקב בא
 אחריו * ואשר לפניו מנחה היא שלחה מהת
 יעק' א' עשו אחיו * והיה נ' יאפרו א'כם לפיה
 יאחר היא אחריתם לכת לקראת אדויו לו אות
 את פניו ואמרתם אליהם אך חנה הוא בא
 אחריו לקראת אדויו בשכחה כי אפר אכפרת
 פניו בפנתה רחלכת אליו ואחריו כן או את
 פניו * ולי ושא פני * ותזכור כל הפנתה
 האת ביד עבדו וילך לפניו ביום ההוא והוא
 לן בלילה ההוא עם פחיתו על שפת נחלי
 יבוק * ויקם בחצי הלילה ויקח את נשיו
 ואת עפנתו ואת כל אשר לו ויעבירם בלילה
 ההוא את מעבר יבוק * והיה כאשר העביר
 את כל אשר לו אל הבקל ויחמר לבדו ויפגשוהו
 אש

למנחה לארבעה ראשים בענין עשו וכענין כל
 אנשיו כאשר נדמה בעניהם * וחלכה אליהם
 הפקתה החזק * ומצאו את עשו וארבע מאות איש
 אשר אתו הולך ובא לקראת יעק' אחיו * ותרץ
 המחנה והיא לקראת עשו ואנשיו ויחלו אותם
 ויפול עשו מפעל הסוס בבחלה ויפוצו מעליו כל
 אנשיו במקום ההוא כי יראו מאד * והצעק
 עליהם כל הבחנה כברחם מפעל עשו * ויצמו
 כל אנשיהם לחמם בקול רם לאמר * הלא
 אנחנו עבדי יעק' עבד האלהים ומי חכל לעמוד
 נגדנו * ויאמר עשו אליהם אהה ארני יעקב
 אדוניכם אחי הוא וזה לי עשרים שנה לא
 ראיתו ואלך לראותו הוה ותעשו אלי כלכם
 בלכם כפעשה הוה * ויענהו המלאכים לאמר
 חו י' כולנו יעקב אשר אמרת אחי הוא לא
 השארנו ממך ומאנשיך איש אולם בעבור
 יעק' לא נעשה לכם דבר * ותעבור הבחנה
 הזאת מאת עשו ואנשיו ותלך לה * ויצמו
 ואנשיו הלכו פאתם כפתוך פרסה והנה הפנתה
 השנית באה לקראתו בכל כלי חרב ועשו גם הם
 לעשו ואנשיו כאשר עשה להם הבחנה
 הראשונה * ויצמוה עוד ללכת והנה הבחנה
 השלישית באה לקראתו ויבחלוהו ויפול עשו עוד
 מפעל הסוס * והצעק עליו כל הפנתה ויאמרו
 הלא אנחנו עבדי יעק' עבד אלהים ומי יוכל לעמוד
 נגדינו * ויצו עשו עוד איתו לאמר אחי עבדי
 יעקב אדוניכם אחי הוא וזה עשרים שנה לא
 ראיתו פני * ואשעתה היום כי בא אלך לראותו
 היום ותעשו א' כמעשה הוה * ויצמו אתו
 ויאמרו א' חו י' כי לולא יעקב אשר אמרת אחיך
 הוא לא השארנו כפך ופאנשיך שריר * וולם
 בעבור יעקב אשר אמרת חוה הוא לא נעשה יך
 ולאנשיך דבר * ותעבור גם הבחנה העלשית
 מאתם וילך עוד לדרבו הוא ואנשיו לקראת
 יעקב * והנה הפנתה הרביעית באה לקראתו
 ויעשו

3
1
8

פרשת הולדות: יעקב

איש ויאבק הוא עם כלילה עד עלות השחר ותקע
 כף ירך יעקב בהאבקו עמו : ויהי בעלות השחר
 ויעזוב האיש את יעקב ויברכהו וילך לו :
 ויעקב עבר את הנחל בעלות השחר והוא צלע על
 ירכו : זיורח לו השמש באסד כלה לעבור את
 הנחל ויבא עד פוקם פקנהו וכינו : וילכו עד
 חצות היום ויהי הם חולכים והפנתה עברת
 לפניהם : וישא יעקב את עינו וירא והנה
 עשו כא שרואק ועם אנשים רבים ארבע פאות
 וירא יעקב מאד מאד : ויבהר יעקב ויחץ את
 בנו על שניו ועל שפוחתו ואת דינה ביתו נתן
 בתה אחת ותנה ביד עבריו : ועבד הוא לפני
 בנו ונ : וילקרא את אחי ושתהו ארצה והשתחית
 שבע פעמים עד גשתו עד ארץ : ותחן להים את
 יעקב לחן ולרחמים בעיני עשו ואנשיו : כי שמע
 להים ולחלף יעקב : ותפול יראת יעקב וסדרו
 על עשו אחיו כי ירא עשו ביעקב מיד על אשר עשו
 פלאכי להים לעשו ותהפך חמת עשו לרחמים על
 יעקב : וירא עשו את יעקב וילקראו וירץ גם הוא
 לקרא : ותחכהו ויפול על צוואריו וישקו וירכו :
 וגם כל האנשי אשר באו עם עשו ונתחן להים את
 ורחמי בלב על יעקב וישקו את יעקב גם הם ותחכהו
 וגם ליפן בן עשו וארבע אחוז בני עשו כבועם יעקב
 וישקוהו ותחכהו כי נפלה יראת יעקב על כלם :
 וישא עשו את עינו וירא את הנשים ואת הילדים
 בני יעקב חולכים אחרי יעקב ומשתחיים בדרך אל
 עשו : ויאב עשו ויעקב פני להלך אחי חבנוך הם
 או עבדיך : ויען יעקב את עשו ומאמר בני אשר חנן
 להים את עבדיך : והיה כדבר יעקב אל
 עשו ואנשיו וירא עשו את כל הפנתה ויאמר אל
 יעקב מאין לך כל הפנתה ה הא אשר פגשתי מפש :

יען

וען יעקב את עשו ויאב למצוא חן בעיניך אדני הוא
 אשר חנן לי את עבדך : ותבוא הפנתה לפני
 עשו ויעצר יעקב בשו לאמר קח נא את פנתתי
 אשר נתת לארתי פגשתי : והאשר עשו לפנתתי
 אחי יהי לך אשר לך : עלי אנכי לתת לך את כל
 לה אחרי אשר ראיתי את פניך כי עורך חי בשלוי :
 ומאן עשו לקחת הפנתה מאמר לי יעקב בני אדני
 אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת פנתתי מיד כי
 על בן ראיתי פניך כראות פני להים ותראני ויקח
 עשו את הפנתה ההי וגם בסף ווחב וכדולח נתן
 יעקב לעשו ויעצר בו ויקח : וחלק עשו את כל
 הפנתה אשר במנחה ויתן חציה לאנשים אשר
 באו אתו כי בשכר באו וחציה נתן ביד בניו : ואת
 הכסף ואת הזהב ואת הכדולח נתן ביד אליפז בנו
 בכורו : ויאמר עשו ליעקב נצפוד אהך ונלה
 לנו לאש אהך עד כואכה עמי אל מקומי לגור
 שם שנינו יחד : ויען יעקב את אדני ויאמר בן
 אעשה כאשר אדני דובר אלי : אך אדני
 ירע כי הילדים בני רבים והאנשיו הבקרו ועל ליהם
 אשר אהי לאט זלכו : וחייה כילכו בנפוצה
 ופתו כלם כי אחי ירעת את משאם ואת
 טרחם : ולכן יעבור נא אדני לפני עבדו ואני
 לכה לילאש בעבדו חילדי ויהצאני עד אשר אבוא
 אל אדני אל מקומו שעירת : ויאמר עשו
 אל יעקב אציגה עמך סן העם אשר אהי לשמרך
 בדרך ולשאת את טרוך ואת פשאך ויאמר
 לפנה זה אדני אמצא חן בעיניך : הנה
 אנכי בא אריך שעירה לשמש יחד כאשר
 הדברת ואתה לך עם אנשיך כי הנני
 בא אריך : ויעקב אמר בדבר הזה
 אל עשו לפטן חרצק כעליו את עשו ואת
 כל אנשיו ואחר לך יעקב בית אביו ארצה
 כנען : וישמע עשו בקול יעקב וישב
 עשו עד ארבע פאות איש אשר אהי
 לדרכם אל ששיר :

יעקב

32

פרשת וישלח

ויעקב וכל אשר לו הלך בקם הר' עד קצת ארצה
 פנעו בנחלה וישב שם ימים! ויהי מימים זוסע
 יעקב פגבול הארץ ויבוא בארץ שלם היא
 עיר שכם אשר בארץ כנען ויחן את פני העיר
 ויקן את הלקת חשדה אשר שם פאת בני חמור
 אנשי הארץ בחכמת שקלים * ויבן לו יעק' בית
 שם וים שם אהלו ולפגנהו עשה סכו' על בן קרא
 שם הפקום ההו' סכו' * וישב יעק' כסכא ויפלושנה
 וששה חדשים בעת ההי' יצאו מגשו ושבי הארץ
 עיר שכם לחול במחלות ולשמוח בשמחת כנות
 אנשי העיר * ויהי בצאתו וחצאן רחל לאה נשי
 יעק' עם שפחתיהן לראות בשמחת בנות העיר *
 וחצאן גם דינה בת יעק' עמהן ויראו את בנו העיר
 ושבו שם לפני בנות העיר :

א"ה זזה מתורנע קוסיא א"י איך הניח בתולת סלך
 לנאת לבדה וסרי יעקב וכל ביתה גרטה כבזקין כלם
 לכניסה לראות את כנות הארץ וללכת אל ביתם וסרי
 שירנה קורא את הנכב וכמעט סאין לכאסים כל כך
 למסס אם ראס בתולה בתקניתו וכנסת מס אף סלא
 בכנסת כי אם לראות עננותיהם אל כי גם רחל ולאה
 עם שפחתיהן הלכו עמה לראו' כנסתיהם העו' מעוטים
 ברתנ העיר כפוסכי * דוק

3
2
8

דינה בל שכם ויאהזו בה בחוקה ישכ' אותה ויענה
 נאהבנה מאד ויטיבה בביתו * ויבא ויגידו הדבר
 ליעק' וישמע יעק' כיטפא שכם את דינ' בתו וישלח
 יעק' שנים פעפדו' להבי' את דינה פכי שכם ולבו
 ויבאו בל' שכם לקחת את דינה פשם * והיכבואם
 ויצא שכם ליהם עם אנשיו ויגרשום מביתו ולא
 נחמום לפני דינה לבוא * אך ישכ שכם את דינה
 ויגשקה וחקקה לעיניהם : ויבואו עכרי יעק' ויגידו
 לו לאמר בכואנו ויגר שנו הוא ואנשיו וכזאת עשה
 שכם לדינה לעינינו : וידע עוד יעק' כי טפא שכם
 את בתו אך לא דבר מאופה וכונו היו רועים את
 פגנהו בשדה ויהירש יעק' עד נואם * וישלח יעק'
 טרם בא בניו שתי נערו' פבנו' עכרו' לשפור את
 דינה ככל' שכם ולשכ' אחת ושכם שלה שלשח
 אנשים פריעיו * חמור כן חרקם בן פרר אניו
 לאמר קח לי את הנערה הזאת לאשה * ויבול חמור
 בן חרקם החיו בל' שכם בנו וישכל פגיו : ויאמר
 חמור * שכם בנו האין כבנו' עפך אשה אש' חקח
 אש' עברי אשר לא פעפך הי' ויאב' שכם לו אותה
 קח לי כי היא ישרה בעיני * ויעש חמור בדבר בנו
 כי הו' אהוב מאד בעינו : ויצא חמור על יעק' לרבר
 אהו בדבר הזה * ויהי בצאת חמור מבית שכם בנו
 מרב כואו * יעק' לרבר אהו וזנה בני יעק' באופן
 השדה כאשר שפעו את הדבר הזה אשר עשה
 שכם בן חמור * ויהעצבו האנשים כבוד על הדבר
 הזה וירד להם פאד' על אודו' אחחם ויבאו כלם
 בחרי אף טרם עם האסוף המקנה * ויבאו וישבו
 לפני אביה וידברו לו ויחרי אף לא פ' הלא מפט
 פולגיש ההוא ולביתו * כולי ליהי כל הארץ צוה
 את נח ואת בניו לכללותו וזול ולביתו ונאף איש עד
 עולם והנה עכס גולו * אף את אדוהיו ואת דובר
 לו דבר פכל אנשי העיר : הלא יודעתם אכל לא
 שפעיהם כי כשפט כות לשכם ולצביו ולכל העיר
 בדבר אשר עשה :

א"ה זזה פפורנת קוביה חמת וכו' כי אם מכס קטלו
 חכמי

פרשת וישלח

היהם לעשות את כל דברינו אם הנה ארצנו רחבת
 נהם לפניהם וישבו בה ויסחרו אותה
 והיינו לעם אחד עמהם כנחמנו נקח לנו וננתינו
 נתן להם לנשים * אך בואת יאותו לנו האנשים
 חכם לדבר הוא לחמול לנו כל זכר * אשר הם
 נפולים * כאשר צוה אלחיהם והיה כעשתנו
 את כל דבריהם להמול לנו וישבו איתנו וכל
 פקטתה תקנינום והיינו לעם אחד אתם * והיו
 כשמוע כל יגושי העיר את כל דבריו שכם וחמור
 אכזו וינתן להם כל אנשי ערים בדבר הוה *
 וישמעו להם לחמול ניהח שכם חמור אביו
 נכבדים בעיניהם מאד כי הם גשיאי הארץ * והיו
 פמחרת וישימו בבקר שכם וחמור אביו * יקבצו
 את כל אנשי עירם * וך העיר וקראו לבני יעקב
 וימנו ללהם כל זכר כיום ההוא וכחרתו * ואת
 שכם ואת חמור אחי מלך * ואת חפשת אחי שם
 ויקמו וילכו וישב כל אחד בביתו * כי כלי היה
 הרבר הזה לעיר שכם ומאת ילי היתח עצת שפעין
 בדבר הזה לפענת הלי את עיר שכם בור שני בני
 יעקב * והיה פספר כל זכר אשר היו כעיר אשר
 נמלו או שש מאות וארבעים וחמשה * והיו דים
 פאחים ושבעים וששה * אך חדקם נפרד אבי
 חמור וששת אחיו לא שמעו אל שכם * ואל חמור
 אביו ולא מלך כי היה דבר בני יעקב נמצא בעיניהם *
 ויחר אדם מאד על חרבר הזה כי לא שמעו להם
 אנשי העיר והיה ביום השני בערב וימצאו שמה
 ולדים קטני * אשר לא מלו אות * והביאו אמום
 מפני חמור * וכס בניו מפני אנשי העיר * וישלחו
 אליהם שכם וחמור אביו ולהביאם לפניו ולסולם
 וירלגו עליהם חדקם וששת אחיו כחרבותיהם
 ויבקשו לחמית * ויבקשו להחית גם * שכם ואת
 חמור אביו ויבקשו לחמית גם את דינה עמהם על
 הדבר הוה * ויאצרוו אליהם מה הפעשה הוה
 אשר עשיתם האין בכנת כל * אחיכם הכנענים
 אשת כיתחו לכם מכתה העבריא אשר לא ידעתם

המול שללם * ותקשו את כל המעשה הזה את
 אשר לא צו אתכם אבותיכם עד עולם * דתחשבו
 ניו הצליח ללם כמעשה הוה * שר עשיתם וכה
 תשיבו ותענו בדבר הוה * אחיכם הכנעני כי יבואו
 כחור וישליו אתכם בדבר הוה * ודיהאם לא יושר
 ולא ישב כענייהם את מעשיכם זמרת/תענו לכם
 על נפשותיכם ועל נפשותינו אנחנו אשר לא
 שמעו ס בקולינו * וכיושמנו * לישני הארץ
 וכל אחיכם בני חם את מעשיכם לאמר * בעבור
 אשה עברו עשו שכם וחמור אביו וכל יושבי עירם
 את אשר לא ידעו ולא צדק אבותיהם עד עולם *
 אנה ננסו ואנה אתם תולינו את חרפתם כל
 הימים לפני יושבי ארץ * נקרא אחיכם * ועתה לא
 ניכל * עמוד בדבר הוה אשר עשיתם ולא נמל
 לסכול ולשאת את העול הזה עלינו אשר לא צו
 אבותינו לנו * הנה אנחנו לפחד * ולפניו ואכזנו
 את כל צחינו הכנעני החשנים בכל הארץ * ונאנו
 גלגליהם ונכה אתכם ואת כל אשו אתם כנחש
 ע'יה * ו'א נשאר להם ולכם שריד * והיה כשכנע
 חמור ושכם בניו וכל אנשי העיר את דברי חדקם
 ואחיו ויפחדו ויראו מאד לנפשם בדבריהם ויחפסו
 על כל אשר עשו * ויענו שכם וחמור אביו את
 חדקם אביהם ואחיו ויאמרו אליהם כל הדברים
 אשר דברתם אלינו נכנת הוה * עתה * תאמר
 ויחשבו בלבבם כי פארהם העברים עשיתם את
 המעשה הזה אשר לא צו אותנו אבותינו * *
 על כי ראינו כי לא היה לכם וחפצם לעשות
 דברינו על אודות בתכם לקחתם לנו ניאם בדבר
 הוה * ונשמע בקולם ונעש * ת המעשה הוה
 אשר ראיכם עד אשר נבצא את מנוקשונם מהם *
 והיה כאשר נבצא את חפצנו אשר שאלנו מהם
 ושפנו עליהם ועשינו להם * הדבר אשר תאמרו
 אלינו * ועתה חכונה והתמהמהו עד אשר ירפא
 בשרינו ונחוק וחלכנו עליהם יחד ועשינו להם את
 אשר תיח עם לבנינו ולבכם * ודינה מת יעקב

שפעתו

חמול

3
3
8

פרשת וישלח

שמעיה את כל הדברים האלה אשר דברו חרקים ואחיו ואת אשר השיבו אמת' חשור ושכ' בנו ואנשי עירם : ותסחר ושלח פניה אחת מן ערומיה אשר שלח אביה לשמרה במית שכס : וליעקב אביה נאל אחיה לאמר : ותלך השפחה ונגדת את כל דבריהם אל יעקב ואל' בטו לאמר : זה וזה יעץ חרקים ואחיו עליכם וכזאת וכזאת השיבו להם חשור ושכס ואנשי עירם :

א' זה מה מתורן כי איך בניו יעקב עשין דברים כאלו גלתי רמיון אביהם ולמה הפיתום אחר סגלו ורנו לה' : לעם אחד כי כמעט סתנינו לה כי מסכותם לבע וחזרו כסא סמטו ונה' לה' : הסכס לה' :

והיו כשמוע יעקב ובניו את הדברים הלה ויפלאו עמה ויקאף עליהם ויחר אפם עליה' מאד : וישכעו שמעון ולוי ויאמרו ה' ויאלהו כל הארץ כי כעת פחר לא יסאר בכל ציר שריר ופליט : ויתחנא עשרים בחורים ולא פלו וילחפו הבחורים ההם בשמעון ובלוי ויחרגו שמעון ולוי פתם שני ושנים כתתו פתח ויפלטו וילכו ויבאו אל בארנת החמר א'ר בעיר ויבקשו שמעון ולוי ולא מצאו : ויסיפו עוד שמעון ולוי ויתלכו בעיר ויהרגו כל אנשי העיר לפי חרב לא השאירו שריד' : ותחי פחומת גדולה כחך העיר ותעל צעקת מל' אנשי העיר חשמימה וצעקו כל הנשים וכל הילדים : ושמעון ולוי חרגו כל העיר לא השאירו זכר בכל העיר : ואת חשור ואת שכס בנו הרגו לפי חרב ויציאו את דינה מכית שכס ויצאו משם : וילכו וישוכו בני יעקב ויבאו על חתלים ויכוו את כל חילם אשר בעיר ואת אשר בשדה : והיו הם בנזים את כל השלל ויעמדו עליה' כשלוש סאות נשנה ושליו : עליהם עפר ויכוס כאבנם ויפן אליהם שמעון ויחרגו את כלם לפי חרב וישב שמעון לפני לוי ויכוו את העיר : ויבזז גם את הצאן ואת הבקר וכל מקהמח בוזז גם את ימר הנשים ואת הטף : וינהגו

את כל לה ויפתחו שער ויצאו ויבאו ליעקב אביהם בנבורה : והיו בראות יעקב אביהם את כל אשר עשו אל העיר וירא את הבה' אשר לקחו משם ויקאף עליהם יעקב מ' : ויאמר אליהם יעקב מה חשעו' ה' ה' אשר עשית לוי אשר פצ' תלוי מנחת עם יושבי הארץ הכנעני ואין זכר לו פתח דבר : ועתה עשיתם להבאישני ביושבי הארץ בכנעני ובכנעני ואני מתי מספר ונאספו עלי כלם והכנעני ישבעו את מצעיהם' לאחיה' ונשפתי אנו וכל ביתנו ויבנו שמעון ולוי וכל אחיה' אתם את יעקב אביהם ויאמרו לו הנח חיי' אנחנו בארץ ועשית ש' את כל זאת לאחיותנו : ולמה תחריש אתה על כל את אשר עשית שכס כי הכונ' בחוץ יעשה את אחותנו ויהי מספר הנשי אשר שבו שמעון ולוי מעיר שכס אשר לא הרגו איהם שמוני וחמשה א' לא ירגו איש : ותהי בהן נצרה קטל' ויפת תאר ויפת מראה פחד ושמה בניה ויקחה שמעון לקחה לו לאשה ומספ' כל זכר אשר שבו ולא הרגו פ' איש והיותר הרגו : והיו כל הנערי' וכל הנשים אשר שבו שמעון ולוי מעיר שכס עכדים לפני יעקב' ולבניה' אחריהם עד יום צאת בני יעקב מ' ארץ מצרים : והיו כאשר יצאו שמעון ולוי מן העיר ויקופו שני הבחורי' אשר נשאר אשר החכמו בדורות העיר כי לא מתו אנשי העיר : ויעלו הבחורי' החם על העיר ויחלו בה וימצאו את העל' חריבה ואין איש כי אם הנשי' בנכות וצעקו הבחורים ההם ויאמרו הנח זאת הרעה אשר עשו בני יעקב' העכרו לעיר הזאת אשר חשמידו חיוץ עיר מערי הכנעני ולא יראו לנפשם מכל יושבי ארץ כנען ויצאו האנשי' ההם' מחציר ולכו לעיר תפוח ויבאו שמה : ויגידו ליושבי תפוח את' כל הקורות אותם ואת אשר עשו בני יעקב' לעיר שכס ויניע הדבר ליושב מלך תפוח וישלח אנשים אל עיר שכס לראות הבחורי' ההם : כי לא האמין להם המלך לדבר הזה לאמר איך שני אנשים יחריבו עיר גדולה כשם : ויבאו

פלאמו

את

פרשת וישלח

מלאכיו ישוב ויגידו לו לאמר באנו אל העיר חרבה
 אין אדם שם כי אדם נשים בכוח : גם צאן ופקנה אין
 שם כי כל אשר בציר בזו להם בני יעקב : ויהמה
 ישוב על דבר הזה לאמר איך שני אנשים יוכלו
 לגשום הרבר הזה להשמיד עיר גדולה ולא יוכל
 איש מהם להתמצב נגדם : כי לא היה כדבר הזה
 מימי נפרוד ואף מימי קדם לא היה כזאת :
 ויאמר ישוב מלך תפוח אל כל עמו חוקו ונלכה
 לחלחם בעברים ההם ולעשות להם כאשר עשו
 לעיר ונגממה מהם נקמת כל אנשי העיר : ויהי עץ
 ישוב מלך תפוח עם כל ימצאו על הרבר הזה :
 ויאמרו אליו כל יועציו לא תוכל לעברים האלה
 לדרך כי גבורת להם בעשותם המצוה הזה לכל
 העיר : השנים פתח חרבו את כל העיר ולא עמד
 איש נגדם ואף אם תבוא אתה עליהם כלם וקפו
 עלינו וחשמדנו גם אנחנו אך שלח אל המלכי
 אשר סביבנו ויבאו יחד ונלכה עמהם ונלחמה
 בבני יעקב אז תוכל עליהם : וישמע ישוב אל דברי
 העציו ויטב דב רייהם בעיניו וכיני עמו ויעש כן :
 וישלחו ישוב מלך תפוח אל כל מלך האמורי אשר
 שכימת שכם ותפוח לאמר : עלי אליו וצורוני ונכה
 את יעקב הצעיר ואת כל בניו ונשמדום מן הארץ
 כי בזה וכוה עשו לעיר שכם ואתם לא ידעתם :
 וישמעו כל מלכי האמורי את כל הרעה אשר עשו
 בני יעקב לגיר שכם ויתמהו מאד מהם : ויתקבצו
 כלם שבעת מלכי האמורי עם כל פחמם יחד
 בעשר אלפים איש שולף חרב ויבואו להלחם בבני
 יעקב : וישפז יעקב כי התקבצו יחד מלכי האמורי
 לחלחם עם בניו וירא יעקב מאד ויזר לו : ויצעק
 יעקב על שמעון ועל לוי לאמר מה המצוה הזה
 אשר עשיתם למה הריעוהם לי לתביא עלי את כל
 בני כנען להשמיד אותי ואת כיתי בני בכנען היתה
 גם אני גם כל ביתי ותעשו לי הרבר הזה ותקציפו
 עלי את כל יושבי הארץ כפושכים לי : ויגן הערה
 את אביו לאמר חתני הרגו שמעון ולוי אחי את כל
 יושבי

יושבי שכם ויהלא על אשר ענה שכם את אחיהם
 ויגמור על פצות אלהינו את נחואת בניו כי גול ונגף
 שכם את אחותינו ויעש שכם את כל הרעה אשר
 עשה ואין איש מיושבי עירו דובר אליו דבר למה
 תגש' ואת : הלא על זאת הלכואחיו ויכו את העיר
 ויחנה יו בידם על אשר עבר כל יושבים את מצות
 אלהינו החנם עשו את כל אלה : ועתה למה תירא
 ולמה יצר לך ולמה ירע לבך על אחי ויחיר אפך
 בהם : והלא אלהינו אשר נתן בידם את עיר שכם
 ואת אנשיה הוא יתן מידנו גם את כל מלכיה הכנעני
 הבאים עלינו ונעשינו להם כאשר עשו אחי לשכם :
 עתה דום לך פעלתיים וחדל לך להירא אך נסח
 בלי אלהינו והתפלל לו בערע להושיענו ולהצילנו
 ולתת את אויבנו בידו : ויקרא יהוד' לצד פעכרי
 אביו לאמר לך נא ראה איפת הם המלכים הבאים
 עלינו נצבים עם פחמם : ויילך העבד ויבש פרוקו
 ויגל אל נגה הר שיאון וירא את כל פחמם הפלכים
 עומדים בשדה : וישב אל יהוד' ויאמ' הנה הפלכים
 נצבים בשדה עם כל פחמם עם רב פאר כחול
 אשר על שפת הים : ויאמר יהוד' אל שפעון ואלוי
 ואל בלי אחיו התחוקו לכם הריאתם לבני חיל ביולי
 אלהינו אתנו אל מיראום : עמדו לכם וחרגו איש את
 כל בלי מלחמתו ואת קשתו ואת חרבו ונלכה
 ונלחמה בערלים האלה ואלהינו ושינו : ויקצו
 ויחרגו איש בלי מלחמתו גדולים וקטני אחד עשר
 בני יעקב וכל צבדיו יקב עמהם : וגם כל עכרי
 יצחק אשר עם יצחק בחברון בא כלם אליהם
 פלוכשי בכל בלי מלחמה וילכו בני יעקב וצבדיהם
 לקראת הפלכים שנים עשר ופאה איש חלק גם יעקב
 עפחם : וכני יעקב שלחו אל יצחק בן אברהם אביהם
 חברונת קרית הארבע לאמר : התפלל נא בעדנו
 אל יי אלהינו להציל אתנו מיד הכנעני הבאים
 עלינו ולתתם בידנו : ויתפלל יצחק בן אברהם אל
 יי בעד בניו ויאמר : יי אלהים אתה הגסטח את
 אביו לאמר ארבה את ורעך ככוכבי השמים
 שכיח

548

פרשת ושלח

וחבטיח נס' ואותו יתקם את דברך ועתה הנהי' מלכי
 כנען בא' יחד להלחם עם בני על אשר לא חקם
 בכפיתם' ועתה י' האדם ל' כל הארץ סכל נא
 את עצי כל המלכים האלה לכל' והלחם בבני'
 ונתת את פחד בני בלב כל המלכים האלה וכל
 אנשיהם והשפלת את אנותם וישבו מעל בני'
 והצלת את כל בני ועבדיהם פחם' בידך החזקה
 ז' וירעך הנטות כי בידך הכח ונכורה לעשו' את
 כל ל' ז' בני יעקב ועבדיה' הלכו לקראת המלכים
 האלה ויכתו בני ישראליהם: וחיו בלבם ויתפלל
 נס יעקב אביהם אל יי' ואמר: יי' אלהים ואלהי
 האלהים הנשגב והנורא אשר משל סופיקים
 ומאן עז עתה לעולם: ואתה פעיר מלחמות
 ומשכית עיניך הח' והנכורה לחמם ולהפיל
 ועתה מפיל נא תחנתי להפנות אלי ברחמיך לתת
 פחד בני בלב כל המלכים האלה עם אנשיהם
 והחרדת אתם ואת פחנתם: וחצית את כל
 חבטותי עליך כחסדך הגדול כי אתה אשר תרבי
 עמיתח' ונולא מפיל את ידנו: וכל מלכי האמורי
 באו וימצינו בשרה להתעץ עם עמציחם פח לעשו'
 עם בני יחק כי צודם וראים מהם לאמר שני' פחם
 חמיתו כל עירי שכס וישמע יי' לתפלת יצחק ויעק'
 ותן יי' פח גדול ויראה בלב כל העמי המלכי האלה
 ויראו פחד מפני בני יעקב ויפס לבכם בקרבם
 וירבו חונצים אל כל המלכים האלה לאמר פח
 אתה: חכסילים אתם חיים אמ' אין לכם תבונת
 כי תלחצו עם חעכדי' ולמה חפצתם במוח כלכם
 חיים: הנח שנים פחם באו לעיר שכס באין יראה
 ופחד ויחרנו כל וושבי העיר ולא עמד איש בפנתם
 ואך תוכלו אתם להלחם עם כלם' והלא ידעתם
 כי אלהים חפץ כס פאר יעש להם טראות אשר
 לא נעשו מימי קדם ואין בכל אלהי העמים חכל
 לעשות כנוראותי': וחלא הוא הציל את אברהם
 אביהם חצרי פי' נמרוד ופי' כל עמו אשר
 בקשלה פנתו פעמים רבים' וגם מהאש
 הצילו

הצילו אשר השליך' אותו נמרוד המלך אליו
 וציליהו אלהו ממנו ומי וכל לעשות את כל אלה
 אברהם אביהם הוא אשר המית חמשת מלכי
 עילם בנג'ם כבן אדון אשר היה יושב בסדום
 כימים הרם: ויחם את עבדו הגאמן נביתו
 ומעם אנשיו וידפו אחרי עולם כלילה אחת
 וימותום כלם וישכ לבן אחיו את כל רכושו אשר
 לקחו לו' והלא ידעתם כי אלהי העברים האלה
 חפץ כס פאר נס' הם חפצו בנמרוד כי ידעו כי
 הציל מכל אויבתם' והנח נאהבתם את
 אליהם לקח אברהם אביהם את בני יחידו וחמסו
 ויאמר לה' למה עולה לאלהי' ולולי אלהי
 אשר פנז מלישות הדבר החוא או עשהו
 כאחתו את א'תו: וירא אלהי את כל מעשיו
 וישבע לו ויבטיח אותו אשר יציל את כמו זאת
 כלו עו' סכל צרה אשר תביא עליהם על אשר
 עשה את הדבר החוא על אשר לא חסל על בני
 פארת אלהי' והלא שמעם אשר עשה
 אלהיהם לפרעה מלך מצרים ולא בנימלך מלך
 גרד בלקתים את אשת אברהם: אשר אמר
 עליה אחותי היא כי ירא פניה רגותו עליה
 ויאמרו לקחתה לאשה ויעש להם אליהם
 ולאנשיהם את כל אשר שמעתם: והנח
 ראינו בעינינו אנחנו אשר באעשו אחי יעקב
 אליו ועמו ארבע מאות איש ויאמר לחשמידו'
 כי וזכר לו את אשר לקח נרכתו מיד אביהם
 וילך לקראתו בבואו מפדן ארם לחכוא אם על
 כים' ומי הצילו מידו הלא אלחיו אשר בטח
 בו הוא הצילו מיד אחיו ואף מיד אויבי הוא
 ויכל להצילו: ומי יודע כי אלהיהם הוא
 אפר הגכיר את שני בני יעקב לעיר שכס
 הרעה אשר שמעתם' הבנורתם ויכלו
 שנים לחמית לעיר גדולת כשכם אם לא
 אלהיהם אשר בטחו בו הוא אמר עשה להם
 את כל זאת לחמית את כל יושבי העיר כעירם'
 ואף

פרשת וישלח

זאף אמת אשר יצאתם כלכם פעיריכם יחד ותבאו
 להלחם עם בלם החובלו עליהם זאף אם יאספו
 לעוררתכם ככם אף פעמים * חלא תדעו
 חלא תשמעו כי לא עמחם באדם להלחם כי עם
 איהו אשר יבחר בם באמת להלח' ותבאו לה' פיר
 בלבם היום * נעמה חרלו לבם הרעה הזאת
 אשר הפצתם לעשות לפשותיכם וטוב לבם פי
 לא תוכלו להלחם בדואף אם הם פתי פספר כי
 אהיהם עמחם : והיו כישר שמען מלכי
 האמורי את כל דבריו ועציחם וימלא לבנם פחד
 ויראה מבני יעקב ולא אבו להלחם בם : וגם
 ארבייו ועציחם חטו את אונם וישמעו את כל
 דבריהם וישבו דברי חוועים בנינו המלכים
 פאר וישכן : ושמו ויחלו המלכים האלה
 מפעל בני יעקב כילאו יכלו לגשת איהם למלחמה
 בו ויראו פתחם ויפסו לטרם בקרב מאד מיראתם
 אותם : כי באה לי היתה זאת לחם כי שמע
 יי אלתפלת יצחק ויעקב עבריו כי מוח בו וישוכו
 על המלכים האלחם עם כחומים אוש לעירו בים
 שהוא ולא הלחמו עם בני יעקב בעת ההיא : ומני
 יעקב צמדו במעמדם נגד הר שיאון כיההוא עד
 הערב ויראו בילא באו לקראתם המלכים האלה
 ישוכו להם בני יעקב אל מקומם : בעת החיא
 צראה יי איעקב למר קום עליה בית א ושכשם
 ועשח שם מוכח לא הנראה אן המצול אוף
 את כל בניך פצרח : ויקם יעקב וכונו וכל אשר
 לו יעלו ויבאו בית א בדבר יי : ויעקב בן תשע
 תשע שני בעלותו בית א : וישב יעקב וכניו וכל
 חנום אשר אמו כביל בלו ויבן שם יעקב מוכח לוי
 הנראה אין : וישבו יעקב וכנו בבית א יביס
 שש החדשים : בעת ההיא פמה דרעה בת
 עוז פינקת רבקה אשר היחה עם יעקב וקבר יעק'
 פתדת לבית אל חת האלון אשר שם : וגם
 רנקה בת בתו אים יעקב פמה בעת ההיא כחרון
 היא קרית הארבע ותקבר בפערת המכפלה אשר
 קנת

קנה אברה' מאת נני חת : ויהי חיו לבקח מאת
 שנה ושלוש שנה ושלוש שני ותמת * וישמע
 יעקב כי פתח רבקה אמו ויך פאר על אפן וינש
 לה מספר גרול הוא ויכורח פונקתה חחת האון
 ויקרא שם המקו' חהוא אלון בכוח : ולכן
 חרפי פת בימי חרם כי ענפו אלה על אשר
 עבר הברית אשר היה ביו ובין יעקב : ויהי
 יעקב בן מאת שנה וירא אליו וברך אותו ויקרא
 את שמו ישראל * ויהי אשת יעקב הרר ביפני
 חתם : ויסע יעקב וכל אשר לו בעת ההוא
 פניו אל לבוא אל יצחק אביו חברונה * וילבן
 נדך ויהי עוד ככרת ארץ לבוא אפרתח וחלה
 יחל כן והקש בלדתה ותסת * ויקברח יעקב
 בדרך אפרת בבית לח' וישב בצבח על קבורתה עת
 היום * ויהיו פירחל חפשו שני מארבעי שנת
 ותסת : ויקרא יעקב את שם בנו המולד לק
 אשר ילדה רחל בנימין כי באוץ הימין גולד לו *
 והיא אחרי בורחל ויהן יעקב את אהלו כנחה בלחה
 שפחה : ויקנש ראובן אל לאה אמו על הדבר
 חת ויפלא חמה * ויקם בחמתו וילך ויבוא אל
 אהל בלה' וינתק את פשכב אביו משם * בשנת
 החיא חוסרה מבני ראובן חלק הבכורה והפליכת
 וחמהונח כי חלל יצועי אביו ומנתן הבכורה לוי ספ
 חפלומא ליהודה והבדונה ללוי על אשר חלל
 ראובן יצועי אביו פרשת זאלה חולדות יעקב
 אשר עלדו לופרן ארם ויהיו בניו יעקב שנים
 עשר * בני לאה
 חכבר ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
 וחולין דינה אחותה * וכנו רחל ויכף
 ובנימין ובני זלפה שפחה לאה גר ואשר :
 וכנו בלדה שפחה רחל דן ונפתלי : זלח
 בני יעקב אשר ילדו לו בפדן ארם : ויסע
 יעקב וכניו וכל אשר לו ובא פפרא כרית
 הארבע אשר בחביון אשר גרו שם אבנח' וי
 יצחק נטב יעקב וכניו וכל אשר לו * ונתן
 יצחק

3
5
8

פרשת וישלח

ויצחק אביו בחכרון * יצשו אהו וכניו וכל
 אשר לו חלבו ארץ שעיר וישבו שם ואחיו בארץ
 שעיר ויפרו וירכו מאד בני עשו בארץ שעיר *
 ולא תולדות עשו אשר יולדו לו בארץ כנען והיו
 בני עשו חמשה * וחלד ערה לעשו את אלו
 בכורו * וכשם ילדה לו את רעוא * ואהליב זה
 ילדה לו את יעוש ואת יעלם ואת קרח ואת
 אשר ילדו לו בארץ כנען והיו בני אלו בן עשו
 חמשה * ואלה שמותם וקנו ועמלק * ובני רעוא
 נחל זורה שמה ומוסה * ובני יעוש חמשה
 יתם * ובני יעלם אהו ויטובן קטן * ובני קרח
 חיסון מבצר מנדיל עירם * אלה משפחות בני
 עשו לאוֹפִיחִים בארץ שעיר * ואלה שמות בני
 שעיר החורני וישבו ארץ שעיר לוסן עשובל ואכעון
 וענה ודישון ואצר ודישן בני שבכה * ויהיו בני
 לוסן חריוחיים ותמנע אדחיים * הוא חמנע
 אשר באה לו יעקב ולא גו ולא שפן וליה וחלך
 ותהי פולגש לאיפובן עשו ותלד לו את עמלק *
 ובני עשובל עליון ובנחת ועיבל שמו ואונם * ובני
 אכעון איהו ונחל הוא ענה אשר מצא את הימיה
 כמדבר העמים ברעותו את החמורים לצבעון
 אביו * והיו בחיולק רועה את החמורים
 לאבן ויחלכם המדברה כפעם בני עמל לענות *
 והיו היום וחלכם אל מדבר אחד על שפתים
 סוף נגד פרבר העמים * והיו הוא רועה
 שם והנה רוח סגרה חוקה מאד באה מעפר
 הים ותנח על החמורים הרועים שם ועמדו
 בלם * ואחרי כן יצא מעבר הים מן
 המדבר בעשרים ומאה חיות גדולות וגוראות
 מאד ויבאו כלם אל פקום החמורים וימיתו
 שם * והחיו ההמה בחציו ולפני כן יאר בניהאר
 ופחצים ולפעלה מהם ברמו דובים ומהם גדמות
 קיפו ולהן ונבו אחוריהן סבין כחפיהן ונבט לארץ
 מונכ הדוכיפת * ויבאו החיו והלה ועלו וירכבו על
 החמורים והם וילכו כלם וילכו להם עד החיוה *

ואת

ואחת מהחיות ההמה נטשה לפני ענה ותכלה
 כעבה ותכרחה מן המקום החוא * והיא את
 הפניג'והוה וירא מאד לנפשו ויברח וימלט וינס
 שעיר * ויספר לאביו ולאחיו את כל אשר קרוהו
 וילכו אנשים רבים לבקש את החמורים ולא מצאו
 ולא יספו עוד ענה וצאהו ללכת אל חמיקום דהוא
 והלאה כי יראו לנפשותם מאד * ובני ענה בן שעיר
 דישון ובהליבמה אחותו * ובני דישון חמנע
 ויחנן וירן * ובני אצר בלחן ויעון ועקן * ובני דישן
 עין וארן * אלה משפחות בני שעיר החורני לאופיהם
 בארץ שעיר * וישב עשו ובניו בארץ שעיר החורני
 וישבו הארץ ואחיו * והפרו וירבו מאד * ויעקב
 וכניו וכל אשר להם ישבעו יצחק אביהם בארץ
 כנען כאשר צוהו יי אלה אברהם ואביהם * והיה בשנת
 מאה וחמש שנים לחי יעקב היא השנה התשיעית
 לשבת יעקב ובניו בארץ כנען בבואם מפרן ארם *
 וישע יעקב וכניו כי פנים חתם מהברון וילכו וישבו
 עיר שכם הם וכל אשר להם וישבו שם * כי מצאו
 להם בני יעקב בעיר שכם מרע' טוב ושפן למקניהם
 ועיר שכם שבה ונכנתה בנת דהיא והיו בח
 נשלת מאה איש ואשה * ויבאו יעקב ובניו וכל
 אשר להם וישבו בחלקת יחזרה אשר קנה יעקב
 מאת חמו'אבי שם בבואו מפרן ארם סרם הכות
 שפעון ולוי את העיר * וישפעו כל המלכים דאלה
 מלכי הכנעני וחמוריו אשר סביבות עיר שכם כי
 באו עוד בני יעקב שכמה וישבו בה * ואמרו העור
 בני יעקב העברו ויבאו העיר וישבו שם * אחרי
 אשר הכו את יושביה ויירשוהו ועתה ישלחו וירשו
 גם את אלה היושבים בעיר ויחרגו * ויתקבצו
 כל מלכי כנען עוד ויבאו כלם יחד לחלחם עם
 יעקב ועם בניו * וישלחו ישוב מלך חמור גם
 אל כל המלכים אשר סביבותיו אל אילון פורץ
 בעש ואל איהורי מלך שולח ואל פרערון
 מלך חצור ואל פופי מלך סרטן ואל לבן
 מלך בית חורון ואל שכיר מלך
 פחניפת

פרשת וישלח

והלטיט עצום מאת בני יעקב' קול מחנה כבוד
 אתם : ויראו הפלכים האלה יראה גדולה מבני
 יעקב והיה הם עומדים במעמדם והנה בני יעקב
 באים עליהם בפאה ושנים עשר איש בקול עצום
 וכבד : והיו כראות כל הפלכים האלה את בני יעקב
 באים לקראתם ויוסף להם יראה בלבם : ויאמרו
 לשוב מעל בני יעקב כראשול' לבלתי הלחם בם :
 אך לא שבו להם כי אמרו הנה חרפה היא לנו
 לשוב מפני העברים : וזעפכים : ובני יעקב קרבן
 וישו נגד כל הפלכים האלה ופחגוניהם ויראו
 והנה עם כבד מאד כחל' הים : ויקרא בני יעקב
 אל יי ויאמרו השיעיה יי לנו השיעה וענו כי נך
 במחנה ולא נפוח ביד הזרלים הבאים עלינו היום
 ויהגרו בני יעקב את : לי מלחמת' ויקחו את הפגזים
 בידים ואיש נידנו בידו וישו להלחם : וירץ וילך
 יהודה בן יעקב ראשונה לפני אחיו ועשרה אנשים
 מעבדיו עמו וילך לקראת המלכים האלה : וישו
 בלך מפוח גם הוא יצא ראשונה עם חילו לקראת
 יחודה : וירא יהודה את ישו ואת חילו : ו
 ראשונה לקראתו ויחוד' מאד נחמתו בערה
 כו' ישו להלחם ויתן יהודה את נפשו לפוח : וישו
 וכל חילו הולך וכצ' לקראת יהודה והוא רוכב על
 סוס הזק עצום מאד : וישו איש גבור חיל כאר
 ותכסה בראשו ועד רגליו כנרדול ונהשת : והוא
 כורה הצים בשתי ידיו פעל הפוס לפגיו ולא ריני
 כפשט בכל מלחמתיו ולא יחסיא במקום אשר
 יורה עלינו הצים : והיה כי בא ישו להלחם
 ביחודה ויורה הצים רביב אל ידו ויקפוץ יי את
 יד ישו וישו כל הצים אשר יורה על אנשיו :
 ובכל זאת הולך ישו בקרב לפני יחודה לנכות
 נחצים אך היה ברוך בין שניהם נעלשום אפס :
 וירא יחודה את ישו כורה נחצים לפניו וירץ לו
 בחפת נחו' : וישא יהודה אבן גדולה מן הארכה
 ויהו מעלה כשעים שקלים : וירץ יהודה
 לקראת ישו וכהו באבן הראה על פגיו ותבהל
 ישו

מהנימה לאמר : עלו אלי ועורוני ונכה את יעקב
 חקכריו ואת בניו ואת כל אשר לו כי באו עוד שבתי
 לרשת אותה ולהרוג את יושביה כראשונה :
 ויתקבאו יחד ויבא כל הפלכי' האלה עם כל פחגיהם
 עם רב מאד כחל' אשר על שפת הים והיו כלם
 נגד תפוח : ויצא ישוב מלך תפוח אליהם עם כל
 חילו ויחן עמהם נגד תפוח מחוץ לעיר : ויתחלקו
 כל המלכים האלה לשבעה חלקים לשבע פחגנות
 על בני יעקב : וישלחו ספר' ויעקבו' בניו לאמר :
 צאו אלינו בלכם ונתראה עמכם פנים בבישר
 ונגמפה מכם נקמת אנשי שבם אשר הרגת' אותם
 בעירם : ותוסיפו עמה ותשבו אל עיר שכם ותשוכו
 בה לחרוג את כל אנשיה כראשונה : ויעשו בני
 יעקב את הדבר הזה ויחר אפס מאד מדכרי מלכי
 פנען : ויפחרו ויקפחו כל בני יעקב עשרה ויחגרו
 איש כלי מלחמת' וצמתם פאה ושנים איש
 מעבדיהם מלוכשים כלי מלחמה : וילכו כל
 האנשים האלה בני יעקב עם עבדיהם לקראת כל
 הפלכים ההם ויעקב אביה' עפם ויעמדו כלם בחל
 שבם : ויתפלל יעקב בעד בניו אל יי ויפרוש בפיו
 אל יי ואמר : יי אלהים אלה אל שדו אבינו אלה
 ואימה יצרתנו ופסעה ירך אגחנו : הצל נא את בני
 ברחמיך ביד איביהם הבאים היום להלחם בם
 והושעה אותם מידם בי בורך חכה וחנורה
 להושיע מעט מיד רב : ונתת לעבדיך בני הווק
 לבגבורה להלחם באויביהם להכניעם החתים
 והפלים את כל איביהם לפניהם ולא ימות בני
 ועבדי ביד כנען : אך אם טוב בעיניך לקחת את
 נפשות בני ועבדי קחם נא ביד מלאכיך ברהמיך
 הרבים ואל ימותו היום ביד מלכי האמורי : והיה
 כ' לות יעקב לחתפל ל' יי ותרעש האר' ממקומה
 ותחשך השמש ויתבהלו כל הפלכים האלה והבוא
 בחם מחופה גדולה : וישפיע יי אל הפלתי יעקב
 ויחן יי פחד בני יעקב ומוראם בלב כל המלכים
 ובלב צבאותיהם : כי השמיע יי אותם קול רכב
 וקול

3
6
8

פרשת וישלח

ישוב מן חמטה ופול מעל הסוס לארץ :
 ואתק הסגן מיר ישוב ולך לו מסוק חס ההחיא
 כפול חפש עשרה אמת ופול חפונן לזנו החמנה
 השנית והמלכים אשר באו צמי שיב ראו מרחק
 את גבורת יהודה בני יעקב ואשר עשה לישוב
 ויזבחו מאד לפני יהודה : ויהודה רץ למחנה
 ישוב ככהלו אותו וישלח יהודה את חרבו ויך
 במחנה ישוב ארבעים ושנים איש : ויגוסו כל
 מחנה ישוב לפני יהוד ואין איש עמד נגדו ויעזבו
 את ישוב וינסו מעליו וישוב עודנו נפול לארץ וירא
 ישוב כי ברחו מעליו כל אנשי מהנהו וימהר ויקם
 בכהלה לקראת יהוד ויצמוד על רגליו מל יהוד
 ויצריך ישוב לבדו מלחמה את יהודה ויכם מגנו
 מול פגנו ואנשי ישוב ברחו כל כי ירא מפני יהוד
 מאד : וחל ישוב את חכידון בידו ויכה את יהודה
 על ראשו : וימהר יהודה וישם פגנו על ראשו
 לנגד כידון ישוב : ויקבל מן יהודה את פכת
 כידון ישוב ויברוח את הכנן לשני : וירא
 יהודה כי נכרת פגנו ויפחר וישלח חרבו ויכה את
 ישוב בקרסולי הרגל ויכרות את רגליו ופול ישוב
 לארץ ופול הכידון פירו : וימהר יהודה וישא
 את כידון ישוב ויכרות בו את ראשו וישליכה אצל
 רגליו : והיו כראות כל בני יעקב את אשר עשה
 יהודה לישוב וירצו כלם אל פתחת המלכים
 חתם : וילחמו בני יעקב במחנה ישוב ובמחנות
 כל המלכים אשר בהם : ופול מהם בני יעקב חמשה
 עשר אלף איש ויגו בהם כהכות בקשואים ואת
 הנותר ברחו לפושם : ויהודה עודנו עומד על
 גזית ישוב ויפשוט את שריון ישוב מעליו וגם את
 הברזל ואת המחשת אשר על ישוב פשטי יהודה :
 ונחמה עשה אנשיו שרי ישוב באו לבד עדי יהוד
 להלחם בו : וימהר יהודה ויקח אבן פהארץ ויך
 בה את האחר על ראשו ויחבק ראשו והפול גם
 הגיה בעל הסוס לארץ : ויראו השמונה השרים
 בגשמים את גבורת יהודה ויראו מאד ויגוסו :
 וירדו

וירדף אחריה יהודה ועשרה אנשיו וירבנו אותם
 ויהרגו אותם : ובני יעקב עודם מכים במחנות
 המלכים ויהרגו מהם רבים : אך המלכים הלך
 בנפשות עטרו עם כל שריהם בצעזערו ולא בראו
 פסקומם ויצעקו על כל מחנות החוהיה מפני
 בני יעקב ואין שומע אליה כי יראו מאד לנפשותם
 פני ימיהם : וישבו כל בני יעקב אחרי הנות
 במחנות הפלכל ויבאו לפני יהודה ויהודה עודנו
 הורג את שכונת שרי ישוב ופושט את כנדיהם :
 ויראו לנו את אילון פלך געש הולך וקרב גדרו עם
 ארבעה עשר שריו לחכות ולוילא ידע : ויש
 עוד אילון עם שריו ויפן לו אחריו ויראוהנה
 לו המלחמה לאחור : ורץ ירץ לוי עם שנים
 עשר פעבדיו וילכ ויהרגו את אילון ואת שריו
 לפני חרב : ואיהווי מלך שילה נגש לעוור
 את אילון ויש מוילעקב וימשיך ויעקב את הקשת
 אשר בידו ויך בחץ את איהווי וימיהו : והיו
 כאשר פת איהרו פולך שילה ויגוסו ארבעת
 המלכים הנשארים עם יתק שריהם מפוקם
 פעמרים : ויבקשו לכרוח להם ויאמרו אין לנו
 עוד גבורה עם העברים : הרי אשר המיתו את
 שלשת המלכים ושריהם החוקים ממנו :
 ובני יעקב כאשר ראו כי נתקו המלכים הגשאים
 בפעמדם וירדפו להם אחריהם : ויבאו
 בני יעקב מל שכם מן המקום אשר עמד שם
 וילכו אחרי המלכים ויגשו אליהם עם צבדיהם :
 והמלכים וכל השרים וחר פחנתם ראו כי נגשו
 בני יעקב אליהם ויראו לנפשם ויגוסו וינרוח
 וילכו עד עיר חציר : וירדפו אהרויחם בני
 יעקב עד שער עיר הסר זיכו במלכים האלה
 וכחניהם פנה רבה כארבעת אלפי איש :
 והיו הם מכים בכנה המלכים ויעקב
 משך עוד נקשת ויכה בפלבים לבידם
 ויהרגם כלם : ויהרגו את פרעוזן פלך
 חסר בשער עיר חסר : ואתו יגדוה את
 רך ס:

27

פרשת וישלח

נפתלו אשר על חמישה זאליתר אחיהם : וירצו לחס שמונן וליו את שער העי' וכמו כל בני יעקב לקחת את כל השלל : ויקחו בני יעקב את כל שלל עיר חסר הצאן וחקקו והרכוש וישבו את יתר השני והצאן מן העיר ביזם החוא : וירי בלם השני ולכן בני יעקב סרסנו כי שפעו בני אנשו סרסן אשר נשארו בעיר נאספו להלחם אתם על אר הרגו את מלכם : וכדאן היתה עיר נמוחה מאד ובצורה הולחה חיל עמוק סניב לעיר : ועומק החיל כחפשים אפסו ורחבו מארבעים אמהולא היה איש מקום לבוא אל העיר מפני החיל : ויראו בני יעקב את חיל העיר ויבקשו מן דרך ולא מצאו : כי חיה דרך העיר מאחריה והיה כל איש אשר יבוא לעיר ובא מן הדרך החוא וסבב את כל העיר ואחרי יבא העיר ויראו בני יעקב כי לא מצאו דרך העיר ויחר אפס מאד : ויושבו העיר מראותם מיןאנאליהם בני יעקב ויראו מאד פוחם כי שפעו את אשר עשו לעיר חסר : ולא יכלו יושבי העיר סרסן לצאת לקראת בני יעקב אחרי אשר נחקכו בעיר להלחם בס כי יבאו בעיר : אך כאשר ראו כי בא אליהם יראו מאד ספניהם כי שפעו את נבזותם ואת אשר עשו לחסר : ויפחרו יושבי סרסן וישא את אשר דרך העיר מפוקמו טרם באי בני יעקב ויניאו אותם בתוך העיר : ויבאו בני יעקב ויבקשו את דרך העיר ולא מצאו : ויושבי העיר עלו פעל לחומה ויראו זה:ה בני יעקב טכשים את פמא העיר : ויחרפו יושבי העיר את בני יעקב פעל לחומה ויקללו אותם וישפעו בני יעקב את החומה ויחר אפס מאד ומכער כם חפתם : ויקצפו עליהם בני יעקב ויקופו וידלנו כלם את החיל גחוק נכזרתם ויצברו את הארבעים אפסו רוחב החיל נבזרתם ויהי כערס את חסיל ויעפרו תחת נאומת העיר וישפאזאת כל שערי העיר סגורים בדלם ברזל : וישבו בני יעקב לשבור את דלתו שערי העיר ולא יקומום

מוסי מלך ססרן ואת לכן בלך כוח הרון ואת שכיר מלך : כחנימה ויהרגם כלם בחצים חץ לאחד וכחו : ויסיפו בני יעקב ויגדו כולחמה עם מחנות המלכים השלה נבכשער חסר : והחנות בראתם כזפתו כל מלכיהם וישברו ויגנו עורף לטוסיפו מהפעור בארבע פאות איש : ויפלו מעבדי יעקב כפלחמה היה שלשה אנשים : וירא יהודה כי מאו שלשת אנשים מצבדיו וחר לו מאד וחכבר בו חבתו על האמורי : וכל האנשים הנשערים מפחנות המלכים ויראו מאד לנפשם וירצו וישברו את שער חופת עיר חסיר ויבאו כלם בסוף העיר להפלט : ויתחכאו כלם כחון עיר חסר כי עיר חסר גדולה מאד ורחפת ידים היה כבוא מל הפחנות האלה בתוך העיר וירצו אחיהם בני יעקב אל העיר : ויצאו מהעיר אי בנה גבורים פלופדי פלחמה ויעפרו נגר פתח העיר וחרבותיהם שלפוח וחנימותיהם מידים ויתיצבו נכה בני יעקב ולא נתנם לבוא העיר : וירץ אליהם נתליו יבוא נחוכם ויכה בחיבן א שנים פוחם ויכרות את ראשם כפעס אהא : וישן אל השנים האחרי' והגח נסו וירדף אחריה' וירביקם ויבם ויפיתם : ובני יעקב באו העיר ויראו חנה חופה אחרת לעיר ויבקשו את שער החומה ולא מצאו : וידלגו יהודה פעל על קיר החיפה ויצלו אחרי שפעו ולי וירח שלשתם מעל החומה : תוך העיר : ויחרגו שפעו וליו את כל האנשים הנפלט' העיר וגם את כל יושבי העיר ונשיהם וטפם הרגו לפי חרב : והפעל יעקב העיר השמימה וירגורן ונפלי על החומה לראות מה קול הצעקה כי יראו בני יעקב אל אחיהם : ושפעו את כל יושבי העיר דוברי בני ובת חנונים לאמר תגח אשר לנו בעיר קחולכו אך הפת אל תפוחונו : והיה בכלות יהודה להכות את כל יושבי העיר ויעלו על החומה ויקראו אל דן ואל נפלי

3
7
8

פרשת ויטלה

עומם ישיבי הצניר כי האן משלבים עליה' אבנים וחצים סם גל לדפסה' והיה בספר האנשים אשר היו על תחומה ארבע מאות איש' ויראו בני יעקב מילא עובי' אנשי העיר לפתוח סערי העיר יד יגו ועלו על קיר החומה ועל יהודה ראשונה פורחה העיר' ויגלו אחרינה ספאת הצניר ימה ושפעין ולוי צפונה ודן וראובן נגבה: והאנשים אשר מעל לחומה יושבו העיר כראות' כי עלו יחס בני יעקב ויכרחו כלם מפעל החומה וירדו העירה ויתחבאו פניה יגשו יושבי' ונפתלי הנשאר' תחת החומה וישבו את שערי העיר ויחלקו אש' בשערי העיר והם חפרו ויבאו כל בני יעקב העירה חס ושל אנשיה וילחמו עם מל יושבי צור סשרן ויכנסו לפי חרב ולא עמד איש בפניהם: וינסו כפאיים איש מן הצניר וילכו כלם ויתחבאו בנגדל אחד בצד: וירדו יהודה אצריה' עד חפנדל ההוא וימוץ את את חפנדל ויפל על האנשים וימותו כלם: ויעלו בני יעקב דרך גג חפנדל ההוא ויראו והנה חפנדל אחד פרוחק בעיר גמיה וחוקו מאד וראשו בשמים ויפתרו וירדו בני יעקב וילכו עם כל אנשיה אל חפנדל ההוא ויבצאוהו פלא אנשים ונשים וטף כשלוש מאות איש נאשה: ויבנו בני יעקב באנשים החם מפה גדול לתוך חפנדל ויכרחו וינסו פהם: וירדו אחריהם שפעין ולוי ויצאו אליהם שנים עשר אנשים גמורים מאד וחוקים מהמקום אשר דתחבאו שם: ויערכו השנים עשר האנשי' פהם מלתחם עצומה מול שמעון ולוי ולא עליהם יכלו שפעין ולוי ויכרחו הגבורי' החם אמ בני שבעין ולוי ויבאו' מהם אמ לוי בראשו וימהר לוי ויש ידו על ראשו כי ירא מן החר' ומוך החרב מיד לוי וכפעט אשר לא נחתיך יד לוי' ויחפשו לוי את' חרב הגבור' בידו האחרת וליקחה בחוקה מיד האיש ויכתו כה על הראש ויכס את ראשו' (ואחד אשר האנשים נגשו להלחם עם לוי ביראו כי סת אחד פהם וילחמו עם בני יעקב ולא

יכלו להם כמי יעקב כי חוקים האנשים החם מאד: ויראו בני יעקב כי לא יכלו עליהם ויצעקו שפעין צעקה גדולה ומרה עד מאד ויתחילו כל העדה עשר הגבורים מקול צעקת שפעין' 4 ר יהודה פרוחק את קול צעקת שפעין אחיו וירצו ונפתלו ויהודה בפניהם אל שפעין וימצאו אותם ונלחם בגבורים ההם ולא יכל להם כי נכחו: מיניהם' ויראו נפתלו כי נכרתו ממי שפעין ולוי וירץ ויקח שני סגינים פאת עכויהם ויבא אותם אל שפעין ואל לוי: וילחמן שפעין וינייהודה שלשתם באחד עש' הגבורי' החם ביום ההוא עד עת נטות היום ולא יכלו להם: ויגד חרב הוח ליעק' ויחרי לו סאר התפלל אל ייולך הוא ונפתלו בני גגד הגבורים החם: ויגשו יעקב ויפשוך בקשת וקריב ל' הגבורים החם ויהרג פהם בקשת שלשה אנשים ויפנו השמונת הנשארים והנה המלחה להם פנים ואחר ויראו מאד לנפשם ולא יכלו לעבוד לפני בני יעקב ויכרחו מפניהם: והיו בכרחם ויפגעו את ד וזאת אש' באם לקראתם ויפלו עליהם פתאים וילחמו בהם ויהרגו פהם שנים אנשים: ויהודה אחיו רדפו אחריהם ויכסו את הנשארים פהם ויפיהום:

א'פכן דבר רש' יזל על פס' ה וינכיתתי לך וכו' נחמני ונקמתו:

וישבו כל בני יעק' ויתחילו בעיר ויחפשו בה אם ימצאו בה איש וימצאו בעשרי' בחורים בפערה אחת בעי' ויחרגו' כלם גגד ואשר ואת יתר האנשי' אשר נסו וימלטו מהפנדל השני פגעו בהם דן ונפתלו וילחמו בס ויהרגום כל': ויהרגו בני יעקב את כל חשבי ער סרטן אך הנשים והטף עזבו בעיר ולא הרגו אות': וכל יושבי ער סרטן נכופים כל: אחד פהם יכרוף אלף ושנים לא ינסו מפני רבבה מיתר האדם: ויהרגום בני יעקב כלם לפי חרב ולא עמד איש פהם

פרשת וישלח

פחם בפניהם ועובו את הנשים בעור * ויקחו בני יעקב את כל שלל הנזיר ופחשבו אשר כחרו * ויקחו את חצאן ואה הבקר ואת כל רכוש הנזיר * ויעשו בני יעקב לסטרן ולושביה כאשר עשו לחסר ולושביה ויענו ויצאו וילכו פשם : ויהי בצאת בני יעקב מעיר סטרן וילכו להם כפחלך סאתים אמה * ויענו את יושבי תפוח ויצאים לקראתם כי יצאו להלחם אתם על אשר הכו את מלך תפוח ואת כל אנשיו : ויצאו כל הנשאר בעיר תפוח להלחם את בני יעקב ויאמרו להציל פירם את השבי ואת המלקוח אשר לקחו מחסר ומסטרן * וילחמו כל יתר אנשי תפוח עם בני יעקב בפקו' החום ויום בני יעקב ויכחום וינסו לפניהם וירדפום עד ציר ארבליו פני כלם לפני בני יעקב * וישובו בני יעקב ויכאו מפוח לקחת את שבי תפוח ויהי כבנאם תפוח וישפצו כי יצאו להם אנשי ארבליו לקראת' להציל את שבי אחיהם : ויעובו בני יעקב עשרה אנשים מאנשיהם בתפוח לבו את הנזיר ויצאו הם לקראת אנשי ארבליו * ואנשי ארבליו יצאו הם וגם נשירם להלחם את בני יעקב * נשיהם היו היו כלומדות מלחמה ויצאו בארבע מאות איש ושה : וצעקו עליהם כל בני יעקב כקול גדול וירצו כלם לקראת וישבי ארבליו כקול גדול ועצום * וישפצו וישבי ארבליו את קול צעקת בני יעקב ונהכוחם כקול אריות וכנחמתים וגליו : ויפול פחד ויראה בלכם מבני יעקב ויראו פחד מפניהם וישומו אחוריהם וינסו לפניהם אל הנזיר וירדפו בני יעקב אחריהם עד שער העיר ויביאו עליהם בעיר : וילחבו בני יעקב אחם בתוך העיר וכל נשיהם קולעים כקלע אל בני יעקב והיו המלחמה ביניהם חזקה ביום ההוא עד הערב * ולאכלו עליהם בני יעקב וכפעט אשר לא פחו בני יעקב במלחמה ההיא וצעקו בני יעקב * ויהי ויהיחוקו פחד לעת הערב ויכו בני יעקב את כל יושבי ארבל לפי חרב אנשים ונשים וטף * גם את יתר

האנשי אשר נסו מסטרן הכום בני יעקב בארבליו * ויעשו בני יעקב לארבל ולתפוח כאשר עשו לחסר ולסטרן והיו כראותם כי פתחו כל אנשיהם ויעלו כלם על גגות העיר ויכו את בני יעקב כאבנים כפטר * ויפחדו בני יעקב ויבואו העירה ויתפשו את כל הנשים ויכו לפי חרב * וישבו בני יעקב את כל השביה ואת כל השלל צאן ובקר ומקנה : ויעשו בני יעקב למלחמה כאשר עשו לחפן ולחסר ולשילה ויענו ויצאו פשם אל דרכם * ויהי ביום החמישי וישפצו בני יעקב כי התקצו עליהם אנשי געש למלחמה על אשר הגו את פלכ' ואת שויהם כי ארבעה עשר שרים היו בעל געש והרגום כלם בני יעקב כפלחמה הראשונה * ויחרו בני יעקב איש כלי מלחמתו ביום הדוא וילכו למלחמה לקרא' לושני געש * וכגעש עם רב ועצום פעם האבירי וגעש היתה עיר חזקה וכצורת פאר פבל עיר אבירי ולה שלש חומות * ויבואו בני יעקב געש תה ויפצו ושערי העיר סגורו וכחשם מאות איש נצבים בעל לחמה ויצונה : ועם רב כחול אשר על שפת הים ארבו לבני יעקב כחוץ לעיר פאחריה : ויעשו בני יעקב לפתוח את שער העיר ויהי כנשיהם והנה המארכים אשר אחרי העיר באו ממקומם וסובבו את בני יעקב : ויהיו בני יעקב לאנשי געש בתוך והיה להם המלחמה פנים * ודור תם כל האנשים אשר על החופה בשליכים עליהם חצים ואבנים כעל החופה * וירא יהודה כי כבדו עליהם כל געש געש ויצעק צענה גדולה וברת * ויבהלו כל אנשי געש הקול צעקת יהודה ויפלו אנשים בין החופה כעצום דצעקת : וגם כל אשר פחוץ לעיר ואשר נעיר יוא פאר לנפשם * ויעשו בני יעקב עוד לשנוד לחי הנזיר ויעלכו עליהם אנשי געש כעל הרופת אבנים וחצים ויכרום מעל השער * ויעזבו בני יעקב על כל אנשי געש אשר אתם פחוץ לעיר ויג' בהם ככה רבה כצד כחכות

3
8
8

פרשת וישלח

ויעלו אליהם בעשרים אנשי מחייר לגזור' ויסרכו
 את יהודה ויצקו ויצקו כלם עליו וגשו ליו בחברות
 שלופות ובהילו את יהודה ויצק יהודה פעל
 החובה לאחיו' ויצק' ובניו פשכו בקשת פתח'
 החמה וים באנשי אשר על החוב' שלשה אנשי'
 ויוסף יהודה וצק ויקרא י' צורע י' חלצנו ויצעק
 בקול גדול על החומה ותשמע הצעקה לכרחק :
 ויהי כצעק ויוסף עוד שינת לצעוק ויבהלו כל
 האנשי אשר סביבות יהודה מעל החומה וישליכו
 איש חרב מידו מקול צעקת יהודה ופחדו וינוסו
 להם : ויקח יהודה את החרבות אשר נפלו
 מידם וילחם בס יהודה ויחרת פתח עשרי' איש
 על החומה : ויעלו עוד בן העיר אל החומה
 כשמונ' איש ואשה ויסוככו כלם את יהודה ויתן
 י' פחד יהודה בלבם ולא יכלו לגשת ליו :
 ויעק' וכל אשר אתו משכו בקשת פתחת חרומה
 ויחרגו עשרה אנשי על החומה ונאלו תח' החומה
 לפני יעק' ובניו : ויראו אנשי החומה כי נפלו
 פתח שלשי' איש וירצו עוד ליהודה בחרכות
 שלופות אך לא יכלו לגשת לפניו כי יראו מאד
 פגובות יהודה : ויגשו גזור אחד מהם ושכו
 ערוה ויכה את יהוד' בחרכו על ראשו וימת' יהודה
 וישם פגנו על ראשו ויך ההל' בסגן ויחלק
 לשני' : וחגבו הווא פהכותו את יהודה רץ
 לנפשו מפחד יהודה ויעמדו רגליו על החומה
 ויפול בתוך בני יעק' תחת החומה ויכהו בני יעק'
 ויפיתוהו : ויבא ראש יהוד' מבכת חגבור וכמעט
 אשר לא פת יהודה במכה ההיא ויצעק יהודה
 מכאב המכה ההוא פעל החומה' וישמע דן
 את קול צעקת יהודה ותיבער בחמתו ויקם גם הוא
 וילך מרחוק וירץ וידלג בארץ ויעל על החומה
 בחפת כחו : והיה בעלותו דן על החומה אצל
 יהודה ויכחופשם כל אנשי החומה אשר עמדו
 נגד יהודה ועלו על החומה השנית וישליכו עוד
 חצי אבני' סגן החומה השנית אל דן ויהודה
 ויבקשו

פתחת הקשואים ולא יכלו כלם לעמוד נכה בני
 יעק' כי נפלה עליהם כלם אימתה ופחד מפני
 צעקת יהודה' והרגו בני יעק' את כל האנשים
 רחם מאד לעיר : ויגשו עוד בני יעק' לפתח
 העיר ולהלחם תחת חומת העיר ולא יכלו :
 כי אל יושבי געש אשר נשאלו שציר סכנו כלם
 את חומ' געש מפה ומפה ולא יכלו בני יעק' לגשת
 אל העיר ולהלחם : והיה כאשר יקרבו בני יעק'
 אל תחת החומה להלחם תחת החומה וישליכו
 עליהם וישיבו געש חצים ואבנים כפסטר ויכריחם
 פתחת החומה ויראו אנשי געש על החומה כי לא
 יכלו עליהם בני יעק' פתחת החומה ויחרפו את
 בני יעק' כדברים הלה לאמר : מה לכם
 ולפתח אשר לא תוכלו עליה האף לגעש העיר
 החזקה ולושבת הוכלו כאשר עשיתם לעיר
 האביר אשר הם בלתי חזקים' הלא לחשי'
 אשר בנו עשיתם הרברי' הוזה ותהרגו' פתח העיר
 כי אין עמהם גבורה כי יראו מקול צעקתם :
 ועתה הנסקו' חוח תוכלו להלחם הלא כוה אמם
 פומט בלבם ונקמטה פכם נקמת כל העיר' אשר
 חרכתם אומ' : ויחרפו מאד וישיבו געש את
 בני יעק' ויקללום בלהיהם וישליכו עליהם חצים
 ואבנים עוד מעל החומה : וישמע יהודה ואחיו
 את דברי יושבי געש ויחר אפם מאד : ויקנא
 יהודה ללהי בדבר הזה ויקרא ואמר י' הושיעה
 הושיעה י' לנו ולאחינו' וירץ מרחוק ככל כחו
 וחרכו שלופה בירו וידלג הארץ ויעל וירכב על
 החומה בחמת כחו ויפיל החרב מיו' : ויצעק
 יהודה על החומה וימבחו כל האנשים אשר על
 החומה ויפילו פתח לתוך העיר מעל החומה וימותו
 : ואשר עומד על החומה כאשר ראו את גבורת
 הדרך יראו מאד וינוסו בהם לנפשם לתוך העיר
 להפלט' ופקעתם התחוקו ולהלחם עם יהודה
 על החומה ויגשו להפיתו בדאותם כי אין חרב
 ביד ג' ויהי ויאמרו להפילו מעל החומה לאחיו :
 ויעלו

פרשת וישלח

ויבקשו להכריחם מן החומה ויבאו החצם והאבני
 צד ובי הורה וכפעט אשר לא קמו על החומה
 צתיה למקום אשר יטסו דן ויהודה על החומה
 ויבאו עליהם חצים ומבנים מן החומה השנית
 ויעקובנו עודם פתח שער העיר ומה החומה
 הראשונה ולא היה להם לפשוך בקשת א' יושני
 העיר כי לא היו נראים להם כיהיו על החומה
 השנית ויהודה כאשר לא יוכלו לסבול
 את האבנים ואת החצים אשר ירדו להם מחומה
 השנית וירדו שניה א' החומה השנית אצל אנשי
 העיר ויראו אנשי העיר אשר על החומה
 השנית כי נצו דן ויהודה לפנייהם לחומה השנית
 ויצעקו כלם וירדו בין החומות : וישב יעקב
 ובניו את קול צעקת אנשי העיר והם עודם פתח
 שער העיר ויראו שאר ע' דן ויהודה כי לא היו
 נראים להם כי הם על החומה השנית ויעל
 גפתי בחמת כח וירדג על החומה הראשונה
 לראות בה כול הצעקה אשר שמעו בעיר :
 וישכר וזבולן נגשו לשבור ולתה העיר ופתחו
 את שערי העיר ויבאו כלב העירה : ונפילי
 קפץ בהחומה הראשונה אל חטינה ויבא אצל
 אחיו לעזרם : ויראו יושבי גזש אשר על
 החומה כי עלה : נפילי שלישי לעגור לאחיו
 ויגשו ויכרתו כלם מרדו אל חוף העיר : ויעקב
 ובניו וכל נקריהם באו העירה אליהם ויהודה ודן
 ונפילי ירדו מן החומה אל חוף העיר וירדו אחרי
 יושבי העיר וישבעו ולוי היו נחף לעיר ולא ידעו
 כי נפתח השער ויעלו פשם לחומה וירדו אל
 אחיהם חוף העיר : וישיבי העיר וירדו כלם חוף
 העיר ויבאו עליהם כל בני יעקב בפה ופניה וחרי
 להם הפליחה פנים ואהור : ויכו כרב בני
 יעקב פכה יכה עד מאד ויהרגו בהם כעשויים אף
 אש ואשה לא עמד איש כדם נפני בני יעקב :
 וירב הדם בעיר ויהי כנהל פים ויצא חדם כנהל
 עד חף לעיר ויגיע עד כורד בית חרין : ויראו

אנשי בית חרין פרחק אליהם ויצא פליר געש
 וירוצו מהם בשלבים איש לראות את הרים ההוא
 : ויבאו עד פקום הדם וילכו בפלאת הדם ויבאו
 עד הפת בית געש ויראו חדם ויצא מן העיר :
 וישמעו את קול צעקת יושבי געש עלתח השמימה
 והדס הולך ויכ מאד לצאת מנהל פים : וכל פני
 יעקב עזרים פכי גיושני געש וחרגו בהם עד העיר
 כעשרים אף איש ואשה ויפגזו את האנשים החם
 החורונים אך זה פצעה העברים הוא כי עזרים
 נלחמים בערי כלה צמורי א' וימהרו האנשי
 החם וירוצו ביה חרין ויקחו איש בלי פלחמתו
 ויעיקו לגל יושבי בית חרין ויהיו גס חם פלי
 מלחמתם ללכת להלחם בבני יעקב : וכני יעקב
 בכלותם להכות ביושבי געש ויתאלכו בתוך העיר
 לפשט את כל דלילים : ויבאו לפנים פהקרי
 והלאה ויבאו שלשה אנשים בגורים פצו והרב
 אין בדם : ויבאו בני יעקב בקוכם וירוצו
 דגורים אלה ויק' אחד פיהם את זבולן כי ראהו
 ער קטן וקצר קובה וימלאו ארצה בכחו : וירץ
 יעקב אינו חרבנו ויכרו יעקב פתח לפתגל בהרב
 ויחלקו לשטים ויפול הגויה על זבולן : ויש
 השני פתאוב דחוק בעק' לד' פיון לארץ : ופן לוי
 יעקב יצעק עליו וירוצו שפעון ולוי ויכהו בהרבם א'
 השוקים ויפולו לארץ : ויקם דגבור בחמת
 כח פן הארץ מרץ לוי יהודה פרים עומדו ויפוג
 בהרב על ראשו ויהבקע ראשו ויבא : והגבור
 העליושי נראותו כי הורעו רץ לפני בני יעקב
 וירדו אחריו בני יעקב גבוה העיר : ויהי בנוש
 הגבור ופצא חר' : והם פיושני העיר ושאנה ופן
 א' בני יעקב וירב אתם בהר' הדגא : וירץ דגבור
 א' יהודה ויכהו בהר' על ראשו ובגן אין ביה יהוד'
 : ויהי כהתול ויבדר נפד לי פגיתו ויפן על האש
 יהודה והך הר' דגבור נבגן נפילי וישל ירודה פן
 החרי : וירוצו שפעון ולוי על דגבור בהרב אתם

3
9
8

פרשת ושלח

ויראו כל השבוי עריה נעני וכל אש'כבדו היידן
 באר מפני בני יעקב' כי אפרו הנה כאשר עשו
 לערים האלה יעשו לנו גם אנחנו כי מי יוכל
 לעמוד בפני גבורתם החזקה * והאורנים גדולת
 צעקתם כללה הריא הודא הולך וצועק לנו איש
 את רעתו עד אור הבקר ופיקו מהם רמים : יאר
 הבקר בעלת השחר וקומו כל בני יעקב יועלו
 הפעל' ויכו הנותרים מהתור וי'סכה רבח ויבחו
 כלם בפעלה תציא * יאר היום ביום השש
 ויראו כל יושבי כנען : מרח' את כל אנשי ב'חורון
 מהים ופושלכי כפעלת ב'חורון ככש'וכעתודל'
 מהים : ובני יעקב'הגו את כל השביה אשר שב
 פגעש ולכו בית חורון * ויבאו בית חורון
 ופצא העיר מלאה אנשים כחול הים וילחכו
 בהם ויבן שם בני יעקב' עד עת הצהרים * ויעשו
 ב' יעקב' אל בית חורון כאשר עשו לנעש ולחפוח
 וכאשר עשו לחסר ולטרנדן ולשילה : ויקחו
 בני יעקב' את שבי בית חורון ול שלל הערים עמם
 ולנו שכמה * מקומם חיס הרוא * ויבאו בני
 יעקב' ביום הששי עיר שכם אל ביתם וישבו מחוץ
 לעיר ונוחו שם מחלחמה בעת ההוא ויליט
 שם : וגם כל עבדיהם וכל שלל אשר לקחו
 מחערים הגו'ו מחוץ לעיר ולא באו אל תוך העיר
 כי אפרו פן תהיה פלחמה עוד עלינו ויבא לפני
 עלינו כשבם : וישבו יעקב' ויבנו ועבדיהם ביום
 ההוא זמרח' כחלקת השדה אשר קנה יעקב
 פאר חכור בחמשת שקלים וכל שביהם אהם *
 ותרו כל השביה וכל שלל אשר כונו בני יעקב
 בחלקת השדה כחול אשר על שפת הים אשר
 אין מספר * וישבי הארץ רואים מרחוק *
 ויראו פאר כל יושבי הארץ מפני בני יעקב אשר
 עשו את הדבר הזה כי אין כל פלך מימי
 קדם עושה בדבר הזה * ויעדו כל שבעת
 מלכי הכנעני לחשילה עם בני יעקב כי
 יראו לנפשותם מאד מפני בני יעקב : ויהו
 ביום

ויבחו כחרכות על ראשו בכח וירו שני החרמות
 בניית הגבור ויחלקו אותו לשגי' באורך * ויהרגו
 מיעקב' את שלשה הדבורים מהם בעת ההיא עם
 כל יושבי נצש והיום נטח לער' : ויתלכו בני
 יעקב' כנעש ויקמו את כל שלל העיר' אך הטף והנשי'
 לא המיתו : ויעשו בני יעקב' לנעש כאשר עשו
 לסרן ולשילה : וינחנו בני יעקב' את כל שלל
 נצש ויצאו מהעיר לילה : הפה יצאו וילכו עד
 מעלת בית חורון מהעיר עלו הפעל' וישבי ב'חורון
 עולים הפעלה לקראתם * וילחמו בני יעקב' את
 יושבי בית חורון בפעלת בית חורון בלילה ההוא
 : וכל יושבי בית חורון נבזרים כלם אחד מהם
 לא ינוש מפני אף אנשים * וילחמו בלילה ההוא
 על המעלה כחשך ויעקבו כל אנשי בית חורון על
 המעלה ותשפע צעקתם בלילה ההוא למרחוק
 ויעשו כל הארץ מצעקותם : ויראו כל בני
 יעקב' בראנשים החם כי לא נסו להלחם נחשך
 זיבה פאר : ויעקבו בני יעקב' וי' לאפר
 העשיעה וי' לנחצ'לנו ולא נפוח מר הערלים
 הלא : וישפעו י' כקל בני יעקב' ויבאו ירעל אנשי
 בית חורון חרדה גדולה וכהלה וילחמו מיניהם
 אף בלח כפחשך הלילה ויבא אלה באלה דכים *
 זבני יעקב' ידעו כי הביאו י' בקר' האנשים השם רוח
 שועים וילחמו איש ברעהו : וצאו כלם פגורה
 אנשי בית חורון וילכו עד מורד מעלת בית חורון
 וקלאה חליט שם עם נעריהם בלילה ההוא לבטח
 * וכל אנשי בית חורון נלחמים כל הלילה איש
 באהו ואיש ברעהו ויעקבו משה ומשה על המעל'
 זתשפע צעקת' למרחוק וירעש כל הארץ מקולם
 כי היו נבוהים מאד על כל הארץ * וישפעו כל
 יושבי על הכנעני החתי והאמורי והחוי וכל מלכי
 פנען וגם אשר בעבר חרדו את קול הצעקה
 בלילה ההוא : ויאפרו אך הגה מלחמות
 העברים אשר הם נלחמו בשבעה העדל הגשו'
 איהם וי' וכל לעפזר לפס הערים החם *
 ויראו

27

פרשת

וישלח

בין ההוא הוא אם השכיני וישלח יפיץ מלך חברון
 בסתר אל מלך חני ואל מלך גבעון ואל מלך שלם
 ואל מלך ערולם ואל מלך לכישח ואל מלך הציר
 ואל כל מלכי הכנעני אשר הזהו ידוהם לאמר
 עלו אהי וכוזאו אלי ונלכה ל בני יעקב ונשלים אהם
 בשלום ובכרית : ופן תחזרב כל ארצכם כחברות
 בני יעקב כאשר עשו לשכ ולערי אשר סביבותיה
 כאשר שפעצתם וקאתם : והיה כבואכם אלי אל
 הבוא באנשי רבים : רקכל מלך וביא את שלטח
 שריו הגדולים וכל שריכוא את שלטח אנשים
 משרתיו : וכאתם כלכם עלי חברונה וכאנו כלנו
 יחד אל בני יעקב ונחמנן לפניהם וכרתו לנו ברית
 שלום : ויעשו כל הפלכים האלה כאשר שלח
 איהם מלך חברון כי היו כלם הות עצמי ופאמרו
 ויהקבצו כל מלכנו כנען ללכת אל בני יעקב לקשות
 עשהם שלום : וכני יעקב שבו וצאו אל הלכת
 השדה אשר בשכם כי לא האמינו במלכי הארץ :
 ויעזבו וישבו בני יעקב בחלקת העדה עשרה ימי
 ושן בא אליהם למלחמה ויראו בני יעקב כי
 אק מלחמה ואספו כלם ויבאו עיר שכ וישבי בני
 יעקב בשכם : ויהקבצו כל מלכי האמורי מפל
 מקומותם מקץ ארבעים יום ויבאו כלם חבו ונה
 יפיץ מלך חברון : והיה בספר הפלטים אשר באו
 חברונה להשלים את בני יעקב עשרי אחד פלכים
 : ובספר השרים אשר באו אהם ששים ושלשה
 שרים ואנשירם תשע ושמונים וכאח איש : ויחנו
 כל הפלטים האלה ואנעויהר חברון ויצא איהם
 מלך חברון עם שלשה שריו וחשקה אנשי עמדם
 ויהיעצו הפלכים האלה יהר ללכת אל בני יעקב
 לשלום : ויאמרו אל מלך חברון לך אהח לפנינו
 עם אנשיך ודברת אל בני יעקב בעדינו וההר ובוא
 אהריך ומלאנו אה ורויך ויעש כלך דבון כן :
 ובני יעקב שמעו כי התקבצו כל מלכי כנען ויהנו
 בחייו : וישלח בני יעקב כרגלי ארבע עבדים
 מעבדיהם לאמר : לכו ורגלו את הפלכים האלה
 וורשו

ודרשו וחקרו את אנשיה ואם חם פועמא חרבת :
 והיה אם תראום בכתי מספר : וספרתם את כלמי
 וכאתם : וילכו עבדי יעקב בסדר אל המלכ האלה
 ויעשו כאשר צוום בני יעקב : ויבואו אל בני יעקב
 ביום ההוא ויאמרו אליהם כאנו אל הפלכים האלה
 והנה הם פות מספר ונספר את כלם והנה שמוני
 ושפונח ומאתים איש מלכים ואנשיהם : ויאמרו
 בני יעקב כתי מספר הם ולא נצא אליהם כלנו :
 ויהי בבקר ויקפו בני יעקב ויחברו באנשיה ששים
 ושתיים איש ויצאו עמהם בני יעקב ויהגרו
 איש כלי פלחמתו פי אפדו למלחמה באים עלינו
 כי לא ידעו כי לשלום הם באים אליהם : ויצאו בני
 יעקב עם עבדיהם אל עער שכם לקראת הפלכים
 האלה ויעקב אניהם ארם : והיה בצאהם והגת
 מלך חברון ושלשה שריו והשנה אנשים עכמי
 באים בדרך מול בני יעקב : וישאן בני
 יעקב את עיניהם וירא כרחוק את יפיץ מלך
 חברון ושרית באים לקראתם והיציבו בני יעקב
 בכקומים בשער שכם ולא הלכו : ומלך חברון
 הולך הלך וקרב הוא ושרית עד געתו אל בני יעקב
 וישחול להם ארצה עם שוח : וישב כלך חברון
 עם שריו לפני יעקב ובניו ויאמרו לו בני יעקב
 כח לך כלך חברון לפה גאה עלינו היום מה הבקשה
 כאנו : ויאמר מלך חברון ל יעקב בני אדוני
 כי מלכי הכנעני באו איכם היום לפעות עפכם
 שלם : וישב בני יעקב את דברי מלך חברון
 ולא אבו לדבר : כילא חפנינו לו בני יעקב כי
 חשנו כי כפרפה דבר אליהם כלך חנון : וידע
 כלך חברון מו דברי בני יעקב כי לא אפנינו אל כל
 דבריו : ויגש עוד כלך חברון לפני יעקב ויאמר
 אלי בני אדוני כי כל הפלכים האלה לשלום באו
 אליכם כי לא באו עם כל אנשיהם : וגם כל מי
 כלהתם לא הביאו עליהם כי על שלום באו
 אדוני ובניו באו לבקש : ויענו בני יעקב אה מלך
 חברון לאמר שלח נא אהח ויבואו כל הפלכים האלה
 לבדם

4
0
B

פרשת וישלח

רש"ב

לפרתם לפניכם אם באמת תדבר עלינו : והיה אם
 יבוא אלנו בלא כלי מלחמה ונדעתי שלם
 יבקשו ממנו : וישלח יפיו מלך חברון אחר
 פאנשיון אל המלכים ויבאו כלם לפני בני יעקב
 ששמואל להק אפים ארצה : ושמו המלכים האלה
 לפני יעקב ולפני בניו ודברו איהם לאמר שמענו
 את כל אשר עשיתם למלכי האמורי בחרכם
 והקשת ונודעתם גדולה מאד כי לא עמד איש
 שהם בפניכם : ונראה מאד לנפשונו : מכם פן
 יקראנו כמקריהם ונגוא אליכם לכרות לנו ברית
 שלום : ויעשה כדחולנו ברית ושלום אבת כאשר
 לא תגענו ולא נגענו ככם : וידעו בני יעקב כי
 באמת באו לבקש השלום מאתם וישמעו להם כל
 בני יעקב ויברחו להם כיום שלום : השבעו איהם
 כל בני יעקב אשר לא יגעו בהם וגם כל מלכי
 חכנטי נשבעו להם : וישומום בני יעקב למס
 פהיום והוא והלאה : ואחרי כן נאמן בל שרי
 חסל : והאלה עקב כל אנשיהם לפני בני יעקב
 פמנחת בידיהם אל יעקב ואל בניו וישתחוו להם
 אפים ארצה : ופצרו המלכים האלה בבני יעקב
 ויאחזקו אליהם : והשיב את כל השבויה אשר שבו
 פשכעת צריחאבניו : ויעשו בני יעקב וישבו
 את כל חשניהם את הנשים ואת חטף ואת כל
 הבתים וכל חסלל אשר לקחו ושלחו אותם וילכו
 איש לרעהו : וישתחוו כל המלכים האלה עוד
 אל בני יעקב וישלחו ויבאו אליהם פנתות רבות
 בזבים חתם : וישלחו בני יעקב את המלכים
 האלה ואת אנשיהם וילכו מאתם לשלום אל
 עריהם וגם בני יעקב שבו לפקודם שבחה :
 ויהי שלום מהיום ההוא והלאה בין בני יעקב ובין
 מלכי חכנטי עד בא בני ישראל ארץ כנען לנחלה :

חצי הספר

פרשת וישב

וישב

וישב

47

פרשת וישב

ויבא על יגד הדבר ליעקב'איו וינשק יעקב'את יוסף
 בששפוע'א הרברים מפיו וכרך יעקב'את יוסף *
 ויראו בני יעקב'כי ברך אביהם את יוסף וינשק אותו
 ויאחזקו בואר ויקנאו בו בואר וישנאו אותו עוד
 : והיה אחר כן ויהלום עוד יוסף הלום אחר
 ויספר את החלום לאביו ולעיני אחיו : והאפר
 יוסף אל אביו ואל אחיו חנת חלמתי הלום עוד
 והנני השפוש הילח ואחר עשר ככבים משתחווים
 לי : וישפע אבי את דברי יוסף ואת חלומו
 וירא בני אחיו שונאים את יוסף בדבר הזה :
 וינערו יעקב'ביוסף לפני אחיו על הדבר הזה לאמר
 מה החלום הזה אשר חלמתי ותגדל את נפשך על
 אחיך הגדולים בפיך : התיחשוב בלבבך אשר
 בוא נכוא אני ואפך ואחד עשר אחיך להשתחוו
 אליך כי הדבר כדברים האלה : ויקנאו בו אחיו
 על כל דבריו וחלונותיו ויוסיפו עוד שנוא אותו
 ויעק'שפור את החלומות בלבו : והיה היום וילכו
 בני יעקב'לרעות צאן אביהם בשכם כי עורם רועים
 בשכם שמים ההם * והיה בהיות בני יעקב'רועים
 בשכם ביום הרקא ויתפתחו ויעבור עת האכף
 כל המקנה ולא באו : וירא יעקב'כי התפתחו
 בניו בשכם ויאמר יעקב'בלב פני יקובו עליהם אנשי
 שכם להלחם בם על כן ההאחר בואב היום הזה :
 ויקרא יעקב'אל יוסף בנו ויצוהו לאמר : הלא
 אחיך רועים בשכם היום והנה לא באו עד עתה
 לך נא וראה איפה הם והשיבני דבר את שותם
 אחיך ואת שלום הצאן *

אחר סעודת צוק פונן על פה ועל סה רעה לידע את
 סלום הכל והרי היום ההוא נסעו ססס כי קרוב כדרך
 ציון חכרון לסמה ומה כמחרטה ליעקב לא כי עארעת
 האסף ססקנה ומחד יעקב ססס סלמסה *

הילד יעקב'את יוסף בנו מעדק חכרון ויבא יוסף
 אחיו שכפה הלא מצאם : וילך יוסף בשדה אשר
 אצל שכם לראות אנה פנו אהיו וילך ויתעב בדרך
 במדבר

במדבר ולא ידע אמת יוסף : וישארה פלאך
 לי הועת בדרך כשדה ויאמר אליו יוסף יוסף אנת
 תלך ומה תבקש ויאמר יוסף : פני אדני את אדני
 אנכי פקש הלא שמעת איהם המ רועים ויאמר
 פלאך לי אל יוסף ראיני את אדני רועים פת
 ושמעתי אומרים ללכת להב לרעות כיומן וישמע
 יוסף בקול פלאך ילי ולקדו תינה לאחיו ויצאם
 ברוח רועים הצאן : ויבא יוסף אל אדמו ובטרום
 יקר ב לפניהם וראוהו אחיו פרחק וחיצעו עליה
 להכיתו : ויאמר שפעון אל אחי הנה בעל
 החלומות בא אלנו הילכ הזה : ותחז לבת
 ונהרגו ונשליכו באחד הבורה אשר כדרכת
 הזה והיה בכשו אותו אביו כמנו וצפנו החז
 רעה אפלהו : וישכע ראובן את דביו אהיו על
 יוסף ויאמר אליהם אל תעשוה דבר הוי ואך נשא
 פנינו לפני יעקב'אביו : אך השליכו אותו אל
 הבור הזה לכות שם ויד אל השלחו בו לשפוך דמו
 וראובן אכר למען הצילחו בידם לרשימו אל אביו
 : והיה כאשר בא יוסף אל אחיו וישב לפניהם
 ויקובו עליו ויחילו בו זכותו לירץ ויפשיטוהו
 סכנתה הפסים אשר עליו : ויקהו וישליכו
 אתו בבור והחורזיק אין בו פים כי אסנהים
 ועקרים : וירא יוסף בפני הגרשים ויעקרים
 אשר בבור וצעק יוסף בקול גדול ויאמר לי את
 גרשים ואת חקקרים בקורות הבור ולא דרוען
 כיוסף * ויקרא יוסף פהוף הבור לאחיו ויאמר
 אליהם מה עשיתו לכם ומה חטאתי למה לא
 היראו פני לי כעדי * הלא אנכי עצמכם
 וכשרכם ויעקב'אביכם אני ולמה תעשולו הדבת
 הוח היום ואף חשאו פניכם לפני יעקב'אבי
 : ויהי צועק וקרא אל אחיו פתיך דבות
 ויאמר יהודה ראובן שפעון ולוי אהיו שאוני
 מפחשים אשר שכחם אחיו בו וואו היום
 את פני לי ואת פני יעקב'אבי ואם אני חטאתי
 לכם : הלא בני אברהם יצחק ויעקב'אתם
 אשר

4
1
B

פרשת ושלח

והנה נער יפה תאר ויפה צורה נאד *
 וקראו לו ויאמרו לו מי אתה יומי חביבך הלום
 ומי שפך בנור הוח במדבר * ויענו כלם
 את ידם וישאו את יוסף וימשכו ויעלוהו מן
 הנור ויקמחו וילכו להם לדרכם * ויעברו
 מעצל אחוה וראו אחיהם יוסף ביד המדינים *

אשר הצעיר אחר קריאתך כל עמך ואלהם סכרה עד
 פוסיפד תנין ותדע אורך זה הספר הוציאו סכמה
 בלנול' טים למפרס ז'ל סיחס סרדיניוסי הם סרדיניס
 ועיין בהר' אס' ז'ל על רס' ז'ל ותראה כסה ברחקו
 רס' ז'ל והר' אס' ז'ל והרס' בן ז'ל : כלל העולה
 כי סרדיניס העלו יוסף מן הנור ולהם כסבר פעס
 ראשונה וללא כפי רס' ז'ל אסרס ויסכנו בני יעקב
 את יוסף כורק התדיניס העלהו וכל אחיו ראשונה
 ראוי יסמעל ס ולהם סכנו למכור וכתלגל הדבר כי
 סכרוהו לסרדיניס * והסרדיניס סכרוהו אח' כלי סמעל'ס
 ססס : וסיסמעל'ס סכרוהו לסרדיניס אח' כסה סרדיניס
 סכרוהו אחרונה לפועיפד וכזה כנולו סרדיניס סכר'
 ז'ל דוק ותסכח ואסרס כי ז'ס' על ג' פסעי ישראל וכו'
 ר' ל' כיהנ פעמיס סכסכר יוסף כולס הס פסעי ישראל
 כיהס ססכס האחד * ויולס סיה אסרס סיסחל להס
 כולס אסכס על ארבעה ר'ל על הפעס סר' סכסכר
 לסרדיניס * קסה סכולס כי קכד סכסכ'ס קס' לסרדיניס
 אל סקוסיס כי סערכת סרס סחייב לבלתי זאת
 פעס אכנ' אכני לסרדיניס כפסיה וסיעור סכתוב
 כך על ג' פסעי ישראל ועל ארבעה ר'ל סהג' וכססה
 ג'ס כי ארבעה ססס כולס פסעי ישראל חולס סג' לחור
 פאיס קסיס כל כך והר' יוסר קסה סכולס : וכי לא
 אסיכנו סקנלות סחוי סס וסולס וכיאר אוחס כסיס
 על סכרס ככספ' צדיק וכו' :

ויאמרו אליהם למה תעשו : ה הדבר הזה לקחת
 אה עבדנו מאתנו ותלנו לכם * חלא א' חנו
 אשר שבינו את הנער הזה בכור כי כרר בנו
 וחבאו ותעלו איהו והנ' ליכנו איהו ועמ' אנו לנו
 את

אשר אם ראו יתקם עליו ירחמנו ואם רעב
 יאבילוהו לחם ואם צפא יזקקנו מים ואם ערום
 נכסיהו : ואך אחס לא ארחמנו על אחיכס כי
 עצמכ' ובשרכס אני ואם סמאמי אליכס חלא
 תנשו בעבור אכני : ויוסף סרבר אה כל הרברים
 חאלח סחוך חבור ולג' שפעו אהיו אליו ולפ' חסו
 את אוניהם לכל דברי יוסף והיו צועק ופוכה כהנך
 חכור * זיאמר יוסף מי אן ודע אכני היום את
 חפעשה אשר עשו לי אחי ואת הרברים אשר
 יד'נו אלי היום : וישמענו כל אחיו צעק ואת
 בכייהו בתוך חבור וילכו אחיו ויתרחקו מן הנור
 לספן לא י'פעו את צעקת יוסף ואת בכייהו ככור
 * וילכו וישבו סנגר חרחק כפסחיו קש' וישבו
 ש'ס לאכול לחם * ויהי חמה אובלים ויתיצאו
 יחד סה לעשני' לואס להפיתו ואם להשיבו אל
 אכני * חסח מאפעס וישאו עיניהם ויראו
 והנה ארחת ושמעאליס כאח סררחק סררך
 גלעד חולכיס לרדת סרדיניס : זיאמר אליהם
 יהורה סה בצע כי נהרס אנחת את אחינו מן
 ידרשו אליהם סכנו *

זאת היא העצה היוצאת עליו אשר תעשו לו
 נחמ' ארחת הישמעאליס חזאת הבאה עלינו
 חולכת דרך סרריס * צתח לכו ונפכרנו
 אליהם וירננו אל אחיבו והם וילכוהו אל
 דרכס זאכר בן אנשו כל הארץ ולא נפיתנו
 אנחנו בדינו * ויסכ הדבר בעיני אחיו ויעשו
 כדבר יהורה * והיח' סרבריס כדבר חזה
 אכרס כאח נגדס ארחת הישמעאליס ויעברו
 מאצלס שבעה אנשים מדיניס סוח'יס *
 והיו בעכרס ויצאו למים וישאו עיניהם ויראו
 את רכור אשר יוסף ש'ס ז'ראו והנה עליו כל
 עוף למינהו * וירוצו האנשים סרדיניס חחם
 אל רכור לשמות פיה כי חשבו כי מים כו
 * ויבוא לפני רכור וישפעו את קול יוסף
 צועק וכבת ככור וישקיפו אל רכור ויראו
 והס

פרשת וישב

על צדקה : המהולכים בדרך וינחמו המדינים
 על אשר עשו אשר קנו את הנזר : ויאמרו איש
 רצו פה הדבר הזה אשר עשינו אשר לקחנו
 מאת הנזרים הנער הזה אשר הוא יפה מאד
 ויפה מראת : אולי כי נזכר ונזכר מארץ
 העברים ולפה עשינו את הדבר הזה ויהיה
 אם יבקש זמנצא בירנו ופתנו בו : והלא
 אנשי קשים והיקר : כאשר יאמרו דני את
 גבורות אחד מהם פכלו אותו אלינו :
 אולי כי בכחם ובורע : הקשה ננמנו מארצו
 על בן פכת אותו כמחר מעט אשר נחתם
 להם : ויהי נדבנם הדבר הזה וראו והגו
 ארחת הישמעאלים הנאה בהחלה אשר ראו
 בני יעקב הולכי : וכמה לקראת המדינים :
 ואמרו המדינים איש אל רצו לנו ונמכור
 את הנער הזה לארחת הישמעאלים הבאים
 לקראתנו ונקח מן אף את המחר הכעט אשר
 נתנו לנו נצל פרצתו ויעשו כן : ויגזעו
 הישמעאלים ההם וימכרו המדינים את יוסף
 לישמעאלים בעשרים כסף אשר נתנו בו
 לאחיו : וילכו המדינים לדרבם גלעד
 : ויקחו הישמעאלים את יוסף וירכיבוהו
 על הגמלים ויבחרו מצריכה : וישפץ
 יוסף כי הולכים הישמעאלים מצרימה ויצק
 יוסף ויבכה על הדבר הזה כי חתרק פארץ
 כענן סביב : ויגך פאר על הגמל אשר
 רכב עליו וירא אותו חדמת ומיררהו
 פצל הגמל וילך ברגליו : ובכל זאת היה
 יוסף צעק וכוכה ויאמר אזי אבי : ויקם
 עליו איש אחד פתישמעאלים ההם ויכה את
 יוסף על הלחי ויכף עוד יוכף לבכת :
 ולאח יוסף בדרך ולא יכול ללכת פפיר נפשו
 ויכוהו כלם ויענהו בדרך ויפחדו אותו לבענ
 יחיוש מחבבי : וירא לי את עני יוסף
 גת עמלו ויער לי על האנשים ההם חזק
 נבלה

את עננו : ויענו המדינים ויאמרו אל בני
 יעקב חזק הוא עיניכם או הוה ישרה אתכם
 או יאמרו כלכם עבדים לו כי הוא יפת חזק
 ויפה מראה וזכר רואי הוא פלכם ולמה
 הדברו כלכם אלינו כזוהם : ונתת לאנשי
 ליריכם ולאנשיון אליכם כי אנחנו פפצאנו את
 הנער בכור כפדבר ונקחהו ונלך : וישו איהם
 כל בני יעקב ויקבלו עליהם ויאמרו אליהם תנו לנו
 את צביתנו ולמה פפוחו כלכם לפי חר : ויצעקו
 עליהם המדינים וישליפו כלם את חרבותיהם
 וישו להלחם בבני יעקב : והנה שמעון קם
 פמושבו עליהם וירלג בארץ וישלף את חרבו
 ויש אל המדינים : ויצעק צעקה גדולה
 לפניהם ותשמע צעקתו למרחוק וירעש הארץ
 מצעקת שמעון : ויראו המדינים מפני שמעון
 ויפולו ויאמרו על פניהם ויבחרו מאד : ויאמר
 אליהם שמעון הלא אנכי שמעון בן יעקב העברי
 אשר חחרבתי את כל עיר שכם לכד ואת ערי
 האפודים עם אחי : כה יעשה לי אהים וכה יוסף
 כי אם באו אתכם כל אנשי מדין אחיכם וגם מלכי
 כנען אתכם לא יוכלו להלחם בי : ועתה תנו
 את הנער אשר לקחתם פן אמן את כשרכם לעיף
 השפיך ולכהמת הארץ : ויראו עוד המדינים
 כעני שמעון וישו אל בני יעקב בפחד ואישם
 וכדבריהם לאמר : הלא כי אפרתם עבדכם
 הוא הנער הזה וימרוד בכם על בן שמתם אותו
 בכור ופה תעשו לכם בעד אשר ימרוד נאדביו
 עתה פכירו אותו לנו ונתנה לכם על אשר חתצנו
 כנו יוסף לעשות הרבה הזה לבלתי המית בני
 יעקב את אחיהם : ויראו המדינים את יוסף
 ויפת חזק ויפת מראה ויחזרו אותו כלכם
 ומחוקו לקנית אותו כאת אחיו : וישמעון
 בני יעקב אל המדינים וימכרו אליהם את יוסף
 אחיהם בכששים כסף ור : ויבחרו אחיהם אין אתם
 : ויקחו המדינים את יוסף וילכו להם לדרבם
 גלעד

4
2
B

פרשת וישב

ויחזקו ויבשו יוד כל פניהו : ויאמרו אנש
 אל רעהו מה הדר-רחוה אשר עשה אלהים לנו
 בדרך הזאת : והלא ירדנו כי נעמור יוסף
 קרח לחם הדבר הזה וילכו האנשים בדרך ויזכרו
 מדרך אפית אשר עסקמרת רחל : ויגש
 יוסף עד קבר אפו חצהו וירץ יוסף אל קבר
 אמו ויפול על הקבר ויבכה : ויצעק יוסף על
 קבר אמו ויאמר אמי אפני מולדתי עריתי וקומי
 וראה את בנך איך נמכד לעבר ואין פרחם :
 קמו וראה את בנך וכפי עפו על צרתו וראה את
 לב אחי האכזרי : ערו אמו עור והקיצה
 משנתך עמדי וערכי מלחמותיך גנד אחי איבכ
 שלחתי אתי מכתתני : וימכרו אותי לעבד זה
 פנמים ויפרידו גומי מאבי ואין פרחם :
 וערו וערני אמת ענוותין נגדם לפני האלהים
 וראו אמי מי יצדיקו אלהים במשפט ויהי מי
 ירשיע : קמו אפני וקושי והקיצה משמתיך וראי
 את אבי איבכ נפשו ולבו עליו כיום הזה עמדי
 וינחמוהו וירכר על לבו : ויוסף עוד לדבר
 בדברים האלה ויצעק ויבך יוסף ב יגדול על
 קבר אמו ויכל לדבר וידום כאבן על הקבר מטר
 לבו : וישמע יוסף את קול מדבר אלה מוחת
 הארץ ויעתו בלב מר וכקול נכיו ומחנה בדברים
 האלה : בני בני יוסף בני שבועתי את קול
 בכייתך ואת קול צעקייתך ראיתי את דפסותיך
 וידעתי את צרתך בני ויצר לי עליך
 וחוכך לי יגע על יגוני : וצמת בני
 יוסף בני חכה את זל המחולל לוואל תירא
 כי לי עשך הוא ויציל אותך חכל צרה :
 קום בני לך לך מצרימה עם אדונך ואל
 הניא כי תיגלחם עמך בני ויוסף לדבר
 אל יוסף בדברים האלה וירחם : וישמע
 יוסף את הדבר הזה והסח מאד מזה ויוסף
 עוד לבכות : וירא אותו אחרי כן אחד
 מהרשפעים והם צועק ובוכה על הקבר
 ויחזקו

ויחזקו ויבשו יוד כל פניהו : ויאמרו אנש
 אל רעהו מה הדר-רחוה אשר עשה אלהים לנו
 בדרך הזאת : והלא ירדנו כי נעמור יוסף
 קרח לחם הדבר הזה וילכו האנשים בדרך ויזכרו
 מדרך אפית אשר עסקמרת רחל : ויגש
 יוסף עד קבר אפו חצהו וירץ יוסף אל קבר
 אמו ויפול על הקבר ויבכה : ויצעק יוסף על
 קבר אמו ויאמר אמי אפני מולדתי עריתי וקומי
 וראה את בנך איך נמכד לעבר ואין פרחם :
 קמו וראה את בנך וכפי עפו על צרתו וראה את
 לב אחי האכזרי : ערו אמו עור והקיצה
 משנתך עמדי וערכי מלחמותיך גנד אחי איבכ
 שלחתי אתי מכתתני : וימכרו אותי לעבד זה
 פנמים ויפרידו גומי מאבי ואין פרחם :
 וערו וערני אמת ענוותין נגדם לפני האלהים
 וראו אמי מי יצדיקו אלהים במשפט ויהי מי
 ירשיע : קמו אפני וקושי והקיצה משמתיך וראי
 את אבי איבכ נפשו ולבו עליו כיום הזה עמדי
 וינחמוהו וירכר על לבו : ויוסף עוד לדבר
 בדברים האלה ויצעק ויבך יוסף ב יגדול על
 קבר אמו ויכל לדבר וידום כאבן על הקבר מטר
 לבו : וישמע יוסף את קול מדבר אלה מוחת
 הארץ ויעתו בלב מר וכקול נכיו ומחנה בדברים
 האלה : בני בני יוסף בני שבועתי את קול
 בכייתך ואת קול צעקייתך ראיתי את דפסותיך
 וידעתי את צרתך בני ויצר לי עליך
 וחוכך לי יגע על יגוני : וצמת בני
 יוסף בני חכה את זל המחולל לוואל תירא
 כי לי עשך הוא ויציל אותך חכל צרה :
 קום בני לך לך מצרימה עם אדונך ואל
 הניא כי תיגלחם עמך בני ויוסף לדבר
 אל יוסף בדברים האלה וירחם : וישמע
 יוסף את הדבר הזה והסח מאד מזה ויוסף
 עוד לבכות : וירא אותו אחרי כן אחד
 מהרשפעים והם צועק ובוכה על הקבר
 ויחזקו

פלישת יושב

לעצור חוח¹ ויען האחד ויאמר הלא כי אמר לנו להשיבו² אכינו³ עתה לב. וכשובה אתי ונכואה אל המקום אשר יאמר ולקחנו סביתו את המודר אשר נתנו בו נלכח לנו⁴ ויען האחר ויאמר הנה כי הצעה הזאת טובה מאד אך לא נכל לצשת בן כי רחק ממנו הדרך מאד ולא נוכל לשוב מדרבנו⁵ ויען האחר ויאמר אליהם זאת הצעה היעוצה כוח סמנה לא נפור⁶ הנה אנחנו באים היום מצרימה וזחה בואנו מצרים וזכרנו אותו שם כפהיר רב וגואל פרענו⁷ וייטכ הדבר הזה בעיני האנשים ויעשו כונו לדרך מצרימה עם יוסף ובעיניק⁸ כאשר מברו את יוסף אחיהם וחסדנו ויך את לבם עליו וינחמו על מצויהם ויבקשו ללכת להביאו ולא מצאו⁹ וראובן שב אל הכור אשר היה יוסף בו לשאת אותו להשיבו אל אביו ויעמוד ראובן על הכור ולא שם דבר ויקרא יוסף ואין ענה ואין דובר דבר ויאמר ראובן ייך פי מוסף מיראה או בני נחש השימו¹⁰ וידר ראובן עתה הכור ויבקש את יוסף ולא מצא אותו בכור ועל¹¹ ויקרע ראובן את בגדיו ויאמר הילך איננו ואיך אשיב את אביו עליזה¹² מה וילך אל אחיו וישפא אותם עצבים על דבר יוסף ופתיעצם יחד איכה ישינו את אביה עליו ויאמר ראובן אל אחיו באתי אל חמור חנה אין יוסף שם ופח נאמר לאבינו כי אין אבי מבקש את הילך בני אם מצמו¹³ ויענחו אחיו לאמר זהו נח עשינו ויך לבנו על חמנשה החאהר כן ונשב לבקש עלילה מה נשים או יעקב איננו על ככה ויאמר אליהם ראובן מה חסנשה חנה אשר עשיתם להוריד שיכח אבינו כינון שאולח לא מו¹⁴ הדבר אשר עשיתם¹⁵ וישוב ראובן אתם ויקימו כל וישכעו איש את אחיו לכלמי הנדר את הדבר הזה ליעקב ויאמרו כלם אל איש אשר יגיד את הדבר הזה לאינו ולביתו או אשר ישפית את הדבר הזה לכל בני הארץ ועמדנו כלנו עליו וחרגנוהו

וחרגנוהו יחד בחרב¹⁶ ויראו בני יעקב איש פאה אחיו בקסון גדול על הו בר החוח¹⁷ אין דובר דבר ויסתירו את הדבר בלבם¹⁸ וישבו אהיו כן בארץ יחד להתיעץ ולבקש עלילה מה ואמרו אל יעקב אביהם על כל הדברים האלה¹⁹ ויאמר אליהם יושבך הנה לבס עצת²⁰ אם טוב בעיניכם לעשות כדבר הזה²¹ קחו לכם את חכונת אשר ליוסף וקרעו אותה וישחטו שציר עייס ויטעבלתם אותה ברימו²² ושלחם אותם לאבינו ויריה בראות אותה ופרח זרעה אכלתה על כן קרעת את כתנתו וזכנת רמו ככתנתו²³ והיה בצשותכם הדבר הזה ונקינו אנחנו מתלונת אבינו²⁴ וחושך בעיניהם עצת יששכר וישפחו עליה ויעשו כדבר יששכר אשר יעץ אותם²⁵ וימחרו ויקחו את כתנת יוסף ויקרעהו וישחטו שציר עייס ויטעבלו את הכנת ברה שני ורמסה בעפר²⁶ וישלחו את הכנת ביד נפתלי ויעקב אביהם ויצוהו לאמר כדברים האלה²⁷ אנחנו אספנו את המקנה ונכוא עד דרך שבם והלאה²⁸ ונמצא את חנת הזאת במדבר על הדרך סמלת בדם ובצפר ועתה הדר נא חכנת בך היא אלא²⁹ וילך נפתלי ויבא אל אביו ויתן לו את החות וירב אליו את כל דברי אחיו אשר צו אותו³⁰ וירא יעקב את כתנת יוסף וכיכה ויפול על פניו ארצה וירד כאבן³¹ ויקם אחרי כן ויעקב בקול גדול וכבני ויאמר כתנת יוסף בני הוא³² וישחר יעקב וישלח אל בניו עבר פנ דה וילך אליהם ומצאם כמים בדרך עם הצאן³³ ויצאו בני יעקב אל אביהם כעצב והנם קינים גדים ואדם על ראשם ומצא את אביהם צועק וכוכב בקול גדול³⁴ ויאמר יעקב אל בניו הלא נתגדו לי מה הרעה הבאה עליכם ואם ביום הזה³⁵ ויענו את יעקב אביהם לאמר אנחנו באים חיים כאשר נאסנו הצאן וכבא עד עיר שבם במדבר על הדרך³⁶ ונמצא את הכנת הזאת מלאה דם בארץ וכבד אותה ונשלח אותה אליך הוטל

ואתה בני ברכיו ויסר את חכמות איו סלחתי
 ויבך יהודה בכי גדול סאד וראש אביו על קיביו
 ודומם באבן : והוא בני יעקב את צרת אביהם
 וישא את קולם ויביפו עוד לבכות ויעקב עודנו
 גופל בארץ כאבן דומם : ויקומו כל בניו וכל
 עבדיו וכל בנות עבדיו ויסובו וילכו ויעשו
 להתנחם : ויקומו כל בית יעקב ויספרו בספה
 גדול על יוסף וכל צרת אביהם : ויגע הדבר ליצחק
 בן אברהם אבי יעקב ויבך בני גדול על יוסף הוא
 וכל ביתו וכל כהפיקו אשר גר שם בחברון ונשני
 עמו ויבכה את יעקב בנו ויבאן להתנחם : והיה
 אחריו ויבכה יעקב פהארץ ורפעתו נחלות על
 פניו ויאמר אל בניו קמו וקחו חרבותיכם וגם
 קשתיכם : וצאו השדה ובקשו אולי תמצאו גוית
 בני הברואים אהם אלו וקבריהם : ואת בקשו
 נא בעת החיות וצורו אהם ואשר חכצ' לקראם
 בראשונה ותפשתם אותה והנאתם אותה אלי :
 אולי יראה לי בעני היום הזה והיין לכם את
 אשר שרף לי בני והבאתם אלי ואנקום נקמת בני :
 ויעשו בניו כאשר צוה אביהם וישכיבו בבקר ויקחו
 איש חרבו וקשתו בידו ויצאו השו הלצו הדוית :
 ויעקב עודנו צונק ונוכה הולך ונאבבית וסכה כף
 אל כף ויאמר יוסף בני יוסף בני : ובני יעקב
 הלכו הב דברה להחיות להפשת' חנה לנו ואתם
 ואת אחד ותפשוהו ויביאוהו אל אנרים :
 ויאמרו אליו ואת פצאנו בראשונה נביא אותה
 אליך כאשר צוהנו ואת גוית נק' לא פצאנו :
 ויקח יעקב את החיה פיה בניו ויעקב עודנו כול
 גדול ובכני ונידו החיות : ויאמר בצר לב
 אל רהיה פדוע אכלת את יוסף בני ואין לי יראת
 פאלהי הארץ ובצרתה על יוסף בני : והאכל את
 בני חנם על לא חכיס והשימני עליו ולן ד' ארס
 ובקש את נדרף : ויפת' לי את פיה והיבצמו נחם
 את יעקב בדכיה : וישן את יעקב והדר אליו
 בדבויס האלה : חיה האלהים אשר נראני בארץ

ואתה בני ברכיו : וישמע יעקב את דברי בניו
 ויעקב בקיל גדול ויצמר כחנת בני חיה רעה
 אבל חמוטו וסורף יוסף : כי אנכי עלה היהו
 אלוכם החם לראות את שלום סואת שלום
 הצאן להשיכני דבר פאתכ' וילך כאשר צוהיהו
 ותקראן אותו כאלה היום הזה ואני אפרתי כי
 אתכם הוא בני : ויענו ויאמרו בני יעקב לא בא
 אָננו ולא ראינו אותו מעם צאמנו כ' ארץ עד פה :
 ויהי כשמוע יעקב את דבריהם ויעקב עוד צעקה
 גדולה ויקם ויקרע שכלותיו וישם שק כפתניו
 ויבכה בכי גדול : ויכסוד וישא את קולו בכי
 ויקרא ויאמר בדברים האלה : יוסף בני יוסף
 שלוח שלחתיך היום אל שלום אחרך והנה נטרפת
 פניו היתח ואת לך בני : צר לי עליך יוסף בני
 צר לי עליך מה פקת לי בהיום ועתה מה פרה
 עלי פוחד מאד : סויתן פויתן החתיך היום בני
 יוסף כי צר לי עליך מאד בני : בני בני יוסף בני
 אנה אתה ואיפה נפשך עורח עורה סמקופך וכא
 וראת את צרמי עליך בני יוסף : כ' נא וספור
 הפעוה עיני הנולות על פני והעליהם לפני יי
 חשוב אפוס פני : איך נפלת יוסף בני כיד אשר
 לא נפל אדם לפימם היות עולם עד היום הזה :
 כ' פכת אויב הניח פוסר אכ ריאה ירעמי בי על
 רוב עונותי היח לך הדבר הזה בני : עורה נא
 וראת מה מרה עלי צרתך בני ואפלא גדלתיך ולא
 טפחתיך וגם ר' חונפש לא נחמי בך : כי אם
 האלהים אשר יצר אותך והוא בנה את עצבותיך
 ותן עליהם בשר כלבועלה ויפח באפך נשמת
 הים ויתן אורך אלי : ואולם ד' אהים אשר נתך
 אי הוא אשר לקח אותך פמיני ותקראן אותך כלת
 היום הזה וכל פקשה ד' אהים טוב : ויוסף יעקב
 לדבו על יוסף כדברי ד' אה ויבך בני גדול ויפול
 לארץ וידום : ויראו כל בני יעקב את צרת אביהם
 וינחמו על אשר עשו ויבכו גכרם בני גדול :
 ויקם יקודה ויקח את ראש אביו בעל הארץ וישם

פרשת וילעלה

כי עיני ונתתי לכם את אשר תחפצו בו : וילכו המדנים ויביאו את יוסף ועבדוהו לפני פוטיפר ויראדו וישר בעיני פוטיפר : כי יראה את פוטיפר הנודו נא לא את אשר תחפצו כנער הזה ויאמרו ארבע מאות כסף חפצנו בו : ויאמר פוטיפר אני אתן לכם אם תביאו אלי מוכרו אליכם והגידו לי את דברו אולי יטוב הוא : כי הנער הזה לא עבד ולא בן עבד הוא כי דם טוב ימח אני רואה בו * וילכו המדנים ויביאו לזבשבע שקלים אשר שם והו איהם ויגידו עליו ויאמרו עבד הוא ויחננו מברטו אותו איהם * וישמע פוטיפר את דברי הישבע שקלים לתמו אל המדנים * ויקחו המדנים את הכסף כי הם הישבע שקלים וילכו לדרוכם וגם הישבע שקלים שבו אל פוטיפר : ויקח פוטיפר את יוסף ויביאהו אל ביתו ויערר אתו : וישמע יוסף חן ועניו פוטיפר ויאמר בני יוסף הו על ביתו וכל אשר לך נון גידו ויהי לי את יוסף ויהי ישב עליו ויברך לי את בית פוטיפר בגלל יוסף : ויעזוב פוטיפר את כל אשר עשה לו ביד יוסף ויהי יוסף רואה הפוציא והוא רבינו ועל פניו היה כל דבר בניו פוטיפר : ויוסף בן שמונה עשרה שנה בהורפה עיניו וטוב רואי וכפוחו לא היה ככל ארץ מצרים * בעת ההיא בריית יוסף בבית אדוניו יצא ונא ביתו ושרת את לי * והשע זליכה אשת אדוניו את עיניה ליוסף ויראדו והגה נער יפה ויפה כראות בואד והחמוד יספיו בלבת * ומדבק נפשה ביוסף מאד ומכיתה יוסף חן וחפחה זליכה את יוסף בכל יום יום ולא נע איוסף אף עיניו לראות באשת אדוניו :

חן נפשו אדוני לא יראה את בניך ולא טרפתוהו : אך בארץ רחוקה באתי לבקש את בני נם אני כני נאשר קרח לך עם בניך קרה לי עם בני נם אני : כי וחפשו הימים אשר באתי בארץ הזאת מבקש את בני אשר הניח מאחורי עיני עשר יום ולא ירעתי צותהוא אם פת ואת הווא : ויאמר היות בשדה לבקש את בני וימצאו אותם בניך ויחפשוני ויאספוני ויגידו לי ויביאו אותי אליך היום נאדבר אליך את כל דברי : ועתה בן אדם הנני בידך ועשית לי טוב בעיניך היום * אך חי האלוים אשר כראנו בציון לא ראינו את בניך ולא טרפתוהו ולא בא אל פיבשר אדם כל ימי בני * ויהי כשמוע יעקב את דברי ההיה ויתמה סגור וישלח מידו את ההיר הלך לדרכת * ויעקב עודנו צועק ורובה ליוסף יוסף ויהאבל יעקב על יוסף ימים רבים : ויבני ישבע אל אשר קנו את יוסף מאת המדנים מאת אחיו הלכו מצרימה עם יוסף ויבואו מצול מצרים : ויהי כאשר הקרינו לנוא מצרימה ויסענו ארבעה אנשים מוכני מדון באברה וצאנו בדרך מצרים לדרכם * ויאמרו אליהם הישבע שקלים ויחפצו בעבד הזה לקנות אותו מפניו ויאכרו תגה לנו : ויחט את יוסף אליהם ויבאו אותו והנה נעניפה בראת מאד ויקנותו מהם בחמשת שקלים : ויבאו הישבע שקלים מצרימה לדרכם וגם הכדנים שבו מצרימה ביום ההוא : ויאמרו המדנים צינש אל רעה הגה שבענו ביופוטפר סוים פרעחשר הסכח לי מבקש עבד טוב אשר יעמו לפני ולשרחו ולהקיר אותו על ביה ועל כל אשר לנו ועשה לנו ונמכרנו אליהם אשר נחפון את יובל לתת לנו את אשר חפצנו בו * וילכו המדנים ההם ויבאו בית פוטיפר ויכרו לו שבענו אשר אתה מבקש עבד מובל שרדך : הנה אהנו עבד אשר כראנוך אם תוכל לתת לנו את אשר חפצנו בו ונמכרנו לך * ויאמר פוטיפר הביא הנלפני ואראנו והיה אם יושב בעיני

ה' יוסף כי נש' ויחט אשת אדוניו את עיניה ויוסף ר' ל' כי הוא כס' וישיב לו ויחט יוסף ויחט את עיניו אליה :

והאמר אליו זליכה מה טוב בריך כבוד והארך הלא ראינו בכל עבד לא ראינו עבד יפה תואר כבוד

פרשת וישב

בנידום יקרות ולהביאו לפניהם : ויבוא יוסף לפניהם ויבישו כל הנשים ביוסף ויראו את יוסף ולא הפבו את עיניהם מפניו : ויחבכו כלם את ידיה' בסכנין אשר בידיהן ויפלאו כל האחרונים אשר בידיהם כדפס' ולא ידעו את אשר עשו אך הביטו לרא' ביופיוס' ולא דפכו פניו את עפנייהן וחרא וליכה את אש' עשו ותאמ' ליון כה הפעטה אשר עשיתן חלא אחרונם נחמל לפני'ם לאכול והחמכו אתם כלכ' את ידיוק' ויראו כל הנשיכ את ידיהן והנה פלאידם ויוד רפן על כל נגדיהן : ויאפרו ליה כיזח העבר אשר לך בניתך והריבנו ולא יכולנו לדרש עפנינו פמנו כיופיו : והאפר ליהם חלא נגנע אשר ראיהם אוחו קרה לכם הדבר הזה ולא יכולתם לדראפק עליו : ואף אננו אשר הוא כבתי הכידי הפיד וצראה אוניוס יום הולך ובא בניהו ואין גא אדל ולא אפוח כוח : ויאפרו ליה אבת הדבג' כי פיוכל לראות את רהואר הזה בביתו ויהאפק בפניו ואל עבון הוא ונשרת את ניוך ולכה לא הדבר ליו אח אש' גם לנבך וחעוב את נפסך לפוח כו בר דזה : והאפר אוניהם בחחוקת אננו בכל יום לדכיתו ולא אנה אל דבריו אנטיודו בכל טוב לא מצאיהו בו דנה על כן דלותי כאשר ראיתם אותי חליכה חלחה באר פראות יוסף וכבר עניה חוליה כארבתו : וכל אנשי ניה זליכה ואיעה לא ידעו את הדבר הזה וכי הלה זליכה כאהנת יוסף : וישאלוה כל אנשי ניה לאפר נדוע את כנה דלה ודלה ואת לא דסור דנר : והאבר אליהם לא ידעת את הדבר הזה אשר בא יום יום אלי : וכל דנשים וכל פאר בותיה נצות יום יום לראותה ודבר עמה והאבר אליו אין זח כי אם פו הבת יוסף : והאברו אליה פחו אותו וחחוקו בו בספר אולי ישכע : לין יוסף מעליך רק את הבוח היה : וחוכיף זיכה לחלות

פניהך : ואמר אליה יוסף חלא אשר בראני בטנן אפיהוא אשר ברא את כל האדם והאמר אלי' מה נאוו עיניך כיד החכת בהם את כל יושבי מצרים איש ואשה ואמר אליה מה טובם בעורנו היואם ראיתם נקבר חלא הגוד פחם : והאמר אלי' מה יקו וכה נשפז כל דבריק' קח נא לך את הכנה אשר בניה ונגן ניוך ונשפע את דבריק' וישמר אליה כה יפו ופד נעמו זברה בדבריק את שבח אליה : מה הלחו : והאבר אליה פתיפת פאש שער ראשך חנה בפרק הוחה אשה בבית קח נא לך והסרכ את שער ראשך : והאבר ליה עד פתי הדבר אלי כדבריק הלה עוב לך את כל הדברים האלה פעליו יקום ועשה לך את כל דברי ביהך : והאמר אנו אין דבר בניהי ויין : האמר כי אם דבריק ופאפרוך : וככל זאת לא רביא יוסף ליה ולא נשא את עיניו בה ויהן את עיניו בארץ למסח : והאבר זליכה את יוסף בלכת לשכב עמה והיה בעת אשר ישב בניו לעשות פלאכתו ומא זליכה ומשגל לפניו : וחסייתה בדברים יום יום לשכב עמה אול הניט ליה ולא אנה יוסף לשכב עמה ליה : והאפר ליו אב לא עשה את דבריו איסורך במעפט כוח ואגנח עליך על בול : ויאפר ליה יוסף חלא הלה אשר ברא את האדם הוא פמיה אסוריה והוא אשר יציל אותי מפאסירך וכפ שפסד : והיה כאשר לא יכלה עלינו לפתוחו ופשה דגנה בור פול זליכה בחולי כנה מתאמתו : ונאו כל נשי כצויל בקרה ויאברו ליה פדוע את ככה דלה ורזה ואת לא הכרה דנה : חלא אשה שר נכנר וגאול פאר בעיני דבלך את רחסה דנה פכל אשר הנה נפסך : וען זליכה או לאפיה דויליד על כל כה חילי הדבר דזה אשר ראית' אוריבו : וצוא נעו והיה ושיכנו לחם לכל דנשי דעסוכן והשולחם כשה יוצאלו כל הנשי לכינה וליכר : ויתרן לדם כפנייהם לקלף האתנוג' לא גלם : ונאו וילבישו את יוסף בגדים

רב

פרשת וישב

יצאה לה גי אמרה חולה אצני חשב בניתי לבית
 בעבור המצא לה חספס ביום ההוא : ויהי בצאתה
 וחשאר ולכת במה לבדה ואין אחי בכית אמה
 ותקם ותעל אל חמת אל היכלו ותלבש בגדים
 כנגדי מלאת וחשב על ראשה אבנים יקרות
 מאבני שוהם בשוכצים והב וכסף ותיטח את פניה
 ואת בשרת בכל תפרוקי הנשים : ותקשר
 את היכל ואת חבית בקדה ולבגל ותפור
 בכל היכל מור ואהליות ותשב אחרי כן כפחת
 הילח על דרך הית במקום אשר יעבור בשם
 יוסף לעשות מלאכתו : והנה יוסף בא מהשדה
 ויבא הביתה לעשו מלאכת אדוניו : ויבא עד
 המקום אשר יעבור וירא את כל מעשה ולכת
 וישב אחרנית : וירא זליכה את יוסף שב
 אחורנית פניה ותרקא לו לאמר מה לך יוסף בא
 אל מלאכתך והנני פנתי את הדרך עד עכרך אל
 מושביך וישב יוסף ויבא הית ויעבר משם לסקל
 מושבו וישב לעשו מלאכת אדוניו כמשפט שהנה
 זליכת באה לו ותעפור לפניו כנגדי מלכות וריח
 של בנותיה יצאו לפרחוק : והמהר ותחוק ביוסף
 ובנגדיו ותאמר לו חיה הפלך אם אינך עושה דברי
 כי היום תומת : ותמחר
 ותשלח את ידה האחרת ותשלף את החיוב
 מפתח בניה ותתן על צואר יוסף ותאמר קום
 ועשה את דברי ואם אין אהת פת היום : וירא
 יוסף סלפניה בעשותה את הרב הזה תקם לכרות
 מלפני והיה פש' את בנדה כפול פניו והיה ככרו
 ככהלת ותקדע חבגד אשר החיקה בו זליכת
 ויעווכ יוסף הנגד ביד זליכה וינסו צא החצח כי
 ירא : וירא זליכת כי נקרעו כנדי יוסף ויעווכ
 בירה וינסו ויפחד לנפשה פן ישפן עליה הדבר :
 ותקם ותעט בערפח ותסר את הנגד אשר לבשה
 אותה ותישב את מנדיה : ותקח את כנדי יוסף
 ותנח אצלה וחלץ ותשב במקום מושב חולת
 אשר ישבת שם מרס צאת אנשי ביתה ל היואר :
 ותקרא

לחיות מאחבת יוסף ות'ך הליך ודלה עד כילא
 דעת בה כל לצפור : והיה האם ליוסף עושה
 מלאכת אדונו בבית ומכא ולכת בסתר ותגול עליו
 פתאום ויקם יוסף עליה ותחוק ממנה ומשיבה
 לארץ : ותמכה עריו וליכת פתמאות אשר כלכת
 אליו ותתחנן לפניו בכייה ודמעותיה חרדות על
 פניה : ותדבר אליו בקול תחנה וכמר נפש
 לאמר : חרצית או השפעת או חירעת אשה
 יפה כמוני או טובה פממי אשר אדבר : או ידיום
 יוס וארל משהכתך ואנש לך את כל הכמה הוה
 ולא שפעת בקולי : ואם על אשר וראת מאדוניך
 פן ייסר אמתך הוה המלך אסיקרך עון כדבר הוה
 מאדוניך ונתח שמע נא ליעשה נא למן חכמד
 איור כדברתיך וחסר מעלי את חמות הוה ולמח
 אפוח בעבורך ותכל לדבר ויען יוסף אותה לאמר
 חדל לך מעלי ועווכ את חרברי הוה חלילה לי
 מעשות את הדבר הוה לאדוני : הן אדוני לא ידע
 אמי פת בכית וכל אשר יש לו נתן בירו : ואיך
 אעשה את הרברים הלה בניתי אדוני : כינס חא
 בכרני מאד בניתי וגם הפקיד איתי על ביתו
 וינשאני : אין איש גדול בבית הוה ממני ולא
 חשך אדוני ממני מאומה כי אם אומך כאשר את
 אשתי ואיך תדבר אלי כדברים הלה ואיך
 אעשה הרעה הגדולה הזאת ומטאתי לאלהים
 ולאישך : ועתה חדל לך עוד מעלי ואל תדבר לי
 עוד כדברים האלה כי אינני שומע אל דבריך :
 וזליכת לא שמעה ל יוסף כדברו ליה את הרברים
 האלה : אך מסימה איתו ויוסם לשמוע ליה :
 ויהי אחרי כן ותמלא נחל מצרים על כל גדותיו
 ויצאו כל יושבי מצרים וילגו לראות את הנחל
 בכל כלי טיר כמשפטם בארץ מצרי : וגם המלך
 והשרים יצאו לראן בתופים ובסחלות כי שמחה
 היא גדולת למצרים ויהי טוב בעת אשר המלא
 ים שיחור והלכו עם לשכונן על חמים : והיה
 בצאת המצרים ל היואר לשמוח כמשפטם ויצאו
 גם ל אנשי בית מוסר אתם : אך זליכה לא

פרשת ויטב

לשפטו על הדבר הזה : ויבא פוטיפר ויוסף לפני
הכהנים שופטי המלך ואמר אליהם שפטו נא פה
משפטו יש לנבא הזה כמכות וכוח עשת * ויאמר
הכהנים : ליוסף למה תעשה את הדבר הזה
לאדוניך ויען אותם יוסף לאמר : לא אדוני כוח
היה הדבר : ויאמר פוטיפר ליוסף הלא כל אשר
לי שפתי כידך ולא חשכתי ממך דבר כי את אשר
ואיך תעשה לי את הרעה הזאת * ויען יוסף לאמר
לא אדוני היה וחי נפשך אדוני אם אמת הדבר
אשר שפתי : מאשתך כי כזה וכזה היה הדבר
היום : זה לו ענה תמימה היום כביתך תראת
בי קולח או דבר אשר יחויב את ראשי אליך :
ויאמרו הכהנים אל פוטיפר שלח נא ויבא בנך
יוסף הקרוי לפנינו ונראה בו את חקת * והיה
אם מלפני חננד היה הקיע ממול פנוו היא
החוקת הנלכז אליה (בערסה עשה את כל
אשר הדבר אשר : ויביא את בן יוסף לפני
הכהנים השופטים ויראו והנה הקיע ממול פני
יוסף וירעו כל הכהנים השופטים אשר היא
הציקתהו וימרו אין לעבד הזה משפט כזה כי
לא עשה מאוסה : אך משפטו אשר יחן בבית
הסוהר בעבור השמועה אשר יצאה על אשרך
מצאתו : וישבע פוטיפר את דבריהם ויקח את
יוסף ויתנהו אל בית הסוהר מקום אשר אסורי
המלך אסורים שם ויהי יוסף בבית הסוהר שמים
עשרה שנה *

אמר פנערי בזה סוכן סס עוב פעס למססססס
בבית הסוהר לכד ולא הסיתו כספע כל בוגד
ואדרבא סססו סססו סססו סססו סססו סססו סססו
כזה כססו סססו :

ובכל זאת לא שבה אשה אדוני מעליו לא חדלת
מדבר אל יוסף יום ליום לשבע אליה : והיה
מקץ שלשה חדשים והיוסף וליכא (המלך ליוסף ל
בית הסוהר יום ליום והסוהר לשבע
אליה

אמר את ושרי אחר קמן אשר היה בבית ונצחו
לירצו אל אנשי ביתה ויבאו אנשי הבית אליה :
והיה בראותה אותם והאמר אליהם בקול גדול
ובצעקה ראו אשר הביאו אלי אדוניכם איש עברי
אל הבית כי בא הדום לשבב עמי * ויהי בצאתם
ויבא הבית וירא כי אין אחר בבית ויבא אלי
ויחוק בו לשבב עמי : ואחיות כבדו וזקרה
נתקרא עליה בקול גדול : והיה בהרמיה קולו וירא
לנפשו ויחזק בגדו לפני רואי החוזה : ולא
דברו אנשי ביתה מאומה אך חרה אפם מאד
ביוסף וילכו אל אדוני וידברו לו את דברי אשתו *
ויבא פוטיפר לביתו בחלון אף והצעק עליו אשתו
לאמר : מה הדבר אשר עשית לי להביא לבית
עבד עברי כי בא אלי היום לצחק בי וכזאת וכזאת
עשה היום לי : וישבע פוטיפר את דברי
אשתו ויצא להמות את יוסף במכות נמרצות ויעשו
לזכר : והיה בחמת אהמוצק יוסף בקול גדול
* וישא עיניו אל השמים ואמר לי אלהים אתה
ידעת כי אני נקי מכל הרברים הללו ולמה אפוא
היום על שקר ביד הערלים הרשעים האלה אשר
לא ידעתי אותם : והיה מידי הכות אנשי פוטיפר
את יוסף ויצעק ויבכה עוד * והיה שם עבד אחר
מעברי פוטיפר בן עשתי עשר חדש * ויפתח לו
את פה חילד וידבר לפני אנשי פוטיפר המכים
את יוסף כדברים האלה לאמר : מה לכם באיש
הזה ועל מה תעשו לי את היעה הזאת שקר אפי
דוכרה וכזב האמר כזה וכזה היה הדבר : ויגד
אליהם הילד את כל הדברים על נכון וצאת כל דברי
וליכא אל יוסף יום ליום הגיד אליהם : וישבעו
כל האנשים את דברי הילד ויתמהו מאד מכל
דברי הילד ויכל לדבר הילד והדום : ופוטיפר
גכלם מאד מדברי בנו ויצאו את אנשי לכלתי
חכות את יוסף עוד ויחדלו האנשים מהכות את
יוסף : ויקה פוטיפר את יוסף ויאמר להכיון
במשפט לפני הכהנים השופטים אשר למלך
לשפטו

ופרשת יושב

אלה ותאמר ולככה יוסף עד מתי תצמוד בנית
הזה אך שפע נא בקולו ואוציאך מן הבית הזה *
וען יוסף אותה לאמר טוב שבת יבית חוה
בלשמוני אל דברוך לפשוני באלהים ותאמר אליו
אם לא תעשה את דברי אנקרא את עיניך ואוסף
בחשמי' ברנלך ואמסוך ביד אשר לא ידעת תפול
שלשים * ועניוסף אותה ויאמר הנה אלהי כל
הארץ אבל להצילני מכל אשר תעשה לי כי הוא
פוקח עורים ופאור אסורי ושומר את כל הגרים
אשר הם בארץ לא ידעו :

אמר הנעיר אפסר כי זה טעם אורו ופואתכי סן
סנית הזה כי צר לי סאד כי גס סס חס סולכת
לפתומו וחס דונה לנאת ססס חף סיהיה בעקו' אחר
וכזה סקטס על יוסף קוסית חסרי סנבר אסר סס
ס' סכחונל פנה אל רהכיס וכו' סאר' זלזה יוסף כי
בהתך היל וכס'ס כיהל דוק ותסכת ועס סוית ססמר
לח אסר כך טוב סנתי בנית סזה חין ספק כילה
אמר כן אכל לנכלל כן יחסוכ :

ויהי כאשר לא יכלה לזבח לפנות את יוסף
לשמוע אליה ותחל ללכת אליו להסיתו ויוסף
עודנו אסור בנית חסוחר : ויעקב אבינוס' וכל
אחיו אשר בארץ כנען עורס פתאבלים וכוכי על
יוסף ביסום ההס כי פאן יעקב לחתנח על יוסף
בנו : ויהי יעקב צונק וכוכה ופתאבל על יוסף
כל הימים * ויהי בעת ההיא בשנה חתיא חיא
שנת ירת יוסף פצרימת כאשר פברו אותו אחיו :
וילך ראובן כן יעקב תפניה ויקח את אלירם בת
עיה הכנעני לו לאשה ויבא אליה : ותחר ותלד
אלירם אשת ראובן לו את חנוך וא' פלוא ואת
חצרן ואת כרמו בניס ארבעה : ושמעון אחיו
לקח את דינה אחותו לאשה ותלד לו נפול' ויפין
ואחד ויכין וצוהר בניס חמשה * ואהרי כן בא
אל בונת הכנענית היא בונת אשר שבת שמעון
פעיר שכל : ויהי בנה לפני דנה ותשרה אותה
ויבוא

ויבא אליה שצנן ותלד לו את שאל : ויהוה
הלך בעת חתיא אל צדולם ויס' עד איש ערלמי
ושמו חירח : וירא שמי יהודה בת איש כנעני
ושמה עליה בת שוע ויקח ויבוא אליה *
ותלד צלית ליהודה עק' ואנן ושלח בניס שלשה *
וילכו לויו וששכר ארץ הקרס : ויקחו להם
סססס את בנית יונק בן קטן בן עבר לנשים :
וליוכב כן יקטן שתי בנות שם הגדולה עדינת
ושם הקטנה ארידה * ויקח לה את עדינה
וישכר לקח את ארידה ויבואם ארצה כנענית
אביהם * ותלד עדינה ללוי גרשון קהת ופרי
בניס שלשה * וארידה היל לו ליששכר חולע
ופוח ויובו שמרן בניס ארבעה * ודן הלך ארץ
מואב ויקח את אפלת בת חמוצן חמואב לאשה
ויביאה ארצה כנען * ותהי אפלת עקרה אין
לה ולד : ויזכור אלהים את אפלת אשת דן
אחרי כן ותהר ותלד בן ותקרא את שמו ח' *
וילכו גר ונפתלי חרנת ויוקח נמש' את בנות
אפורס בן ציוץ בן נחור לנשים : וליה שפות בנות
אפורס שם הגדולה פרימית ושם הקטנה עוצית
: ויקח נפתלי את פרימית וגד לקח את עוצית
ויביאום ארצה כנענית אביהם : ותלד מריפת
לנפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם בניס ארבעה
: ועוצית ילדה לגד צפיון וחגי שוני ואצמן ערי
וארודי ואראלי בניס שבעה * וילך אשר ויקח
את צדון בת אפלל בן הרד בן ישמעאל לאשה
ויביאה ארצה כנען * ויזמת צדון אשת אשר
בימים ההם אין לתלד * ויהי אחרי כן
ערון וילך אשר עבר הנחר וקח את הדורה בת
אבימאל בן עבר בן שמלוי לאשה * ותנער
טובת סראה וכעלת שכל ויהי למלכי' בן צי'ם
בן סם לאשה * ותלד הדורה למלכיאל בת
ויקרא את שמת כדח : ויסת מלכיאל אחרי כן
ותלך הדורה ויזכר בית אביה : ויהי אחרי פות
אשת אשר וילך ויקח את הדורה לאשה ויביאה
ארצה

פרשת

וישב

ארצה כנען ויבא גם סרח בתה עמה והיא בת שלש שנים ותגדל הנערה בבית יעקב

אליס שבאן תראה איך נדק ססתרגס נפ'ס יוסוס בת יאיקס אפר מרס :

והנערה מוכת מראה ותלך כדרך כנעני יעקב בקדש' לא חסרה דבר ויהי לה' חכמה ושכל : ותחר הדורח אשה אשר ותלד לו יפנתה וישוה וישל וכריעה בניס ארכעה : ויזולון הלך לו מריינה זיקח את פרושה בת מולד . בן אבירע בן מרין לאשה ויביאה ארצה כנען : ותלד מרושה לזולון סרד ואילון ויחלאל בניס שלשה : וישלח יעקב ארם בן צוכא בן תרח זיקח את פחליא בת ארם אל בנימין בנו ותמו ארצה כנען בית יעקב ובנימין בן עשר שני בקחתו את פחליא בת ארם לאשה : ותהר פחליא ותלד לבנימין בלע וכבר אשכל גרא ונעמן בניס חמשה : ויגחריקן הלך בנימין זיקח את ערבת בת זמון בן אכרהם על אשתו לאשה ותוא בן שמונה עשרה שנה : ותלד ערבת לבנימין אחי ורעש צופים וחומיס וארד בניס חמשה : ויהי בימיא חהם וילך יהודה בית שם ויקח את חמר בת עלם בן שם לער ובגור לאשה :

אמר הנעני כזה נחאל למהדן יאוחה למרעה כלאיכתי כי היא בת מס והוא כהן לא עליון כי היא סלכי נדק כיון סזכר לעיל כסקיסוזה כמתח אפר וכת כהן כי תחל לזכות באם תסרף דוק : איה כמסכחתי טעם זה לנעל תורס חמר אפר ליכבי כמרוסס לוכי ססע ללחמ דריס כן :

ויבא צר אל תמר אשתו והיה לו לאשה : ויהי כבואו אליה וישחית את ורעו חצה וירע כנעני ויאבד עשהו וימס אנגילי : ויהי אחרי מות צר בכרי יהודה ויאמר יהודה אל אונן באאל אשת אחיך ויבס אנהח ויקס ורע לאחיק וירע אונן

אונן את תמר לאשה ויאליה : ויעש אונן צב הוא כמעשה אחיו וירע ליה את מעשהו ויפח גם אותו : ויהי כאשר מת אונן ויאמר יהודה לתמר שיהי בית אבך דגנדל שלח בני יהודה לא חפץ עוד בתמר לשלח כי אמר יהודה פן ימות גם הוא כאחיו ותקם חמר ותלך ותשב בית אביה ויהי חמר בבית אביהימים : ויהי לתקופת השנה וחמת עליה אשת יהודה וינחם יהודה על אצתו : ויהי אחרי מות עליה וילך יהודה ויעל עס רעהו חירה תפניה לגו את אונס : ותשמע חמר כי ערתי יהודה תמנתה לגו האנן ושלח גהול ויהודה לא חפץ בה : ותקם חמר וחסר את בגדיו אפנתה ותלבש צליה צעוף ותתעלף ותלך ותשב בפתח צינים אשר על דרך תמנתה : וירד יהודה ויראה זיקחה ויבוא אליה ותהר לו : ויהי בעת לדה וחנת תאופי לבנתה : ויקר את שם חראשון פרץ ושם השני רחם : ביכים ההם ויוכף בן יעקב עורנו אסור בכית הסהר בארץ מצרים : בעת ההיא ושרי פרעה צופדים לפניו שר המשקים ושר האופים אשר למלך מצרים : ויקח שר המשקים את הנין אשם לפני המלך לשמות וגם שר האופים סס את הלחם לפני המלך לאול : וישת חם יך מן הנין ואל כל מן חלהם הוא וכל עבדיו ושירו אולי שלחן המלך : ויהי הם אוכלים ושותים ושר המשקים ושר האופים יושבים צמחם : וימצאו שרי פרעה זבובים רבים ביין איד חמא שר המשקים וגם אבני נתר נמצאו בלחם שר האופים : וירא פרעה את הפעשה אשר עשו לו שריו ויצו ליוסרם וילתם בכית הסוחר במשמר : ויעקוד שר הטבחים את יוסף לשרת את שרי פרעה ויהיו שם שרי פרעה במשמר שנה תמימה : ויהי מקץ השנה ויחלפו שניהם חלופות בלילה אחד במשמר אשר היו שם : ויהי בבקר ויבא אליהם לשרת ארם כמשפט וירא אותם והגת פניהם וזעפיה ורעים : וישאל

פרשת וילך

וכל עבדי פית' לאכול ולשתותם הצלך במשחה
 בנו לשמחה בשכחה המלך : וכל שר המלך
 ונכדיו שמהים בעת החיט כל שפנות הימים
 במשחה ושמחו בכל בלי שיר ובלעפים ובמחולל'
 בבית המלך שפנוה ימים : ושר המושקים
 אש' פתר לו יוסף את חלופו שכח את יוסף ולא זכר
 אותו אלא המלך כאשר דבר לו : כי פאת י' היה
 הדבר בעבור ענת' את הסף כי בטח באדם :
 וישב יוסף אחרי כן בבית הסוהר שנתים ימים עד
 פלאת י' שתיים עשרה שנה :

אשר הנעיו עם היות כי סוה קסה למה ספיר' לעיל
 על והונחתי מן סנית הזה אפטר כי גס נזם טעה
 טהיה לו לנשות וילי אכל התיאס לסלום סכל וכל ח'ו
 כי נטח רק כ'י וסוה ססכ כי נקסח-לנאת סחוחו
 בית לנר עם היות שיסאר חסור כנית חמר עדי יסקיף
 וירח ססס ססכ סח'ן ככך כלום וחיילו הכי וסנינו
 כערת ססח :

יצחק בן אברהם עורמו חי בימים ההם בארץ
 כנען וקן פאר בן שפטים ומאת שנה : ועשו
 בנו אחי יעק' היה בארץ ארוב ויאחו בה האובני
 בהן בני שער : וישפע עשו כי קרובי ימי יצחק
 אביו למות ונא הוא ובניו וביתו ארצה כנען אל
 יצחק אביו : ויעקב ובניו יצאו פה בקום אשר
 גרו שם בחכרון ויבאו כלם אהל יצחק אביהם
 וימצאו את עשו ואת בנו באהל : וישבו יעקב
 ובניו לפני יצחק אביהם ויעקב עודנו מתאבל על
 יוסף בנו : ויאמר יצחק אל יעקב הנישה אלי
 את בניך ואברכם ויגש יעקב את אחד עשר ילדיו
 לפני יצחק אביו : וישם יצחק את ידיו על כל
 בניו ויעקב ויאחו בהם ויחבקם ויגשקם אחד אחד
 : ויברכם יצחק ביום חרותו ויאמר אליהם אלהי
 אבותכם וברך אתכם וירבה זרעכם ככוכבי השמי'
 ללוב : ונת' את בני עשו ברוך יצחק לאבי'
 ושימכם

יוסף אולם יוסף לאמר מרוץ פניכם רעים וזנפים
 דיום : ויאמרו לו חלום חלמנו ופותר את
 אותנו : ויאמר להם יוסף ספרו נא לי את
 חלומותיכם והאלהים יענה את שלומכם כאשר
 תחפצו : ויספר שר המשקים את חלומי ליוסף
 ויאמר בחלומי יאראה והנה נפן גדולה לפני
 ובנפן היא ראיתי שלשה שריני ותמהר ותפרח
 ותגל כן ויבשילו אשכלותיה והיו ענבים : ואקח
 את הענבים ואשחטה בכוס ואתן על כף פרעה
 וישת : ויאמר יוסף אלו שלשת השרינים
 אשר בנפן שלשת ימים הם : עוד שלשת
 ימים יצוה המלך וחוציאך מן המשיבך על כנך
 השקלי את המלך ויך באש' היות משקתו בראשונה
 אך אפצא חן בעיניך אשר אזכרני אהמלך כאשר
 ייטב לך ועשית עמדי חסד והוצאתני מן הסוהר
 דאח : כי גנזכ גנפתו מארץ כנען ואסכר לעבד
 במקום הוח וגם אשר הונד לכם על אשת אדוני
 שקר כי שפנו אתו בכור הזה חס : ויען שר
 המשקים את יוסף לאמר אם היתוב ייטיב ליה המל'
 ככתחלי כאשר פתר לך לכל אש' תחפוץ אעשה לך
 ואציאך מן חבור הזה : וירא שר האופים כי
 פתר יוסף את חלום שר המשקים על נכסו ויגש גם
 הוא ויספר את כל חלופו ליוסף : ויאמר אליו
 כתלומי ויאראה והנה שלשת סליחורי על ראעי
 וארא והנה כסל חסליון מכל מאכל פרעה מעש'
 אופה והנה העוף אוכל אתם מעל ראעי ויאמר
 אלו יוסף שלשת הם : וי אשר ראית שלשת ימים
 הם : בעוד שלשת ימים וישא פרעה את ראשך
 מעליך ומלח אותך על עץ ואכל העוף את כשרך
 מעליך כאשר ראית בחלומך : בימי ההם והמלכה
 הרה לרה : ויהי ביום ההוא וילד בן לצירים
 ואמרו יולד בן בכור למלך וישמחו כל מצרי' וכל
 שרי פרעה ונכדו מאד : ויהי ביום השלישי
 ללדתו ויעש' עה משחה לכל שריו ותכדו חיל
 ארץ צוען וארץ מצרים : ויבואו כל מצרים
 וכל

פרשת מטות

שבע נא אדו לאשר אדבר אליך לאמר : ואל
אלה השבטים והארץ דבר אל אבותינו אברהם
יצחק לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת לרשתה
עד עולם : עתה חנה כל אשר עזב אבינו
לפניך והנה כל הארץ לפניך בחר לך מהם את
אשר תחפוץ : אכא את כל הארץ החפון קחנה לך
ולבנתך עד עולם ואני אקח את העושר הזה : ואם
את העושר תחפוץ קחנה לך ואני אקח את הארץ
הזאת לילי ולבני לרשת' עד עול' : ושם הילכיתו בן
ישמעל' עם בכי בארץ ח'ך עשוי'ו יהוה ויתיען
עמו לאמר : כוח וכחה דג' לי ועקל' כוחה וזאת
השיבני עתה עוצה עזתיך וגשפ'נה ויאפ'ליו נב'ו'
מה הדבר הזה אשר ידבר עק' לך הנה כל בני
כנען יושבים בארצם לבטח ועק'י' מ'ד וירשני'ם
רעו כל הוי' : עתה לך לך ולקחת כל עש' אביך
ועזבת את יעק' אחיך כארץ כאשר דבר : ויקם עשו
ויש'ל' יעק' ועש' כל אשר יעץ עליו נב'יו'ן ישמעל'
ויקה עשו את כל העושר אשר עזב יצחק את הנפ'
ואת הכהפה ואת הפקנה ואת הרבוש ואת כל
העושר לא נתן ליצק' אחיו מפנה מאומה ויצקב
לקח את כל ארץ כנען מפנה מצרי' ע'ר נהר פרס
זיקחנה לאחיו' עולם ולבניו ולזרעו אחריו עד עולם
: וגש' מעדת הפכפלה אשר בחברון אשר קנה
אברהם מאת עפרון לקח יעקב לאחיו' קבר לו
ולזרעו עד עולם מאת עשו אחיו' : ויכתוב יעק' את
כל הדברים הא' בספר המק' ויחתום ועד עדים
נאמנים על כל א' : וזה הדברים אשר כתב
יעק' בספר לאמר : ארץ כנען וכל עריה החמה
זהחיו והיבוס והאמורי והפרוי' כל שבעת ג'ות
הבנעני מנהר מצרים ועד נהר פרס : וכל עיר
חברון קרית הארבע והשפ'רה אשר בה : את הכל
קנח יעקב מאת עשו אחיו' כמחיר לאחוזו ולבניו
ולנחלה לזרעו אחריו עד עולם : ויקם יעקב
את ספר השקנה ואת החתום הפסוקה
והתק' ואת ספר הגלוי וחתם בכלי חרש
לפ'ען

שמי'ם האלהים למחול' לפחד על כל הוי'ים
על אבי'ם : ויק' יצחק אלי' עקב ואל בניו
ויבאו כל' וישבו לפני יצחק : ויאמר יצחק אל
יעקב ואלהי כל הארץ דבר אלי' למ'ד לזרעך
אתן את הארץ הזאת לרשתה אם ישימרו כניך את
חק' ויעזבת רכי'ה קחתי לתם את השבועה אשר
גשפ'תי לאברהם אבי' : ועתה בני למ'ד את
בניך ו ת בני נמך ליראה את י' וללכת בדרך
הצדק אשר יטיב בצי'ו' אלהיך : מי אם
שמור השבועה את דרכי י' זאת קחתי גם י'
ישמור לבם את ברי'ת את אברהם והיטיב לבם
ולזרעכם כל הוי'ם : ויכל יצחק לצוות את
יעק' ואת בניו ויג'עו י' ויאסף אל עמו : ויפול
יעק' וצ'עו על פני יצחק אביה'ו וכו' ויצחק בן מאת
שנה ושבט'ים שנה במצ'ו בארץ כנען כחברון :
וישאו אוחיו' בכי' אל משר' המכפלה אשר קנה
אברהם מאת בני חת לאחוזו קבר : וכל מלמי
ארץ כנען חלבו'ם יעק' וגשו לקבור את יצחק
ויצ'עו כל מלמי כנען ליצחק כבוד גדול במצ'ו
: ובני יעק' ובני עשו הולכים יחדיו רגל סביב
המטה הלוי' וקו'ן עד ג'ע'ם אל קרית הארבע
: ויקברו יעק' ועשו את יצחק אביהם במערת
המכפלה אשר בקרי'ת הארבע בחברון :
ויקברוהו בכבוד גדול מאד כקבור את המלכים :
ויספרו לו יעק' ובניו ועשו וכו' וכל מלמי כנען
מספר גדול וכבוד מאד ויקברוהו וחתבלו עליו
וימ'ר'ם : והי' אחרי' מות יצחק ויעזוב את כל
מקנהו ואת קני'ו ואת כל אשר לו לבניו :
ויאמר עשו אלי' עקב הבהנא את אשר הניח
אמני' אלי' והחלקו לשמי' ואני אבחר ויאמר
יעק' כן געשה : ויקח יעק' את כל אשר הניח
לק' יצחק בארץ כנען את הכהפה ואת כל חרכ'ו'
ותתן אוהו יעק' לשי'ם לפני עשו ובניו : ויאמר
אל עשו הנה כל אלה לפניך עתה בחר לך מהם
את החצי אשר תקח לך : ויאמר יעק' אל עשו
[שמע]

פרשת ושב

למען יעמדו ימים רבים ותנם ביד נחל :¹ ועשו לקח את כל אשר נתת אביו אחיו פתח ביד יעקב אחיו : ויקח את כל חרכוש אדמו וער בחפז פגמל וצר חמור פשור וער שה סכסך וער וחב אבני ונדלח וכל העושר אשר ליצחק בנאברהם :

א' עיני סם סכתתי כספך כחול יוסף אמר לי חלק א' על סמוק ויקח עמו את כסיו וכו' כי היה רכוס רב וכו' כי לפי זה אין לו סוס ערך בעולם :

לא נזכר דבר אשר לא לקח לו עשו סכל אשר הניח יצחק אחיו פתחו : ויקח עשו את כל אה וילך ארץ שעיר החזי הוא ובניו א' מקופם מפני יק' אחיו ובניו : ויאהז עשו בתוך בני עשו ולא שב עשו ארצה כנען בהו' ההוא והלאה : והיה כל ארץ כנען לבני ישראל ולנחלה עד עולם ועשו וכל בניו ורשנאת הר' עשיר :

א' חק לשי חספה ויסכ עמו נהר סעיר ר' ל' כי כתיב מס ולא הך ארץ כנעני כנר סוף סלי עקב :

פרשת מקץ

בימים החם אחיזמת יאח' ויאז' ויקר' רעב על כל הארץ : בעת החיא ופרעח מלך מצרים יושב על כסאו בארץ מצרים וישכב פש' הלילה ויהלום הלובל' ורא פרעח בחלכו והנה דוא עופר על שפת יאור מצרים ה' שיור : והיה בעפרו וירא והנה בעפרות בריאות בשר וסיו' וילבין היאור : ותעלינה א' היהן שנת פור' ויחרות דק' בשר ורע' ס' ד והבלענה שנת ד טובו' את שבע ד ע' ויודינוכר איהן רע כבוד ח' ויקץ וישן ויחלוב שני' וירא והנה שבע עבלים עולו' בקנה אהו כלא' וכו' : והאמנה א' חריהן שבע ע' ב' דק' וכו' : ורוח הקדים וחלענת השבלים דבליא' את הדק' ויקץ פרעה כ' חלובו :

ויהו בבקר ויזכור המלך את הלובות ויאמר ר' רחוק מאד מחלופותיו : וימחר המלך וישלח ויקרא אל כל הרטופי מצרים החכמים ויבאו : ויצמרו לפני המלך : ויאמר להם המלך חלופות חלכותי וזכור אין להם ויאמרו א' המלך ספר נא : לענין את חלופותיך ונשמע אותם : ויספר להם המלך חלופותיו ויענו ויאמרו כלם פה אחר א' המלך יוד המלך לעולם וזה פתרון חלופותיך : שבעה פר' הטובו' אשר ראית שבע הכנולו לך באחיו הימים : ושבע הפיו והעלוי א' חריהן וחלענת צותם ואחר רנח לא' כי הכנול אשר יולדו לך ימותו וכלם בחי המלך : ואשר רא' בהלום השני שבע שבלים כלא' וסובל עול' כינה א' וח פתרום עבע ערים חבנה לך בכל ארץ מצרים באחרי הימים : ואשר רא' שבע שבלים שדול' צופח' א' חריהן וחלענת א' ויניך רוא' לא' כי הערי' א' ח' חבנה יחרבו כלנה באחרי הימים בחיי המלך : ויהי כדבריה ה' והכיך לאמה את אנו' אל דבריהם ולא ע' לבי א' : כי יודע המלך בחכמתו כי לא פתרו את החלופות' כל נכון : והיו ככלותם לדבר לפני המלך ויען המלך אותם לאמר : פח הדב' הוח אשר דברת' א' הלא כוב ושקר דוצאת' כפיתם אך כפרו נא פתרון חלופותי על נכונה ולא חכותו : ויצמד מלך אהר' נ' וישלחו ויקראו עור א' חכמים אחרים ויבאו ויעמדו לפני המלך : ויספר להם המלך חלופותיו וישכרו כל' פתרון הראשון ויחר א' המלך ויקצוף באד כוח ויאמר המלך א' הלא כוב חדרו ושקר האפרו כדברונם : ויצו המלך ויעבדו קול בכל ארץ מצרים לאמר : כסעם המלך ונולו נלאיש דכס אשר יודע ובנין לפתור חלופותי : אשר לא יבא ריו' לפני המלך ופ' : והיה ראיש אשר יגיד נכונ' זה פתרון חלופותיו על נכונה ויחללו כל א' שר' אל פאת הפ' ויבאו כל הכני ארץ : כצ' לפני דג' וכל החוטופים ג' להכבשנים אשר כצ' ויבוסן

יצרמסם ובחפנתם ובצוען וכל גמול מצרים :
 ויעמדו כלל לפני המלך : וגם כל הפרתמים וכל
 השירים והמשרתים אשר לפניך כמו יחד מכל ערי
 מצרים וישו כלם לפני המלך : ויספור המלך את
 חלומותיו לפני החכמים ואלה השירים והמסות כל
 היושבים לפני המלך מן המראה : ומחלקו כל
 החכמים אשר לפני המלך כפתרם את חלומותיו
 לחלקים רבים מהם פתרו אל המלך לאמר שבע
 פרות הטובה שבעת מלכות הם אשר יצמחו על
 מצרים שבע פירות המלך : ושבע הפרות הקשות שבע
 שרים יצמרו עליהם בארציה הימים ומשחיתום :
 ושבע השבלים הם שבעה שרים הגדולים אשר
 למצרים אשר יפלו כיר שבעה שרים אויבתם
 בלתי חזקים במלחמות אדוני המלך : ומתם אשר
 פתרו אל המלך בדבר הזה לאמר : שבע פרות
 הטובות הם שבע ערי כל מצרים החזיקים :
 ושבע הפרות הקשות הם שבעת גוים ארץ כנען
 אשר יבואו על שבעת ערי מצרים בארציה הימים
 וחשיתו אתהן : ואשר ראית את שבעת השבלים
 הטובות והקשות בחלום השנית אות כי תשוב עוד
 מפשלת מצרים לחיות לירעך כבתחלה : והיה
 במשלי ישיבו כל אנשי ערי מצרים עם כל השבעה
 ערי כנען החזיקים פתם וחשיתו אותם ושבה כל
 מלכות מצרים לירעך : ומתם אשר אמר אל
 המלך זה פתרון חלומותיך : שבע פרות הטובות
 שבע מלכות הנה אשר תקח לנשים בארציה הימים
 : ושבע הפרות הקשות הרעות לאות כימותו הנשים
 ההמה כללתי בחי המלך : ושבע השבלים הטובות
 והקשות אשר ראית בחלום השני הם ארבעה עשר
 בנים : והיה בארציה הימים ועמדו ונלחמו ביניהם
 ונגפו השבנה מהם את השבעה החזיקים פתם :
 ומהם יאמרו אל המלך כדברים האלה לאמר :
 שבע פרות הטובות שבעה בנים תלדו לך ויהרגום
 שבעת בני שריך בארציה הימים ושבע השבלים
 הטובות אשר ראית בחלום השני הם השירים והם

אשר

אשר ילחמו כם שבעה שרים אחרים בלתי חזקים
 כמותם וישחתו אותם בארציה הימים וינגפו
 פתם נקמה בניך ושכה המלכות עוד לירעך :
 וישמך המלך את כל דברי חכמי מצרי וכל פתרון
 חלומותיו ולא ישרו כלם בעיני המלך : וידע
 המלך בחכמתו כי לא דברו אליו נבונה בכל
 דבריהם יחד : כי פאת לי היתה זאת לסכל את
 דברי חכמי מצרים לשען צאת יוסף מן בית
 האסורים ולפתן גדלו במצרים : וירא המלך כי
 אין דובר אליו נבונה בכל החכמים והחרטומים
 אשר לפניו ויחר אף המלך פאר וחשתו בערה בו
 ויצן המלך ויצאו גל החכמים וכל החרטומים מלפניו
 ויצאו כלם בכשת נגלימה מלפני המלך : ויצא
 המלך ויענינו קול במצרים לאמר אשר יפיתו כל
 החכמים וכל החרטומים אשר במצרים לא יהיה
 פתם איש : ויקפו שני חכמים אשר למלך
 וישלפו כלם איש חרבו ויחלו להכות בחרטומי
 מצרים וחכמיהם : ויהי אחרי כן ובא פירוד שר
 המשקים אשר למלך וישחתו למלך וישב לפניו :
 ויאמר שר המשקים אל המלך יהי המלך לעולם
 ותגדל מלכותו בארץ : אתה קצפת על עבדיך
 בימי החם והשחית ימים ותהן אותי במשפר
 ואהי ימים במשפר אותי ואת שר האופים : ושם
 היה אתנו בכור עבד עברי אשר לשר הטבחים
 יוסף שמו כי קצף על אדוני ותגדלו בבית הסוחר
 וישרת אותנו שם : ויהי ימים בהיותנו במשפר
 ונחלפת חלומות בלילה אחד אני ושר האופים
 איש כפתרון חלומותינו : וכנא ונגד לענד
 ההו' בבקר ופתר לנו את חלומותינו איש בחלומו
 פתר לנו על נבונה : והיה אשר פתר לנו כן היה
 הדבר לא נפל מכל דבריו ארצה : ועתה אדוני
 המלך אלהינו את אנשי מצרים חכם הנח העבד
 ההוא עודנו אסור בנית שר הטבחים אדוני בבית
 הסוחר : אם על חמך טוב ישלח אליו ויבא
 לפניך והוא יירעך את פתרון דרתיים אשר חלפת

הַעֲלֵה

פרשת מקץ

על נמנוח : זשמש המלך דברי שר
 חמשקו ויצו המלך לבלתי הביאת חכמי כצלים
 ויצו המלך גם עבדיו להביא את יוסף לפני ויאמר
 המלך איה ל. ויאיוף אבהו לרו פני כהל ולא ידע
 לדבר נכונה : וילכו עבדי המלך ל יוסף וריאווהו
 פן המור ויגלחו לו עבדי הכלך ויחלף את בגדי
 בלציוויכא לפני המלך והמלך יוש על כס בלכותו
 בלנוש מלכו אפור באפנו חב והפז אשר על מצץ
 והברק והאור והנוף פת לפי : וכל אבני התפאר
 אשר בראש המלך פת להטי יוסף א יוסף פון המלך
 מצד : וחכמ' אשר ישב עליו המלך כפופה זה וכסף
 עם אבני השולל וזו שלעם זעל : ויהי משפטם
 בכל ארץ מצרים כל איש אשר יבא לדבר אל המלך
 יהי אם איש שר וחשוף יביע המלך הוא יעלה אל
 המלך א כס' פד המעלה האחישו ליווד המלך
 על מעלה הששה ושלשו ודבר עמו : אם מית' העם
 הו' ועלה עד שלש המעלות וירד המלך ברביעי
 ודבר עמו ויהי משפטם עוד כל איש אשר יבן
 לדבר בכל השבעים הלשונו ועלה שבעים מעלו
 ועלה עולה ודבר עד געתו לפני המלך : וכל איש
 אשר לא ישלים השבעים ועלה המעלו כפספס
 אשר ידע ויבין ודבר : ומשפט מצרים היה בנבי
 הדם אשר לא ימלוך עליה איש כי אם אשר ידע
 לדבר בע' לשון : ויהי כבזא יוסף לפני המלך
 וישתחו למלך ארצה ויעל עד שלש המעלו וישב
 במעלה השלישי : וירד המלך ליו וישב במעלה
 הרביעי ומדבר עם יוסף : ויאמ' המלך לו ויט' חלום
 חלמתי ופני ראי לפתו אותי על נכון ונאצוה היו'
 ויבאו לפני כל חכמיו ומצרו וכל חכמיהו ונספר
 איהם את חלומותיהו ופני איהם לא על נכונה :
 ואחרי כן שפעתו עליך היום הזה כי חכם אתה
 אשר תשפט כל חלום לפתור אותו על נכון : ויען
 יוסף את פרעה לאמר יוספר פרעה את חלומי
 אשר חלם הלא לאהים פתרוני : ויספר פרעה
 ליוסף את חלומותיו חלום הפרו וחלום השבל ויהי כל
 המלך

המלך לדבר הורוח אהי' שיהא יוסף בעת ההוא
 לפני המלך : וידע כל הרבנים אשר יבואו על
 המלך מהיום שהוא זה הלח : וידע את פתרון
 חלום המלך על נכונה ודבר לפני המלך : וימצא
 יוסף חן בעיני המלך ויטה המלך את אונת ואת
 ללוחט מע את כל דברי יוסף ויאמר יוסף א פרעה
 אל יחשוכ המלך כי שתי ח זמית הנאך חלומות
 החא : כי אמ' אשר חפץ אליו חשבים לעשות
 בכל הארץ הראה את המלך בחלופו וזה פתרון
 חלומך על נכונה : שבע הפרות ושבע השבלים
 הטובו שבע שנים הנה ושבע הפרו שבע חשבלו
 הרעו שבע שנים הנה חלום אחד הוא : הנח
 שבע שנים באו שבע גדול בכל הארץ : ונאצו
 כן יבאו שבע שני רעב אחריהו רעב כנר מצד
 ונשכה כל השבע ההוא פן הארץ ובלה הרע את
 יושבי כל הארץ : חלום אחר חלום המלך ועל
 השנו' החלום המלך כי נכון הדבר מצד נספח
 האלהים לעשותו : זמית הארץ נא צמח ולפ
 את נפשך ואת נפש חשבו הארץ פרעה חו' :
 אשר חבקש בכל בלכותך : איש נחן וחכם באר
 אשר ידע בכל דברי הבלות : וזה שיהו לצאת
 ולבוא על כל ארץ מצרים : ויפקד האיש ההוא
 אשר תשית על מצרים פקודים וחמירו ויקבצו
 את כל אכל חשנים הטובו הבאו ויצברו בו
 וישפוחו באוצרו פקיד : וישכרו את האוכל
 ההוא לשבע שני הרע ונמצא לך ולא נסך ולכל
 ארץ ולא תכרת אתה וכל ארץ ברע' : וגם
 כל יושבי ארץ יצוה ויקבצו אי' איש כחבוא שדה
 מכל אוכל שבע השנים הטובו ויתנו באחרותיהם
 תמצא להם כימי הרע וחזו בו : זה פתרון חלומך
 על נכונה ואת הצעה העתה לפלם את נפשך
 ואת נפש כל עבדך : ויהי המלך ויאמר ליוסף
 פויאמר וצו ידע כי דברך נכונה : ויאמר אל
 המלך זה לך אות על כל דבר כי נכונותם : גם
 עצתי טובה לך : חנה אשתך יושבת על חשבונך

פרשת מקץ

כן כי לא ימצא עוד בארץ נכון ומסב כמתי ויחמר סקן
 אתה (לא סוס אמר תהיה על ביתי וכו') :

כי אתם שמעת את קעצה אשר יעץ ה' עי' העברי
 על זאת למלט בה את הארץ מהרע' ; ואני
 ידעתי כי לא תמלט הארץ מהרע' כי אם בעצת
 מאיש עברי אשר יעץ אותי ; וענו כלם
 את המלך ויאמרו טובה העצה אשר יעץ
 העברי על זה ; ועתה אדוני המלך הקה כל
 ארצך נידך את אשר ייטב בעיניך עשה ; את
 אשר החפון ואשר מדע בהכסותך אשר הו' חכם
 למלט את הארץ בחכמתו הוא אשר יפקוד
 הנלך תחת ידועל הארץ ; ויאמר המלך אל
 כל השרים אני אמרתי וחקרי אשר הודיע
 אליהם את האיש העברי את כל אשר דבר
 אין נכון וחכם כמותו בכל הארץ ; אם
 טוב בעיניכם ושיתהו'על הארץ כיהוא ימלט
 את הארץ בכל חכמתו ; וענו כל השרים
 את המלך ויאמרו והלא כתוב ברותי פאני
 ולא יעבור אשר לא ימלך איש בפאני
 ולא משנה למלך כי אם חיו'ע בכל לשון
 בני האדם ; ועתה אדוני המלך הנה האיש
 העברי חוה לא ידבר כי אם לשון עברית
 ואיך יהיה עלינו למשנה איש אשר לא יודע
 גם את לשוננו ; אך שלח נא אליו
 ויבא לפניך ונס נא אותו בכל דבר וכאשר
 תראה עשה ; ויאמר המלך להעשות
 כן למחר וטוב הדבר אשר דברתם ויצאו
 כל השרים מלפני המלך ביום ההוא ;
 ויהי בלילה
 הראשון וישלח י' בלאך אחד מפלאכיו
 והמשרתים לפניו ויבא ארץ מצרים אל יוסף
 ; ויעמוד בלאך י' על יוסף והינה
 יוסף שוכב במשכב הלילה בבימת אדוני בבקר

באם חוה ולרח לך בן ישיבתו בו ; היה בצאת
 חילך מפני אפני נבית בכך כסורך אשר יג'ד וח
 שנתי ימים ונחפח בלד הילד רך חיים ; וכל
 יוסף ולרבה את כל הדברים האלה אל המלך
 ושתחח למלך ויאמר ; ויהי בצאת יוסף מאת פני
 המלך ותבאן האותות האלה אשר דבר יוסף אל
 המלך ביום ההוא ; ותלך המלכה בן ביום ההוא
 ויחבשר המלך בכנו לשמה ; ויהי בצאת
 המלך מאת פני המלך וימצאו עבדי המלך את
 בן המלך הבכור נטל ארצה פת ; ומה צעקה
 ומה פח בבי' המלך וישמע המלך ויאמר מה
 המהומה והצעקה אשר שמעתי בכית ; ויגידו
 למלך כי פת נט בכורו או ידע המלך כי כל דברי
 יוסף אשר דבר אליו נכונה ; וינחם המלך אל
 בנו בילד הילד לו ביום ההוא כאשר דבר אליו
 יוסף ; ופ' אחרי הדברים האלה שלח המלך
 ויקנון את כל שריו ועבדיו וכל הפתו' והפרתים
 אשר למלך וימאו כלם לפני המלך ; ויאמר
 אליהם המלך הנה ראיתם ושמעתם את כל דברי
 האיש העברי וכל האותות אשר אמר כיבאן לא
 נפל פכל דברי אשר דבר ארצה ; ידעתו כי
 גם פתרון חלום אשר פתו' נבונה הוא ויבא ויבא
 ויהי עמו נא עצה וידעו מה חזקו ואיך מלט
 הארץ מהרע' ; בקשו נא וראו הנמצא כוה
 אשר תעברו ויחזק בלמן ואפקדו בארץ ;

א'ס אם כן למה חס סאמר הכתוב הכחז' בנת אים
 וכו' וכו' לטון תפיה' כדברי רש"י ז"ל לא סנה לעבדו
 סינקא אים יטנאו כסותו כי האידע פתו סואפיל
 ומחוטוא היה רוצה לטוס אמועל ארץ פקרים כק
 כי סימראתו פסם כי יעכנו על ידו כשו סכן היה הענין
 לכאן פסטו בכל ארץ כקסו אים וינ' כיו' אפקידו
 בארץ כלו'ר כי יודע חכי כילא מסנהו והראיה כי
 אין פתו' חלוטו' וזלמו' חס' אחרו סודיע אומך ר"ל
 אומך דוק' את כל זאת הן הפתרון הן קענס ראייתו ס

פרשת סקץ

חרש לך ישתדלו כל אנשי הארץ רק כסא אשר לי
 אנדל ספק * יוסף חסלק את סבתו. פגלו ורו
 יהן אותה על יד יוסף * וילבש המלך את יוסף
 לכוש מלכותו ויתן עשרת חוב על ראשו וישם רצפת
 וחב על צוארו : יצו המלך את עבדיו וירכיבו
 אליוסף כמרכבת היצי אשר למלך ההולכת פול
 מרכבת המלך וירכיבוהו על סוס צבים גדול מאד
 מסופי המלך ויוליכוהו ברחוב גל ירך מצרים :
 ויצו חסלק ויצאו את יוסף אל המסחקי במצולים
 וככנורות וכל כלי נמר * ולא תופים ולא פחול
 ולא נבלים הלכו אחריו : וחמשה צבים איש
 בחירוניהם שלופות בניהם פתלהטים חלבו
 הלך ושחק לפני יוסף ועשרים אף עיש מגדולי
 המלך אורים באור עור פצועה זהב הולכי ליפין
 יוסף ונשרים אף לשבלי וכל הגשים היגדלו עלו
 על הגנות והצבנה ברחובות משחקות ושכחות
 ביוסף ותראן כתאר יוסף וביופיו * וכל אנשי
 המלך הולכים לפניו ולאחריו ופקמרי בכל הדרך
 כל כונח ובקדה וכל חריח הסוכ וכפורים בכל
 הדרך מר ואחלות לפני יוסף ועצרים איש
 קוראים לפניו בכל הארץ כקוד גדול הלך וקודא
 בהרים האלה : חראיתם את האיש הזה אשר
 בחר בו המלך לפשנה וכל כרי המלוכה על
 פני יהוה : ואמר ישרה את פני האשר לצ
 ישמחות לו ארצה יוכח כי פרד במלך וכמשנתו
 : וככלות הקוראים לדבר והשתחוה כל מצרים
 ליוסף ארצה ויאפרו יחד המלך גם יחד הבישנה
 וכל חשבי מצרים יש יחאו כלם על הדרך הלך
 וקרוי הקוראים והשתדלו ושמדוים בכל חוף ובחול
 ונבל לפני יוסף * וישא יוסף את עיניו אל השמים
 מעל הסוס ויקרא ויאמר פקום מעד דל מאיפות
 ירים אביו * לי צבאות שרי אדם בושח בך
 * ועבור יוסף עם עבדיו פרעה וכל שריו בכל
 ארץ מצרים ויראחו את כל ארץ מצרים ואת כל
 אצרות המלך * וישב יוסף ויבא לפני פרעה

בזם

כי השיבחו אדוניו א חבור מפני אשתו : ויצירהו
 המלך משנתו ויקם יוסף ויצבור על רגליו והטה
 פלאך יי עוסד לנגדו * וידבר פלאך יי את
 יוסף וילמדו כל לשון האדם כלי ההו ויקרא את
 שמו יוסף * וילך פלאך יי מאתו ויוסף שב
 וישב כמשכנו ויתמה יוסף על הפרא אשר ראה
 * והיה בכקר וישלח המלך א שריו ועבדיו ויבאו
 בלם וישבו לפני המלך : ויצו המלך לחיאת את
 יוסף וילכו עבדיו חלך ויביאו את יוסף לפני פרעה
 ויצו הפיך ועל יוסף על מעלות הכסא וידר
 יוסף א המלך בכל הלשונות ועל יוסף עלה ודבר
 א המלך עד גצתו לפני המלך בפעלת השכמים
 וישב לפני המלך : וישמה המלך על יוסף
 כסא וכל חשרים אשר למלך שמחו מאד עם
 חסלק בשמעם את כל דברי יוסף : וישב
 ודבר בעיני המלך וחשרים להפקיד את יוסף
 למשנת למלך על כל ארץ מצרים * וידבר
 המלך א יוסף לאמר : אתה יצאת לי עצה
 להפקיד בכל ארץ מצרי איש חכם למלט כח פתו
 את הארץ מהרעב * ונתת אחרי הודיע אותך
 אלהים את כל זאת ואת כל הדברים אשר דברת
 אין חכם ונבון : פוך ככל הארץ *

איה גם אפסר שאוסרו ואת כל הדברים אשר דברת
 רלי כי דיבר בכל הלשונות ואם כן אומר אחרי הודיע
 אהים אותך את כל זאת רלי כל העבויים הן נפתרון
 הן הענה הן האות הן הע'לסון כי הנה סלח מלאכי
 להודיע לו ולכן אין כנון וחכם כמון כי אין
 מי ספת לו חלוטותיו ואין ענה ואין מופת גם הע'לסון
 כולם לא היה בכל סדר'מי מידעם כולם אפילו פרעה
 ענתו כארז'ל כיומן סאין כסוך ככל הארץ *

ולא יקרא שמך עוד יוסף כי אם צפנת פענח יהיה
 שמך אתח היהיה לי למשנ'נצל פיך יהיו כל דברי
 פלכותי ועל דברין יצאו ויכאו עשו : גם מתחת
 ירך יקחו עבדיו ושבי את חוקם אשר ינתן להם מדי

חדש

פרשת מלך

בית החוא * יתן המלך ליוסף אחוזת בארץ מצרים אחוזת שדות וכרמים : יתן המלך ליוסף שלש אפים כבריבסוף וסף כבריבזחלנאבני שהם זבוחות ומתנות רבות : יתן מסחרת וצד המלך לכל מצרים להביא ל יוסף כמנות ומתנות וכל אשר ימרה את פי המלך יומת : ויעשו בימיה גדולה כרחוק העיר ויפרשו שם כנדים והיה כל הפניא ל יוסף דנר יתן ל הביטה יהיא : ושלטת כל מצרים על הבימה יהיא אוש נוס זהכאחד ואש קשיטה אחת * סבנות וקגולים וכל בלי מעשה וחכ וכסף ואבני שהם זבוחות כחן על הכיבה יהיא אשר נחצא בידו נתן * ויקח יוסף את כל אלה וישם באוצרותיו * וכל השרים והפרתמים אשר למלך בגדלים את יוסף ויתנו לו גם הם מתנות רבות כראותם כי בחר בו המלך למשנה * וישלח המלך אל פוזיפרע בן אחרס כהן און ויקח את אפנת בתו הקמה ויתן אותה אל יוסף לאשה * והתערה שבת פראח מאד בתול ואיש לא ידע ויקחיוסף אותה לו לאשה : ויאמר המלך אל יוסף אני פרעה זבלעדך לא יראי אש את ידו ואת רגלו לצא ולבוא על עמי בכל ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים שנה כנפדו לפני פרעה וצא יוסף מלפני המלך והיה למשנה המלך במצרים * ויתן המלך ליוסף פאה עכרים לשרתו בכיתו וגם יוסף שלח ויקנה עכרים רבים והיה בכית יוסף : או כנת לו יוסף בית גדול מאד בניתו המלכים לפני חצר בית המלך * ויעש כבית היכל גדול כחמד לפיראח מאד ומתן למן שבו שלש שנים עשה יוסף את כל ביתו * ויעש ליוסף כסא נחמד מאד מוחב וכסף לרכוש וצפתו באבני שהם זבוחות * ויעש בו הבנית כל ארץ מצרים ובנית יאור מצרים ומשקת את כל ארץ מצרים : וישבי יוסף לבטח בביתו על כסאו וישעשה לו יוסף ויליוסף חכמה על חכמתו : וכל יושבי מצרים ועבדי פרעה וערי

ושריו אהבו את יוסף מאד כמאמ לי היה הרבר הזה ליוסף : והיה לי את יוסף ויגדל מאד חלוק וגדל והיה שופטו בכל הארץ : והיה ליוסף חיל עוש'מלחמה וצאי צבא לגדוד מספ' ארבע אפים ושש מאו' איש עושי מלחם בכח חיל לעזור למלך וליוסף על האוב : לכד מ' שר חמל ועבדיו וישבי מצרי' און מספר להם : ויתן יוסף לגבוריו ולכל צבאו פגנים ורפחים וכנעני ושרינו ולבני קלעים בע' ההי' כאו חרשיו על כל בני ישמעל וילחמו בה וישבו בני מרש' את ישמעל ומיס' רבים : ובני ישמעל התמחו מספר בימים רחם ולא יכלו על כל בני חרשיו ויצר להם מאד * וישלח כל זקני ישראל ספר ל מלך מצו ילאמ' שלח נא לעזרך שרי' וצבא לעזר אותנו ונלחמ' בני מרש' כי כלנו מאד והי' מירבלי' ושל' פרע' את יוס' ואת הצבא * ואת הצבא אשר אהונו נקל' מבלי המלך * ולבוא ארץ החוילה ל בני ישמעל לעזר אות' להלח' בבני מרש' : וילחמו בני ישמעל את בני מרש' ויק יוסף את התרשויים וילכוד את כל ארצם וישבו בה בבני ישמעל עד היו' הו' והיה כי ישר כלכד ארץ מרש' ויכרדו כל התרשוי' ויבואו בגבול בני יון אדניהם * ויוסף וכל הגבורי' כל הצבא' לישבו כשיריבול' א בקד שהם איש * והיה לתקופת השנה בשנה יחשני' למלך יוסף על מצרים ויתק' יו' שבע גדול בכל הארץ שבע שנים באשר דבר יוסף : כי ברך לי את כל חבונות הארץ בימים ההם שבע שנים ויאכלו וישבעו מאד : ויפקד יוסף מקידים בעת ההיא וחתתו ויקבצו את כל אכל השנים המומות ויצברו בר שנה שנה ושימיהו באוצרות יוסף * והיה בכל עת אשר יקבצו את האוכל וצוה יוסף והביא את חבר בשבלים והביא עמו עפר שרתו לבלתי הפסיד * ויעש יוסף כדבר הזה שנה שנה : ויצבר בר כחול הים הרבה מאד כי אין מספר לאוצרותיו כי לצ יכלו לספור פרוב : וגם ושבני מצרים

פירשת מלך

להשביט מצרים וירא מאד המלך מפני הרע' ויבה'
 כאר' ויוען המלך את אנשי מצרים לאמר אחר
 אשר קרה לכם את כל זה לבו ליזכר אשר יאמר
 אליכם תצטו לא חפרו אה' פני' וילכו כל מצרים
 ויבאו ליזכר ויאמרו ליזכרתי למה אנכי נאמ'
 ברע' נגדך : נא אכתוב מספרו אתה תראה : וכן בשבע
 השני כאשר ראית ונשים אותם באוצר זכות זכות
 קרה לנו : והיה כשכוננו יוסף את כל רבני מצרים
 ואת אשר קרה לך ועתה חספ את כל אוצרות
 האוכל אשר לו וישבור למצרים : והרקב דוח על
 פני כל הארץ ויהי ר' בכל הארצות ובארץ מצרים
 היה אוכל לשבור : וכל יושבי מצרים באו אל
 יוסף לשבור וזכר כי חוק עליהם הרע' לכל אוכל
 דגוסה ישכור יוסף לכל מצרים יום : פ
 וישמרו כל יושבי ארץ כנען ופלשתיה וצבר הירדן
 וכני קים וכל צריכל הארץ הקרובים והרחוקים כי
 יש שבר במצרים ויבאו כלם מצרימה לשבור בר
 כי חוק עליהם הרעב : ועתה יוסף את אוצרות
 האוכל וישם עליהם פקידים ויעמרו וישכרו לכל
 הבאי יום הם' ויע יוסף כי ימא אתה יבאו מצרימה
 לשבור אוכל כי חוק הרעב על כל הארץ : ויעא
 יוסף את כל אשתי ויכיר ויקל בכל מצרימה אמר :
 מטעם המלך והמשנה ונדולתה איש איש אשר
 יחפץ לשבור בר במצרים אל ישלח עבדיו אל
 מצרימה שבו כי אם בניו וגם כל אימציו אז כנעט
 אשר יבא מכל הארצות לשבור בר במצרים וחלך
 ומכרו בכל הארץ ויפול : כי לא ישבור כל איש כי
 אם פחית ביהו' : וגם כל איש אשר ינהג שתת
 או שלש בהמית יפת' כי לא ינהג אדם כי אם
 בהמתו : ושם יוסף למסרים בשערי מצרים ויצאם
 לאמר : כל איש אשר יבוא לשבור אוכל אל
 תתנוהו לכא עד כתוב שמו וס' אביו ושם אביו
 אביו : ואשר תכתוב בכל יום של חתם את שמו
 אלו כערב וירצו את שמו : ויעקב יוסף פקידים
 בכל מצרים ויצאם לעשות את כל הרברים הלה' :

יוסף

אספו אוכל באוצרותיהם הרבה מאד : וכל אוכל
 שבע השנים חסובות אך לא עשו לו כאשר עשה
 יוסף : והיכל האוכל אשר אספו יוסף וכל מצרים :
 בשבע שני חשב לפקחן לארץ באוצרות לשבע
 שני הר' ובלפתיהם כל הארץ : וימלאו כל יושבי
 מצרים אוזר אוצר ואיש מטמונו כר לפותיהם
 ברעב' ויתן יוסף את כל האוכל אשר אסף בכל
 קריצ' ויסתם את כל האוצר' ושם שומרים
 עליהם : ואסנת בה' פוסי פרע אשת יוסף יולד
 לו שני בנים את מצשח ואת אפרים : ויוסף בן
 שלשי וארבע שנים בלדת אותם' ויגדלו הנערים
 חלבו בדרכו ובמסורו לא סרו פן הדרך אשר
 למצרים אמהם יפון ושמאל : ויהללי את הנערים
 ויגדלו ויגדו וישלחו בכל חממה ובכל דברי
 המלוכה : וכל שרי המלך ונדולתי יושבו מצרים
 מכשמים את הנערים ויגדלו בקרב בני המלך :
 והכלינת שבע שני השבע אשר היו בכל הארץ :
 ויבאן אחריהם שבע שני הרעב כאשר אמר יוסף
 וירצבו בכל הארץ : ויראו כל מצרים כי החל
 הרעב להחית בארץ מצרים : ועתה וכל מצרים
 את כל אוצרות חבר אשר לחם כי חוק עליהם
 הרע' : וימצאו את כל האוכל אשר באוצרותיהם
 פולא סמוגט ולא יצליח לאגל : ויחוק הרעב
 בכל הארץ ויבוא כל יושבי מצרים ויעצקו לפני
 פרעה כי כבר עליהם הרעב : ויאמרו אל פרעה
 חטא לעיניך : וכלמה נמו' לעיניך כרע' אנו
 גם טענו' : ויען אותם פרעה לאמר ולמה העצקו
 אלו והלא כל שבע' כי השבע צוה יוסף לצבור בר
 לשני הר' ובלפתיהם לא שפעתם בקו' : ויענו
 המצרים את המלך הינפשך ארוננו ניכל אשר
 דבר יוסף כן עשו עבדך : ויב' עבדך אספו כל
 איכל שדה' ויהם כשבי חשבע ונמנהו באוצרות עד
 היום הזה : ויחוק הרעב על עבדך ונפתח את
 אוצרותינו ונהנה כל אוכלנו כלא עשום ולא יצליח
 לאכול : ויהי בשמוע המלך את כל אשר קרה
 ליושבי

ליושבי

פרשת מקץ

ויטף עשה את כל הדברים האלה וכל החוקים
 לפיגן אשר ידע בכח אהיו בצריפה לשכור אוכל
 זכבל יום ויום יעמיר אנשי יוסף קול במצרים. ככל
 הדברים האלה והחוקים אשר צוה יוסף : ויזמנו
 כל יושבי ארץ מצרים ופזרבוכל הארץ את כל
 החוקים וכל הדברים אשר שם יוסף בסצרים
 וימאו כליושבי קצת הארץ וישברוהו. במצרים
 יזכרום וילכו לדרכם : וכל שוערי מצרים עושים
 את כל אשר צוה יוסף ויהי כלהבא מצרים ללשכור
 אוכל וכחצו השוננים את שמותם : ואת שמות
 אביהם והביאו לפני יוסף בערב ימים : וישמע
 יעקב אחי בן כיוש שבר בפצרים ויקרא אל בניו
 ללכת מצרים לשכור בר כחוק עליהם הגם הרעב
 ויקרא יעקב אל בניו לאמר : הנה שמעתי כהש
 שבר במצרים וכל הארץ חלמה שפה לשכור :
 ועתה למה תראו את נפשכם שבעלי לפני כל הארץ
 דרוג אתם מצריפה ושבחילנו מעט אוכל בתוך
 הבא ונדחה לגמלי יושבעו בני יעקב קול אמיה
 זקופו ולדת מצרים לשכור אוכל בתוך הבאים :
 ויצו אותם יעקב אביהם לאמר כבואכם הצירה אל
 תבואו אחד כשער אחד מצניישי הארץ : ויצו
 בני יעקב וילכו מצריפה : ויעשו בני יעקב
 ככל אשר צוה אביהם : ואת בנימן
 לא שלח יעקב בראשו פניקראתו אסן בדרך
 כמחול ולכו לפני יעקב עשרה : ויהי כלט
 עשרת בני יעקב כדרך וינחמו על יוסף בכל אשר
 עשו לו ויאמר אל אחיו לאמר : וידענו כי
 יוסף אחינו ירד למצרים ונתה נבקשה שם כאשר
 הלנו והיה אם מצאנוהו ולקחנוהו מאחזו
 כפרתו ואם אן חוקה ונתת עלי : וישמע בני
 יעקב לרבה הזה ויתתקו על יוסף להצילו מיד
 אדוני ולכו בני יעקב מצריפה : ויהי בקרבם
 מצריפה ויתפרו איש פעל אחיו זכאו בעשר
 שני מצריפה והשוערים כתבו פת שפותם מלפ
 והוא זכאו (יוסף בערב וקרא יוסף את שמות
 מיד שוערי הצריפה את אחיו כאו מצער

שוערי העיר : ויצו יוסף בעת ההיא ויעבדו וקול
 בכל מצרים לאמר : לכם כל שופרי האוצרות
 סגרו כל האוצרות דבר ולא משאילו פתח כי אם
 אחד לשכור פגעו כל הבאים : וישנוכל פקודי
 יוסף בן בעת ההיא ויסתכל כל הצרות ולא
 האתירו כי אם אחד פתח : והן יוסף את שמות
 אחיו ותוכים לאשר על האצר הפתוח ויאמר אליו
 כל אשר יבא אליך לשכור כך משאל את שבנו
 ויהי בבוא אלך השפלות האלה ופשתם ושלחם
 אליהם כן : ויבנו יעקב כאשר באו אליו וך
 הציר ויתקבצו אחי בתוך העיר לבקש את יוסף מרם
 וישברו להם אוכל : ולפניהם אליהם
 חונות ויבקשו את יוסף בחומת חונות שלשת
 ימים : כי אמרו כי יוסף בחומת חונות יבוא
 כי יוסף יפה תואר ויפה מראה מאד ויקשו בני
 יעקב בחומת החם שלשה ימים ולא מצאו :
 והאיש אשר על האצר הפתוח בקש את השמות
 החם אשר נתן לו יוסף ולא מצא : ושלח אל
 יוסף לאמר זה שלשת ימים לאבאו אליה אנשים
 החם אשר נתת לו שמותם : וישלח יוסף
 עבדים לבקש את האנשים ככל מצרים להביאם
 לפני יוסף : וילכו עבדי יוסף ויבקשו במצרים
 ולא מצאו וילכו וישנוח ואין ילמ עיר רעמסס ולא
 מצאו : ויבואו אל יוסף ויאמרו בקשנו בכל
 הארץ עד עיר רעמסס ולא מצאנו : ויוסף עוד
 יוסף ושלח ששה עשר עבדים לבקש את אחיו
 וילכו ויתפוחו בארבע פנות העיר : וילכו ארבעה
 עבדים בית חזקת וימצאו את עשרת האנשים
 שמה מבקשים את אחיהם : וקחו ארבעה
 האנשים והם ויבאו לפני יוסף ויבאו בני יעקב
 ביתה יוסף וישתחו : וזו אפי' ארצה :
 ויוסף יושב בהיכלו על כסאו פולקש בבניו
 בן זרממן זכראשו עשרת זהב גדולה וכל
 הצורים וושכים סיכיל : ויראן
 בני יעקב את יוסף ויפלא בעיניהם
 מאד

פרשת מקץ

אנת מצרימה : ועבדך אחינו יפח תואר ופראק
 מאד ונאמר אינו כי אם בבתי הזונות על כן הלכו
 שם עבדך לבקשו ולפרותו : ועץ אוחם ווסף עוד
 לאמר חלא שקר האמרו וכנכ תדברו לאמר
 ננפשכם בני אברהם אתם : וזי פרעת כי מרגלים
 אתם על בן באתם בבתי הזונות לבלתי רעת איש
 בכס : ויאמרו עזר לא אדום : כי הלוך הלכו
 כל עבדך שם לבקש את : אחינו ולפרותו : כאשר
 דברנו אל ארזנו : ויאמר אליהם ווסף הנה אם
 מצאת אחינו ובקש מכם ארזנו מחד רפתתמוחו
 בנו אמרו נתן : ויאמר אליהם ואם לא ותפץ
 אחינו לתמו כמדור רב מה תעשו להם עליו :
 ויענהו לאם : אם לא יתגוהו והרגנו אחינו ולקחנו
 את אחינו והלכנו : ואמר אליהם ווסף הוא הדבר
 אשר דברתי אליכם מרגלים אתם : כי להרג את
 יושבי הארץ באתם : כל שמענו אשר שנים
 באחיפ'הכו את כל יושבי שבם בארץ כנען בעבור
 אחיכם ותבואו לעשות גם במצרים על אחיכם
 כדבר הוה : אך בואת אדע כי כניס אתם אם
 תשלחו בכם אחר לקחת את אחיכם הקטן מאת
 אחיכם ולהביאו א' הנה : ויהי בעשותכם הדבר
 הזה ואדעה כי כניס אתם : ויקרא ווסף א' שבנים
 גבורים מנהורו ויאמר אליהם קחו את האנשים
 האלה והבאתם אותם אל משמר : ויקחו הגבורים
 את גשרת האנשים ויחזקו כם והביטו כם שמר
 ויהיו כמשמר שלשת ימים : ויהיו כיום השלישו
 ויוציאם ווסף ממשמר ויאמר אליהם זאת עשו
 לכם אם כניס אתם ודחיתם אחיכם אחר יאמר
 במשמר ואתם לכו הביא שכל בתיכם ארצה כנען
 ולקחתם את אחיכם הקטן הבה אתם אלי הנה
 ואדעה כי כניס אתם כאשר תעשו הדבר הוה :
 ויצא ווסף מעליהם ויבא החרדתי וכך ככי גדול כי
 נכסרו רחמי עליהם : וירחץ פניו ויצא אליהם
 ויקח מאתם את שמעון ויאמר לאסרו : ולא אבה
 שפעון לעשותכן ויהיה גבור דלי בידי ולא וכול
 לאסרו

פאר תוארו ומי כיופיו וחדר פניו וישתחו לו עוד
 אפים ארצה : ויקרא ווסף את אחיו ויכירם והם
 לא הכירוהו כי גדל ווסף פאר בעיניהם על כן לא
 הכירו אותו : וידבר ווסף אליהם לאמר פאין
 בא עם ויענו כלם ויאמרו פארץ כנען באו עבדך
 לשכור אוכל : כי חזק העוב בכל הארץ וישמעו
 עבדך כי יש שכר במצרים ויבואו כיוון : הבאים
 לשכור בד לפחיתו : ויען ווסף אותם לאמר
 ואם באתם לשכור אוכל כאשר אמרתם לפה
 חבוא בשער שערי העיר אין זה כי אם לחפור את
 כל הארץ באתם ויענו בלא יחד את ווסף ויאמרו
 לא ארזנו כניס אנחנו : לאהיו עבדך מרגלים כי
 לשכור אוכל באנו : כי כל עבדך אחים בני איש
 אחד בארץ כנען וצוה עלינו מינו לאמר :
 כבואכם העירה אל חבוא יחד בשער אחד מפני
 יושבי הארץ : ויען אותם ווסף עוד ויאמר הוא
 הדבר אשר דברת אליכם לחפור את כל הארץ
 באתם : על כן באתם כלים בעשר שערי העיר
 לרצות את ערות הארץ באתם : חלא כל הנא
 לשמר שכר הלך לדרכו ואתם שלשי ימים היום
 לכם בארץ זמה תעשו בחופות הונו : שר היותם
 שם זה שלשת ימים חלא מרגלים יעשו כאלה :
 ואמרו אל ווסף חלילה לארזנו מדבר הדבר הוה
 כי אנחנו שנים עשר אחים בני יעקב אבינו בארץ
 כנען בני יעקב בן אברהם חזקנו : והנה הקטן
 את אבינו היום בארץ כנען והאחד אינו כי נאמר
 מאתנו : ונאמר אגלי בארץ הזאת הוא ולבקש
 ככל מצרים תבוא גם בבתי הזונות לבקש אותו
 שם : ויאמר אליהם ווסף חלא בקשתם אותו
 ככל הארץ עד לא נשאר לכם כי אם מצרי לנקש
 אותו בח : ונתם אשד יעשה אחיכם בבתי
 הזונות אף אם הוא במצרים וחלא אמרתם כי
 פנני יצחק בן אברהם אתם וספה יעשו בני יעקב
 בבתי הזונות : ויאמרו אליו כי שמענו אשר
 גבחהו השמעאלים פאתנו ויגד לנו כי מכרו
 אותו

פרשת מקץ

לאסרו: ויקרא יוסף לבוריו ויבינו לפניו שנים
 אוש נכור חיל וחברות שלופות בידם ויכתלו כל
 כני יעקב פחם: ויאמ' אליהם יוסף: ואת האיש
 הזה ואסרתם אותו בבית הסוחר עד בא אחי אלו'
 וימהרו ויבירו יוסף ויחזיקו כלם בשמעון לאסור
 אותו ויצעק עליהם שמעון צנקה גדולה מאד
 וצרח ותשמע הצנקה למרחוק: ויבהלו כל בוריו
 יוסף מקול הצנקה ויפלו על פניהם ויראו מאד
 וינסו לחת: וגם כל האנשים אשר היו את יוסף
 נסו כי יראו מאד לנפשות וישאר אך יוסף ומנשה
 בנו שם: וירא מנשה בן יוסף את גבורת שמעון
 ויחר אפו מאד: ויקם מנש' בן יוסף א' שמעון וינה
 מנשה את שמעון באגרופו מכה רבח בצרפו וינח
 שמעון מחמתו: ואחו מנשה בשמעון ויחזיק בו
 ויסור אותו וידחהו אל בית ח' לא ויתאחו כל בני
 יעקב ממעשה הנגר: ויאמר שמעון א' אחי איש
 פחם א' יאמר כי ממת מצרו ואת כואם מכה בית
 אבי: ויצו יוסף אחיו בן ויקרא לאשר על האוצר
 למלאות את כליהם בר כאשר יולדון שאת ולחת
 איש כספו בשקו ולחת להם צרה לדרך ויעש להם
 בן: ויצו אותם יוסף לאמר השמרו לבם פן תסרו
 את פילא תביאו את אחיכם כאשר דברתי לכם:
 והיה כאשר תביאו את אחיכם אלי הנה וירעתי
 בי נים אתם ואת הארץ תסחרו והשיבותי לכם
 את אחיכם ושבתם בשלום אל אביכם: ויענו
 כלם ויאמרו כי שר דבר אדוני בן נעשה וישמחונו
 לן מצח: וישאו איש את שברו על חפרו
 ויצאו לל' את ארצה כננאל אביהם: ויבאו א'
 המלון ויפתחו לו את שקו לחת מספוא לחמורו
 וירא והנה כספו בכספו עורנו בא מחמתו:
 וירא האיש מאד ויאמר א' אחיו הושב כספי והנה
 הוא באמת ויוראו האנשים מאד ויאם ומח
 ז' נעשה איהם לנו: ויאמרו כלם ויהסדו
 י' את אכזבינו את אברהם וצחקו יעקב א' ינו כי
 ג' ננו י' היום ביד מלך מצרים להתחולל עלינו:
 ויאמר

ויאמר אליהם יהודה חלא אשמי' אצחנו וחסאם
 לפני י' אלהינו ומכרנו את אחינו בשוינו ולמח
 תאמרו איה חסד י' את אכזבינו: ויאמר אליהם
 רא' בן חלא אצור אפרתי אליכם א' לתחאנו בילד
 ולא שם נחם מפני: כידפו רש' אדם מפניו
 ואין תאמרו איה חסד י' את אכזבינו ואתם
 חסאתם ל' י': וילינו כספוס ההוא וישכימו
 בבקר וישאו את שכםם על ז' ויהם וינהנו אותם
 וילכו ויבאו ארצ' כנען בית אביהם: ויצאו יעקב ויביתו
 לקראת בניו וירא יעקב ויחנה אין שמעון א' איהם
 אתם: ויאמר יעקב א' בניו איפה שמעון אחיכם
 אשר לא ראיתו אתכם ויגידו לו כננו את כל
 הקירות אותם בכזבים:

אמר הנעיר נזה אחי ספיר סה סאמר הכתוב ויבאו
 ארנ' כנען א' יעקב א' ויגידו לו את כל הקור' אותם
 לאמר דקס' סאך לא נזכרו סל' לזת לו כסיה
 רעה סקיתת ססעון פתאוס סויה להם לסתוק עד
 סיסאל הזקן כיוהיה סושב אז כי סקרן ה' ולפי סה
 סחסי סספר הזה סהוא יצא לקראתם וראה כי ססעון
 איכנו ססאל להם עליו לקול' ולא סוידו וסספר כי זה רסו
 הכתוב בסלת לאמר ר' א' ראה סהנידו לזאת כל
 הקורות אותם סו' אהיה סכנר א' סה סהיה
 ססעון כמ' ס:

ויבאו בתיה ויפתחו איש את שקו ויראו והנה איש
 צ'ור כספו בשקו ויוראו מאד מזה חסחו ביהם:
 ויאמר אליהם יעקב סח' ואת נשיתם לי שלוח
 שלחתי את יוסף אחי ס' לר' ויש' ומכם:
 ותאמרו לי חית רעה אבלתהו: וילך שמעון
 את ס' לשבור אוכל ותאמרו פלך מצרים אסור
 אותו ככל' ואת בנימין תאמרו לקחתו להפית גם
 אותו והורדתם את שיכתי כגון שאולח על בנימין
 ויוסף אחיו: עתה לא ירד בני אתכם כי אחיו
 פת והא' לבדו נשאר וקרחו אסון ברוך אשר
 הל' בה כאשר קרה לאחי: ויאמר ראובן א'
 ר' אבין

פירוש מלך

וראינו את קולו הגעש בדבריו אלינו : לא ידענו
 אבי פי הודיעהו את שפוטנו ו. ת. כל אשר קוד
 לנו וישלך עליך לאמר העזר איתכם הו השלום
 לו : לו ראיית את כל דבריו מלבי מצרים על פני
 יצאו ועל פניו כוא ואין שואל בפרעה אדוניו לו
 ראיית את פתחו ואת איבתו על כל מצרים : וגם
 אלהו בצאתנו מלפניו ונאמר לעזת לבצרים
 כחזר ערו האביו ויחזר אצמם מאד על כל דבריו
 אשר דבר לתתן מרגלים : והיה כבואנו עוד
 לפניו ונפלא איתנו עליו יחד ואין איש יוכל לדבר
 אליו דבר קטן או גדול : ועשה איתנו שלחנא את
 חנצה איתנו ונרדה ונשכרה לך אכול לפחיתנו ולא
 נכוח ברעב ונאמר יעקב לסה הרעזתם לו להגיר
 למלך כיש לכם אח כה הדבר אשר עשיתם לי :
 ונאמר יהודה ליעקב אביו הנה הער נידו וגזמת
 ונרדה מצרימה ונשכרה אכול נכח : והיה
 כבואנו ואין חנצה איתנו וחסאתו לך כל הימים :
 חיאית את כל זרדינו הקנים מנים עלך כרעב
 ואין לך ירדן עשה יכסרו נא רחמיך עליהם ועל רח
 את אהינו אהינו והלכנו : ואיה חסד יי את
 אבותינו אמך אשר מאד יסלך בצרים תקח את
 בך הילו לאמות עליו צד הכינותיו וזענתו
 לשניך : וך ההפלה נא בנדנו אלי אלהינו
 ויעז האתנו חסד לתתנו לחן ולחסד לפני מלך
 מצרים ונאשיו : כיל לילי החסד מלך כי עשה
 שכנוזה פנכים איד על בניך : ונאמר יעקב
 אל בניו ביי אלהי אנסח אשר יעל אתכם ונתן
 אתכם לחן כתינו מלך בצרים ונדינו כל אנשי :
 ועתה קומו ולכו אל ראש תקח לו בידכם מנחה
 סן הנכבד בדרך הוצת והביאו לפני : ואל שר
 יקח לכם רחמים לפניו וישלח לכם את בניכין ואת
 שמעון אחיכם : וקומו כל האנשי ויניחו את בניכין
 אחיהם וסנחה גוולה מברך הארץ כנגן לקח
 ביד וגם משנח כסף לקח : ויעני יעקב את
 בניו מאד על בנישן השכרו וצו בדרך אשר תלכו

וראינו את שני בני חמות אם לא אכיל לפניך את בך
 והגגתו לפניך : ונאמר יעקב אל בניו שבו לכם ו
 תררו מצרימה כי לא ירד בני אתכם מצרימה ולא
 ימות באחי : ונאמר אליהם יחזק חזקו נא לכם
 ממנו גדלות לוצת השכר מהו יאמר הודירו
 את אחי : כי ימצא את נפשו ברעב ואת נפש ביהו
 : והרעב היה כבד בכל ה. דין בימים החם וכל
 אנשי הארץ הולכים וכאים מצרימה לשבור אונל
 כי חוק עליהם הרע : מאד : וישבו בני יעקב בארץ
 כנען וימסרשני חדשים עד כלות להם את השכר
 : והיה כאשר כלה להם את השכר ותרעב נפשים
 מאד כל בית יעקב ויבאו ילדו בני יעקב יחד וישו
 ליעקב ויסובכו אותו כלם ויאמרו לו חנה לנו לחם
 ולמח נמות עלנו ברעב גרך : וישמע יעקב את
 דברי ילדו בניו ויבך כס גדו ויכפרו רוחו ליהם
 ויקרא יעקב אל בניו ויבאו כלם אליו וישמו לפניו :
 ויאמר אליהם יעקב הלא ראיתו בני כוכב בוכי עלי תו
 אמר לנו : חס ואין עתה שבו שכרו לנו מצם אונל :
 ויעני יהוד ויאמר לאביו אבישך ששלח את אדוני
 אתנו נרדה ונשכרה לך אונל : ואם איך משלח
 לא נרדה לופלך מצרים העז העז עלינו לא
 תראו פני בלתי אחי סאתם : כי מלך מצרים
 מלך אדיר וח קהוא והיה אסח וילכנו אליו בלתי
 אחינו ומתנו כלנו : הלא ידעת אלא שמעת כי
 חסדך ההוא נכור וחסד מאד ואין כמותו וכל
 הארץ : הנה ראנו את כל מלכו הארץ לא ראנו
 כמלך ההוא מלך מצריה הלא אין גדול כאני מלך
 מלך פלשטים מלך מלכו הארץ ומהן מצריה גדול
 ועצם ממנו ולא יראה לו אני מלך כחך שריו לא
 ראנו אביו אלהי כלו ואת כסאו ואת על עבריו
 העוזרים לפניו : לו ראת המלך ההוא איתו בתו
 על כסא ביצו וכתתו מלכו כנגדו מלכות וסר
 וזב גדולה על ראשו לו ראת ההוד וההדר אשר
 נתן לו אלהים כי אין כמותו בכל הארץ : לו ראיית
 אני תתקמה ורתכונח והרעת אצור נתן בלתי אלים

הראית

פרשת ספק

בצוה את פרדנ מצפוי כדרך גם כמצריו יוסק יעקב
 מצוה בנה ויערש כניו ונתל ל' ויבד בניו לאמ'
 ל' אלהי חסמים ואלהיה הרץ וזכר לאברהם
 יצטו את ברוחך אצ' ובור ליצחק אבי ועשה
 חס' עם בני ואל תתנם ביד מלך כצרים עשה נא
 אלי לטען רחמין ופרח אמ כל בני והציל מיד
 סצרים ושלח להם את שני אחותם : וגם כל
 נשי בני יעקב וילדיהם נשאו בלם את עיניהם
 השמימה ויבנו כלם אליו ויעזקו להציל את
 אבותם ספק מלך מצרים * והכתוב יעקב ספר
 אל מלך מצרים ותתנה ביד יהודה ובי בני אל
 מלך מצרים לפאר * מאת עבדך יעקב בן
 יצחק בן אברהם העבדי נשיא אלהים אל המלך
 האדיר והחכם צפנת פענח מלך מצרים שלום :
 ידוע יהיה לאדוני מלך מצרים כי חק צלונ הרעב
 בארץ כנען ושלחתי אליך בני לשבור לנו מעט
 אוכל מאתך לטחיתינו : כי אני סבכני
 בצבעי כני ואני זקן ומאד ויגינו ראת בני בני
 כבדו כזקן עיני מאד * וגם בזה בכל יום
 תמיד על בני על יוסף אשר נאמר מלפני ואזה
 את בני אשר ל... וזאני יחד בשערי העיר ככואם
 מצרפה מפני וישיבו הארץ * עם כוציואום
 להיחלך כמצרים ולבקש את בני יוסף ולי
 ימצאוהו שמה ויעשו בן : והתנם אתה
 כצרגלים את הארץ הלא שמענו עיך כי אתה
 חכא ונתן מארה לא תראח את פניהם איך יהיו
 מרגלים * עם כושמענו אשר פתחת אתה
 אצל חלום פרעה ותודיענו ברעב החס סרס יבוא
 ותדבר אלינו נכונת ואך לאתדע כחכמתך את
 בני המרגלים הס אם לא : ועתה אדוני
 המלך הנה שלחתי לפניך את בנימין בני כאשר
 דברת אל בני אחלח את פניך אשר תישם עיך
 עליו עד השיבותי אלי בשלום עם אחיו :
 וזלאת עת אם לא שמעת את אשר עשה אלהינו
 לפרעה נקחתו את שרדך אפי נאשר עשה
 לאבימלך

לאבימלך מלך פלישתים עליה : וגם את אשר
 עשה אברהם אבינו להשיג פלכו עולם
 אשר הפיג את כלם במתי מספר אנשים אשר
 היו אתו * וגם אשר עשו שמעון ולוי שני בני
 לשמונה ערי האמורי אשר הדיבו אחיהן בעמר
 דינה אדומתם : ואף כעבור בטמין אחיהם
 התנחלנו על יוסף אחי פחישו עליו בראוים
 כי תגידו יד אחד העם עליהם כעבורו :
 הלא ידעת מלך מצרים כי גברת אלהינו נתנו
 גם שופע ואלהינו את המילתנו תמיד ולא ועזבו
 כל הימים * ודליו כי בהגיד בני אלי את
 מעשיו אתם לוקראתו אלי עליך כי אז נאבדת
 עם אנשיך טרם בא בנימין בני לפניך : אך
 אצרתיו שמעון בני בכיך אולי טובה תעשה
 איתו על כן לא עשיתי לך חסדך חיה : ועתה
 הנה בני בנימין נא אליך עם בני השמר לך
 בו ושים עיניך עליו וישם אלהינו את עינו
 עליך בכל מלכותך * ונתת הנח הגדתי לך
 את אשר עם לנבי והנח בני באים לך עם אהיהם
 ראת נא בערם את פני כל הארץ ושלחם עם
 אחיהם לשלום * ויהן יעקב את הספר אל
 בניו ביר יהודה לתתה למלך כצרים * ויזכו
 בני יעקב נקחו את בנימין ואת כל חפניה
 וילו ויבאו מצרימה ועמדו לפני יוסף *
 וירא יוסף אתם את בנימין אחיו ויהן יוסף אליהם
 שלם ויבואו האנשים החם ביתה יוסף *
 ויצו יוסף את אשר על ביתו לטבוח להם טבח
 לאכול ויעש להם כן : ויהו בצדקים
 וישלח יוסף אל האנשים לכוא לפניו את
 בנימין : ויגידו האנשים אל האיש אשר
 על בית יוסף את דבר הכסף הפושט באספת הוהית
 ויאמר להם שלום לכם אל ויראו ויהא
 אליהם שמעון אחיהם : ויאמר שמעון
 אל אחיו טיבה רבה עשה אתי אדוני כי ים
 אך לא אסרני כאשר
 ראתים

פרשת פקד

לאיתם בעיניכם * כי נצאתם מחציר הוציא
 אותי ויעש אתי טובה כבתי : ויקח יהודה את
 בנימין בירו וכוון לפני יוסף וישתחו לו אפים
 ארצה : ויתנו האנשים את המנחה אל יוסף
 ויזכו כלם לפניו : ויאמר לו הכ יוסף השלוח לכם
 השלל לבניכם השלל לאניכם הוקן ויאכרו שלום
 ויקם יהודה את הספר אשר שלח יעקב ויהנהג כיד
 יוסף * ויקרא יוסף את הספר ויכיר את בכחב
 אביו ויבקש לבכור ולא יוכל להתאפק וילך החררה
 ויבך ככו גדול ויצא * וישא עיניו וירא את בנימין
 אחיו ויאמר הוה אחיכם אשר אמרתם אלי ויש
 בנימין לפני יוסף ויהן יוסף ידו על ראשו ויאמר לו
 אלהים יחנך בני * ויהי בראות יוסף את אחיו בן
 אמו ויבקש לבכות שנות ויבא החררה ויבך שמה
 ויחץ פיו ויצא ויתאפק ויאמר שימו רחם : ויהי
 ביד יוסף נביע אשר ישמה בו והיא מכסף רצוף
 באבני שחם וכדולח טוב מאד ויך יוסף בגביע
 זהו לעיני אחיו כשבתם לאכול * ויאמר
 יוסף אל האנשים ידעתי נביע הזה כי ראובן
 החבור : ושמעון ולוי יהודה ויששכר וובולן
 בני אם אחר שבו לכם לאכול כאשר יולדתם *
 ויושב גם את האחרים תולדותם ויאמר ידעתי
 כי אחיכם הקטן הזה אין לו אח ואני כמדתו אין לו
 אח ישוב נא איתי לאכול : ויעל בנימין לפני יוסף
 וישב על הכסא ויראו האנשים את מעשה יוסף
 ויתמהו על ככה * ויאכלו וישתו האנשים עם
 יוסף בעת החיא : ויהן להם כתנות בעת ההוא
 : ויוסף ויתן יוסף לבנימין מנה אחת ויראו מנשה
 ואשר יי את מעשה אביהם ויהגלו גם הם את
 מנוחיהם וגם אסית נתנה לו מנה אחת ותהין ביד
 בנימין חמש מנות * ויצא להם יוסף ויין לשמות
 ולא אבן לשמות ויאמרו פוים אשר נאמר יוסף
 אדונינו מאתנו לא שתנו יין ולא אכלנו אוכל טוב *
 אישבע להם יוסף ויצא כלם מאד וישתו ויש רנעמו
 ביום ההוא * ויהי אחרי כן ויפן יוסף אל בנימין

אחיו לדבר אלו ובנימין צודנו יושב על הכסא לפני
 יוסף * ויאמר אליו יוסף הילדת דיש לך בנים
 : ויאמדיש לעבדך עשרה בנים * וזה שמותם
 בלג זבכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש פפים
 וחזיה וארד * ואקרא את עבדתי על כל אשר
 לא ראיתו : ויצו ויביאו לפניו את פשטר הכי בים
 אשר לו אשר בו יודע יוסף את כל הצמי : ויאמר
 יוסף אל בני יין עפתי כי הצמי יודעים בכל
 חכמת החיכל לדת מ ופה בוח ויאמר בנימין
 גם עבדך ידע ככל חכמה כאשר הורני אבני ויאמר
 יוסף אל בנימין חכם נא בזה חלו והנה אפה חזא
 אחיך יוסף כמצרים אשר אמרתם למצרים ירד :
 ויק' בנימין את הכלל ההוא את פשטר ככבי השפי'
 ויתחכם ויבט כולד עמי אפה אחיו ויחלק בנימין
 את כל ארץ מצרים לארבעה חלקים וישא את
 יוסף עזו כי הוא היושב לפניו על הכסא ויתכח
 בנימין מ ד * וירא יוסף את בנימין ויתמה מאד
 ויאמר לו בנימין מה דאית ועל מה התפתח : ויאמר
 בנימין אל יוסף רואה אני כוה כי יוסף אחי יושב
 איתי על הכסא : ויאמר אליו יוסף אני הוא
 יוסף אחך אך אל תנח את הדבר הזה אל אחיך
 הנני שולח אחיך עמם וילכו וצמתי להשיב אתכם
 העירה ולקחתיק מאחם : והיה אם נתנו את
 נפשם והלחמו עליך או ידעתי כי נחמו על אשר
 עשו לי ונודעתי אליהם : זאם עונך ולקחתי אהיך
 וישבת אתי ונלחפתי אותם וילכו להם ולא אודע
 אליהם * בעת ההוא צוח יוסף את עקידו לכל לאת
 את בליהם אוכל ולשים את כסף איש בשקו ולתת
 את הגביע בשק בנימין ולתת להם צדה לדרך
 ויעש להם כן * ויהי מפחרת וישיכמו האנשים
 בבקר וישאו את שביהם על חפוריהם ויצאו להם
 עם בנימין וילכו ארצה כנען עם שמעון אחיהם
 : הם יצאו מפצרים לא הרחקו ויוסף צוח
 לאשר על ביתו לאמר קום רדוף אחרי האנשים
 מרש ורחקו מפצרי ואמרת אליהם למת נבחתם

את

אחיו

פרשת ספק

לכן חסר על כוון ימים אלו כי מקום הים צומחם
 ולהיות כי סכר סולת לכוון ארץ ויאמר אסף בענין
 ר"ל על הסעסה סהוא ארעס דוק :

ויאמר יהודה אל יוסף אליהו כי עניני אדוני ודבר
 נא עבדך דבר לפניך ויאמר ליוסף דבר
 וידבר יהודה לפני יוסף ואחיו עמרי לפניהם שם
 ויאמר יהודה אל יוסף הלא בהחילה באשר
 באנו אל ארצנו לשכר אבל יחשס אונחנו כמרגלים
 אה הארץ ויביא לפניך את בנימין אחינו ונודך
 שמתעלל עלינו היום ונעשה ישמענא המלך
 אה דברי ושלח נא את אחינו וילך לו אתנו אל
 אביו פן תאכד את נפשך ואת כל נפש וישיב מצרי
 היום הזה : הלא ידעת את אשר עשו שני
 אחי שמעון ולוי אל עיר שכם ואל שבעת ערי
 האמורי בצכור דינה אחותנו ואף מה יעשו
 בעבור בנימק אחיהם : ואני ככחי חוק
 וגדול פשניהם היום הזה עליך ועל כל ארץ
 אם לא תאבה לשלח את אחינו : הלא
 שמעת אשר עשה אלהינו אשר נחר בנו
 לפרעה בעבור שרה אפנו אשר לקחה מעם
 אבינו : אשר הכה אותו ואת ביתו
 בעצים גדולים אשר עוד כל מצרים מספרים
 את הפליאה הזאת איש אל דעהו עד היום
 הזה : כן יעשה לך אלהינו על בנימין
 אשר לקחה מאביו היום זעל הרעות אשר
 אהה תתגלל עלינו בארץ היום : כי
 יזכור אלהינו את דריתו עם אברהם אבינו
 וחבא עליך רעה בעבור אשר דגנת את נפש
 אבינו היום : ועתה שפט נא את דברי
 אשר דברתי אליך היום ושלח את אחינו
 וילך לו פן תמות אהה ויארצך בחרב
 כי לא חוכלו כלכם עלי : ויען יוסף
 את יהודה לאמר לפה הרחנת את פיך בכל
 הדברים האלה והתפאר עלינו לאמר יש אתך
 גבורה

את גביע אדוני : וקם פקוד יוסף וילדפם וישגם
 וירבו אליהם את כל דברי יוסף : והיה בשמעם
 את הדבר הן ויחר אפם סאר ויאמרו כל הנמצא
 אהו את גביע אדניך יומת וגו' אנהלו נהי לעכרה
 ויפיהו ויורידו איש את שקו כצל חכורו ויחשו
 באמת חותיהם וימצאו הגביע באמתחת בנימן :
 ויקרעו כלם את שמלותיהם וישבו דעירה ויכו
 את בנימין בדרך וחלך והכו אותו עד מוא העירה
 ויגידו לפני יוסף : ויחר אף יהודה ויאמר הוילי
 כי לא חשבני האיש הזה כי אה להחרו את מצרי
 היום : ויבאו האנשי ביתה יוסף וימצאו את יוסף
 יושב על כסאו זכל גבורו עומדים עליו פימינו
 ומשמאלו : ויאמר אליהם חספ מה המעשה הו'
 אשר עשיתם כי לקחתם את גביע הכסף אשר לי
 וחלכו להם : אך ידעתי כי בצכור דעת בואינת
 אחיכם בכל הארץ לקחתם את הגביע אשר לי :
 ויאמר יהודה מה נאמר לאדוני שח נדבר ומה
 נאסדך הלהים מצא את עון כל עבדך היום על כן
 עשה לנו הדבר הזה היום : וקם יוסף ויחוק
 בכניפתו ויחקו סאת אחיו כחוקה וכא הבית ויגעל
 את הללח בפניהם : ויצו יוסף לאשר על ביתו
 ויאמר להם כח אפי הפלך לכו לשלום א אחיכם
 חנה לקחיה את האיש אשר נמצא גביעי בירו
 והיה כראות יהודה את פעשי יוסף אתם :

פרשת דרש

דרש אליה יהודה וישבור את הדלת ויבא
 עם אחיו לפני יוסף :

א"ה כזה מוכן הכתוב על כוון דקסא כי יהודה עדיין
 ה סחדכר עמוטאי ויגס חליו דקסר עוד כי לסה
 וחרה א פועליו וסעסעס וכסר כחנות יוסף אסר לי
 פרסתי ג' פירוסיס וכוכיס אולס לפי זה א"ס כי להיות
 כי יוסף הקימו ויח הכית' עם בכיסין סלקתו כחוקס
 לכן

פרשת ויגש

והלא אם תהן ללו בניכין אלף פעמים לא מעזב
את אחינו על כף הנמצא ביד כל האדם ולו נבות
עליו : וען יוסף ואמר ולמה עובדים את
אחיכם וממכרו אותם בעשרים כסף עד היום הוה
ולמה לא תעשו כן גם לאחיכם זה : ואמר
יהודה עד בנינו בניך כי לא חפצנו במלחמתך
עתה חנה את אחינו והלכנו פאתך בלא כלחמה
: וענין יוסף ואמר האסף האספו את כל מלכי
הארץ לא עבדו להם לקחת את אחיכם ביד :
ואמר יהודה מה נאמר לאבינו בראותו כי אין
אחינו בא אתנו ודאג עליו : וענין יוסף ואמר זה
הדבר אשר תדברו אל אביכם לאמר הלך חנה
אחיר הרלי : ואמר יהודה הלא מלך אתה
למה תדבר כדברים האלה לשפט משפט שקר
אדלפלך אשר יהיה כבודך : וען יוסף ואמר
אין משפט שקר בדבר אשר דברת בעבד אחיכם
יוסף : כי מכרהם אותו כלכם למדינים בעשרים
כסף ותכשו כלכם : אביכם האספו לו חיה רעה
אכלתו מרוב טוהף יוסף : ואמר יהודה הנה
אש שנים נכרה בלתי עתה אשרוף אתה ואת כל
ארצכם באש : וען יוסף ואמר הלא אש תפוד
כלהך אשר הרגה את בניך מכבה את אש שכם :
ואמר יהודה חיינו בו אם הסירותו פכשרו שער
אחד עד כלאתו בדמה את כל פצוים : וען יוסף
ויאמר כן משפט יוסף לעשו' כאשר עשית לאחיכם
אשר פצוים : וחטבנין את חנותו בדם וחביאו
אותה אל אביב בני יוסף חיה רעה אכלתו
וחנה דמו בכח חמו' ישמע יהודה את הדבר הזה
ויחל אפוא וחסתו בערה נו : ותהו לפניו
במקום ההוא אכן אחת משקלח בארבע מאות
שקל ויחר אף יהודה ויקח את האנן בידו האחת
ויורקה השפיקה ויקנה בידו השטת השפאלות
: ויהן אותה אחרי כן תחת דגליו וישב עליה
בחסות כהו ויהיה האנן לצפר מכח יהודה : וירא
יוסף את מעשה יהודה וירא פאר אך את
אל

ג' צורה : ופרעה לוי צויתי עליכם את כל גבורי
דחלחם אזכם הלא תסבג ברוקם אתה ואחין לך
: ויאמר יהודה אל יוסף הלא לך ולאגשיך לירא
מפני חיי' כי אם שלפתי את חרבי לא השיבו זה
דוקם : עד אם הרגתי הקים הוה את כל מצרים
זאחל פסך ואכלת בפדעה צריניך : וען יוסף
ויאמר לוי הלא לא לכדך היא חגבורה גם אני
גבור נחוק פסך : הלא אם הוצאת את חרנך
אשוב אותי לצוואריך וצואר כל אחין לך : ויאמר
לוי יהודה הלא אם פתח את פי היום עליך
כי עתה בלעזך ותחד מן הארץ ומאכל היום
במלכותך : וען יוסף הלא אם תפתח את פיך
יש אמי כח וגבורה לסי' את פיך כאבן גדולה
ערה לא תוכל לדבר דבר : ראה כמה אכניס
יש לפצנו הלא אובל לקחת אבן ושמתה בפיך
ואשכר פתל צנהיך : ויאמר יהודה עד האלהים
גנינו כילא בקשנו מלחמתך מאז ועד עתה אך
חנה לבוא אתנו וחלכנו פאתך : וען יוסף
ויאמר חו' פדעה כי אם יבוא כל מלכי כשן עמכם
יחד לא לקחתם אותו מויו : עתה לכו לכם
לדרככם אל אביכם וצהיכם יהיה לי עפר כי
גנב את בני חסך ויאמר יהודה פה לך ולשך מלך
הלא חמלך יצא אבינו אל כל הארץ כסף והכ
הרבה פאר אם כמתן אם כאבדה : ואתה
פורך פרכר עלי בניך אשר נחת אותו באמתחת
אחינו ויאמר כי גנב אותו פאתך : חללה
זו לילה לנתיבין אחינו ולירע אבריהם מפני הדבר
הזה לגנב פאתך או מולך אם מלך או שר אם
כל האדם כעצת דוד לך מהדבר הזה פנישענו
דברך כל הארץ לאס' על כסף מעט נלחם מלך
פצוים עם אנשים ויתגלל עלי' ויקח את אחיו'
לעבד : וען יוסף ויאמר קחו לכם את הגביע
הזה ולכו מעלי ועזבו את אחיכם לעבד כי משפט
הנבלה היותו עבד : ויאמר יהודה למה לא
הבוש בדברך לעזוב את אחינו ולקחת את גביעך
והלא

פרשת ויש

אל משה כן ויש גם הוא נאמן אחרת במקשה יחודה : ויאמר יהודה אל אהו אל יאמר פכם כי האיש הוחצרו הוא כי אם פמטפחת אבינו הוא בעשותו הרב דחה : ואבדל וספ הלא לכם לבדכם נחנה הנבחה כי גם אנחנו נכורים ולסח אהפארו עלינו כלכם : ויאמר יהודה : וספ ש חנא את אחינו ואל החרוכ את ארץ היל הזה : ויען יוסף ויאמר אליהם לכו וצמרו אל אביכם וזה לעה אבל תהו כאשר אפרת על יוסף אחיכם : ופן יהודה אל נפחלי אחיו ואספה עלו מהי לך נא יוספור את שוקי כל מצרים ומא והגד לי : ויאמר יוסף שמוני נא יהיה לך הדבר הוח לטורה עת ה אלך אני הורה ונשאתי אבן אחת גחלה מההר וטפיה על כל מצוי כל הוחתהו את כל אשר כח : ויוסף שפני שח כל הדברים אשר דברו אחיו לפני הים לא ידעו כי שומע יוסף כי אפרו כי לא ידע לדבר עברי : ויאמר יוסף באד מדברו אחיו פניחיהו בת מצרים וצו את מנשה בנו לאמר : לך נא בחר והעניק ליואת כל ישיבי מצרים וכל הנכרי יחד יצאו אלי עתה בסוסי וכרגלי וכל כליו זמר וילך מנשה יעש כן : ונפחלי הלך כאשר צוה יהודה כי נפחלי קל כלגליו מאד בשח הצנבים הקליס ויחלך על שכלו חורע ולא ישתברו אחיו : וילך יוסף את כל שוקי מצרי ויפצא בהם שני עשר ויבא מתרה ויגד אל יהודה ויאמר יהודה אל אחיו פחרו לכם ושיכו איש חרבו על ירכו ונכואח על מצרים ונסה את כל ולא משאירו מהם שריד : ויאמר יהודה הנני אחריב את שלשה שוקי כחצי ואתם כלכם יהרוב ככם איש שוק אחי : ויחי ברבר יהודה את הדבר הזה והנה יצני מצרי וכל הגבור לנא כלם נדרש ככל כליו זמר וכועקו רמי : יהי כל מספרם חמשי מאי איש דכבי סוסי ועשר אצרי רגלי וואר כז מאו גמרו אשר יוכלו להלחל כלא חרב וכלא הנית כי אם ביהיהם וכן בורגם : ויונא כל הגבור יהא בריש

ברעש גדול וכצעקו ייסתרו כלם את בני העקב ויבהלו ויבקע האדמה מקול צעקות : והיו כראוי כני יעקב את הגדולי יהא וייראו פאר לנפשי יוסף עשה כן לפעון הפחיד את בני יעקב להחריש מצליו : וירא יהודה את מקצא אחיו נבהלו ויאמר אליה לכה תמא וחסד אלהינו אתנו : וירא יהודה את כל אנשי מצרי טובים אתו כפיצא יוסף לרפחיד אך יוסף את לחם לאמר אל תגעו באחי מהם ויפנה רי וי' וישלף הרגו יצעק צעקו ולח וכרה עד מאד ויך בחרבו ודלג על חלץ ויכף עז לועוק על כל האנשי : והיו בעשותו הדבר הזה יפלי יו' פחד יהוה וצחחו על כל הגבורי וכל האנשי אשר סביבתם : ויוסו כלם מקול הצעקה והפחד וישלו איש על רעהו ויפוחו כהם הרבה כנפלים ויברחו כלם מפני יהודה והיו ופני יוסף והיו בנסו וירדפם יהודה ואחיו עד נית פרעת ויטלמו להם על שוב יהודה עד לפני יוסף וינהו עליו בארתי ויצעק עליו צעקה גדולה ויורה באד : עת שפע הצעקה היא עד לפרחק וישבעה כל ישיבי סוסי וזריש כל מצרים בקול הצעקה : גם כל קומות כצרים וארץ נושן נפלו כלם פריעש הארץ ויפול גם פרעה מעל כסאו על פניו איצה : וגם כל בני מצרים נזשן ההרות נפלו ולידתן מפיעהן בשפיעם את כל הרעש כי יראו מאד מאד : וישלח פרעה לאמר מה הדבר הזה אשר נחיה היום בארץ מצרים ויבאו ועדו לו את כל הרבני פראש ועד סוף : ויבהל פרעה ויחלח ויחרר מאד : ויוסף לו יראה על יראה כשמעו את כל הדברים האלה וישלח אל יוסף לאמר : הלא אחרים את כל מצרים האבא לי את הצנבים מהלך כעבר הגנב ההו שלחתי וילך עם אחיו ולא נאבד ברעתם גם אנו נגם אתה גם כל מצרים : ואם לא תחפוץ עשית הדבר הו' ויכח מעל כל חפדונתי ולך עשהם אל

פרשת מקץ

אל ארצם אם חצתם בהם כי החריבו היום את כל ארצו והקרנו את כל אנשיו וכל נשוי פצרו הפילו וילדיה בצעקת ראה את אשר עשו כצעקתו וכדברך ואף אבילחמו כחרבן והחריבו את יתר הארץ :
 עתה נחרי לך את אשר תחפוץ אם אני אם העכרים ואם מצרים ואם ארץ העכרים : ויבאו ויגידו ליוסף את כל דברי פרעה אשר שלח אליו ויירא יוסף מדברי פרעה מאד : ויהודה ואחיו עומים כעבים לפניו יוסף בחמה וכזרון אף וינהפון כל בני יעקב על יוסף כנהמת יב וגליו : ויירא יוסף מאד מפני אחיו ומפני פרעה ויבקש יוסף צלילת להורע אל אחיו פניו ויבוא את כל מצרים : ויצו יוסף אן פנשה בנו וילך פנשה וינש לפני יהודה וישם יד על כתיפו וחמת יהודה שבכה : ויאמר יהודה אל אחיו אליאמר איש פכם כו מצשה נער מצרי זה כי אם מצשה בית אבי זה : וירא יוסף וידע כי חמת יהודה ש כה וינש לדבר אל יהודה לשון רכה : ויאמר יוסף אל יהודה הלא אמת תדברו ונכונת בפניכם על כל גברתם היום ואלתיכם אשר חפץ בכם יוסף עליכם טובה : אך הלא תגיד נא לי למה תלחם עמי זה על הנער בכל אהך אשר לא דבר אלי אחר שהם כעבורו דבר : וינן יהודה את יוסף לאמר הלא ידעת כי אנכי צרתי את הנער כעבד אבילאמר אם לא אביאנו אליו וחטאתי לו כל הימים : על כן נגשתי לפניך היום סבל אחיו ביראתי כילא אבית לתתו ולשלוה פאתך : עתה אמצא חן בעיניך ושלחמו ללכת ע אחינו והנביאנו יושב תח עני לשרת ככל אשר תחפוץ כי לכל אשר תשלחני אך לשרתך בנבורת הגדולה שלח נא אותי : מלך קטח אשר סרד כך יודעת את אשר אעשה לך : ארצו : אף אם לו דבר ורגליו נכ עמוס מאד והרגתי את כלם ואביא את ראש מלכם לפניך : תלאידעת אם לא שמעת כי אברהם אביעם עבדו אליעזר הכו שניתח את כל פלגי עולם עם צבאותיהם כלילה

אחז לא השאירן מהם שריד : ומהיות ההוא והלאה נתנת לנו גבור'אבינו לרשתה לנו ולורענו עד עולם : ויען יוסף ויאמר אמת תדברו וכוב אין בפניכם כי גם הוגר לנו יושל לעברים גבורת ויל' אהיתם חפץ בם פאר ומויובל לצמוד בפניה : אך בנא' אשלח לכם את אחיכ'אם תביאו לפני : א אחיו כן אסו אשר אמרתם כי יור מצרים באתכם והיה כהביאכם אלי את אחיו ולקחתיו חתני יען כי לא ערב אותו אחד פכם אל א יכם והיה בכואו אלי ושלחתי לכם את אחיו אשר ערבתם : ויחר אף יהודה אליוסף בדברו את הדבר הזה וסלגו עיניו דם פכזס ויאמר אל אחיו וה מבקש להביא את נפש שונאת כל מצרים היום : ויען שמעון : א יוסף לאמר חלא אמר אפרנו לך בתחלה כי לא ירענו מקים לכתו ואם פת ואז חיה הוא ולשה ידבר אדוני כדברים האלה : וירא יוסף פני יהודה וידע כי החל אפולחיות עליו בדברו אליו לאמר הביאו אחיכם אחר תחת אחיו : ויאמר יוסף אל אחיו והלא אשיתם כי אחיכם פת ויאבד והנה אם קראתיו היום ובא לפניכם התחננוה לי תחת אחי : ויחל יוסף לדבר ולקרוא יוסף יוסף בא היום לפני יחיה אל אהיך ושכ נא לפניכם : ויחיו בדבר יוסף לפניהם את הדבר הזה וינימו איש בת ואיש בה לראות מאין יבא יוסף אחיהם : וירא יוסף את כל בעשיהם ויאמר אליהם לפח תראו בה וכה אני יוסף אחיכם אשר סכרתם אותי מצרים : ונתה אל נא יחרי בעיניכם כי סכרתם אותי כי לפתיה מרצב שלחתי אליהם לפניכם : ויבהלו אחיו מפניו בשמס את דברי יוסף ויבחל יהודה כפמו מאד מאד : וכניסין בשמעו את דברי יוסף וה א הוה לפניהם בבית פניח ויורץ בניכיו אל יוסף אחיו ויחבקו וינש על צוואריו ויבאו ויראו אחיו יוסף את בניסין נש על אחיו וינש על לוגם העל יוסף ויחבקו ויבאו בכי גדול על יוסף : והקול נשפע בית פרעה כי אהיו יוסף הם וייטכ בעני פרעה

אחז

גם לנשיהם ככל אבני שהם ונדולח ברכת ופסדה
 ומכל סגולות גדולי מצרים לא נותר דבר אשר לא
 שלח יוסף ל לבית אביו מכל ד' בחמר וישלח אחין
 וילבנות בנימין אחיו שלח עמם ללכת ארצה
 כנען : ויצא יוסף איהם לשלח בדרך עד גבול
 מצרים ויצום על אביו ועל ביתו לבוא מצרימה *
 ויאמר איהם א' ארצנו בדרך כי פאת יי' היה הדבר
 הוחל למען חיות עם רב פרע * כי עוד חמש שנים
 רעב בארץ * ויצא אותם לאמר כבואכם ארץ כנען
 א' תבואו פתצו לפני אבי בדבר הוח כי עשו מעשו
 כחכם תכם * ויגל יוסף צוה אותם ויפן וישב
 מצרימה וכני יעקב הלוו ארצה כנען בשמחה
 וכטובה א' יעקב אביהם : ויבואו עד גבול הארץ
 ויאמרו איש אל רעהו מה נעשה בדבר הוח לפני
 אבינו * כי אם נבוא אליו פתאום ונגד לו הדבר
 ונכהל מאד מדכרינו ולא יאבה לשמוע אלינו *
 וילכו להם עד קרבם אל ביתהם וימצאו את סרח
 בת אשר ויצאה לקראתם והנצרה טובה עד מאד
 וחכמה וזודעת לנגן בכנור : ויקראו אליה ותבוא
 אליהם ותשק אליהם ויקחוהו ויתגן לה כנור אח
 לאמר * בנאינאל לפני אבינו וישבת לפניו והך
 בכנור ודברת ואמרת כדברים האלה לאמר :
 ויצונו אותה ללכת אל ביתם ויקח הכנור ותסהר
 ותלך לפניהם ותבוא ותשב אצל יעקב * ותסיב
 הכנור ותנגן ותאמר כנעם דבריה יוסף דודי הי
 הוא וכני הוא מושל בכל ארץ מצרים ולא בת *
 ותוסף וינגן ותדבר כדברים האלה וישמע יעקב את
 דבריה ויערב לו : וישמע עוד כדברה פעמים
 ושלש ותבוא השמחה בלבי יעקב כי נעם דבריה
 ויהי עליו רוח אלהים וירגו כל דבריה נכונה :
 ויברך יעקב את סרח דברה הדברים האלה לפניו
 ויאמר אליה בתי אל ימשול מות בך עד עולם כי
 החיית את רוחי : אך דבר נא עוד לפני
 כאשר דברת כי שמחתי בכל דבריך :
 ותוסף ותנגן כדברים האלה ויעקב שומע ויערב ל

פרעה מאד כירא אותם פן יחריבו את מצרים :
 וישלח פרעה את עבדיו אל יוסף לשמוח באחיו
 אשר באו א' ויבואו אל שרי החילוב והג' חורים
 אשר במצרים לשמוח עם יוסף : וישמוח בל מצרים
 כאחיו יוסף מאד : וישלח פרעה אל יוסף לאמר
 אמור לאורך לחביא את כל אשר להם ויבואו אלי
 והדשבתם במיטב ארץ מצרים ויעשו כן * ויצו
 יוסף את אשר על ביתו להוציא א' אחיו מנו ומתנות
 זבגדים : ויוצא להם בגדים רבים בגדי מלכות
 וסנות ומתנות רבות ויחלקם יוסף לכל אחיו * ויתן
 לכל אחד מאחיו חלפתה בגדים כבגדי המלוכה
 ומאה כסף עמם : ויתן ל' מימין אחיו חמשי
 ח' לפנה כנדיה וזבג כסף ושלש מאות כסף :
 ויצו יוסף אליהם וילבשו כלם את הכנדים האלה
 ויביאם לפני פרעה : וירא פרעה את כל אחיו
 יוסף כי כלם גבורים ויפה תואר וישמח מאד :
 ויצאו אחיו כן שלפני פרעה ללכת ארצה כנען א'
 אביהם וכנימין אחיהם אתם : וקם יוסף וימן להם
 עשתי עשרת מרכבות מאת פרעה * ויתן להם
 יוסף מרכבתו אשר רכב עליה באם מלבו על
 מצרים לחביא את אביו עליה אל מצרים : וישלח
 יוסף לכל ולדיו א' בגדים במספרם ומאה כסף
 לאחר מהם * וגם לנשי אחיו שלח בגדים במספרן
 מבגדי נשי המלך וקטרת ומרוקן שלח אליהן *
 ויתן לכל אחר מאחיו עשרה אנשים ללכת עמו
 ארצה כנען לשרתו ולשאת את בטה' ואת כל אשר
 להם לבוא מצרימה * וישלח יוסף ביה בנימין אחיו
 עשרה בגדים לעשרת בניו שכם אחד על ילדיו בני
 יעקב * וישלח לכל אחיו חמשי * סף יעשר מרכבות
 מאת פני פרעה : וישלח לאביו עשרה חמרים
 גשאים מכל טוב מצרים ועשר אתונות נושאות בר
 ולחם וסוון לצביו ולכל אשר אתו לצדה לדרך *
 וישלח לריעה אחיו בגדי הכסף וקטרת ומר
 ואהלי ומרוקן נשים הרב מאד וגם נשי בנימין
 שלח בואת מאת גשו פרעה * ויתן לכל לאחיו

פֶּרֶשׁת וַיֵּשׁ

וַיִּשְׁמַח יְהוָה עִלְיֵי רֹחַ אֱלֹהִים • עֲזָרְנוּ מִדְּבַר עֲמֹת
 זָנַח כְּמוֹ כְּמוֹ אֵין בְּסוֹסִים וּבְרַכְבוֹת וּבְגֵדֵי מַלְכוּת
 וְזַכְרֵיהֶם רָצִים לַפְּנִיחִים • וַיִּקַּס וַיִּקַּס לִקְרֹאתָם
 וַיֵּאמֶר בְּנֵי מְלוֹבְשֵׁים כְּלִמְשׁ מַלְכוּת וַיֵּרָא אֶת
 כָּל הַמַּצֵּה אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף אֲלֵיהֶם • וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו
 הַשֶּׁבֶר כִּי יוֹסֵף אֲחֵינוּ הוּא וְכִי הוּא הַמּוֹשֵׁל בְּכָל
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יִדְבַר לָנוּ כִּכְלָ אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ
 אֵלֶיךָ • וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶת כָּל דְּבָרָיו בִּי יוֹמָם לָבוֹ
 אֵל דְּבִרְיָתָם כִּי לֹא תִגְמִין לַחַם עֵד רֵאוּתָהּ אֶת כָּל
 אֲשֶׁר בָּתָּן לָהֶם יוֹסֵף וְאֲשֶׁר שָׁלַח וְאֵת כָּל הַתַּחֲנוּן
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יוֹסֵף אֲלֵיהֶם • וַיִּפְתָּחוּ לַפְּנֵי וַיֵּרְאוּ
 אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף וַתִּמְנַח לְכָל אַחֵר מִהֵאָחַת
 אֲשֶׁר שָׁלַח לוֹ יוֹסֵף וַיִּקַּס בִּי נִכְנָה דְּבַר וַיִּשְׁמַח
 מְאֹד עַל כֵּן • וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב רַבִּי אֲשֶׁר עָזַר יוֹסֵף
 בְּנֵי חַיִּים אֲלֵיכֶם וְאֵרְאִינִי כְּשֵׁם אֲמוֹת • וַיִּגְדְּלוּ
 לוֹ בְּנֵי אֵת כָּל הַקְּרוֹת אֹתָם וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב
 אֲרֻדָּח לִי מִצְרַיִם לִרְאוּת אֶת בְּנֵי וְאֵת יִלְדֵיהֶם •
 וַיִּקַּס יַעֲקֹב וַיִּלְכַּשׂ אֶת חַבְדֵּיהֶם אֲשֶׁר שָׁלַח לוֹ יוֹסֵף
 וַיֵּשֶׁב אֶת הַמַּצְנֵפֹת עַל רֵאשֵׁי אֲשֶׁר שָׁלַח לוֹ יוֹסֵף
 אַחֵרֵי אֲשֶׁר רָחַץ וַגָּלַח אֶת כָּל שַׁעֲרוֹ •
 וַיִּלְשׁוּ כָּל אֲנָשָׁי מִיָּד יַעֲקֹב וַיִּשְׂיֵהוּם וְאֵת
 כָּל אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵיהֶם יוֹסֵף וַיִּשְׁמְחוּ מְאֹד בְּיוֹסֵף כִּי
 עֲזָרְנוּ חַיִּים וְכִי הוּא הַמּוֹשֵׁל בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁמְצוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּכַנְעַן אֶת חֵיבֶר חוּהָ וַיִּכְנָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ אֶת יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף
 מְאֹד כִּי עֲזָרְנוּ חַיִּים וַיִּעַשׂ לְהַכִּי יַעֲקֹב מִשְׁחַח שְׁלֹשֶׁת
 יָצִים וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּשְׁחָחוּ כִּמְתַּ יַעֲקֹב כָּל מַלְכֵי
 כְּנַעַן וְכָל גְּדוּלֵי חַאֲרָץ • וַיֵּרָא אַחֵרֵי כֵן וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב
 לָךְ וְאֵרְאִי אֶת בְּנֵי מִצְרַיִם וְאֵשׁוּבָה אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר
 דִּבַּר אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם כִּי לֹא אוֹכַל לְעֹזֹב אֶת אֶרֶץ
 מִוְלָדְתוֹ •
 אֲסִרְתָּ עֲשֵׂי אֲפִסֶּר כִּי זֶה טַעַם אֲוֵרֵי אֲלֵכֶם וְאֵרְאִי
 לִי לְרֵאוּתוֹ לְכַד וְאֵזֶכֶר לִי דוֹקָן וְלִכְן חֲסֵר לִוִּית' אֵל
 עֲוִיָּה פֶּדֶס עֲבָרִישָׁה כִּי כִּיִּךְ מִיִּתְיֹסֵב עַם וְסִלְחָה
 וַיֵּלֶךְ לְדַת עֲבָרִישָׁה הוּא וְכָל זְרַעוֹ לְסִכְתָּ סֵס וְלֹא כְמוֹ
 פִּתְמֵי הוּא לְעֵסוֹת •
 וְחַנָּה

והנה דבר יי אליו ורד מצרימה עם כל ביתך ושב
 שם ו תראה מרדח מצרימה כי לנו גרול אשימך
 שם • ויאמר יעקב אל לבו ללכת לי ויראה את
 בני העזר ויראת להם בלתי כלום כן כל משמ מצרים •
 ויאמר יי אל יעקב אל תירא יוסף כי עזרנו פהיק
 בתומתי לעבדתי כאשר יעב בעיניך וישמח יעקב
 מאד מאד על לבו • בעת ההוא צוה יעקב אל בניו
 ואל מיליו ללכת מצרימה כדבר יי אליו • ויקם
 יעקב ובניו וכל ביתו ויצאו מארץ כנען מביאר שבץ
 בשמחה ושוב לבב וילגו ארצה מצרים • ויהי
 בקרב לבוא מצרימה ושלח יעקב את יהור' לפניו
 אל יוסף להודות לפניו פושכ במצרים • וישע
 יחזק כדבר אביו ויסהר וירץ וילך אל יוסף וישמח
 להם מקום בארץ גושן אל יעקב ואל כל ביתו וישב
 יהודה וילך אל אביו בדרך • ויוסף אסר את
 המרכבה ויועק את כל גבוריו וצדיק וכל שרי
 מצרים ללכת לקראת יעקב אביו • ועבור קול
 יוסף במצרים לאמר כל אשר איננו ויצא לקראת
 יעקב חסא • ויהי מפחרת ויצא יוסף עם כל
 מצרים חילג ויל ויצעום מלובשים כלם בגדי כנעניו כן
 ואיגסו וכלו וזכב יוסף וכלי מלחמתם עם •
 ויצאו כלם לקראת יעקב ככל כלי זמר ותופים
 ופחולות וזמר ואהליהם כפורים ככל הדרך וילכו
 כלם במשעט הוח ותרעש הארץ מקולם •
 תז כל נשי מצרים עלו על גגות סצרים ועל
 החומות לקראת יעקב ושוחקו גם חנה בתגפוז
 וכמחולות • ויוסף וכל העם אשר אתו
 הלכו לקראת יעקב ובראש יוסף כתר חמלקות
 אשר לפרעה כי שלחו אליו פרעה ללכשו בעת
 לכתו לקראת אביו • וחי כאשר קרב
 יוסף אל אביו בחששים אמת וירד בעל
 המרכבה וילך בגליו לקראת אביו •
 וכל שרי מצרים גדוליה בראתם כי וירד
 יוסף בגלגל אל אביו וירדו גם הם וילגו
 בתליהם

פרשת ויגש

בגד ליהם לקראת יעקב : והיה כאשר הקריב יעקב
 וכינו אל מחנה יוסף וכנס יעקב אל המחנה ההולכת
 לקראתו עם יוסף בנו ואחיו בניו ויפלא יעקב
 ממנה : ויאמר יעקב אל יהודה פי האיש אשר
 אני יואה בפחנה המצרים הדורכ בכגדי המלוכה
 ועליו בגד אדום מאד וכתר מלכות בראשו
 וירד לארץ מעל מרכבתו וילך לקראתנו :
 ויצן יהודה את אביו לאמר הוא בנך יוסף המלך
 ויאמח יעקב בראותו את בכור בנו : ויקרב
 יוסף לפני אביו וישתחו לאביו וישתחו עמו כל
 אנשי המחנה אל יעקב ארצה : והנה יעקב רץ
 ויסהר אל יוסף בנו ופול על צוארו וישקרו ויבך
 עמו : ויחבק גם יוסף את אביו וישקרו ויבכו
 ויכנעו עמהם כל אנשי מצרים : ויאמר יעקב אל
 יוסף הנה אפאתה הפעם בטובה אחרי אשר ראיתי
 פניך כי עידך חי וכבוד : וכל בני יעקב ונשיהם
 וכניהם ונכדיהם וכל בית יעקב בנו עם יוסף מאד
 וישקו ויחבקוהו ויבכו עמו חרבה מאד :
 ואחרי כן שבו להם יוסף וכל עבדו מצרימה אל
 מקומם : ויעקב וכנו וכל ביתו באו אה יוסף
 מצרימה וישוכם יוסף כפיטב מצרים בארץ גושן
 : ויאמר יוסף אל אביו ואל אחיו אעלה ואגידה אל
 פרעה לאמר אחי וביה וכל אשר לחם באו
 אלי והגם בארץ גושן : ויעשבן יוסף ויקח
 מאתו את ראובן ואת יששכר ויבולון וכניפין
 אחיו ועמדים לפני פרעה : וידבר יוסף אל
 פרעה לאמר אחי וביה אביו וכל אשר להם גם
 צאנם גם בקרם בא אלי מארץ כנען לגור מצריכה
 כי חוק עליהם חרעב : ויאמר פרעה אל
 יוסף במיטב כל הארץ הושב את אביך ואת אחיך
 אל המטע פהם כל טוב והאכלתם כל חלב הארץ
 ויצן יוסף לאמר הנה הושבתים בארץ גושן כי
 רועי צאן הם על כן ישבו להם בגושן לרעות
 צאנם מפני המצרים : ויאמר פרעה אל
 יוסף כל אשר יאכרו אליך אחיך עשה אהם
 וישתחו

שתחו בני יעקב אל פרעה וצאו מאתו בשלום וא"כ
 הביא יוסף את אביו לפני פרעה ויבא יעקב ושתחו אל
 פרעה ויכר יעקב את פרעה ויצא בעת ההיא וישבו יעקב
 וכל בניו וכל ביתו בארץ גושן בשנה השנייה שנת
 שלשי' נצמאת שנה לחי יעקב : ויכלכל יוסף את אביו
 ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי המטף
 כל ימי הרעב לא חסרו דבר : והנה לחם יוסף
 את מיטב כל הארץ ויאכלו בני יעקב את טוב
 מצרים כל ימי יוסף : גם בגד ושלמה יחן
 להם יוסף לכל בית אביו שנה שנה וישבו בני יעקב
 במצרים לבטח כל ימי יוסף אחיהם : ויעקב
 יאכל תמיד עם יוסף בשלחט לא סרו יעקב ובניו
 משלחט יוסף לילה ויום מלבד אשר יאכלו בני
 יעקב בבתיהם : וכל מצרים אובלים ושותים
 לחם כל ימי הרעב מבית יוסף כי מכרו כל מצרים
 את כל אשר להם מפני הרעב : ויכן יוסף
 את מצרים ואף אדמתם ואת שדותיהם בלחם
 אל פרעה : ויכלכל יוסף את כל
 מצרים בלחם כל ימי הרעב וילקט יוסף את
 הכסף ואת הזהב אשר בא אליו בידו בשנה
 אשר הם שוברים כל הארץ ויפצא זהב וכסף
 הרבה מאד : מלבד אבני שוהם ונדולח
 ונגדים יקרים אשר הביאו אל יוסף כל הארץ
 בכלה להם הכסף אין כסף : ויקח
 יוסף מכל הכסף והזהב הבא בידו בשנה
 ושבעים בכרו והכ וסוף וגם פאנני שהם
 ונדולח הרבה מאד : וילך יוסף וימסן אותם
 אל ארבעה חלקים ויטבון אחד במדבר אצל
 ים סוף ואחד על נהר פרת : וחשילשי
 נהרביני טפן אותם במדבר נגד מדבר פרס
 ופדי : ויקח טן הנשאר והב כסף ויתן אל כל
 אחיו ואת כל בית אביו ולכל נשי בית אביו
 ואת היותר חביא ביה פרעה כעשרים בכרי
 זהב וכסף : ויתן ליוסף את הזהב ואת
 הכסף הנותר אל פרעה ויעימהו פרעה בארצותיו
 ותכלינה

פרשת ויגש

ויבילנח כל ימי הרע' מכל הארץ אחרי כן ויורעו
 יקצרו כל הארץ וימצאו להם במשפט שנה שנה
 לא חסרו דבר : ויוסף ישב במצרים לבטח ותמי
 כל הארץ תחת עצמו ומצוי : ואל אחיו ישבו להם
 בארץ גושן ויאחזו בה : ויעקב וקנמער בא בימים
 ושני בני יוסף אפרים ושנשה יושבים אפיר בכית
 יעקב עם ילדיו בני יעק' אקוחם ללפור את דרכי יו
 נאת תורומו : וישבו יעק' וכוניו בארץ מצרים
 בארץ גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

פרשת ירחי

ירחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
 ויחוייבי יעק' שני יחיו שבע שני וארבעי
 ומאת שנה : בעת התיא' חלה יעקב את חליו
 אשר ימות בו וישלח ויקרא אל יוסף בנ ממצרים
 ויביא יוסף אל אביו : ויאמר יעקב אל יוסף ואל
 בני הנח אנכי פת ואלהי אבותיכם פקוד יפקוד
 אתכם והשיב אתכם אל הארץ אשר נשבע לי ליתת
 לכם ולבניכם אחרים : ועתה במומי קברו אותי
 במערה אשר במכפלה בחברון בארץ כנען אל
 אבותי : וישבע יעקב את בניו לקבור אותו
 במכפלה בחברון וישבעו לו בניו על הדבר הזה :
 ויצו אותם לאמר ע' דו צתי לי אהיבם כי הוא יציל
 אתכם מכל צרה כאשר דציל את אבותיכם :
 ויאמר יעק' קראו לי לל' בניכם ויבואו כל ילדיו בני
 יעק' וישבו לפניו : ויברך אותם יעק' ויאמר ליהם
 לי אהי אבותיכם יוסף עליכם ככם וככם אף פנכים
 ויברך אתכם והתן לכם את ב' ר' אברח' אביכם
 : ויצאו כל ילדיו בני יעק' פאת יעק' ביום ההוא
 כאשר ברך אותם : וירי מפורת ויקרא יעקב
 עוד אל בניו ויק' צו כלם ויבואו און וישבו לפניו
 ויברך יעק' את בניו ביום ההוא לפני פניו איש איש
 כנדרתו ברך אותם הנה כהנה בספר תורת לי
 לישל' : ויאמר יעקב אל יהודה ידי נתי בני כי
 גמיר

גמיר לאחך אתה ומלך עליהם ויבך ומלכו על
 בניהם עד עולם : אך לפד נא את בניך קשת
 וכל בלי מלחמה לפען ולחמו את מלחמו ואחיה
 השלך בכל איניו : ויעני יעק' את בניו עוד ביום
 ההוא לאמר אני הנני נאסף חתם הזה אל עמי
 שאני מצרים וקברו אותי בצערה המכפלה
 כאשר צויתי אתכם : אך השמתו נא בלי ישא
 אותי אחד פניכם כי אצאתם : וזה הדבר אשר
 הצעו לי בשאתכם אתי נתי' ללכת בה ארצ' כנען
 לקבור אותי : יהורה יששכר ויבולון וישאו את
 מטתי מקדמה מזרח : דאבנן שפעקו גדישאו
 מחיבנה : אפרים פנשה ונטיפין יכה : דין
 אשר נפתח לי צפתה : לוי אל חנניהו ולשאת
 עמכי כי הוא ובניו ישאו את ארון בוי לי עם ישראל
 במחנה : וגם יוסף כילא ישא כי כמלך כן
 כנודו אך אפרים ונשח בני יהו' חתיהם :
 כה העשו לי בשאתכם אותי לא תגרעו דבר
 מכל אשר צויתי אתכם : והח כאשר תעשו
 לי הדבר הזה ופקד לי אחכם לסונה ונמכם
 אחיכם עד עולם : ונאמם בני כנודו איש את
 אחיו ואיש את קרובו וצח את בניו : ואת בניו נמכם
 אחרים לע' דאת לי אלהי אבותיכם כל דפיס
 : לפען חאריכו יניכם : בארץ אתם ונניגם ובני
 בניכם עד עולם כי העשו הסוכו הישר בעיני לי
 אלהיכם ללכת בכל דרכי : ואתה יוסף בני שא
 נא לפשע אחיך ולכל חטאתם ברתך אשר גפולך
 כי הנת האלתים חשבה לטובה לך ולבניך : ואל
 מעוז בני את אחיך פפניו וישיב פפניו ואל תעצב
 את פנירם כי הנס ביר אלהים נתתם ונירך
 לשמרכ כל יופך מפני המצרים : ויענו בני
 יעק' את מיהם כל אשר צוהו בני נעשה בני אך
 ויהי נא אלהים עפניו : ויאמר יעק' אל בניו כן
 יהיה אלהים אתכם בשמרכם את כל דרכי לא
 חסרו מכל דרכי ימין ושפאל בעשותכם את
 חסוכו ואת דשר בעיני : כי אנכי ירעתי מ
 צווח

פרשת ויחי

עולה את יוסף ואהיו ארצה בנען לקבור את יעקב
 יוסף : ישמעו כל מצרים את קול פרעה ויקומו
 כלם יחד ויצילו את יוסף כל עבדי פרעה וקני
 ניתו וכל קני ארץ מצרים : ועלו כל השרים
 והפר מים אשר לפרעה עבדי יוסף ולכל לקבור
 את יעקב בארץ כנען : וישאו בני יעקב אשר שבב
 עליה ככל אשר צומו אביהם כן עשו בניו לו :
 והמטה דתה מזהב טהור ואבני שוהם ובדולח
 עליה במסגרתה מסביב : זמכסה סביבה
 מעשה אורג זהב וקשור צפתילים ועליהם
 קרסים פאבני שוהם ובדולח ישים יוסף
 על ראש יעקב אביו עטר זהב גדולח ישים
 שרביט הזהב בירו ויסבה על המטה כמשפט
 המלכים בחיים : וכל גבורי מצרים לפניו
 במערב הוא ילכו בראשונה כל גבורי פרעה
 וגבורי יוסף ועליהם יתר יושבי מצרים :
 וכלם חגרוי חרב היו ופלושוי שריונו וערוי
 המלחמה עליהם : על הבונים והמקוננים
 הולכים רחוק נגד המטה הלך זבכה וקונו
 ייתר חנם הולכים אחרי המטה : ויוסף
 נביתו הולכים יחד קרוב אל המטה יחפים
 ז זכים ויתר עבדי יוסף ונכוריו הולכים סביבו
 איש עדין עליו וכלם דגודים כלי מלחמה
 : וחפשים ענברי יעקב הולכים אל פני
 המטה ויפזרו בכל הדרך פזר ואהלוח זל
 בושם : וכל בני יעקב נושאי המטה
 הולכים על הנושם ענברי יעקב ילכו לפניהם
 הלך והשלך כל המשם על הדרך : ויעל
 יוסף בסחנה כבר יעשו כמשפט הזה בכל
 יום עד געתם ארץ כנען : ויבאו עד גורן
 חאמר אשר ובער הירדן ויספדו מסגד גדול
 וכבד פאר במקום ההוא : וישמעו כל
 מלכי כנען את הדבר הזה ויצאו כלם איש
 כמקומו שלשים ואחד מלכי כנען ויבאו כלם
 עם כל אנשיהם לספוד ולבכות את יעקב :
 ויראו

צלה רבנו ורעות ימצאו אתכם באחרי הימי בארץ
 הזאת לבתכם ולבני בתיכם אך עכרו את יי וישיע
 אתכם שכל צרה וחיה כי תלכו אחרי אלהים
 לעבדו ולפדאם את בתיכם אחריכם לדעת את יי
 את בני בתיכם : וחקים יללכם ולבתיכם פועיע
 פננים וחציל יי אהבם על ידו שכל צרה והוציא
 אהבם פסצרים והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם
 לרשתה לכטח : וכל יעקב לצומו את בניו ויאסף
 רגליו אל המטה ויאמר אל עמיו : ויפול
 יוסף על אבי ויצעק ויבך עליו וישקדו יקרא בקול
 פרו ואמר אבי אבי : ויבואו גם נשי בניו וכל
 ביתו ופלו על יעקב ויבכו עליו ויעקבו בקול גדול
 מאד על יעקב : ויקומו כל בני יעקב יחד ויקרעו
 שפלותיהם ויצבו כלם יחד שקים כפמתיה ונפלו
 על פניהם ויורקו עפר על ראשיהם השמימה :
 ויגד הדבר לאסנת אשר יוסף וחקב ותלבש שק
 והבוא היא וכל נשי מצרי עמהם פדו כלם ויבכו
 את יעקב : וגם כל אנשי מצרים אשר ידעו את
 יעקב : וכלם ביום ההוא בשפעם את חרב הוח
 ויבכו כל מצרים את יעקב ימים רבים : וגם מארץ
 כנען באו אנשים אל מצרים בשבעים כימת יעקב
 ויבכו אותו כמצרים שבעים יום : ויהי אחרי כן
 ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנוט את אביו
 במור לבונה וכל קסרת וכו' : ויחננו הרופאים
 את יעקב כאשר צוה אותם יוסף : זל פצרים
 וזקנים וכל יושבי ארץ גושן בזכים וסופדים את
 יעקב וכל בניו ובני בתו פקוננים ופמאוננים על יעקב
 אביהם כל הימים : ויהי כאשר עברו ימי
 בכיחו פקץ ששים יום מאמר יוסף אל פרעה
 אעלה ואקברה את אבי ארצה כנען כאשר
 השניעני ואפניכה : וישלח פרעה את יוסף
 לאמר עלה וקבור את אביך כאשר דבר וכאשר
 השביעך : ויקם יוסף וכל אחיו ללכת ארצה
 כנען לקבור את יעקב אביהם כאשר צום : ויצו
 פרעה ויעבדו קול במצרים לאמר כל אשר אינו
 עולה

פרשת וירא

בספר ההוא אנשה * : ויקרא יוסף אל נפתלי
 אחיו ויאמר מהרה רשה אל תעמך ורוץ נא
 מצרימה והביא את כל הספרים את ספר המקנת
 ואת החתולות הנגיד וגם כל הספרים הראשונים
 אשר כתוב בהן עת כל דברי הכבוד קח *
 והבאת לנו פה ונדעה פחם את כל דברי עשו
 ובניו אשר ידברו ביום היות * : ושבע נפתלי
 בקל יוסף ומהר ירץ לדת מצרימה *
 ונפתלי קל בגליו מצד מכל הצבאים אשר
 על פני המדבר כיו הילך ילך על שבלת חורע
 ולא תשבר * : וירא עשו כי הלך נפתלי לחניא
 את הספרים ולסוף להשמיץ על הבערה הלובנת
 ויקומו כלם עשו ואנשיו על יוסף ואחיו לפלחכה
 * וילחמו כל בני יעקב צרים עב עשו ואנשיו
 וינגפו בני עשו ואנשיו לפני בני יעקב והרגו בני
 יעקב מאנשיו עשו ארבעים איש * : וחושם בן דן
 בן יעקב היה בעג והוא את בני יעקב אך היה
 רחוק ממקום המלחמה כבאח אמה כי ישב
 עם ילדי בני יעקב על מפת יעקב לשכרה *
 וחושם היה אלם מדבר וחרש משמוג אך
 הבין את קול האדם הנפת * : וישאל לאמר
 פרוע לא קברתם הפת זסה היא ההבויח
 הגדולה הזאת * : ויענהו ויגידו לו צד דברי
 עשו ובניו אשר מנעם פלקבור את יעקב
 במערה * : ויהי נחנינו הדברים אשר עשה עשו
 ובניו והראפנו מאד עליהם * : ויבטרו ויקח
 חרב וירץ אל עשו אל תוך המלחמה וכן את עשו
 בהרב ויכרות את ראשו בפניו ותלך למרחוק
 ויפול עשו בתוך אנשי המלחמה * : ויהי בעשות
 חושם את הדבר הזה ויגברו בני יעקב על בני
 עשו ויקברו בני יעקב את יעקב אביהם בחוקה
 במערה ובני עשו ראים * : ויקבר יעקב
 בחבנות בפערת המצלה אשר קנה אברהם
 פאת בני חת לאחותו ככל ויקבר בבגדים יקרים
 פאר * : ולא נעשה ומלך ככל הכבוד וזה
 אשר

וירא כל המלכים האלה את ממת יעקב והנה
 על כתר יוסף ויקחו גם המה וישימו את כתרו
 על המט ויסוכייה בכתריהם * : וישו כל המלכי
 האלה במקום הו' מספר גדול ובכד עם בני יעקב
 ובצרים על יעקב כי ידעו כל מלכי כנען את ג' ורה
 יעקב ובניו והשמועו באח עד עשו לאמר כימת
 יעקב במצרים ויבאו אותו בניו וכל מצרים ארצה
 כנען לקבלו אותו * : והשמע עשו את הדב' הזה
 והוא יושב בהר שעיר וקם הוא ובניו וכל אנשיו
 וכל ביתו עם רב מאד ויבאו לסעוד ולבכות את
 יעקב ויהי בנאו עשו ויסוף את יעקב ארץ ויקומו עוד
 כל מצרים וכל כנען ויספרו מספר גדול עם עשו
 אל יעקב במקום ההוא * : ויבאו יוסף ואחיו את
 יעקב אביהם מן המקום ההוא וילכו חרונת לקבור
 את יעקב במערה עם אביו * : ויבאו קריח ארבע
 * המערה ויהי בנאם ויצפו עשו וכל בניו ואנשיו
 * ויספדו ויזעזעו במערה לאמר לא יקבר יעקב
 בה כי לנו ולאביו הוא * : וישמע יוסף ואחיו
 את דברי בני עשו ויחר אפם מאד * : ויש
 יוסף אל עשו לאמר * : מה הדבר הזה אשר
 תדבר הלא קנה קל אומח יעקב אבי מכך בעושר
 רב אחרי מות יצחק זה היים עשרים וחמש שנה
 : וגם כל ארץ כנען קנה פאתך ומאת בניך וזרעך
 אחריך * : ויקנה אותה יעקב לבניו לזרעו אחריו
 עד עולם לאחווה * : ולמה תדבר בדברים הלה
 זרים הזה * : ויען עשו את יוסף לאמר שקר
 תאמרו וכונ מדבר כי לא ברכת את אשר
 לי ככל הארץ הזאת אשר תדבר
 וגם יעקב אחיו לא קנה מכל אשר לי בארץ הזאת
 מאומה * : ועשודבר הדברים הלה למען הכחיש
 את יוסף בדבריו * : כיו דע עשו כילא היה יוסף
 בימים ההם בפכיר עשו את כל אשר לו בארץ
 כנען ליעקב * : ויאמר יוסף אל עשו הלא כי ספר
 חפנה כתב אבי בדברים האלה עפך ועד עדים
 בספר חנה בפצרים אחנו * : ויען עשו לאמר
 לכו חנינו את הספר את כל אשר אמצא

פרשת ויקרא

את כל גבורי בני שער החורו לא נחר מהם כי
 אם מהו מספר אנשים : וגם מבני קדם ובני עשו
 חרגו מהם הרבה מאד ויטפו בלם ליפון בני עשו
 ובני קדם לפני יוסף לפני אחיו : וירדפו יוסף
 ואחיו אחריהם עד בואן סוכת ויהרגו מהם עור
 בסוכות שלשים איש ותקשרים נמלטו וינכו אלו
 לעירו : וישבו מעליהם יוסף וי היו וגבורי מצרי
 בשפחה וכסוב לבב כי נגפו את כל איניהם : וצפנ
 בן יפון ואשיו עורם כמצרים עבדים לבני יעקב
 יוסף להם מכאוב על סנאוכם : והיו בשוג בני
 עשו ובני שער ארצם ויראו בני שער כי נפלו
 כלם ביד בני יעקב ויצרו בני מלחמת בני עשו
 ויצמרו בני שער אל בני עשו אתם ראיהם
 וירעתם כי בגלליכם חית המכה בנו לא נחר אל
 גבור וידע מלחמה : ועתה צאו לכם מארצנו
 לבו פאתנו ארצ' כנען ארץ מגורי אבותיכם למח
 יורשו בניכם את בנינו באחרית הימים : ולא אבו
 בני עשו לשמוע א בני שער ויאכרו בני שער
 להלחם בס : וישלחו בני עשו בסתר אל אגניאס
 מן אפריקה היא דנהבה לאמר : שלח לנו
 אנשים מאשיך ויבואו לינו ולחמה יחד עם בני
 שער החורו כי נועצו להלחם אתנו להרויש אותנו
 מן הארץ : ויעש אגניאס מלך דנהבה כן כי אה
 היה אגניאס לבני עשו בימים ההם : וישלח
 אגניאס אל בני עשו חמש מאות איש רגלי גבורי
 החיל ושמונת מאות רוכבי סוסים : ובני שער
 שלחו אל בני קדם ואל מלך לאמר אתם ראיתם
 את אשר עשו לנו בני עשו אשר בעבורם תסנו
 כלנו כמלחמות את בני יעקב : ועתה בואו
 אלינו ועורנו ונלחמה יחד אתם והורשנו אות' מן
 הארץ ונקטח מהם את נקמת אהי' ואחיו אשר
 סחו בעבורם במלחמתם את בני יעקב אחיהם :
 וישמעו כל בני קדם אל בני שער ויבואו אליהם
 כשמונו מאות איש שולף חרב : וילחמו
 בני עשו את בני שער בעת ההיא בסדכר פארן
 ויתחזק

אשר יעשה יוסף לאביו צמחו כי קבר אהו
 כבדו גדול מאד כקבור את הפלמים : ויעשו
 יוסף ואחיו ליעקב אביהם אבל שבעת ימים
 היה אהיו כן ויערכו בני
 עשו מלחמה את בני יעקב ולחמו בכל עשו בכני
 יעקב בחרון ועשו עורנו מת ולא נקבר : והיו
 מלחמת הקח מאד ביניהם וינגפו בני עשו לפני
 בני יעקב והרגו בני יעקב כבני עשו שמונים איש :
 ומאנשי בני יעקב לא מת אחד ותגבר יד יוסף
 על כל אנשי בני עשו וילבד את צפנ בן אליפן בן
 עשו ואת חמשים מאנשיו ויאסור את כלם
 בבבל ברנל ויתנם ביד עבדיו להמאם מצרימה
 : והיו כאשר לכדו בני יעקב את צפנ ואת
 אנשיו ויראו כל הנשאים מכית עשו מאד
 לנפשם פן ילכדו גם הם ויברחו כלם עם אליפן
 בן עשו ואנשיו אגויות עשו וילכו הר שער
 לדרכם : ויבואו הר שער וקברו את עשו
 בשער אך ראשו לא הביאו אהיה שערות כו
 נקברה כמקום הראו במקום המלחמה בחרון
 : והיו כאשר כרתו בני עשו ספני בני יעקב
 וירדפו בני יעקב אחריהם עד גבול שער אך לא
 חמיתו פחם איש ברדם אותם כי חמלו על גויות
 עני אשר נשאו עפחם וינטו : וישבו בני יעקב
 מעליהם ויבאו עד הפקום אשר שם אחיהם
 בתברון וישבו שם במחצו ומחרתו עד נח
 מהמלחמה : והיו ביים השלישי ויאספו
 את כל בני שער החורו ויאספו את כל בני קדם
 עם כהל חים הרבה מאד וילכו וירדו מצרימה
 להלחם עם יוסף ואחיו להציל את אחיהם
 וישמעו יוסף וכל בני יעקב כי חתקצו בני עשו ובני
 קדם ויבאו עליהם לפלחמה להציל את אחיהם
 ויצאו לקראתם יוסף ואחיו וגבורי מצרים
 ולחמו בס בארץ רמסס : ויבו יוסף ואחיו
 את בני שער ואת בני קדם סכה רבה מאד :
 ויהרגו מהם כשש מאות אלף איש ויחרגו כהם
 את

פרשת ויתן

ויתן בני שער מבני עשו בפנים ההוא : ויהרג
 בני שער מבני עשו כמלחם החיא כמאתים איש
 מאנשי אנגיאם מלך דנחבה ביום ההוא : ויהי
 ביום השני ויוסיפו עוד בני עשו : ויבאו להלחם את
 בני שער שנית : ויתכבד המלחמה עוד על בני
 עשו שנית ויצר להם מאצ מפני שער : ויראו
 בני עשו כי חזקו מהם בני שער ויסבו : וישבו
 מבני עשו אנשיהא : ורצו ויעזרו את בני שער
 אויביהם : ויפלו עוד מאנשי בני עשו במלחמה
 השנית חמשים ושפנה איש מאנשי אנגיאם מלך
 דנחבה : ויהי ביום השלישי וישמעו בני עשו כי
 שבו עליהם מאחיהם להלחם בהם במלחמה שנית
 ויתאבלו בני עשו בשמעם את הדבר הזה : ויאמרו
 מזה נצטח לאחזנו אשר שבו עלינו לעזר : את בני
 שער אויבינו : ויוסיפו בני עשו וישלחו אנגיאם
 מלך דנחבה לאמר : שלח לנו עוד אנשים אחרים
 ונלחמה בהם את בני שער כי כבדו ממנו זה
 פעמים : ויוסף עוד אנגיאם וישלח אל בני עשו
 בשש מאות איש נבדרי חיל ויבאו לעזור את בני
 עשו : ויהי לעשרת הימים ויוסיפו בני עשו ויעזרו
 מלחמה את בני שער במדבר פארן : ויתכבד
 המלחמה ההיא על בני שער ויתחזקו בני עשו : ויבאו
 שער בפנים הוא : ויזנו בני שער לפני בני עשו
 ויחרגו מהם בני עשו כאלפים איש : ויפוחו כל
 גבורי בני שער במלחמה הזאת ולא נשאר בהם
 איש כי אם בנייהם הקטנים אשר נשאו בעינם :
 וכל מדין ובני קדם נסו להם מהמלחמה ויעזבו
 את בני שער וינסו בהיותם כי כבדו מהם
 המלחמה : וירדו בני עשו אחרי גל בני קדם עד
 גיתם אל ארצם ויהרגו בני עשו מהם בדרך עוד
 כמאתים וחמשים איש : ומאנשי בני עשו נפלו
 במלחמה ההיא בשלשים איש אך מאת אחיהם
 היתה הרעה אליהם לשונב אליהם לעזור את בני
 שער החורי : וישמעו בני עשו עוד את רעת
 אחיהם ויתאבלו עוד על הדבר הזה : ויהי אחרי
 המלחמה

המלחמה וישבו בני עשו ויבאו שער : מקומותם
 ויחרגו מבני עשו את הנשאר : בארץ מבני עשו גם
 נשיות וטפם הרגו לא החייה מהם נשמה : אך
 החיו מהם כחמשים נקרים ונקרות קטנים ולא
 המיתום בני עשו ויחיו להם הנקרים לעבדים ואת
 הנערות לקחו לנשים : וישבו בני עשו בשער
 תחת בני שער וירשנו את ארצם ויחזו בה : ויקחו
 בני עשו את כל אשר לבנו שער בארץ : גם צאנם
 גם בקרם ורכושם וכל אשר לבני שער לקחו בני
 עשו וישבו בני עשו בשער תחת בני שער עד
 היום הזה : ויחלקו בני עשו את הארץ למחלקות
 לחמשת בני עשו למשפחותיהם : ויהי בימים
 החם ויחיצו בני עשו להמליך עליהם מלך בארץ
 אשר ירשו אותה : ויאמרו איש אל רעהו לא כי
 מלך ימלוך עלינו בארצנו להחזנו מחת עצמו
 וללחום את מלחמותינו באויבינו ועשו כן : וישבעו
 כל בני עשו לאמר אשר לא ימלוך עליהם מאחיהם
 עד עולם כי אם איש נכבד אשר לא מאחיהם : כי
 מרח נפש כל בני עשו איש על בנו ואיש על אחיו
 ואיש על רעהו מפני הרעה אשר עשו להם אחיהם
 בהלחם את בני שער : ויעלבו נשבעו בני עשו
 לאמר מהיום הזה והלאה לא ימליכו עליהם
 מאחיהם כי אם איש נכבד ער האם היה : וירדו
 איש אח מאנשי אנגיאם מלך דנחבה בלעבן בעזר
 שמו : והאיש נבדד מלך יפח חזק ומב
 רואי חכם ככל חכמה ובצל שכל ועצה ואין איש
 מאנשי אנגיאם כמותו ויקחנה כל בני עשו ויבטחו
 אותו וימליכוהו עליהם למלך וישתחוו לו ויאמרו
 יהי המלך יחנה המלך : ויעשו השפלה ויחזו לו
 איש גום והבוסף ואיש סבעת ואיש צמיד ואיש
 קטיטה ויעשרוהו מאד בסוף ובחכ ושה' וכדולח
 ויעשו לו כסא מלכו וישמו לו כתר מלכו : וישו
 ויבנו לו היכל וישב בו ויהי על בני עשו למלך :
 ואנשי אנגיאם לקחו את שר מלחמם : כאת בני
 עשו וילכו וישבו לארצותם דנחבה בעת ההיא :
 ויפלך

פרשת ויחי

וימלוך בלע על בני עשו שלשים שנה וישבו בני עשו בארץ תחת בני שעיר וישבירו וישבו תחתם לבטח עד היום הזה : ויהי בשנת ששים ושלשים שנה לדרת ישראל מצרים היא שנת שכעו' א' שנה לחיי יוסף : ויפת פרעה מלך מצרים בשנה ההיא ימלוך מגרסרנו תחמי : ופרעה צוה את יוסף לפני מותו להחית לפגרון בנו לאב ולחיות מגרון תחת יד יוסף תחת צמחו : וישמענו כל מצרים לדבר הזה להחיות יוסף עליהם כי אהבו כל מצרים את יוסף כתמול שלשום : אך פגרון בן פרעה ישבע על כסא אביו : ויהי למלך תחת אביו בימים ההם : בן ארבעים ותחת שנה מגרון במלכו וארבעים שנה מלך במצרים : ויקראו כל מצרים את שמו פרעה כשם אביו כמשפטם לעשות במצרים כל מלך אשר ימלוך עליהם : ויהי כמלוך פרעה תחת אביו ותחת את משפטי הארץ וכל דברי המלוכה כיד יוסף כאשר צוהו א' : ויהי יוסף למלך על מצרים כיהוא המביא והמוציא בכל מצרים ויהיו כל מצרים תחת ידו ותחת צמחו : כי נטו כל מצרים אחרי יוסף אחרי מות פרעה ויאמרו מאד למלך עליהם : אך לא חפצו פהם אנשים לאמר לצ' מלך עלינו איש גברי : ואלו על יוסף היתה כל מלכות מצרים בימים ההם אחרי מות פרעה הוא המוציא והוא המביא לעשות כהצו בכל הארץ ואין דובר אליו דבר : ויהיו כל מצרים תחת יד יוסף וילחם יוסף עם כל אויביו מסביב ויכניעם תחת ידו : וגם כל הארץ וכל פלשתים עד גבול בניען הכניע יוסף ויהיו כלם תחת ידו ויתנו ליוסף פס מד שנה בשנה : ופרעה מלך מצרים ישב על כסאו תחת אביו אך היה תחת יד יוסף וצמחו כאשר היה כהגילה תחת יד אביו : וגם לא היה מושל כי אם בארץ מצרים לדר תחת צמח יוסף : ויוסף מלך על כל הארץ בעת ההיא במצרים ועד הנהר הגדול נהר פרט : ויהי יוסף בכל דרכיו משל וילי אלהיו עמו : ויוסף ילי ליוסף

ליוסף חכמה והוד והדר ואהבת כלב מצרים וכל הארץ וימלוך יוסף על כל הארץ ארבעים שנה : וכל הארץ פלשתים וכנען וצידון ועבר הירדן מביאים ליוסף מנחות כל ימיו ופס וביאו לו מדי שנה שנה כמשפט וילחם יוסף עם כל אויביו מסביב ויכניעם : ויהי כל הארץ כיד יוסף וישב יוסף על כסאו במצרים בטח : וגם כל אחיו בני יעקב ישבו לבטח בארץ גושן כל ימי יוסף ויפרו וירבו מאד מאד בארץ ויעבדו את יי כל ימיהם כאשר צוה אותם יעקב אביהם : ויהי מקץ יום רבים ושנים כשבת בני עשו ובארצם לבטח עס בוע כולם ובני עשו פרו ורכו בארץ : ויתעו ללכת לחלחם עם בני יעקב וכל מצרים ולהציל את צמח בן אליפז אחיהם ואת אנשיו כי עודם במצרים בימים ההם עבדים ליוסף : וישלחו בני עשו אל כל בני קדם ויעשו אתם שלום ויבאו אליהם כל בני קדם ללכת את בני עשו מצרימה למלחמה : וגם ימאנשי אנניאס מלך דגחמה באו אליהם וגם אל בני ישמעאל שלהו ויבאו אליהם : ויתקצו כל העם הויבאו שעירה לעזור את בני עשו במלחמתם : ויהי המלחמה הזאת מחנה גדול וכבד עם אשר כחול היה הרבה מאד כשמונה מות אלף איש בין רגלי ורוכני כוסים : וירדו כל הגדודים האלה מצרימה לחלחם את בני יעקב ויחנו על רעמסס : ויצאו לקראתם יוסף ואחיו וכל גבורי מצרים כשש מאות איש וילחמו אתם בארץ רעמסס : וילחמו בני יעקב את בני עשו בעת ההיא עוד בשנה החמישית שנה לדרת בני יעקב מצרימה היא שנת השלשים שנה למלוך בלע על בני עשו בשעיר : ויתן יי את כל גבורי עשו וכני קדם כיד יוסף ואחיו וינצו אנשי בני עשו ובני קדם לפני יוסף ויפלו מאנשי עשו ובי קדם חללו רבים לפני בני יעקב כמאתה אלף איש ויפל גם בלע בן בעור מלכם עם במלחמה : ויראו בני עשו כי נפל מלכם עם במלחמה וימת

פרשת ויקרי

ויהודה ויששכר וזבולון ודינה אחותם : בני רחל יוסף ובנימין : ובני ולפת שפחת לאה גד ואשר : ובני גלחה שפחת רחל דן נפתלי : ואלה תולדותם אשר ילדו להם בארץ כנען מרמס מאם מצריכה עם יעקב אביהם : בני ראובן חזק ופלא חציון וזכרטי : ובני ששעון ופואל ויפין ואהר ויכנ חתור : ושאל בן חכנענית : ובני לוי גרשון קהת וזכריו ויוכבד אחותם אשר יולדה להם ברחם מצרימה : ובני יהודה ער ואונן ושלח ופדץ וזרח : ויפת ער ואונן בארץ כנען ויהיה בני פדץ חזרה ונחפולא בני יששכר חולנצה וזכר וזכר שמרון : ובני זבולון סדר ואלון ויחלאל : ובני דן חושע : ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם : ובני גרשון חגי שני ואזבין צרי וארזי וזאלי : ובני אשר ימנה וישוי ובריעה וסרה אקותם נבגי בריעה חבר ומלכי : ובני בנימין בלעזכר ואשכ' גרא נעמן אחי וראש מופיט וחופים וארד : ובני יוסף אשר ילדו לו במצרים מנשה ומצרים : ויהי כל נפש ווצאוי ירך יעקב שבטים נפיש אלה הכאים את יעקב אביהם מצריכה לגור שם וישב יוסף וכל אחיו במצרים לבטח נאכלו את טוב ארץ מצרים כל ימי חייו יוסף : ויחיו יוסף בארץ מצרים שלש ותשעים שנה וימליך יוסף על כל מצרים שמונים שנה : ויקרבו ימי יוסף למות וישלח ויקרא אל אחיו ואל כל בית אביו ויבאן כלם יחד וישנו לפניו : ואמר יוסף אל אחיו ואל כל בית אביו הנה אנכי מת ואלהים פקוד יפקוד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאבותיכם לתת לכם : ויהי נפקוד אלהים אתכם להעלותכם מזה אל ארץ אבותיכם והעליהם את עצמותי מזה אתכם : וישבע יוסף את בני ישראל ואת זרעם אחריהם לאמר פקוד יפקוד אלהים אתכם והעליהם את עצמותי מזה אתכם : והיו אחרי כן וימת יוסף בשנת ההיא שנה שבעים ואחת שנת לורת ישראל מצרימה : ויוסף בן פאת שנה ונעשר שנים במוצ

וירפו ידיהם מהמלחמה : ויוסף ואחיו וכל מצרים עזרם מלכא באנשי בית ענין : ויוראו מאד כל אנשי עשו מפני בני יעקב וינסו לפגועם : וירדפו אותם יוסף ואחיו וכל מצרימה הלך יו' ידמו מהם על כשלש פאות איש תלין והכות אותם בדרך וישבו אחרי כן פעליהם : וישבו יוסף וכל אחיו מצרימה לא נפקד מהם איש אך מהמצרים נפלנו שנים עשר אנשים : ויהי בשנת יוסף מצרימה ויצא לאסור עור את צפונות אנשיו ויאסרו אותו בכשתים ויסיפן לחם יגון על עונם : וכל אנשי בני עשו ובני קדם ישבו אילן עירו במנשה כי נפל כל הגבורי אשר היו בחם במלחמה : ויראו בני עשו כי פת מלכם במלחמה וימהרו ויקחו איש מאנשי בני קדם יובב בן זרח שמו מארץ בצרת וימליכוהו עליהם תחת בלע מלכם : וישב יובב על כסא בלע תחתיו למלך וימליך יובב באדם על כל בני עשו עשר שנים : ולא יספנו בני עשו עוד ללכת להלחם עם בני יעקב מחיוב החומה והלאה כי ירעו בני עשו את גבורת בני יעקב ויראו פחם מאד : אך מהיום זה תחמו ותלאת שנאו בני עשו את בני יעקב ותהי השנאה וחאיכה חוקה כיניחם כל הימים עד ואיום הזוח : ויהי אחרי כן מקץ עשר שנים וימת יובב בן זרח מלך אדו' ויקחו בני עשו איש אחד ושמו חושם מארץ תימן וימליכוהו עליהם תחת יובב : תמליך חושם באדם על בני עשו עשרים שנה : ויוסף מליך מצרים ואחיו וכל בני ישראל ישבו לבטח במצרים בימים ההם כל ימי יוסף ואחיו אין שטן ואין פגע רע ותשבית ארץ מצרים מהמלחמה בעת חזרה בימי יוסף ואחיו :

פרשת שמות

ואלה שמות בני ישראל אשר ישבו במצרים הכאים את יעקב איש וביתו באו כל בני יעקב מצרימה : בני לאה ראובן ושמעון ולוי ויהודה

ספר שמות

כמתו בארץ מצרים * ויקמו כל אחיו וכל עבריו
 ויתגמו את יוסף כפשעם ויבכו אותו אחיו וכל
 מצרים שבנים אים * וישימו את יוסף בארון אשר
 בלא בשמים וכל מעשה רוקח וקברותו על שפת
 הנייר הוא שיתור * והגשו לו בניו וכל אחיו וכל
 בית אביו אבל שבעת ימים * והיו אחרימות יוסף
 ויחלו כל מצרים לפשוט בכני ישי * ויביאם ההם *
 ופרעה פליך מצרים הפולך * וחת אכיו לקח את כל
 משפטי מצרים וינהג את כל מלכות מצרים חחת
 עצמו וימלוך לבסח על עכו * ויחיו לתקופת
 השנה בשנת שמים ושבעים שנה לדרת ישראל
 מצרים אחריות יוסף ויכרה צפון אליו בן
 עזרם מצרים הוא ואגשו וילכו * ויבואו אפריקה
 היא דנהבה אל אנניאס פליך אפריקה ויקבלם
 אנניאס בכבוד גדול וישם את צפון לשר צבאו *
 ויפגא צפון בעיני אנניאס ובעיני עמו ויהי צפון
 שר צבא לאנניאס פליך אפריקה ימים רבים *
 ויסח צפון את אנניאס בליך אפריקה לקבץ את כל
 חילו ללכת להלחם עם המצרים וזם בני יעקב
 ולנקום שהם נקמה אחיו * ולא אבה אנניאס
 לשפוע אל צפון לעשות הדבר הזה כי ידע אנניאס
 את גבורת בני יעקב ואשר עשו לחילו במלחמתם
 את בני עשו * וצפון גדול מאד בימים ההם בעיני
 אנניאס ובעיני כל עמו ויסתם תמיד להלחם
 במצרים ולא אבן * ויהי בימים החם והיה בארץ
 כתי' אש כי יר פוציפנא ושפון עוצו ויהי לבני בתי'
 לאה תתועים * ויסח האיש וכן אין לו כי אם בת
 אחיו וסמה יאניה * והנערה יפה עד באר טובת
 פראה וחכמה לא נראה ביפיה וכחכמתה ככל
 הארץ * ויראו אותה אנשי אנניאס פליך אפריקה
 ויבאו ויחללו אותה אליה * וישלח אנניאס אל
 בני בתים וישאל אותה לקחתה לו לאשה ויאבולו
 אנשי בתים לחתה לו לאשה * והיה כצאת
 פואכי אנניאס פארץ בתים ללכת לדרכם וחתה
 פלאכי מורגוס פליך בינינוטו באו כתיסח כי מורגוס
 פליך

פליך בינינוטו גם הוא שלח את מלאכיו לשאלו
 את יאניה לקחתה לו לאשה כי הלוא אותה אליו
 גם היא כל אנשיו על כן שלח אליה כל עבריו *
 ויבאו עבדי מורגוס כתיסח וישלח את יאניה לקחתה
 אל מורגוס מלכם לאשה * ויאפרו להם
 אנשי בתים לא נוכל לחתה כי אנניאס פליך
 אפריקה בקש אותה לקחתה לו לאשה מרם
 בואכם ונתן אשה אלי * ועתה לא נוכל
 לעשות הדבר הזה להסיר את נערה מיד אנניאס
 לחתה למורגוס * כי אנחל יראים באר
 פואניאס * פן יבוא עלינו למלחמה והשפידנו
 ומורגוס אדוניכם לא יוכל להציל אותנו מידו *
 ויהי כשמוע מלכי מורגוס את כל דברי בני
 בתים ויפנו וישבו אל אדוניתם ויגידו לו את
 כל דברי בני בתים * ובני בתים שלחו ספר
 אל אנניאס לאמר חתה מורגוס שלח בעד
 יאניה לקחתה לו לאשה וכוזה השיבנו אותו *
 ונשמע כי קבץ את כל חילו לזוד עליך למלחמה
 וישם פניו לעבור דרך כרדניא להלחם עם
 לוקוש אדוך ואחר יבוא להלחם איתך *
 וישמע אנניאס את דברי בני בתי אשר שלחו לו
 בספר ויחר פניו * ויק' ויאסוף את כל חילו
 ויבא באי הים דרך סרדניא אל לוקוש אחיו פליך
 סרדניא * וישמע ניבלוש בן לוקוש כי בא
 אנניאס דודו ויצא לקראתו בחיל כבוד וישקרו
 ויחבקו * ויאמר ניבלוש לאנניאס בשלך שלום
 מעם אביו כצאתי איתך להלחם מורגוס ושמאלת
 ממנו להשימן שר צבאו * ויעש אנניאס כן ויבא
 לאחיו ויבא אחיו לקראתו וישלחו לשלח * וישל
 אנניאס לוקוש אחיו לשום את ניבלוש בנו לשר צבאו
 ויעש לוקוש כן * ויקבצו אנניאס ולוקוש אדו וילכו
 לקראת מורגוס לפלחמה וחיל רב ועם כבוד
 עמהם * ויבוא באניות ויבואו בפחון
 אשורש * והנה מורגוס בא לקראתם כי
 יצא סרדניא ואמר להחויבה ואחר יעב' משם *
 אנניאס

פרשת ז'חי

לאשה ויבאה אפרקה לעירו * והיו בעת החיוב
 ויצו פרעה מלך מצרים לכל עמו לעשו לו היכל
 חוקי מצרים * ויצו גם על כל בני יעקב לחזור את
 מצרים בבנין * ויעשו המצרים אל פרעה היכל
 חוקי מצרים * ויצו גם על כל בני יעקב לעזור
 את מצרים בבנין * ויעשו המצרים אל פרעה
 היכל ומה ונאמה לביה מלכות וישב בן ויחדש את
 מלכותו ומלך לבטח * ויכולון בני יעקב מפת בשנה
 ההוא היא שנה שבעים שנה לרדת ישראל
 מצרימה * ויפת ובלון בן באה וארבע עשרת
 שנה וישם בארון ויהן ביד בניו * וכשנת
 שבעים שנה מתישמוצון אחי בן שמה ועשרים
 שנה כמותו וישם גם הוא בארון ויהן ביד בניו *
 וצפו בן איו בן עשו שר צבא אנגיאם מלך דנהל
 עורנו מסית את אנגיאם יום יום לערוך מלחמת
 להלחם את בני יעקב כמצרים * ולא אבה אנגיאם
 לעשות הרבר הזה כי ספרו לו ענדי את כל גבורת
 בני יעקב אשר עשו להם במלחמתם את בני עשו *
 והיו צפו מסית את אנגיאם וס יום להלחם את בני
 יעקב כימיהם : והיו במים וישמע אנגיאם אל
 דברי צפו ויאבה לו להלחם במצרים את בני יעקב
 * וערוך אנגיאם אל כל עמו עם רב כחל אשר על
 שפת הים וישם פניו ללכת מצרימה למלחמה *
 ושם היה נצר אחר מעדרי אנגיאם בקחמש עשרת
 שנה בלעם בן בעור שמו והגער חכם פאר נמבין
 בחכמת הקסם : ויאמר אנגיאם אל בלעם קוסמינא
 לנו בקסם וגדעה פני יגבר במלחמה הזאת אשר
 אנחנו הולכים עליה * ויצו בלעם ויבאו לידו ונב
 ויעש פמנו המוגרב ופרשים : תבליחל אנגיאם
 וחיל מצרי * ויש ימים כפים הפחוכים אשר אתו
 על ככה ויאחזו בידו כפות תפרים ויתחם ויקסם
 בהם על הפים * וראו אל במים תמונת צלמו
 ויילית אנגיאם נפלים לפני תמונת צלמי פצרים
 ובני יעקב * ויגד בלעם את הדבר הזה לאנגיאם
 ויאש אנגיאם לא התאזר לרדת מצרימה
 למלחמה

אנגיאם להלחם עמו : ופגשו אנגיאם ולקש
 אחיו את מורגוס בקצת כנפיה והיו מלחמי חוקה
 וצממה מטר ביניהם במקום ההוא * ותכבד
 המלחמה על לוקוש מלך סרדניא ויפול כל חילו
 ויפול גם ניבלוש בנו במלחמה החיא : ויצו
 אנגיאם דורו את עבריו ויעשו לניבלוש גולם וח'
 ויתנהו רתו : ויערוך עוד אנגיאם מלחמי לקי את
 תורגוס ויחוק מסנו אנגוס ויהרגו ויפיל את כל
 עמולפי חרב * וינקום אנגיאם את נקמת ניבלוש
 בן אחיו ואת נקמת חיל לוקוש אחיו * והיו במות
 תורגוס ורפו ידי הנשאים מחילו במלחמה ויגוס
 לפני אנגיאם ולפני לוקוש אחיו * וירדפו אחריהם
 אנגיאם ולוקוש אחיו עד אם הדרך אשר בין לפני
 ובין רופה ויחרגו כל חיל תורגוס לפי חרב *
 ולקוש מלך סרדניא צוה את עבריו ויעשו ארון
 נחוש וישיבו כחוכו את ניבלוש בנו ויקברוהו
 במקום החיא : ויכנו עליו מגדל גבוה שם על
 אם הדרך ויקראו את שמו ניבלוש על שמו עד
 היום הזה * וגם תורגוס מלך ביבינטו וקברו
 אותו שם עם ניבלוש במקום ההוא * והנה על
 אם הדרך בין לפני ובין רופה קבר ניבלוש מזה
 וקבר תורגוס מזה ורצפה ביניהם עד היום הזה *
 והיו בקבור ניבלוש וישב לוקוש אכיו עם חילו אל
 ארצו סרדניא : ואנגיאם אחיו מלך אפריקה
 עם חילו הלכו עד עיר ביבינטו היא עיר תורגוס *
 וישמעו יושבי ביבינטו את שמעו וייראו מאד
 פמנו ויצאו לקראתו בכי ובתחנונים * ויהחננו
 ושבו ביבינטו אל אנגיאם לבלתי הכימם ולבלתי
 השחית את עירם ויש כן * כי מערי בני כהים
 תחשב ביבינטו כיפיה חסם על כן לא השחית
 את העיר * אך טחיום ההוא והלאה ילכו גדולי
 מלך אפריקה כתיבת לשלול שלל ולכח בו והיו
 פדו לכתם זהלך צפו שר צבא אנגיאם עמחם *
 והיו אחרי כן ויפן אנגיאם עם חילו ויבואו אליעזר
 מציפוט ויקח שם אנגיאם את יאניה בת עזנו
 לאשה

פרשת ויחי

מספר : ויבואו חבנים ויבנו גשר עצום מאד ויבואו פנין פים פארץ כתיב עד אפריקה ויהיו חמים ההמה לאנית הפלנה לכל אורותיה לשתות ולאפות בהם ולבכס ולרוחץ בהם : וגם להשקות כל זרע האיכלת סמנו וכל פרי האדמה * וגם פעפר ארץ כתיב צוה הפולך ויבואו סמנו באניות רבות וגם אבנים לבנות בהם הביאו ויבנו הבונים היכל לואניה המלכה תרפא המלכה בחוליה * ויהי לתקופת חשנה ויוספו עוד גדרוי אפריקה ויבואו ארץ כתיב לשלול שלל כפעם בפעם : וישמע צפו בן אלוף את שמעם ויצו איהם וילחם בס ויעטו לפניו ויעיל ארץ כתיב מחם * וייראו בני כתיב את גבורות צפו ויתעצו בני כתיב ומליכו עליה * צפנו יהיה לכלך עליה : ויהי כמלכו ויל * ולכבוש את בני חונל ואת כל איני הים אשר סביבותיהם : ויצא צפו מלכ כראשם וילחמו את חונל ואת האית וכבשו ויהי בשוכם מהמלחמה ויחדשו לו את מלכותו ויבנו לו היכל גדול מאד לבית מלכותו ויבשו : וישו לו כסא גדול וימלך צפו על כל ארץ כתיב ועל כל ארץ אוטלייא חמשים שנה : בשנה ההיא היא שנת שבעים ותשע שנה לדרת ישראל מצרימת ראובן בני עקב בארץ מצרי : בן מאת שנה ועשרי וחמש שנים ראובן במותו וישימוהו בארון ויחתן כיד בניו : ובשנת השמונים פתח אהיו בן מאת שנה ועשרים וארבע שנים במותו ויושם הוא בארון ויחתן כיד בניו ובשנה ההיא פתח חושם פולך אדם וימלוך אחריו הדר בן בדר חמש ושלשים שנה : ובשנת שמונים ואחת שנה מת יששכר בן יעקב בפצרים : ויששכר בן מאת שנה ותשעים וצורלי שנה במותו וישם בארון ויחתן כיד בניו : ובשנת שמונים ושתים שנה מת אשר אחיו בן מאת שנה ושלש ועשרי שנה במותו וישם בארון ויחתן כיד בניו : ובשנת שמונים ושלש שנה מת בן מאת שנה ושלש ועשרים שנים היה וישם בארון

במצרים

למלחמה וישב בניו : ויהי כראות צפו בן אלוף כי נתיאש אנניאם לצאת למלחמה את מצרים ויברח צפו מאת אנניאם מאפריקה וילך ויבוא כתיב : ויבולחו כל אנשי כתיב בכבוד גדול וישכרו איתו להלחם מלחמותם כל הימים : ויתעשר צפו פאר ניפליחם תודי מלך אפריקה עודם צוששים בארץ כתיב כימים חיים : ויאספו בניו וילכו אחר קופמיצאה מפני גדרוי אנניא * מלך אפריק' חכאים עליה : ויהי היום ויאבד לצפו פרי בן כקר וילך לבקש את הפרי וישמע את געיהו סבינו חחר הוא : וילך צפו וירא והנה בתחית חחר החוא מערה גדולה ואכן גדולי שופה כפתח המערה : ויפוצץ צפו את האבן ויבא אל המערה וירא והנה חיה גדולה אכלת השור מחציו מעלה דמות איש ומחציה ומטה דמות חיה : ויקם צפו על החיה החיה ויהרוג אותה בחרב * וישמעו יושבי תלם הדבר הזה וישפחו מאד ויאמרו מה נעשה לאיש הזה אשר הרג את החיה הזאת אשר בלחה בהמתנו : ויעודו כלם לעשות לו יום אחד בשנה יום מועד ויקראו את שם היוני החוא צפו על שמו וינסכו לונסכים פרו שנה בשנה כיום הרוא ויבואו מנחת : בעת ההי' חלחה יאניה בת ענני אשת חמלך אנניאם ויקשה חליל על אנניא חמלך ועל שריו ואמ' אנניאם א חכמיו מה אעש' ליאני' ובמה ארפה את חלילי ויאמרו לו חכמיו כי לא אחר ארצנו כאויר ארץ כתיב ולא מימנו כמימחם על בן חלחה המלכה יאניה מזה : כי בהשתנות עלי האויר וחמים חלחה וגם כי בארצה איננה שומה כי אם המי' הבאים מן פירמה אשר העלו אותם אביתיה בגשרים * ויצו אנניאם את עבדיו ויבואו לו מפיפו פורמה אשר לכתים ככלים : וישקלו המים ההם עם כל פיימי ארץ אפריקה וישפצו את פיימי פורמה קלים מפיימי אפריקה * וירא אנניאם את הדבר חזה ויצו את כל שריו לאסוף ויעזבו אבנים לאשים ולרבות ויחצו אבנים לאין

מספר

פרשת שמות

במצרים והתן מורכבו : והיו בשנת שפונים
 וארבע שנים היא השנה החפשיה למלכות הדרד
 בן בדר שלך ארום : וקבוץ הדרד את כל בני
 עשו ויערוך את כל חילו כארבע מאות אף איש
 וישכ פניו ארץ מואב וילך להלחם את מואב ולהת
 אותם אחת ידן למס עובד : וישפצו בני מואב
 את הדבר הזוירא מאד וישלחו אבני מדין לעזור
 ואגם לתלחם את הדרד בן בדר שלך ארום :
 וחדד בא ארץ מוא ויצאו מואב ובני מדין לקראתו
 ויערכו אותו פלחמה גרסה מואב : וילחם הדרד
 את מוא ויפלו מבני מואב ובני מדין חללים רבים
 כאפני אש : ותכבד המלחם על פואב וייראו
 בני מוא כי חוקה עליהם הפלחמה וירפו ידיהם
 ויתגו עורף ויעזבו את בני מדין להלחם : ובני
 מדין לא ידעו את מחשכ מוא אך התחוק בפלחמ'
 וילחמו את הדרד ואת כל חילו ויפלו כל מדין לפניו
 : ויכת הדרד את כל מדין מבחרבה ויהרגם לפי
 חרב לא השאיר מהם שריד את כל הכאים לעור
 את מואב : ויהי כאשר תמו כל בני מדין בפלחמ'
 ובני מואב נמלטו : וישם הדרד את כל מואב
 בעת ההיא למס עובד והיו וחתירו : וחתו מס
 כפושט שנה ויפן הדרד וישכ ארצו והיה לתקופ'
 השנה כשמוציא מדין אשר בארץ כי נפלו כל
 אחיהם בפלחמת הדרד נצבור מואב כי נתנו בני
 מואב עיר בלחמה : ויעזבו את מדין להלחם
 : ויתיצו חמשת נשיאי מדין עם יתר אחיהם :
 אשר נשארו בארצם להלחם את מואב לנקי מהם
 נקמת אחיהם : וישלחו בני מדין א כל אחיהם
 כל בני קדם : ויבאו כל אחיהם כל בני
 קמורה לעזור את מדין לחלח' את מואב וישמעו
 בני מואב את חרב הדרד : וייראו מאד
 כי נאספו עליהם כל בני קדם לפלחמה : וישלחו
 גם הם בני מואב סר ארץ ארום א הדרד בן בדר
 שלך ארום לאמר : בא נא ארינו ועורנו נכה
 את מדין כי נאספו כלם יחד ויבאו עלינו עם כל
 אחיהם בני קדם לפלחמה להנקים מפנו נקמת

מדין חנופלים במלחמת : ויצא הדרד בן בדר
 שלך ארום עם כל חילו וילך ארץ מואב לזמור את
 בני מואב להלחם את מדין : ולחמו מדין ובני
 קדם עם מואב כשרח מואב והיה ביניהם מלחמה
 חוקה מאד : ויך הדרד את כל בני מדין ובני קדם
 לפי חרב ויצל הדרד את מואב מיד מדין בעת ההי'
 : וינטו הנשאים פמדין ובני קדם לפני הדרד
 וחילו וירדף הדרד אחריהם עד ארצם ויפס מבח
 רבה מאד ויצלו חללים בדרך : ויצל הדרד את
 מואב מכף מדין כי נפלו כל בני מדין לפי חרב
 ויפן הדרד וישכ ארצו : ומהיום ההוא והלאה
 שני בני מדין את בני מואב על אשר נפלו בעמרם
 בפלחמה והיה שטחה גדולה עצומה ביניהם כל
 הימים : והיה כל הנמצא פמדין בדרך ארץ
 מואב יפן בחרב מואב : והנמצא פמואב בדרך
 ארץ מדין ימות בחרב מדין : ככה יעשו מדין
 למואב ומואב למדין כל הימים רבים : והיה
 בעת ההיא ויפת יהודה בני עמק במצרים בשנת
 שכינים ושש לרדת יעקב מצרימה : והודה בן
 סאת שנה ועשרים ותשע שנים בפותו וחתמו
 אותו ושימורו בארון וחתן כיד בנו : וכשנת
 שמונים ושבע שנים פת בנו בן אחיו בן פאת שנה
 ושבע עשרה שנה בפותו : ושימו אהרן בארון
 וחתן כיד בנו : ובשנת שבעים ותשע שנים פת
 נפתלי בן פאת שנה ושתים ושלשים שנה וישים
 בארון וחתן כיד בנו : והיה בשנת השעים
 ואת שנה לרדת ישראל מצרימה היא שנת
 שלש עשרה שנה לפלוך צפו בן אליפז בן
 עשו על בני כהים באו בני אפריקה על בני
 כהים לשלול שלל מהם כפעם כפעם אך לא
 באו אליהם זה שלש עשרה שנה : ויבאו
 אליהם בשנה ההיא ויצאו צפו בן אליפז אליהם
 עם אנשים מאנשיו וך בחם מכה רכה ועצופח
 : וינלו גרודו אפריקה מפני צפו ויפלו חללים
 לפניו בדרך וירפס צפו ואנשיו ויך והוכו בהם
 עד

ספר שמות

כינמולת כלנו : ושלח בני עשו ספר אל בני כתים
 ואל צפו מלכם לאמר : לא נוכל להלחם את
 אנניאס ואת עמו כי ברית ושלום ביננו אתו ונת
 ימים רבים מימי בלע בן בעור המלך הראשון
 וימי יוסף בן יעקב מלך מצרים אשר נלחמו אתו
 בעבר הירדן בקברו את אביו והיה כשמוע צפו את
 דברו אחיו בני עשו ויחדל מעליהם וירא צפו מפני
 אנניאס מאד : ואנניאס וליקוש אהיו ערבו את כל
 חילם כשמונה מאות אלף איש וילכו כתימה להלחם
 את צפו : וצפו בן אליפז יצא לקראתם בפחד
 וכוערה בשלשת אלפים אנשים כל בני כתים :
 ואמרו כל בני כתים אל צפו החתן נא בעדינו אל
 אלהי אבותיך אולי יצילנו מכף אנניאס וחילו כי
 שמענו כי אלהים גדול הוא והוא מציל את כל
 המצטחים עליו : וישמע צפו אל דבריהם ויבקש
 צפו את יי ויאמר : יי אלהי אברהם ויצחק אבותי
 היום יודע כי אתה אלהים אמת וכל אלהי הגוים
 הבל הם ותהוהו : וזכור נא היום אלי את בריתך
 את אברהם אבינו אשר ספרו לנו אבותינו :
 ועשה חסד עמי היום בעבור אברהם ויצחק אבינו
 והושעת אותי ואת בני כתים מיד מלך אפריקה
 תבוא עליו למלחמה : וישמע יי בקול צפו
 וידרש אליו בעבור אברהם ויצחק ויציל יי את צפו
 ואת בני כתים מיד אנניאס ועמו : וילחם צפו את
 אנניאס מלך אפריקה ואת כל עמו ביום ההוא ויתן
 יי את כל אנשי אנניאס ביד בני כתים : ותכבד
 המלחמה על אנניאס וך צפואת כל אנשי אנניאס
 וליקוש אחיו לפי חרב : ויפל מהם עד ערב היום
 ההוא כארבע מאות אלף איש : וירא אנניאס כי
 מאו כל אנשיו וישלח הספר אל כל אשבי אפריקה
 לבוא אליו לעזרו במלחמה : ויכתוב בספר לאמר
 כל הנמצא באפריקה יבוא אלי מן עשר שנים
 ומעלה כלם יבואו אלי : והנה כאשר לא יבוא
 וימת ואת כל אשר לו ואת כל ביתו יקח המלך :
 וייראו כל יתר חשבי אפריקה מדברי אנניאס
 ויצאו

ויצאו מהעיר בשלשת מאות אלף איש ונער מבין
 עשר שנים ויבואו אל אנניאס : והיה מוקד עשרה
 ימים ויערוך עוד אנניאס מלחמה עם צפו ויבנו
 כהים ותהי מלחמה גדולה וחזקה מאד ביניהם
 וישלך צפו מחיל אנניאס ולקוש אחיו חללים רבים
 בארץ כאלפים איש ויפל גם סוכיפטר שר צבא
 אנניאס במלחמה ההיא : והיה כאשר פת סוכיפטר
 ויפגו גדודי אפריקה ויתנו עורף לגוים וינצו וינניאס
 ולקוש אחיו ויעלהם : וירדפו צפו ובני כתים
 אחריהם ויכניחם עוד מכה רבבה בדרך כמאתים
 איש : וירדפו את אדדובל בן אנניאס וינס עם
 אביו ויכו מאנשי בדרך עשרים איש ויפלט
 אזור וכל מיד בני כהים ולא הפיתוהו : ואנניאסו
 ולקוש אחיו כרחם יתר אנשיהם ויפלט ויבואו
 אפריקה ופחד וברעה : וירא אנניאס מפני צפו
 בן אליפז כל הימים ויפן וילחם עוד אתו : ובלעם בן
 בעור היה בעת ההיא עם אנניאס במלחמה והיה
 בראות כי נבר צפו על אנניאס ויברח מסם ויבא
 כתימה : ויקבלוהו צפו ובני כתים בכבוד גדול כי
 ידע צפו את חכמת בלעם ויתן צפו לבלעם כפתוח
 רבות וישב אתו : והיה בשוב צפו מהמלחמה ויצא
 ויפקד את כל בני כהים אשר חלבו במלחמה והנה
 לא נפקד נחם איש וישמח צפו על הדבר הזה
 ויוסף עוד ויחזק את מלכותו ויעש משתה לכל
 עבדיו : אך לא זכר צפו את יי ולא ידע כי יי עזר
 אותו במלחמתו וכי הוא הציל אותו ועמו מיד
 מלך אפריקה : אך עודנו ילך בדרך בני כתים
 ובני עשו הרעים לעמוד אלהים אחרים כאשר
 למרוהו אחיו בני עשו על בן יוסף מרשעים יצא
 רשע : וימלך צפו על כל בני כתים לבטח ואת
 יי אשר הציל אותו ואת כל עמו מיד מלך אפריקה
 לא ידע : ולא יספור עוד גדודי אפריקה לבא כתימה
 לשלול שלל כפעם בפעם כי ידעו את כל גדות
 צפו אשר הכח את כלם לפי חרב : וירא אנניאס
 מפני צפו בן אליפז ומפני בני כתים כל הימים :
 בעת

בעת ההיא בשוכ צפו ממלחם וכראות צפו כי גבר
 על כל אנשי אפרוקה חסית לפי חרב במלחמה :
 ויהי עץ צפורים כל בני כתי. ללכת מצרים להלחם
 את בני יתקיא ואת פרעה מלך מצרים כי שמע צפו כי
 מן כל גבורי מצרים וכי מת יוסף ואחיו בני יעקב
 וישארו כל בניהם בני ישראל במצרים : ויאמר צפו
 ללכת להלחם אתם ואת כל מצרים לנקום מהם את
 נקמת אחיו בני עשו אשר הכח יוסף ואחיו וכל
 מצרים בארץ כנען בלותח לקבור את יעקב בחברון
 וישלח צפו מלאכים אל הדר בן כדר מלך אדום
 ואל כל אחיו בני עשו לאמר : הלא אמרתי כי לא
 תלחמו את מלך אפרוקה כי בצל בריתם הוא הנני
 אנכי נלחמתי בו והכתיזתי כל עמו : ועתה אמור
 אפרתי להלחם את מצרים ואת בני יעקב אשר שם
 ונקמתי מהם את אשר עשה יוסף ואחיו אבנאחתי
 לנו בארץ כנען כעלותם לקבור את אביהם בחברון :
 ועתה אבא וישאת נפשכם לבוא אלי לעורני ללכת
 להלחם אתם ואת מצרים ונקמנו מהם נקמת אחינו
 : וישמעו בני עשו ורברו צפו ויתקבצו יחד כל בני
 עשו עם רב סאר וילכו לצוור את צפו ואת בני כתיים
 במלחמה : וישלח צפו אל כל בני קדם ואל כל בני
 ישמעאל בדברים הלם ויתקבצו וילכו כלם לעורת
 צפו ובני כתיים למלחמה על מצרים : ויצאו ויבואו
 כל המלכים חאלה מלך אדום וכני קדם וכל בני
 ישמעאל וצפו מלך כתיים ועזרכו את כל צבאותיהם
 בחברון : ותהי כל הפחני כנר מאד כפהלך שלשת
 ימים עם רב כחול אשר על שפת הים אשר אין להם
 מסגר : וירדו כל המלכים האלה וכל צבאותיהם
 ויבאו על כל מצרי למלחמה ויחנו כלם יחד בבקעת
 פתרוס : וכל מצרים שמעו את שמעם ויתקיצו גם
 הם כל אנשי ארץ מצרי וכל הערים אשר כמצרים
 בשלש מאות אלף איש : וגם מבני ישראל אשר היו
 בארץ גושן כי שים חתם שלחו אנשי מצרים אליהם
 לבוא אתם ללכת להלחם יחד עם אל המל ים :
 ויתקבצו כל איש ישראל בעת ההיא ויהיו כמאת
 וחמשים

וחמשים איש וילכו למלחמה לנזרה מצרים :
 ויצאו איש ישראל ומצרים בשלש מאות אלף איש
 וסאה וחמשים איש וילכו לקראת המלכים ההם
 למלחמה ויתיצבו כלם פתח ארץ גושן נגד
 פתרוס : ומצרים לא האמינו כי ישראל ללכת
 עמהם במחניהם יחד למלחמה כי אמרו כל
 מצרים פניס גרונו בני ישראל ביד בני עשו ובני
 ישמעאל כי אודהם הם : ויאמרו כל מצרים אל
 בני ישראל התיצבו פה אתם יחד בפעמדכ והלכנו
 כלנו אנחנו ונלחמנו בכני עשו וישמעאל : והיה
 אבי יתקו ממנו המלכים חאלה ובאתם אתם
 כלכם יחד עליהם ועזרתם אהמנו וישו בני ישראל
 כן : וצפו בן אליפז בן עשו מלך כתיים הדר בן
 כדר מלך אדום וכל מחניהם וכל בני קדם ובני
 ישמעאל עם רב כחול חזנים יחד כבקעת פתרוס
 נגד תחפנחם : ושם היה כמקנה צפו בלעם בן
 בעור הארמי כי בא עם בני כתיים למלחמה ובלעם
 החן איש נכבד סאר בעיני צפו ואנשיו : ויאמר
 צפו אל בלעם קסמי נא לנו בקסם ונרעה מי גבר
 במלחמה הזאת האנח : ואו מצרים : ויקם בלעם
 וישב בחכמת הקסם ויתחכם לדעת ולא נתכן
 אליו הקסם ותשחת המלאכה בידו : ויוסף
 לעשותה ענה ולא נתכנה ויתיאש פמנה בלעם
 ויעזבה ולא עשה אותה : כי מולי היתה זאת
 לסען הפיל לי את צפו ואת עמו ביד בני ישראל
 אשר במחוי בי אליה אבותם במלחמתם :
 ויערכו צפו והדר את מערכתם למלחמה וילכו
 כל מצרים לברם יחד לקראתם בשלש פאות
 אלף איש ואין אחד מנבי ישראל אתם : וילחמו
 כל מצרים עם המלכים חאלה נגד פתרוס
 ותחפנחם ותכבד המלחמה על המצרים :
 ויחוקו המלכים מהמצרים במלחמה ההיא ויפלו
 במצרים ניום ההוא כמאה ושמונים איש
 ומאת המלכים נפלו כשליש איש ויגוסו כל
 אנשי כתיים לפני המלכים וירדו בני עשו
 רך וישמעאל

ספר שמות

וישמעך את מצרים ה' וזהו אותם עד הכני'
 אשר שם פתחה בני ישראל ויצקנו כל מצרים ו
 ושרף לאמר כחרו עלינו וזכרנו והושעתם אותנו
 מיד עשו ושמעאל זכני כמים וירוצו בני ישראל
 פמקום פנמדם כפאת וחמשים איש אל פתנות
 המלכים האלה ויצעקו בני ישראל אל ה' יחס
 להציל אותם : ושמע י אל ישראל ותן יי את
 כל אנשי המלכים ביום : וילחכו בני ישראל את
 המלכים האלה וכן בני ישראל מאנשי המלכים
 פכה רבה כארבעת לצים איש : ותתן יי פהומו
 גדולה בסמות המלכים ויעול פחד בני ישראל
 עליהם : וינוסו כל צבאות המלכים האלה לפני
 בני ישראל וירדפו אחריהם בני ישראל הלוק'
 והכות עד גבול ארץ כוש : ויהרגו מהם בני ישראל
 בדרך עזר כאלפים איש זמכני ישראל לא נפל
 אחד : וכראוי בצירים בני נחפוני ישראל עם
 המלכים בפעם אנשים לבני היתה המלחמה חזקה
 מאד בניהם : ויראו כל מצרי פאר לפשוטם
 מהמלחמת החזקה ויכרתו כל מצרי בהחא
 איש איש מסערכת המלחמה ויהחבאו בדרך
 ויצכו את ישראל להלחם : וכני ישראל הו את
 אנשי המלכים החם פכה רבה מאד וישבו
 מצלות אחרי אשר הכריחו אותם עד גבול ארץ
 כוש : וידעו כל ישראל את המעשה אשר עשו
 לתם אנשי מצרי אשר כרתו מצליה מהמלחמה
 ועזבו להלחם : ויצעו גם חס בני ישראל נערסה
 והיה כא יר שבו בני ישראל מהמלחמה ופצאו
 פהמצרי בדרך ויהרגו אותם בדרך : והי
 כהרגם איתם ויאמרו אליה בדבריה האלה :
 פרוצ כאתם מפלינו ותעזובנו בגמי פעם אנשים
 להלחם במלכי האלה אשר הם כנים רב להכות
 אותנו ותלמו אותם את נפשותיהם : ויש אשר
 נצאו אותם בני ישראל בדרך וידברו אליהם בני
 ישראל איש אל רעהו : דברי האלה : חכו
 הובני צמעאלו הוא או אדומי או מבני כמים
 רגא

רוא וצמדו עליו והרבוהו והם ידעו כי מצרי חזק
 : ויצעו בני ישראל את הדברים האלה בערפח
 על מצרי על אשר עזבו בפלחמה ויכרתו
 פגליהם : והרגו בני ישראל מאנשי מצרי בדרך
 כם ושה הוה כפאתי איש : ויראו כל אנשי
 פצרי את הרעה אשר עשו להם בני ישראל ויראו
 כל מצרי מבני ישראל פאר כי ראו את גבו חם
 הגדולה וכו לא נפל פה איש : וישבו כל בני
 ישראל בשמחה אל דרכם גושנה ותר מצרים
 שבו איש למקומו : פ והי אחרי כן ויתקבצו
 כל יוצגי פרעה פלך מצרי וכל זקני מצרי ויבאו
 כלם לפני המלך וישגהו לואפים ארצה וישבו
 לפני עירביו הוציאו כל זקני מצרי לפני המלך
 לאמר : הנה עם בני ישראל רב ועצום פכנו
 ואתה ירעת את כל הרעה אשר עשולנו בדרך
 בשוכנו מהמלחמה : וגם הנה ראת את גבו חם
 החזקה כי גבוה להם פצבות : כיסתי מעם
 אנשי צמדו לעים רב כחול הים ויכוס לפי חרב
 ופחה לא נפל אח ואף איס יהיו רבי כי או ישפחו
 אותם כלם : עתה הכח לנו עצה מה לעשות
 לתם ער אשר נאבדם וגשמידם פעם פעם כלם
 פעלינו פני רבו עלינו בארץ : כי איס רבו בני ישראל
 בארץ והיה לנו לשמן והיה ביקרמנה פלחמה
 ונטפ גם הוא עלינו כנכרתו החוקק עם שוכמי
 וגלחמו בני והשמידונו כן הארץ ועלו פסנת
 ויען הפלך את זקני מצרי ויאמר אליהם ואת
 העצה היגועה על ישראל ופכנת לא נסור :
 הנה ארץ פיתום ורעפסס ערים בלתי חזוק
 מהמלחמה לנו ולכם לבנת אותם ולחוק : ועתה
 לבגס אחם ועשו בערפת עליהם והעבירו קול
 כמצרי וכגשן כצאות המלך לאמר : לכם כל
 אנשי מצרי וגושן ופתים : וכי יושביהם המלך
 צוח עלינו לבנות את פיתום ואת רעפסס ולחוקק
 מהפלחמה פוי בכס מל מצרי ופכני ישראל ומכל
 יושביה ערי לבנות עמנו ולתם שכרו ים ים
 כפמות

ויהיו כל זכרי פרעה לנרות מצרים ויהיו כל נהבא
 אחד אחד יום יום : וישראל עורם עושים
 כמלאכה בעת ההיא אך עורם לוקח את שכרם
 ויום בעת ההיא כיעור אנשים מהמצרים
 עושים כמלאכה בעת ההיא עמי ישראל על כן
 נותנים המצרים לישראל שכרם בימים ההם
 בעבור יקחו גם הם המצרים אחיהם את שכר
 עבודתם : ויהי מקץ ימים וארבעה חדשים
 ברחו כל מצרים מצל בני ישראל וישארו בני
 ישראל לבדם בנשים במלאכה : ויהי כאשר
 ברחו כל מצרים מצל בני ישראל וישונו והיו
 עליהם לנוגשים ולשומרים : ומהם אשר עמדי
 על בני ישראל לשני מסים לקחת פחם את כל
 אשר נחמו לחם בשבוע עבודת : ועשו המצרים
 לבני ישראל כמקשת הזה יום יום למען ענות את
 ישראל ככל עבודתם : ויהיו כל בני ישראל
 לבדם עושים בעמלם ומנועו כל מצרים מתת
 שכר לבני ישראל מהיום ההוא ומלאה : ויהי
 כאשר ימאן כל אש ישראל לעשות במלאכה על
 אשר לא ימאנו לשכרו : ונשו לא כל הנוגשים
 עליהם וכל עבדי פרעה וחכואותו כמכות נמצאות
 והשיבו אותם בחזקה לעבוד עם אחיו ככה יעשו
 כל מצרים לבני ישראל כל הימים : ויראו
 כל בני ישראל פחם מצרים מאד בדבר הזה וישונו
 ויעבדו כל בני ישראל לבדם בלא שכר :
 ויבנו בני ישראל את פיתוס ואת ארץ רעמסס
 ויעשו את המלאכה כל בני ישראל מהם לבנים
 לבנים ומהם בונים : ויבנו בני ישראל ויחזקו
 את כל ארץ מצרים וכל חומותיה ויעשו בני ישראל
 מלאכה החיא שנים ושישים רבים עתים וזכר
 ילי אותם ויוציאם ממצרים אך כל בני לוי לא היו
 עם ישראל אחת בעבודה ההיא מבראשונה
 ערועם צאתם ממצרים : כיוודעו כל בני לוי
 כי פרסה דברו כל מצרים אל ישראל את כל
 חרביהם האלה על כן חרלו כל בני לוי כישת אל
 ויעבדו

פמזות המלך והלכת את ראשונה ועשתם
 בצרטה והתקבצו כמלך פיתוס ורעמסס לנגות
 : וידע כאשר תבנו תעבירו את הקול בדברי הזה
 בכל מצרי ל יום במזות המלך : והיה כאשר
 יבאו אפכם מבני ישראל לבנות עמכם ונחמם
 להם שכרם יום יום ומים אחרים : והיה כאשר
 יבנו כל עמכם יום יום בשכרם והכרתם את
 עצמכם מעליהם יום יום אחר אחר בחמם
 נקמתם והיאתם עליהם לנוגשים ולשומרים
 ועממתם אותם אחרי סן לבנות בלתי
 שכר הדין את ימאנו והתחזקתם עליהם כלכם
 לבנות בחזקה : והיה אם עשו תעשו
 הדבר הזה והיה טוב לנו אנחנו לחזק את ארצנו
 נרצו לבני ישראל : כי פוגעת חבנין והמלאכה
 יעממו בני ישראל כי השניתו אותם מצל נשיהם
 לם יום : וישמעו כל זקני מצרים את צעקת
 המלך ותיטב העצה בעיניהם וכעניו זכרי פרעה
 וכעניו כל מצרים ויעש בדבר המלך : ויצאו כל
 עבדי פרעה מלפני המלך ויעבדו קול בכל מצרי
 ובתחתיהם ובגשן ובכל הערי אשר סביבו מצרים
 לאמר : אהם ראייתם את אשר עשו לנו בני עשו
 וישמעו אשר באו עלינו למחמה ומאמר ולהשפיל
 אותנו : ועתה זה צוה המלך עלינו לחזק את הארץ
 לבנות עמי פיתוס ואת רעמסס ולחזקם מהמלחם
 כמאם עלינו : מי בכם מכל מצרים ובני ישראל
 אשר יבנו לבנות אמת ויחזקו שכוניאם יום יום מאת
 המלך כמזות : וישו כשמוע מצרו וכל בני ישראל
 את כל אשר דברו עבדי פרע : ויבאו מהמצרים
 וכל בני ישראל לבנות עם עבדי פרעה את פיתוס
 ואת רעמסס אך כל בני לוי לא באו עם ישראל אחת
 לבנות : וכל עבדי פרעה ושריו באו בגרמה
 בראשונה לבנות עם כל ישראל בשכרי יום ויתנו
 לשרי מצרים יום בראשונה : ויבנו עבדי
 פרע עם כל ישראל ויעשו במלאכה ההיא עם
 ישראל חדשים ימים : ויהי מקץ חדש ימים
 ויהי

פרשת שמות

את בני ישראל למען הצעיתם אתם בארץ ו אך
 כאשר ירבו כל מצרים בעבודת על בני ישראל בן
 יר: בני ישראל וכן יצאו והפלא כל בצרים פכט
 ישר: ויהי בשנ'מאה והמס' ועשרי' נה לדרת
 ישראל בצרים פראת כל מצרים בני לא נה: את
 עתם כישראל אך הם ירבו ופרצו והפלא אך
 מצרים וארץ גושן ביבטי ישראל: וילכו כל זקני
 מצרים וחכמיה ויבאו לפני ח' וישתחוו לו
 וישבו לפני: ויאמר לו זקני מצרים וכל חכמיה
 אל המלך יחי המלך לעולם: יעוץ יעצת אותם
 את העצה אשר יעצת על בני ישראל וקעש להם
 כדבר המלך: והיה פדי הכבוד עליהם את
 העבודה כי ירבו וכן פרצו בארץ והנה כל הארץ
 פלאה פחם: ועתה אדוני המלך עני כל מצרים
 עליך לתת להם עצה נחמםך כאשר זכרו על
 ישראל לאנדה ולהפניסה: פן הרץ ועני המלך
 אותם לאמר הבו אתם עצה כדבר הזה ונהיה פת
 לעשות להם: ויעסרום אחד כיועצי המלך וסו
 איוב מארם גחרים מארץ עץ את המלך ל: פרי'
 אם על המלך טוב ישמע נש את עצת עבדו ויאמר
 לו המלך דבר: וידבר איוב לפני המלך והשרים
 ולפני כל זקני מצרים לאמר: הנה עזת המלך
 אשר יעץ ביכתיבם בעבודת בני ישראל טובה
 היא מאד ולא תשניתו מעליהם המלאכה ההיא
 עד עולם: ואולם זאת העצה היעצה עליהם
 אשר תוכלו להפעיתם בה אם על המלך טוב
 לעשות: הנה אנחנו ויריאים מהפלחמה וח
 ימים רבים ונאמר בפירות ישראל בארץ יגרשו
 אננו בן הארץ כאשר תקראנה מלחמה: אם
 על המלך טוב יצא דבר מלכות מפני ויכת' בדי
 פצ' לילא יעבור אשר כל זכר הילוד לעבד' יפסך
 דמו ארצת' והיה כעשותכם הדבר כאשר ימיתו
 כל זכ' בני ישראל וחדלה פעלנו רעת פלחמה ויהי'
 יעשה פרעה ויקרא לכל הבילוד' העבדיו ויצוח
 אליהם על הדבר הזה לעשותו ומטכ הדבר בעיני
 המלך

העבודה עם אלהים: ונס כל מצרים לא שמו
 פניהם: בני לוי לעבוד אחרי בן אחריאש' לא היו
 עם אדמה מכראטונח על כן עובו אותם כל
 פארים: וחלך יד אנשי מצרי' הלך וקשה על
 בני ישראל העבודה ההיא וקבדו מצרים את בני
 ישראל כפוך: ופררו הפצרים את בני ישראל
 בע: ויהקשה כהפך וכלכנים ונס בכל עבודה
 אשר תהיה למצרים כשה: ויקראו בני ישראל
 את מלול מלך מצרים פרור מלך פצרי' כי בימיו
 פרץ המצרים את היהם בכל עבודה: וככל
 עמדת אשר יעבדו פצרים את בני ישראל ועבדו
 בהם כפוך: למען צנות את בני ישראל: אך
 כאשר יענו אות' כן ירבו בני ישראל וכן יפרוץ ויקוצו
 מצרים מפני בני ישראל: בעה החיא פת הדד
 בן כדד מלך אדלוימלך תחתיו שמלח ממשקח
 מארץ בני קדם: בשנת שלש עשרה שנה לפרעה
 מלך מצרים הוא שנת מאה שנה וחמש עשרה
 שנה לרד' וישראל מצרימה: פלך שמלה על
 אדם שפנה עשרה שנה: והיה במלכו ויצא
 צבא להלחם את צפו בן איוו ואת בני כתיס על
 אר' נלחמו עם אנניאס מלך אמריקה וישפירו
 את כל חילו: אך לא נלחם אמו כי פגעו אותו
 בני עשו לאמר כי אחיהם הוא: וישמע שמלח
 כקול בני עשו ויפן וישב שם כל חילו ארץ א: ולא
 הלך להלחם את צפו בן א: ופועה מלך מצרי'
 שפע הדבר הזה לאמר יעץ שמלח מלך אדום
 להלחם את בני כתיס ואחר יבוא להלחם את
 פצרים: וחי כשכמוע פצרים את הדבר הזה
 ויכבדו את העבודה על בנששראל פניעשו להם
 ישראל כאשר עשו להם במלחמה: את בני עשו
 ניכו הדד: ויאמר פצרים אל בני ישראל מהרו
 ועברו את עבודתכם וכלו את מעשיכם וחוקתם
 את הארץ פניבואו בני עשו והיכל' עלינו לכלחמה
 כי בעמרכם הם באים אלינו: ועשו בני ישראל
 את עמדת כל אנשי מצרים יוסים ויענו מצרים
 אה

פרשת שמות

המלך חשדושים ויעש המלך לדבר אהב : וישלח
 פרעה ויקרא למלכות הענריות אשר שם האמת
 שפרח זרעם השליח פרעה : ומאן המילדו לפני
 המלך וינצמדנה לפניו : ויאמר המלך : ידעתי
 כי לרבן את העברות וראוהן על הארבעים : אם בן
 ודאז המלכות אותו ואם בת חייאתה : והיה אם
 לא תעשו ודבר הו' וצבתי אתכן ואת כל בתיכ'
 באש : ותיאצן המלכות את ה' ויאמר ולא שמעו
 וילך מצרים ו' בדבריו : והיה בלדא
 האיתה הצבית על הפילדת בן אובת ועשתה
 המלך את כל צרכי הילדות ואתו ככה יעשו
 המלכות כל היפי : ויגד למלך את חרבך הוה
 ישלח ויקרא למלכות ויאמר אליהן כדוע עשיתן
 בדבר הזה ותחית את הילדים : ותעננה המלד'
 ויאמר כדנח שתיהן לפני המלך לאמר : אל יאמר
 המלך כי כנשים המצרות העברו' כי כל בני
 ישראל חיות הנח כטרם תבא ליהן המלד' וילדו
 : ומאנחנו שפחתין זה ימים רבים לא ילדה
 אשה עברות עלינו כי כל נשי מצרים פולרות הן
 לגשם כי חיות הנה : וישמע פרעה את
 דבריהן ויפן להם על הדבר הזה : והמלכות
 יצאו מלפני פרעה וימסכ האלחים לתן וירכ העם
 וינצפון מצר' : איש היה בארץ מצרים מורע
 לחושטו עפרים בן קהת בן לוי בן ישראל : וילך
 האיש חזק ויקח אשה את יוכבד בת לוי אח' אביו
 והיא בת פאת שנה ושש ועשרים שנים ובה אליה
 : ותהר האשה ותלד בת ותיקרא שמה פרים כי
 בפרים חסם מררו מצרים את חיי בני ישראל :
 ותהר עוד וילד בן ותיקרא שמו אהרן כי במי
 היותה החל פרעה לשפוך דמי זכורי בני ישראל
 כימים ההם פתצפו בן אליפן בן שו' מלך כמים
 ומלך יאנוש תקתי : והימים אשר מלך צפו
 על כל בני כמים קמשים שנה ויפח ויקבר בעיר
 נכב' : בארץ כמים : ומלך אחרון על כל בני
 כמים יאפוס מננוני בני בתי ישראל חבשי' שנה :
 ויהי

ויהי אחרי כן ויבא מלך מצרים אל פרעה
 בעור בארץ כמים וילך ויבא מצרימה אל פרעה
 פלך מצרים : ויקבלהו פרעה בכבוד גדול כי
 שמע את חכמתו ויהיו לו מחנות וישכילו ליוצ'
 וגדלוהו : וישב בלעם במצרים ככבוד עם כל
 שרי המלך וינשאו חשורים את בלעם כי ההאט
 כלם ללמוד את חכמתו : ויהי בשנת פאת
 השליש שנה לרדת ישראל מצרימה ופדנת הולס
 הוא וישב על כסא פלכותו וישא עינו וראה והנח
 איש זקן עומד למגדו וביד חוקן סגולי מפאני
 הסוחים : ויקח האיש חוקן את המאומס
 והלכ לפני פרעה : ויקח חוקן את כלוקני
 מצרים וכל שריה וכל גדוליה ויאמר יחד זיתנה
 בכף המאונים האחת : ויקח מלך חלק אחד
 ויתנהו בכף המאומס השנית ויכרע המלך את
 בלם : ויתמה פרעה על החוקן הנראה החוא
 מדוע יכרע המלך את כלם ויקץ פרעה הנה
 חלום : וישכם פרעה בבקר ויקרא לכל עבדיו
 ויספר פרעה להם את החלום וייראו האנשי'
 יראת גדולה : ויאמר הפלך אל כל חכמי
 פתרו נא אלי החלום הזה אשר חלמתי ואדענו
 : ויען בלעם בן בעור את המלך ויאמר אליו אין
 זה כי אם רעה גתלת אשר תצמח על מצרים
 באחרית הימים : כי הנה בן יולד לישראל אשר
 יחריב את כל מצרים והשחית את כל יושביה
 ויציא את ישראל ביד חזקה ממצרי' ועתה אדונינו
 תמלך חבו לכם נצח על הדבר הזה ומארתם את
 חוקת בני ישראל ואת חוקתים טרם תצמח הרעה
 הזאת על כל מצרים : ויאמר המלך אל
 בלם ופח לנו לעשות לישראל הלא כוה
 זכה יעצנו עליהם כחלה ולא יוכלנו עליהם
 : ואתה הבה לנו נצח גם אתה : וליחם
 כמה נוכל אליהם : ויען בלעם את המלך
 לאמר שלח נא וקרא אל שני יועצך
 ונראה פח נצחם על הדבר הזה ואחרי דב'
 עבדך

פרשת שמות

והרי ככל סמעות הוא כרוך וימשיעם דקאם אף
 פי לטות סמכותם להם כל סמתי טיפי גרה בעבור
 פי גרמיהו סמחם לכן חזרו לא לטות סלום צימחם
 ויחזרו ככלו נללו וס' אף ראה ראינו כי הסיף עסק
 רלי עכסו אכנו לדעת כי ימשיען קדמון סמית אנלנו
 סים אז בעת ההיא סס עסק וע' סיקס אז הנכרס
 בארצו סס' עמח באונ' כי עתה ראינו סמח' ברוך
 סיונללך הנכרס לכו אכל לא ימסכו כי אין אכמנו
 ברוכ ססס ולכן סמתי בא אלה :

ויבקשו מפני חנה להחלל עליהם ארץ ויעשו
 לוי וירפא אותם : גם יעקב איש חס הוצל בתומני
 פיר עשו אהו ומיר לכן הארמי אחי אמו הטבקשו
 את נפשו : וגם מיר כל בלכי כנען אשר באו כלם
 יחד עליו ועל בנו להשמידו ויצל אותם מידם
 וישבו עליהם וימיתום כי מי אשר שלח ירו בהם
 זנקה : הלא פרעה הקדמוני אבי אבין גדל את
 יוסף בן יעקב על כל שרי ארץ מצרים בראחו את
 חכמתו כי בחכמתו פלט את כל יושבי הארץ מן
 הרעב : ואחריו בן אהו להוריד את יעקב ובניו
 מצרים למען המלט ארץ מצרים וארץ נושן כחסי'
 מן הרעב : ועתה אם טוב בעיניך חדל לך שחשתי'
 את בני ישראל אם אין בלדך להשיב מצרים שלח
 אותם מן חילכו ארצת כנען ארץ סגורי אבותיה'
 ויהי כשבוע פרעה את דברו : וזו חר אפן מאד
 עליו ויקס פאת פני המלך בבושת ויוצא מבצרים
 ביהו' ויילך א' ארצו מדינה ומטה יוסף לקח בירו

א' לכן כולס לקחו את סלם סכ'ס יתרו סרדס לסלע
 מ'ס כני ישראל בן הוא ג'כ כסלע סרדס ססת כי זכה
 להחנייר וכסלע סכל כרסו ד פרעה' סנוכ סמסר
 סלח כל סררן בידך ג'ס עליו ועכיר כוס כי סנו בידך
 ג'ס כן כמסר לססן ולסות ססונו לנדכ ולסמח' ולא
 דיבר לכן דיבר ונעק כסס עקזת וסעויות סרוכ
 כערו : וכלעס סניקס להסעודס ג'ס סו סססר
 ונכרס

עכרך * ושלח המלך ויקרא * מינו ונעצו את
 רעו' המדיני ואת אויב העוצו וזבאו וי' לנגני
 המלך * ויאמר אלהם המלך הנח בלכם שפעה
 את החלום אשר חלמתי ופחיתו * ועתה עשו נא
 נצח ודעו וראו מה לעשו' בנני ישראל וזכרתי נובל
 עליהם מרם אשר הצטח רעהם עלינו * ויען רעו' א'
 המדיני את המלך ויאמר יהוה השלך יחי המלך
 לעולם : אם על המלך טוב יחדל לו סעל העברים
 ויענוכ אותם ואישלח ויובחם : כי אלהים בחמ'
 כס פוימי קדם ויקחם לחבל נחלתו : סכל גוי
 חארץ וסכל סלכי חארפ' ופי' אשכ שלח ידן בהם
 ונקת ולא עשונו אלהים נגם : הלא יתעב כן
 כרדת אברתם מצרימה וירא פרעה מלך מצרים
 הקדמוני את שרה אשתו ויקחה לולאשה * כי
 אמר אברהם אחותי היא כי ירא פן יהרגו אנשי
 מצרים על אשתו * ויחי בקחת מלך מצרי' את
 שר' וינערה אלה' נגלים גדולי וזאת ביותנעד אשר
 השוכ לאברהם את שרה אשה נאז נרפאו : וגם
 לאכימל' חנר' מלך פלשתי' הוכח אלהימו בעבור
 שרה אשת אברהם בעצור להם כל רחם לסמסר
 ועד כחפת * ויבא אלהימו לאכימלך בחלו' הלילה
 ויפחידו למען ושיכלאברה' את שרה אשר לקח
 ואחרי כן התוכחו כל אנשי גררת בעבור שרה
 ותפלל אברהם עליהם א' אלהי נעחר לו וירפאם :
 ורא אבי' לך את כל הרעה הנאח עליו ועל צמו
 וישב לאברהם את שרה אשתו ויתן לו עמח מנות
 וסמנו רב' : גם א' צחק כח עשח בגרסס אוחו
 סגרר ויפלא א' אלהי צמו פלימות ויחי בסכל כווצאי
 מיפיי גררה ועצו סנוכתם לא צסחו : עד אשר
 חלבו סנו אבימלך כיגרר ואחוות פרעתו ופיכול
 שר צכאנו ויקחו וישחחו לו ארצה :

א' כח סוכס ס'ס' וזכר' הלך לו סגרר וכו' ולא
 סיפר הכתי' כי ססרה על ככה לעסות כן וכ' סוסרו
 ראה ראו כי הסי' י' עסק וכו' עתה חתה ברוך י' ו
 סרו

פרשת שמות

ערכת ספושן סעל'צ'י'ת לטע'כן צעור פרעו נחרכ

וואסער הסלך לאיז העצונו פה תאמר איה איז
 זאפס תהיה עצתך בעכרים : וואס איז הסלך
 הלא כל יושבי הארץ בידך כמו בעניי חסלך יצט'
 ויאמר גלעס לפלך כל אשר יעץ חסלך על
 העכרי' יבולטו ספוטו ולא יוכל הסלך עליהם בכל
 עצה : כי אם בלהבת אש תאמר להם עינים לא
 זוכל עליהם כה כי הלא ה' יהיה מלפ' את אברה'
 אביהם מאור-כשר וואס בחברתאמר לחשפודם
 חלא יצחק אביהם גמלט ספנ' וינתן אול תחתיו :
 יאם בצבדת פרך וקוליתאמר לחפוט את' לא
 תוכל על זה הלא ינק אביהם עבר את לבן בכל
 עמדהקשתוהצלות * ועתה ארוני הסלך שמע
 נא את דברי וואס הצצח היצעה עליהם אשר
 תוכל עליהם בה וספנה לא מסור : אס על
 הסלך טוב יענה להסלך ילדיהן אשר גליו
 פהיום הוא ותלאה אל המיטה כי כוח תוכל
 לפחות את שפס כי לא ניסה אחד פחם
 ופאנותם בדבר הזה : וישמע הסלך את
 דברי גלעס ויטב הדבר בעיני הסלך והשרו'
 ויגש הסלך כדבר בלעם * ויצו הסלך
 יעניו קול ותנתן דת בכל אקץ מצרים לאמר
 כל זכר האלד לעברים פהיום חוה ותלאה
 יושלך אל המיטה : ויקרא פרעה אל כל
 עבדיו לאמר צאו נא ובקשו בכל ארץ גושן
 אשר שם בני ישראל וראו כל הבן הילוד
 לעברים היארה משליכותו וכל הבת תחיון
 : ויהי כשמוע בני ישראל את הדבר אשר
 צוה פרעה לחשלך את זכריהם האורה
 ויפרדו סקצת העם פנשיחם וסקצתם דבקו
 בחנה * ויהי פהימז העוה והלאה בעת
 לדת נשו ישראל אשר עורם דבקו בחנה
 ותצאן השרה ללדת שמה * ותלדן
 כשרת ותעובדת ולדיהן על פני השרה

ויטובו

חשונו אל ביהם * פני אשר גשכנ
 לזכותם להרבותם שלחלחם פלאך פמשרתך
 אשר בשפס לדחצו במים ולסו' ולמוטבו
 ולהחלולושום בידו שתי חילקו אנבים פץ
 האחת זנק חלב ופן השינה יונק דבש גש
 את שערות ראשו פגדל עד ארכובות לפוטן
 ותכסה בהם לענגו ולדבקו בחמלו עליו *
 ויהי בחמול האלהים עליהם זבקשו להרבותם
 על פני האדמה וצו לחבל ארצו ותקבלם
 להשמד בתוכה עד עת גדולם : ואחרי
 כן פתחה הארץ פיה ותקרא אותם ויצאו
 מעיר כעשב הארץ וכחמחי יער וישבו איש
 אל משפחתו איש בית אמתו וירבבו בהם :
 יהיו ילדו בני ישראל בהכל הארץ כעשב
 חשרה בחמלת י' עליהם : ויראו כל
 מצרים את הדבר הזה ויצאו כל מצרים
 איש אל שדהו איש כצמד בקרו ותמחרשתו
 ויחרישו על גכוו כפשרד חבל בעצמיהו :
 ויהי בחרים ולא יכלו לחזק את ילדו בני
 יעקב וירב העם ויצאנו מאר * ופרעה
 מצוה את פרוטו יום יום ללכת גושנת לבקש
 את ילדו בני ישראל * ויהי בבקשם
 והיה כמצא את הילד ולקחו אותו מחיק
 אמו בחוקה ותשליכותו האורה ואת הבת
 יעובה אל אמת * ככה יעשו המצרים
 אל ישראל כל הימים * ויהי בעת החיה
 ותוד-רוח אלהים על פרים בת עפרם צחות
 אחרן ותלך ותנכא בתך חכית לאמר הנה
 בן נולד לנו מאבי ומאמי כפעם הזאת ותצא
 יושע את ישראל מיד מצרים : והיו
 כשמוע עפרם את דברי בתו * וילך
 ויקח את אש'ו ושיבוהו אל ב'תו אחרו
 אשר גרש אותה : בעת אשר צוה
 פרעה להשלך כל זכר לבית יעקב חמפות *
 ויקח עפרם את יוכבד אשתו בשנת שלש לרשה

ויבא

ספר כיצות

את התיבת על מניחמים ותשלח את אמת
 ותקח : ותפתח ותראה את הילד והנה נער
 בוכה ותחפול עליו ותאמר מילדי הצברים זה
 ותאמרן כל נשי מצרי החלכות על שפת היא
 לחניקו ולא אבה ליק : כנסת לי התהדבר
 חזה אל הילד בעמר השיב אל שדי אבן
 ומרים אתה והיא בנת ההא עם נשי מצרים
 על היאור ותרא את הדבר הזה : ותאמר לבת
 פרעה הצדק וקראתי לך אשה פונקת מן הצברות
 ותניקלך את הילד : ותאמר לה בת פרעה לני
 ותלך הצלפה ותקרא את אם הילד : ותאמר בת
 פרעה אל יוכר היליבי את הילד חזק ותניקלו
 ליואני אתן את שורך שתי כסף ליל ותקח האשת
 את הילד ותניקו : והיו כעץ שנים ימים ועל
 הילד זכארו לבת פרעה והיא לח לבן ותקרא
 שמו משה ותאמר כי מן המים שיתיה ועפרם
 אבן קרא זכור חבר כי אפר בעלנו חזר עם
 אשתו אר גרש יוכבד אסו קרא שמו יקוה
 כי אמרה כי קויתו אל שדי וישוכהו האלהים
 אליה : ומרים אקוהו קראה לו יוד לאמר כי
 היא ירדה אחריו אל היאור לדעת פה תהיה
 אחריתו : ואהרן אחיו קרא שכז כי זנח לאמר
 זנח אבי את אפי ושבה אליה בעבורי : וקת אבי
 עמרם אביו קרא שמו אבי גדור כי בעבור גדר
 האלהים את פרץ בית יעקב ולא יספו להשליך
 זכריהם הפיפה : ומניקו קרא לו אבי סוכה
 לאמר בסוכה הוצפן שלשה ירחים מפני בני חם :
 וכל ישראל קראו את שמו אחיבן שפיה בן
 נתן כי אפרו כי כימא שם דהים את נאקום
 ויצילם מיד דוחקיהם : והיא משה בבית פרעה
 והיא לבתיה בת פרעה לבן יגדל פשה בקרבני
 המלך : ומלך ארום מה בימים ההם בשנת
 שנת עשרה שנה למלכו ויקר בהיכלו אשר
 בנה לו למלכותו בארץ ארם : ושלחו בניקשו
 פמדה אשר על הגהר ויקחו משם כהר אחיהות

עינים

ויבא אליה ותחרי : והוא מקצת שכנה חדשים
 לעת הורתה וחלו בן ומלא כל הבית אור גדול
 כאור השמש והיה בעת זרח : ותרא האשה
 את הילד כי טוב ונחמד הוא למראה והצפנהו
 שלשה ירחים בחדר הפנימי : בימים ההם
 הערימו סוד כל המצרי לאבר שם כל העברים :
 ותלכנה נשי מצרים גושנה אשר שם בני ישראל
 ומשען גוריהן על כתפיהן ולדיהן אשר לא ידברו
 ובל נשי בני ישראל בלדת בימים ההם ותצפון
 האשה את בנה מפני מצרים לבלתי דעת מצרים
 את לרמנה לבלתי השחיתם מעל האדמה
 ותבאנה נשי מצרי גושנה וילדיהן על כתפיהן
 שרם ידברו והיו בבוא המצרים בית העברות
 וילדה פנסם בלשונם : והיו כמחמטו ויעגהו
 הילד הצפון בחדר החדר ותלכנה המצרות
 ותאמרנה בית פרעה : ופרעה שלח את שוטרי
 לקחת את הילדים להמיתם : ככה יעשו כל
 מצרים לגברות כל הימים :

ספר סנעיר זה הוא עטם חמר על סלף וכלה עוב
 סנפיט אלת סה סמר כאן רמס א :

והיא בעת ההיא כמשלש חדשים לעת צפון יוכבד
 את בנה ויודע הדבר בית פרעה : ותמהר האשה
 מרם בוא השוטרי לקחת את בנה ותקח לו תיבת
 גומא ותחברה בחמר ובזפת ומשם בה את הילד
 ומשם בסוף על שפת היאור : ומתצב מרים
 אחתו פרחוק לדעת פה יעשלו ומת יהיה
 רבריה : וישלח האלהים בעת החיא שרב וחום
 בארץ מצרים ויבצר בכשר האדם כאשר יבצר
 תשמש בתקופתו ויצר למצרים מאד : וירדו
 כל מצרים לרוץ על היאור מפני חום השרב
 אשר בעור בכשרם : ותרגם בתיה בת פרעה
 לרוץ על היאור מפני חום השרב ונע ותיח
 הלכות על יד היאור וגם כל נשי מצרים כחנה :
 ומשא בתיה בת פרעה את עיניה אל היאור ותרא

את

ספר שמות

וזה העלם מילוי העברי אשר רוח אלהי בקרבם
 : ואל יחשוב אדוני המלך כי קסון הוא גם בלא
 דעת עשת את הדבר הזה : כי נער עברי הוא
 וחכמה ותבונה אמו אף בעודו נזיר ופחמ' עשה
 זאת ויבחר לו את מלכות מצרי' : כי כן משפט
 כל העברים לרמות את הפלבי' ואת גדוליהן
 לעשות את כל חכמים האלה כפרמת לפענ'
 חכשיל את מלכי הארץ ואת אנשיהם : הלא
 ידעת כי כה עשה אברהם אביהם אשר הכחיש
 את חיל נמרוד מלך בבל ואת אבימלך מלך גרר
 וירש את ארץ בני חת ואת כל ממלכות כנען :
 וירר מצרימה ויאמר על שרר אשתו אחותיהיא
 בעבור השול את ארץ מצרים ואת מלכה : וגם
 יצחק בנו עשה כן בלכתו גרר חותי רשמה ועצם
 כחו מכל חיל אבימלך מלך פלשתים : וגם
 את מלכות פלשתים אבד להכשיל באמרו רבקה
 אשתו אחותהיא : וגם יעקב הלך בעקבת
 את אחיו ויקח מידו את בכורתו ואת ברכתו וילך
 פרנה אדם אל בית לבן אחיו אמו ויקח בערמה
 מירו את בכורתו ואת כל מקנהו ואת כל אשר לו
 ויברח וישכלן ארצה כנען אל אביו : ויפכרו
 בני ארץ יוסף אחיהם וירד מצרימה ויהי לעבד
 וינתן בבית חבלא שמים עשרת שנה : עד
 אשר חלם פרעה הקרמוני חלומות ויוציא אותו
 מבית חבלא ויגדלוהו על כל שר מצרים על פתרו
 לן חלומותיו : והיה בחרעוב האלהים את כל
 הארץ וישלח ויבא את אביו ואת כל אחיו ואת כל
 ב' אביו ויכלכלי בלא מחור והן ויקנה את מצרים
 ואת כל אנשיה לעבדי' ועתה אדוני הפלך הנה
 גם חנני הזה קסתחיהם במצרי' לעשות
 כמצויהם ולהתל על כל מלך ושר ושופט : אם
 על המלך טוב נשפחה נא את דמוציאה פני גדל
 ויקח המלכה מידו ותאבד תקות מצרי' אחרי
 מלכו : ויאמר המלך אל כלצט עור נקרא לכל
 שופטי מצרי' וכל ח-מיה ונוציה היש משפט מ-ח
 רח לענר

ענים וטוב הוא ושמון שאל וימליקתו עליהם
 תחת שמלת : וימלך שאל על כל בני עשו
 בארץ אדום ארבעים שנה ופרעה מלך מצרים
 בראותו כי לא נתיחת צעתו אשר יעץ בלצט אל
 בני ישראל בוכים ההם אך עור חם בני ישראל
 יצרו וירבו וישצו ככל ארץ מצרי' ויצו פרעה
 בימים ההם ויעבירו קול בכל ארץ מצרי' אל בני
 ישראל לאמר איש אל ירע מעבודתו דבר יום
 כיומו : והיה האיש אשר ירע מעבודתו אשר
 יעבד יום יום אם כחומר ואם כ' כ' ינתן את בני
 הקטן תחתיהם : ותחוק עבודת מצרים על בני
 ישראל כי מצח חכם והיה כל איש אשר תחסר
 לבנה אחת מעבודתו כיום ולקחו המצרים
 את געריו תקטן מעב אשתו בחוק ושמון אותו
 בכניו אשר חסרה לאביו : וישו כל אנשי
 מצרים לכל בני ישראל במעשה הזה יום יום כל
 הימים וימים רבים : אך כל שבט לוי לא היו
 עושים בעלצכת כעמ חתיה עם ישראל אחיהם
 כבראשול כי ירעו בני לוי את ערמת מצרי' אשר
 הערפמו מראף בראשונה : והיה בשנה השלישית
 ללדת משה ופרעה וושב לאכול ולזרענית
 המלכה ויטבת שמינו וכתיה ויטבת שמואלו
 ותנער משה ויטב בחזקה ובלע' בן בעור ושני בניו
 וכל שרי המלכות ויטבת על השלחן לפני המלך
 : וישם חנני את ידו על ראש המלך ויקח את
 חצמרת מפעל ראש המלך וישם אותה בראשו :
 ויראו המלך והשרים את המעשה אשר עשה
 הנער ויבהל המלך והשרי' על הדבר הזה
 ויתמחן חנני איש אל רעהו : ויאמר המלך
 אל השרי' אשר היו לפניו על השלחן מה תדברו
 ומה תאמרו אתם השרי' כרכר חזה ומה יהיה
 משפט נער העברי הזה על המעשה הזה : ויען
 ב' צ' בן בעור חקוס' לפני המלך והשרי' ויאמר
 זכור כי אדוני המלך את החלום אשר חלבתו
 בימי רבי' ואת אשר עתר לך עבדך : ועתה הלא

פרשת שמות

לענך חזק כאשר דברת ואז נהרנה : וישלח
 פרעה ויקרא לכל חכמי מצרי' ויבוא לפני המלך
 ויאמר מלאך י' בתוכם יהמה לאח' מחכמי מצרי'
 : ויאמר המלך ה' הלא הלא שמעתם את אשר
 עשה הנער הערבי אשר כבית וכוה וכוה שפט
 בלעם על הדבר : ועתה שפטו נא גם אתם ויעו
 פוח משפט הנער על הפעש' אשר עשה ויען המלאך
 אשר גדמה לאח' מחכמי פרעה ויאמר לפני כל
 חכמי מצרי' ולפני המלך והשרים לאמר : אם
 על המלך טוב ישלח חבלך ויניאו לפניו
 אבן שורם ותחלו אשר ושימו אות' לפני הילך
 והיה אם ישלח הנער אתו וילקח את חשותם
 וירגנו כי פחכמה עשה הנער את כל אשר עשה
 ונחרגנו : ואם על הגח' ישלח אתו וירענו
 כי לא ברצת עשה הדבר הזה ויהי : ויטב הדבר
 בעיני המלך והשרים ועש המלך והשרים כדבר
 מלאך י' : ויצו המלך ויניאו לפניו אבן השדה
 ואת הנחלת ושימו אות' לפני משה : וישימו את
 הנער לפניהם ויבקש הזלר לשלוח ידו השדה
 ויקח מלאך י' את ידו ויתן אות' על הנחלת והכנה
 הנחלת בידו : וישאית ויתנה בפניו וישורף קצת
 שפתו וקצת לשינו והיה כד' שון :
 ויראו המלך והשרים את הדבר הזה וירעו כי לא
 סח : מה עשה ששה בשאת הצורה פעל ראש
 המלך : ויחדלו המלך והשרים לחמות את הזלר
 והיה משה בבית פרעה הלך וגדל וי' עזו : ויהי
 בהיות הנער בבית המלך בגדו ארגמן לבושו ונגדל
 בקרב בני המלך : והיו אשר גדל משה בבית
 המלך ותחשבהו בת' בת פרעה לכן ויכבדהו כל
 בית פרעה ויראו בפתו כל אנשי מצרים : ויצא
 ויבא וזם י' ארצה גושן אשר שם אהרן כל בני
 ישראל רא אהרן ששה בקוצר רוח ובעבודת הקשה
 וזם י' : וישא אות' משה לאמר על מה העבירה
 הזאת לכם דבר יום ביומו : ויגידו לו את כל
 הקורות אות' ואת כל החוקים אשר שם עליהם
 פרעה לפני לדמו : ויגידו לו את כל העצות

אשר יצק עליהם בלעם לן בעור ואשר יצק עלין
 גם הוא להשיחם בשאתו צמרת המלך פעל ראש
 וישמץ משח את הדברים האלה ויתר אף משח
 בכלעם ויבקש להחליטו מארוב לו יום יום : והיו
 ביומי ויתגר בלעם לאמר הנח בן נחיה פנקש
 להרנך והנה הוא אורכך לך יום יום : וירא בלעם
 בפני משה ויק' הוא ושני בניו אהרן ויצאו מפצרים
 ויכירו וימלשו את נפשם וילכו להם אל ארץ כוש
 אל קקום מלך כוש : והיה בהיות משה בבית
 המלך ויצא ויבא במית ויתנהו י' לחן בעיני פרעה
 ובעיני כל עבדיו ובעיני כל אנשי כצרים : ויאהבו
 משה פאר : והיה היום וילך משה גשנה לראות
 את אחיו וירא את בני ישראל בסבלות' ובגדודם
 חקשה ויצר למשה פאר עליהם : וישב משה
 ביצרים ויבא בית פרעה ויבא לפני המלך וישתחו
 משה לפני המלך ויאמר משה אל פרעה כי אדומו
 שאלה אחת קסמה באתי לבקש מלפניך אל נא
 א' : ואת פניו ויקבל ויאמר לו פרעה דבר ויאמר
 משה אל פרעה יתן נאלעכרך בני ישראל אשר
 כנשן יום אחד לטח בו פעמדהם : ויען המלך
 את משה ויאמר הנה נשאתי פניך לדבר הזה
 לגשות את דבריך : ויצו פרעה ויזבירו קול
 במצרים ויבשן לאמר ליהם כל בני ישראל בה אומר
 המלך גשו מלאכתכם וקמרתכם ששת ימים יום
 השבת עונותו ולא תעבדו סאומה : ככה תעשו
 לכם בל הימול' אשר צוה המלך ומשה בן בת' :
 וישפח משה על הדבר הזה אשר נתן לו המלך
 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה אליהם משה :
 אמר הנער זם עעס יסמל פסח נסתחם חלקו כי
 כסו שפסח על הסתכה סתחן לו המלך אמר סחל
 ססנו כי יספח ויגל בה כי ענר חסן נקרא לחלסו
 ועין נאנדורס' זל וקרא' כסם נין פטרנו לפטרמי :
 כי פא י' היה הדבר הזה אל בני ישראל כי החל
 י' לזכור את בני ישראל להשיעל פסן שבויהם
 והי

ספר שמות

עיני השליכו ונלולו מצרים א' חממו : חצרו
 בית ישראל ולא אבולשכות א' אהרן בעת ההיא
 : ויאמר י' ולחשפידם לולי כי זכר לי את בריתו
 אשר כרת את אברהם א' יצחק ואת יעקב *
 ותלך יד פרעה כלך מצרים בימט החק הלך
 וקשה על בני ישראל ויחצב וידחקם עד עת שלח
 י' א' רברו ופקדם : והי בימט החק ותהי
 מלחמה גדולה בין כע כוש וכן בני קדם וארם
 ויפשעו במלך כוש אשר הי חת ידו * ויצא
 קוקינס מלך-כוש עם כל בני כוש עם רב כחול
 היס הרבה מאד וילך להלחם בארם ונגנבדם
 להשיבם החת ידו * והי בצא קוקינס
 ויצוב בלעם הקוס הואושי בניו כעיר לשפור
 את העיר ואת דלת הארץ * ויצא קוקינס
 וילך אל ארם ובני קדם וילחם אסם וך אהם
 ויפלו הללים כלם לפני קוקינס ועמו * ושב
 מהם שני גדול ויכניעם חת ידו כבראשונה
 עתן על ארצם לקחת את הפס כהם כפשטם :
 וברעם בן בעור כאשר עובו מלך כוש לשפור את
 הציר ת דלת העיר חקם ויהיץ את עם הארץ
 ופרוה במלך קוקינס לכלהי כוא העירה כאשר
 יבוא : ושמעו מליובל עם הארץ וישבעו
 לוגיפליכו אותו עליהם ואף שני בניו לשרי
 אבאות : וקומו ויגבהו את חושם העיר
 משני הפואות ויבטו בנין נצום וחוק סאר :
 ולכהף השלישי חפרו בארות רבות אין מספר
 בין העיר ובין חנהר הסוכב את כל ארץ
 כוש ויבקעו שם את פי הגהר * ולכהף
 הרביעי קבצו נחשים רבים בלחשיהם *
 ובכשפיהם יבצרו את העיר וושבו ואין יוצא
 ואין בא לפניהם : וקוקינס עלחם
 בארם ובני קדם ויכניעם חת ידו
 כבראשונה וימנו לו כס כמשפטם וילך
 ושב אל ארצו

ויהי

ויהי י' א' משפחהו שמעו בכל מצרים : והי
 פשה גדול בעיני כל מצרים ובעיני בני ישראל
 דורש טוב אל עמו ישראל ודבר עליהם דברי
 שלום לפני המלך : והי כחות משה בן שפנה
 פשרה שנה ויחאו את אבי ואם אמו לדא' אותם
 ולך אליהם גושנה : ויחוכאטה הקיבו משה א'
 גשן ויבוא אל חמקום אשר שם בני ישראל עושים
 בעבודה וראבס כלותם ורע איש מצרי סכך
 אש נכרי פאחז : והי כראות האיש המוכח את
 פשה חינם אלו לעורה י' האיש משה נכבד מאד
 וגדול בכית פרעה ויאמר אליו כי אדוני המצרי
 חוח בא א' בתי לילח ויאסרני ואל אשתי בא לפני
 נעתה פבקש את נפשו לקחתה : והי בשמוע
 משה את הדבר הרע חוח ויחל אפן מאד על
 המצרי : ופכה כזה מרא ביאין ארש ויך את
 המצרי ומסמנה בחל וישל את הגברי פיד מכהו
 ולקח עבדיו אל מותו ומשה שב א' רכבו וילך וישב
 בית המלך : והי כשכח האיש חיתת ויאמר
 לגרש את אשתי כי לא נכון לי בית יעקב לכא איש
 אל אש ע' אחי הוטמאה * ותלך האשה ותגיד
 לאחיה ויבקש אחי האשה לחרגו ויניס אל כוש
 ומלט : ויהי בימי השני ויצא משה אל אחיו
 וראוהנח שני אנשים נעים ויאמר לרשע לפה
 תכה רעך * ויגן אותו ויאמר לו פש שמך לאיש
 שר ושופט עלינו חלהרנו אתה אומר כאשר
 הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע
 הדבר : וישמע פרעה את הדבר הזה ויצו להרוג
 את משה וישרח ה' י' את מלאכו ויורסה לפרעה
 פרמות של הטבחית : ויך מלאך י' את החרב
 פיד שר הטבחים ויסר בה את ראשו כי גחפך
 דמות שר הטבחים לדמות משה * ויחוק מלאך
 י' בימין משה ויצא אהו מכצרים ויניחו מוחץ
 לנבול מצרים מהלך ארבעים יום * וישאר אך
 אה ו' אחיו באיץ מצרים ויתנכא אל בני ישראל
 לאמר : כח אמר י' אלהי אבותיכם איש שקוצי

עיניו

פרשת שמות

צמחה ארץ מצרים * ויבנו עליו בנין נאח
 וצמח וצמח מאד * וישמעו עליו פלמעה אביהם
 גדוליה * ויפתחו סופרי קיקנוס על האבינים ההם
 את כל גבירת קיקנוס מלבם ואת כל פרחכותיו
 אישר נלחם * והגם כחובים שם ער היום הזה *
 והיו אחרי פות קיקנוס מלך כוש ויצר לאנשיו
 וחיליו מאד הפני השלחמה * ואמרו איש אל
 רעהו הבו לנו צצה פה לעשו לנו בעת הזה אשר
 ישכנו בכוד בר מביינו היום תשע שנים * אם
 אמרנו נלחמה על חעיר ונפלו פמנו חללי * ומהגל
 ואם ישכנו פה במצור ונפחנו * כיעה ישימנו
 כל מלכו ארם ובני קדם כי פת מלכינו וכאן עלינו
 פתאול לפלחמה ונלחמו בנו ולא ישאירו מפנו
 שריד * ועתה לנו ונמלכיה עלינו מלך ונשב
 במצור עד אשר תחנן העיר בידנו * ויבחרו
 בכל חיל קיקנוס ביום ההוא איש לפלך ולא כצו
 כהור כמשה לפלך עליהם * ויפחדו ויפשיטו
 איש גדרו וישליכו את ארצה ויעשו כיצד גדולת
 וישומו עליה את משה וקמו ויתקעו בשופרו ויקראו
 לפטו ויאמרו יד המליכי המלך * וישבעו לו כל
 העם וכל הערים לתת לו אדוניה המלכה הכושי
 אשת קיקנוס לאשה וימליכו את משה עליה ביום
 ההוא * ויצבירו כל אנשי כוש קול ביום ההוא
 לאפי איש איש לתת לפשה בכל אשר ימצא
 בידו * ויפרשו השבלה על הביכה וישליכו עליה
 איש איש גום זהב אחד * ואיש קניסה אחת בכל
 הנמצא בדם * וגם פאבני השוה'ה גדולתו וני
 דר וסחרת השליכו כל בני * ופשח על הביכה
 גם כסף גם זהב הרבה מאד ויקח משה את כל
 הכסף ואת הזהב ואת כל הכליה ואת
 הנדלח את השרב אשר נתנו לו כל בני כוש
 השם אותם כאוצרות * ויסלך גשה ער כל בני
 כוש ביום ההוא חתה קיקנוס בלך כוש * בשנת
 חמשי וחמש שנים לפועה מלך מצרים הוא
 שנת פאה וחמשים ושבע שנים לודת ישראל
 פצמח

והיה בקרוב קיקנוס מלך כוש לעיו וכל שרי
 החילים אתו * וישמעו עיניהם ויראו והנה תומות
 העינינו ויבנהו מאד ויתפחו האנשי מות ויאמרו
 איש לרעהו כי ראו אשר בוששנו במלחמה ויראו
 פ. ד. ליג : על כן עשו את הרבר הזה וינצוהו את
 חמות הציר ויחוקקו לבלתי כואל הם פלכי כנען
 למלחמה * וינשו המלך והחיליים * פ. ח. העיר
 ויראו והנת כל שערי הציר סגור ויקראו אל
 השוערים לאמר פתחו לנו וכוא העירה * ויבאנו
 השוערים לפתוח לה * כמעות כל חקנס מלבם
 ולא נחננו למא הצירה * ויערבו אים פ חסח
 נכח העיר השערה ויעלמו חל קיקנוס ביום ההוא
 שלשים ופאה איש * והיו ביום השני וישיפו עור
 להלחם וילחמו מעבר הנהר ויכשו לעבור ולא
 יבזרו ויטבצו מהם כחץ הכויות וימיתו * ויצו
 המלך לחשוב קצת לעשות רפסות לבער בחן
 אליהם ויזשוכן * והיה כבואם הפקול ובורות
 ויהיו המים מהגלגלים כריחים ויטבצו ויהיה הוא
 פאתה איש על ע. ד. רפסות * ויהיו כויה שלישי
 ויבואו להלחם מפאת הנחשום ולא יכלו לנשת
 שמה ויהרגו מהם הנחשים שבעים ופאה איש
 ויחדלו מהלחם על כוש * ויצורו על כוש ט שנים
 ואין ויצו אמן בא בעת ההי הכיות הפלחמה הצור
 על כוש כרח משה מפצרים פלפי פרעה אשר
 בקש להפיתו על אשר הרג את הפצרי * ובשה
 בן שימח עזרה שנה בכרתו מפצרי פפני פרעה
 ויגם וימלט * פמח קיקנוס הצרים בעת ההיא על
 כוש * והיו פשה נפח חקיקנוס פיך כוש השע
 שנים * ליפי היות צרי על כוש ויהי פשה הולך
 ונא עפה ויאבדו המלך השרי וכל אנשי הכלחם
 את פשה כי רביקר היה וקוביו כאריה אריר
 ופניו שרשוכ ננדרתו כאריה חוק והיו יועלמלי
 והיו פקץ מ'שנים וחלח קיקנו' את הליו אשר יבו
 ביוח קה חיליו עליו ויפח כיום השביעי * וחנטו
 אול עכויו וישאחו ונקברוהו נכח שער הציר
 פצמח

פרשת שמות

מצרימה מלך משה על כוש : בן עשרים
 ושבע שנים משה במלכו גל כוש וארבעים שנה
 מלך : ויתן לו את משה לחן ולחפז בעיני
 כל בני כוש : ויהיו בני כוש אומרו
 מאד ויהי משה טוב עם לי ועם אנשים : ויהי
 ביום חשביני למלכו ויתקצו כל בני כוש ויגזרו
 בלתי יבוא לפני משה ושתחו לו ארצה ויגזרו
 על בני כוש בלתי יחד לפני המלך לאמר הבה לנו
 עצת ונראה מה לעשות לעיר וזאת : כי היום
 השנים זמנו במצור בעד העיר ולא ראינו
 את בנינו ואת נשינו : ויגן המלך אותם לאמר
 אם חשבתו בקולי לכל אשר אצוח אתכם : ונתן
 לי את העיר בידעו ולבדני ארצה : כי אם
 נלחמה אתם במלחמה הראשונה אשר נלחמנו
 מרגמות קיגס וגפלו מפני הללירבים כראשונה
 וזו ההנהלם עצה כוכרי הוח אם תטמנו
 בקולו ונתנה העיר בידו : ויענו כל החיילים
 את המלך לאמר כל אשר יצונו ארוננו כן יעשה
 עדיך : ואמר להם משה עברונקראו קול
 בכל המחנות כל העם לאמר : כה אמר המלך
 לכו היערה והנא ים סבבי חסידה איש אפרוחו
 בירו : וכל איש אשר יעבור את דבר המלך
 ולא יביא אפרוחו ופת זבל אשר לו יקח המלך :
 והיה הכיאיאותם היו את כל משמרת גדלתם
 אמתם ער גדל ולמדתם אותם למוש כדרך בני
 הנץ : וישמעו כל בני כוש את דברי משה
 ויקפזו ועבדו קול במחנה לאמר : איכם כל
 בני כוש במצות המלך לבולבסיחד היערות
 וחפשתם לכם פני חסידה איש אפרוחו בירו
 והנא ים לכם : וכל איש אשר ימרה את דבר
 המלך ונחם ולקח המלך את כל אשר לו : ויעשו
 כל העם כרב הזה ולכלו להם היערה ועלו על
 הכרובים ויתששו להם אי אפרוחו בירו כל בני
 החסידה ויביאו אותם ערבו ויגדלו בפני המלך
 חלמרם למוש כבני הנץ ככל אשר צוה המלך בן
 עטן

עשו כל בני כוש : והיו כאשר גדלו בני החסידו
 ויצו המלך להרעוכם שלשת ימים ויעשו כל העם
 כן : ויהי ביום השלישי ויאמר להם המלך
 חתוקו והיית' לפני חיל ולכשו איש כלי מלחמתו
 וחגרו איש חרבו עליו ורכבו איש סוסו ולקחתם
 לכם איש אפרוחו בירו : ונקפזו ונלחמם על
 העיר בין המקרא ירשם הנחשו ויעשו כל העם
 כדבר המלך : ונקחו איש אפרוחו בירו וילכו ויהיו
 כתגנים למקו' הנחשים ויאמר להם המלך שלח
 איש אפרוחו על הנחש : וישלחו איש אפרוחו
 כדבר המלך וירצו בני החסידה על הנחשו :
 ויאלום בלם וישכחו אותם בן המק' הוא :
 ויראו המלך והעם כי נשמתו כל הנחשו בן המק'
 ההוא וירצו כל העם הרועה גדולה : וישו
 וילחמו על העיר וחפשוה וילכדוה ויביאו דעירה
 ויפזו ויבירה הוא מעם העי' אף ומאה איש כל יושבי
 העיר ומעם המצור לא בית אחד : ויבאו כל
 בני כוש איש איש לביתו ולא אשתו ולא כל
 אשר לו : וכל עם הקוס' בראותו כי נלכד העיר
 ויפתח השער ויבאו הוא ושני בניו ושמונת ארזו
 וישבו כצרימה אפרעה בלך מצרי' : הם רמת
 החרטום וכל המכשפים הכתובים : והעמוד גד
 משה בחביאיו על מצרי' את כל המכות : וילכוד
 משה את הג' בכמתו וישכדו בני כוש על כסא
 המלוכה וחתקו קנוס מלך כוש : וישכחו את
 כהר המלכות כראשו וינתן לו אדונית הכלכה
 הששית אשת קיננס לאשה :

אמר הנעיר בזה מונן ספה על אדות הכוסות אשר
 לקח כי אסה כונית לקח שאר' לעל בן היתה סמוכה
 צבור' ביופיח ככוס' סה' סמוכה נעור' ולפי דברי זה
 הספר אין אנו צריכין לכל זה כי אסה כונית ספס
 לקח ביותו נחרתו ונספי כמות יוסף הירכתי בזה
 וכי הספי פרושים אסת ועל כן כסל כפי פעמים אסה
 כונית לקח עיין סס כי חניל ומסמח :
 נח א

ספר שמות

וַיִּרְאֵהוּ מִשְׁהַצֵּה יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא בֹא אֵלָיו
וְלֹא פָנָה אֵלָיו אֵת עֵינָיו : כִּי זָכַר מִשְׁחַת
 אֶת אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַ אַבְרָהָם אֶת אֱלֹהֵי עַבְדֵּי לְאִמּוֹ
 לֹא הִקָּח לְבָנָיו לְיִצְחָק אִשָּׁה מִמִּנְתּוֹ כִּנְעֻן *
 וְגַם אֵת זֶה עָשָׂה יִצְחָק כְּבָרוּחַ יִקְבֵּץ מִפְּנֵי
 אֲהָיו אֲשֶׁר צִוָּהוּ לְאִמּוֹ לֹא הִקָּח אִשָּׁה מִמִּנְתּוֹ
 כִּנְעֻן וְלֹא הִתְחַתֵּן בְּכָל בְּנֵי חָם : כִּי יִלְדוּ אֱלֹהֵינוּ
 גִּתָּן אֶת חָם בֶּן נֹחַ וְאֵת בְּנָיו וְאֵת כָּל זֶרְעוֹ
 לְעַבְדִּים לְבָנֵי שֵׁשׁ וּלְבִנְיָמִן וְלֹדִים אַחֲרֵיהֶם
 עַד עֹלָם : עַל כֵּן לֹא הִפְנִחַ מִשְׁחַת אֶת לְבוֹ
 וְאֵת עֵינָיו אֶל אִשָּׁת קַיְנָן כִּי יָפִי מִיָּפוֹ עַל
 בֹּשֶׁת * וַיִּרְאֵהוּ מִשְׁחַת מִפְּנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי יָפִיו
 וְהִתְלַךְ מִשְׁחַת לְפָנָיו יְיָ בְּאֵמֶת בְּכָל לְבוֹ וּבְכָל
 גִּפְסוֹ לֹא כָרַח מִשְׁחַת בֶּן הַדְּרֹךְ הַזֶּה :
 כִּי יָפִי חָיִיו לֹא נִסַּח מִן הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ
 בָּהּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִצְבֵּק יִסְיָן וְשִׁמְשֹׁן *
 וַיִּתְחַק מִשְׁחַת בְּמַלְכוּת בְּנֵי כּוּשׁ וַיִּתְחַן אֵת
 בְּנֵי כּוּשׁ כַּמְשַׁפֵּט בְּחִבְתָּהֶם וַיַּעֲלִיחַ מִשְׁחַת
 בְּמַלְכוּתוֹ * וַיִּשְׁמַע אֱרֹם וּכְנֵי קָדָם
 בְּזַח הָרָגוּ כִּי מֵת קַיְנָן מִלֶּךְ כּוּשׁ וַיִּפְשַׁעוּ
 אֱרֹם וּכְנֵי קָדָם מִחַת יֵד כּוּשׁ כִּיפִים הָהֵם
 * וַיִּקְבְּצוּ מִשְׁחַת אֵת כָּל בְּנֵי כּוּשׁ עִם כְּבֹד
 מֵאֵד כְּשֶׁלְשִׁיט אֶלְפָּ אִישׁ וַיֵּצֵא הַלְלַחֵת אֵת
 אֱרֹם וְאֵת בְּנֵי קָדָם * וַיִּלְכוּ כְּרֵאשׁוֹנָה אֶל בְּנֵי
 קָדָם וַיִּשְׁמַעוּ כָּל בְּנֵי קָדָם אֵת שְׁמֵעַם וַיֵּצְאוּ
 לְקִרְיָתָם וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם מִלְחָמָה * וַתְּחַק
 הַמִּלְחָמָה עַל בְּנֵי קָדָם וַיִּתְחַלוּ אֵת כָּל בְּנֵי קָדָם
 בַּיָּד מִשְׁחַת וַיִּפְּלוּ מִפָּחַת חֲלָלִים כְּשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת
 אָדָם * וַיִּתְּנוּ כָּל בְּנֵי קָדָם עֵרֶף וַיִּנְסוּ וַיִּרְדְּפוּ
 אַחֲרֵיהֶם מִשְׁחַת וּכְנֵי כּוּשׁ וַיִּכְנַעוּ אֹנֶם תַּחַת
 יָדָם וַיִּתְּנוּ לַחֵם מִסַּת כַּמְשַׁפֵּט * וַיַּעֲבֹר
 מִשְׁחַת וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִשְׁמַס עַל אֶרֶץ
 אֲרֵץ מִלְחָמָה * וַיֵּצְאוּ אֲנָשֵׁי אֱרֹם גַּם
 הֵם לְקִרְיָתָם וַיִּלְחֲמוּ כַּס וַיִּתְּנֵם יְיָ בַּיָּד כִּשְׁחַת
 וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים רַבִּים מֵאֲנָשֵׁי אֱרֹם * וַיִּכְנַעוּ
 אֱרֹם

אֱרֹם גַּם הֵם לְפָנֵי מִשְׁחַת וְלָפְנֵי כּוּשׁ וַיִּתְּנוּ מִסַּת
 גַּם הֵם כַּמְשַׁפֵּט * וַיִּכְנַע מִשְׁחַת אֶת אֱרֹם
 וְאֵת בְּנֵי קָדָם מִחַת יֵד בְּנֵי כּוּשׁ וַיִּפְּנוּ וַיִּשְׁכַּח מִשְׁחַת וְכָל
 הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶרֶץ כּוּשׁ : וַיִּתְחַק מִשְׁחַת
 בְּמַלְכוּת בְּנֵי כּוּשׁ וַיִּתְחַלוּ אֵת אֲהָיו וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי כָּל
 בְּנֵי כּוּשׁ : וַיִּתְּנוּ מִקָּח חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁנִים וַיִּמַּח
 שְׂאוֹל מֶלֶךְ אֲדוֹם וַיִּמְלֹךְ מִחַת בְּעַל בֶּן עַבְכּוֹר *
 בְּשֵׁנַת שָׁשׁ עָשָׂר שָׁנָה לְמַלְכוּת מִשְׁחַת עַל כּוּשׁ
 מֶלֶךְ כָּל חֲנוּן בֶּן עַבְכּוֹר כְּאֶרֶץ אֲדוֹם עַל כָּל בְּנֵי
 אֲדוֹם שְׁלֹשִׁים וְשִׁנְיָנָה שָׁנָה * בִּימֵי וַיִּפְשַׁע מִוָּאֵב
 מִתְחַת יְהִי אֲדוֹם אֲשֶׁר הָיוּ תַּחַת אֲדוֹם בִּימֵי הַדָּר
 בֶּן בְּדַר הַמַּכָּה אֹתָם אֵת מִדְּוָן וַיִּכְנַע אֵת מִוָּאֵב
 תַּחַת יְדֵי אֲדוֹם : וַיְהִי מִלְּךְ בְּעַל חֲנוּן בֶּן עַבְכּוֹר
 עַל בְּנֵי אֲדוֹם עֶשְׂרִים כָּל בְּנֵי מִוָּאֵב מִתְחַת יְדֵי אֲדוֹם
 : וַאֲנִי אִסַּח מֶלֶךְ אֲפְרַיִם מִיָּמִים חָחִם וַיִּמְלֹךְ
 אֹרְרוּבַל בְּנֵי מִחַתוֹ * וּבִימֵי הָהֵם מִתְּיִאֲנָס *
 מֶלֶךְ בְּנֵי כְּתִים וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּרִיכָלוֹ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ
 בְּבִקְעַת כְּנַעַן לְבוֹשֶׁת וַיִּמְלֹךְ תַּחַת יְדֵי לְטִיאָנוֹס *
 בְּשֵׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁתַיִם שָׁנָה לְמַלְכוּת מִשְׁחַת עַל בְּנֵי
 כּוּשׁ מֶלֶךְ לְטִיאָנוֹס עַל כָּל בְּנֵי כְּתִים אֲרֵב יָד
 וְחִמֵּשׁ שָׁנִים * וַיִּתֵּן לוֹ נָס הוּא מְגִדֵּל גְּדוֹל וְזָאוֹם
 מִיָּד וַיִּבֶן חֲתוּם הוּלָה גָּאָה לְפִי שְׂכָנוֹ לְהַתְּנֵהוּ
 בְּמַלְכוּתוֹ כַּמְשַׁפֵּט : בְּשֵׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוֹ הַזְּכוּר
 קָוַל לְכָל חֲכָמָיו וַיַּעֲשֵׂנוּ לוֹ אֲנִיחַ הַרְחֵב : וַיִּקְבְּצוּ
 לְטִיאָנִית אֵת כָּל חֲלוֹ וַיִּבְאוּ בְּאֵנִית וַיִּלְכוּ לְהִלָּחֵם
 עִם אֹרְרוּבַל בֶּן אֲנִיחַ מֶלֶךְ אֲפְרַיִם וַיִּכְנַע אֲפְרַיִם
 וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה עִם אֹרְרוּבַל וְגַם חִילוֹ * וַיִּתְחַק
 לְטִיאָנוֹס עַל אֹרְרוּבַל * וַיִּלְכֹּד לְטִיאָנוֹס מֵאוֹת
 אֹרְרוּבַל אֵת הַעֲלֵת הַדָּסִים אֲשֶׁר הִבְיָא אֲנִיחַ אֲכִיד
 מֵאוֹת בְּנֵי כְּתִים בְּקִרְיָתוֹ אֲנִיחַ בַּת עֲזַרְיָה לְאִשָּׁח
 וַיְהָרוֹס לְטִיאָנִים אֵת גִּשְׁרֵי הַתְּעָלָה הָרִיחָה וַיִּכָּה אֵת
 כָּל חֵלֵל אֹרְרוּבַל מִכַּחַר רַבְּהַ מֵאֵד : וַיִּתַּח קִוִּיתָר
 גְּבוּרֵי אֹרְרוּבַל וַיִּמְלֹךְ לָבֵס קִנְצָה וַיִּחַפְּצוּ כְּמוֹת
 וַיַּעֲרֹכוּ עוֹד מִלְחָמָה עִם לְטִיאָנִים מֶלֶךְ כְּתִים :
 וַיִּתְחַק הַמִּלְחָמָה עַל כָּל אֲנָשֵׁי אֲפְרַיִם וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים
 לְפָנָיו

פרשת שמות

ושמע ינוסו רכביו בשחו כנגד רת' וילכו ויהי כאשר
 חשה: וישופו פניה ארץ גת וימצאו לעיני גת דועי
 את מקנ' בני גת: ויאפרו ל' הרועי'ת: לנו מהצאן
 כפחיר לאכול כירענים אנחנו כי לא אכלנו לחם
 היו: ויאמרו הרועים הצאנו הם אם מקננו כי
 נתן לכם אף כפחיר וגשו בני אפרו' לקח' בחוקת
 ויצעקו רועי גת עליהם ששע צעקת' למרחוק
 ויצאו כל בני גת ל'יה: ויראו בני גת את רעת בני
 אפרו' וישבו ויעיקו את כל אנשי גת וחרגו: איש
 כלי מלחמתו ויצאו ל' בני אפרו' למלחמה: ויערכו
 אתם בבקעת גת ויהיה המלחמה חזקה ויכו אלה
 מצלה רבני ביום ההוא: ויהיו בני העשירי שילחו
 בני גת אל כל ערי פלשת' לכזא אלם ס לאמר:
 עלו אלינו ונזרינו ונכה את בני אפרו' אשר יצאו
 ממצרי' לקח את מקננו ולהלח' אתנו חנם ובני
 אפרו' עיפו נפשם ברעב וכצמח כי לא אכלו
 לחם שלשת ימיו: ויצאו ס כל ערי פלשת'
 לעזרת אנשי גת כארבעי' אלף איש:
 ויערגו האנשי' הלה את בני אפרו' למלחמה
 ותן יו' את בני אפרו' ביד פלשת': ויבן
 את כל בני אפרו' כל אשר יצאו ממצרי' לא
 השאירו שריד נפלו: כי אם עשרה אנשים
 אשר ברחו במגרכת המלחמה: כי באת
 יו' יהיה הרעה והוא אל בני אפרו': כי
 פחד את פי יו' לצאת ממצרי' טרם בא הקץ
 אשר חק יו' על ישראל מיטו קדם:
 וגם מפלשת' נפלו הרבה כעשרי' אלף איש
 וישאום אחיהם ויקברו אותם בעריותם:
 וישאר חללי בני אפרים נטושים בבקעת גת
 ימים רבים ושנים ולא נתנו לקבורה ותהי כל
 הבקעה מלאה עצמות אנשים: והאנשים אשר
 נמלטו מהמלחמה באו מצרי' ויעידו אל בני
 ישראל את כל הקרית אותם: ויחזבלו אפרים
 אביהם עליהם ימים רנים ויבואו אחיו לנחמו:
 ויבא אל אחתו ותלד בן ויקרא את שמו בריעה

לפני לטיאנוס וצמו ופלו גם אדרובל המלך
 במלחמה ההוא: ולאדרובל המלך באיפת
 מאד מאד שמח אושפיוונה: וירקזן כל אנשי
 אפריקה את צלמה על כנדיהם מרוב צמיה וסוב
 פראיה: ויראו אנשי לטיאנוס את אושפיוונה בת
 איודרובל ויהללו אותם ל' לטיאנוס מלבם: ויצו
 לטיאנוס ויבאוח ל' ויקח לטיאנוס את אושפיוונה
 לאשה ויפן וישב ל' ררוב ויכה: ויחי אחריו כות
 לאדרובל בן אנניאס בשוב לטיאנוס מהמלחמ' ל'
 ארצו: ויקובו כל נושבי אפריקה ויקחו את אניבל
 בן אנניאס אחי אדרובל הקטן ממנו וימליכו
 אותו תחת אחיו על כל ארץ אפריקה: והיה בסלכו
 ויתיעץ ללכת בתוספת לה' יחם את בני בני לנקום
 את נקמ' אדרובל אחיו ואת קס' נושבי אפריקה ועש
 בן: ועש אנית הר' ויבא בהם עם כל חילו וילך
 בחומה: וילחם אניבל את בני כהים ויפל בני
 כהים חללו לפני אניבל וחלו ונקום אנבל את
 נקמת אחיו: וילחם אניבל עם בני כהים שלמה
 עשרי שנה מלחמ' וישב אניבל בארץ כתי' ויחן עיני
 וימירב ס: ויבא אניבל לבני כתי' מבה רבה מאד
 והדעג את גרוליה: ויהי סרית' וסיתר העם הזה
 כשכונו לף איש: ויהי סקף ויפסו רבי' ושני' ויפן
 וישב אניבל ל' ארצו אפריקה ויפלוך לבסח באפריק'
 מחרת אחיו: בעת ההיא בשנת פאח ושמוני' שנה
 לרד' ישראל מצרפה יצאו אנשי גבורי חיל מצרי'
 שלש' אלף רגלי מנבי ישראל ויהיו כלם פשכט יוסף
 מבני אפרים בן יוסף: כי אמרו כי אם הקץ אשר
 חק יו' על בני ישראל מיטו קדם אשר דבר אל
 אברה': ויתאווה האנשי' הלה וישבו איש חרבו
 על ירכו ואיש כלי מלחמתו עליו ויבסחו כגבורי'
 ויצאו ויחר ממצרי' ביד חוקת: ולא הוציאו אתם
 צדה לדרך רק כסף וזה' וגם לחם לאכול ביה ההוא
 לא הוציאו בידם: כי אפרו לקחת את סחיתם
 מפלשתים כפחיר ואם לא ולקחו פאתם כחוקה:
 ויחאנשי' יחם נמרי חיל מאד מאד אח' ירדוף לף
 ושנים

ספר שמות

כי ברעת היתה כניתי * ומשה בן עמרם עורנו
 מלך בארץ כוש בימי ההם ויצליח במלכותו וינהג
 את כל מלכות בני כוש בששצט בארץ ובתמים *
 ויאהבו כל בני כוש את משה כל ימי מלכותו
 וייראו כל יושבי ארץ כוש מלפניו ויראה גדולה *
 והיה בשנת הארבעים למלך משה על כוש ומשה
 וישוב על כסא המלוכה ואדניה הפלכת לפניו
 וכל השרים יושבים סביבותיו * ומאמר איניה
 חלכת לפני המלך והשרים פת הדבר ה' אשר
 עשיתם כל בני כוש והימים רבים : הלא ידעתם
 כי ארבעים שנה אשר מלך זה על כוש אי לא קרב
 ואת להי בני כוש לא עבד * ועתה שפענא בני
 כוש ולא ימלך עליכם עוד זה אשר איננו
 מכשרים * הנה פנכרים בני גדל הוא
 ימלך עליכם כי טוב לכם לעבד את בן אדוניכם
 שעבד איש נכרי עבד מלך מצרים : וישמעו
 כל הגם וכל השרים בני כוש את כל הדברים
 אשר דבר אדניה חלכת באיניהם * והיו כל
 העם נכון עד העיר כי שימון כבקר ומליכו עליה
 את מנכרים בן קיקנוס מלך כוש : וייראו כל
 בני כוש משלוחידם במשה כי י' עם משה וכי
 זכרו בני כוש את השבועה אשר נשכחו למשה
 של בן לא הריעולו * אך נתנו כל
 בני כוש מתנות רבות למשה וישלחוהו מאתם
 בכבוד גדול * ויצא משה מארץ כוש וילך לדרבן
 ויחדל ממלך על כוש * מצח בן שבע שנים
 וששית שנה בצאתו מארץ כוש * כי מלי היה
 הדבר כי בא הקץ אשר פוטי קדם לרועיאת ישראל
 מעוני בני חם * וילך משה מדינה כי ירא
 לשונם מצרימה מפני פרעה וילך וישוב על
 באר המים במדין : ומצאן שבע ננות רעול
 המדינה לרעות צאן אביהן : ותבאן למבאר
 ותכ' ינה מים להשקות צאן אביהן * ויבאו רועי
 מדין וינרשים ויקם משה וישועין וישק את הצאן :
 ותב' למדין * אמרו ונתגדלו ואת אשר עשה להן
 מצח

משה : ומאמרן איש מצרי הצילנו מיד חיועל
 ונסדלה דלה לנו וישק את הצאן : ויאמר
 רעואל לבנותיו ואינו למח זה עונת את האיש *
 וישלח רעול ויקחה ויביאהו עמו הבית ויאכל עמו
 לחם * ויספר משה לרעול את אשר ברח
 מפצרים ואת אשר מלך על כוש ארבעים שנה :
 ואחרי כן לקחו הפמלכה פירו : וישלחוהו
 לשלום בכבוד וכמתנות * והיה כשמוע רעול
 את דברי משה ויאמר רעול בלבי אחנה את
 זה למי חלאת ארצה בו את בני כוש בני
 נוסנס הוא מפניהם : ויקחה וימתנה אל
 בית הסוהר והיה משה כבית הסוהר עשר שנים
 : והיה בהיות משה כבית הסוהר והחפול
 עליו צפורה בת רעואל ותכלכלהו
 לחם ומים כל הימים : וכל בני ישראל
 עורם בארץ מצרים עונדים את מצרים בכל
 עבודה קשה ויד מצרים הולך וקשה על בני
 ישראל בימים ההם : בעת ההיא הנה י' את
 פרעה מלך מצרים ונתע' י' אותו בנגע הצרעת
 מכף רגלו ועד קדקדו מפני עונות פרך בני ישראל
 היה הנגע הזה לפרעה מלך מצרים מאת י'
 בעת ההיא : כי שכע' י' למפלת עבדו ישראל
 וחבוא לו צצקתם מפני עבודתם הקשה *
 וככל זאת לא שב אפו מהם ועוד יד פרעה
 נסויה על בני ישראל ויקח פרעה את ערפול לפני
 י' ויכבוד עולו על כל בני ישראל וימרר את הייהם
 בכל עבודת קשה * והיה אשר נגע' לי את
 פרעה מלך מצרי' וישל' את חכמיו ואת חרט פיו
 לרפאהו : ויאמרו לו חכמיו וחרטופיו כי אם
 יותן מדין ילדים קטנים למגע ההוא ונרפאלו :
 וישמע ליהם פרעה וישלח סריסו ג' נה אל בני
 ישראל לקחת ילדיהם הקטנים : וילכו סריסו
 פרעה ויקחו ילדי בני ישראל מחיק אבותם בהוקה
 ויביאום למדין * ויהיו ילדי בני ישראל יושבים
 הרפאים ויתנו למגע ככה יעשו כל הימים :
 והיו

ספר שמות

והיו מספר חללים אשר שחט זרעה שלש מאות
 וזרעים וחמשה ילדים : ולא שמע יי אל קוצאי
 מלך מצרים והיחנצ הולך וחקורב סאר :
 והי פרעה בחילי דגנע והוא עשר שנים ולב
 פרעה הולך וקשה על בני ישראל : והי מקץ
 עשרת שנים ויוסף לי לפרעה מלך מצרים שבר
 על שבריו סכת על סכה : ויכהו לי בשחין רג
 וחולי חסנו ויהפך היגז הוא לשחין רע : בעת
 הוא באו שני סריסי פרעה מארץ גושן אשר שם
 בני ישראל : וכונו בית פרעה ויאמרו ראו ראינו
 את בני ישראל עושים מצודות ויהפזו כל הארץ : ויהי
 כש בצ פרעה את דברי סריסיו ויחר אף פרעה על
 בני ישראל סאר בני צב סאר מכאכ כשרו ויען
 ויאמר אך עתה הנח כאשר ירענו בני ישראל כי
 חולה אנכי וישמו וילענו עלינו : ועתה מהרו
 ואסרו לי המרכבה והאלכה לי גושנה ואראה את
 לצני בני ישראל אשר הם מל צנים ומלענים עלי
 ויאסרו לו עבדיו המרכבה ויקחוה וירכיבו
 אותו על הסוס כי לא יול לרכוב : ויקח צני
 עשרים פרשים ועשרה רגלי וילך אל בני ישראל
 גושנה : ויהי לבתם עד קצת מצרים ויעבור
 סוס המלך במקום צרונבוה במשעול הכרמים
 גדר מזה גדר מזה ועומק הארץ והשפלה מזה
 : וישתרו ירוצו הסוסים במקום החוא ויהחיקו
 זה את זה וידחקו הסוסים את סוס המלך ויפול
 סוס המלך אל הצדקה השפלה והמלך רוכב
 עליו : והי כנפלו ותחפך המרכבה על פני
 המלך וישב הסוס על המלך ויעקב המלך כי
 נכאכ כשרו סאר : ויקרצ בשר המלך עליו
 ותשרינה צמו וילא יכול לרכוב : ביפאת
 לי הית חרבר זה לי כי שבע לי את צעקת צמו
 בני ישראל וצמעינים : וישאוהו עבדיו על
 שכמם פעצ זה ומנס זה וישבו אנו מצרימיה
 וישוכנו הפרשי אשר ערו פצ ימת : וצמו
 את המלך בטמו וירע זמלך יבא קצולמוס
 ותוא

ויכנו לארענית השלכה אשמו ותכך לפניו ויך
 חזק בביגדו : ויכונו כל שריו וצבריו מום
 האוא ויראו את המלך ברעה והי ויכנו צמו ב
 גדול : ויוצו שרי המלך וכל יוצצו את המלך
 לחמליך תחתיו בארץ את אשר יבחר סכנו :
 ולמלך שלשה בנים ושתי בנות אשר ילהל
 לארענית המלכה אשתו ומלכד בני הפלגשים
 אשר למלך : ואלח שמותם הבכור עתרו וכשנה
 אדיקה והשלישי פוריק : וצחמיה שם הגדולה
 בתיה וחקמט צכוו : והי עתרו בכור המלך
 איש שוטח ומכוהל ונפיהר בכל יבדיו : וידיקח
 הית איש צרו וחכם סאר וירע כל חכמת מצרים
 וגא'ס רע כחאר סאר ועכ כשר וקצר קומה מאד
 והי ארכו אמה אחת : והי כראות המלך את
 אדיק' בני צרו וחכם בכל דבר וישם המלך בלבו
 לחמליכו תחתיו אחריו פוחו : ויקח לו אשה את
 גדודת בת אכילט והוא בן עשר שנים ותלד לו
 ארבעת בני : וילך הוא אחריו בן ויקח שלש נשים
 ויולד שמונת בנים ושלוש בנות : ויחוק החולי על
 המלך מאד ויבאש כשרו בכשר החלל חמישלך
 על פני השדת בעת הקיץ לחם השמש : וירא
 המלך כי חוק עליו חליו מאד ויצו ויקחו לו את
 אדיקה בני ומלכותו תחתיו בארץ : והי פקץ
 שלשת שנים וימת המלך בכשו וכליו ונחרפת
 וישאוהו עבדיו ויקבדו בקברי מלכי מצרימ' בעינת
 מצרים : ולא תמטוהו במשפט חללי כי האיש
 בשרו סאר ולא יכלו לגשת לי לחנוס אותו כפני
 הריח ויקברוהו בכהלח : כי פאת לי הית הרעה
 חזאת אליו כי שלם לו ירעה בר נמו אפר צשת
 לישראל בימיו : וימת בכהלה ונחרפת ויפוק
 אדוקם בע תחתיו וצריים שנה אדוקם כפלכו
 על מצרים ארבע שנים מלך : בשנה מאתו ושש
 שנים לירח ישראל מצרים מלך אדיקה על מצרים
 : ולא האריך ימים על ממלכתו על מצרימ' אשר
 הארץ אנוהו במלכותם : כי פלול אכנו
 רב ארבע

ספר שמות

מרחם לילדי בני ישראל: והיו מספר כל הילדים
המום עם רבטין מאת ושכניס לילדים: פהם
אשר ננו עליהתחת הלבלב אשר חסור לאבתם
ומהם אשר פשמו אותם ממים מתכנין: ויחוק
ותכבד העבודה על בני ישראל ביום אדיקם
מעולה אשר עכרו נימי אביו: ונאנחו בני ישראל
וע יום סעבודה הקשה אשר עליהם כי אפרו
הנה כמות פרעה וקם בנו והקל מעלינו העבודה:
אך הם מחוקים עליהם את העודת החרוני' מן
הראשונה ונאנחו בני ישראל פה ותקל שקתם ל
האלהים מן העבודה: וישמע אלתיים את קול
בני ישראל ואת נאקתם בימים החם וזכור להם
להם את רית אשר כרת את אברהם את יצחק
ואת יעקב: וירא אלתיים את סבלות בני ישראל
ואת עבודתם הקשה עליהם בימי החם ויאמר
להצילם: ומשה בן עמרם עמדנו בלוא בכור
בימים החם כבית רעואל המדיני וצפורח בת
רעואל מכלבלתהו לחם בסתר יום ויום: והיו משה
כ' וא' בבית רעואל בכור עשר שנים: והיו
פקץ עשר שנים היא השנה הראשונה למלך
פרעה על צרים תחת אביו: ותאמר צפורה
אל רעואל אכיה האיש העברי אשר אסרת וח
עשר שנים בבית הסוהר ואין דורש ואין סבקש
אותו: ועתה אם טוב כענין אכישלחהנא
ונראחאם חיו ואם פת הוא ואפיה לא ידע כי היא
כלבלתהו: ויצן רעואל אביו ויאמר אליה
הנחיה לרבר חוזה להעצר הגבר בבית הכלא
עשר שנים ולא יאכל ויחיה: ויצן צפורה
את אביה לאמר הלא שפעת כיאלחיה עבדים
גדול ונורא הוא ומפליא לחם בכל עת: הוא
אשר הציל את אברהם מאור כשדים ואת יצחק
סחלב אביו ואת יעקב מפלאך לי בהאבנו עבו
במעבר יבוק: וגם הם האיש חוזה רבות עשה
ויציל אותו מפיאור מצרים וכחרכ פרעה וזניבוש
וגם מן חרעב יכול להציל ולהחיותו: וייטב
הרבר

ארכע ומש יום שנה הלק בחצרים אך חלה עשר
שנים וצאת בהרשע מזה לפניו: יקראו כל
מצרים את שם אדיקם פרעה כשם אבותיו
כמשפסם לעשות במצרי: וכל חכמי פרעה
קראו את שם אדיקם אביו כי היה קצר מאד
כי אביו יקראו לקצר בלשון מצרים:
ואדיקה היה רע כתאל מאד ויהי בו אטה
וזרת ורעה לויקן גדולה ויתגיי עד קרסולו רגליו:
וישכ פרעה על כסא אביו למלך על מצרים ונחנ
את מלכות מצרי' בחכמתו: ויהי במלכו וירשיע
מאביו ומכל המלכים אשר היו לפניו ויכבד את
עולו מאד על בני ישראל: וילך עם עכדו גושנה
אל בני ישראל ויחוק עליהם העבודה: ויאמר
אליהם כלו מעשיכם דבר יום ביומו ואל תרפנה
ידיכם בעבודתינו כי זה וכלאה כאשר עשייתם
בימי אביו: ושם על ישראל שומרים מבני ישראל
ועל השומרים שם נגושים מעבדיו: ושם עליהם
פת בנות הלכנים ליום לעשות במספר החוה יום
יום ויען וישכ מצרימה: בעת ההיא צונו נגשו
פרעה את שומרי בני ישראל על פי פרעה לאמר:
כת אמר פרעה עבדו את עבודתך דבר יום ביומו
וכלו מעשיכם ואת מתבנות הלכני ליום תשכורו
לא תגרעו דבר: והנה אשר תגרעו מלכנים יום
יום ושמתו את ילדיכם חתיהם: ויעשו
בן נגושי פרעה בימים החם כאשר צוה אליהם
פרעה: והיה בכל עת אשר יחסר אל בני ישראל
פמת בנות הלכנים יום יום ותלכו נגושי פרעה אל
נשי בני ישראל ולקחו מספר הנגרע מהלכני מילדי
בני ישראל הקטנים ולקחו אותם בחוקה מבין ברכי
אבותם וישבו אותם תחת הלכני בכני: ואבתם
ואבותם צועקים עליהם וכופים כשמעם את קול
בכיות ילדיהם בקיר חכנין: ויחזקו הנגושים
על ישראל לתת ישראל את בנותם בכני ושם
האיש את בנו בקיר ותן עליו חומר וזניבו בוכה
על ורמזותיו וירדות על בנו: ויעשו בן נגושי
פרעה אל ילדי ישראל לפי רבים ואין חומל ואין

פרשת שמות

עשו ארץ ארם ויהי כשם עיש פיעור אשר ראם
 ושמו הדר וימליכו אותו עליהם אחת בעל חנן
 מלכם וימלוך הדר על בני אדם ארבעי ושמנת
 שנה ויהי במלכו ויועץ להלחם את בני מאב
 להשיכם תחת יד בני עשו כראשונה ולא יכולו
 כי שמעו בני מאב את הדבר הזה ויקוּפו ויפירו
 וימליכו עליהם מלך פאחיהם ויתקבצו אחרי כן
 בעם רב וישלחו אל בני עמון אחיהם לעזרם
 להלחם את הדר מלך אדם וישטע הדר את
 הדבר אשר עשו בני פואב וירא פאד פניהם
 ויחדל להלחם אתם ויבטס ההם לקח משה בן
 עפרים כפרין את צפונה בת רעוא המדוני לאשה
 ותלך צפורה בדרכינשי ועקב לא חסרה דבר
 מצדקת שרה רבקה רחל ולאה ותהר צפורה והלך
 בן ויקרא את שמו גרשום כי אמר גר היותי בארץ
 נכריה רק לא מל את בשר ערלתי בגורת רעוא
 חותני ותהר עוד ותלך בן וימל את בשר ערלאו
 ויקרא את שמו אליעזר כי אמר משה כי אלהי
 אבני בצור ויצילני מחרב פדעה ופרצת כלך
 מצרים החויק העבודה מאד על בני ישראל בימים
 ויוסף להכניד עולו על בני ישראל ויצו ועקבו
 קול במצרים לאמר לאתוספון לתת תנן לעם
 ללון חלבנים הם ולכו וקוששו להסתכן באשר
 ימצאו ונס את פתכנת חלבנים
 אשר יעשו ליוכ ותננו לא וגרעו פהם דבר כי
 נרפים הם בעבודתם וישמעו בני ישראל את
 הדבר הזה ותאכלו ויאנקו ויצעקו אל לוי מפר
 נפשם וישמע לוי את צעקת בני ישראל וירא את
 הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם ויקנא לוי
 על עמו ועל נחלתו ושפט את קולם ויאמר
 לחציואם פעוני בצרים לתת לחם ארץ כנען
 לארץ ובימים ההם ומשח היתה רועה את
 צאן רעוא הפריגי חותנו אחרי מדבר סין והמטח
 אשר לקח את חותנו בידו ויהי היום ויבין
 למשח גרי עוים פן הצאן ירדוף
 משה

הדבר בעיני רעואל ויעש כדבר כמו ויטלח אל
 הכור לראות מה נעשה במטה וירא והנה
 האש משה חי ככור עומד על רגליו משח
 ומתחנן אל אלהי אבותיו ויצו רגוא ויצאו
 את משה בן הכור ויגלחו לו וישנה את בדי בלאו
 ויאכל לחם ויהואתרו בן יורד משח אל גת
 רעואל אשר אחרי הנות ויתצלל שם אל יו קמו
 אשר עשה אתו בפלאות רבות ויהי בהתפללו
 ויבט ערו והנה משח ספור מוצב ארצה והוא
 גסוע בחוף חגנה ויקרב אל המטה וירא ותנה
 חקוק בו שם אלהים צבאות כמוכוספורש על
 המטה ויקראתו וישלח את ידו ויתלש כהתלש
 יער עץ מסבכו ויהי מטה כפון והמטח הוח
 הוא המטה הנכרא בחכל מפעלות אלהינו אחרי
 בראו שמים וארץ וכל צבאם יבס ונהרות וכל
 דגתם ויהי בהגרש אהים את האדם מנן צדן
 וקח את המטה בידו ויצא ויעמוד את הארמה
 אשר לוקח מסם ויגש המטה עד נח וימתן אל
 שם ואל חלדוהו עד יעמו ויר אכרהם הצברי
 ויהי בתת אכרהם את כל אשר לו ליצחק בנו נחן
 ויו גם את המטח הוח ויהי ככרוח יעקב פדנח
 ארם ויקח אותה בידו ויהי בשוכו אל אביו נמוש
 לא נטשו וגם בדרתו מצרימת ויקח אהו בידו
 ויתנהו ויוסף שכס אחד על אחיו כי בחוקה לקח
 מותו ועקב מיד עשו אחיו ויהי אחרי כות
 יוסף ויבאו שרי מצרים בית יוסף ויגע המטח
 אל יד רעואל המדוני ויהי בצאתו מצרים ויקח
 אהו בידו ויטעהו בתוך נחמו ויכחלו כל גבורי
 קינים לתלוצ אותו כבקשם לקחת את צפורה
 כמו ולא יכולו וישאר המטה ההוא נטונה
 בתוך גת רעואל עד בוא אש לו המשפט ויקחהו
 ויהי בראו רעואל את המטה ביד משח ויתפח
 על ככה ויתן את צפורה בתו למשה לאשה בעת
 החוא מת בעל חנן עכבור מלך אדם ויקבור
 כביתו בארץ אדם ויהי אחרי פוחו וישלחו בני
 עשו

פרשת שמות

משה אחריו ויבא עד הר האלהים חרבה : ויהי כבנו חרבה וירא אליו יי שם כסיה ויצא את הכהן כוער באשר רק האש לא שלט' סנה לשרפו : ויהי משה מן המראה הזה סרוז לא יכער הסנה וינש לראות את הדבר הנראה הזה : ויקרא יי א משה פתך חשש ויצוה לדת מצרימה אל פרעה מלך מצרים לשלח את בני ישראל מצרים : ויאמר יי משה לך שוב מצרימה כי סרוז כל האנשי המבקשי את נפשך ודבר יי צרע ללשח את ישראל מצרים : ויורה יי לעשית אמות נמוס ים במצרי לעינו פר הולענו עבדנו לענו ואמרו כי שלח אמו יי : וישמע משה לכל אשר צוה יי וישב א וחתנו וגד לו הדבר ויאמר לו יתרו לך לשלום : וקם משה ללכת מצרימה ויקח עמו את משתו ואת בני : ויהי דרך במלון וירד מלאך האלהים ויבקש ממנו יעצנה : ויאמר להמיתו קל דבר בנו ככורו אשר לא של אמו ויעבור גל הכרית אשר כרת יי את אברהם : כי שמע משה אל דברי חותנו אשר דבר אליו לבלתי של את בנו בכורו על כל א של אמו : ותרא צפור את פלאך יי ש קש תואל מפשה ותדע כי בעבור אשר לא של את גרסו כ כ תיה הרכר הזה לילד ותמחר צפורה ויקח מחרויה הצירים אשר שמח ושל את בנה תפלט את אישה ואת בנה מיד מלאך והלזים : ואחרן כן ע ירם אתי פשה היה במצרי חולך על שפת היאיר סיום החוץ : וירא אליו יי במקום ההו ויאמר אליו לך נא לקראת משה חמר ברת וילך ויפגשו והו בהר האלהים וישקלו : וישא אהרן את צינו ורא את צפורה אשת משה וילדית ויאמר אל משה מי אלה לך : ויאמר לו משה אשתי וכי הם אשר נתן לי אלהים כפני וירע לאהרן חרבר על אודות האשה וילדית וישא אהרן אל משה לשלח את האשה ואת לרית ללכי כי יאמרו : וישמע משה א דברו ואהרן ועש כן : והשב צפורה וכנית וילכו בית רצוה אל

וישבו ים עד זיה פקד יי את עבדו ויצא מפניו מיד פרעה : ומשה ואהרן באו מצרימה א עדת בני ישראל : ודברו אליהם את כל דברי יי וישפח העם שפחה גדולה מאד : וישעבבו משה ואהרן פמחרת וילכו עד בית פרעה וסמח הלהם לקחו בידם : ויהיב ואם א צרעה בלך ושני כפירי אריות סנורים שם בכלי ברזל ואיקא שי יצא ונא מפניה לבר מאשר יצוה חסלך לבוא ויבואו אהם המלך יים ויסרו הכפירים כל העושים וימאוח לפלך : וימחר משה ויקף את המסח על הכפירים והידים ויבואו משה ואהרן בית המלך : וגם הכפירו נא אתם בשמחה וירדפו אחריהם וישפחו כאשר ישמח הכלב א דוגו כמאופן השר : ויהי כראות פרעה את הדבר היה ותמה על ככה ויבהל מאד מפני השמועה כי היה תארם כחואר בני האלהים : ויאמר פרעה אל משה ואל אהרן מה תחפצו ויענהו לאמר יי אלהי העבדים שלחנו א לך לאמר שלח את צביו ועברונו : והיו כשמוצ פרעה את דבריהם וירא מאד כפניהם ויאמר אליהם לכו היום וכאתם אלי למחר ויעשו כדבר המלך : ויהי בל תם וישלח פרעה ויקרא אל בני עם הקוסם ואל יניס וימכרום בניו ואל כל המכשפים והחרטומים והיוצאים אשר למלך ויבאו כלם וישבו לפני המלך : ויספר להם המלך את כל הדברי אשר דברו לו כשהוא אהרן אחיו : ויאמרו החרטומים אל המלך איך באו אליך האנשי מפני הכפירים האסורים בשער : ויאם המלך כי חניפו וסיהם על הכפירים ויסירו ויבואו אלי וגם הכפירים שמחו לקראתם כשפוח הכלב לקראת אדונו : ועשן כלעם בן כניו הקוסם את המלך לאמר אין אלה כי אם מכשפים כמונו : ונתח שלח נא כעדס ויבואו ונכנתה אותם ועש המלך כן ויהי בבקר וישרח פרעה אל משה ואל אהרן ויאמר לפניהם : ויקחו את מסח האלהים ויבאו אל

פרשת שמות

אלהיך וירבו לו לאמר : כה אמר יי' לי
הנכרים שלח את עמי ועבדוני : ויאמר אליהם
המלך ומי יאמץ לבם כי שלחתי אליהם אדם נל
מי באמתי לי : עתה תנו לבם יצאת ואת ברבר
הזה ואויאכנו דבריכם אשר תדברו : ויפחד
אחרן וישלך את חמטה פידו לפני פרעה ולפני
עכדתו ותשוב הסגה לתנין : ויראו החרטומים
את הדבר הזה ויעשו גם הם החרטומים כן
וישליכו איש מסווא ארצה ויראו לתנינים : וישא
תנין מסה אחת את ראשו ויפח את פי כלבוע
את תניני מסווא הפכשפים : ויען כלעם הקוסם
יאמר מימקדם היה הדבר הזה אשר יבלע תנין
את רעהו ואשר ית' ינו בני חים איש את רעהו :
ועתה השיבונו נא למטה כבר אשונת וכשונה גם
אנחנו את מסוואנו כבי אשונה : והיה אם כלע
מסך את מסוואנו וירד ובי רוח לי וכן ואם אין
הנה חרש אתה ככאנו : ויפחד אחרן וישלח
ידו ויחוק בזנב התנין והי לסטה בכפו : ויעשו
גם הם החרטומים כן במסוואם ויחוקו איש בזנב
אחיו והיהו לפטות כבר אשונה : והיו בשום
למסווא ויבלע מסה אחרן את מסוואם : והי
כראית הפיך את הדבר הזה ויצולחיו את ספר
הזכרונות אשר לפלכי מצרי' ויביא ספר הזכרונות
דברי הימים אשר לפלכי מצרים אשר כל יליו
מצרי' כמאמץ כן ויראו לפני המלך : והי
בחקרא ספר יליו כצרי לפני פרעה כי אמרו
למצוא בו שם יי' מה הוא ורא מצא : ויאמר
פרעה אל משה ועל אהרן הנה לא מצאמי את
שם אלהיכם כמו בספר הזה ואת שפולאי יעת
: ויגזע ציפה וחכמו את המלך לאמר :
שמעו כי אלהי הערבים כן חכמים הוא כן פלכי
קדם : ויען פרעה אל משה ועל אהרן ויאמר
אלהים לא ירעה את יי' אשר אסרתם גם
את עמו לא אשלח : ויענו ויאמרו אל
המלך יי' אלהי האלהים עמו וקרא עלינו
שם

שמו מימי אבותינו ושלחנו לאמתי פרעה ואכרת
אלנו שלח עבדי ועבדוני : וציה שלח נא
איתנו נלכה נא דרך שלשתימים במדבר כנגחה
לו כי מצרי' רח מצריפה לא לקח פודינו עולח
ומנחה ונח : ואם איך משלח אותנו יחרה
אפו עליך והכה את מצרים בדבר אונחוב :
ויאמר פרע' לי חס ספרו נא לי את כחוצת עבדתי
ויאמרו לו הוא כרא שמה שמים ואם הארץ ימים
זכ דתם : יצרי אור וכדא חשך מצרי' ארץ
ומרויה ויעין בת צחודשא : בורא ארבו חכה
וחיתו ויגר וזוף השמים ודגיהם ועל פני יחיו
ויחיו : הלא הוא כרא אומך כחם ארץ
ויען כך רוח חים ויגדך וישיבך על כסא
מלכות מצרים : והוא קח את רוחך ואת
נפשך סכך ויטוב אומך אל הארמה אשר
לוקחת פשם ויחר אף המלך כדגיהם ויאמר
אלהם ופי בכל אלהי העמים אשר יוכל
לעשות כן לי יאורי ואני עשותני : ויגרש
אותם מלפניו ויצו להכביר עבודת מצרים על
ישראל ממפול שלשום : ומשח ואהרן יצאו
מאם פני פרעה : ויראו את בני ישראל
ברעה כי הכבירו עליהם נגושי פרעה את
העבודה מאד : וישב פשה אל יי' ויאמר
למה חרעות לעבך בני סאו באתי לדבר אל
פרעה את אשר שלחתי הרע לבני ישראל
מאד : ויאמרו אל משה הנך רואה
כי ניר חוקה וכפכות נמצאת ושלח פרעה
את בני ישראל מצרים : וישבו מנח
ואהרן בקרב אחיהם בני ישראל כמצרים
ובני ישראל מררו המצרים את
חיהם כעבודה קשה אשר
הכבירו עליהם
קוד :

פרשת בא

ויקרא

ספר שמות

פרק יד מקץ שנתים יצא מוסף יי שלח את
 משה אל פרעה להוציא את בני ישראל
 לשלח מצרץ מצרים : וילך משה ויבא אל פרעה
 וידבר איתו דבריו ויאמר שלח ולא אבה פרעה
 לשמוע בקול יי ויעורר ה' את גבורתו פמצרים
 על פרעה ועל עבדיו ויך את פרעה ואת עמו
 במכות רצות וגדלות עד מאד : וישלח יי בנר
 אהרן ויהפוך את כל מוצי מצרים לדם ואת כל
 יאוריהם ואת נחמם : והיה כמות המצרים
 לשחוק ולשאוב מים והביט א' ברו ויהנה כל חמוק
 נחש לדם : וכאזו לשמות בכוס והיו המים
 אשר בכוס לדם : וגם בלש האשה את קמה :
 וכשלח את תכשילת ויהיו מרי והם למראה
 הדם : וישלח יי ער וישרוף כל מוכח צפי רעים
 ויבאו כל העצרת קוח מצרים : ויהי כשתנה כל
 המצרי מים ויהי כשתנה צרדיו ותקרקרת
 במצרים כאשר תקרקרת בהיותם ביאורה :
 ונחל קי משתיה ויהי משילם שכי לצפרדעים
 וגם כזשכש על משתם ויהיו כל יצתם צפרדע
 : כול זאת לא שכאף יי פחם עור ידו נסוח
 על כל מצרים לחכות בכל מכת גדולה וישלח
 ויך את את עזרם לבנים ויהי חכנס כמצרי כרום
 שתי אמו האחץ : וגם על בשר הדם והכהמה
 הין חבני הרבה מאד ב' ל יושבי מצרי : וגם על
 חסלך וחלקה שלה יי את חבני ויצר למצרי
 מאד מפני חכנס : בכל זאת לא שכאף יי ועור
 קרו נסיה על מצרי : וישלח יי במצרי את כל
 מנת השדה ויבאון שחית את כל מצרים ואת
 האדם והבהמה והעץ וכל אשר למצרים :
 וישלח יי נחש שרף יעקב וגם עכבר וחולד וצבוע
 זחלי עפר : וכוב וצרע פרעוש ופיש : ותוש כל
 ערוב לסינה : וכל שרץ ובעל כנף לסינהו כאו
 מצרימה ויהי על מצרי מאד : ויבאו הפרעושי
 וחוכבי סיני כל כיצ' ובאזתה' : וגם הצרעת
 בה עליהם : וישלח יי מנין חיר כחדר
 וחרדף אחרים : ויהי כהחבא מצרי כפני הערוב

וייעלו דלתותיה אחריה ויצו האל את השליחות
 אשר בים ומעל ותבא מצריניח ויהי אמו' וכות
 עשר אמות ב' ויך כמות אש : ומעל הנג' ומעל
 את חתקה ואת המע' ויבא ותחתם : ותשלח
 אמת הבית ותסר את המנעול ואת הכרית ותפתח
 את כתי מצרי' ואחרי כן יבואו הקרוב כית מצרים
 וישחית הנחש את מצרי ויצר להם מאד : בכל
 זאת לא שכאף יי מצרי ועור ידו נסחה עליה :
 וישלח א' את הדבר ויבא דבר במצרי' כסוסים
 כתמורים וכנחלי וכבקר וצאן וכל האדם : והיו
 כחשפים כל מצרי בקר' להוציא מקניהם לרעות
 ויבאון את כל מקניהם כח' ולא קותר ממקנה
 כל מצרים וולתי אחד פער ופמקה בניושר :
 אשר נשן לא מת אחד : וישלח א' את דקת
 אשר בקשר מצרי ויבן את בשרם ויהי לשחן רע
 בכל מצרים סכף גילה וגד קדקס : והתין ב' ל
 בשרם אכעו בערבות ויזכ בשרם מצליהם עד
 כי נמקו ויבאשו : בכל זאת לא שכאף יי ועור
 ידו נסיה על מצרים כלה : וישלח יי כרד כבד
 מאד ויך את גפם ויבן את עץ פרים ויבש את
 זיכלו עליהם : וגם כל ירק עשב ויבש ואבד כי אש
 סתלקה ירדה כחוד הכרד על כן כלה הבר והאש
 את הכל : וגם האדם והבהמה היוצאים הוצת
 פתח מלהבי אש וכרד וכל הכפרים נתשו : וישלח
 יי ויבא ארבה כבד מצרימה חסול סלקם וחרגול
 וחנך וכל הארבה למיגרו ויא' לא את אשר השאר
 חכר : אן שפחו כל כפרים כארבה ואף כי
 אבל כל תנמת השדה ויצדו כפרים פה רב
 לרוב מאד וישלח א' למאכל : ויהפוך יי רוחם
 חוק מאד וישא את כל הארבה וגם את המלוחים
 ויתקנויפה סוף לא נשאר ארבה אחר : כל נחל
 מצרים : וישלח א' חשך במצרים ויהפוך
 כל ארץ מצרי ופתחו שלש ימים עד אשר לא
 ירצה אדם את ידו בשוכה אל פיו : כעת היא
 פתוחה מעם ישראל את אשר סדרו כול ולא
 שכעו

פרשת שמות

שמעו אלי משה ואל אהרן ולא האמינו בהם כי אלהים שלחם : ויאמרו לא נצא מפצרים פן נמות ברעב בכדברי משה ולא אנול ימו בקול משה : ויגוף יי אונת כשלש ימי החשך ויקברום ישראל בימים : חשבללה לדעת בהם יושבי מצרים ישמחו עליהם : והחשך חוק מאד בפצרים שלשת ימים והיה בל העומד בפני החושך עודנו עומד במקומו : והישוב עורנו יושב והשוכב עורנו שוכב כאשר הונו וההולך יושכל כארץ במקומו והיה הדברתו לכל פצרי ער עבד החושך : ויעבור ימי החושך וישלח יי את משה ואת אהרן אל בני ישראל לאמר וצאו את חגובם ועשו את פסחיהם כי הנינו בארצה הלילה בחוך כל מצרים והרגנו את כל בכוריה : מבכור אדם ועד בכור בהמה וראיתי את פסחיהם ופסחתי עליהם ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה ואת אהרן כעשן ולילח הדג : והיה כחצו הלילה ויצא יי בתוך מצרים חך את כל בכורי מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה ויקם פרעה לילח הוא וכל עבדיו וכל פצרי ארצה ענק גדולה בכל מצרים כלילח ההוא כי אינ בית אשר אין שם פת : גם דפנות בכורי מצרים החקוק בקירות בתיהם נמחו ונפלו ארצה : וגם כל עצמות בעוריהם אשר פתו טרם זה ויקברום בבתיהם ויגדרו אותם כלבי מצרים : כלילח ההוא ויסחבו לפני כל מצרים וישליכו אותם לפניהם : ויראו כל מצרים את הרעה הזאת אשר עליהם פתאום ויצעקו כל מצרים בקול רם : ויבנו כל משפחות מצרים כלילח ההוא איש על בנו ואיש על במו בכוריהם ותשמע מהפפת מצרים כלילח ההוא למרחוק : ותצא בתיה כח פרעה עם חסלך כלילח החוא לבקש את משה ואת אהרן כבתיהם וימצאו אותם בבתיהם איכלים ושומים ושכחים עם כל ישראל : ותאמר בתיה אל משה חלא זה יהיה נכול המוב אשר עשיתי אליך אשר גדלתך ואשר טפחתך ותבואו

ותבואו עלי ועל בית אבי הרעה הזאת : ויאמר אליה משה חלא עשר בכות אשר הביא יי על כל מצרים ההגיו אליך : ע מכלם אם באה אליך אחת מהן ותאמר לא : ויאמר אליה משה גם לי את בכורת לאפך הנך לא תמותו לא ובואלך רע באוך מצרים : ותאמר ומה יתרון לי אחרי אשר ראיתי את חסלך אחי וכל ביתו עבדיו וברעה הזאת אשר ביתו כל בכוריהם עם כל בכורי מצרים : ותאמר אליה משה חלא אחיך ופיתו ועברו משפחות מצרים לא שמעו אל דברי יי על כן באה עליהם הרעה הזאת : ופרעה מלך מצרים נשקלפני משה ואהרן ומקצת בני ישראל אשר היו אתם בפקוד : החוא ותחנן אליהם לאמר : קמו וקחו את אחיהם כל בני ישראל אשר בארץ וצאנם ונקרם וכל אשר להם לא ישאירו דבר אך העתירו אל יי אלהיהם בערי : ויאמר משה אל פרעה הגה גם אתה בכור לאמך אך אל תירא כי לא תמות כי צוה יי להחיותך בעבור הלואתך כחו הגדול וירועו הנטויה החוקה : ויצו ארעה לשלח את בני ישראל ותחוקו כל מצרים לשלחם אמרו כלנו בתים :

א"ת עתן נספר בתוכת יוסף אשר לי אשר כתבתיעל עכוק ותחוק סגרי על העם ופן ויקח העם את בנקו כוונתי וישראל עמו כדכ' פשה וכו' כי אשר פראיתי סה פכתו פאן פסח לבני ויגל כנודי כי סמחת לבני כונתי למס ספתו נספר הזם :

וישלח כל מצרי את ישראל כעושר רב מאד וצאן ובקר וסגדנו בשבועת יי בינו וכן אברה אבינו : ויתמהוהו סכניו וישראל לצא כליל ויהי בבוא א"ת המצרי להוציאם ויאפ' איהם הגנני אנהכני נצא הליל : וישאו בני ישראל מפצרי כליו כסף וכליו וה' ושמלו ויגצלו בני ישראל את מצרי : וימחר משה ויקוילך אנהל מצרי ועל משם את איון יוסף ויקח אורו עמו : וגם כל בני ישראל חצו ואיש איש את

פר עמות

כל ישראל ללכת בצרימה ותאורו לכלחם עם ישראל : יחוק לואת לב בני ישראל על הצרים וילחמו וישראל עם שרי הצרים : והגבר יוד בני ישראל על מצרים אמת פכה גדולה : ותכבד הפלחמה על פצרים אמתו כל הצרים לפני בני ישראל כי כגו מהם רבים ביר ישראל * וולכו שרי פרעה מצרימה וינידו לפרעה לאמר ברחו בני ישראל להם ולא יסעו לשונם בצרימה וכואת וזא דברו אלינו בשהתאחרן :

אשר תציעו גזם סונן ססיה ויגד למך מצרים כי גרם העסותי תח סלחם חק יאמרו בנת לא ססות בדכרזם סספר * דוק

וישמע פרעה את הדבר והחיה הפך לבנו וילב כל צבאו על ישראל וינחמו כי שלחו את ישראל ואכרו כל יצרי פרעה לרדוף אחרי בני ישראל לחשיבם לסבלתם : ויאמרו איש אל אריו פח גת ציינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויחוק לואת לב כל מצרים לרדוף אחרי ישראל כי חפץ יז להפיל את כל מצרים בתוך ים סוף * ויקם פרעה ויאמר מרובא ויצו ילכבו את כל פצרים לאנוח איש כי אם המך והנטיט * ויצא אל מצרי קם פרעה לרדוף את בני ישראל ותהי טחנה מצרים כחנה גדול מאד וכבד נעשר מאות אלף איש : ותלך כל חסחנת הגאת וירדפו אחרי בני ישראל להשיבם בצרימה וישנו את ישראל וישלחו את ישראל אל ים סוף : וישאו בני ישראל את עיניהם ויראו חנה בל מצרים ורדפו אחריהם ויראו בני ישראל מאד מפניהם ויצעקו בני ישראל לוי * ותחלקו כל בני ישראל לפני מצרים לארבע ראשים ותחלקו אל דבריהם כי ירא את מצרים ומשה ירבר אללהם אל בל אחת זאחה : הראש האחת בני ראובן ושמוען יששכר ויאמר להפיל את נפשם בים כי יראו באר מפני כל פצריהם : האמר ליהם משה אל תיראו התיצבו וראו אישונת יז

אשר

צרון אמתו לצו יש ארון שבטו עמי : ייסזו בני ישראל מפרעסס סכותה בשש מאות אלף רגלי הנצרים ולכד בטעם ונשיחם : יגם ערכרב עלה אדם וצאן ופקר פקנה ככר פאר * ופוש' גני ישראל אשר יצבו בארץ פצרים כענהה קשח עשר שנים ופוזתים שנה * ויהי מקץ עשר שנים ומאזים פכה ויצא יז את בני ישראל ממצרים ביר חוקה * וסעו בני ישראל ממצרים וישען ופארץ רעסס ויחנו בסוכות בחמשה עשר אום לחדש חרשון * ומצרי מקריו את כל בכוריהם אשר הבילו ויקברו כל מצרים כל חלליהם שלש עשרה * וישעו בני ישראל במסכות ויחנו באיחם בקצח חפבר * ויהי ביום חשילשי אחרו קני מצרים את בכוריהם ויקמו אנשים רבים ומצרים וילכו אחרי ישראל להשיבם למצרים : כי נהא על אשר שלחו את ישראל מצודתם : ויאמרו איש אל רעו * הלא פשה וקנה דברו * פרע לאמר דרך שלשם ימינך במדלונכינו לוי אלתימ * וצ הנשימה אליהם בבקר להשיבם והיה אם שובו שובו אתנו מצרים * ארונונידנו כי אפונה אדם * ואם לא ישובו ונלחמה אתם והשינו ונג כח גדול ומד חקה * וישכימו בקר כל שיר פרעה ויעם בשבע מאות אלף איש ויצאו מצרי ביום ההוא ויכאו עד המקם אשר שצבו ישראל * ויראו כל מצריהנה משתואחרן וכל בני ישראל עינים לפני ההדות אכלים ושוקם ותנגים את חגילי : ויאמרו כל מצרים ל בני ישראל הלא אמרתי דרך שלשת ימים נלך בסרבר ונכחנו לאלהינו גסנו * ועתה הלא זה חציה ישים היום חלבים פרוס אף אתם שמים אל אדונכם : וינן פשה ויאהרן ויאמרו אללהם כי חצר הנד יז * זינו בנו לאמר לאתם יצו לשכ עור בצרימה : כי אם אל ארץ וכת חלב דבש נלכז לנו באשר נשכ ניו אלהינו לאנונינו יתת לנו * ויראו כל שרי מצרים כי לא שמוז אליהם

כל

פרשת שמות

אשר יצטח לכם היום הזה : הראש השנית בני זבולון ובנימין ונפתלי ואשרן לשוב מצרים עם מצרים : ויאמר אליהם משה אל תיראו כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראות עוד עד עולם : הראש השלישית בני יהודה ובני יוסף ויאמרו ללכת לקראת מצרים להלחם אצלם : ויאמר אליהם משה עמדו בסעמרבם כי ילי ולחם לחם ועתה תחיהו : והראש הרביעית בני לוי וגד ואשר ויאמרו לכא בתוך מצרי' להומם : ויאמר אליהם משה עמדו בתוך סעמרבם ואל תיראו אך קר ולי לחושית אתכם פידם : והי אחי בניוקם פשה מתוך העם ויפלל לי ויאמ' : אנא יי אלחיה כל הרץ הרועה נא עמך הוח אשר הוצאת מצרים ויאמרו כל מצרים כיניר גבורה להם ויאמרו לי טשה פה תצחק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו :

אשר הצעיר גזה מונן ססיה סהתנעק אלו כי נעק והתפלל לפני הסוית אלה ססכתונ קנר סס :

ואתח נטה את מטך על חייט ובקעתו ויגברו בני ישראל בתוכו : ויעש בן וושם בסטהו על הים ויבקעתו : ויקרעו מיוסף לשהים עשר קרעים ועברו בני ישראל בתוך הים ברגליהם כנעלות כאשר יעבור האד' באורח סלעה : וראה לי בני ישראל את נפלאותו בצפרי' ונתן הים ביד משה ואהרן : והי בכואו בני ישראל היפחה ויבואו מצרי' אחריהם וישכנו מוי הים עליהם : ויטבעו כלם במים ולא נותר מהם איש זולתי פרע' מלך מצרי' : אשר נתן תורה לוי ויאמן בו על כן לא הפיתו לי בעת ההיא עם מצרים : ויצו לי מלאך ויוציאהו מכין המצרים וישליכהו ארצה מינה זימלוק גלית ויבי' רבים : ויושע לי ביום ההוא את ישראל ביד מצרים ויראו כל בני ישראל כי פתחו כל מצרי' ויראו את ידי הנהד'יה אשר עשה במצרי' גבים : אזו שיר בשה ובני ישראל את השניה הזאת

הזאת לוי מוז הפול יי את מצרים לפני הם : ויאפרו כל ישראל בשירה לאמר אשירה לוי כי גאהנאח סוס ורוכבו רפח כים הנח כהונה על ספר תורת האלהים : והי אחרי כן ויסעו בני ישראל ויחנו במרם : ויחן לי אל בני ישראל חקים ומשפטים כמקום החוא בפרה ויצו לי את בני ישראל ללכת בכל דרכיו ולעמד אוח' ויסעו מפרה ויבאו לימה ובלים שתיס עשר/ עינות מום ושכני' תמיס : ויחנו שם בני ישראל על המים : ויסעו פאילי' חבאו לי מדבר סן בהפשה עשר יום לחורש השני לצאתם ממצרים : בעת ההיא נתן לי את חמן אל בני ישראל לאכול ויפטר לי אל בני ישראל לחם מן השמים יום יום : ויאכלו בני ישראל את חמן ארבעים שנה כלימי היותם במדבר עד כואס ארצה כנען לרשתה : ויסעו מפרבר סן ויחנו באלוש : ויסעו מאלוש ויהנו ברפידים : והי בהווא בני ישראל ברפידים ויבא עליהם עמלק בן אליפו בן עשו אחי צפן למלחמה עם ישראל : ויביא את גלף ושפאניס רבוא איש קוסמים וכעלי' ואוב ויצרוך מלחמה עם ישראל ברפידים : וילח' בני ישראל מלחמה רבה וחקקה ותן לי את עמלק ואת עמו ביד משה ובני ישראל וביד יהושע בן נון האפרחי פשרת משה וינן בני ישראל את עמלק ואת עמו לפני חרב אך מלחמה חזקה היתה המלחמה החיא על בני ישראל : ויאפר לי אל משה כתוב לך את הדבר הזה זכרון בספר ושמם ביד יהושע בן נון משרתך : וצוית את בני ישראל לאמר בבואכם ארצה כנען מחה תפחה את זכר עמלק מהחם השמים : ויעש בן משה ויקח הספר ויכתוב עליו את הדברים האלה לאמר : זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך כצאתכם ממצרים : אשר קרך בדרך ויוגב כך כל הנחשלי' אחריו ואתה עיף וינן ולא ירא אלהים : והי בהניח לך לי אלהיך טבל אויבך ססכיב בארץ אשר לי אלהיך נתן לך זכ' ה' לרשונה

7

פרשת שמות

ונתתה חיה לזאכלכסן הארץ עם קשה עורף
 הוא * והל משה את פניו והתפלל אל לי בעד
 הצב על אודני הצל אשר עש' וירד צהרי כן
 משה בן חהר וכידו שני לוחות האבן אשר נתן לו
 להים לצות את ישראל * והיו כאשר קרב משה
 להכה וירא את הצל אשר עשו העם ויהר אף
 משה ויטבר את הלוחות תחת ההר * וכא משה
 והפכה וקח אה הצל ושרפה באש ויטח ער
 אשר דק ויר על הפס וישק את ישראל * ויפחו
 מן העם איש כתר שנה בשלשם לשי איש אשר
 עשו את הצל * והיו מכהות ויאפר משה אגלה
 לי אולי אכפרה בעד חטאתכם אשר חטאתם
 לי * ועל משה עוד לי וישבעים לי ארבעים
 יום וארבעים לילה * והיו משה מבקש את לי בעד
 בני ישראל את ארבעי הים משמע לי להפלת משי
 חתהר לי כי בעד ישראל * אודבר לי אל משה
 לפסול שני לוחות אבנים לחצול: אל לי לכתוב
 עליהם את עשרת הדברים * ועש כן כשחזיר
 ויפסול שני לוחות ויעל להם לי ויכתוב לי
 על הלוחות את עשרת הדברים * ויש עוד משה
 עם לי ארבעים יום וארבעים לילה וילמד לי עוד
 חקים ומשפטים לישראל * ויצוה לי בני ישראל
 לעשות לי משכן לשכן שמו כתוב הראה לי את
 תכנית המשכן ואת תבנית כל בלי * וירא מקץ
 ח-רבעים יום וירד משה מן ההר ושני לוחי בידו
 * ויבא משה לי בני ישראל וידבר להם את כל דברי
 לי וילמד להם תורן חקים ומשפטים אשר צוה לי
 * וירד משה לי בני ישראל את דבר לי לעשות לו
 משכן לטון כמך בני ישראל * וישמח העם שמחה
 גדולה עד פאר על כל חטובת אשר דבר לי להם
 ביד משה ויאמרו כל אשר דבר לי לך בן נעשה *
 ויקרא כל העם כאיש אחד וידברו אל משכן לי
 ויבאו כל איש ואיש את תרומת לי לפלאכת
 המשכן לכל עבודתו ויבאו כל בני ישראל איש
 סבל הגמצא בירו לפלאכת משכן לי וחכוכסף
 ונחשת

לישחת תמדה את זכר עמלק מיתח השפיל לא
 תשכה * והיה חמלק אשר יחאל של עמלק
 ועל זכרו על זרעו אביו אדרו פנצמי והברתו אותו
 מקרב נפיו * ויכתוב משה את כל הדברים
 הלל בספר ויצא את בני ישראל על כל הדברים
 האלה * ויסעו בני ישראל מלפניו ויחזו במדבר
 סיני כחדש השלישי לצאתם מצרים * בעת
 ההוא בא רעול חמדוני ותן משה עם צפורה
 פאו ושני בניה כי שמע את נפלאות לי אשר עשה
 לישראל אשר הציל אותם מיד מצרים * ויבא
 יארו אל משה להדבר אשר הוא חונח עם הר
 האלים * וצא משה לקראת חתנו ככבוד גדול
 וכל ישראל עמו ושכח חתנו בקרב ישראל ויבא
 רביס וידע יתרו את לי מהם הוא והלאה *
 והיו בחדש השלישי לצאת בני ישראל מצרים
 פשט יצרו ונתן לי ישראל את עשרת הדברים
 בחד סיני * וישמע כל ישראל את כל הדברים
 הלל וישמח כל ישראל ביו ביום ההוא *
 וישכן כבוד לי על הר סיני וקרא אל משה ויבא
 משה בהיק העני ועל להר * והיו משה בהר
 ארבעים יום וארבעי לילה לחם לא אכל ומים לא
 שתה וילמדו לי חקים ומשפטים להורות את פני
 ישראל * ויכתוב לי את עשרת הדברים אשר
 צות את בני ישראל על שני לוחות אבנים להתח
 אל משה לצות את בני ישראל * והיו מקץ
 ארבעים יום וארבעים לילה ככלת לי לדבר אל
 משה בהר סיני ותן אל משה את לוחות האבן
 כתובים באש ע אלהים * ובני ישראל ראו כי
 כושש משה ליר מן ההר וקהלו על אהרן לאמר
 האיש משה לא ידעת מה היה לו * עתה קום
 עשה לנו אלהים אשר לכו לפנינו ולא תבוא *
 וירא אהרן מהגם פאר ויצו ויבאו לו וחב לעשה
 עגל מסכה אל העם * ויאמר לי משה מרם
 רדמון חרה לך רד בו שחת עמך אשר הוצאת
 מצרים * כי עשן להם עגל מסכה וישתחו לו
 ועמד

ועם : ויהי כל הקרבנות אשר הקריבו אדם ציט
 במוקד קצרת כסף אחת מאה ושלשם בשקל פזקל פזק
 אחד כסף שבעי שקל בשקל הקדש שניה מולאים
 מולת כלולה בשכין למנתח * כף אחת עשרה ודב
 פסקלה מלאה קטרה * פר אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחין שנתו לצולה * ושעיר עזים אהל להטע *
 ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודי
 חמשה כבשים בני שנה חמשה : ככה יעשו ויום
 וזכ שנים עשר נשיא ישראל איש איש עמו * ויהי
 אחרי כן טום שלשה עשר לחדש יעצו משה את
 בני ישראל לעשו הפסח : ויעשו בני ישראל את הפסח
 בפוער * בארבעה עשר יום לחדש כאשר צוה יי
 את משה בן עשו בני ישראל ובחדש השט באחד
 לחדש דבר לייא משה לאמר * שאל את ראש כל
 זכר לבני ישראל מבין עשרי שמת ומעל אתה ואהרן
 אחיך ושנים עשר נשיא ישראל * ויעש כן פשה
 ויבא אהרן ושנים עשר נשיא ישראל ופקדו :
 בני ישראל במדבר סיני : ויהיו כל בני ישראל
 לבית אבותם פכן עשרים שנה ומעלה שש מאת
 אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים : ובני
 לוי לא הפקדו בחיך בני ישראל אחיהם : ומספר
 כל זכר לבני ישראל פכן חרש ומעלה שני ועשרים
 אלף ושלשת ושבעים ומאתים : ופקודי בני לוי
 פכן חרש ומעלה שנים ועשרים אלף : וחתן
 משה את חכהנים ואת הלויים איש איש על
 עבודתו ועל פשוטו * לעבוד את בשכין
 אהל פוער כאשר צוה יי את משה ובעשירי
 יום לחדש נגלה הענן מעל משכן חרות
 * בעת החיא נסעו בני ישראל למסעיהם
 מפדבר סיני : וילכו דרך שלשת ימים
 וישכון הענן בפדבר פארן שעה דרר צף וי
 בישראל : כי חכיעטו את יי בשאלם
 מפגו בשר לאכול * וישמע יי בקולם
 ויאן להם בשר ויאכלדו חרש ימים :
 ואחרי כן חרה אף יי בהם ויך
 בהם

לחשת וכל דבר אשר יעשה במשכן : וזכרו כל
 החכמיה הנשים באלטכ' ויעשו את משכן יי בכל
 אשר צוה יי איש ארמפלא כמו אשר הפח עושים
 * יעשו כל חכם לב את המשכן ואת כל כליו כל
 כלי עבודה מלאכה הקדש כאשר צוה יי את משה
 * ותכל כל עבודת משכן אהל פוער פקץ חמשה
 חרשי ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה
 * ויביאו את המשכן * משה ואת כל כליו כפראת
 אשר הראה יי את משה בן עשו בני ישראל : וירא
 משה את המלאכה ויחיה עשו אהיה כאשר צוה יי
 אהיו ויכין אותם פשה :

ספר ויקרא

ויקרא בחדש השטס עשר בקשרים ושלשה
 בחדש וקח משה את אהרן ואת בני
 אל כיסים את הבגדי ויפשח אותם ויעש להם כאשר
 צוה יי אותו : ויקרב משה את כל הקרבנות כאשר
 צוה יי אותו ביום הראה * ואחרי כן לקח משה את
 אהרן ואת בניו ואמר ליה פתח אהל פוער השבו
 שכעת יביא ולא תצאו כי בן צויתי : ויעש אהרן
 וקיע את כל מש' צוה יי ביד משה וישבו פת' אהל
 פוער שכעת יביא : ויריב ב' השמיני באחד לחדש
 הראשון בשנת השנית לצאת בני ישראל ממצרים
 ויקח משה את המשכן * ויקח משה את כל כליו
 אהל פוער וכל כליו המשכן ויעש ככל אשר צוה יי
 אותו : ויקרא משה לאהרן * כנו וקריבו את
 העולה ואת החטאת לחם ולבני ישראל כאשר צוה
 יי את משה ביום ההוא לקחו שני בני אהרן נדב
 וצבדיאש ורה וקריבו לפני יי אשר לא צוה אות'
 ותצא אש מפני יי * ואכל אותם ויפנהו לפני יי
 ביום ההוא : אהחלו נשיא בני ישראל ביום ההוא
 במקם כלות משה להיזם את המשכן להקריב את
 קרבנותיהם לפני יי להגות המזבח ויקריבו את
 ק' בע' ח' נשיא אחד ליום נשיא לשם שנים עשר
 יום

את מואב ואת מלכך האמרי :
 וסיחון יצא עם כל חילו וילך אל מואב ולחם בם
 ויבנינום ויתנם לי בירו * והיה רוג סיחון את מלך
 מואב : ויקח סיחון את כל ערי מואב במלחמה
 וגם את חשבון לקח מהם כי חשבון מצרי מואב
 הוא * וישם סיחון את שריו ואת גדוליו כחשבון
 והיה חשבון לס' חון בימים ההם : על בני אמרו
 המושלים בעור ובלעם בנו כדברים חאלה לאמר
 בואו חשבון תכנה ותכונן עיר סיחון : אוי לך
 מואב אברת עם כפוש הגה כמובה על ספר תורת
 הגוים : והיה כאשר נצח סיחון את מואב
 וישם שומרים בערים אשר לקח מאת מואב *
 ובני מואב נפלו הרבה במלחמת ביד סיחון וישב
 מהם שבי גדול במסובנות : והיה רוג מלכך
 ויפן סיחון וישב לו אל ארצו : והיה סיחון מתנות
 רבו וקטנות : נס' וזה אל בעור ואל בלעם בנו
 ושלחם וילכו אדם נהרים אל מקומם : ואל
 ארצם : בעת ההיא עברו כל בני ישראל
 בדרך מדבר מואב וישבו ויסוב את מדבר אדום
 : ויבאו כל העדה מדבר צין בחדש הראשון
 בשנת הארבעים לצאתם ממצרים : וישבו
 שם בני ישראל בקדש מדבר סין וזממת שם מרים
 וזקכו שם * בעת ההיא שלח משה מלאכים
 אל הדי' מלך אדום לאמר : כה אמר אחיך
 ישראל אעברה נא בארצך לא נעבור בשדה
 ובכרם לא נשתה מי יאר דרך המלך נלך *
 ויאמר אל אדום לא מעורכי ויצא אדום
 לקראת בני ישראל בעם כבד : ויסאנו בני
 עשו נתון את בני ישראל לעבור בארצם ויט
 ישראל פעלו ולא לחמו אתם : ויסעו בני
 ישראל מעל בני עשו מקדש ויבואו כל העדה הר
 חתה : בעת ההיא דבר יואל משה אומר אל
 אהרן אחיך ואסף שם כי לא יבוא אל הארץ אשר
 כתת לי בני ישראל : ועל אהרן כדבר יואל
 חד חתה ויסת שם בשנת הארבעים כחודש
 החמישי

החמישי באחד לחודש * ואהרן בן מאת שנה
 וצטרים ושלש שנים במתו כהר ההר : וישמע
 הכנעני מלך ערר וישב חגב כי בא ישראל דרך
 האתרים ויערך את חלול להלחם בישראל :
 וייראו בני ישראל מאד מפניו כי חיל גדול וכבוד
 מאד לו : ויתנולב בני ישראל לשוב מצרימה *
 וישבו בני ישראל אח דיהם כמהלך שלשת ימים
 עד מוסירת בני עקן כי יראו להם מאד מפני
 מלך ערר : ולא יכלו בני ישראל ללכת לעוב
 אל מקומם וישבו בבני עקן שלשים יום *
 והיה כראות בני לוי כי לא אבו בני ישראל לשוב
 ויקנאו אל יויקפו וילחמו את ישראל אחיהם :
 והיה רוג פהם עם רב ונשינום בחוקה אל כל קומם
 הר ההר : והיה שובם במלך ערר עורנו עורך
 צבאו למלחמה לקראת ישראל : וידר ישראל
 נדר לאמר אם נתון חתן את העם הזה בידו
 והחיתנו את עריהם * וישמע יויקפו ישראל
 ויחן את הכנעני בידם וחרם אתהם ואת עריהם
 ויקרא שם חמקום חרמה : ויסעו בני ישראל
 מהר ההר ויחמו אבות * ויסעו מאונות ויהנו
 בעי העברים בגבל מואב * וישלה בני
 ישראל אל מואב לאמר נעברה נא בארצך ער
 מקומי * ולא אבו בני מואב נתן את ישראל
 עבור בארצם כי יראו בני מואב מאד : פן
 יעשו להם בני ישראל כאשר עשה להם סיחון
 מלך האמורי אשר לקח את ארצם והיה רוג פהם
 רבים : על כן לא נתן מואב את ישראל
 עבור בארצו ולי צוה את בני ישראל לאמר
 לבלתי הלחם במואב וישראל פעל מואב :
 ויסעו בני ישראל מגבל מואב ויבואו בעבר
 ארין בגבל מואב בין מואב ובין האמורי :
 ויחמו בגבל סיחון מלך האמורי כמדבר קדמוח :
 וישלחו בני ישראל מלאכים אל סיחון מלך
 האמורי לאמר : נעברה נא בארצך לא נטח
 בשדה ובכרם לא נשתה מי באר דרך המלך נלך
 עד

ספר במדבר

כן שלח משה מבני ישראל לרגל ארץ ענבים
 יצור היתה קריה עליוח פאר * ולכו הכרנלים
 יצור וירגלו אותה ויבטחו הפרגלים ביו וחלבו
 רב כאנשי עזר * ולפחו האנשים ההכא
 יצורו את בנוחיה ויחנכו לידם וירישו את
 האפורה אשר שם : ויקחו בני ישראל את
 שני מלכי האפורה אשר שם * לקחו בני ישראל
 ארץ שני מלכי האפורה ששים עיר אשר בעבר
 הירדן פנחל ארץ עד הר הרמון ויפסו בני ישראל
 ויפואו בערנל מואב אשר מצפו לירדן וירדו *
 וישמעו בני מואב את כל הרעה אשר עשו בני
 ישראל אל שני מלכי האפורה ואל עון
 ויראו כל אנשי מואב מפני בני ישראל מאד *
 ויאפרו זקנו מואב הנת שני מלכי האפורה סיחון
 וצוג הדוקים מכל מלכי הארץ לא עמרו בפני בני
 ישראל ואך נעמדו בפניה אהנו : הלא שלוח שלהו
 אלינו מרם זה לצמר פארצנו לדרכם ולא עובנו
 אותם עתה ישובו אלינו כחרנם הקשה והשכיח *
 ויחננו את ישראל ויפנו סיחון : ויקץ מואב מפני
 בני ישראל וירצו מאד נהם ויחננו מה לעשות
 אל בני ישראל * ויאפרו זקנו מואב ויקחו איש
 מינשיהם את בלק בן צפור הימאני ומליכוהו
 עליוחם בעת ההוא ובלק איש חכם פאר : ויקובץ
 וקני מואב ושלח אל בני פדן לעשות אתם
 שלום : בני מלחמה גדולה ושנאה היתה בין מואב
 ובין פדן כמליהם : כומוי הדד בן ביד פלך אדום
 חסבה את פדן כשרח מואב עד הימים ההם *
 וישלחו בני מואב אל בני פדן ויעשו אתם שלום
 ויכואו קני פדן ארץ מואב לשלום בני פדן :
 ויחננו זקנו מואב וקני פדן מה לעשות להם
 להציל את נפשם מישראל : ויאפרו כל בני מואב
 וקני פדן עתה ילחמו בני ישראל את כל סיכוחיני
 כלחוק השנר את ורק השדה כזאת וכזאת עמו
 לשני מלכי האפורה החוקים * ויאפרו וקני פדן
 ומואב שפענו כי בעת אשר הלחם אתכם סיחון

פלך

עד עכרנו את גמליך : ולעגנו סיחון את ישראל
 שצור ויקבץ סיחון את כל עם העמורי ויצא
 המדברה לקראת בני ישראל ולחם כישראל
 והצח : ויתן יו את סיחון מלך האפורה בני
 ישראל וקי ישראל את כל עם סיחון לפי חרם
 וינקום את נקמת מואב : וירשו בני ישראל את
 ארץ סיחון מארנון עד יבוק עד בני עמון ויקחו את
 כל שלל הצרים * ויחוק ישראל את כל הצרים
 האלה וישב ישראל בכל ערי האפורה * ויאמר
 כל בני ישראל להלחם את בני עמון לקחת את
 כל ארצם גם הפה * ויאמר לו אל בני ישראל
 אל מצר את בני עמון ואל חתנר כם כלחמה כו
 לא אתן לכם פארצם מואב * וישמעו בני
 ישראל את דבר לו לא נלחמו את בני עמון :
 ויפנו בני ישראל ויעלו דרך הבשן ארץ צוג מלך
 הבשן : ויצאו עת מלך ח : ויקרא את ישראל
 למלחמה ונפשו אנשים הרבה גבורי חיל ויר חוקת
 מאד פקם האפורה * ושגן מלך הבשן אוס גבור
 חיל פאר ויקצרו בני גבור פאר ויחר גבור מפני
 : ויאמר עני בלכו הגת כל פחנח ישראל פהלך
 שלש פרסאית עתה אמיחם באחת בלא חרב
 בלא חנית * ועל עוג חרה ויחצה ויקח שש
 אכן אחת גדולה ארכה שלש פרסאות וישק
 אותה על ראשו ויאמר להשליך על מחנה בני
 ישראל להכות את כל ישראל באבן היא *
 ויבוא מלאך יו ויקבץ את האבן הרוא מעל ראש
 עוג וירד האבן כצואר עוג ויפול עוג לארץ
 סוכר האבן בצוארו : בעת ההוא אמר יו
 אל בני ישראל אל חוראו פנינו בני בודכם נחמי
 איתו ואת כל עמו ואת כל ארצו ועשיתם לו
 כאשר עשיתם לסיחון : וירד אליו משה גם
 פתי מספר מפני ישראל וך משה ת עוג כמטה
 אל קיסולו רגלו ויבחרוהו : ויחרי בן רפנו
 בני ישראל את בני עוג ואת כל עמו ויכוס
 ויבזקו עד בלתי השאיר לקח שריד * ויחרי

בן

מלך האמורי ונברידו זליכם ויקח את ארצכם
 כי שלח א בצור בן יניס וכל עם פנו מארס נחרי
 ויבואו וקללו אשכם על בן גברתיד ס חן כהם
 ולבנו את ארצכם ז ונתה שלחו נשגם אדם
 א בלעם בנו מי חמץ עורפו בארצו ונתת לו שירו
 ויצא וקלל את כל העצ אשר יראתם מפניהם
 וישמעו קני מואב את חרבר הוה ויטכ בני חמץ
 לשלוח אל בלעם בן בעור וישלח בלק בן צעור
 מלך מואב בלאבים אל בלעם לאמר ז הנה עם
 יצא ממצרי חמץ כסאת עין כל הארץ והוא קשב
 פמנולי ונתת לכח נא אפה לי אותו כי עצום הוא
 מפני אולי איכל לחלחם כו מרשתיו כי שמעתי
 את אשר תכרך מבורך ואשר תאור יאר : וילכו
 מלאבי בלק אל בלעם ויביאו את בלעם לקלל את
 העם לחלחם את מואב * ויבוא בלעם אל בלק
 לקלל את ישראל ויאמר לי אל בלעם לא תאור את
 העם כי ברוך הוא : ויסת בלק את בלעם לקלל את
 ישראל יוס יוס ולא שמע בלעם א בלק פפניו דבר
 לי אשר דבר אל בלעם : וירא בלק כולא אכח
 בלעם אל דברו ויקס וילך א מקומו וגם בלעם שב
 אל ארצו וילך פושם פרינו : ובני ישראל נסעו
 מצרימת מואב ויחנו על הירדן מבית השימעה
 עד אכל השמים בקצח עריבת מואב ויהי בשבת
 בני ישראל כנחל השמים ויחלו לזנות אל כנות
 מואב * וישו בני ישראל לפני מואב ובני מואב
 תקצ מה ליחם נגר מחנה בני ישראל ויראו בני
 מואב מפני ישראל ויקחו בני מואב את כל בנותיהם
 וכל נשיחם חפיות הואר וזמות המראת וילבשו
 אותם כסף וחתכו בגדים יקרים : וישיבו בני מואב
 את הנשים חרנה פתח אהליה לפען ראות אותם
 בני ישראל ויפנו אליהן ולא לחמו את מואב :
 ונעשו כל בני מואב את הדבר הזה א בני ישראל
 וישיבו לארצת בתוואיש את אשתו פת אהלי יוכל
 בני ישראל ראו את מעשה בני מואב וישנו כני
 ישראל אל בנות מואב ותאזו להן וילכו אליהן :

והי

ויהי בכח העכרי א פתח אהלי מואב ויראת את כח
 מואב וחמדו את כלם וידבר עמה פתח אהלי את
 אשר יחנן ויהי בדברם ויבואו א הם כל אנשי
 חנהל ידבר א העכרי מלבים הלה : הלא אתם
 ידעת כי אחים אנחנו בלמיאד בני לוס וכני
 אברה אדיו ולמה לא תשמו אכלו ולמה לא תאכלו
 את לחמינו ואת זבחינו ויהי כי ירבו עליו בני מואב
 סד כריה וחסיתו ואתו כחלקת דפריהם והגשיבוהו
 האהלה ופכו לו זבחינו לזואכל מזבחם ומלחמם
 ותגלו לו יין וישתה השגרות וישפו לפניו נערה
 יפה ונש' ב'ח כרצונו : ולא ילע כי שמה יין הרבה
 פכהו נשו בני ישראל במקום ההוא כנחל חשמים
 ויחר אפיי ישראל על חרבה הוה וישלח דהם פנפה
 וימותו מישראל ארכ' צערי אף א : והנה איש
 שחר מבני שמעון וצרי בן סלוא שמו ויקרב א
 חכדיני לכובי בת אור מל' מדין לעני כל בני ישראל
 וירא פנחם בן צעור בן אהרן הבחן את חרב' הרע
 הוה אשר עשה זמרי ויקח רופח ויקס וילך
 אחריה וידקור את שניהם ויהרגם ותצצר חפגפה
 מעל בני ישראל בעת ההוא אחרי הסגפ' ויאמר לי
 א נשה וף א צד בן אחרן המהן לאמר : שאות
 ראש מל עדת בני ישראל חכן צערי' שנה ופעלת
 פל יוצא צמא ויפקדו משה ואלעזר את בני ישראל
 לשפחותיהם והוא פקודי כל ישראל שבע מאו' אף
 וטבע סאות ושלשים : ופקודי בני לוי מבן חרש
 ומצלח כ'ג אף ובלא לאחיה איש מפקודי משה
 ואהרן אשר פקדו במדב' סיני כי צפילי להם מות
 יפוחו במדבר מפוחו בלם ולא נחת פחם איש כי
 אם כלב בן יפונה ויחושע בן נון : והיה אחרי בן
 ויאמר לי א משה אמור א בני ישראל לנקום את
 מדין את נק' את אחיהם בני ישראל : ועש כן משח
 ויתכרו בני ישראל אתם י'ב אף אף אחד לפטח
 וילכו מדניהו ויצבאו בני ישראל על מדין ויחרגו כל
 זכר וגם את חמשת נסוכי מדין ואת בלע' בן בעור
 חוגו כחרב : וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת

ספר אלה הרברים

העכרים ומות שם והאסף אל עמך כאשר
 נאסף אהרן אחיך : ועל משה כאשר
 צוהו ליהנות שם כארץ מואב על פי יי
 בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 ויבכו בני ישראל את משה בערבנות
 פואב שלשים יום ויחמו ויבי
 בכי אבל משה :

טעם ואת כל בהמתם ואת כל אשר להם
 ויקחו את כל הטלל ואת כל המלקוח
 ויביאו אותו אל משה ואל אלזראל ערבות
 מואב : ויצאו משה ואלעזר וכל נשיאי
 הקדה לקראתם בשבחה : ויחצו
 את כל שלל מדין וינקמו בני
 ישראל ממדין את נקמת
 אחיכם בני
 ישראל :

ספר אלה הרברים

ספר יהושע

בעתי הריא אמר יי אל משה הן
 קרנו ויניק לפות קח לך את
 את יהושע בן נון משרתיך והמייצבתם באהל
 פועד ויצונו ויגש משה בן : וירא יי באהל
 בעמוד ענן ויגמור עמוד הענן על משה
 האהל : ויצו יי את יהושע בן נון ויאמר
 לו חוק ואמץ כי אתה תהא בני ישראל אל
 הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אחיח עכך
 : ויאמר משה אל יהושע דזק ואמץ כי
 אתה תחיל את הארץ אל בני ישראל ויי
 יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך אל מירא
 ואל תחת ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
 להם אתם ראיתם את כל הטובה אשר עשה
 לכם יי אלהיכם במדבר : ועתה שמרו
 לכם את כל דברי התורה הזאת ולכו בדרך
 יי אלהיכם אל תסורו מכל הדרך אשר צוה
 יי אתכם יסון ושפאל : ולמד כשת את
 בני ישראל חקים ופספטים והנרות לעשות
 בארץ כאשר צוהו יי : וילמד את דרך
 יי ואת תורותיו ואלא הם בתובים על ספר
 תורה הצלהים אשר נתן אל בני ישראל ביד
 משה : ויכל משה לצווח את בני ישראל
 ויאמר יי אליו לאמר : עיה אל הר
 העכרים

בעתי הריא אמר יי אל משה הן
 קרנו ויניק לפות קח לך את
 את יהושע בן נון משרתיך והמייצבתם באהל
 פועד ויצונו ויגש משה בן : וירא יי באהל
 בעמוד ענן ויגמור עמוד הענן על משה
 האהל : ויצו יי את יהושע בן נון ויאמר
 לו חוק ואמץ כי אתה תהא בני ישראל אל
 הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אחיח עכך
 : ויאמר משה אל יהושע דזק ואמץ כי
 אתה תחיל את הארץ אל בני ישראל ויי
 יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך אל מירא
 ואל תחת ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
 להם אתם ראיתם את כל הטובה אשר עשה
 לכם יי אלהיכם במדבר : ועתה שמרו
 לכם את כל דברי התורה הזאת ולכו בדרך
 יי אלהיכם אל תסורו מכל הדרך אשר צוה
 יי אתכם יסון ושפאל : ולמד כשת את
 בני ישראל חקים ופספטים והנרות לעשות
 בארץ כאשר צוהו יי : וילמד את דרך
 יי ואת תורותיו ואלא הם בתובים על ספר
 תורה הצלהים אשר נתן אל בני ישראל ביד
 משה : ויכל משה לצווח את בני ישראל
 ויאמר יי אליו לאמר : עיה אל הר
 העכרים

והשע בכקר וכל ישראל צמו וסצו. פחשטיס
 ועמור יחושצ את חרירן וכל ישראל עמו לחושצ
 בן שמונים וששים שנה כעברו צע ישראל יחרק
 ויעל חשצ פחרירן בעשור לחוש הראשון לחט
 בגלגל בקצה פחריריתו * ויעש בני ישראל
 את חושצ בגלגל כערפת יחיו בארבוה עשר
 לחוש ככאוב בתורת משה ויעבד חסן בעל
 חרצו במחרת חספח ולא היה עוד לבני ישראל
 בן וקכלו במחצת ארץ פנין * וירוח סגרה
 ופסגרת פפני בני ישראל אין וצא האנכא *
 ויהי כחדש תעני כחוד לחוש ולאשר יו *
 יחושצ קח הנח נחלתו מירק את יחיו ואת כל
 עמיו * וסכותם את הציר כל אנשי המלחמה
 וזעקם אתו כח תעשה ששת ימים והכהטג
 יקעו בשופרות * וחת כשפצכם את קול
 חספער וירעו כל העם תרועה גדולה נפלה
 עלפנת העיר תרתיה ועל כל העם איש נגרו *
 ויעש יחושצ בן ככל אשר צוה לו וחי ביום
 השביעי וסחם את הציר שבצ פצחם והחמיש
 יתקעו בשופרות * וירח בשביעית ויאמר יהושע
 לעם חריעו כינתן לו יחיו את כל חשיר *
 אך חרם לו היה חשיר היחל אשר בהותם
 שצרו פן חרם פן חשיפו את פתח ישראל לחרם
 ועברתם אנו * וכל כסף וחבב נחשת וברזל
 קרש לירוח אמר לי יוכח * ויתקעו העם
 בשופרות וירעו תרועה גדולה ועל חשיר יחיו
 תחיתו ועל כל העם אי נגרו וילכו את חשיר
 ויהדירו את כל אשר בה מאיש עד אשר פנער
 וער וקשור ויהי חפצו לפי ח'ב * וכל חשיר
 שרעו באש רק כל כלי חספס ותהוב והתחשת
 חרבוהו נתם אנו * וישבע יהושע בעת
 חריו לאמר ארור האיש אשר יבנה את יחיו
 פכחול יסדע וכעצרו יבדל תחיה * וכן
 בן פריסן וברי בן ורח בן יחיה בעל
 פלחם וקח פן חרם ויחיהו באהל ויחיר

אף יו בישראל חיו אחריו כן כשוכני ישראל
 פשיקף את יחיו וישלח יחושצ אנשים לרגל
 גם אז הגיו להלחם בה * ויעלו חגשום
 וירגלו את חשצ וסחם ויאפרו אל ויגל עמר כל
 העם לעירק בשלש אלים איש ועלו ויבאו את
 חשצ כי מפעל איש חסד * ויעש בן יהושע
 ויעלו עמו פכני ישראל שלש אלים איש וילחפו
 עם אנשי חשצ * והכבד חפילה עס ישראל
 ויבא אנשי חשצ ישראל שלשום וששה איש ויטמו
 בני ישראל לפני אנשי חשצ * וירא יחושצ
 את הדבר הזה וקרע שפלתו ויעזל על
 פניו ויצח לפני יו הוא וקני ישראל ויעלו
 עמו על האטם * ויאמר יהושע אה יו
 לפח חפיריתו אתי חשצ חח את חרדן מה
 אומר אחריו אשר הפך ישראל צורף לגני אחריו
 * עצה ישפצו כל חספצו חשבו חרדן את
 חדכר הזה ונסכו עלינו ויהכירו את שמינו
 * ויאמר יו אל יהושע למה אלה גופל
 על פניך קם לך כי חשא ישראל וקח פן
 חרם לא אסוף לריות צפחם אם לא
 ישפירו את חרם פקרם * וקע יהושע
 ויאסוף את העם ויקרב את האורים כדבר
 לו ולכד שבש ייחדה וילכה עכן בן כרפי
 * ויאמר יהושע אל עכן חרד נא לוי בני
 פח עשית * ויאמר עכן רחמי בשלל
 אדרת שניר מוכה ופאטם שקלים כסף
 ולשון זהב חמשים שקלים פשקלו *
 ואחפדים ואקחם חנה כחדך האהל טמנים
 בארץ * וישלח יהושע אנשים וילכו
 ויקחם פאחל עכן ויביאו אותם אל יהושע
 * וקח יהושע את עכן ואת הכלים האלה
 ואת בניו ואת כנותו ואת כל אשר לו
 ויעל אותם עסק עכו * וישלח אותם
 יהושע עם באש וירגמו כל ישראל את עכן

באבני הקטן עליו זל צבגוב על ין קרא למקום
 החוא זמק עבד ושב לי סארון אפן ; ואחוי
 כן קרב יהושע על העיר ולחכתה * ויאמר
 לי אל יהושע אל תירא ואל תתג התג נחמו
 בירך את העיר ואת פלה : הוואת זמה * ועשית
 להם כאשר עשית ליריחו ולסדקה רק שללה
 ובחפאת תכיון לבם טום לבם אונב לניד
 פאחיה * ועש יהושע כדבר ליובחר מכל
 הלחמה שלשים צלף גברו חילו ושלחם
 ויארכו ליר * וצו אותם לאמר כדעתכם
 אוהנו ננוס לפני אנשי העיר כרמה וורדפו
 אחרינו מקומה סמך ולכדחם את העיר
 ועשו כן וילחם ויהי צא אנשי העיר לקראת
 ישראל והלא ידעו כי אורבים להם מאחרי
 העיר ; ויניצו והיטעו כל ישראל לפניחם
 וינסו דרך חדק בקרמה * וזמא אגיו
 העיר לכל חכם אשר בעיר לרדוף אחרי ישראל
 ויצא וילחם ; פן העיר לא בשאר אחד ועובד
 העיר פה וחרדו דפו אחרי ישראל ; וכל
 האורבים קמו מפוקם וימחרו ויבאו לסיר
 ולכירה ויציא אותה באש ; ופנו אנשי העיר
 אחריהם והקח עליה עשן העיר השומע ולא
 חיה בהם ידוע לטק הנה והנה ; והו כל
 אנשי העיר וישראל כחוד אלח מזה ואלה מזה
 חיי אותם עד בלתי השאיר לחם סריר ;
 ויהפשו בני ישראל את מלוש מלך העיר ויזכאו
 אזלו אל יהושע ויחלה יהושע על העין וימת ;
 ושוב בני ישראל אל העיר אחרי שרפה אמה
 ויבואת כל אשר בחלפי חרב * וירי פסגר
 פל המקלים מאנשי העיר פמיש צד אשחשטט
 עשר אלף ; רק בהכמה ושלל הערים באו
 לחם כדבר ילי יהושע ; וישבע כל המלכים
 אשר בצבר הירדן כל מלכו הכעני את כל
 הרעה אשר עשו בני ישראל ליריחו ולעיר ויחקצו
 יחד להלחם את ישראל אך ויטבו גבעון יראו
 להם

להם כמד ספני ישראל להלחם אתם עני ימא
 ויגשו בדרכה * ויבוא אל יהושע ואל כל ישראל
 ויאמרו אליהם פסרו רחוקה באנו עמה ברתו
 לנו ברית ; ויצרפון ויגשו גבעון על בני ישראל
 ויכררו לחם בני ישראל ; ברית ועשו לחם שלוח
 וישבעו להם נשיאי העדה ויהו * מאריכן ורעו
 כל ישראל כי ידועם הם אל יאובקדם הם
 ישטם ; אך לא הפחתום בני ישראל טאשבעו
 להם בני יהוה ח חני צמו ושואבי סים ;
 ויאמר אליהם יהושע למה רכקענו לגשת לנו
 הדבר הזה * ויעטחו לאמר כי חידד לענדך
 את כל אשר עשו ק לכל מלכי האפוד ויניצו
 סאד לפשותנו ויגש היכר הזה ; ותנם
 יהושע ביום ההוא לחטוב להם נאים גל שאוב
 לחם פים ; ויחלקם לבל שבכו ישראל לעבדים ;
 ויהו כשכנץ ארונן צדק מלך ירושלים את כל
 אשר עשו בני ישראל ליריחו ושלח אל
 הוהם מלך חברן ואל פראם מלך ירמיה ואל
 ויעי מלך לכיש ואל רביר מלך זנלן לאמר ;
 עלו אתנו וערובנו נכח את בני ישראל ואת ושבנו
 גבעון אשר השלימו את בני ישראל ; ואפפו
 ויגלו חששות מלכו האפורי עם כל פחנתם עם
 רבטאד כחול אשר על שפת הים ; ויבאו
 ויחמו כל המלכום חא'ח על גבעון ושלחו להלחם
 בחשכי גבעון ויהי כל אנשו גבעון אל יהושע
 לאמר ; עלת אלינו מחרה ויאשונו כו
 נקצו עלינו כל מלכו האפודו להלחם בנו *
 ויגלו יהושע וכל עם המלחמת פון הגללו ויבוא
 אליהם יהושע פחאם ויבכה את חמש המלכים
 והם פנה רבה ; וינחם וי לפני בני ישראל
 ויגם מכה גדולה בגבעון וירדס דוך בעלת
 בית חרון עד מקרה וינמו פפני ישראל ;
 ויהו גינס עשלך ילי עליהם אקגי ברה פון
 השמים וימוחו מהם רבים פאשו רדגו בני
 ישראל ; ונני ישראל רדפו אחריהם וייוס
 עוד

עוד בדרך חלקי ויחלוק אהלים : ויהי בהכותם
אזכר והיום נאם לערוב ואמר יהושע
לענין של העם שפשו כנבנות דרום וירח בנספך
אילון ער יקום גוי ארבו : וישפז וי בקול
יהושע וירגם השמש והצני השמים ויעמוד
שלשם וישתחצתום תם ירח עסד ולא אץ לבוא
ליום תמים : ולא היה פנוח ההוא לפני
ולאחריו לשמוע וי בקול איש כיריגלם להם
ליושאל :

אז

ירבד יהושע את השירה הנאת באם
את לי את האפורי לפני יהושע ולפני
כני ישראל : ויאמר לעיני כל ישראל רבות
עשית אמה וי פעלת גדולות מן ממון שפתי
חמרו לשפך : חסרו וכצדקו משענו שיר
חדש אשריה לך פמולת לך אופרה אתה עה
ישועתי : כל פלכי ארץ וירוך סלה רונגותה
לך יזמרו בני ישראל וירגו בישועתיך ישירו
וזמרו ונבחרתיך : עליך כסגנו יי אפרנו
אמת אלהיני כודיה לנו לפחטה לפגדל עני
פנני ארבו : אלק ועקמו ולא בישנו כך
בטחנו ונפלטנו בשונתנו אידך שמעת קולנו הצלת
בחרם גפני : הרשית לנו חסדיך נתת לנו
ישועתיך שפח לבנו כנבחרתיך : יצאת לישע
לנו גמלת ברוח את עפך פניחנו פשמי קישך
פרהלות צד הושעתנו : שפס וירח כובל עפרו
ועמנו בארך א צורינו ולימו אלימו פשפטיך :
כל רוננו ארץ צדו פלכי נים נקצו יחד בפניך
לא נעו אלא סתהתיך חפצו : קמת אלימו בארך
ותורד ועפך אפרתם כתרונך ותצילתם כחפתך
המו נויים ספחדך מטון מפלכות פרתוך מחצת
פלכי ביום אפך : שפכת עלימו ועמך חרון
אפך תשיגמו חשבת עלמו אונם ותצילתם
ברצתם : שחת פרושו בה נפלו ברשת סמנו
נלכדה רגלם : מצאת ירך לכל אויבך אשר
אפרו בחרם ירוש ארץ בורו שנט עיר מלאה
פניהם

פניחם קלון הנצח לארץ קרעתם : ואם ליומו
כחפתך ואבחרתי פניך : רצוח ארץ
ותרעש פקו רעמך עליהם לא חשבת כמות
נפשם והייתם לשאול הגנת הרופא
בספרתך כלתמו כפוחך נתחשמיחם כרד
נפלו כפאה מורג כל וקופו נבלתם כסוחה
חיתה בקיבוחנות השלכה : פפוחמו
פכניך הושגת עפך כנבחרתיך : על כן כך
ושיש למנו הגיל כפשונו בישועתיך : לשוננו
הספר נבחרתיך נשירה ונזכרה כנפלאומיך :
כי הושעתנו פצירנו פלמטנו אנדתם
פפנינו ותהרעם תחת רגלנו : כן יאבדו כל
אוויך יורשלים כפון ידוף רוח זאהניך כעץ
עלי פים שתולת : וישניחושע וכל ישראל
פמו אל השפתה חגלגלה אחרי הבות את כל
הפלכים עד בלתי השארו להם שריר :
וחפשת הפלכים נסולדם כרגלם פהש חמה
ויאחזאו כפני ויבקשו יהוש (בלון השלחמה
ולא מצאם : ויגר ליהושע אחרי כן לאמר
כמצוי הפלמים ארנם נחבאים במערה :
ואמר יהושע הפקידו אנשים על פי המערה
לשמרם פניצו ולהם ויעשוכן בני ישראל :
ויכל יהושע להכות את האפורי ויצאו ויצאנו את
חפשת הפלכים מחפצתם : ויקרא יהושע
אל כל ישראל ויאמר אל קציו הפלחטה שימו
את רגליכם על צוארי הפלכים האלה ואל
תירעו ואל תערצו : וישוכן כל קציו
הפלחטה וישוכו איש רגלו על צוארי הפלכים
האלה ויאמר יהושע ככה יעשו לי לכל ארביכם
: ויצו יהושע אחרי כן ויחרגו את הפלכים
וישליכו אותם אל המערה ושימו אבנים
גדולות אל פי המערה : וילך יהושע אחרי
כן וכל העם אשר אתו אל מקדה ביום
ההוא ויכו אותה לפי חרב : ויחרם
את העפס ואת כל אשר פה ויעש
לה

כפר יחזיק

וירדפו בני ישראל את כל המלכים האלה ואת
 כהנתם ויכנסו ויכהו ויעד בלתי חשוד להם
 שירדו יקש להם יהושע כאשר דבר אליו :
 ייטב יהושע בנות ההיא אל הצור ויכה בחרב
 ואת הצפוש אשר בה החריס וישרפו באש :
 ויצבור יהושע פקוד אל שפרון ויכה ויחרם
 אותה : ומשם עבר אל אכשף וקש לה נאשר
 עשה לשפרון : ויצבור מים אל עדילכ ויך
 את להעם אשר בה ויעש לעדילכ באשר עשה
 לאכשף ולשפרון : ויצבור פשכ אל כל
 ערי המלכים אשר הכה ויכה את כל העם אשר
 נשאר בהן ויחרם אותה : אך שלם ונהפתם
 בזו לרם בני ישראל וכל הארס הכו לאהח
 כל גשמה : כאשר צוה יי אלה בפה בן קשח
 יהושע וכל ישראל לא הפלו דבר : ויכו
 יהושע ובני ישראל את כל צרף הכנעני כצער
 צוה יי לרם ויחרגו את כל בליתם שלשים
 ואחר כלבים ויכו בני ישראל את כל צרם :
 פלבד פמלכות טחון וזוג אשר נקבר הירדן
 אשר הכה כשהגם הם עויבים ויתנכ בשה
 לראובני ולגדי ולחזי שבט הבנמי : ויהושע
 הכה את כל המלכים אשר נקבר הירדן ויפה
 ויתבך לנהלה להשעת דבמות וחזיה בשה :
 חפשי שני עשה יהושע את כל המלכים האלה
 כחבה ויהן את ערומם לישראל והארץ
 שקטה בהכלמה בכל ערי הארץ והכנענים
 : בעת הריא בעגה הפשו שנים לעבור נט
 ישראל את הירדן אחרי אשר שגטו בני ישראל
 ככלתם את הכנעני : ויקבו נגה הריא
 פלחנות גדולות חקות וצמות בין גרומ
 ובין בני כמים ולחפן בני כמים את גרומ :
 ויצא אביאנוס מלך כתיפה בשנה הדיא
 היא שנה שלשים ואחה למלכו ויר חקה
 עמו סנכוי בני ברוב וילך שניה להלחם
 אבינוס : וושבע הוד כל אום את

פנפנ

להלמכה ולעמה כאשר נשח לירחו : ויעבור
 בשם אל לבנה וילחם בה ויתנה לי כידו :
 ויכה יהושע לפי חרב ואת כל הנפש אשר כה
 ויעש לה וירמלכה כאשר עשה לער וירחו :
 ומשם עבר לכושה להלחם בה ויעל הורם מלך
 גזר לקוור את אנשו לכוש ויכה ויהושע ואת
 עמו עד בלתי השאר לו שריר : ולכוד יהושע
 את לכוש ואת כל עמה ויעש לה ככל אשר קשה
 ללבנה : ויעבור יהושע משם צלונה וילחם
 גם הצוין אותה ואת כל עמה לפי חרב :
 ומשם עבר חרונה וילחם בה וילכדה ויחרם
 אותה : וושב משם וכל ישראל עמו דגורה
 שלחם בה ויכה אתה לפי חרב : ויחרם את
 כל הנפש אשר בה לא השאר שריר ויעשה
 ולמכה כאשר עשה לירחו : ויכה יהושע
 את כל פלגי הארץ אשר פקדו ברנע וזר
 עוח וילכוד את ארם פעם אחת כיון נלחם
 לישראל : וושב יהושע וכל ישראל עמו אל
 המחנה הגלילה : בעת ההיא כשפנע יבין
 מלך חזיר את כל אשר עשה יהושע לל פלגי
 הארץ וימשח ביון ויכתוב סדן ללבן כלך
 שפרון ואל פיגול מלך אכשף ואל כל מלכי
 הארץ ויאמר : באו כחרי אליו ויעזרונו
 ויכה את בני ישראל טרם יבאו עלינו ויעשלונו
 נאשר עשה ליתר מלכי האמורי : וישפנו
 כל המלכים האלה אל דברו יבין מלך
 חזיר ויצאו הם וכל כותניה מכו עשרה מלכים
 ועמם ערב כחול אשר על שפתהים ומס
 ורכב רב סוד אשר אין חס פספך : ויבאו
 ויחזיקו על מדרום ויעו להלחם עם ישראל
 : ויאמר יי אלי יהושע אל תירא מהם כי כעת
 כחתי אמן את חללים לפניכם את סויהם תקר
 ואת מרכבותיהם חרוף באש : ויבאו
 יהושע וכל אנשי חלחמה עליהם פחאים ויכו
 בהם ופלו בים ויתנכ יי ביד בני ישראל :

וירדפו

שפר יהושע

ולחם ערים לשבת ויגדשיהם למדינתם
 ולקניניהם כאשר צוה ייאת משה כן עשו בני
 ישראל ויחלקו את הארץ בגורל בין רב
 למעט : וילכו לנחל את הארץ לגבולותיהם
 ויגדו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון כמוס :
 על פי יי נתנו לו את העיר אשר שאל את המנה
 סרה בחר אפרים ויבנה את העיר וישכבה :
 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן והושע
 בן נון וראשי האבות המוטות לבני ישראל בגורל
 בשילה לפני יי פחה אהל מועד ויכלו כחלק את
 הארץ : ויגדו לישראל את כל הארץ וישו
 אותה כאשר דבר יי להם וכאשר נשבע יי
 לאבותיהם : וינה יי לבני ישראל פסביב
 ככל אוביהם לא עמד נפטיהם איש חתן יי את
 בלא אוביהם בידם : ולא נפל דבר אחד
 מכל הטוב אשר דבר יי אל בני ישראל הגל
 הקים יי : ויקרא יהושע אל כל בני ישראל
 ויברכם ויאמר לעבור את יי וישלחם אחריו
 וילכו ציט לציור ואיש לנחלה : ועברו בני
 ישראל את יי כליביהושיע וזיה הניח להם
 כסביב וישנו בעריהם לבטח : ויהי בימים
 ההם ויפת אמיאנוס פלך כתיים בשנת שלשים
 ושפנה שנת למלכו היא השנה השניעית
 למלכו על אדום ויקברו אתו בהיכלו אשר נבנה
 לו וימלך חתנו לסיגוס חכשים שנה : ויהי
 כפלכו והצא צבא וילך וילחם עם יושבי ברנטיא
 וכפניא בני אלישה בניון ויגבר עליהם וישוכם
 לבס עונד : או שבע כי פשע אדום פחתה
 יד כתיב וילך אליהם לסיגוס ויך בהם ויכניעם
 וישוכם ויהי יד בני כתיים ויהי אדום לבס לבת
 אדה את בני כתיים כל הימים : ויבס רביס אין
 בלך באדוכ ויהי כל כסלכתם את בני כתיים
 ואב בלכיהם : ויהי בשנת עשרים ושש שנה
 לעבור בני ישראל את הירדן היא שנת ששים
 ושש שנה לצאת בני ישראל ממצרים ויהושע

וישמעו ויצא לקראתו בעם כבד וביה חקק
 ויערך אתו מלחמה בשדה אדום : והגבר
 יד כתיים על בני עשו ויחרגו בני כתיים מבני
 עשו שנים ועשרים אלף ויגו כל בני עשו
 לפניהם : וירדפו אחריהם בני כתיים ויביקו
 את הדר פלך אדום רץ לפניהם ויתפשהו חי
 ויביאו אותם אל אבישנוס פלך כתיים : ויצו
 אביאנוס ויהרגהו וימת הדר פלך אדום בשנת
 ארבעים ושפנה שנה למלכו : וירדפו עוד
 בני כתיים את אדום ויבס בהם מבח רבה ויכניע
 אדום לפני בני כתיים : וישעלו בני כתיים
 על אדום ויהי אדום חתה יד בני כתיים ויהי
 לממלכה אתה פהיהם ההוא : ולא יספו
 עוד לשאת ראשם בנפיהם החס ויחחי ממלכתם
 ארת עם בני כתיים : וישם אבישנוס נצבים
 באדום ויהי כל בני אדום עבדים לבס עובד
 לאביאנוס ויפן אביאנוס וישב על ארצו כתימת
 ויהי בשנת ויהושע את מלכותו ויבן לו היכל גדול
 ועצוב למושב הפלכה וימלוך לבסח על בני
 כתיים ונל אדום : כימים הרם כאשר
 הוריס בני ישראל את כל הכנעני והאמורי
 ויהושע זקן פא מימים : ויאמר יי על יהושע
 אתה זקנה באת בימים והארץ נשארך הרבה
 מאד לישחה : ועתה חלק את כל הארץ
 בנחלה לחשקה השבטיים וחת שכט הפנסי :
 וקם יהושע ועש כאשר דבר אליו : וחלק
 את כל הארץ לשכטי ישראל ירושה
 כפחלקותם : דק לשכט הלוי לא נתן מחלה
 אשתי הוא נחלתו כאשר דבר יי ביד משה
 לו : וחת יהושע את הר חכרון לכלב בן
 יפנה שכט אחר על אחיו כאשר דבר יי ביד
 משה : על כן היה הר חכרון לכלב כניפונה
 ולבנו לנחלה ער החכרה : ויחלק יהושע
 את כל הארץ בגורל לכל ישראל לנחלה כאשר
 צוה יי אותו : ויהו בני ישראל אל כנחלהם

ללוי

ספר יהושע

בן נון וקן בא בימים בן מאה ושפנת שנה
 ויהי בימים ההם * ויקרא יהושע לכל
 ישראל לקנינו ולשופסו ולישומדיו אחריו אשר
 הניח לו אל כל ישראל מאיבהם מסביב
 ויאמר יהושע אל זקני ישראל ואל שופטיו
 חנה אנכי וקנתו באתי בימים ואתם ראיתם
 את אשר עשה לי לכל הגוי אשר הודיש
 שפניכם בו * והוא הנלחם לכם * ועתה
 ותקו מאד לשפוח ולעשות את כל דברי
 תורת משה לבלתי סור מסנהיסיקו שמאל
 * ולבלתי מא בנים הגולה אשר נשארו
 בארץ וכשם אלהיהם לא תזכירו * כי
 אם בני אלהיכם מדבקו כאשר עשיתם עד
 היום הזה ותצו יהושע את בני ישראל מאד
 לעבד את יי כל ימיהם * ויאמרו כל
 ישראל את לו אלהינו בעבור כל ימינו
 אנחנו בנינו וכני בנינו חרפנו עד עולם *
 וזכרות יהושע ברית את העם ביום ההוא
 וישלח את בני ישראל וילכו איש לנחלתו
 ולעירו * ויהי בימים ההם בשבת בני
 ישראל בעריהם לכסח ויזכרו את ארונות
 מוסות אבותיהם אשר העלו פמצרים איש
 בנחלת בניו את שנים עשר בני יעקב קברו
 בני ישראל איש באחות בניו * ואלח
 שפוח הערים אשר קברו בהם את שנים
 עשר בני יעקב אשר העלו בני ישראל
 פמצרים * ויקברו את ראובן ואת גד
 בעבר הירדן בדופיא אשר נתן להם משת
 לבניהם * ואת שמעון ולוי קברו בעדי
 פגדא אשר נתנה לבס שמעון והיו כפרש
 העיר לבני לו * ואת יהודה קברו בעיר
 בניא נגד בית לחם * ואת עצמות יושכר
 חבולין קברו אותם בצירון בחלק אשר נפלו
 לבניהם * ודן נקבר בעיר בנה באשתאל
 * ואת נפתלי ואשר קברו אותם בקדש
 נפתלי

נפתלי איש איש במקומו אשר נתן לבקו
 * ואת עצמות יוסף קברו בשכם בחלקת
 השרה אשר קנה יעקב מאת חמור וחיז
 לבני יוסף לנהלח * ואת בנימין קברו
 בירושלם וגד היגוסי אשר נתן לבני בנימין
 * את בני בני קברו בני ישראל את
 אבותם * והיה מקץ שנים ימים וימנו
 יהושע בן נון בן מאה וששנים * והיופס
 אשר שפט יהושע את ישראל כח שנים
 ועבור ישראל את לו כל ימי חייו ותר
 דברי יהושע ושלחמחיו בכנעני ופל וזכרות
 אשר הזכוח את ישראל אשר צום *
 ושפוח הערים אשר ירשו בני ישראל בימיו
 הנם כתוכים על ספר דבריהושע אל בני
 ישראל ועל ספר מלחמות יי אשר כתב
 משה ויהושע ובני ישראל וקברו בני ישראל
 את יהושע בבול נחלתו שפפנת סרח אשר
 נתן לו דבר אפרים * ואלעזר בן אהרן
 פח בימים ההם וקברו אותו בגבעת פגחם כח
 אשר נתן לו דבר אפרים *

ספר שופטים

בית ההוא אחיו מות האשע ומור
 בני הכנעני ערים בארץ ויאסרו
 כל ישראל להחיותם * וישאלו בני ישראל
 בלי לאמר מי יצלה לנו אל הכנעני בנחלת
 להלחם בו ויאמר יי יהודה יעלח *
 ויאמרו בני יהודה אל בני שמעון עלו אמנו
 בגודלנו ונלחמה בכנעני וחלכנו גם אנחנו
 עמכם בגודלכם וילכו בני שמעון את בני
 יהודה * וישלו בני יהודה וילחמו בכנעני
 ויהן יי את הכנעני ביד בני יהודה ויכום
 בכוק עשרת אלפים איש * וילחמו את
 אדוני בוק בכוק וינסו לפניהם חרדו ואחרי
 ותפצוה

פרשת יצא מצרים

אֲפֹסֶחַ וְיִקְוֹל וְיִקְצֹצוּ אֶת בְּהֵמַת יְרֵךְ
 וְיִגְלוּ : וַיֵּזֶר אֲדֹנָי בֶּקֶר שְׂבָעִים
 בְּלִכְיִם מִקְּצֹצִים כְּתֻמֹּת יִדְהֶם וְרִגְלֵיהֶם
 מִקְלָטִים חֲתַת שׁוֹלֵת : כִּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּכֵן שֵׁשׁ
 לִי אֱלֹהִים וַיְבִיאוּנִי יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּח שָׁם :
 וְלִכְוּ בְנֵי שִׁמְעוֹן אֶת בְּנֵי יְהוּדָה וַיִּבְנוּ אֶת
 חֲכִנְעֵי לְפָנֵי חֵרֶב : וַיְהִי יוֹם אֶת בְּנֵי יְהוּדָה
 וַיִּירֹשׁוּ אֶת הַחֵרֶב וַיַּעֲלֵבְנִי יוֹסֵף גַּם הֵסֵבִי
 אֵל הָיָא לֹא וַיִּי עָמַם : וַיִּרְגְּלוּ בְנֵי יוֹסֵף
 אֶת כֵּת אֵל יִרְאֵו הַשְּׁעָרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן
 הַצִּיר : וַתִּפְשְׁחוּ וַאֲפִרְו לֹא חֲרָאָה נָא
 אֶת סִבְאָ הַעִיר וַעֲשִׂנוּ עִמָּךְ חֶסֶד :
 וַיִּרְאֵם הָאִישׁ חֲרָא אֶת סִבְאָ הַעִיר וַיִּבְוֹא
 בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּבְנוּ אֶת הַצִּיר לְפָנֵי חֵרֶב : וְאֵת
 חֲצִישׁ וְאֵת פִּשְׁתָּחָו שְׁלַח וַיִּלֶךְ אֵל חֲתָמִים

הָאֵם וַיִּשְׁלַם שִׁבְחָ לְאֵל בְּדָא עוֹלָם

